

سوره

۱۹

سوپای نه ییوییان له سه روده می سه لاجه ددیقا

پنکه اتلی، ریکستس، چمکه گالی، فیزی ادریایه و قهرو جه که گدکه گالی

لور سوتی

پروایسار لکتور موسیخ موجه سمد حسینی

موسمان خانی قاتر کردوویه به کوری

www.tishbooks.com

سوڤای ئه ییو بیان له سه روده می سه لاهه ددیندا

پیکهاتنی، ریکهستی، چه که کانی، هیزی ده ریایی و شهرو جه نکه گرنکه کانی

نووسینی:

پروفیسور دکتور موحسین موحه ممه د حسین

عوسمان عه لی قنادر کردوویه به کوردی

٢٠٠٧ زایینی - ١٤٢٨ کۆچی

بەناوى خۇاى گەرە و مېرەبان

ناوى كىتەپ: سۇپاى ئەيىوبىيان لە سەرودەمى سەلاخەددىندا، پىكھاتنى، پىكھستنى، چەكەكانى، ھىزى دەريايى و شەپرو جەنگە گىرەكانى

نوسىنى: پروفېسسور دىكتور موحسین موحەممەد حىسین

وەرگىپرانى: عوسمان عەلى قادىر

ژمارەى سپاردن: (۶۸۲) سالى (۲۰۰۷).

شۈپنى چاپ: كۆمپانىيەى چاپ و پەخشى نوسەر

تۈرەى چاپ: يەكەم

سالى چاپ: ۲۰۰۷

تىراز: ۲۰۰۰

لە بىلوكراۋەكانى: پىرۋژەى (تېشك)، زىجىرە (۱۹)

ناونىشانى پىرۋژە لە سەرتۈپى ئىنتەرنېت : www.tishkbooks.com

ئىمەيلى پىرۋژە: info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

مافى لە چاپدانى ئەم بەرھەمە پارىزراۋە بۇ پىرۋژەى تېشك

דבר אלהים

[illegible]

پ. د. محمد عارف
۲۶/۱/۷۰۰

سوپاس و پېژانين

ئەم كتيپى (سوپاى ئىيووبيان لە سەرودەمى سەلاھەددىندا) ئەسلى ئەو نامەيەيە كە پلەى دكتورامان، لە ميژووى ئىسلام لە كۆليژى ئادابى. زانكۆى بەغداد دا پى وەرگرت.

گفتوگۆكەى لە ھۆلى (الطبري) لە پۆژى (۱۹۸۱/۲/۹)دا، بە سەرپەرشتىي مامۇستاي بەريز (محمد توفيق حسين) ھاتە جى. من لە ولاتى غەريبى لە لىبىيا، ھەوالى كۆچى دوايى ئەو زاتەم بىست، من حورمەتى زۆرم بۆى ھەيەو چاكەى ئەو لە بىر ناكەم.

ليژنەى گفتوگۆيەكەيش لە مامۇستايانى بەريز: پروفيسۆر دكتور بشار عواد معروف، پ. رشيد عبدالله الجميلي، پ. خاشع عبادة المعاضدي و پ د. عبدالمنعم رشاد پيكاھاتيوو. كە ئەمەى دواينيان لە دانىشتنەكەدا ديار نەبوو.

ئەم كتيپە، بۆ يەكەم جار لە سالى (۱۴۰۶ك / ۱۹۸۶ز) دا، لە بەيروت-لويان- لەلايەن دەزگای (الرسالة) وە چاپكراو. پاشان چەندىن جار بەبى ئاگادى خۆم چاپ كرايەو. دەزگای چاپەمەنى (ئاراس)يش (كە زۆ سوپاسى دەكەم) سەرلەنوئ چاپى كردهو و لە نيشتمانى باوبايرانى سەلاھەددىندا، لە ھەوليىر پايتهختى ھەريمى كوردستاندا، ئەو ئەركەى لە ئەستۆى خۆى گرت و پريزوحورمەتى بى پايانىان لى دەگرم. لە ھەمان كاتدا، زۆر سوپاسى بى پايانم بۆ (پروژەى تيشك) لە سلیمانى كە ئەركى چاپ كردنيان لە ئەستۆ گرت، كە بۆ يەكەم جارە بە زمانە پەسەنەكەى سەلاھەددىن چاپ دەكرىت.

دانەر

سلیمانى

۲۰۰۷

لیکۆلینهوه له سهر له شکرو له شکری پری له میژوودا به بابەتیکی گه‌لی گ‌رنگ ده‌ژمیردی، کتیب‌خانه‌کانیشمان پیداو‌یستییه‌کی ته‌واوی پێی هه‌یه. لیکۆلینه‌وه‌ی لایه‌نی له‌شکرو له‌شکرسازی له‌ میژووی ئیسلامدا هه‌تا ئیستاش له‌ قوناغه‌کانی سه‌ره‌تاییدا، که‌چی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی بایه‌خیک‌ی گه‌وره‌تری پیدراوه، نه‌خاسمه‌ لایه‌نه‌ سیاسی و ه‌زریه‌که‌ی، ه‌هر ئه‌مه‌ش وه‌های لیک‌ردم ئه‌و کایه‌یه‌ هه‌لب‌ژێرم له‌و ماوه‌یه‌ بکۆلمه‌وه که‌ سه‌لاحه‌ددینی فه‌رمانده‌ سه‌رکرده‌یه‌تی له‌شکرگه‌لی موس‌لمانانی به‌ره‌و پ‌زگارکردنی خاکی شام له‌ خاچدروشمه‌ داگیرکاره‌کان بگ‌ریته‌ ده‌ست. ئه‌وه‌بوو، له‌ دوا‌ی مه‌رگی سو‌لتان نو‌وره‌ددین مه‌حمودی کو‌ری تی‌کو‌شه‌ر عیما‌ده‌ددین زه‌نگی هه‌لومه‌رجیک‌ی ئه‌وتوی بۆ په‌خسا، له‌و م‌لم‌لانی خۆینا‌ویه‌دا پێگه‌ی به‌رپرسی یه‌که‌م وه‌ربگ‌ری، چونکه‌ سه‌ره‌رای خه‌سله‌تی شاره‌زایی ریک‌خستنی سه‌ربازی و فه‌رمانده‌یی له‌شکرو کارامه‌یی له‌ له‌شکرو له‌شکرگ‌ریدا ه‌یزو توانایه‌کی به‌رفراوان و بێشوماری خه‌لکی نا‌وچه‌که‌شی که‌وته‌ ده‌ست.

مۆرکی لیکۆلینه‌وه‌ی له‌شکرسازی پیداو‌یستی به‌وه‌کرد که‌ خۆمان له‌باسی میژووی سیاسی لایه‌دین و دوا‌ی نه‌که‌وین، له‌به‌رئ‌وه‌ وازمان ه‌ینا له‌ شرو‌قه‌ی رو‌وداوه‌کانی به‌ره‌وه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ سه‌لاحه‌ددین به‌ خا‌و‌خ‌یزانه‌وه‌ له‌ ولاتی شام ژیا‌و، هه‌روه‌ها‌ش باسی بارگۆرانی میس‌رو چۆن چۆنیش ج‌له‌وی حوکمی میس‌ری که‌وته‌ته‌ ده‌ست و چۆنیش هات‌وه‌و بۆ دیمه‌شق شرو‌قه‌ی جم‌وج‌ولی له‌ ولاتی شام و ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر باقیمه‌نی ده‌سه‌لاته‌کانی (نو‌وره‌ددینی) دا، ئه‌وانه‌مان هه‌مووی پشتگۆی خست‌وه‌و ئه‌گه‌ر زۆر پ‌یو‌یستیش نه‌بو‌وی، خۆمان له‌قه‌ره‌ی ئه‌وه‌ نه‌داوه که‌ باسی پ‌یوه‌ندی سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌یه‌کانی دیکه‌ی به‌ نمو‌ونه، وه‌ک خیا‌له‌تی عه‌بباسی له‌ به‌غدا و ئه‌تابه‌کی له‌ موس‌ل و میرانی جزیره‌ و ه‌یزه‌ حوکمه‌به‌سته‌کانی باکو‌ری ئه‌فریقا و حوکم به‌ده‌ستانی ئه‌رمه‌نستان و ئیمپراتۆری بیزه‌نته‌و لایه‌نی دیکه‌ش بکه‌ین.

خۆشمان به‌ ته‌واوه‌تی به‌ ماوه‌ی ئه‌و چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌شه‌وه‌ نه‌به‌ست‌وه‌ که‌ سه‌لاحه‌ددین له‌و ماوه‌یه‌دا حوکمی میس‌ری کرد‌وه‌و پاشانیش حوکمی شام، چونکه‌ ریک‌خراوه‌کان و دام‌وده‌زگا (سه‌ربازی و ئیداری و ئابو‌ورییه‌کان و .. ه‌ت‌د) ئه‌مانه، به‌ به‌سه‌رچو‌نی قوناغیک و ده‌ست پ‌یک‌ردنی قوناغیک‌ی نو‌ی بز نا‌بن، به‌لکو‌ تا ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی سیسته‌مه‌ تازه‌که‌دا ه‌هر ده‌مینیت و پاشان ئه‌گه‌ر ب‌یزان ئه‌وه‌ بۆ خویان ورده‌ لا‌واز ده‌بن و ده‌پو‌وکینه‌وه، یانیش ده‌ست ده‌که‌ن به‌ قوناغیک‌ی دیکه‌ی بو‌وژانه‌وه‌و گه‌شه‌کردن. له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ریک‌خراوه‌کاندا گه‌لیک ئالۆزو زه‌حمه‌ته‌ بتوانین ئه‌وه‌ ساغ بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌م ده‌وله‌ت، یان ئه‌و سه‌رده‌م جو‌ره‌ دام و ده‌زگایه‌کی نو‌ی و ئا‌کاریکی تازه‌بابه‌تیان دا‌ه‌ینا‌وه‌و ل‌ییان زیاد کرد‌وه‌، چونکه‌ ه‌یچ ده‌وله‌تی نا‌توانی به‌ب‌ینه‌وه‌ی سو‌ود له‌وانه‌ی پ‌یشتری خۆی وه‌ربگ‌ری چوار کۆله‌که‌ی ریک‌خراوه‌کانی خۆی دا‌کو‌تی و بنیاد‌بنی، نه‌خاسمه‌ ئه‌و ریک‌خراوه‌ سه‌ربازیانه‌ش که‌ بۆ بارود‌ۆخی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بلوی و بگو‌نجی. له‌ ده‌وله‌تی نو‌یدا هه‌ست و نه‌ستی نو‌ی ده‌ستپ‌یده‌کا‌و ه‌هر شتی‌کیشی له‌ نو‌ی لی پ‌یدا ببی ده‌بیته‌ سه‌رباری ده‌سا‌وره‌ده‌ کۆنه‌کان و، له‌مه‌شه‌وه‌ ریک‌خراوه‌گه‌لی ده‌ینه‌دی، به‌هی ده‌وله‌ته‌ تازه‌که‌ له‌قه‌له‌م ده‌درین.

ری‌خ‌خراوه‌ له‌شکرسازییه‌کانی ده‌وله‌تی ئه‌یو‌وبیش له‌م ر‌ی‌سایه‌ به‌ده‌رنه‌بو‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر ب‌یت و ئه‌و گۆ‌ر‌ان‌کارییه‌یه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ میس‌ردا ه‌ینایه‌دی، نه‌خاسمه‌ گۆ‌ر‌ان‌کارییه‌یه‌کانی له‌ پ‌یکه‌اته‌ی له‌شکری فاتمی و ه‌یزی ده‌ریاییدا وه‌ده‌رن‌یین، ئه‌وه‌ بو‌مان ده‌رده‌که‌وی که‌ ده‌وله‌تی ئه‌یو‌وبی زۆرتر په‌چی دا‌بو‌نه‌ریتی زه‌نگیه‌یه‌کانی گ‌رت‌وه‌ته‌به‌رو مۆرکی خۆیشی ل‌ینا‌وه، چونکه‌ ئه‌یو‌وبیه‌کان ه‌هر به‌ ئه‌سل له‌ ژێر چه‌تری عیما‌ده‌ددین زه‌نگی و نو‌ره‌ددین مه‌حمودی کو‌ریدا په‌روه‌رده‌بو‌ون و ولاتی شامیش، بو‌وبوو به‌ نه‌به‌ردی جم‌وج‌ولی له‌شکری سه‌لاحه‌ددین و ریک‌خراوه‌کانی ئه‌یو‌وبیه‌کانیش ک‌ت‌ومت هه‌روه‌ک در‌یژه‌پ‌یدانیکی ریک‌خراوه‌کانی ده‌وله‌ته‌که‌ی نو‌وره‌ددین ده‌هاته‌ به‌رچاو. (القلقشندی) ه‌هر به‌و با‌وه‌ره‌وه‌ ده‌لی: "ده‌وله‌تی ئه‌یو‌وبی له‌ ولاتیکی دیکه‌وه‌ هات‌بو‌وه‌ میس‌رو پاش نه‌مانی خویان فاتمیه‌یه‌کان هاتنه‌ ئاراوه، له‌ زۆربه‌ی کاروباری ولاته‌که‌دا له‌وان نه‌ده‌چو‌ون و جیا‌وا‌زبو‌ون و زۆربه‌ی دیمه‌نی ولاته‌که‌شیان گۆ‌ری و

رەقتارىشىيان ھەر ئۇ پەقتارە بوو كە دەۋلەتى ئەتابەكى لە سەردەمى عىمادەددىن زەنگىدا لە موسلو، پاشانىش (الملك العادل) نۆرەددىن مەحمۇدى كۆپى لە شام دەيانكرد^۱. لام وابى ئەم درىژەپىدانه پىكخستنى لەشكرو جلوبەرگى سەربازو ھىزى گروپى سەربازى و بارەگاۋ سەربازگەكانى لەشكرو بەكارخستنى مەملوكەكان زۆرترو زياتر دەگرىتەو، ۋەك لە شتى دىكە. ئەمەشمان لە بەشەكانى ئەم لىكۆلىنەو ھىدە پوون كىردوۋەتەو.

ئىمە نىازى ئەو ھەمان نىيە بە درىژى لە پىكخراۋە سەربازىيەكانى دەۋلەتى نۆرى و زەنگى بىكۆلىنەو، چونكە نامانەۋى لە بابەتەكە دەرىچىن و پاشانىش بگەپىنەو سەر پىكخراۋەكانى پىش سەردەمى ئەتابەكى، بە تايەتەش پىكخراۋەكانى دەۋلەتى سەلجۇقى كە ئەتابەكىيەكانى لى پەيداۋون، يان ۋەكو (أبو المحاسن، كۆپى تەغرى بردى) بلىن: "نەۋى بوۋەبى نەۋى سەلجۇقىيان پەيدا كىردو نەۋى سەلجۇقىش نەۋى نەرتق و ئاق سەنقىرى باپىرى نەۋى زەنگىيان پەيدا كىرد". و پاشانىش: "نەۋى زەنگى نەۋى ئەبىۋبى سولتانەكانى مىسرو (شام) يان دروست كىردو پاشترىش نەۋى ئەبىۋب مەمالىك و دەۋلەتى توركانيان لە مىسرو دروستكرد، دە ۋەرە سەبرى ئەم جىھانە بگە و بزانه چۆن چۆنى ھەتا ئەمپۇش ئەو ھەر كۆمەلەۋ پىگى بۆ پەيداۋونى كۆمەلىكى دىكە خۆشكردوۋە^۲. واتا، تا رۆژانى ئەم مىژۋونوۋسەش، (۸۷۴ك / ۱۴۶۹ز) ئەم بەزمە ھەر بەردەوام بوۋە بەردەوامىش دەبى.

دەبى ئەۋەش بزەنن كە ئەم لىكۆلىنەو ھىدەمان لىكۆلىنەو ھىدەكى بەراۋىردىكارى نىيە، بەلكو لىكۆلىنەۋى لەشكرى ئەبىۋبى. سەلەھىيە، بەۋ چەشنى كە ھەبۋە، لە كاتى زەرورىشدا تىشكمان خىستوۋەتە سەر واقىيە لەشكرى نۆرى لە ۋلاتى شامو جەزىرە ھى لەشكرى فاتمىيىش لە ۋلاتى مىسرو. ئەو زانىارىيەش كە ھەمانە لە سەر پىكخاتەكانى تىمەكەكى نۆرەددىن كە (أسدالدين شىركۆ) مىمى سەلەھەددىن فەرماندەبى دەكردو بەرەۋمىسرو مىلى نا، نەخاسمە لە ھەلمەتى سىيەم (دوا ھەلمەت) نۆرەددىن كە ئىدى لەو ۋلاتەدا لەنگەرىگرت، ئەو زانىارىيەمان تا پارادەيەك زانىنى پىكخاتەكانى لەشكرى نۆرەددىنمان بە گشتى بۆ ئاسان دەكا، بەرەچاۋكردنى ئەۋگۆرەنكارى و بەرەراۋانىۋەش كە لە لەشكرى ئەبىۋبىدا پوۋىدا كاتى لە ۋلاتى شامدا پىداكوتا.

دەبى ئەۋەش بلىن كە ئىمە لەم باسەدا، بانادەينەۋە سەر باسى ئەو تىمە ئەبىۋبى كە لە ژىر فەرماندەبى براكە سەلەھەددىن "شامى مەزىن شەمسوددەۋلە تۆران شامى كۆپى ئەبىۋبىدا (۵۶۹. ۵۷۷ك / ۱۱۷۳. ۱۱۸۱ز) نىردارىيە سەر يەمەن، چونكە باسەكەمان تەنبا لەسەر لەشكرى ئەبىۋبى. سەلەھىيە لە مىسرو لە شامدا، ۋلاتى يەمەن ھاۋبەشىيە لە ھىچ كۆششىكى جەنگىيە لەشكرى سەلەھەددىندا نەكرد، بەلام ئەۋە دەلىن كە ئەم ھەلمەتە ھەلمەتەكى تەقىەددىن عومەرى برازى سەلەھەددىن بۆ سەر ۋلاتى بەرقە (لىبىيا) كە ھەر زوۋ بە زوۋ دەنگو باسى نەما، بەشىك لە لەشكەرەكان خەرىكرد كە لەم دوۋ ناۋچەيەدا لەنگەريان گرت و ئۆردوگايان دامەزراند. تۆران شا، جگە لەو گروپە سەربازە تايەتە خۆى كە لەگەل خۆى بردنى، ھەزار سۋارىشى لەگەل خۆيدا برد بۆ يەمەن^۳ سالى ۵۶۹ك / ۱۱۷۳ز.

بەشەكانى ئەم كىتەبە:

ئەم لىكۆلىنەۋە ھىدەمان كىردوۋە بە ھەۋت بەش، لە بەشى يەكەمدا سەروسىماي ئەو قۇناغەمان باس كىردوۋە كە

¹ صبح الأعشى في صناعة الانشاء، المطبعة الاميرية، ج ۴، ص ۵.

² النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، چاپى (دار الكتب المصرية) بەرگى / ۵، ل ۲۷۹.

³ (أبو شامة) كتاب الروضتين في أخبار الدولتين، ساغرىدەۋى د. محمد احمد حلمى چاپى (المؤسسة المصرية العامة) بۆ كىتەبداۋان و ھەرگىپان و چاپكردن و بلاۋكردنەۋە. القاھرە، ۱۹۶۲. ج ۱، ق ۲، لا پەرى ۵۵۴.

⁴ أبو مخرمة تاريخ ثغرعدن، چاپخانەى برىل، لىد ۱۹۳۶، ج ۱، ق ۱، ل ۵۳۷. الخزجى، العقود الؤلوية في تاريخ الدولة الرسولية، بە راستكردنەۋە و دەستكارىكردنى شىخ موحەمەدى بەسىۋنى عىل، چاپخانەى ھالال، مصر، ۱۹۱۱، ب ۱، ل ۲۹. الھمدانى كتاب السمط الغالى الثمن في أخبار الملوك من الغزو باليمن، ساغرىدەۋى ركس سمث، چاپخانەى زانكۆى كىمىر، ۱۹۷۴، ل ۱۵. الثمانى، بهجة الزمن في تاريخ ساغرىدەۋى مصطفى حجازى، چاپخانەى مخمىر، يەمەن، ۱۹۶۵. ل ۷۵-۷۶.

دەۋلەتتى فاتمى لە دوا دواى پۇژەكانىدا بەخۇيەۋە دىۋىنى، چۆن چۆنى مىسر بوو بە دەۋلەتتىكى بى ھېز، كە بەرلەۋە، لە تافى گەشانەۋەيدا، دەۋلەتتىكى بەھىزى بەرفراوان بوۋە توۋىبىۋى چەندىن بەشى بەرفراۋانى خاكى شامو باكوۋى ئەفرىقىا بخاتە ژېر پكىفى خۇى، پاشان ئەم بېھىزىۋونەى لە لايەن خاچدروشمەنەۋە بەھەل زانرا كە چاۋى تېپېن و سوود لە داھاتى لە بن نەھاتوۋى ۋەرىگرن ۋ بېخەنە ژېر پكىفى خۇيانەۋە، دەستى تەۋاۋىش بەسەر خاكى شامو فەلەستىن و مىسرىشدا بگرن. ۋەلى مەملانىي ناوخۇ، بۇ ۋەدەستەيىنانى پلەۋ پاىەى ۋەزارەت لە مىسر، كارىكى ۋاى كرد كە لايەنىك لە مەملانىكاران ھانا بۇ نۆرەددىن مەحمود بباۋ داۋاى كۆمەكى لى بكا، ئىدى ئەمىش، لىگا لىگا، ھىز لە دواى ھىز دەينارد بۇ مىسر، تا دواجار بۇى كرا، بەر لە ھەلپەۋ ھەلمەتى خاچدروشمان بگىرۋ لە مىسردا پەگ دابكوتىۋ پىگاش بۇ كودەتايەك دژ بە خىلافەتتى فاتمى خۇش بكات.

لەۋ بەشەدا ھەروھە باسى پىكھىنەرەكانى لەشكرى فاتمىمان كردوۋە، تا لەۋ گۆپىنەنەش بگەين كە سەلەھەددىن پاش ئەۋەدى كە بوو بە ۋەزىرى خەلىفە العاضدو پاشترىش دواى مەرگى خەلىفە بوۋىە سولتانى مىسر، بە ئەنجامى گەيانەن.

ھەرچى بەشى دوۋەمە، ئەۋە، ئەۋ بەشەمان بۇ باسكردنى پىكخستنى لەشكرى ئەيىۋى تەرخان كردوۋە، باسى شارى دىمەشقمەن تىداكردوۋە، باسى ئەۋ ھۆكارانەمان تىدا كردوۋە كە بۇچى سەلەھەددىن ئەۋ شارەى كردوۋە بە مۆلگەى لەشكرەكەى لە ۋلاتى شامداۋ لەۋيۋە بەرەۋ نەبەردەكانى جەنگ لەشكرىشى دەكاۋ، دىلەكانى خاچدروشمان لەۋى دەھەۋىنەتەۋە ئەۋىي كردوۋە بە دىۋانى لەشكرى شام، ھەروھە لەم بەشەدا باسى گۆپانكارىيەكانى جەل ۋەبەرگى سەربازانمان كردوۋە، كە لە سەردەمى سەلەھەددىن ۋ خەلىفەكانىدا دەيىنران، ھەر لە كلاًۋى سەرەۋە بىگەرە تا دەگاتە پۇشاكى لەش ۋ پىلاۋى پى. ئىنجا ھاتوۋىنەتە سەر ئازۋوقەۋ ناردنى خۇراك، پاشان ئۆردوگاكانى لەشكرى نۆرەددىنى (النورى) ۋ لەشكرى فاتمى ۋ درىژەكىشانىان تا سەردەمى سەلەھەددىن. داۋى ھاتوۋىن باسى لەشكرىشى ۋ جۆرەكانى لەشكرىشىمان كردوۋە، ھەروھاش باسى زىيى تايىبەت (الحلقة الخاصة) ۋ مەمالىكى سولتانىيى ۋ سىستەمى كۆمەكى سەربازىيى (نظام الأطلاق) ۋ بەشەكانى لەشكرى ھەرىكە بە پىي چەكى خۇى كردوۋە باسى سەربازىيى پەزەمەندىمان لە لەشكرى ئەيىۋىدا كردوۋە كە بە ھەزۋ ئارەزوۋى غەزاۋ كوشتارى خاچدروشمى دوزمەن خۇيان كردوۋە بە سەرباز، ئىنجا باسى گروپەكانى بە نەۋونە ۋەك گروپى ئەندازىارى ۋ گروپى پزىشكىيى ۋ گروپى مۇسقىاى سەربازى ۋ ئالەى لەشكر بەدەستانىشمان كردوۋە، كە ئەۋ گروپانەش لە لەشكردا جىگەى خۇيان ھەبوۋە.

لە بەشى سىيەمەدا لە سەر دامودەزگەى دىكەى يارىدەدەرى پىكخستنى لەشكرى بەرپەۋەردىنى كاروبارى جەنگ و مەسەلەى ئاشستى ۋ دىلى جەنگ پۇشستوۋىن ۋ درىژەمان پى داۋە ئەم بەشەمان كردوۋە بە دوۋ پشك. لە پشكى يەكەمەدا باسى تەتەرۋ نامەبەرى ۋ دەستەى چەرەچى (البرك) ۋ كۆترى نامەبەرۋ بۆسەمان كردوۋە گوتومانە كەھەۋالگىرى لە سەردەمى سەلەھەددىن شەرەزايىيان لە شفرە ۋ شفرەكارىدا ھەبوۋە. ۋەلى لە پشكى دوۋەمەدا باسى ئەنجومەنى راۋىژكارىيى جەنگمان كردوۋە كە ئەندامەكانى لە مىران ۋ فەرماندەكان بوۋن ۋ لە كاروبارى سەربازىيى پرمەترسى ۋ بە تايىبەتتىش لە كاتى تەنگ ۋ توشىيى دۇخى جەنگدا، پاى خۇيان بۇ سەلەھەددىن دەرەبىرى ۋ پشتيان بەرنەدەدا. پاشان ھاتوۋىنەتە سەر باسى ئەۋ پلان ۋ شىۋازانەى كە لەشكر لە جەنگى جۇراۋجۇردا دايدەنان، ھەروھاش باسى ۋەرزەكانى جەمۇجۋوللى سەربازىيى، يان ۋەستاندىنى جەمۇجۋوللى سەربازىمان كردوۋە. دواترىش چ جۆرە پەفتارگەلىكىيان بەرامبەر بە دىلە خاچدروشمەكان نواندوۋە، ئەۋەشمان باس كردوۋە، ئىنجا ئەم بەشەمان بە باسى ئەۋ پەيماننامەنى كە لەنئۋان سەلەھەددىن ۋ خاچدروشمەكاندا مۇركراۋە، كۆتايى پىھىناۋە، داۋىيىيان پەيماننامەى (الرملة) بوۋە، كە بەسەرىدا رىشاردى شىردل فەلەستىنى بەجى ھىشت ۋ گەپايەۋە بۇ ۋلاتى خۇى.

⁵ رنسىمان، تاريخ الحروب الصليبية، گۆرپىنى: د. السيد الباز العرينى، دارالثقافة، بيروت ۱۹۶۸. بەرگى ۲ لاپەرەى ۶۷۲.

بەشى چۈرەممان بۇ باسى چەك و جىبەخانەى لەشكرى ئەيىبى تەرخان كىردو، دەشبوو يەكى لەم دوو پىگايە بگىرنە بەر“ يان ئەو، تا، باسى بەرايىيەكانى بەكارهينانى ئەم چەكانە، لە مېژووى ئىسلامدا بگەين“ جا مسولمانان خويان دايانهيئايى، يان لە مىللەتانى دىكەو، فيريان بووين، يانيش ئەو، تا باسى ئەو چەك و ئامرازانە بگەين كە لەو چاخدا ھەبوون و بەكارهينابوون. پىگايى دوو، ممان گرتەبەر، چونكە ئىمە نەھاتووين باسى چەك بەشيئو، يەكى ھەموەكى بگەين، بەلكو باسى چەكى سەردەمى سەلاھەددىن دەكەين.

كوگاي چەكىشمان باس كىردو، كە ئەوكات (سىلاح خانە) يان پىدەگوت و لە سەردەمى مەملوكەكانىشدا (زەردخانە) يان پى گوتو. ناوى ئەو جىگايانەشمان بىردو، كە ماددە سەركەيىيەكانى دروستكىرنى چەكى تىدا فەرھەم بوو، ھەك، تەختەو ئاسن. ئنجا چەكەكانمان بە پىنچ بەش داناو، لە يەكەمىياندا باسى چەكى تاكەكەسىمان كىردو، بە نموونە ھەك شمشىرو پەم كوتەك و كەوان كە يەك كەس ھەلى دەگرت. ئەم چەكەكى دوايىنيان زۆر بەرھەم چاكتىر گۇراو گەلى جۆرى لى پەيدا بوون، ئىمە باسى ھەت جۆرىمان كىردو، كە جۆرى ھەيلىان بوو، بۇ ھەلدان و ھەيشتىنى بەتەنيا يەك كەس نەكراو، زياترى پىويست بوو، لەبەرئەو بە چەكى تاكەكەسەكى لەقەلەم نادى، لەگەل ئەو، شەدا، ئەويشمان بەيەكەو، لەگەل كەوانەكاندا باس كىردو.

ئنجا باسى چەكى قورسى بە نموونە ھەك ئاگروەشيئمان كىردو، ھەسفى ئاوربارىن (المنجنيق) و جۆرەكانى ئاوربارىن و تانك و وردە بابەتەكانى تانك و جۆرەكانى چەكى لەشپارىزى، بە نموونە ھەك كالاوى زىزەو خودەو پەستەكى زىزەو پەيكولى ئاسن و گالىسكەش كىردو.

لە بەشى پىنچەمدا باسى ھىزى دەريايى سەردەمى سەلاھەددىنمان، لەبەر ئەو كىردو، تا ويئەيەكى تەواوكارى لەشكرى سەلاھەددىن بەرونى دەرخەين، بۇيە ھاتووين باسى ھىزى دەريايى مىسىرى دواواى سەردەمى دەولەتى فاتمى و ئەو چاكسازىيانەش كىردو، كە لەم بوارەدا سەلاھەددىن بە ئەنجامى گەياندون. ئەو جا باسى مەلبەندەكانى كەشتى دروستكىرن لە مىسرو جۆرەكانى دىكەى ھىزى دەريايى ئەيىبى و ئەو ئامرازو چەكانەش كىردو، كە لە كەشتىيە جەنگىيەكاندا بەكاردەخران، ھەروەھا ئەو دەزگا تايەتەنەش كە بۇ بەرگىرى دژ بە ئامىرو ئامرازەكانى دوژمن دەخرانەكار. ئنجا باسى قۇناغەكانى ھىزى دەريايى ئەيىبى كراو، كىردو، مانە بەسنى قۇناغ. دواى قۇناغى تەيارو ئامادەكىرن و دانانى بىنچىنە، قۇناغى دوو، ھاتە پىشەو، كە كەشتىگەلى مىسىرى تىدا بوژايەو، ھىزى دەريايى ئەيىبىيەكان پۇلى لە مەملەنىي دژ بە ھىزى دەريايى بە تواناي خاچدروشان لە دەريايى ناو، پراستدا گىرا، كە ئەو دەريايە بوو، بە نەبەردى پىكداھەلپىرزانى ھەردو، كەشتىگەلەكە، جگە لەو كۇششە نەزۇك و سەرنەگرتو، ھەكى خاچدروشان لە دابەزىنى سەركەنارەكانى دەريايى سووردا دووچارى بوون. دوا قۇناغىش ئەو قۇناغەيە كە پاش شەرەكەى ھوتەين بەسەر ھىزە دەريايىيەكەدا تىپەرى.

لە ھەردو دوابەشى (شەشەم و ھەوتەمىش) دا، باسى جىمجۇلى سەربازىي لەشكرى سەلاھەددىنمان لەبەرچاوترىن جەنگى دژ بە خاچدروشان كىردو، بۇئەو پىكوپىكى و پلانگەلى ئەم لەشكرە لەكات و ساتى بزووتنى بەركىردا، بىخەينە بەرچا.

لەبەشى شەشەمدا جەنگى شوورەو قەلاو جەنگى بەرەلەمان لىك جىاكرىدو، تەو باسى ئەو، يانمان كىردو، كە نىشانەى ئاشكرا لە نىوان شەركەكانىدا ھەبوو، بەدرىزىيىش باسى ھەموو شەركەكانمان نەكىردو، چونكە شىرۇقەى تەواى ھەمويان چوونىيەك و ھەويىو. باسى نىكۇكانى لەشكرى ئەيىبىمان كىردو، ھەلى قەسكەمان بەتەنيا لەسەر نەبەردەكانى شام و فەلەستىن نەبوو، ھاتووين باسى گەمارۇكەى سەر شارى ئەسكەندەرييەمان كىردو، كە خاچدروشان بەدەستىانەو نەھات و شىكستىان تىدا ھىناو موسولمانان تىيدا سەركەوتن و بە چەشنى شەركەكى (دەمياط) ئەمجارەش پلانى خاچدروشانىان بۇ داگىركىرنى كەنارەو، كەنى مىسر لە گۇرنا. ئنجا باسى گەمارۇكى يەك لە دواى يەكى سەر (كەرەك) مان كىردو، كە لەشكرى ئەيىبى، پاش (حطین) ئەويشى داگىركىرد. ھەروەھا باسى

گه مارۆکانی سەر بەندەرگەلی کەنارای شامان کردووە کە سەڵاحەددین سەرکەوتوانە ئازادی کردن. ئنجا باسی ئازادکردنی (بەیت و لمەقدیس) مان کردووە کە لە هەموو لایەکە جیهانی ئیسلامدا دەنگی دایەو. باسی گەمارۆی (صور) و ھۆکاری سەرنەگەوتنی ئەو گەمارۆیەمان کردووە کە چۆن چۆنی بوو بە خاڵیکی وەرچەرخان لە پەوشی ئایندە لەشکری ئەییوبیدا. ئنجا بە کۆتایی ھاتنی شەپری یەکلاکەرەو (حطین) ئیدی ئیمەش کۆتاییمان بە بەشی شەشەم ھینا.

لە بەشی ھەوتەمدا باسی گەمارۆی درێژخایەنی نزیکە دوو سالی شاری (عکا) و پیکادانی نیوان لەشکری خاچدروشمی گەمارۆدەری شارەکەو لەشکری ئەییوبی گەمارۆدەری خاچدروشمەکان و نسکۆی پەر ئازاری خۆبەدەستەودانی ئەو شارەو ھۆکاری ئەو نسکۆیەمان کردووە، کە بەرامبەر (ریشارد) خەلکی شارەکە ئەوپەری قارەمانیتییان لەشەرەکەدا تۆمارکرد. ئنجا باسی گۆرانکارییەکانی پاش ئەو خۆبەدەستەودانەو باسی کزیوونی لەشکری سەڵاحەددینمان کردووە، بە تایبەتیش لە پەوی بەرەو شاری عەسقەلاند. لەگەڵ ئەوەشدا لەشکری سەڵاحەددین لە دەستوەشاندنی خۆی نەووستا، بەلام لەشکری خاچدروشمان بە فرماندەیی ریشارد زەفریان ھینا و لە جەنگەلستانەکە (ئەرسوف)دا بەسەر موسلماناندا سەرکەوتن.

ئەم دوو پرودەوی (خۆبەدەستەودانی شاری عکا و بەزینی ئەرسوف) کارێکی وایان کرد، سەڵاحەددین پلانی پێشتری بەرگریکردنەکە خۆی بگۆڕی و بیکا بە پلانی وێرانکردنی ئەو قەڵا سەربازییانە کە جیگای ستراتیژییان ھەبوو لەشکری ئەییوبی ناتوانی بەرگریان لێ بکات، لەشکری خاچدروشمان دەیتوانی داگریان بکا و بیانکات بە پیگە ھێرشبردن بۆ سەر مەلەبەندە گەنگەکانی، بە نموونە، وەک میسرو (بیت المقدس). لەبەرئەوە سەڵاحەددین ئەو قەڵا سەربازییانە پڕووخاند، کاتیکیش ئەو ئیشە تەواوکرد، ئنجا کەوتە پاراستنی (بیت المقدس) لە ھێرشێ چاوەروانکراوی ریشارد. پاشان ئەوەبوو لەشکری ئەییوبی (کەدەمێک بوو خۆی کێکەردبوو) ھەڵی دیارنەمانی ریشاردی قۆستەووە یەکەم ھێرشێ خۆی بەرپا کردووە کە لەوکاتەدا ریشارد خەریکی راپۆژو راپۆژکاریی بوو لەگەڵ پایەدارانی لەشکری سەڵاحەددیندا و ئارەزووی خۆی دەرپری بۆ ناستدەووە لەگەڵ سولتان سەڵاحەددیندا.

دەبێ لە کۆتایی ئەم قسەنامدا، دان بەوەشدا بنێم کە ئەم لێتۆزینەوێە من گشت حەقیقەتەکانی نەگرتووەوەو ھەموو لایەنێکی بابەتەکەشی بە شێوەیەکی ئاودامان نەگرتووەوە خۆی، چونکە ئەوەیان ئاواتیکە بە گران دیتەدی، ئاسانیی نییە بە یەک لێکۆڵینەوە ھەموو لایەنێک دەربری. ئەوەش کە بە دەستمان ھیناوە، تەنیا کۆششیکە بۆ چەسکاندنی پێگایەکی لێکۆڵینەوەی تر، بۆ ئایندە، ئەمە ئیستام بەپێزتر بکا، ئومیدوھاریشم، توانییتم شتیکم کەم و زۆر خستبیتە سەر لێکۆڵینەوەی میژووی لەشکری سەڵاحەددینی تیکۆشەر و ئازادبخوان.

لە کۆتاییشدا لەو زیاترم پێ نییە کە سوپاسی بپایان و پێ زانیی خۆم پێشکەش بە سەرپەرشتی ئەم لێکۆڵینەوەیە بەرێز مامۆستا موحەممەد توفیق حسین بکەم کە لە ماوەی ئامادەکردنی ئەم نامەیەدا بیوچان پێنمایی بەنرخێ پێداوم. ھەروەھا سوپاسی ھەردوو سەرپەرشتی راپۆژکار د. مرتضی حسن النقیب و د. پەشید عبداللە الجمیلی دەکەم کە خۆیان بە خۆبەدەستەودانی ئەم لێکۆڵینەوەیەو ماندوو کردو پێنماییان کردم. سوپاسی بەرێز مامۆستا دکتۆر ئەحمەد عوسمان ئەبوبەکریش دەکەم کە لەبەری وەرگیراندا یاریدەدا، ھەروەھا سوپاسی دکتۆر فەیسەل السامر و پروفیسۆر دکتۆر عبدالقادر ئەحمەد الیوسفیش دەکەم بۆ ئەو رێنماییە دروستانە لە ماوەی کارەکەدا بە منیان نیشان داوە، سوپاسی بەرێزان گفتوگۆکارانیش دەکەم بەرامبەر بەو تێبینی و سەرنجانی کە لەسەر ئەم نامەیە پێشانیان داوە. سەرکەوتنیش ھەر لە یەزدانەوێەو یاریدەدەریش ھەر ئەو.

دائەر

روونکردنه وهی ژیدرو سهرچاوه سهره کییه کانی ئەم لیکۆلینه وهیه

لەم لیکۆلینه وهیه دا پشتمان بە کۆمه لێ ژیدرو چاوه له کتیبگه لی میژووی گشتیی و میژووی بنه ماله ی ئه ییوی و جهنگه کانی سه لاهه ددین و میژووی هه ندی شاری عه ره بی وهك دیمه شق و هه له بو (بیته المقدس) و به یروته و شاری دیکه به ستووه . هه ره ها به کتیبگه لی شاهیه حال و کتیبگه لی باسی ئوسوولی کوشتارو دروستکردنی چهك و، کتیبگه لی ئیداره وه ی جوگرافیا و زمان و وێژه ییش . زه رویش نییه لی ره دا هه موو ئه و کتیبانه به نه یه به رچا و یه کالایان به نه وه ، ته نیا ئه وه مان به سه باسیکی ئه و ژیدره ئه سلایانه به نه یه که پێوه ندییه کی راسته وخۆیان به بابته یی ئەم لیکۆلینه وهیه وه هه یه ، نه خاسمه ئه وانه یان که که سانیکی هاوچه رخی سه لاهه ددین دایاندان ، یان له و به رگانه وه وه ریان گرتووه که له و سهرده مه دا دانه ون و ئه سله کانیان بزبووه . له میژوونوسه پێشه نگه کانی ئه و سهرده مه ش :

١. (العماد) نووسه ری ئه سفه هانی ، أبو عبدالله محمد کوپری صفی الدین محمد کوپری حامد (ت ٩٧٥هـ / ١٢٠٠ز) :

ئەم میژوونوسه به رچاو ترین نووسه رو میژوونوسی سهرده می سه لاهه ددین بووه له هه مووشیان زیاته ره قالی بووه ، ئاشنای ته وای پۆشنیری ئه و سهرده مه بووه وه زیفه ی زوړیشی له وانه گوته وه و دیوانی ئینشا و بالۆزه کاندای دیوه . له (٨) ی (جمادی الاخره) ی سالی (٥٧٠هـ) سهره تای سالی (١١٧٤) دا خۆی گه یاندووه ته لای سه لاهه ددین و ئه ویش کردووه تی به نووسه ری خۆی و پشتی پێبه ستووه ، تا مه نزلگه ی له لای سه لاهه ددین وهك پله و پایه ی وه زیری لیها تووه ، به لام نه گه یشتووه ته پله ی (القاضي الفاضل) وه لی ، العماد شوناسیی له گه لدا پهیدا کردووه له نیوانیاندا دۆستایه تییه کی به تین پهیدا بووه ، نامه و نامه کاری و گفتوگۆی وێژه یی شیرین و ناسک له نیوانیاندا پرویداره بووه ، تا (القاضي الفاضل) پیایدا هه لداوه و گوته یه تی : "العماد وهك چه رخی ناگه یژێن وایه" .^(٦)

العماد کۆمه لێ کتیبی داناوه ، ژماره یان گه یشتووه بیست کتیب و زوړه یان میژووه و باسی شیعه ره ، به لام ئه وانه یان که به لای ئیمه وه گرنگ بن دوو کتیبه ، یه که میان : "البرق الشامي" یه و دووه میان "الفتح القسي في الفتح القدسي" یه ، هه رچی کتیبه کانی دیکه ی میژووه ، ئه وه ئه وانه ی له سه ر سهرده مه کانی پێش سه لاهه ددین داناوه .

العماد کتیبی "البرق الشامي" ی به حه وت به رگ داناوه ، له به ره وه باسی خۆی تی دا ده کا ، که چۆن له عێراقه وه چووه بو شام و له خزمه تی نوره ددیندا سه ربورده ی چۆن بووه چۆن چۆنی گه یشتووه ته لای سه لاهه ددین . له به ره وه ش ناوی ناوه (البرق الشامي) ، چونکه ژیا نی پوژگاری ئه و سهرده مه جوان و به ختیاره ی به بروسکه هه ری چواندووه که له پرێکا دیته و ده روات .^(٧)

العماد ئه و کتیبه ی له کات و ساتی مردنی سه لاهه ددیندا ته و او کرد ، واته سه ربورده ی بیست و هه شت سالی له و کتیبه دا نووسیوه ، که به درێژایی ئه و ماوه یه له خزمه تی دیوانی نوره ددین و پاشانیش له خزمه تی سه لاهه ددیندا بووه . له و کتیبه به داخه وه ته نیا دوو به رگی ماوه ، ئه و دوو به رگه ش وان له کتیبخانه که ی بو دلیانی ئۆکسفۆرد ، یه کیکیان به رگی سییه مه که درێژه ی سه ربورده کانی نیوان سالی (٥٧٣ . ٥٧٥هـ) که ئه کاته ته مموزی (١١٧٧ تا ئایاری ١١٨٠ز) تی دایه ، ئه و دیکه یان به رگی پێنجه مه که باسی به سه ره اته کانی (سالی ٥٧٨هـ) تا سهره تای (سالی ٥٨٠هـ) تی دایه که ئه کاته (ئایاری ١١٨٢ . ته مموزی ١١٨٤ز) .^(٨)

ده ستوانین باسی پرودا وه کانی باقیمه نی به رگه کانی تر (به پرودا وه کانی ئه و دوو به رگه شه وه) له گێرانه وه کانی (أبوشامه) وه وه رگه رین ، که له (البرق الشامي) یه وه ده یان گێرێته وه ، هه ره ها له کتیبی (سنا البرق الشامي) ی شه وه که (البنداری) (ت. دوا ی ٦٤٢هـ / ١٢٤٣ز) له م کتیبه ی دا ، کتیبی (البرق الشامي) ی به شیوه یه کی هونه رمه ندانه ی وه ها کورت کردووه ته وه ، جه وه ره ی پرودا وه کانی ده سکاری نه کردووه . (البنداری) ئه م ئیشه جوانه ی له سه ر داوا ی (الملك المعظم

⁶ ابن الساعي، الجامع المختصر في عنوان التواريخ وعيون السير، چاپخانه ی سریان ی کاسولیک، به غدا ١٩٣٤ . ٦٤/٩ . الصفدي، الوافي بالوفيات، باعتداء هلموت ريتز، ط، فيسبادن، المانيا ١٩٦١ . ج ١، ص ١٣٩ .

⁷ سنا البرق الشامي، کورته رنه وه ی (البنداری) پێداچوونه وه ی د. رمضان ششن، دار الکتاب الجدید، بیروت ١٩٧١ . ص ٥٢ .

⁸ البروفیسور جب، هاملتون، أ. ر. صلاح الدین الایوبی، یوسف أبیش، المؤسسة العربیة للدراسات والنشر، بیروت ١٩٧٣ ، ص ٧٣ . د. محمد أحمد حلمی، مقدمة (کتاب الروضتين) ج ١، ق ٢، ص ٣٦ .

عيسى كورى الملك العادل)ى بهرپرسى گه وره ديمه شق^(۹) بهجى هيناوه.

العماد لهم كتيبه يدا باسى پروداوه كانى نيوان سالى (۵۶۳. ۵۶۹)ك به كورتى دهكات، ثم ماوه يش ميژوى سلاحه ددين ناگريته وه، ههروه اش پروداوه كانى نيوان (۵۸۳. ۵۸۹ك)، چونكه له كتيبي (الفتح القسي)ى خويده شروقه ي پيداوه. ههري رو داوه كانى (۵۷۰. ۵۸۲ك)يه، نه وه به دورورديژى باسيانى كردوه.^(۱۰)

العماد هوگري سلاحه ددين بووه، له ناشتى و له جهنگيشدا ليى دانه پراوه له هه موو سهردانى كيشيدا بو باكوورى دهلتا كه ويستوييه تى له قايمكاريه كانى به ندره گه لي ميسر دلنيابى العمادى له تيك خويده بردووه له زوربه ي بونه كانيشدا ديله كانى خاچدروشماني به سهر كردوته وه. به چاوى خويشى سهر كه وتنه كانى سلاحه ددينى له (بيت الأحران و حطين و كه نارواوه كانى شام - كه نارواوه كانى سوريه و فله ستيندا -) ديوه نووسراوه كانى ده خاله ت پيدان و دالده داني خاچدروشمانيشى به ده ستي خوى نووسيوه و به ده ستي خويشى مرده ي سهر كه وتنه كانى بو هه موو هه ريمه كان نووسيوه.

نه وه تا له وه ده سته انيني قودسدا ده لي: "نه مرؤ حه فتا نووسراوى مرده نامه ي نووسيوه، هه ريه كه شيانى به مانايه كي تازه بابته و جياواز" كه له بهر نه خو شى،^(۱۱) بو قودسيش نه چوو بوو تا دووم روي گرتنى قودس، ههروه ها له ليقه ومانه كه ي رهمله شدا (سالى ۵۷۳ك / ۱۱۷۴ز)^(۱۲) نامه نه بووه و له شه ره دريژخايه نه كه ي (عكا) شدا، روي رويژنامه وانيكى سهر راستى له باس كردن و خه بهر دندا گيراوه.^(۱۳)

(العماد) له نووسينى ميژودا به شيوازيك ده نووسى گراني و خومان دوو كردنى پيوه دياره. ثم دوو كتيبه ي پرن له سه جع و جوانكاريى زمانه واني، به نمونه، وهك (تهوريه و جناس و طباق و تنظير) ههروه ها ثايه تى قورئانيشى تيدياهو پريشه له شيعرو په خشان و شوبه اندنى جوان جوان.

كاتيكيش وه سفي شه ره كان دهكا، رسته كانى يهك له دواى يهك شاهنگ و ئاواز و له فزي پر له ره و زرنگانه ويان لي دهبارى، به لام خوينه ريش ماندوو دهكه ن و خوينه ناتواني به ئاسانى حه قيقه ته كانى ميژوى لي هه لينجي.

نه وه تا (لين پول Lane Poole) له خويندنه وه ي بيزاره و، گوتوييه تى: "له كيشدا نيبه" واتا زه حمه ته.^(۱۴) كه سانيكيش زه وق و فيتره ي دروستيان بووه، گالته يان به وه هه موو ته جنيسه كردوه، چونكه به لگه ي خومان دوو كردن بووه.^(۱۵)

(أبو شامة) ده لي: "العماد له ههردو كتيبه كه يدا (له البرق الشامي و الفتح القسي) دا پشويه كي دريژى له سه جع و وه سكر دندا هه يه، كه سى بيخوينيته وه ليى بيزارده ي و له تيگه يشتنى پروداوه كاندا سهر سام ده ي و تا رسته تازه كان تيده كا، كونه كانى له بيرده چيته وه".^(۱۶)

جا، كه (العماد) مه سه له ي چوونى خوى بو ولا تى شام و خرزه تكدنى ده وله تى نوره ددين مه حمودى كردي به سهره تاي نووسينى كتيبي (البرق الشامي)^(۱۷)، نه وا شه ري (حطين) يشى كردوه به سهره تاي دانانى كتيبي (الفتح القسي)، چونكه نه وه سهر كه وتنى له شكرى موسولمانانى نه يويي له شه ري (حطين) دا به كوچى دووم له قه له م ده دا..

9 سنا البرق، ص ۴۹.

10 سنا البرق ص ۲۴- ۲۵.

11 الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق وشرح محمد صبح، طبعة الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة، ۱۹۶۵. ص ۱۳۲.

12 سنا البرق، ۲۵۳. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۹۷.

13 د. سعدوي، المؤرخون المعاصرون لصالح الدين، لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ۱۹۶۲ ص ۲۳.

14 جب، صلاح الدين ص ۷۲.

15 الصفي، الوافي بالوفيات، ۱/ ۱۳۳.

16 الروضتين، ج ۱، ق ۱، ص ۸.

17 سنا البرق، ۵۵. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۳۶۸.

واتا کۆچی موسولمانان بۆ (بيت المقدس) که ئەم کۆچەیان لەوی تریان زیاتر بەرقەراره^(۱۸). ئەم ناوی (الفتح القسي) یەشی که ئی ناوه، لەسەر پێشنیازی (القاضي الفاضل)^(۱۹) بووه.

گرنگی ئەم دوو کتیبە "العماد" لەو دایە که وەك باسی رۆژانە ی جەنگ وایە، شاھید حالیك دەگێرێتەو، دەستیکی بالای لە نمایشی وینەییەکی پوون و ئاشکرا دا هەیه، هەر دەلیی رۆحی بە بەردا کردووه، ئەوێ باسی دەکا و دەگێرێتەو وەك ئەو وایە که پەیا مینیریکێ جەنگ، لە نەبەردی شەردا، سەعات بە سەعات بە چاوی خۆی رووداوەکانی دیبێ و بیانگێرێتەو. لەبەر ئەو ئەو دوو کتیبە بە لگە نامە یەکی میژوویی پڕ بایەخی سەردەمی سە لاحتە ددین، دانەرە کەشیان بە پیی سیستمی سالت و سال "نظام الحولیات" پچە ی شکاندووه، باسی پووداوەکانی سالیك دەکا و پاشان لە گەل پووداوەکانی سالیکی نویدا لیکیان گریدەداو، رۆژە کە و مانگە کەش دەلی و پیگە ی بیپیزی و پیگە ی بە هییزی لە شکری ئە یو بییش دەردەخا و هەست و نەستی جەنگا وەرانی سەر زەوی و ناو دەریاش لە کاتی جەنگدا چۆن بووبی بە پوونی نیشانیان دەداو، کابرا، هەر دەلیی لەو شەردا لە گە لیاندا بووه. وەسفی پووداوەکانی جەنگ و چەك و جەخانە ی ئەو لە شکری دەکا، لە وەسفی هەریم و ولات و دامودەزگا کانی شدا که شەردەکانی تیدا پوویانداوه، تا پاددە یەکی زۆر سەرکە وتوو بووه.

ئەم نووسینانە ی "العماد" یش هەروەك میژوونووسەکانی تر که دەگاتە سەر پەنوو سەکان "الأرقام" زیاد دەروا و زۆریان وە سەردەنی، هەروەهاش که زۆر بە سولتان و بە لە شکری دەدا هەلدەلی. ئەو تا لە شەری "تل السلطان" دا که لە نیوان ئە تابه گی موسل و سە لاحتە ددیندا پوویدا، دەلی "لە شکری موصل" جگە لە رە شوپووتە کە ی، بیست هەزار سوار بوون، لە پشتەو کۆمە کیشیان بۆ دەهات و هەموو پۆژیکیش هیژە کە یان پوو لە زیتر دەبوو، وەلی لە شکری ئیمە تەنیا شەش هەزار سوار بووین.^(۲۰) واتا سە لاحتە ددین بە شەش هەزار سوارووه توانیی ئەو لە شکری گەورە یە موسل تیک بشکینی که سی هەندی لە شکری کە ی خۆی زیاتر بوون. لەبەر ئەو "ابن الاثير" میژوونووسی شانشین "بلاط" ی موسل، خۆی پینە گیرا و بەرپەرچی دایەو.^(۲۱) بیگومان ئەم لایە نگیری یە لەووه هاتوو که (العماد) زۆر هەواداری سە لاحتە ددین بووه، هەرچە ندیشە بەو ناسراوه که پووداوەکان بە دروستی دەگێرێتەو، بە جۆریکی ئەوتۆ که هیچ پووداویکی نەدەنووسی وەك لە کۆتایی کتیبە کە ی (الفتح القسي) دا باسی کردووه، تا بە چاوی خۆی نە دیدتبا، ئەو تا لەویدا دەلی: "ئەوێ نە مدیتبی نە مگوتوووه نە منووسیوه. گویم بە هیچ پووداویکی ش نە داوه تا چاو و گویم لیی پڕ نە بوو بی، بکە ی هیچ شتی کیشم دانە مە زاندوووه لە سەر بنچینە ی ئەو نە بی که لیی دلتیا بووم، لە راستی و دروستیش بە لاوله هیچ نیازکی ترم نە بووه، لە هەق و هەقیانە تیش زیاتر هیچم نە ویستوووه، و شە یە کیشم نە گووتووه لەبەرد بکە و ی و هیچ نیازکی شم نییه لەو زیاتر که خودا لیم رازی بی و لیم نە پەنجی.^(۲۲)

۲. (ابن الاثير): أبو الحسن عزالدین علی کوپی أبي الكرم محمد الجزري یه (ت ۶۳۰ ک / ۱۲۳۳) کتیبی (الکامل فی التاریخ) ی داناه.

ئەم میژوونووسە کاتی لە دایک بوو، که بەر لەو بە شەست و پینچ سال خاچدروشان پەگیان لە ولاتی موسولماناندا دا کوتابوو. ململانی یەکی قورس و گرانی ش لە نیوان موسلمانان و خاچدروشاندا لە ئارادا بوو، ئیتر کات و ساتی ئەوێ بۆ پەخسا که بچی بۆ مەیدانی شەپ، لە شام و بەچاوی خۆی پیکدادانی نیوان سە لاحتە ددین و خاچدروشان بیینی. رووداوی سەرسوهرین که (ابن الاثير) لە دوا دوا ی تە مە نیدا بە سەری هات، هەره سەینانی دەولەتی زەنگی بوو، که

18 الفتح القسي، ص ۴۹.

19 الفتح القسي، ص ۵۷. الصفدي، الوافي بالوفيات، ۱/ ۱۴۰.

۲۰ سنا البرق، ۱/ ۲۰۰-۲۰۱، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۱.

21 الکامل، چاپی دار صادر - دار بیروت ۱۹۶۶. ج ۱۱، ص ۴۲۹.

22 الفتح القسي، ص ۵۸.

(ابن الاثير) به خاوو خيزانهوه له ژيړ سايهيدا گوزهراني دهکردو چاوديري دهکران له و پوژهوهی که له شاری جزیره کوردوه (جزیره ابن عمر) هه لکه ندرابوون و هاتبوونه موسل، پيوه نديی نيوان ئەتابه که کانی موسل و سه لاهه ددینیش دوستایه تیی تیدانه بوو، چونکه سه لاهه ددین سئ جار موسلی گه مارو دابوو تا ئەتابه کی موسلی به پیی په یماننامهی (٥٨١/ ١١٨٥) خسته سهر دهوله ته کهی خوی. ئەو، ئەم یادهوه ریانهی ههر له زهیندا مابوو، کاتی له سهر داوای (بدرالدین لؤلؤ)ی بهرپرسی موسل. ئەوهی که حوکمی دواين کوری بنه ماله ی ئەتابه گی له ناویرد. دهستی کرد به نووسینی میژوه کهی. ابن الاثير پڕ به گومانه وه له سه لاهه ددینی دهروانی و وهایشی نیشانددها که هیچ ئامانجیکی نییه ته نیا ئەوه نه بی ژاره زوی خوی بینیته دی.^{٢٣}

ابن الاثير - به نمووه - هوی سهر نه که وتنی سه لاهه ددین له گرتنی شاری (صور) دا به وه لیکه دهاته وه که سهر یازه کانی به سووکی دهستیان دایه و به قورسی هات به دهستیانه وه و هیچیان بو نه کراو تاوانه کهشی خسته ئوبالی سه لاهه ددین کاتی که دهلی: "خه تایی کهس نه بوو، له سه لاهه ددین زیاتر، چونکه ئەو متمانه ی به خاچدروشماني شاره گیراوه کان کردو ده خاله تی ئی قبول کردن و ئەوانیش ئیشی خوایان به عاقلی گرت و له (صور) کو بوونه وه و بوون به هیژیکی گه ره و بی باک".^{٢٤}

هه ره ها دهلی: "سه لاهه ددین له ترسی نوره ددین له شکری کرده سهر یه مه ن و دهویست خوی و بنه ماله کهی له ولاته خوایان قایم بکه ن، ئەگه ر هات و نوره ددین ویستی بجیته میسره وه". ته نیا (ابن الاثير) باسی گفتوگوی نهی نیی نیوان کورانی بنه ماله ی ئەییوبی له میسر دهکات که ته گیری ئەوه یان کردوه چو ن چو نی بهر په رچی نوره ددین مه محمود بده نه وه" ئەگه ر ویستی بکشی به ره و میسر". سهر له وه دایه قسه و باسی له ژووریکی داخراودا له نیوان سه لاهه ددین و باوکی سه لاهه ددین و خزمه کانیدا کرابی و بگاته (ابن الاثير) و نه که ویته بهر گوئی نوره ددین، که وایی هیچ جیگی عاجبا یه تیش نییه ئەمئ به چه ک هیژشی بو بردبی، به قه له مه کهشی تانه و ته شه ری له سیاسه ت و له ئاواتی ئەو سولتانه دایی.

ره خنه یه کی دیکه ییش له (ابن الاثير) ده گیری، ئەوه یه سهر چاوه ئەسلویه کان ده رناخا که جله وی قه له مه کهی له گیرانه وه یاندا شل کردوه و به هه وه سی خوی تاوتوی و شه نوکه ویان دهکا، وهک پروفیسور (جب) و دکتور (سعداوی) ده لئین: "به راده یه که دیتنه وه یان زور گرانه و زوریش سته مه ده ستبکه ون".^(٢٥) به ده گمه نیش (ابن الاثير) مه گه ر یه کجار گو تبیستی که له میژو و نووسیکی دیکه وه وهریگرتوه، ئەویش (العماد)ی نووسه ره و به وه دا ده رکه وت که نووسینه کانی (العماد) له باره ی ژماره ی سهر یازانی موسل له شه ری (تل السلطان) دا به درو ده خاته وه.^(٢٦) به لام ئەم هه لویستانه له به های ئەم میژو و نووسه ی وهک میژو و نووسیکی هاوچه رخ کهم نه کردوه ته وه، نه خیر، به لکو به هایه کی نوئی به نووسینه کانی به خشیوه، چونکه راو بو چوونیکی ئوپوزسیونی ئیسلامیه دژ به سیاسه تی سه لاهه ددین و پیچه وانیه ی دیدی میژو و نووسه کانی سهر به سه لاهه ددینه. ئەم جیاوازییه ش له گیرانه وه ی چیرۆکه کانی میژو و دا که سانی دنه ددها زیاتر به دووی چیرۆکه راست و دروسته کانی بگه رین تا به به راورد کردنیان حه قیقه ت بدوژنه وه.^(٢٧) ئەم میژو و نووسه، خوی پیوه ندی به ئیداره ی موسله وه هه بووه، ئەمه ش هه لیکی ئەوتوی بو ره خساندوه، ههر هیچ نه بی، پرو و داوه کانی ده ره وه بزانی. ئەم خوی بی گومان سه لاهه ددینی له موسل و له شامدا چونی که دیوه و چاوی پیی که وتوه، وه لی هیچ

²³ ئەم بابە تەمان لە وتاری (ابن الاثير وأحداث عصره وموقفه من صلاح الدين) له نامیلکه یه کدا له ژيړ ناوی (موضوعان في التاريخ الكوردي) دا شه نوکه و کردوه، ئەو نامیلکه یه ش له بلاو کراوه کانی کۆمه له ی رۆشن بیری کوردیه، له به غدا، له چاپخانه ی الحوادث ١٩٧٦ چاپ کراوه.

²⁴ الکامل، ٥٥٦/١١.

²⁵ جب، صلاح الدين، ٨٤٤. د. سعداوي، المؤرخون المعاصرون لصلاح الدين، ١٠١.

²⁶ الکامل، ٤٢٩/١١.

²⁷ رید عبدالقادر نوری، سیاست صلاح الدين، ماسته رنامه، چاپخانه ی الارشاد، به غدا، ١٩٧٦. ل. ٢٨.

به لڼگه يهك له ئارادانييه كه سهرسهختي شهخصي له گه ليدا بووي. ^(۲۸) له پاش شهري (حطين) به يهك سال، به جيگاو شوينه واري نهو شه پدا تيده په پري و نهو جيگايه ده بيني پره له ئيسك و پرسكي خاچدروشمان و، ده لي: "هر له دووره دياربوو، هه نديكيان يهك له سهر يهك كه له كه كرابوون و هه نديكيان تاك و تهر، نه مه جگه له وانه ي كه سيلاوو لافاو را ياني ماليبوون و جگه له وانهش كه له و چول و دالده دا گورگ و چه قل په له كيشتي كردبوون". ^(۲۹)

كتيبي دووه مي (ابن الاثير) به ناوي (التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية) كه ^(۳۰) باسي ميژوه، گرنگيه كي نهوتوي نيه، چونكه نهوي سه بارت به سه لاهه ددين ده گيرپته وه، كتومت، هر نهويه كه له (الكامل) دا هاتوه، وه لي هه ند به فراواني له سهر مملاني نيوان زهنگيه كان و سولتاني نه يوي و جيگره كان نه پويشتوه و دريژي پي نه داوه، چونكه بووده له يي زهنگيه كان بهرامبر به سولتان درده خات و، نه شيويستوه نازاري دلي شاكاني موسل بدات، يان له گهره يي (الملك القاهر) كه م بكا ته وه، كه نه م كتيبي ^(۳۱) بو نهو داناوه.

۳. ابن شداد، بهاء الدين يوسف كوري رافع كوري ته ميمه (ت ۶۳۲/ك ۱۲۳۴ز) كتيبي (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) يان (سيرة صلاح الدين) نووسيوه:

هر به چه شني (ابن الاثير) له موسل له دايكبووه، له ويشت گهره بووه، پاشان چوته به غداو له قوتابخانه ي (النظامية) پي غريبي كراوه ته وه تا ماوه ي چوار سال له وي (معيد) بووه. پاشان له سالي (۵۶۹هـ) دا گه پراوه ته وه بو موسل، نهوكات ته مه ني (۳۰) سال بووه، له موسل له قوتابخانه ي (الشهرزورية) درسي گوتوه ته وه له وي پله و پايه ي بهر زبووه ته وه. له بهر نه وه ي تابلي به ناوه ز بووه خاوه ن هزيكي سهنگين بووه، له بهر نه وه نه تابه ك كردويه تي به باليوزو ناردويه تي بو لاي خه ليفه ي عه باسي و بو لاي سه لاهه ددينش. ^(۳۲) كاتيكيش له سالي (۵۸۳هـ / ۱۱۸۸ز) دا له حج گه پرايه وه، سهر ي دا له (بيت المقدس)، له وي سه لاهه ددين له دوي ناردو داوي لي كرد له لاي بميني ته وه، (ابن شداد) پره زامه نديي خوي دربري و مايه وه. ده لي: "هر له و ساته وه ي چاوم پي كهوت خوا خوشه ويستي نهوي له دلم چه سپاند. هه زو ناره زوي له غه زايه، له بهر نه وه پيم خوش بوو له لاي بمينه وه، له سهر تا ي (جمادي الاول) ي سالي ۵۸۴هـ / ۱۱۸۸ز) يشه وه خزه تم كردوه". ^(۳۳) به لام نه م به دلدا چوون و خوشه ويستيه ريگاي نهوي لي نه گرت كه ميژوي سه لاهه ددين به جوړي بنوسي خوينه ر سهر سام بكا، به هه ست و نه ستي پاك و راست و دروست و به نه و په پري ناوه ز وه ميژوي سه لاهه ددين نووسي، به جوړيكيش كه له كتيبه كه يدا هيچ شتيكي له و بابه ته نابيين، كه (لين پول) ناوي ده ني: "هه واداري شه خصيه و پياده له داني له پاده به دهر ي پوزه له تيه". ^(۳۴)

به لام نه م براده ريي ي ابن شداد و سه لاهه ددين له پينچ سال زياتري نه خايان، له و ساله وه كه باس مان كرد ده ستي پي كرد تا مهرگي سه لاهه ددين، (ابن شداد) له سهر ي ناماده بوو، له لاي بوو. به و ته و وشه ي دلته زينيشت باسي نهو تراجيديا به ده كات، كه به سهر موسلماناندا هات. ^(۳۵) له بهر نه وه (ابن شداد) به تاكه ميژوونوسي پروداوه كان نهو كات و

28 جب، صلاح الدين ل ۷۰.

29 الكامل، ۵۳۸/۱۱.

30 نهو كتيبه، د. عبدالقادر أحمد طليمات پيداچووه ته وه، دار الكتب الحديثة، القاهرة، ۱۹۶۲.

31 الباهر، ص ۱۷، سه يري كتيبي (ابن الاثير الجزري المؤرخ) بكه، كه د. طليمات ديناوه، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة، ۱۹۶۹.

ص ۸۲.

32 سه يري (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) بكه تحقيق: د. جمال الدين الشيال، طبعة دار المصرية للتأليف والترجمة، القاهرة، ۱۹۶۴،

ص ۷۰، ۷۰، ۸۵.

33 النوادر، ص ۸۷.

34 lane – pool, Stanley Saladin and the fall of The Kingdom of gerusalem, london 1914. P(۷۱)

35 النوادر، ۲۴۶- ۲۴۷، بنوره: ليكولنه وه كه ي خوم (ابن شداد في نوادره، والايام الاخيرة في حياة صلاح الدين). مجلة كاروان، العدد، ۱۴، سنة

۱۹۸۳، ل ۱۳۹، ۱۴۷.

ساته له قهڵم دەدری، ئەوێش ئەو ماوەیەیه که خەباتی دژ به خاچدروشان له‌وپه‌ری گهرمیدا بوو، هێرشی تازه‌ی خاچدروشانیش که به هه‌لمه‌تی سییه‌م ناوده‌برێ پ‌روی دا که د‌وای ئازادکردنی (بیت المقدس) ئەوروپا سه‌ربه‌ری ناو به‌ریای کرد. (ابن ش‌داد) له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌نوسێ و ده‌لی: "ئه‌وه‌یه که به چاوی خۆم دیومه، یان له که‌سێ بیستومه هه‌ند به‌وام پ‌یی هه‌یه که له به‌چاودیتن زۆر نزیکه".^(٣٦)

هه‌رچی پ‌ووداوه‌کانی نۆزده س‌الی نیوان (٥٦٥. ٥٨٤/ ١١٦٩. ١١٨٨) یشه، ئەوه (ابن ش‌داد) بیستوونی و ده‌یانگێڕێته‌وه. له‌وانه‌دا هه‌رچه‌ندیشه پ‌شتی به ژێد‌هرو سه‌رچاوه‌ی به‌وام پ‌یکراو به‌ستوه، وه‌ی له ش‌رۆقه‌و زنجیره‌ی زه‌مه‌نییدا هه‌ندێ هه‌له‌ی کردوه، ده‌لی: "هه‌رچییه‌کم به‌ر له س‌الی (٥٨٣) گوتی، ئەوانه‌م له زمان که‌سانی گ‌ی‌راوه‌ته‌وه که به‌وام پ‌ییان بووه به چاوی خۆیان بینوویانه".^(٣٧) سه‌ره‌رای ئەوێش له گ‌ی‌راوه‌وه‌ی پ‌ووداوه‌کانی ئەو ماوه‌یه‌دا دیاره که به کورتی ده‌یانگێڕێته‌وه به جۆرێ که ته‌نیا یه‌ک لاپه‌ره‌و نیوی بۆ گ‌ی‌راوه‌وه‌ی باسی گ‌رتنی ش‌اری (القدس) نووسیوه، باسی پ‌ووداوه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر به‌وپ‌ییه. که‌چی ئەو پ‌ووداوه‌ی به‌چاوی خ‌وی دیتبووی به درێژی باسیان ده‌کا، ئەوه‌تا پ‌ووداوه‌کانی نۆزده س‌ال. که له خه‌لکی بیستوه. له پ‌ه‌نجا لاپه‌ره‌دا ده‌گ‌ی‌ڕێته‌وه، که‌چی به زیاتر له سه‌ه‌و شه‌ست لاپه‌ره باسی پ‌ووداوه‌کانی ئەو پ‌ینچ س‌اله‌ی د‌واین ده‌کا.

(ابن ش‌داد) به‌میژوونووسیکی واقیعی داده‌نی، هه‌رچییه‌کی دیتبێ و بیستبێ، راست و دروست، به شی‌وازیکی شیرین و به‌بێ جوانکاریی زمانه‌وانی تۆماری کردوون. خه‌باتی سه‌ختی له‌ش‌کری ئەییوویی دژ به سه‌ربازانی هه‌لمه‌تی سییه‌می خاچدروشان به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو نمایش کردوه، به‌بێ ئەوه‌ی به د‌ووی هه‌واو هه‌وس په‌رستنی قاره‌مانیتی دا په‌لک‌یش ببێ، وه‌ک ئەوه‌ی به‌سه‌ر (ابن الاثیر) هات، که له کتیبی (التاریخ الباهر) ه‌که‌ی خ‌ویدا، گه‌لێکی به‌شان و بالی ئەتابه‌که‌کانی موس‌لدا هه‌لداوه. له‌به‌رئه‌وه به ده‌گه‌م به سه‌رچاوه‌یه‌کی میژووی س‌ولتانی یان میری له سه‌رکرده‌کانی چاخی ناوین بد‌ۆزێته‌وه هه‌نده‌ی کتیبی (سیره صلاح الدین) بایه‌خی میژوویی هه‌بێ.

ئهم کتیبه هه‌ند زانیاری پ‌ر بایه‌خ و گ‌رنگی تێدایه، هه‌ندیکیان ده‌گاته گ‌رنگی به‌لگه‌نامه میژوویییه‌کان، ده‌قی ئەو وتارانه‌ی تێدایه که کاغیگۆسی ده‌ره‌جهداری ئهرمه‌نی^(٣٨) ناردوونی، یان په‌یامنی‌ری ئیمپراتورییه‌تی بیزه‌نته بۆ سه‌لاحه‌ددینی هیناوه.^(٣٩) ئاشتی‌نامه‌که‌ی (پیکهاتنه‌وه‌که‌ی) (الرملة) به درێژی تێدایه له‌گه‌ل ئەو به‌ندانیه‌ی که هه‌ردوولا له‌سه‌ری پیکهاتبوون، هه‌روه‌ها باسی ئامرازه‌کانی کوشتارو زار‌وه‌گه‌لی جه‌نگی، به نمونه وه‌ک: (یزک، ک‌ؤسات، جالیش، منجیق، جرخ، نم‌جاة، زنبورك) و ناوی که‌شتیه‌یه‌کانی گه‌شتیگه‌لی ئەییوویی، به نمونه وه‌ک: (شین، طریده، بیضة، حمالة و برکوس، .. تر).

هه‌روه‌ها وه‌سفیک‌ی وردو ده‌گه‌م‌نی (ده‌بابه‌)ش ده‌کا و^(٤٠) وه‌سفی بورجی خه‌رتومداریش ده‌کا، هه‌ر ئهم کتیبه‌شه که باسی دابو ده‌ستووری سه‌ربازی و ئیداریی خاچدروشان بکات.^(٤١) هه‌ندێ له‌وانه‌شمان له‌م لیک‌ۆلینه‌وه‌یه‌دا باس کردوه.

٤. (ابن أبي طي، يحيى كوبرى حامدى حه‌له‌بی) (ت ٦٣٢/ ١٢٣٤ز):

میژوونووسیکی دیکه‌ی هاوده‌می سه‌لاحه‌ددین بووه‌و خه‌لکی حه‌له‌به، به‌ره‌می زۆره‌و ته‌نیا له‌ بابه‌تی میژوودا

36 النوار، ٨٧.

37 النوار، ٧٨.

38 النوار، ١٢٤-١٢٦.

39 النوار، ١٣٢-١٣٣.

40 النوار، ١٤٠.

41 النوار، ١٢، ١٢٦.

زیاتر له ده کتیبی نووسیوه (داناوه).^(٤٢) یهکیکیان کتیبی (کنز الموحدين في سيرة صلاح الدين)^(٤٣)، نهو کتیبیه که (أبو شامة) ناوی دهبات کاتی که باسی به وزیر بوونی سه لاهه ددین له لای خلیفه (العاظم) ی فاطمی دهکا، هه موو بهرگه کانی نهو کتیبیه بزبوون^(٤٤)، نهگهر نهو نهخته ی نهوایه که (أبو شامة) و پاشانیش (أبن الفرات) لیی دهگیرنهوه، نهوه هیچ ناسه واریکی نهوتوی نهدهما. هه رچه ندیشه (أبو شامة) زوری لی وهرگرتووه که چی له پی شه کیی کتیبیه که ی خویدا ناوی هیچ کتیبیکی (أبن أبي طي) له ریزی ژیدره کاندانا بات و ته نیا به بو نه ی لیوهرگرتنه کانه وه ده لی لهو میژوونو سه وه وهرگیراون. نهو که سه ی ته حقیقی کتیبی (الروضتين) ی کردووه ده لی: "یه که به یه که ژماردوومه، (أبو شامة) سی و شهش جار له (أبن ابو طي) یی وهرگرتووه"^(٤٥).

کتیبیه کانی نهو میژوونو سه تا درهنگانی که هه مابوونه وه، بیگومان هه موویان. یان هه هه هیچ نه بی، هه ندیکیان. تا پوژانی (أبن الفرات) یش، واتا سه ده ی نویه می کوچی، (یازده ی زایینی) هه مابوونه وه، ده لی له وه پاش هه موویان بزبوون.

(أبن ابو طي) میژووی هه ردو سولتان، نوره ددین مهמודو سه لاهه ددینی نووسیوه، له بهر نه وه کتیبیه که ی نه لقه یه که، کو تایی زنجیره ی حوکی یه که میان به بهرایی زنجیره ی سه رده می دوو میانه وه گری ده داته وه. ده لی له نووسینه کانی وه دیاره که بهرام بهر به نوره ددین مهمود به خه شم بووه، چونکه نهو باوکی نهو که له گه وره پیوانی شاری حه له ب بووه، له سالی ٤٥٣ ی کوچیدا، له وشاره سهرون (نفی) کردبوو.^(٤٦) باوکی به کتیبیدانه رو نووسه ری میژوو ده ناسرا، یه حیای کوپیشی دهنگو باسی زوری لیو هگیراوه ته وه.^(٤٧) له قسه ی (أبو شامة) دا، دیاره که نهو کابرایه ناحه زی نوره ددین بووه شتی ناشایسته ی ناوه ته پالی و بوی هه له به ستووه. نهو سولتانه شیعه کانی حه له بی ملکچ کردبوو، دروشمه که شیان ی پووچه ل کردبووه وه سوننه کانی به هیژ کردبوو.^(٤٨)

وه هاش چاوهر وان دهکرا که (أبن أبي طي) ی میژوونو وس، نه مییش وه ک باوکی ره فتار بکا، باوکی چو ن چو نی دژ به نوره ددین وه ستا، نه مییش دژ به سه لاهه ددینی خلیفه ی نوره ددین بووه ستی، به لام ناکاری لیوورده یی و سزگفراوانی سه لاهه ددین کاریکی وای کرد ناحه زانی نوره ددین به لای خویدا رابکیشی. راستیش ده وی ده قی نووسینه کانی (أبو شامة) و ابن الفرات) ناشکرای ده که ن که (أبن أبي طي) لایه نی سه لاهه ددینی گرتووه، به نموونه نهو ته ناشتبونه وه ی سولتان له گه ل (سنان راشدا لدین) ی سه روکی تایه فه ی ئیسماعیلی و لادانی گه ماروی سه ر قه لچه ی (مصیاف) یان (مصیات) وه ه لیکده داته وه که: "سه لاهه ددین له وه ده ترسا، فهرنگه کانی ژوورو ی شام بوورو ژین و. که خویشی له ویو ده ور بوو. شتی که به سه ر و لاته که دا بیین، له بهر نه وه له گه ل (سنان) دا ناشت بوونه وه خویشی گه پرایه وه بو دیمه شق".^(٤٩) نهو لیکدانه وه یه لیکدانه وه یه کی پاکه وه نهو میژوونو سه نه یو یستووه سه لاهه ددین له حه ن ئیسماعیلییه کاندانا به ده سه پاچه پیشان بدات، به لکو ویستوویه تی نهو نیشان بدات که سه لاهه ددین سور بووه له سه ر

⁴² له باره ی داناوه کانییه وه: سهیری (الروضتين) بکه، ج ١، ق ١، ص ٣٢، المقدمه. Claude Cahen, L'Asyrie du nord, Al-Epoue. des Croisades et la principauté Franqued Antioche.

⁴³ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٥. سهیری: (كشف الظنون) بکه، ط، طهران الثالثة، ١٩٤٧، ج ٢، ل ١٥٢.

⁴⁴ بهرای پروفسور، جب، کتیبیه کانی (أبن ابو طي) له بهر نه وه بزرن چونکه شیعه بووه، هه رچه نهو نهو داناوه ی که ماون وای درده خه ن که نووسه ریکی نهو سل بووه، (صلاح الدین الایوبی) ص ٧١.

⁴⁵ الروضتين، ص ٣٢.

⁴⁶ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٤١.

⁴⁷ ن، م، ص.

⁴⁸ ن، م، ص، سهیری (ج ١، ق ٢، ص ١٤٧) یش بکه.

⁴⁹ الروضتين، ص ٦٦٩-٦٧٠.

ئەوھى بەشەكانى باكوورى ولاتەكەيان لەكيس نەچى و خاچدروشان داگىرى نەكەن".

شيوانى نووسىنى ئەم ميژوونوسە ئاسانەو هيچ رازانەوھىكى تىدانىيەو بە كورتى دەيدات بە دەستەوھو يەكسەر بابەتەكە پوون دەكاتەوھ. ئەم حەقىقەتە لە نووسىن و گىرەنەوھىكانى (أبوشامة) شدا بەدەردەكەوئ، ھەرچى بەرنامەى پۆل پۆل كردنى پرووداوەكانىشە، ئەوھ كاكى ميژوونوس بە چەشنى ميژوونوسەكانى دىكەى ئەو سەردەمە، سالا بە سال جىايان دەكاتەوھو سىستەمى سالا بەسالا (نظام الحوليات) بەكاردينئ.

۵. أسامه كوپى منقذ: دانەرى كتيبي (الاعتبار)، (ت ۵۸۴ / ۱۱۸۸ن)، ميريكة لە ميرهكانى (بني منقذ) ئەو بنەمالە ەرهەبەيە كە حوكمى شارى (شيزى) سەر پرووبارى (عاصي) نزيك شارى (حماة)ى كردووه لە ماوھى جەنگەكانى خاچدروشاندا. ميرنشىنى (بني منقذ) دراوسىي خاچدروشان بووه. ئەم بنەمالەيە لە سەردەمى شەپىش و ناشتیشدا پيوەندىي بەوانەوھە بووه، لەبەرئەوھ ئوسامە سەرسەختى لەگەلياندا ھەبووه و سەردانى كردوون و ھەرچى لى دىن و پووى دابى لە كتيبي (الاعتبار)^(۵۰) دا نووسيوونى. ليكۆلەران گرنگىيەكى زۆر بەو كتيبە دەدن، چونكە ئەو كتيبە شاھىدييەكى ميژوونوسىكى ھاوچەرخى ھەند زىرەك و وردىنە، چونەك و دروست چاكەو خراپەى فەرەنگ دەخاتە پوو.^(۵۱) شەپىكى زۆرىشى لەگەلياندا كردووه قارەمانىتى و ئازايەتییەكى زۆرىشى تىدان نیشان داوه.

(أسامه) بەشيكى ژيانى خوى بەھاتوچوى نيوان تەلارى شانشىنى فاتمى لە قاھىرەو تەلارى شانشىنى نورەدين لە ديمەشق برەد سەر لە ماوھىەكى پرئاشوبدا لە ميسر ژياوھو باسى ئەو كارەسات و پرووداوە ترساناكانەشى كردووه كە لە نيوان وەزىرەكانى دوا دواى سەردەمى فاتمىدا قەوماوھ^(۵۲)، لە نزيكەوھ ئاگای لى بووه. لەگەل سەلاحەددىندا ماوھىەكى زۆر ھاوژەمان بووه، بەلام باسى جموجوولە سەربازىيەكانى نەكردووه، ھەرچەندىشە بەشان و باليشيدا ھەلى داوھ، گوتوويەتى كە سەلاحەددىن: "نازەكەرەوھى دەستورى چوار يارى پيغەمبەرەو پياوچاكى دىن و دنيايە"^(۵۳). راستىشت دەوئ كتيبەكەى كتيبي ميژوونىيە، بەلكو يادداشتگەليكى ميريكى سوارچاكەو ديدو بوچوونى خوى لەو كتيبەدا بەساكارى و راستگووى نووسيوھ.

ئيمە لە بوارى زياتردا سوودمان لى وەرگرتووه، ناوى تىپەكانى لەشكرى سودانى لە ميسر بردووهو، باسى بىاباننشىنەكانى سينا و باشورى فەلەستىنى كردووه كە ببوون بە چاوساغى: "ئەو لەشكرانەى لە ميسرەوھ^(۵۴) بەرەو شام مل دەنئ و ئەوانەش كە لە شامەوھ بەرەو ميسر مل دەنئ، باسى ھىزو توانستى مەنجەنيقيكى فەرەنگى كردووه كە بەردىكى بىست و پىنج رەتلى ھەل دەدا (واتا نزيكەى دە كيلو) و بەردىكى ئەم مەنجەنيقە لە مالى برادەريكى ئوسامەى داوھ بەتەنيا ئەو بەردە نھۆمى سەرەو خوارى پوخاندووه.^(۵۵) (أسامه) مەدحى ئەو زىنانەش دەكا كە لە شارى غەزەى فەلەستىن دروست دەكرئ"^(۵۶).

۶. الملك المنصور الايوبي، محمد كوپى (تقي الدين عمر)، كوپى شاھنشا، كوپى ئەيىوبە (ت ۶۱۷ك / ۱۲۲۰ن) دانەرى كتيبي (مضمار الحقائق وسر الخلائق)^(۵۷):

ئەم كتيبە بەو زانبارىيە و رەكارىيانەى ناويدا دەناسرئت كە دانەرەكەى ديونى و تۆمارى كردوون، وەلى ئەوھى

50 الاعتبار، تحقيق ونشر فيليب حتي، طبع جامعة برنستون، أمريكا، ۱۹۳۰.

51 قدرى قلمچى، صلاح الدين الايوبي، قصة الصراع بين الشرق والغرب، مطابع شركة الطباعة الحديثة، دار الكاتب العربي، بيروت ۱۹۶۶، ص ۹۷.

الهامش.

52 الاعتبار ۷- ۸، ۱۸- ۱۹، ۲۱- ۲۷.

53 ن، م، ص ۱۶۵.

54 ن، م، ص ۱۱.

55 ن، م، ص ۱۱۳.

56 ن، م، ص ۲۸.

57 مضمار الحقائق، تحقيق، د. حسن حبشي، مطبعة عالم الكتب، القاهرة، ۱۹۶۸.

خرابه که پیداهه‌لانیکی زه‌ق و زۆپی تیدایه، به جۆری که جاروبار واده‌زانی کتییکی ئیعلامیییه و ته‌نیا بۆ پیداهه‌لانی مامی باوکی واتا (سه‌لاحه‌ددین) و پیداهه‌لانی باوکی و دۆستایه‌تی نیوانیان دانراوه. له کتیبه‌که‌دا ده‌لی: "که سولتان راو ته‌گیری به باوکی ده‌کرد (واتا باوکی دانهر) به‌رله‌وه‌ی ده‌ست به کاری بکات، هه‌روه‌ک له داگیرکردنی (بیت الأحران) دا کردی".^(٥٨) دیاریشه، ئەو میژوونووسانه‌ی، به‌ نموونه وه‌ک (أبي شامه و ابن اصل و حنبه‌لی) و که‌سانی تریش که ده‌رباره‌ی سه‌لاحه‌ددین کتیبه‌گه‌لیکیان دانراوه، پشتیان به کتیبه‌کانی میژوونووسه‌ هاوچه‌رخه‌کان به‌ستووه، به‌لام ناوی کتیبی ئەم میژوونووسه‌ ئه‌ییبویه‌یان له نیوان ژیده‌رو سه‌رچاوه‌کانیاندا نه‌بردووه‌ و هه‌یچیان لێی وهرنه‌گرتووه‌. په‌نگیشه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ بێ که کتیبی (مضمار الحقائق) به‌ پای ئەوان نه‌گه‌یشته‌بته‌ بالای کتیبه‌ به‌روا پیکراوه‌کانی میژوو.

٧. (القاضي الفاضل محمد الدين عبدالرحيم) کۆری علي، کۆری محمد اللخمی البیسانی العسقلانی (ت ٥٩٦ه‌ک/ ١١٩٩ز):

له دوا دوا‌ی سه‌رده‌می فاتیما و هه‌یبه‌گه‌لیکی زۆری دیوه، سه‌لاحه‌ددین کردی به وه‌زیرو پراوێژکاری یه‌که‌می خۆی و به‌ جیگه‌ری خۆی بۆ حوکم کردنی میسر، یان دیمه‌شق. به‌ گوته‌ی (المقریزی)^(٥٩)، به‌ چاو دیته‌کانی خۆی له کتیبیکی میژوودا که. به‌کۆمه‌لی له تازه‌ پووداوه‌کانی (المتجددات) ناسراوه. تۆمارکردووه، ئەم کتیبه‌ تۆماری ئەو واقیعه‌یه‌ که دیونی و نووسیونی، هه‌روه‌ها به‌ کۆمه‌لی نامی ته‌علیقیش له چه‌ندین به‌رگدا که نزیکه‌ی سه‌د به‌رگ^(٦٠) ده‌بن تۆماری کردوون.

له‌وه‌ ده‌چێ (أبو شامة والنويري والمقریزی والقلقشندي) له‌و که‌سانه‌ بن که زۆرت له (القاضي الفاضل) یان وه‌رگرتبێ. (أبو شامة) له‌ نامه‌کانی (القاضي) ماده‌یه‌کی زۆری چروپری وه‌رگرتووه‌ بۆ نووسینی کتیبه‌که‌ی خۆی (كتاب الروضتين) سوودی له‌ زۆربه‌یان وه‌رگرتووه‌ و کۆمه‌له‌ په‌خشانیکی ئەم نوسه‌ره‌ به‌ توانایه‌شی به‌ سه‌جعیکی جوان و نایاب که (له‌وانه‌ی پێشتر ده‌ست بالاتره‌) بۆ کرد به‌ پاشکۆ.^(٦١)

خۆ نه‌گه‌ر ئەم کتیبه‌ی (أبو شامة) نه‌بوايه، ئەوه، هه‌موو کۆششیکێ (القاضي الفاضل) و نامه‌کانی باسی سیاسه‌ت و جه‌نگ و وێژه‌کانیشی بزرده‌بوون. به‌و جۆره‌ (كتاب الروضتين) بوو به‌ ژیده‌ریکی زۆر گرنگی زانینی مه‌نزله‌گو پێگه‌ی یه‌که‌ پیاوی ده‌وله‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین،^(٦٢) له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی که زۆربه‌ی نووسینه‌کانی فه‌وتان و تا‌ک و ته‌راه‌یه‌کی نه‌بی هه‌یچیان نه‌مان.^(٦٣)

ئەوه‌ی (القلقشندي والنويري) بۆ (القاضي الفاضل) یان کرد، تا راده‌یه‌ک وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ که (أبو شامة) بۆی کردووه‌. ئەو دوانه‌ نامه‌گه‌لیکی زۆری ئەم نووسه‌ره‌یان له هه‌ردوو کتیبه‌که‌ی خۆیاندا نووسیوه‌، هه‌رچی (المقریزی) یه، ئەوه‌، ده‌قیکی زۆری لێ وه‌رگرتووه‌، به‌ تاییه‌تیش باسه‌کانی قه‌واره‌ی له‌شکری ئه‌ییبویی له‌ میسر و په‌رگه‌زه‌کانی ئەو له‌شکروه‌ ئەو هه‌نگاوه‌نه‌ش که سه‌لاحه‌ددین بۆ نوێکردنه‌وه‌ی ئەو له‌شکروه‌ هی‌زی ده‌ریایی ناوی‌تی. (المقریزی). جارجاره‌ش. به‌ وشه‌ی (المتجددات) وه‌رگرتنه‌کانی پێشکه‌ش ده‌کا.

58 مضمار الحقائق، ص ٢٥- ٢٦، ٢٧.

59 الخطط، (ط، بولاق) ٨٦/١. طبعة المعهد، ج ٢، ق ١، ص ١٧.

60 وفيات الأعيان، تحقيق، د. احسان عباس، مطبعة الغريب، دار الثقافة بيروت ١٥٨/٣. النويري، نهاية الأرب في فنون الأدب، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ٥١/٨. السبكي، طبقات الشافعية الكبرى، مطبعة عيسى البابي الحلبي، ١٩٧٠، ١٦٧/٧. ابن تغري بردي، النجوم الزاهرة، ١٥٦/٦.

61 وفيات الأعيان ١٥٨/٣.

62 النجوم الزاهرة ١٥٧/٦. ابن العماد، شذرات الذهب في أخبار من ذهب، مطبعة المقدسي، القاهرة، ١٩٣١، ٣٢٤/٤.

63 داموده‌زگای حكوهم‌تی ئيسرائيل كه له سالێ (١٩٦٧) هه‌و نيمچه‌ دورگه‌ی سينا‌ی داگیرکردووه‌، گه‌لێ نامه‌ و به‌لگه‌ نامه‌ی (القاضي الفاضل) دۆزییه‌وه‌. کاتیکیش ئيسرائيل به‌ پێی ریکه‌وتنه‌نامه‌ ئاشتیه‌یه‌که‌ی ئیوان میسرئو ئيسرائيل له‌ سينا‌ کشایه‌وه‌، ئەو به‌لگه‌ نامه‌ی دایه‌وه‌ ده‌ست داموده‌زگاکانی میسر.

۸. (أبن القلانسي، أبو يعلى حمزة) كورى (أسد التميمي) (ت ۵۵۵/ ۱۱۶۰ز):

كتيبيكه خوى (ذيل تاريخ دمشق)^(۶۴) به سەرچاوه يهكى ئەسلىي ميژووى خۆرهه لاتى نزيك داهنرى، به تايبه تيش بۆ ميژووى ولاتى شام و شارى ديمه شق كه داهنرى كتيبيكه كردويه تى به ته وهرى ئەو پروداوانه ي كه خوى ديونى و له سالى مردنيدا له نوسيني بووه. به شاره زايانه باسى پروداوه كانى ئەم شاره ي كردوه و زانيارى چاكيشى خستوت بهرده ستى ليكولهران. ئەم ميژوونوسه پياويك بووه له پياوه ره سمييه كانى ديمه شق و دوو جاريش بهرپرسييتى ديوانى ئەم شاره ي وەرگرتوه. به مەش هەليكى بهر فراوانى بۆ هەلکه و توه له نزيكه وه ئاگای له پروداو و گۆرانكارىيه كانى جهنگى و سياسىي ناو ئەو شاره بى و بشزانى كه ديمه شق له گەل لايه نه كانى ديكهيدا چ پۆليكى هەبووه. هەرچه نديشه ئەم سەرچاوه يه باسى ئەو پروداوانه ناکات كه يه كسەر بوونه ته هوى دامه زاراندنى دهوله تى ئەيويى، وهى سوودى ئەوه ي هەيه، ئەو زەمينه يه نيشان ديدات كه ئەيوييه كان پۆلى خويانيان له خاكى شامدا بينيوه، بهرله وه ي بچن بۆ ميسر، چونكه ميژووى ئەو ماوه يه كه (ابن القلانسي) نووسيوه تى به به شيكى بنچينه ي ميژووى دهوله تى النوري (نوره دينى) له قەلەم دهرى كه له ميشه وه دهوله تى ئەيويى سەرى هەلدا.

۹. (أبوشامة عبدالرحمن كورى اسماعيل كورى ابراهيم المقدسي، (ت ۶۶۵/ ۱۲۶۶ز):

سەر زەمانى كه دهوله تى سه لاهه دين له شام گۆراو، بوو به ئەماره تگه ليكى بچووك و لاواز، له كه شو هەوايه كى پر له پچرپچرى و ئاژاوه و پيكداداندا لهو تهنگوچه له مەيدا (أبوشامة) ي به ئەسل مه قديسى و به نيشته جي ديمه شقى له دايكبووه و هەر له ویش گه وره بووه به ساليشدا چووه. بۆ حەج و بۆ سەردانى (بيت المقدس) يش. نه بى ئەویش بۆ ماوه ي كورت كورت. دهن له وى به دهرنه كه و توه و جيى نه هيشتوه، دواسه فهريشى ئەوه بوو كه چوو بۆ ميسر، گه پرايه وه بۆ ديمه شق و ئيدى له ديمه شق سەرى نايه وه.

له باسى ميژوودا كتيبيكى دانا به (كتاب الروضتين في أخبار الدولتين)^(۶۵) ناسراوه، پاشان پاشكويه كيشى به ناوى (تراجم رجال القرنين السادس والسابع الهجريين) وه^(۶۶) بۆ دانا.

له ديباجه ي كتيبيكهيدا هاتوه كه له نووسينيدا پشتى به كۆمه لى ميژوونوسى سەر راست به ستوه و يه كه به يه كەش ناويانى بردوه، ئەمانه ن: (أبن عساكرو، أبن القلانسي و أبن الأثير و أبن شداد) يش كه (أبوشامة) چووه بۆ لای و ئيجازە ي هەموو شتيكى پيداوه بيگيرتته وه.^(۶۷) ههروه ها له (العماد الكاتب) و له كۆمه له نامه كانى (القاضي الفاضل) يشى وەرگرتوه و چەندين بهرگو و ديوان و نامه و نامه كاريشى^(۶۸) له هەردوو كتيبه به ناوبانگه كه ي (البرق الشامي) و (الفتح القسي) خويدا بۆ زياد كردوه.

خۆئەگەر له كتيبيكهيدا به وردى سەرنج له زەمەنى سه لاهيه كه ي بدهين، ئەوه ده بينين باس هەر باسى بينه و به ي له شكرو شروقه ي جهنگ و وه سفى چهك و قه لاو قايمه ي سەربازى و كه شتيگه لى سەربازى و په ره سه ندى كوشتارو كات و ساتى ناشتى و شتى ديكه ي لهو جوړه بابە تانه ي شه ره كانى له شكرى سه لاهه دينه. ئەم ميژوونوسه له مه دا سوودى له دهقى ئەو به لگه نامه وه وەرگرتوه كه له سەرچاوه فره مييه كانه وه و ده ده ستى هيناون، ههروه ها لهو شيعرانه ش كه ميژووى

64 (ذيل تاريخ دمشق) تحقيق أمدرود، القاهرة، ۱۹۰۸.

65 چاپى كۆنى هەردوو بهرگى ئەم كتيبه، چاپخانه ي (وادي نيل) له ميسر (۱۲۸۷- ۱۲۸۸ك) چاپى كردوه، پاشان د. محمد حلمي محمد أحمد به هەردوو به شه كه ي بهرگى يه كه ما چووه ته وه و بۆلوى كردوه ته وه. به شى يه كه م پروداوه كانى له دوا دواى سالى (۵۵۸ك) دا ته واو ده ب، له چاپخانه ي (لجنة التأليف والترجمة والنشر) له سالى ۱۹۵۶دا له قاهره چاپ كراوه، وهى به شى دووه مى پرودلووه كانى له كۆتايى سالى (۵۷۲هـ) كۆچى ته واو ده ب، له چاپخانه ي (المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر) له قاهره سالى ۱۹۶۲، چاپ كراوه.

66 به چاوديرى محمد زاهد الكوثري له قاهره ۱۳۶۶ك، ۱۹۴۷ز چاپ كراوه، كتيبيكى بزيربوشى هەيه به ناوى (تاريخ دمشق) به داوينى كتيبه كه ي (الحافظ ابن عساكر) ناوبراوا نووسيوه تى، هەمان ناويشى هەيه.

67 الذيل على الروضتين ص ۱۶۲.

68 الروضتين ج ۱، ق ۱، ص ۸- ۹.

سه لآحه ددين و باسی شه پرده کانی به زیندوویی دهیلنه وه، یان نهو نامه و شیعرانه ی که پیرۆزبایی و چاپوونی له سه لآحه ددين ده که ن و پیخوشحالی به هه میشه گه پرانه وه ی سه ربهرزانه ی بو دیمه شق درده برن.

دیارتترین و جوانترین سیفته ی نه م کتیبه به نرخه بیجگه له وه ی باسی هه موو میژووی سه لآحه ددين ده کا، پشتی به کتیبگه ل و نامه و نامه کاریگه ی به ستوو که بزرن و نه ماون، گرنگترینیشیان به رگه کانی کتیبی (البرق الشامی) و کتیبه کانی (أبن ابي طي) و نامه کانی (القاضي الفاضل) ن، هه روه ها له کتیبی (الذیل علی المذتظم) ی (محمد بن ابي العباس القادسی) یشی (ت ۶۲۲ ک / ۱۲۲۵ ن) ^(۶۹) وهرگرتوو ه.

۱۰. (أبن واصل جمال الدين محمد كوپى سالم كوپى واصل) (ت ۶۹۷ ک / ۱۲۹۷ ن):

میژوونووسیکی شامه و خه لکی شاری حه مایه، میژووی ده ولته ی نه ییوبی له سه رتایه وه تا به کو تایی ده کا، له میسرو شام و جزیریدا له کتیبیکدا به ناوی (مفرج الکروب فی أخبار آیوب) ^(۷۰) نووسیوه و (تا نه م ساته ی که من نه م ئیشهم ده ست پی کردوه)، نه و کتیبه تا به رگی پینجه می چاپکراوه، به لام نه وه ی به لای ئیمه وه گرنگه به رگی یه که می کتیبه که یه تی که ده نگ و باسی ده ولته ی نوره ددینی تیدایه، به رگی دووه میشی ده نگ و باسی سه لآحه ددینی تیدایه له و پۆژه وه ی که دوا ی مردنی نوره ددين مه حمود، سه ربه خوویی میسری له ژیر ئالای خویدا ده سه بهر کرد، تا سالی ۵۸۹ ک / ۱۱۹۳ ز که له و ساله دا خویشی نه مری خوی کرد.

(أبن واصل) بهرنامه یه کی پوون و پۆشنی هه یه، جیگای پروایه، ده بیینی نه وه ی له به رده ستیدا هه یه، ده قه کانیا ن به راورد ده کا، به پای خوی کامیا ن باشت و دروستتر بی نه وه یا ن به گه ن ده کا، ده نگ و باسی پروداوی له ته نیا یه ک سه رچاوه وه وهرناگری، به لکو له سه رچاوه یه که وه چه ن دیڕی وهرده گری، پاشان ده چیته سه ر سه رچاوه یه کی دی و له ویش چه ند دیڕیک وهرده گری و له وانه یه بشگه ریته وه سه ر سه رچاوه ی یه که م و دووباره لی وهربگریته وه، یان له سه رچاوه ی سییه م، یان چواره مه وه وهرده گری و ته وای ده کا ت. ^(۷۱) هه ر به ده م نه وه شه وه به راوردیا ن ده کا و فه رق و جیاوازی نیوان راو بو چوونی میژوونووسان پیشان ده دا و کامیشیا ن پی و له باربی نه ویا ن وهرده گری، هو ی نه م به گه نکردنه ش درده خات. ^(۷۲)

نه م کتیبی (مفرج الکروب) ه، ژماره ییکی زۆری له به لگه نامه فه رمیی تیدایه و زۆربه شیا ن به پی نووسی (القاضي الفاضل و العماد الكاتب) ن، وه ک نامه گوڤکی نیوان سه لآحه ددين و دیوانی العزیز (خه لیفه ی عه بباسی)، نه وانه ی نیوان خو ی و براکانی له میسرو یه مه ن و، نه انه ی نیوان خو ی و که سانی بنه ماله ی نه تابه کی زهنگی، یان ئیمپراتۆری بیره نته، یان خه لیفه مووه حیدیه که ی مه غریب (یعقوب کوپی یوسف کوپی عبدا لمؤمن). له کتیبه که دا شوڤه ی شووره ی قاهره و ^(۷۳) شووره ی (بيت الأحزان) ^(۷۴) یشی تیدایه.

به لام نه و پروداوه میژوویانه ی باسیان ده کا، گرنگیه کی تایبه تیا ن نییه و له سه رچاوه گه لیکه وه وهرگیراون، که ئیمه پییا ن ئاشنا یان و له به رده ستماندان. نه م قسه یه کتیبی زۆرتیش ده گریته وه. به تایبه تیش نه و کتیبانه ی که باسی میژووی ئیسلام به گشتی ده کا، وه ک کتیبی (البداية والنهاية) که ی (أبن الأثير) (ت ۷۷۴ ک / ۱۳۷۲ ن)، هه روه ها هه ردو و

69 الروضتين، ج ۲، ص ۱۵-۱۶. ع ۲۱۱.

70 د. جمال الدين الشیال، (له سالی ۱۹۵۳، ۱۹۵۷، ۱۹۶۰ دا به هر سه ی به رگه کانی پی شه ودا چو وه ته وه)، ج ۱، مطبعة جامعة فؤاد الأول، ج ۲، المطبعة الأمیریة، ج ۳، طبعة دار القلم. ج ۴، ج ۵، د. محمد حسنین ربیع (پییا ندا چو وه ته وه) له مطبعة دار الكتب المصرية، سالی ۱۹۷۲، ۱۹۷۷، چاپ کراوه.

71 وه ک د. الشیال پوونی کردۆته وه، مقدمه ج ۲، صفحه ک (سه یری ص ۸۲)، په راویزی (۲) یش بکه.

72 (به نمونه سه یری) : ص ۴۰-۴۱ بکه.

73 مفرج الکروب، ۵۲/۲-۵۴.

74 مفرج الکروب، ۸۴/۲-۸۵.

کتیبی (العبر فی خبر من عبد) و (تأریخ الأسلام)ی الذهبي (ت ۷۴۸ک / ۱۳۴۷ز) و کتیبی (مرآة الزمان)ی (سبط ابن الجوزی) (ت ۶۵۴ک / ۱۲۵۶ز) و کتیبی (ذیل المختصر فی أخبار البشر)ی ابن الوردی و کتیبی (المختصر فی أخبار البشر)ی أبو الفداء (ت ۷۳۲ک / ۱۳۳۲ز) و هردو کتیبی (الدرة المضية فی أخبار الدولة الفاطمية) و (الدر المطلوب فی أخبار ملوک بنی ایوب)ی دوا داری (ت ۷۳۶ک / ۱۳۳۵ز)، که تهنیا دوداری، نهویش لهم کتیبیهیدا دهقی نامه هانا سید هانا کهی (العاضد)ی نویسیووه که بۆ نوره ددین مهحمودی ناردووه، ههروهه کتیبی (العبر و دیوان المبتدأ و الخبر)ی ابن خلدون (۸۰۸ک / ۱۴۰۵ز)، کتیبی (تأریخ ابن الفرات)ی ابن الفرات خوی (ت ۸۰۷ک / ۱۴۰۴) و کتیبی (العسجد المسبوك)ی الغسانی (ت ۸۰۳ک / ۱۳۸۲ز) و کتیبی (النجوم الزاهرة فی أخبار ملوک مصر والقاهرة)ی ابن تغري بردي (ت ۸۷۴ک / ۱۴۵۳ز)، کتیبی (حسن المحاضرة فی أخبار مصر والقاهرة)ی السيوطي (ت ۹۱۱ک / ۱۵۰۵ز).

۱۱. (المقریزی، أبو العباس تقي الدين أحمد کوری علي) (ت ۸۴۵ک / ۱۴۴۲ز)، پشتمان به چوار کتیبی بهستووه

ئه مانهن:

(المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار)^{۷۵}، که به کورتی پیی دهگوتری (الخطط). ئه م میژوونووسه لهم کتیبیهیدا زانیاری میژووی گرنگمان دهخاته بهردهست، باسی ئه و چاکسانییانه مان بۆ دهکا که سه لآحه ددین له له شکری میسر دا به ئه نجامی گه یاند. به بۆنه ی نمایشی سه ربازی سالی (۵۶۷هـ) که له میسر کرا، باسی قهواره ی ئه و له شکری کردووه، ده رباره ی هیزی ده ربایش زانیاری پی داوین و زۆر به باشی باسی بنکه کانی دروستکردنی که شتیگه لی میسری بۆ کردوون و ههنگاوه کانی نوێکاری ئه و که شتیگه له و باسی چاره نووسی لاوازی ئه و که شتیگه له شی بۆ کردوون، که پاش سه لآحه ددین به هو ی که مته رخه میی شا کانی فه رمانزه وای میسروه و پرو ی دا. (المقریزی) سه رباری چروپی زانیارییه کانی، بایه خیشی له وه دایه که ئه و زانیارییه ی له نامه و کتیبیه بزبووه کانه وه وه رگرتووه، به نموونه وهک (رسائل ومتجدداته کانی القاضي الفاضل) و کتیبی (حسن السريرة فی اتخاذ الحصن بالجزيرة)ی أبو عمرو عثمان النابلسي) و کتیبی دیکه ش.

(المقریزی) به شی له کتیبی (السلوک لمعرفة دول الملوك)ی^{۷۶} خوی بۆ میژووی روداوه کانی میسری سه رده می سه لآحه ددین دوا ی سه لآحه ددین ته رخان کردووه، گرنگی ئه م کتیبیه له وه دایه که هه ر ئه م کتیبیه به باسی هه ندی پرو دوا بکات، به تاییه تیش شروقه ی ئه و گۆرانکارییه ی سه لآحه ددین له ریکه ستنی کاروباری ئه م ده ولته تازه یه یدا هیئایه کایه وه. راستیشته ده و ئه وه ی (المقریزی) له م دوو کتیبیه یدا ده یانگێریتته وه جاری وایه هیه چوونیه کن و جیاوازیان نییه.

ئه م میژوونووسه له کتیبی (اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطميين الخلفاء)^{۷۷} باسی ئه و بارودوخه سه خته دهکا که له به شیکی ته مه نی حوکمی فاتمیدا به سه ر میسر دا هاتووه، به تاییه تیش ئه و گرانی و برسیتی و قاتوقرییه ی له سه رده می (المستنصر) دا که وته وه، که خه لک و خوا لاشه ی له سیداره دراوه کانیان خواردووه و کار گه یشته ئه وه ی هانا بیه نه بهر (بدر الجمالی)، فه رمانده ی ئه رمه نی ره گه زی عه کا، تا ئه و بجی پۆستی وه زاره ت وه رگرتی، ئه مه خوایه به ربرییه که له وه هه مه تییه بکات. راستیشته ده و ئه کابرا ئه و کاره ی به ده سته وه هات. له کتیبی چواره میدا (البيان والاعراب عما بارض میصر من الأعراب)^{۷۸} که پشتمان به وه ش به ستووه، (المقریزی) باسی جی و پی ئه و خیله

⁷⁵

ئه م کتیبیه چه ندین جار چاپکراوه، کۆترینیان چاپی (بولاق)یه له قا هیره سالی ۱۲۹۴ک، پاشان چاپی (المعهد الفرنسي)یه سالی ۱۹۰۷- ۱۹۱۳ز، ئنجا چاپی (مطبعة النيل)ه له سالی ۱۳۲۴ک، پاشان هی (دار التحرير الجديدة)یه سالی ۱۹۶۷- ۱۹۶۸ز، وه ئی ئیمه به رگی یه که م و دووه ممان به بنه ما دانا.

⁷⁶

تحقیق، د. محمد مصطفى زیادة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ۱۹۳۴.

⁷⁷

تحقیق، د. محمد حلمی أحمد، مطابع الأهرام التجارية، القاهرة، ۱۹۷۱.

⁷⁸

تحقیق د. عبدالمجید عابدين، ملتزم الطبع والنشر، عالم الكتب، القاهرة، ۱۹۶۱.

عەرەبەنەشى کردووە کە ئەوکات لە ولاتی میسر نیشتەجێ بوون.

۱۲. (القلقشندي، أبو العباس أحمد كورى علي) يه (ت۸۲۱ك / ۱۴۱۸ز) مەسەلەى زۆر گرنگى لە كتيبيى بەناوبانگى (صبح الأعشى في صناعة الأنشا)ى^{۷۹} خويدا باس کردووە، بە نموونە وەك باسى تاوەرەكانى كۆترو پۆستەو پاشكۆكانى پۆستە لە میسرو، كۆگای چەك و دروستکردنى چەكى بە نموونە وەك شمشيرو پرم و تىروكەوان و كلاًواسن (خودە) و قەلغان و چەكى دىكەى لەو جۆرە بابەتەنە. ھەرودەها باسى ئامپرو ئامرازگەلى گەمارۆدانى، بە نموونە وەك مەنجەنيق و كووپەلەى نەوتيش دەكا، ئەوەش گوتراوە كە يەكەم بەكارھيئەتەى بارووت لە سەردەمى مەملوكەكاندا بوو. ھەرودەها باسى ديوانى لەشكرو دەرەبەگو لەشكرى دەرياو جل و بەرگى سەربازانى سەردەمى فاتمى و ئەييوبى و سەردەمى مەملوكەكانيش دەكا.

۱۳. (أحمد كورى ابراهيم الحنبلى، أبو البركات عزالدين العسقلاني المصري) (ت۸۷۶ك / ۱۴۷۱ز) و كتيبيەكەى: (شفاء القلوب في مناقب بني أيوب) ھ.^(۸۰)

ئەم ميژوونوووسە وەك خۆى گوتووێتەى: لە كۆمەلەى ميژوونوووسى زۆرى وەرگرتوو،^(۸۱) بە نموونە وەك (العماد الكاتب، ابن شداد، سبط كورى الجوزى و ھەرودەها لە ميژوونوووسانى سەردەمى دواين بە نموونە، وەك: أبوشامة، ابن خلكان، ابن واصل، دوادارى، ابوالفدا، الذهبي، اليونيني، پاشانيش لە المقريزي، العيني).

گرنگى كتيبيەكەى ئەميش ھەرودەكو كتيبيەكانى (أبو شامة و المقريزي) لەوەدايە كە لە كتيبيگەلى ئامە بزر بوو ھەرودە ناوەرۆكەكەى وەرگرتوو، بە نموونە لە ئامەكانى (القاضي الفاضل) و لە كتيبي (الذيل على المنتظم)ى (محمد كورى أبي العباس القادسي) كە لە ميانەو (أبوشامة)ش وەرگرتوو. وەلى ئەم وەرگرتنەى لەم سەرچاوانەو دەرھيئەوان، زۆرین، كەمەن و وەك أبوشامەش لە (ابن أبي طي الحلبي)ى وەرگرتوو.

(الحنبلي) كتيبيەكەى خۆى بۆ باسى بنەمالەى ئەييوبى تەرخان کردوو، وەلى وەك نموونەى كتيبيگەلى ژياننامەى لى کردوو نەك وەكو ھى سألەو سأل، وەك خۆى لە (قاعده الكتاب)دا گوتووێتەى: "ئەم ژياننامە چين بە چين باس دەكەين، چينى يەكەم كورانى شادى (بايرەى سەلاحەددین)ن، چينى دوو، ھى كورەكانيتى، چينى سيبەم ھى كورانى كورەكانيتى، .. ئيدى بەو جۆرە. تا دەگاتە كۆتايى كتيبيەكە.^(۸۲)

بەدەر لە ڕەوشى سەلاحەددین، دانەرى كتيبيەكە سيبستەمى سأل بە سألەكانى تیدا گرتوو تەبەر و زیاتر لە سيبەكى كتيبيەكەى پى گرتوو تەو. كتيبيەكە ھىچ گرنگىيەكى سەربازى سەردەمى سەلاحەددینى تیدا نيبە، وەلى باسى ھەندى چيروكى تايبەتى ميژووى سياسىي تیدا.^(۸۳)

رامان ليرەدا لەو ھەيە، میسر بەدریژايى سەردەمى سەلاحەددین ميژوونوووسىكى تیدانەبوو ڕوداوو کارەساتى ماو ھى سياسى و سەربازى بنووسى، خۆ ئەگەر كتيبيكى ميژووى سەردەمى فاتمىيەكانمان دەستەكەوى، ئەوا ئەو رامانە دوا سەردەمى فاتمىيەكانيش دەگريتەو. كەچى لەبەرامبەر ئەمەدا، ھەندى نووسەر لە میسر ھاتتەكايەو دەستيان كرد بە نووسىنى بابەتى ئيدارى و ياسايى. باسى بابەتى تيوريشتيان نەکردوو، بەلكو باسى دامودەزگای ئەو رۆژانەى دەولەتى میسريان، چۆن بووبى، ھەرودە خۆى نووسيو، وانا ئەم سەرچاوانە كتيبي وەسفن، وەسف دەكەن، بەلام زانیاریگەلىكى زۆر گرنگيان تیدایە، چونكە دانەرانی ئەو كتيبانە بە تەواوى ئاگادارى بابەتى نووسینەكانیان بوون، كە لە دایەرەكانى دەولەتدا فرمانبەدەست بوون و خاوەن وەزىفە بوون. بەرچاوترینى ئەوانەش ئەمانەن:

79 المطبعة الاميرية بالقاهرة، ۱۵ جزء (۱۹۱۳-۱۹۱۷)ز.

80 شفاء القلوب، تحقيق، أ. د. ناظم رشيد، مطبوعات وزارة الثقافة والفنون - دار الحرية للطباعة، الجمهورية العراقية، بغداد، ۱۹۷۸.

81 مقدمة الكتاب، للمحقق، ص ۱۲-۱۳.

82 قاعدة الكتاب ص ۱۹.

83 شفاء القلوب، ص ۱۲۱، ۱۵۲.

١٤. (ابن الصيرفي علي كوري منجب كوري سليمان المصري) (ت ٥٤٢هـ / ١١٤٧ز): نووسهري كتيبي (الاشارة الى من نال الوزارة)يه، جوړو بابته تي كتيبه كesh به ناوو به ديباجه ي كتيبه كه دا دياره و دانه ره كeshي ناوي و مزيره كاني دهوله تي بر دوه و باسي نه و پرو دوا نه شي كردوه كه تايبه تن به ته بيعه تي و ه زاره تي نه و سهرده مه ي ميسر.^(٨٤)

١٥. (ابن مماتي، أبوالمكارم الأسعد كوري الخطير المهذب كوري مينا) (ت ٦٠٦ك / ١٢٠٩ز) دانهري كتيبي (قوانين الدواوين)^(٨٥). له م كتيبه دا باسي موچه ي سهربازي كردوه، موچه ي نه و پوژانه يان لي داشكاندوه، نه گهر نه چووبي و ديارنه بووبي، هره ها باسي كوگاكاني چه كي كردوه. (ابن مماتي) يه كه م كهس بووه باسي جوړه كاني كه شتيي له كه شتيگه لي نه يوييدا كردي. دانهري نه م كتيبه له سهرده مي سه لاهه ددين و له سهرده مي (الملك العزيز عماد الدين عثمان) يشدا به رپرسى ديواني له شكريش بووه، له بهر نه مه يه كه زانياريه كاني پر بابه خن.

١٦. هه رچي (فخر الدين عثمان كوري ابراهيم النابلسي) يه (ت، دواي سالي ٦٣٢ك / ١٢٣٤ز)، نه وه له سهرده مي (السلطان الملك الكامل والملك الصالح نجم الدين أيوب) دا، له گهره كارمه نداني ديوانه كان بووه. له ديواندا نزيكه ي چاره كه سه ده يه ك كاري كردوه و له و ماوه يه دا كتيبي (لمع القوانين المضية في نواوين الديار المصرية)^(٨٦) داناهو پيشكهش به (الملك الصالح) ي كردوه، پاي خويشي سه بارت به و ههنگاوانهش نيشان داوه كه بو هه موار كرندي كاروباري بواره جوړه جوړه كاني دهوله تي پيوستن، به قسه كانيشيدا درده كه وي كاروباري دهوله تي شيواو بووه، به تايبه تيش كاروباري ئابوري و كاروباري له شكر. به دم نه و نووسينا نه وه باسي بارودوخي ميسري پيش نه و سهرده مهش دهكا. له م كتيبه وه نه وه شمان بو دركه وت، كاتي كانزاو ته خته و نه و جوړه شتانه كران به مولكي دهوله تي ئيدي كهس نه يده تواني دهستكار ييان بكا، نه و جا سه لاهه ددين دهستي كرد به چاكسازي و هه موار كرندي باري هي زي دهريايي. پيده چي نه م (عثمان النابلسي) يه بي كتيبي (حسن السريرة في اتخاذ الحصن بالجزيرة) ي دانابي، نه و كتيبه يه كه (المقريزي)^(٨٧) ليي و هرگرتوه.

١٧. سيبه م نووسهري نه و سهرده مه ي ميسر (أبو سالم محمد كوري طلحة الوزير) (ت ٦٥٢ك / ١٢٥٤ز) كه خاوه ني كتيبي (العقد الفريد للملك السعيد)^(٨٨)، له دوا دواي سهرده مي نه يوييه كاندا ژياوه، باسي ژياري و گوزهران و دره به گه سهربازيه كاني كردوه و دياره ماوه يه كي چاكيش له ديواني دهوله تي دفرمان بهر بو، باسي نه و زه مانه تانه شي كردوه كه دوو لايه ني گريبه ست له سهر ي پيك دهاتن، چ كاتي كيش دره به گه كه مافي نه وه ي ده بوو كه گريبه ستيه كه له گهل لايه ني دووه دا پوچه ل بكا ته وه.

كتيبيگه لي سه فهره گهران و كتيبيگه لي جوگرافياش، له بواره جوړه جوړه كاندا زانياري به نر خمان ده ده ني كه به سوودن و ناكري پشتگو ي بخرين، پيشه نكي هه مو شيان (ناصر خسرو) ه.

١٨. ناصر خسرو، نه م گه پوكه، سه فهر يكي دورودريژي له سالي (٤٣٧ك / ١٠٤٥ز) دا له شاري (مهر) وه وه دست پيكر تا كه يشته ميسرو له وي مايه وه تا سالي (٤٤٤ك / ١٠٥٢ز)، پاشان له ريگاي حجاز وه به سهر نه حسا و به سرده دا گه پرايه وه بو به له خ و هه رچيه كيشي ديتبوو هه مووي له كتيبي (سه فهر نامه كه ي) دا^(٨٩) تو مار كرد.

نه و ده مه ي له ميسر مايه وه كه ريكه وتي سهرده مي (المستنصر بالله الفاطمي) بوو، وه سفي شاره گرنگه كاني قاهره و ميسرو نه سكه ندر ييه و ته نيسي كردوه، به لام نه وه ي (ناصر خسرو) باسي كردي و به لاي ئيمه وه گرنگ بي، نه وه يه كه پيوه ندي به م باسه ي ئيمه وه هيه نه و زانياريه وردكارو به سووده يه كه درباري قه واره ي له شكر ي

84 تحقيق وتعليق عبدالله مخلص، طبع المعهد العلمي العربي، القاهرة، ١٩٢٤.

85 قوانين الدواوين، تحقيق عزيز سوريال عطية، مطبعة مصر، سنة ١٩٤٣.

86 لمع القوانين، طبعة المعهد الفرنسي، دمشق ١٩٦١.

87 - الخطط، طبعة المعهد الفرنسي، القاهرة، ج ٢ ق ١ ص ١٥.

88 - العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، القاهرة ١٣٠٦ك.

89 (سفرنامه) (كتاب السفر)، دار الكتب الجديد، بيروت، ١٩٧٠، د. يحيى الخشاب له فارسيه وه كردويه به عره بي.

فاتمیه‌کان و ناوی تیپه‌کان و ژماره‌ی سواره‌ی پیاده‌ی تیپه‌کان نووسیونی، ئەمانه‌شی به‌دهم وەسفی ئەو نمایشانه‌وه نووسیوه که سألەو سأل، به بۆنه‌ی (فتح الخلیج) وه له ئاهه‌نگه‌کاندا له میسر سازده‌ران یاده‌وه‌ریی ئەم پۆژه گه‌وره‌ترین جه‌ژنی میسری سه‌رده‌می فاتمیه‌کان بووه.^(۹۰)

۱۹. (ابن جبیر) أبو الحسن محمد کوری أحمد (ت ۶۱۴هـ / ۱۲۱۷ز) دانهری کتییی (الرحلة)^(۹۱) یه ناودارترین گه‌پۆکی ئەنده‌لوسی یه‌اوچه‌رخ‌ی سه‌لاحه‌ددین بووه، زیاتر له یه‌ک جار سه‌ردانی پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامنشینی کردووه و ئەو یاده‌وه‌رییانه‌ی له‌م سه‌فه‌رانه‌یدا نووسیونی هه‌مووی به‌ چاو دیتراون و راستن. باسی شتی زۆر گرنگی کردووه، له‌هه‌مووشیان گرنگتر ئەوه‌یه که له مانگی (ذی الحجه‌ی سالی ۵۷۸هـ) دا له‌شاری ئەسکه‌ندهریه‌ به‌ چاوی خۆی دیویتی و تۆماری کردووه، ئەوه بوو له‌و پۆژه‌دا که خۆی له‌ ئەسکه‌ندهریه‌ بووه خاچدروشمه‌ دیله‌کانیان که هی‌رشیان کردبووه سه‌ر که‌ناره‌وه‌کانی ده‌ریای سوورو له‌و شه‌ره‌دا به‌دیل گیرابوون. هین‌رابوون بۆ ئەسکه‌ندهریه‌. (ابن جبیر) باسی پیوه‌ندی ته‌بابی و ئیجابیی نیوان هه‌ردوولایه‌نه‌که‌شی کردووه، به‌نموونه‌ وه‌ک ئالوگۆری بازگانی و سه‌پاندنی باج و گومرگ له‌سه‌ر شمه‌کی بازگانی یه‌کتر کاتی به‌ناو خاکی ئەم لا، یان ئەولادا تیپه‌رده‌بوو^(۹۲)، که‌چی شه‌پیش له‌ نیوانیاندا هه‌ر به‌رده‌وام بووه.

(ابن جبیر) وه‌سفیککی به‌چاو دیته‌ی شه‌ره‌کانی ولاتی شام ده‌کا، که خاچدروشمان داگیریان کردبوو، شاری (عه‌کا)یشی به‌ قوسته‌نتینییه‌ چواندووه ده‌لی: "بووه‌ته‌ کۆمه‌لگای که‌شتیگه‌ل و جیگای یه‌کدگیربوونی بازگانی موسولمان و کرسیانه‌کان، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه".^(۹۳)

وه‌سفی قه‌لاو قایمه‌ی قاهره‌ ده‌کا که به‌ ده‌وری شاری میسرو قاهره‌دا، سه‌لاحه‌ددین به‌ خاچدروشمه‌ دیله‌کانی دروست کردبوو.^(۹۴)

(ابن جبیر) هه‌روه‌ها وه‌سفی شاری قودس و ده‌سته‌ سه‌ریازییه‌ ئیسلامیه‌که‌ی ده‌کا دوا‌ی سه‌ندنه‌وه‌ی شه‌ره‌که‌ له‌ سالی (۵۸۳هـ / ۱۱۸۷ز) دا. باسی شووه‌وه‌ قه‌لاو قایمه‌و دۆخی تۆبۆگرافی شه‌ره‌که‌شی کردووه و^(۹۵) باسی دیمه‌شقو (میدان الرمادیه‌)ی ناو ئەو شه‌ره‌شی کردووه^(۹۶). ئەم گه‌پۆکه‌ به‌ دل‌بوونی سه‌لاحه‌ددینی به‌گه‌رمی نیشان داوه، که‌ چۆن چۆنی دل‌ی موسلمانانی هه‌موو ولاتیکی به‌لای خۆیدا پاکیشاوه^(۹۷). (ابن جبیر) که‌ زۆر سه‌لاحه‌ددینی به‌دل بووه له‌به‌رئه‌وه‌ بووه که (ابن جبیر) پیاویکی به‌دین بووه و هه‌ستیشی به‌وه‌ کردووه که‌ خودا سه‌لاحه‌ددینی بۆ ئازادکردنی خاکی موسولمانان له‌ داگیرکاران په‌خساندووه. شیوازی نووسینی ئەم گه‌پۆکه‌ تا بلایی به‌ پرشت و پێک و په‌وانه‌و شیوه‌ی هه‌ندی ده‌سه‌واژه‌و وشه‌ی دیالیکتی ولاتی مه‌غریب و ئەنده‌لوسییشی پیوه‌ دیاره‌.

۲۰. (عبد‌اللطیف کوری یوسف کوری محمد البغدادي) (ت ۶۲۹هـ / ۱۲۳۰ز) خاوه‌نی کتییی (الأفاده‌ والاعتبار فی الأمور المشاهده‌ والحوادث المعاینه‌ بأرض مصر)^(۹۸)، ئەمیش یه‌کیکه‌ له‌ گه‌پۆکه‌کانی هاوزه‌مانی سه‌لاحه‌ددین. (عبد‌اللطیف) پاش سه‌رکه‌وته‌که‌ی شه‌ری (حطین)ی سالی (۵۸۳هـ / ۱۱۸۷ز) گه‌رانیکی به‌ هه‌ندی ناوچه‌ی شامدا

90 سف‌نامه / ۹۳

91 - رحلة ابن جبیر، طبعة دار صادر دار، بیروت، ۱۹۶۴ز

92 - رحلة ابن جبیر، ص ۲۶.

93 - رحلة ابن جبیر، ص ۲۷۶.

94 - ن، م، ص ۲۵.

95 - ن، م، ص ۲۷۷ - ۲۷۸.

96 - ن، م، ص ۲۶۱.

97 - ن، م، ص ۲۷.

98 - پشتمان به‌ چاپ‌کراوه‌که‌ی سالی (۱۹۶۵)ی له‌ندەن به‌ستووه (نشر کمال حافظ زاندور جون أ وایفی، آی، فیدین)، هه‌روه‌هاش چاپی (مجلة

المصري) به‌ بئ به‌روارو... ئەوه‌ش که‌ المقریزی له‌ (السلوک) ج ۱، ق ۱، ص ۹۴ گوتویه‌تی.

دهست پي ۛ کرد، پاشان بۆ دیداری سه لآحه ددین چوو بۆ دیمه شق، ټه ویش پړیزی لی ټاو خه لآتیشی کرد، له کاتی گه مارؤدانی شاری عه کاشدا، سه ری له باره گای له شکری ټه ییوی داو ټهو (شاره شی. سه رباز گه یه شی) وه سفکردوه، که موسولمانان له کاتی گه مارؤ دوو ردیژه کهیدا بنیادیان نابوو، ههروه ها وه سفی ټهو گه رمادانه شی کردوه که مه غریبیه کان له وی به قوو حه سیر دروستیان کردبوون، وه سفی هه ندی له که شتییه کانی که شتییه گه لی ټه ییوییشی کردوه.^{۹۹}

له بابه تی دیارکردنی جیگای هه ندی شاری ولآتی شامو میسرو جزیریشدا پشتمان بهم سه رچاوانه ی خواره وه به ستوه:

۲۱. (یاقوت الحموی، شهاب الدین یاقوت کوپی عبدالله الرومی الحموی) (ت ۶۲۶ک / ۱۲۲۸ز) ټهم ناوه مان له کتیبی (معجم البلدان)^(۱۰۰) که یه وه وه رگرتوه. خویشی بلدانییه و له میژووی سه رده می سه لآحیه وه نزیکه. ههروه ها لهم زاتانه شمان وه رگرتوه:

۲۲. (القزوینی، زکریا کوپی محمد کوپی محمود) (ت ۶۸۲ک / ۱۲۸۳ز) خاوه نی کتیبی (آثار البلاد واخبار العباد)^(۱۰۱). لهم کتیبه دا باسی (عهکا) و گرنگی (عهکا) و باسی (شاری صورو دمیاطو عه سقه لان) ی کردوه.

۲۳. (ابن شداد عزالدین محمد کوپی علی الحلبی) یه، (ت ۶۸۴ک / ۱۲۸۵ز) خاوه نی کتیبی (الاعلاق الخیره فی ذکر أمراء الشام والجزیره) یه،^(۱۰۲) باسی سامانی کانزای ئاسن و دارستانی سنه و به ری چیاکانی لوبنانی تیډا کردوه.

هه رچی کتیبی گه لی تاییه ت به باسی چهک و پیکخواوه سه ربازییه کان و ده ستووری شهرو کوشتارن، ټه وانه، بایه خی تاییه تی خویان هیه، نه خاسمه ټهو کتیبانه ی به تاییه تی بۆ سه لآحه ددین دانراون، به نموونه و هک کتیبی:

۲۴. "الطرسوسی، مرضی کوپی علی کوپی مرضی" (ت ۵۸۹ک / ۱۱۹۳ز) که پی ده لئین: (تبصرة أرباب الألباب فی كيفية النجاة فی الحروب من الأسواء، ونشر أعلام الأعلام فی العدد و لآلات المعدنیة علی لقاء الأعداء)^(۱۰۳). ټهمه کتیبی کی نایابه و له وه ده چی گرنگترین کتیب بیټ که له میژووی و ئیسلامی ناویندا، له باره ی چهکی کانزایی و کیمیا ییه وه دانرابی، به قسه ی دانهری کتیبه که دا دهره که وی که به شاره زایی و به دیتیه ی، باسی دروستکردنی چه که کانی جهنگ دهکات، جاروباریش له زمانی (الشیخ أبو الحسن الأبرقی الأسکندرانی)^(۱۰۴) ی ماموستایه وه ده ناخه فی.

(الطرسوسی) قسه کانی به باسکردنی شمشیره وه ده ست پی ده کات و باسی ټهو ماددانه دهکا که شمشیریان لی دروست ده کری، پاشان دیته سه ر باسی جوړه کانی که وان و پم و پیک و دره گورزو قه لغان و زری و په سته کی زریدار، ئنجا باسی مه نجه نیقی عه ره بی و تورکی و فارسی و مه نجه نیقی (فه رنگ) ی خاچدروشم و (ده بابه) و قوله و سه نگر دهکا، که میکیش له سه ر په یکولی ئاسن (المثلثات) ده وی، که (حه سهک) یشی پی ده گوترا، پاشان دیته سه ر باسی نه وت و دهره یان و شیوازه کانی پالوتنی نه وت و مادده ی سووتینه ری ټه وتوش که کوژانه وه ی بۆ نییه.

۲۵. (الأوسی الأنصاری، عمر کوپی ابراهیمی خاوه نی کتیبی تفریج الکروب فی تدبیر الحروب)^(۱۰۵) دانهری ټهم کتیبه

99 - طبعة لندن ص ۱۸۶.

100 - معجم البلدان، دار صادر - دار بیروت، پینچ به رگه، ۱۹۵۵-۱۹۵۷.

101 - آثار البلاد، دار صادر - بیروت، ۱۹۶۰.

102 - الأعلاق الخیره، تحقیق سامی الدهان، ط، المعهد الفرنسي للدراسات العربیة، دمشق ۱۹۶۲، ج ۲، ق ۲.

103 - ده ستنوسیکه (۱۹۲) په ره یه، له ژیر ژماره ی (۲۸۴۸) دا له کتیبخانه ی ټه یاسوفیا له ټه سته مبول، له کتیبخانه ی بودلیانی زانکزی توکسفوردیشدا هه یه و ژماره کی (۲۶۴) ه، له سه ر ټه وه ی بودلیانیش، ټیمه دانه یه کمان به مایکروفیلم گرتوه وه هه مانه، ئوستاد کلژدکامینیش له سالی (۱۹۴۸) دا، لاپره گرنگه کانی لی بلاوکردوه ته وه".

104 - (سهیری په ری (۷۸) و په ره ی ۸۸ ب، بکه).

105 - تحقیق جورج سکانلون، منشورات الجامعه الأمریکیه بالقاهره، ۱۹۶۱.

لهبهرای سدهی نۆیه می کوچی (که ئەکا سدهی پانزەیه می زایینی) دا ژیاوه و هاوسەردەمی (فرج کوپی برقو) ی سولتانی مەملوکی بووه، وەکو موحەقیقی کتیبەکەشی دەلی: "ئەم کتیبە، پای گشتیی خۆرهەلاتی ئیسلامی دەرباری جەنگ لە ماوهی شەپەکانی خاچدروشاندا، چی بووی، هەر ئەوه دەلی".

ئەم کتیبە، کتیبیکی پینمای کردن و پینیشاندان، پینگای راست نیشانی خاوهن دەسلەت و فەرماندەکان دەدات، که چی پیویستە بیزان و چی باشە بیکەن، سەیر دەکە ی باسی شۆره کیشان و خەنەقلیدان بە دەوری شارەکان و قەلەو قایمەکاندا دەکات^(۱۰۶). دوا دەکات پۆستە بە کوتری نامەبەر و بە هیستر بنێردری و سیخو و جاسوسان بنێنەوه^(۱۰۷). باسی خەسلەتەکانی جاسوسی چاک دەکا و باسی خەسلەتەکانی جەلەوکیشی لەشکر دەکا^(۱۰۸)، هەرەها باسی چۆنیی دەسەویەخەبوونی دوژمن و جیگا و کات و ساتی شەپ دەکا، شارەزایی بۆسە دانان و لەشکرکیشی و شتی دیکە ی لەو جۆرە بابەتە نیشان دەدا.

۲۶. (الهروي، علي كوپى أبوبكر كوپى علي) (ت ۶۱۱/ ۱۲۱۵ز) دانەری کتیبی (التذكرة الهروية في الحيل الحربية) یه^(۱۰۹)، بە ئەسل هەراتی و لەدایکبوی موسڵەو لەحەلەب گەورەبووه و هەر لەویش مردووه. هاوسەردەمی سەلاحەددین و (الملك الظاهر) ی کوپی بووه، کتیبەکەشی بۆ ئەوه داناو، بێی بە چاوسا و پینیشاندەری کاربەدەستان لە هەلسو و پانەنی حوکمدا. خەسلەتی چاک و شیوازی هەلس و کەوت لەگەڵ پەغیە و مسکین و ئاکار و نەرتی جوانی بۆ ئەو کەسانە ی، بە نموونە وەک وەزیر و میر و فەرماندە ی لەشکر و قازی و دادوەر، پوون کردۆتەوه. (الهروي) لە بیست و چوار بەشی کتیبەکە ی، سیازدەبەشی بۆ باسکردنی کاروباری شەپ و کوشتار و چەک و هەوالگری و دەستەویەخەبوونی دوژمن و دزەکردنی لق و پەلەکانی لەشکر تەرخان کردووه.

لە قەسە ی دانەری کتیبەکە پا دەرەکەوی که خوی، لەدوا دوا ی سەردەمی سەلاحەددیندا، لەگەڵ لقە سەربازییهکانی میسردا، لە میسره و بەره و شام هاتووه،^(۱۱۰) لەو باسە سەیر و سەمەرانی که تەنیا ئەم دەگێڕێتەوه ئەوه یه که دەلی: "ئەو خاچدروشانە ی لە قەلەکی (کوکب) بەرگریان دەکرد، خویان لە لا نەما و تەوا و بوو لەبەرئەوه قەلەکیان دا بەدەستەوه.^(۱۱۱)

۲۷. (حسن كوپى عبدالله العباسي) ئەمیش کتیبیکی بەناوی (آثار الأول في ترتيب الدول) ی^(۱۱۲) لە سالی (۷۰۸ک/ ۱۳۰۸ز) دا، لە میسر داناو، ئەم کتیبە ی بۆ باسکردنی خەسلەتی نەتەوهکانی، بە نموونە، وەک عەرەب و تورک و کورد و فارس و دەیلەم، تەرخان کردووه که چوونەتە ژێر ئالای ئیسلامەوه. باسی هەندێ جۆرە چەکی، بە نموونە وەک پینج تیر، و (حسک) و قەلغان و ئامراز و ئامیری گەمارۆدان ی بە نموونە وەک دەبابە و مەنجەنیق دەکات و چۆنیی لەشکرکیشی و فەرفیلی شەپ، بۆ ئالۆزاندان و زیانلیدانی دوژمن، پوون دەکاتەوه، بە نموونە، زەپنیا و یکردنی ئاوی خواردنەوه ی دوژمن و پیسکردنی کەش و هەوا و جی و پی، دوژمن. ئنجا دێتە سەر باسی شەپ ناو دەریا و باسی ئەو چەکانەش دەکا که لە ناو کەشتییهکانەوه لە کاتی جەنگدا دەخرانە کار.

۲۸. (ابن منکلي، محمد الناصري كوپى محمود المصري) (ت ۷۷۸ک/ ۱۲۷۶ز) خاوهنی کتیبی (التدابير السلطانية في

106 - تفريغ الكروب، ص ۱۲.

107 - تفريغ الكروب، ص ۱۷-۱۸.

108 - ن. م. ص ۴۱.

109 - التذكرة الهروية، تحقيق مطيع المرابط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ۱۹۷۲.

110 - التذكرة، ص ۹۰-۹۱.

111 - ن. م. ص ۸۶.

112 - آثار الأول، مطبعة بولاق، القاهرة، ۱۲۹۵هـ.

سياسة الصناعة الحربية^(١١٣)، له م كتیبەش سودمان وەرگرتوو. ئەم (ابن منکلي) یه له سهلتەنهتی (الملك الاشرف شعبان) دا که سولتانی بووه له سولتانە مهملوکهکانی میسر، نهقیبی لهشکر بووه. سوودمان لهو قسانە ی وەرگرتوو که باسی جوړه (قسی) یه که دهکاو دهلی (البنجکان) که بهکوردی و به فارسیش مانای (پینچ تیر هاویژ) هو به کورتی (پینچ تیره). ههروهها باسی (التجفاف) ی کردوو و اتا (بن زین)، که له بن زینهوه لهشی ئهسپیان پی داپۆشیوه تا ئاگری بهرنهکهوی.

ههنده ی گوتمان بهسهو، پیویست به سهبرده ی ژیده رهکانی دی نییه. ههچی سهراوهکانیشه، نهوه، له لیستیکی تایبەت به خۆیاندا، له کوتایی ئەم کتیبەدا یه که به یه که دهستنیشان کراون.

¹¹³ - له کۆری زانیاری عێراقدا، دانه یه کی به فۆتستات وێنه گیراوی به ژماره ی (٦٤٦ - چهک) هه یه، له نوسخه ی دهستنوسی ژماره (١١٤٧ - ب)

ی دار الكتب المصريه ی قاهره وه وێنه ی گیراوه.

بهشی یه کهم

داموده زگای له شکر تاری

که رتی یه کهم

کو تایی ده و نه تی فاتی و دامه زانی له شکر ئه ییوی:

۱- هه ئه تی نوورهدینی بو سهر میسر: هوکاره کان و ئه کامه کانی.

۲- هه ئه تی دووهمی نورهدینی.

۳- دوا هه ئه تو جیگیربوونی شیرکوو سه لاهه ددین له میسر.

۴- پیکهاته تیپیی بو میسر نیردراوی نورهددین.

۵- ره که زه کانی له شکر فاتی.

ا. مه غریبییه کان (بهر بهرکان).

ب. سودانییه کان (قوله ره شه کان)

ج. عه ره به کان

د. تورکه کان.

ه. ره گه زی دیکه ی وهک:

۱- نه ره نییه کان. ۲- کورده کان. ۳- نه ته وهی دیکه ش.

۶- قه واره ی له شکر فاتی.

۷- پاکتاوکردنی له شکر فاتی.

۸- کرۆکی له شکر ئه ییوی.

۹- قه واره ی له شکر ئه ییوی و به ره و چاتر چوونی نه م له شکره.

له سییه کی دووه می سه دهی شه شه می کۆچی، سه دهی دوازه می زاییندا باری میسر دای له ناله باری و داهیزرا^(١١٤)، ئاشوب دایگرت و کاولکاری تییدا کهوته بهر و ئیبه لیهدا نیازمان نییه باسی میژووی سیاسی ئه و پوژانه میسر بکهین، وه ئی پیو یستیشه به کورتی ئاماره بۆ ئه و گۆرانه کارییه سیاسیانه بکهین، که گه یشته ئه وهی هانا بۆ هیژیکه دهره کی بیری بۆ یه کلا کردنه وهی ئه و ناهه مواریه.

یه که م و گرنگترینی ئه و گۆرانه کاری و شه ئه و یه ش وه ژیر پکیفنانی هه لسه و پاندنی حوکم بوو له لایه ن وه زیرمه کانه وه، که به ئامان و زهمان چنگیان لیی بهر نه ده دا. ئه و وه زیره فاتمییه نه ده یه ها سال بوو ده ستیان به سه ر کاروباری ولاتی میسر دا گرتبوو واته له و کاته وهی که پیگه ی خه لیفه که وتبووه لیژی. هاش و هوشیش ناکه ین گه ر بلین ئه و فه رمانه رانییه یه که سه نه بوو، بهر له وهی بشروخی بهر وه هه لدر ده چوو، نه خاسه له ساله دوورو دریزه کانی حوکمی (المستنصر)ی خه لیفه ی فاتمیدا که له (٤٢٧. ٤٨٧هـ) واتا له (١٠٣٥. ١٠٩٤ز) ی خایاند.

ده ستوانین سالی (٤٦٦هـ / ١٠٧٣ز) به سالی پشتشکینی، یان به سالی بادانه وهی میژووی خه لافه تی فاتمی له قه له م بدهین، ئا له و ساله دا، خه لیفه ی فاتمی (بدر الجمالی)ی حاکمی ئه رمه نه ژادی^{١١٥} شاری عه کای بانگه یشت که بچی بۆ میسر، باری دوا ئاژا وه که میسر، هیور بکاته وه و بییه نیته وه سه ربار، ئه وه بوو (بدر الجمالی) به ده نگیه وه چوو، به خوی و له شکریکی ئه رمه نه وه گه یشته میسر و ئیشه که ی به ده سه ته وه هات و خه لیفه ش له پادا شتدا ده ستبالی کردو ده سه لاتیکی به رفرا وانیشی پی سپارد. به دوا ئه وه دا چینی فه رمان به ده ست له ناو خویاندا تیچچوون و بوون به دوو بهر، بهر یه کیان سه ر به (نزار)ی کوره گه وه ی خه لیفه و بهر که ی دی چوونه پال (المستعلی)ی کوری دووه می خه لیفه، ئه میان (الوزیر الافضل کوری بدر الجمالی) که له جیگای باوکی بوو، بوو به وه زیر، که وته یارمه تی و پشتگیری کردنی. دیارده ی ملهوپی و هزارة به سه ر چاره نووسی ولاتی میسر وه، تا له گۆرانی ده ولته تی فاتمی دریزه ی کیشا، به م بۆنه یه وه (علي بیومي) که باسی دامه زانی ده ولته تی ئه ییوبی نووسیوه، گو تویه تی: "هوی ئه م ناله بارییه ئه وه یه که "زۆریه ی ئه و وه زیره گه وانه له سه ر مه زه بی ده ولته نه بوونه له جیاتی ئه وه ی خزمه تی ده ولته که بکه ن، ناو بانگیان له که دار کردو وه خراپه یان به رامبه ر کردو وه".^{١١٧}

باو، باوی ئه وه بوو، هه رکه سی هیژو توانستی به خوی شک بردباو هزی لی با، وه زیریکی ده کوشت و جیگا که ی ده گرتوه، به تایبه تیش والیی هه ریمه کان. (ابن الاثیر)^{١١٨}، گوته نی: "وه زیری بۆ ئه و که سه ده بوو، وه زیری به زینی".

^{١١٤} (حوکمی فاتمی له میسر له سالی (٣٥٨هـ / ٩٦٩ز) وه، له سه رده می خه لیفه (المعز)ی فاتمیدا ده ستی پیکردو له حوکمی دوا خه لیفه ی فاتمی (العاضد) له سالی (٥٦٧هـ / ١١٧١ز) دا کوتایی هات، واتا فاتمییه کان (٢٠٩) سالی کۆچی حوکمی میسر یان کردو، سه یری: المقریزی (اتعاضد الحفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء) بکه. تحقیق: (جمال الدين الشیال)، ط، دار الفكر العربی، مطبعة لجنة التألیف والترجمة والنشر، سنة ١٩٤٨، ج ١، ص ٣٠٩.

^{١١٥} ابن خلکان، وفيات الاعیان، طبعة بيروت، دار الثقافة ١٩٦٨، ج ٢، ص ٤٤٩، الدوادری، أ. بالله بن أيبك، الدرة المضیة فی أخبار الدولة الفاطمية، طبعة المعهد الألماني للآثار بالقاهرة ١٩٦١، ص ٣٩٩. المقریزی، الخطط (طبعة المعهد الفرنسي) ج ١، ق ١، ص ١٣.

^{١١٦} السجلات المستنصرية، تحقیق ونشر، د. عبد المنعم ماجد، ص ١٠٨. ابن الوردي، تأریخ ابن الوردي، المطبعة الحیدریة، الذیفة ١٩٦٩، ج ١، ص ٥٢٤ - ٥٢٥، د. حسن أبراهیم حسن، تاریخ الدولة الفاطمية، مطبعة لجنة التألیف والترجمة والنشر، القاهرة، ط ٣، سنة ١٩٦٤، ص ١٧١ ت ١٨٠.

^{١١٧} علی بیومی، قیام الدولة الأیوبیة فی مصر، دار الفكر الحیدث، القاهرة، ١٩٥٢، ص ٣٧.

^{١١٨} الکامل فی التاریخ ط، دار صادر، دار بیروت، لبنان ١٩٥٦، ج ١١، ص ١٨٥ (ابن الاثیر) ئه م ده لی: خه لیفه کان پشت په رده که وتوون، وه زیره کان وه که داگیره کری مو لکن که م که سیش له دوا ی (الأفضل) به بی شه ر وه زاره تی وه رگرتووه، ئه ویش ئه نجام هه ر کوزرا وه... شتی دیکه ی له و بابه تانه ش، (ابن شداد) یش ده لی: هیژی میسر یه کان به له شکری وه زیره کانیانه وه بووه به وه زیریان گو توه وه (سو لتان)، النوادر السلطانیة والمحاسن الیوسفیة (سیره صلاح الدین) تحقیق: د. جمال الدین الشیال، طبعة الدار المصرية، القاهرة، ١٩٦٤، ص ٣٦، وفيات الاعیان، ١٤٥٠/٧، والروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٣٣١.

(الافضل) له سالی (٥٢٤هـ / ١١٣٠ز)دا^{١١٩}، له لایهن (المأمون البطاحی)یهوه کوژاو، البطایحیش له لایهن (أحمد ابن الافضل)یهوه کوژا، ئیدی بهو جوړه، ئەم بهزمه تا کوټای حوكمی فاتییهکان درېژهی کیشا، "ئەم بهزمه هه موو بارودوخیکي گرتهوه، به تایبه تیش بارودوخی ئابووری، تا وای لی هات، نرخي خوراکي زهرووری، به نموونه وهک نان و پوڼ و برنج دوو قات زیادی کردو گه یشته ئه وهش گه نهم به ئاشه وانهکان نه بی نه ده فروشا"^{١٢٠}. به تایبه تیش لهو سالانه دا که ئاوی (نیل) داده کشاو دهیدا له که می و خه لکه که شیرزه ده بوون.

له سالی (٥٤٤هـ / ١١٤٩ز)دا^{١٢١} ئاژاوهو فیتنه یه که له قاهره له نیوان گروپه کانی له شکر دا هه لایساو خه لیفه (الحافظ)ی تیدا کوژاو (الفائز)ی کوپی، که هیشتا مژدا ل بوو به یاریده ی (الوزیر عباس) کرا به خه لیفه، بهو جوړه میسر له وه نه ده چوو خه لیفه ی هه بی، سه رده می (الفائز) وهک (المقریزی) ده لی: که وتیوه ژیر پکیفی وه زاره ته وه^{١٢٢}. (الملك الصالح طلائع کوپی رزیک)ی ئهرمه نی نه ژادی، والی (الأشمونین)^{١٢٣} ئەمه ی به هه ل زانی و به هیزه کانی خو یه وه، ملی نا له قاهره و، (الوزیر عباس) هه لات و پاشان کوژا. (طلائع) وه زاره تی داگیر کرد، زوری نه برد خه لیفه مژدا له کهش، که هیشتا ته مه نی یازده سالان بوو، ئه ویش له سالی (٥٥٥هـ / ١١٦٠ز)دا سه ری نایه وه، بهرله وهش بمری، ئەقلی په پی، شیت بوو، چونکه ئەو پوژهی کردیانه خه لیفه، لاشه ی مامه کوژاوه کانی به چاوی خو ی دیت و له ترسانا، تا مرد هه ر ده یقیژاندو هاواری ده کرد.^{١٢٤}

(العاضد)ی برای (الفائز) خه لیفایه تی وه رگرت، ئیدی ئەم دوا خه لیفه ی فاتییه ی بوو، جا وه ره، حال بهو خراپییه و، ئەم خه لیفه یه ش دیسان ته مه نی له یازده سال زیاتر نه بوو، (طلائع) که وته کار پیکهستن و ئاین و ئوین و کچه که ی خو ی له خه لیفه ماره کرد، تا به ئاسانی خه لافه ت بخته ژیر دهستی خو ی، وه لی (طلائع) یش له سالی (٥٥٦هـ / ١١٦١ز)دا کوژا، پاش ئەم (رزیک)ی کوپی که به (الملك العادل) ناودار بوو، ئهرکی وه زاره تی گرته ده ست، له وه و پيشیش (طلائع) کوپه که ی خو ی راسپارد بوو که خو ی له شه پی (شاور کوپی مجیر السعدي) والیه ی (قوص)ی صعیدی میسر پیاریزی و له

¹¹⁹ - الکتبی، محمد بن شاکر، عیون التواریخ، تحقیق: د. فیصل السامرنوبیلة عبدالمنعم داوود، ط، وزارة الاعلام، بغداد، دار الحرية ١٩٧٧، ج ١٢، ص ٢٢٠.

¹²⁰ - الخطط، ط أوفسیت، ٢/٢١٧، وانظر: علی بیومی، قیام الدولة الايوبية . ص ٥٤، د. حسن ابراهيم حسن، تاریخ الدولة الفاطمية، ص ١٧١ - (له باره ی گرانی و که وتنه وه ی برسیته ئابویه ره که ی که میسری سه رده می فاتییه گرته وه، سه یری: (ابن الصیرفی المصری بکه)، الأشارة الى من نال الوزارة. طبعة المعهد العلمي الفرنسي، القاهرة ١٩٢٤، ص ٤٣. المقریزی، أتعاط الحفا باخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تحقیق د. محمد حلمي محمد احمد، مطابع الاهرام التجارية، القاهرة ١٩٧١، ج ٢ ص ١٦٥، ١٦٤، ١٧١، ١٧٠، ٢٧٩، ٢٨٠، ٢٩٨، "نه هامه تی و برسیته یه که له دوا یه که دوو باره و سییاره .. ده بوونه وه، به جوړی که خه لک و خوا شتی بۆگن و که لاک ی مرداره وه بووی که و هیستر و گوشتی زه لامی له سیداره دراو و ئەو جوړه شتانه یان ده خواردو خوراکیان له ده ست یه کدی ده پفاند، ئەم حالته ئاسایی و باو بوو هه موو پوژئ به چاو ده بیتران و پیوارانیشیان ده پفاند، ص ٢٩٨، آغاثة الامه، ص ٢٣-٢٤."

¹²¹ - (مملانی) له سه ر کورسیی وه زاره ت، له نیوان وه زیره کاندای پروداو کاره ساتی زوری لی که وته وه، لیژده دا هه ر به نموونه، باسی ئەو پروداوه ده که ی که له سالی (٥٢٨هـ)دا پووی دا، له و ساله دا، وه زیر - ابن سالار الکردی، ابن وهال)ی وه زیری کوشت تا خو ی له جیگا که ی بی به وه زیر - سه یری ئەمانه بکه: ابن القلانسی، ذیل تاریخ لمشق، مطبعة الآباء اليسوعيين بیروت ١٩٠٨، ص ٢٤٢، ٣١١. أسامة بن منقذ، کتاب الاعتبار، طبعة جامعة برنستون، امریکا، ١٩٣٠، ص ٩٧. (ئمه وه که به چاو دیتیتتی وها قسه ده کا). ابن الپیر، الكامل، ١١/١٨٤-١٨٥، الکتبی، عیون التواریخ. ٤٣٨/١٢، ٤٨٥.

¹²² - الخطط، ط، أوفسیت ١/٣٥٧.

¹²³ - الأشمونین: شارۆچکه یه که له (صعیدی) میسر.

¹²⁴ - الخطط، ن.م (بۆ زیاتر زانینی باسی ئەم کاره ساته) بنۆره: د. محمد عمارة، عندما أصبحت مصر عربية، طبعة المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت ١٩٤٧، ص ١٦٣-١٧٢.

کەچی، ئەم ھەر زوو دەری کرد، شاوریش ھەستا خەڵکیکی زۆری لە دەوری خۆی خپر کرد و ھەر قاپھیرە ملیان نا، (العال) پای کردو پاشانیش کوژرا، بەنەمانی ئەمیش، ھوکی دوا وەزیری بە توانای میسریش نەماو کوژای ھات. (عمارة الیمنی) دەلی: "بەنەمانی دەولەتی کوپانی پزیک، دەولەتی میسریش لەناو چوو".^{١٢٦} شاور جیگای (العال) ی لە ھەزارەتدا گرتەو ھەزارەتدا (میری لە شکرەکان) ی لەخۆی نا.

دوای ماوھیک ننج (الملك المنصور ضرغام) کوپی (سوار اللخمی) فەرماندەیی لەشکری میسر، بەرەو قاپھیرە کەوتەپێ، شاور ھەلات بۆ شام و ضرغام بوو بە وەزیر. بەم جۆرە، دەبین ھەر لە ماوھە سالی (٥٥٨/ک/١١٦٣) (دا، س) وەزیر فەرمانیان بە سەر میسرەو پانیو، ئەمانە: "العال کوپی رزیک و شاورو ضرغام). ابن الاثیر دەلی: "ضرغام، ھەر کە ھەزارەتی کەوتە دەست، زۆریک لە میرەکانی میسری کوشت، تا ولاتەکەیی بەبێ پرکابەر بۆ تەخت ببێ، بەو جۆرە دەولەت باری کەوتە لیژی و ھاتە لاوازی، تا وای لێھات جەلەوی ولاتەکەیان لە دەست بەربوو".^{١٢٧}

شاور پەنای برد بۆ شام و ھانای بردە لای سەرگەورەیی شام، نووڕەدەدین مەحمود کوپی عیما دەدەدین زەنگی، بەلێنی سییەکی داھاتی میسر بەشی ئەرک و مەسرفی لەشکری پێدا، کە ببێ بە فەرماندەیی لەشکرەکەیی و بە خۆی و بە لەشکرەو، لە میسر نیشەجی بێ، بە مەرجی خۆشی و اتا شاور، بە فەرمانی نووڕەدەدین ھەلسووپی.^{١٢٨} گەورەیی شام ھەرچەندیشە لەو دەترسا ئەم کارە سەرنگرێ و خۆشی پێداویستی بە سەربازەکان ھەبوو بۆ ولاتەکەیی خۆی، نەخاسە شاور جیگای بڕوا نەبوو، ناوبانگی باش نەبوو، چونکە لەو پێش پزیک کوشتبوو، ئەو کارەساتەش "پرووی سییە پەش کردبوو".^{١٢٩} "پێگاش نەھات و پەر مەترسی و لە ژێر دەسلەتانی بازگەو سەربازانی خاچدروشاندا بوو،^{١٣٠} بەلام لەگەڵ ئەوانەشدا دەستی نەنا بە پروویو. نووڕەدەدین مەحمود دەیزانی کە میسر لە پرووی ئابوریو قورسو دەولەمەندەو پێگەو پێگەییەکی ستراتیجی گرنگی ھەیە و دەتوانی لە شەری ئایندەیی خاچدروشاندا پۆلیکی چاک بگێرێ.^{١٣١} ھەرەھا دەشیزانی کە میسر کەوتە قونایکی شپزەیی ناخۆشەو، لەبەرئەو دەترسا خاچدروشان بەسەر ئەو ھەلەو نەچن و لە دەستی خۆیان دەرنەکەن و پەلاماری میسر بدەن. ھەرەکو لە کاتی کوژرانی خەلیفە (الفائز) (دا/٥٥٥/ ١١٦٠) و یستیان بیکەن، بەلام لەو دەدا پاشەکشەیان کرد، چونکە (طالع کوپی پزیک) کە ئەو کات وەزیر بوو، بۆین بوو بەو دەو کە سالانە سەدو شەست ھەزار دینار سەرانیان بدات،^{١٣٢} وەل خاچدروشان ھەر لێی نەوستان و لەشکریان کردە سەر میسر و بیانووی ئەو ھەیان ھینایەو کە میسرییەکان بەلێنی خۆیان نەبردووتە سەر

125 - الکامل، ١١/٢٩٠.

126 - عمارة الیمنی، النکت العصرية في أخبار الوزارة المصرية، مطبعة مرسو (مدينة شالون) فرنسا ١٨٩٧، ص ٦٨. النجوم الزاهرة، ٥/٣٤٦.

127 - الکامل، ١١/٢٩١. الخطط، ط، أوفسیت، ١/٣٥٨.

128 - الکامل، ١١/٢٩٨. ابن العديم، زبدة الحلب من تاريخ حلب، تحقيق: د. سامي الدهان، المطبعة الكاثوليكية ١٩٥٤، ٢/٣١٦. ابن قاضي شهبه، الكواكب الدرية في السيرة النبوية، تحقيق: د. محمود زايد، بيروت ١٩٧١ ص ١٦٣-١٦٤.

129 - النکت العصرية، ص ٦٨. (بنویر: النجوم الزاهرة، ٥/٣٤٥).

130 - ابن الاثیر، التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية (بالموصل وحلب)، تحقيق: د. عبدالقادر أحمد طليمات، ط، دار الكتب الحديثة بالقاهرة، ١٩٦٣، ص ١٢١. الکامل، ١١/٢٩٨. أحمد بن ابراهيم الحنبلي، شفاء القلوب في مناقب بنی ایوب، ص ٢٦. الكواكب الدرية، ١٦٤. الروضتين ج ١، ق ٢، ص ٣٣٢.

ابن واصل، مفرج الکروب في أخبار بني أيوب، تحقيق: د. جمال الدين الشیال، مطبعة جامعة فؤاد الأول، القاهرة، ١٩٥٣، ج ١، ص ١٢٨.

131 - "وهك ستيفن رنسيمان دەلی: "داھاتی میسر ھەدو ھیسابی نەبوو". تأریخ الحروب الصليبية، ترجمة: د. السيد الباز العريني، مطبعة دار الثقافة، بيروت ١٩٦٨، ج ٢، ص ٦٧٣.

132 - د. عبدالفتاح سعيد عاشور، الحركة الصليبية، مكتبة الأنكاو مصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة، ١٩٦٣، ج ٢، ص ٦٨١، نقلا عن ميخائيل السرياني ووليم الصوري.

فهرمانپرانینی ئایندە شێرکۆی خستە دلایان و لە حوکمی ژێردەستەیی نۆرەددینش بە ئاگای هیڤانەو، خاچدروشمان، پاش ئەوێ قەناعەتیان بە قسەکانی هیڤا، بەهێزیکێ سەربازی کەوتنە کۆمەککردنی و شا ئەموری بە خۆی فەرماندەیی ئەو هیڤە گرتە دەست و^{١٤٣} هیڤە گەیشته میسرو (بلیس)یان بە هیڤەکانی شێرکۆو گەمارۆدا، بەلام نەیانتوانی بیبەزین. لەم هەنگامەدا، هەوالیان وەرگرت، کە خاچدروشمان لە (حارم)^{١٤٤} پایان کردوو نۆرەددین قەڵاکەیان لەوێ داگیرکردوو، بەرەو (بانیاس)یش کشاوه، بەمەش، خاچدروشمان ریسەکیان لێ بوووه بە خوری و ناچار لەگەڵ شێرکۆدا کەوتنە نامەو نامەکاری بۆ وەستاندنی شەپرو داویان لە شێرکۆ کرد کە هەردوو لایان بگەڕێنەو بۆ شام. بەم جۆرە، هەلمەتی یەکەمی نۆرەددین (هەلمەتی یەکەمی شامی نۆرەددینی) بۆ سەر میسرو کوتایی هات.

٢- هەلمەتی دووهمی نۆرەددین سالی ٥٦٢هـ / ١١٦٦ز بۆ سەر میسرو:

هیچ لایێ لەم ململانێیەدا بە ئاواتی خۆی نەگەیشته. تەنیا شاور نەبێ،. لە لایەکەو ضرغامی دۆژمنی لە کۆل بوووه، لە لایەکی ترەو شێرکۆ بە ڕک و تورپییهو گەڕایهوه بۆ شام.^{١٤٥} ئەم هەلمەتە، ئەوێ بۆ نۆرەددین دەرخت کە میسرو، ولاتیکی بێ خاوەنەو هەموو کاروباریکی بە هەڵخەڵەتاندن و فروفیل بەرپۆههچێ.^{١٤٦} لەبەرئەو نۆرەددین هەلمەتی دووهمی لە ژێر فەرماندەیی (أسدالدين شيركو)دا پاش نزیکە سێ سالی دی، واکا لە سالی (٥٦٢هـ/ ١١٦٦ز)دا بە دوو هەزار سوارەو برده^{١٤٧} سەر میسرو، ئەم جارەشیان سەڵاحەددینی هەر لەگەڵدا ناردن چەند میریکیش لەگەڵ لەشکرە کەوتن. هەر کە شاور بەمە ی زانی دەستبەجێ ناردی لە دووی شا ئەموری، ئەمیش دەرچال گەیشته ئەوێ، لەگەڵ هیڤەکانی شێرکۆ لە شەپری (البابین)^{١٤٨}دا کە دەکەوێتە (صعید)ی میسرو، دەمیل لە باشووری (المنيا)ی ئیستاه دوورە، بوو بە کوشتار.^{١٤٩} هەرچەندیشە لەشکری ئەموری زۆر قەبەو گەرەبوو، بەلام شێرکۆ سەرکەوت. "ئەم شەپە سەیرە، چوو ناو میژووه، سەیرەکەشی لەو دایە کە دوو هەزار سوارێ شام توانیویانە لەشکرگەلی میسرو لەشکری خاچدروشمانی کەناراوی میسریش پیکەو تیکبشکین".

شێرکۆ، هەر بەو سەرگەرمییەو پرویکردە ئەسکەندەرییەو بە سانایی ئەویشی داگیرکردو، سەڵاحەددینی بە بەرپرسی شارە کە داناو خۆی گەڕایهوه بۆ (صعید). وەلێ خاچدروشمان و میسرییەکانیش لێنەگەڕان شێرکۆ ئەم پارو چەوهری بکەوێتە دەست، هەستان چوون بۆ گەمارۆدانی ئەسکەندەرییە. ئەوجا شێرکۆ لە (صعید)هه گەڕایهوه ئەسکەندەرییە، بۆ کۆمەکی سەڵاحەددین، ئیدی ئەو بوو خاچدروشمان گەمارۆکیان لابرد، بەمەرجێ هەردوو لایان خاکی میسرو بەجیبەیلن، بەو جۆرە، شێرکۆ ئەم ئاشتییە بە نابهەلێ قبول کرد، چونکە بەبرێ پارە قایلیان کرد، ئەویش دەیویست بەهەر نرخێ بیته خاچدروشمان لە میسرو دەرچن، حالی لەشکرەکە خۆیشی نالەبار بوو، وەلێ

^{١٤٣} - ئەمە دووهم هەلمەتە کە ئەموری دەیکاتە سەر میسرو. یەکەم هەلمەتیش (وەک باسمان کرد) لە سەردەمی وەزارەتی (ضرغام)دا بوو، واکا، ئەموری، وەک لەمەودا دەبینن، فەرماندەیی چوار هەلمەتی بۆ سەر میسرو کردوو.

^{١٤٤} - حارم: قەڵایەکی قایمکارەو نیمچە شارێکە دەکەوێتە بەرامبەر شارێ (أنطاكية)و سەر بە حەلەب، معجم البلدان، ٢/٢٠٥.

^{١٤٥} - النجوم الزاهرة، ٥/٣٤٨، (ابن شداد) دەلێ: (شێرکۆ بە ناچارێ و نابهەلێو دلسووتاویههه گەڕایهوه بۆ شام) النوادر، ٣٨.

^{١٤٦} - النوادر، ص٣٦، وفيات الأعيان، ٧/١٤٧، الروضتين، ج١، ق، ص٣٣٧.

^{١٤٧} - الكامل، ١١/٣٢٤، الباهر، ١٣٣، زبدة الحلب، ٢/٣٢٢، مفرج الكروب، ١/١٤٨. الروضتين، ج١، ق٢، ص٣٦٤. تأريخ ابن الوردی، ٢/١٠٢. وفيات الأعيان، ٧/١٤٧. ابن العماد، شذرات الذهب في أخبار من أدب، مطبعة القدس، ٥١٣٥٠، ج٤، ص٢٠٣. Stevenson, W.B, the Crusades in the east, Cambridge 1907, P191. (الذهبي) يش دەلێ: (زۆر بەی لەشکرەکە نۆرەددینی لەگەڵ خۆی برده سەر میسرو العبر، تحقيق: د.صلاح الدين المنجد، مطبعة حكومه الكويت، ١٩٦٣، ج٤، ص١٧٦.

^{١٤٨} - (بۆ شروقهو زیدەزانین لە بارە ی ئەم شەپەو بنۆرە: الكامل، ١١/٣٢٥-٣٢٦، الباهر، ١٣٣. سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مطبعة مجلس دار المعارف العثمانية، حيدرآباد، الهند ١٩٥٢ ج٢، عن ٢٦٨-٢٦٩، مفرج الكروب، ١/١٥٠-١٥١. الكوكب الدرية، ١٩٦-١٧٠. د.حسن

حبشي، نورالدين والصليبيون، ص١١٤.

^{١٤٩} - د.حسن ابراهيم، الفاطميون في مصر، ٣٠٤.

لهولاه، ئه موری پیکه وتنیکی له گهڵ شاوردا مۆرکرد که خاچدروشمان (شحنه) واتا به پرسیکیان^{۱۵۰} له قاهره دا بی، وهک بلیین نوینه ریکی بالا (مفوض سامی)^{۱۵۱} و بازگهی دەرگاکانی شاره کهش به دهستیان بی، نه وهکا نوره ددین سهربازهکانی خۆی بنیڕیته سهریان و دزه بکهن بۆ ناو شاره که، ههروهها فهڕهنگهکان سالانه سهدهزار دیناریش له داهااتی میسر وهریگرن.^{۱۵۲}

ئهم هه موو کاره سات و کهین و بهینه پووی دها، کهچی خهلیفه (العاضد) فاتمی هیچ هیژو دهسه لاتیکی نه بوو، کاری به سه ره هیچه وه نه ما بوو، ئاگاشی له هیچ نه بوو، چونکه شاور کاری خۆی لیکرد بوو و له بهرچاوان نه یه یشتبوو.^{۱۵۳}

۳- هه لمه تی سییهم (دوا هه لمه ت): پیداکوتانی شیرکوو سه لاهه ددین له میسر (صفری ۵۶۴هـ/ تشرینی دووه می ۱۱۶۸ز):

به م هه لمه تگه لی شامیی و خاچدروشمیی به سهر میسر، هه ردوولایان له بارودۆخی میسر و خالی لاوازی میسر^{۱۵۴} شاره زاییان به دهسته ئینا و زانیارییان له باره ی سه روه ت و سامانی زه به نی میسر و پیگه ی ستراتیجی میسر ده سته که وت، ئیدی له ودا نه ما هیچ لایه کیان بته وانی واز له یروو فکری فه رمانداری و داگیرکردنی میسر به ینی. وه هاش دهرده که وئ خاچدروشمان زیاتر به ته ما بوون، میسر بکهن به مۆلکی موفتی خویان، نه خاسمه که میسریان به و بی هیژی و لاوازییه وه بۆ دهرکه وت.^{۱۵۵}

شا، ئه موری، کاتی ده سته ی کرد به م هه لمه ته تازه یه ی، هه ر هه مان بیانووی هینایه وه که له هه لمه تی یه که میدا ده یه ئینایه وه، بیانووه کهش ئه وه بوو که میسرییه کان (واته وهزاره ته که ی شاور) سه رانه و باجی که سه پاندبووی به سه ریان، ده غه لی تیدا ده کهن و دوا ده خه ن، راستیشت ده وئ، شاور ده یزانی ئه و سه رانه و باجه، باری شانی میسری گران کردوه و پیی هه لئاسی، ئه و کۆمه ک و یارمه تییه ش که له خاچدروشمانی داوا کردبوو، بۆی بوو به (شحنه) واته نوینه ری که خاچدروشمان له قاهره دای بنی و خۆشیان پاسه وانی خویان له دەرگاکانی قاهره دا هه بی و بازگه کانیان به ده سته وه بی.^{۱۵۶}

له گه ل ئه وه شدا فه رمانده ی بازگه و پاسه وانی خاچدروشمان له قاهره ئه مجاریان ناردیان له دووی شا ئه موری و مکو پ بوون له سه ره ئه وه ی که بجی بۆ میسر،^{۱۵۷} له به ره ئه وه ئه موری، ئه مه یان چواره م هه لمه تی بوو، به له شکره وه به ره و میسر به ری بکه وئ.

هه رچی شاوره، هه ولیدا به ره به له شکره که ی بگری، به لام بی هوده بوو، بۆی نه کرا، ئه موری گه یشته (بلیس)، پاشان گه یشته قاهره، شاور که هیچی بۆ نه کرا، ئه وجا پۆژیک به ره له وه ی خاچدروشمان بگه نه شاری میسر (الفسطاط) فه رمانیدا شاره که بسووتینن، نه وه کا ده سته ی خاچدروشمانی بگاتی و بیکه ن به مۆلکی خویان، گرو بلیسه ی ئه و شاره

¹⁵⁰ - شحنه: (واته وهکیل و جیگری سولتان که بتوان کاروباری ولات به کارامه یی کۆنترۆل بکهن). ابن منظور، لسان العرب، دار صادر، دار بیروت ۱۹۵۵- ۱۹۵۶/۱۳.

¹⁵¹ - بنۆره: کارل بروکلمان، تاریخ الشعوب الإسلامية، دار العلم للملایین، بیروت ۱۹۶۴، ط ۴، ص ۳۵۱.

¹⁵² - الکامل، ۳۲۷/۱۱، مرآة الزمان، ۲۶۹/۸. مفرج الکروب، ۱۵۲/۱. الروضتین، ج ۱، ق ۲، ص ۳۶۶. الخطط، ط المعهد الفرنسي، ج ۳، ق ۲، ص ۱۸۹.

^{۱۹۰} - الکواکب الدریه، ۱۷۲. ابن خلدون، کتاب العبر و دیوان المبتدأ والخبر، طبعه دار الکتاب اللبنانی. مجلد ۵، ق ۲، ص ۴۴۸، ق ۳، ص ۶۱۸.

¹⁵³ - الباهر، ۱۲۴. النجوم الزاهره، ۳۵۰/۵. الکواکب الدریه، ۱۷۲.

¹⁵⁴ - زیده الحلب، ۳۲۲/۲. النجوم الزاهره، ۳۴۹/۵.

¹⁵⁵ - الروضتین، ج ۱، ص ۴۳۵. وفيات الأعیان، ۱۴۸/۷. شفاء القلوب، ۳۲.

¹⁵⁶ - الکامل، ۳۳۵/۱۱، الباهر، ۱۳۷. الکواکب الدریه، ۱۷۲.

¹⁵⁷ - الکامل، ۳۳۵/۱۱، الباهر، ۱۳۸. مفرج الکروب، ۱۵۶/۱.

جا، نه وجا خليفه (العاقد) پيې زاني که ولاته کهي توشي چ ئاگرو چ ژير دهسته يي و ويرانيههک بووه، ناچار، هانا بهري نارد له نوره ددين، که بيت به دهنگيه وهو نامه يه کهي کاريه گريي پيدا پوهانه کرد، تنهها (الدواداري) دهقي نهو نامه يه باس دهکا، که (وهک نهو دهلي) ويښه يه کهي لهو نامه يه دهستکه وتووه، نامه که دهلي: "هاوار هه ي هاوار، فرياي نايي نيسلام بکه وه، بگره نوممه تي موحه ممه (دروودي خوي له سهرين) هانا، هانا بو تو نوره ددين". ١٥٩ چنه تهوقيکيشي له زلفو پرچي خانماني ته لاري شاي فاتيمني ١٦٠ خسته توئي نامه که، بو نه وهي نوره ددين غيره ت بيگري و مه سه له که به گرنگ بگري.

نوره ددين به وهرگرتي نامه که بوي دهرکهوت که کار له کار ترازوه، دهبي خوي بچي بو ميسر. وهلي "فرماندهي له شكري موسل (مير زينه دين عه لي کچک) ١٦١ نه مري خوي کردو نوره ددينش له شكري به رهو پوژه لات به ريخستبوو به ته ماي داگريکاري". له وهش دهرسا له شکر له شام نه مينئ و خاچدروشان پويشتني خويشي به هه بزانن و به سهره وه نه چن و هيرش بهن بو شام. ١٦٢

نوره ددين نه نجومه ني جهنگي کوکرده وه و کهوته پايوژکاري و ته کير، هه مووشيان پايان هاته سهر نه وهي (اسد الدين شيرکو) به له شكريکي گه وره وه بنيري، چونکه اسدالدين شيرکو له واني دي پتر شاره زاي ميسر بوو، به ته وويش بو نه و نيشه ته يارو ناماده بوو. چونه وه بو ميسريشي به (ئاوات و نامانچ و ناره زوي خوي) ١٦٣ ده زاني، (ابن الاثير) دهلي: "نوره ددين لهو دهستويرو خيرا ناماده بوونه ي سهرسام مابوو" ١٦٤.

نه م جاريان، شهر له نيوان شيرکوو نه موريدا نه قهوما، چونکه شاور تواني به فروفيل نه موري قايل بکا بگريته وه بو (بيت المقدس)، وهلي شاور له م لاهه دهستي کرده وه به فروفيل و دهستخه پوکردنه وهي شيرکوو نه برده سهر نه وهي به ليئانه ي به نوره دديني دابوو، ههر له بهر نه وهش بوو سه لاهه ددين و به يه که وه له گهل (عزالدين جورديک) عزميان

158 - الكامل، ٣٣٦/١١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٣٢. مفرج الكروب، ١٥٧/١. تاريخ ابن الوردي، ١٠٦/٢. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٢، ص ٥١٤. ص ٦١٩. النجوم الزاهرة، ٣٥٠/٥. الخطط، ط، اوفسييت ٣٥٨/١. شفاء القلوب، ٣٣. الكواكب الدرية، ١٧٦. ابن الفرات، تاريخ ابن الفرات، تحقيق: د. حسن محمد الشماخ، مطبعة حداد، البصرة، ١٩٦٦، ج ١، مجلد ٤، ص ٢٤. العلمي، الانس الجليل بتاريخ القدس والخليل، قدمه محمد بحر العلوم، منشورات مطبعة الحيدرية في النجف الاشرف لعراق، ١٩٦٨/١٣٨٨، ج ١، ص ٣١١. ابن اياس بدائع الزهور في وقائع الدهور (تاريخ المصن المطبعة الكبرى الاميرية، بولاق- مصر ١٣١١هـ، ج ١، ص ٦٨. العصامي المكي، سمط النجوم الموالي، المطبعة السلفية، القاهرة، ج ٤، ص ٥٠. د. سعداوي دهلي: "ناگر تي به رده نه کهي شاري (فسطاط) به کي که له کاره ساته زهق و توقينره کاني ميژوي جهنگ له ميسردا، که هه تا نه مژوش ناسه واره کاني له زه وييه لمينه کاني ميسري ديريندا، دياره". بنوره کتيبه کهي: التاريخ الحربي المصري، مكتبة النهضة المصرية. مطبعة لجان البيان، القاهرة ١٩٥٧. ص ١٤.

159 - الدرر المطلوب في أخبار ملوك بني أيوب، تحقيق: د. سعيد عبدالفتاح عاشور، مطبعة عيسا البابي الحلبي، القاهرة ١٩٧٢ ص ٣٠.

160 - الكامل، ٣٣٧/١١. الباهر، ١٣٨. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٩١. زبدة الخلب، ٣٢٦/٢. مفرج الكروب، ١٥٨/١. الذهبي، العبر، ١٨٤/٤. أبو الفداء، المختصر في أخبار البشر، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ٦٢/٢. ابن خلدون مجلد ٥، ص ٤٥٦. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٢٢. ابن الوردي، ١٠٦/٢. الكواكب الدرية، ١٧٦. العلمي، الانس الجليل ٣١١/١. السيوطي، حسن المحاضرة في تاريخ مصر والقاهرة، تحقيق: محمد أبو الفضل ابراهيم ط، دار أحياء الكتب العربية، ١٣٨٧هـ / ١٩٦٧-١٩٦٨، ج ٢، ص ١٨. شفاء القلوب، ٣٤، شذرات الذهب، ٢١١/٤.

161 - باوکی (مظفرالدين کوکبري به ناويانگي) ميري هه وليره.

162 - النواذر، ٣٩٣٨. وفيات الأعيان، ١٤٨/٧. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٢٢.

163 - ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٢٢.

164 - الكامل، ٣٣٨/١١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٩٢. الكواكب الدرية، ١٧٦.

جەزمکرد شاور سەروین بکەن و لەناوی بێن. ^{۱۶۵} پاشان (العاضد) یش فەرمانیدا سەری بپەن و کەللەکەى بۆ بنێرن و دەرچالیش وەزارەتى بە شێرکۆ سپارد و کردیشى بە فەرماندارى گشتى لەشکرى دەولەتى فاتمى و نازناوى (الملك المنصور)، واتای شای سەرکەوتووی و پى خەلات کرد. وەلى شێرکۆ لەو پلەو پایەدا زۆرى نەخایاندو دواى نزیکەى دوو مانگ لە (جمادي الآخرى ۵۶۴هـ / ۱۱۶۹ز) کۆچى دواى کرد. ^{۱۶۶} بەلام (العاضد) دانەماو، دەستبەجى پلەوپایەکەى شێرکۆى دا بە سەلاحەددىنى برازای شێرکۆ، هەرچەندىشە هەندى لە میرە نۆرەددىنیەکان بەو پەرازی نەبوون، نەخاسە (عين الدولة الیباروقى وعزالدين جورديک) و کەسانى دیکەش. ئەمانە پى قایل نەبوون و دانیان پىدا نەناو گەرانەو بۆ شام ^{۱۶۷} و بەو قایل نەبوون لە ژێر فەرماندەى سەلاحەددىندا ئیش بکەن، کە لە هەموو میرەکانى دى منداڵتر بوو.

بەر بەراى سالى ۵۶۷هـ / ۱۱۷۱ز، سەلاحەددىن خەلافەتى فاتمى لاداو کۆتایى پێهینا، ئەوێش لە سەر داواو مەكروبونى نۆرەددىن مەحمود بەجیهینا. ^{۱۶۸} بەسەرئەویدا (العاضد) نەخۆش کەوت و زۆرى نەبرد گیانى لەدەستدا، حوکمى سەربەخۆى ميسرى بۆ سەلاحەددىن بەجیهیشت.

۴- پیکهاتەى لەشکر (تیبى) بۆ ميسر نێردراوى نۆرەددىن:

شێرکۆ سوارەو جەنگاوهرى خۆى لە لەشکرى تەوزیمى نۆرەددىن هەلبژارد، نۆرەددىنیش هەموو پىداوێستیهکى چەک و جەخانە و لاغ و جل و بەرگى خستە ژێر دەستى، لە هەلمەتى یەکەدا، هەزار سواری لەگەڵ خۆیدا برد و لەبەر کەمى لەشکرەکەى، شێرکۆ لەو هەلمەتى کەوتە مەترسى و خەمى سەرەنجامى ئەو هەلمەتى هاتە پىش. (المقرئى) دەلى: "نۆرەددىن هەزار سواری تەیارو ئامادەکردو (أسد الدين) شێرکۆى کردە پىشەنگیان و فەرمانى پىدا بچى بۆ ميسر، وەلى شێرکۆ قایل نەبوو، گوتى: "نەپۆشیتووم و ناپۆم، چونکە خۆم ئەوانەش کە لەگەڵدا دىن تووشى مەرگ دەبین". ^{۱۶۹}

بەلام لە هەلمەتى دووەمیدا، وەکو گوتمان، دوو هەزار سواری لەتەکدا بوو، وەلى لە هەلمەتى سێیەدا، بوو بە دوو ئەوێش. سەرچاوەکانیش دەلێن، نۆرەددىن، سەربارى دوو سەد هەزار دینارو لاوگەلیکى زۆرو لاغ و ئامرازو ئامیرو چەکى جەنگ، دوو هەزاریش لە ئازاترینى سوارەکانى لەشکرەکەى خۆیشى خستە ژێر دەستى، شێرکۆ ئەوێ بە کەم دانا، هەستا شەش هەزار سواری دیکەشى خەکردنەو. ^{۱۷۰}

لەناو ئەو سوارانەدا، تیبى (الأسدية) کە بەناوى (أسد الدين شێرکۆ)، واتا ناوى خۆیەو خەرى کردبوونەو

¹⁶⁵ - تەنیا (ابن أياس) دەلى: "شێرکۆ شاورى لەبەر دەرگای قاھیرەدا لەسیدارە دا، چونکە بە پەزنامەندى ئەو شارى فوسطاط ئاگرى تێبەردا". بدائع الزهور، ۶۸/۱.

¹⁶⁶ - النوار، ۴۰. التاريخ المنصورى ۱۷۶. مرآة الزمان، ۲۷۸/۸. وفيات الأعيان، ۴۸۰/۲. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۵، ۴۳۶. مفرج الكرب، ۱۶۸/۱. العبر، ۱۸۵/۴. النجوم الزاهرة، ۳۵۳/۵. الخط، ط أوفسيت، ۳۵۸/۱. الكواكب الدرية، ۱۷۹. شفاء القلوب، ۴۴. الأئس الجليل ۳۱۲/۱. ۱۸۶/۱. العبر، ۱۸۵/۴. النجوم الزاهرة ۳۵۳/۵. الخطط أوفسيت.

¹⁶⁷ - (ابن كثير) دەلى: "نۆرەددىن مەحمود گلهى لە (عين الدولة الباروقى) کرد کە قایل نەدەبوو سەلاحەددىن پلەو پایەى وەزارەتى ميسر، دولى مامى وەرێگرى. بنۆرە: البدایة والنهاية، مطبعة لسعادة، مصر ۱۹۳۲، ج ۲/۱۲، ۲۵۷. هەروەها بنۆرە: الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۷، النجوم الزاهرة ۱۸/۶.

¹⁶⁸ - النوار، ۴۵. ابن الجوزي، المنتظم في التاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد - الدکن، الهند ۱۳۵۸هـ / ۱۹۳۹ز، ج ۲۳۷/۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۶۵-۴۶۶. لکواکب الدرية ۱۹۶.

¹⁶⁹ - الخطط، (طبعة المعهد) ج ۲، ق ۱، ص ۱۵.

¹⁷⁰ - الكامل، ۲۳۸/۱۱. الباهر، ۱۳۹. وفيات الأعيان، ۴۴۷/۲. زبدة الحلب، ۳۲۶/۲. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۳۹۲. مفرج الكرب، ۱۵۸/۱. البدایة والنهاية، ۲۵۶/۱۲. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۶. السيوطى، حسن المحاضرة، ۱۸/۲. العصامي المكي، سمط النجوم، ج ۴، ص ۵.

"تەنھا، (العمادى نووسەرى ئەسفەهانى دەلى: "جگە لە دوو هەزار سوارەکە، پێنج هەزار زەلامى قارەمانى لەتەکدا بوو". بنۆرە: تلخیص البندارى لکتابه (البرق الشامى) تحت أسم (سنا البرق الشامى). تحقيق: رمضان ششن، طبعة دار الكتاب الجديد، بيروت ۱۹۷۱، ج ۱، ص ۷۶.

رېځخرايوون، ټو تپيهه كه بو سه لاهه ددين مايه وه، له كاره سات وړوداو گه لي پاشيندا، چ له ميسرو چ له ولاتي شام، دهوري زهقو زوري قاره مانيتي گيړا، ټو تپيه، تنها پينچ سه سوار بوون. ^{۱۷۱} واتا ژماره ي سواره كاني، بهو تپيه شه وه، له هلمه تي سبيمه دا گه يشته هه شت هزار. ^{۱۷۲}

سهرچاوه كان باسي ژماره ي پياده كاني هلمه ته كه يان نه كړدوه و ته نيا به (حشود)، واته كومه ل كومه ل ناويان هيڼاوه، ^{۱۷۳} وه لي له وانه يه ژماره يان له دوو هيڼده ي ژماره ي سواره كان كه متر نه بووي، چونكه شهري ټو سهرده مانه بهو جوړه باو بووه، هه ندي ميژوونوسيش ده لين "ټو له شكره ي شيړكو به پياده و به سواره وه خو لي له حه فتا هزار ده دا"، ^{۱۷۴} ټه گهر ټه م قسه يه ش راست بي ټوه ژماره ي پياده كان دياره گه لي زور بووه.

ههرچه نديشه سهرچاوه كان ده لين ټه م هلمه ته ي سهر ميسر له توركان سازدرايوو، يان له وانه ي كه به (غن) ^{۱۷۵} له هه ندي سهرچاوه دا ^{۱۷۶} ناويان هاتوه، وه لي ټوه ي دياره ټوه يه كه ناودارترين فهرانده كاني شيړكو كورد بوون، ټنجا توركان، ټه مه ش بهو گفغوگويه دا دهرده كوي كه (القاضي ضياء الدين عيسى الهكاري الكوردي) له گه ل ټو فهرانده دا كړدي و دهويست قايل يان بكا، كه سه لاهه ددين پاش مردني مامي جيگاي بگريته وه و وزارت وهر بگري. (ابن الاثير) و ميژوونوساني ديكه ش ده لين: "كاتيك خليفه" عاضد" سه لاهه ددني كړد به وه زير، فهرانده كاني له شكر ي نوره ددين كه له گه ليدا هاتبوون، گوپرايه لي نه بوون و قايل نه بوون، چونكه حوكميان بو خويان دهويست"، زاناي شهري (الهكاري) كه ټه ويش له گه ل له شكره كه دا بو، هوليډا (سيف الدين علي المشطوب الهكاري) قايل بكا لايه ني سه لاهه ددين بگري و پي و ت: "تا عين الدولة الياروقي و كوري تليل الهذباني و شهاب الدين الحارمي. خالي سه لاهه ددين. له نارادا بن، نوره ناگاته سهر تو" تا قايلي كړد، ټنجا چووه لاي. الحارمي و پي گوت: "سه لاهه ددين خوشكه زاته، هيژو پيژو مولكي ههر هي خوته و ئيستا وا گه وري ي بو ره خساوه، تو له پيش هه موو كه سيكه وه نائوميدي مه كه، خو نوره ناگاته سهر تو"، بهم جوړه ټه ويشي پاكيشا.

ټنجا گه پرايه وه سهر - قطب الدين خسرو كوري تليل -، پي گوت: "خه لك و خوا هه موو به سه لاهه ددين قايل بوونه و ته نيا توو (الياروقي) ماون، سا به ههر حال، تو كوردي و ټه ويش كورده، ټو بو توركان مه شيځنه و بييه شي مه كه". جا ټه و جا هاته وه سهر (عين الدولة الياروقي)، ټه ميان خه لك يكي زياتري له گه لدا بو، هه موو كو ششيكي له گه ل ټه م دا بيهوده بو، ټه م گوتي: "من هه تا هه تايه خرمه تي سه لاهه ددين ناكه م، لييدا گه پرايه وه بو لاي نوره ددين و ټه ويش له ته كيده چو، چو. ^{۱۷۷}

ليړه دا پيوسته ټه و ش بخه ينه بهرچاوه كه هه ندي له ميژوونوسان به هه موو ټه وانه ي له گه ل له شكر ي نوره ددين دا بو ميسر نيړدرايوون به هه موويان ههر ده لين (الغز الأتراك)، سا ټه وانه تورك بووين، يان كورد بووين، يان ههر نه ته وه يه كي

¹⁷¹ - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٢٨. جب ده لي: "جهنگاوه ره كاني ټه م تپيه ههر هه موويان كورد بوون". بنوره كتبي كه ي به ناوي (صلاح الدين الأيوبي، دراسات في التاريخ الإسلامي)، ترجمة يوسف آبيش، المؤسسات العربية للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٧٣، ص ١٥٤.

¹⁷² - (الدوادري) ده لي: "له شكره كه ي گه يشته ده هزار سوري نازاو قاره مان"، الدرر المطلوب ٣١. الذهبي، دول الأسلام، مطبعة الدائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، هند، ط ٢، ١٣٦٥هـ، ج ٢، ص ٥٦.

¹⁷³ - شفاء القلوب ٢٩

¹⁷⁴ - الكواكب الدرية، ١٧٧. شذرات الذهب ٢١١/٤.

¹⁷⁵ - الغز: توركانه موسلمانه كاني پشت رويارو (ماوراء النهر)، الروضتين ج ١، ق ١، ص ٢٨٥، هامش ٣، شاكاني سه لجوقيه كانيش له وان. القلقشندي، قلائد الجمان في التعريف بقباثل عرب الزمان، طبع دار الكتب الحديثة، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٦٣، ص ٢٨، صبح الأعشى ٤٤٧/٤. الكتبي، عيون التاريخ ٤٦٥/١٢.

¹⁷⁶ - الكامل، ٣٥١/١١. الباهر ١٤٣. النكت العصرية، ٨٧-٨١. ابن الفرات ج ١، مجلد ٤، ص ٢٦. المقرئ، اتعاظ الحنفا، ط ١٩٤٨، ج ١، ص ٢٩٠. الخط، ط، اوفسيت، ج ١، ص ٣٥٨.

¹⁷⁷ - الباهر، ١٤٢، الكامل، ٣٤٤/١١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٠٧، وفيات الأعيان ١٥٥/٧.

دی، ئەوەتا المقریزی کاتێ باسی تەلارەکانی فاتمیەکان دەکات، کە دواى پووختاندنی خەلافەت کەوتنە ژێر دەستی سەلاحەددین دەلێ: "تەلارەکەى لای خۆرئاوا، میر موسەك و میر "أبو الهيجاء السمين، والغزالي دیکەى تێیدا دادەنیشان. ^{۱۷۸} ئاشکراو پونیشە کە ئەم دوو میرە کوپى هەزەبانینە.

لەو دەهەچى یاروقییەکان دیارترین ئەو تورکانه بن، کە بەشداریی هەلمەتەکیان کردبێ، (ابوشامە) و کەسانی دیکەش دەلێ: "کۆمەلەى (عين الدولة الیاریقى) گەورەترین کۆمەلەو زۆرترین کۆمەلەى هەلمەتەکە بوون. ^{۱۷۹} وەلێ ئێمە نەئەزانین ژمارەى یاروقییەکان چەند بوو، نە ژمارەى کۆمەلەکانى دى، هەرچى ئەو کۆمەلە کوردانەش کە بە گەل (أسد الدين شیرکۆ) کەوتیبون، کە بۆ دواتریش هەر ئەوان بەرچاوترین کۆمەلەى لەشکرى ئەیوبییان پێکدەهێنا، هەموویان کوردی هەزەبانى بوون. کە تا ماوەیەکیشت فەرمانرەوایی هەندێ ناوچەى کوردیشیان کردوو، یەكێ لەو ناوچە کوردنشینانەش هەولێرى پێش سەردەمى ئەتابەگى بوو. ^{۱۸۰}

بەمەلەى ئەیبوب خویان هەزەبانینە، چونکە لە کوردەکانى هۆزى پەوادییەکان، پەوادییەکانیش بەرەیهکن لە هەزەبانى. ^{۱۸۱} سەرەرای ئەو میرموسەك و ئەبو الهيجائیش هەردووکیان هەزەبانین، هەرودەها میر (قطب الدين خەسرو کوپى تللیل)یش برازای ئەبو هیجاء. ^{۱۸۲}

کۆمەلەلانی کوردی دیکەش کە لەو هەلمەتەدا بەشداریبوونە هەکارییهکان. ^{۱۸۳} بەسەرکردایەتى (سیف الدين على کوپى أحمد الهكاري)، کە دواتر دەبێ بە گەورەترین میر لە میرەکای سەلاحەددین و نازناوی (المشطوب) واتە (پووشاوی) بەسەردا دەبێت، چونکە لە یەكێ لە شەپەرکاندا چیغی لە رووی کەوتبوو ئەم (ابن شداد) و کەسانی دى بە (شای گەورەى کوردان)ى ناودەبەن. ^{۱۸۴} یەكێکى دى لەو هەکارییهکانى لە هەلمەتەکەدا بەشدار بوو (زانا ضياءالدين عيسى الهكاري)یە، وەك باسمانکرد، لە قایل کردنی فەرماندەکانى لەشکرەکەى شیرکۆدا، کە پشتی وەزیری لاو، سەلاحەددین بەرنەدەن، پۆلێکی گەورەى گێپراو دواى مردنی مامى سەلاحەددین، لە خەپکردنەوهى میرو فەرماندەکاندا، لە دەورى سەلاحەددین، دەستى بالای هەبوو.

راستیشت دەوێ، کورد پێش سەردەمى نۆرەددین و ئەتابەك و سەلجوقیش لە لەشکرگەلى ئیسلامیدا هەر بەکارخراوه، چونکە بەشەرت جەنگاوەر بوون، فێرى ساردیی و گەرمیی سەختی ژيان بوونەو، تیرۆکەوان هەر قابیل بە خویان بوو و نیشانشکێنى دەستومەچەك پەنگین بوونە. ^{۱۸۵} (الحسن کوپى عەبدوللای العباسي) وەسفیان دەکاو دەلێ:

¹⁷⁸ - الخطط، ط أوفست، ۴۹۶/۱.

¹⁷⁹ - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۷، کواکب الدریة ۱۰۸. ئەم تافیەیه سەرێگەرەى خویان (یاروقى بن أرسلان التركمانى) یە، برۆانە: ابن فرات، ج ۱، مەجلد ۴، ص ۷۸، ۷۹.

¹⁸⁰ - الکامل، ۶۳۸/۱۰. الباهر ۳۰، سەیری کتیبەکەى خۆشمان (أربیل فی عهد الاتابگی) بکە، مطبعة أسعد، بغداد، ۱۹۷۶، ۳۲۱/۳۷.

¹⁸¹ - الکامل، ۳۴۱/۱۱. وفيات الأعيان ۱۳۹/۷. الروضتين ج ۱، ق ۲، ص ۳۲۹.

¹⁸² - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۶.

¹⁸³ - الهكاريون: ئەو خێلە کوردەیه کە لە پۆژەهلای و لاتى موسڵ گەلێ دالەو پەناگەو قەلای قایمکارو دێهاتیان هەیه. وفيات الأعيان ۳/۴۴۰. یان (ناوچەى هەکاری پۆژەهلای ئەنادۆل) ه واتە باکورى کوردستانە، دەرکەوتتە تورکیای ئەم سەردەمە، بۆرە: ف - ف مینۆرسکی، الأکراد ترجمة وتعليق دكتور معروف خەزەندەر، مطبعة النجوم، بغداد ۱۹۶۸. ص ۱۷.

¹⁸⁴ - النواير، ۱۱۰، بۆرە: مرآة الزمان، ۲۷۸/۸، ۴۲۰. وفيات الأعيان ۱۸۳/۱. النجوم الزاهرة ۳۵۴/۵. الیونینی، ذیل مرآة الزمان، طبعة حیدرآباد، الرکن الهند ۲/۲۲۴.

¹⁸⁵ - الدوادري، الدرّة المضية فی أخبار الدولة الفاطمية، ص ۱۶۶.

"چ سواریان چ پیادهیان، نازاو فریاگوزارو به غیره تن".^{۱۸۶}

(عين الدولة الیاریقی) که گه پرایه وه بۆ شام، هه موو تورکومانه کان به گه لی نه که وتن، هه ندیکیان له میسر مانه وه، وادیاره ئه وانه بوو بوون به مایه ی سهرئیشه بۆ خه لیفه ی فاطمی و بۆ سه لآحه ددینیش.

به لگه ی ئه وه ش دیاره، ئه وه تا خه لیفه ی فاطمی بۆ نووره ددین مه حمودی نووسیوه، داوای لیده کا، له میسر بیانکیشیتته وه، خه لیفه ئه م نامه یه ی کاتی نووسی، که وه زیره که ی که له شه ری (دمیاط) دا به سر خاچدروشاندا سهرکه وت، هر له و نامه یه دا، داوایشی لیکرد، ته نیا سه لآحه ددین و خویشه کانی له میسر بمیننه وه. که چی نووره ددین داواکه ی ره تکرده وه له نامه یه کدا که بۆی ده نووسی: "گه لی به شان و بالی تورکان هه لده لی، ده لی: ئه و تورکانه ی له به رئه وه ناردوه، پشتی پییان به ستوه، چونکه (قنطاریه کان) ی فره نگ، مه گه به تیری تورکان تیگبشکین، فره نگ له وان نه بی له که س نه تۆقیون، ئه وان نه بن، فره نگ ته ماعی زیاتر له میسر ده که ن و ئاواتی زیاتریان به ولاتی میسر هه یه، به لکو ئه مه خواجه گرتی (مسجد الأقصى) مان بۆ سانا بکاو به ره که تی بی پایانیشتان بۆ به اویتته سهر".^{۱۸۷} به مه دا ده ره که وئ، نووره ددین مه حمود چه نده پشتی به تورکان به ستوه، که جه نگاوه ری چاک بوونه، چ له سهرده می خووی و چ له سهرده می پیشوو تریشدا.^{۱۸۸}

راستیشته ده وئ، تورکان، هر له سهرده می خه لیفه (المعتصم) و چاخ ی عه باسییه کانه وه له پیکهاته ی له شکری ئیسلامدا ره گه زیک ی دیارو به رچاو بوون، خاچدروشان، له شه ری هه لمه ته کانی یه که میاندا،^{۱۸۹} ئاویته ی وړک و که لله شه قیه کی توندی تورکان بوون. خاوه ن کتییی (أعمال الفرنجه وحجاج بيت المقدس) ئاخ هه لده کیشی و ده لی: تورکان که به لیوه شاوه یی و به هره مه ندیی جه نگ و ئازایه تی ناوده برین، ده سداو ته به عه ی مه سیح^{۱۹۰} نینه. ئنجا ده لی: "راستیان گوتوه که گوتیانه هه ره که سی فره نگ نه بی، یان تورک نه بی، ناشی سوارچاکی پیگوتری، که سیس وه ئه وان به هیزو نازاو شه رزان نییه".^{۱۹۱} بیگومان ئه م قسانه هه ندی پیدایه لده لانی تیدایه.

ه. ره گه زه کانی له شکری فاطمی:

زانینی ره گه زه کانی له شکری فاطمی، واتا پیکهینه ره کانی ئه و له شکره، زانینیان پیویسته، چونکه به و زانینه ئه و گۆرانکارییه شه مان بو دیار ده بن که سه لآحه ددین له له شکری میسر دا به جیی هیناون، راستیشته ده وئ ئه و کۆمه له جوړیه جوړانه، به گشتیی هه موویان بیانی بوونه و میسری نه بوون. ئه م ره گه زانه موسلمان بووین یا ناموسلمان، گه لیکیان بهر له سهرده می فاطمییه کانیشت هر له میسر دا هه بوون، و به کاره ی نرابوون. وه لی ئیمه ده قی وه هاما ن

¹⁸⁶ - الحسن بن عبدالله العباسی، آثار الأول في ترتيب الدول، مطبعة بولاق، مصر، ۱۲۹۵هـ، ص ۱۴۷. (هارۆلد لامپ: کوردان، یاساو رپسای شمشیریان ده زانی، خه سله تیکیان ئه وه یه که قه د باریکنو .. که یفیان به جه نگ ده هاتو بۆ ئیسلامه تی دل به جو ش بوون". (شعلة الأسلام) ترجمة محمود عبدالله یعقوب، مطبعة الأرشاد، مؤسسة فرانکلین ودار المتنبی، بغداد ۱۹۶۷، ص ۵۶).

¹⁸⁷ - قنطاریات: کۆی (قنطاریه) یه، وشه یه کی یۆنانیه، جوړه پمیکه له دارو به م ناوه و ناسراوه) مفرج الکروب، ۱/ ۱۸۳، هامش ۳.

¹⁸⁸ - الحسن بن عبدالله العباسی، وه سفی تورکمان ده کاو ده لی: "نازان، به غیره تن، زه لامی دل ره قن و سوارچاکی مه یدانو تیره دنازو شمشیریازی لیژانن...". آثار الأول، ص ۱۴۶.

¹⁸⁹ - بنۆره کتییی: (أعمال الفرنجي وحجاج بيت المقدس) لمؤلف صليبي مجهول، ترجمة: د. حسن حبشي. طبع دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۵۹، ص ۴۰، ۵۰، ۵۱، ۵۷، وغیرها.

¹⁹⁰ - ص ۴۱.

¹⁹¹ - ص ۴، بشنۆره: R.C Smail, Crusading Wrafair, Cambridge, 1956 P.758.

Claude Chaen, Les Changements Techniques Meletaires Anse Proche orient Medievafet Leur Importance Historique.

گوتاریکیش له کتییی: War Technology and society in the Middle east, edited v. 1, parrg and M.E.Y app : ۱۹۷۵ P. ۱۲۱، London.

له بهر ده ستا نیه گوتییتی، سه لاهه ددین میسرییه کانی له له شکر دا وهرگرتیی، نهک هه ره نهوه، بگره (المقریزی) که خوی میژوونوسیکی میسرییه پای وایه که سه لاهه ددین میسرییه کانی له له شکر و هلا ناوه، ده لئ: "سه لاهه ددین خه لکی میسری له له شکر دوورخسته وه و گهنده ل و که وده نی کردن".^{۱۹۲}

ئه مانه ی وا له خواره وه باسیان ده کهین، زه قترین ره گه زه کانی ناو له شکر فاتی می بوونه:

أ. مه غریبییه کان (به ره ره):

کاتی فاتییه کان میسریان له سالی (۳۵۸/ک / ۹۶۹) داگیر کرد، له سالی (۳۶۲/ک / ۹۷۳) یشدا کردیان به باره گای خه لافه تی خویان، وه ختی خلیفه (المعزالدین لله) به له شکرکی مه غریبییه وه چوو ناو قاهره وه، ئیدی هۆزه کان (القبائل)ی خه لکی مه غریب، ئه وان بوونه ره گه زی بنچینه یی له شکر فاتییه کان، به هۆی فاتییه کانه وه کۆمه لگه یه کی زۆری هۆزه کانی به ره ره کۆچیان کرد بۆ میسر. راستیشته ده وی، فاتییه کان به پشتی ئه م به ره رانه ده ولته تی خویان له مه غریب دامه زراند. له به ره نه وه له شکره که یان تیپی زۆری به ره ری هه بووه. ئاساییه، خلیفه بچی بۆ میسر، کۆمه لکی زۆریش له وانه ی له گه لدا ده چن.^{۱۹۳}

ناوی (المغاربة) هه موو ئه و هۆزو به ره رانه هه ده گرتیه وه که بۆ میسر کۆچیان کردوو، به نمونه، هۆزی (کتامه) له قهیره وانه وه هاتبوون،^{۱۹۴} له سه ره مه زه به یی (شیعه ی ئیسماعیلی)، فاتییه کانیش بوونه و بووبوون به بریره ی پشتی ده ولته تی فاتی می له میسر.^{۱۹۵} ده یانگوت کاتی ئه مانه له گه ل خلیفه (المعز) هاتنه میسر، بیست هه زار سوار بوون،^(۱۹۶) پاشان هۆزی (زویله)، ئنجا (الباتلیون)، ئه مانه به ره له هاتنی خلیفه هاتنه میسر.^(۱۹۷) دوایی گروپی (المصامدة)، ئه مانیش بیست هه زار زه لام ده بوون.^(۱۹۸) هۆزی (لواته)^(۱۹۹) و (الباطلة) و (الجودییه)^(۲۰۰) (البرقیه) (ئه مانه له ناوچه ی به رقه ی لیبیا وه هاتبوون)^(۲۰۱). عه شره ت و هۆزی زۆری دیکه ییش هاتبوون. به نمونه وهک (هواره) و (صنهاجه) و (دنهاج) و هیدیش.^{۲۰۲}

ئیدی به و جوړه مه غریبییه کان شان و شه وکه تیان په یدا کرد، تا وای لیها ت هه ندی له فه رمانده و سه روکه کانیان پله و

¹⁹² - المقریزی، أتعاض الحفا، ط ۱۹۴۸، ص ۲۹۰. دکتۆر سعداوی ده لئ: (سه لاهه ددین، نه له که شتیگه لی ده ریا و نه له له شکر، میسرییه کانی نه خستوو ته کارو ته نها له هیله کانی پشتی جهنگو له کارگه و سه نه تکاریی ده ریاییدا ئیشی پیکردوون). التأریخ الحری، صفحہ (ع/ط) مقدمه الكتاب.

¹⁹³ - المقریزی، البیان والأعراب عما بأرض مصر من الأعراب، تحقیق: د. عبدالمجید عابدین، ملتزم الطبع والنشر، عالم لکتب، القاهرة، ۱۹۶۱، ص ۱۳۲.

¹⁹⁴ - ناصر خسرو، سفرنامه، ترجمه، د. یحیی الخشاب، دار الکتب الجدید، بیروت، ۱۹۷۰، ص ۹۴. بشنۆره: الکامل، ۸۲-۱/۱۰. البیان والأعراب، ص ۵.

¹⁹⁵ - د. حسن ابراهیم حسن، تأریخ الدولة الفاطمية، ص ۱۲۱. د. محمد جمال الدین مسرور، الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي، القاهرة ۱۹۶۶، ص ۱۰.

¹⁹⁶ - سفرنامه، ص ۹۴. د. عبدالمنعم ماجد، ظهور الخلافة الفاطميين وسقوطها في مصر، طبعة دار المعارف، الإسكندرية، ۱۹۶۸، ص ۳۷.

¹⁹⁷ - سفرنامه، ن، ص، المقریزی، البیان والأعراب، ص ۵۰.

¹⁹⁸ - ن، م، ص، بنۆره: الکامل، ۸۲-۸۱/۱۰. البیان والأعراب، ص ۴۹. القلقشندي، قلاند الجمان، ص ۱۶۹.

¹⁹⁹ - أتعاض الحقا، ۲/۲۹۹. أسامه الاعتبار ص ۸. القلقشندي ده لئ: "هۆزی لواته گه وره ترین هۆزی به ره ره کان بووه، به ره یابیان له هه موو هۆزه کان تر پتر بووه". قلاند الجمان، ۱۷۲.

²⁰⁰ - د. سرور، الدولة الفاطمية، ص ۱۴۷.

²⁰¹ - عمارة اليمنی، النکت العصرية، ۷۴. الاعتبار ۲۳.

²⁰² - المقریزی، البیان والأعراب، ص ۵۰-۵۸.

پایه‌ی بهرزیان له دامودەزگای دەولەتدا بە دەستەتانی، بە نموونە وەك وەزارەت و دیوانی لەشكر. (٢٠٣)

وەڵی ئاشوب و ئاژاوە گێڕییان بەرپا کرد، بە تاییبەتیش کاتی پێگەی مەغریبیان گۆردرا. لەبەرئەو پلە و پایەیان دای لە کزی و لەدامودەزگای لەشكردا پێگەیان نەماو لە داخا دەستیان کرد بە پەفتاری توندوتیژ دژ بە خەلك و خوای وڵاتەكە و بە یەكجاری خەلكی میسریان لە خوایان هەلگیرایەو، نەخاسە مەزەبەییان جیاوو، مافی سیاسی بەرفراوانیشیان هەبوو. ^{٢٠٤} کاتیكیش لەگەڵ توركەكانیشدا كەوتنە ململانێ، ^{٢٠٥} ئیدی، پتر پێگەیان كەوتە لیژی، چونكە پاش ئەوێ كە توركەكانیان شكاند، ئیدی ناچاربوون بڕۆن و كۆچیان كرد بۆ باكوور كە (الوجه البحري) پێدەگوێژی، لەوێ مۆل بوون. خەلیفە (المستنصر) لە سالی (٤٦٦/ك ١٠٧٣ ز) ناردی لە دوی فرماندەیی عەكا (بدر الدين الجمالي) ئەرمەنی نەژاد، كە بێتە میسرو باری نالەباری چەندین سالی دووردیژی میسر راست بكاتەو. ^{٢٠٦} میری لەشكر، بدرالدین جمالي بەخۆی و هیژیکی ئەرمەنییەو گەیشته میسرو هەندەیی نەبرد، مەغریبییەكان كەوتنە بەر كوتەکی پشتشكێن.

میری لەشكر، هەر كە گەیشته میسر، لەشكری بەردایە سەر گروپە سەربازییە جوړاوجۆرەكان، بە تاییبەتیش سەر مەغریبییەكان، ئەوەبوو "لواتە"كانیان وەگیرهێناو (سليم اللواتي) ی پێشەنگ و كۆرەكەشیان كوشتن و كەوتنە تالان و بڕۆیان و هیچیان بە دەستەو نەهێشتن، هەندەشیان لێكوشتن، هەندەك دەلێن كۆژاویان گەیشته بیست هەزار كەس. ^{٢٠٧} هەر لەبەر ئەوەشە كە لەدوا دواي دەولەتی فاتیمیدا هیچ ناسەواریکی ئەوتۆیان دیار نییە.

(ابن أيباس) لەناو ئەو پەگەزانەیی، سەلاحەددین دواي پێهاتین، ^{٢٠٨} ناویان دەبا، ئەم میژوونوسە، پەنگە مەبەستی (بەرقییه‌كان) بووبی، كە (شاوری وەزیر، میرەكانیان) لەسەرخۆیەك لە دواي یەك دەكوشت و ^{٢٠٩} باریانی خستە لیژی، پێدەسەلاتی كردن.

ب. سۇدانىيەكان (زنجە - كۆيله‌كان):

سۇدانى، يان (زنجەكان) لە كۆنەو، لە لەشكرى كۆنى میسردا هەبوونە، پێدەچى ناوبانگیان بچیتەو سەر ئەو سەردەمەي كە ئیخشیديیه‌كان ^(٢١٠) وەك سەربازی شەرخۆرو نانەزگ رایان دەگرتن. لە لەشكرى فاتیمیەكانیشدا، ئەو، لە سەردەمی خەلیفە (الحاكم بامر الله ٣٨٦. ٤١١/ك ٩٩٦. ١٠٢٠ ز) یەو هەبوونە، واتا ئەم خەلیفە یەكەم خەلیفە فاتیمیەكان بوو پشتی پێیان بەستبێ، ^(٢١١) ئەم سۇدانیانە بەرە بەرە زیادبوون، تا وای لێهات كەوتنە بەرپاكردى ئاژاوەو، وەزیر (الجرجرائي) ناچار بەرپرسەكانیانى گرت. ^(٢١٢)

خەلیفە پاش ئەو، (الظاهر) (٤١١. ٤٢٧/ك ١٠٢٠. ١٠٣٥ ز) ئەمیش وەك خەلیفەكەي پێش خۆی، سۇدانىیە شەرخۆرەكانى رادەگرت و پشتی پێیان دەبەست و بگەر زیاتریش لە خۆی نزیک دەكردەو و كۆیلە پەشیكى سۇدانیشی ماره كرد، لەو ئافەرته كۆرپىكى بوو، ئەم كۆرە بۆ دواپۆژ خەلیفە (المستنصر) ی لیدەرچوو (٤٢٧، ٤٨٧/ك ١٠٣٥. ١٠٩٤ ز)، لەسەردەمی ئەمدا، سۇدانى هیندە زۆر بوون، لەو پێش میسر بە خۆیەو نەدیوو، گەیشتنە پەنجا هەزار

203 - ابن الصيرفي، الإشارة، ٤٧.

204 - د. حسن إبراهيم، تاريخ الدولة الفاطمية، ٦٢١.

205 - أتعاط الحنف، ١٧٧/٢.

206 - ابن الصيرفي، الإشارة، ٥٥. الدواداري، الدرّة المضيّة، ٣٩٩.

207 - الإشارة، ٥٦.

208 - بدائع الزهور (تاريخ مصر) ٧٠/١.

209 - النكات العصرية، ٧٤.

210 - الخطط، (طبعة المعهد) ج ٢، ١، ص ٤٤. د. حسن إبراهيم حسن، تاريخ الدولة الفاطمية، ص ٦٢٤، د. سرور، الدول الفاطمية، ٢٠٢.

211 - النجوم الزاهرة ١٨١/٤.

212 - الخطط، ط أوفسيت، ١٨١/١.

سودانی. ^{۲۱۳} (ناصر خسرو)ی گهړوکی فارسنه ژادیش که له سهرده می نهو خهلیفه یه دا سهردانی میسری کردوه، دهلی: "بهنده کردراوهکان سی هزار زلام ده بن". ^{۲۱۴}

پیده چي، فخر و جياوازی نیوان نهو دوو ژماره یه، لهوه وه هاتبی که نهو گهړوکه، بهرله وهی (المستنصر) سودانیی کهان له له شکره کیدا زیاد بکا، نهو گه یشتوه ته میسر، دیاریشه نهو خهلیفه یه، دواي سهردانه کهی (ناصر خسرو) بؤ میسر، نزیکه ی نیو سده ژیاوه.

سودانی، که له میسر به کارده خران، به کرین دهیانینان، یان به غزا. ^{۲۱۵} بویه کیشه خهلیفه (المستنصر) پشته پیوه دابوون، دهویست په نجه په نجه له گهل تورکاندا بکا، وهلی تورکان بهرام بهر بهم جهنجالی و لیثاوهی نهو ره گهزه دهسه وهستان دانه مان. نهوه یو بهره و (صعید)ی میسر هه لیان برین، تا له سالی (۱۴۵۴ ک/ ۱۰۶۲ ز) دا، یازده هزار یان له ناوچه یه گیر سانه وه، دهستان تییدا دهر ویشته. ^{۲۱۶} سهره نجامیش ره نیو هاتی کشتوکال دای له کزی، چونکه نه یانده میشت کشتوکال لهو زهویاندها بکری. سهرکه وتنی سهر یازانی تورک، به سهر سودانیی کهاندا هیچیکي له شهوکه تی ره گهزی سودانی کهم نه کرده وه، ^{۲۱۷} دهشتوانین بلیین (المستنصر) نهوه ی پیی کرا، کردی، تا حوکم بخاته دهست نهو ره شانه، له بهر نه وه به (صاحب السودان) دهناسرا. ^(۲۱۸)

المقریزی دهلی: "دیل له میسر وهک والی دهخوری و دایکی (المستنصر) یش له تورکان بیزاره و که مایه تی و سوکایه تییان پیده کا". ^(۲۱۹) سودانیان له میسر تا کوتای حوکمی فاطمییه کانیش شان و شهوکه تیان هر مابوو. نهو میژوونوسه له جیگایه کی ترده دهلی: "دهستان به سهر له شکرو دهو لهت و ته لاری شاهانه شدا گرتیوو، له وهزیری هه لچوونایه دهیانکوشته". ^(۲۲۰) تا وای لیلهات له ولاتی میسر دا هیچ شارو شاروچکه و گوندی نه ما، گه ره کیکی سودانیان تییدا نه بی، نه کادیرو نه سهرکارو نه والی نه یانده ویرا قهره ی بکهون، زهره رو زیانیکی گهره شیان له خه لک و خواو خیزان و مال و مولکیان ده دا. ^(۲۲۱) ژماره شیان تا دهات پتر ده بوون. هه ندیکیان وایان ده خه ملاندن، کاتی سه لاهه ددین پایمالین و ته رته و ورته ی کردن، نهوکات ژماره ی زهلامیان له له شکری فاطمیاندا سه ده هزار کهس بووی. ^(۲۲۲)

گه وره ترین و بهرچاوترین هوزهکانی سودانی که چوبنه ریزی له شکری فاطمیانه وه، هوزهکانی (الریحانییه و الجیوشیه و الفرحیه) بوونه. ^(۲۲۳)

ج. عاره ب:

پیشتتر باسما نکرده، خهلیفه گه لی فاطمیان، میسرییه کانیان له ریزی له شکری خویاندا وهرنه ده گرت و پشته یان به

213 - الکامل، ۸۱/۱۰. الخطط (طبعة المعهد)، ۲، ق، ۱، ص ۴۵. شفاء القلوب، ۷۲. أتعاط الحنفا، ۲۷۲. د. سرور، الدولة الفاطمية، ۱۰۱.

214 - سفرنامه، ۹۴.

215 - د. ماجد، (جوره وهستهانیکی دیکه ی نهو زجانه ی بؤ میسر دهرخستوه و دهلی: "په یماننامه یه که نیوان خهلیفه عوسمان و شای ولاتی نوبه دا مؤرکرا بوو ده بوو، شا، ژماره یی لهو پیست ره شانه بدات به والیه ئیسلامییه کان میسر، بویه له میسر دا زیادیان کرد". ظهور خلافة الفاطمیین ۳۷۲-۳۷۳.

216 - ابن الصیرفي، الأشارة، ص ۵۵. أتعاط الحنفا، ۲/۲۹۹.

217 - أتعاط الاحنفا، ۲/۲۷۳. د. حسن ابراهیم حسن، تأرخ الدولة الفاطمية، ص ۶۲۶.

218 - د. ماجد، ظهور خلافة الفاطمیین، ص ۳۷۲.

219 - أتعاط الحنفا، ۲/۲۶۷.

220 - الخطط "طبعة اوفسیت" ۲/۲۹. شفاء القلوب، ۷۲.

221 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۷۲.

222 - مفرج الکروب، ۲/۲۶. النجوم الزاهرة، ۶/۷۸.

223 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۷۰.

بیانییه غهیره میسراییهکان دهبهست، وهلی (وهك چاوهروانیش دهكرا) ههندی هۆزی عارهبی میسر، یان عارهبی ناو شارهکان، یان عارهبی دیکه‌ی دهره‌وه‌ی میسر، نه‌خاسمه دۆستانی فاتییه‌کان، له له‌شکره‌که‌یاندا به‌شدارییان ده‌کرد، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که هه‌میشه له شپه‌خۆری ده‌گه‌پۆن.

(ناصر خسرو) لهم پوهوه باسی سارانشین (البدو) ده‌کاو ده‌لی: "خه‌لکی حیجازن و گوایه ئه‌مانه تیره‌ندان‌زیان زانیوه" و ده‌لی: "له‌شکری میسر لهم سارانشینانه‌ی زۆر تێدا‌بووه‌و خۆیان داوه له په‌نجا هه‌زار سوار".^(٢٢٤) میژوونووسیکی میسری ده‌لی: "کتامه (که به‌ریه‌رن) له‌گه‌ل تورکان پی‌که‌وه داوایان کرد له خه‌لیفه (الحاکم بأمر الله) که کابرایه‌کی پارا بوو، واز له په‌شپیستان به‌ینی و هه‌ند ژیر به ژیر لایه‌نیان نه‌گرێ و له تورکان گالیان نه‌دا، هه‌ره‌شه‌ی دهرکردنی عاره‌به‌کانیشیان لیکرد، "گهر ده‌ستیان لی هه‌لنه‌گری، قاهیره‌ش ئاگر ده‌ده‌ین و عاره‌بانیش له میسر و ده‌رده‌نیین"^(٢٢٥) ئه‌مه گه‌واهی ئه‌وه‌یه که عاره‌بان له میسر، به تایبه‌تیش له‌و قوناغه‌دا چه‌ندی زۆربوون و چه‌ند به هیزبوون.

المقریزی به‌دهم باسکردنی کاره‌ساتی سالی (٤٦٩هـ / ١٠٧٦ز) وه‌ ده‌لی: "له شاری (طوخ)ی ناوچه‌ی (صعیدی) میسردا عاره‌بیکی زۆری هۆزه‌کانی (جهينة والثعالبة والجعافرة) گردبوونه‌وه، بۆ شه‌ری (بدر)ی میری له‌شکر، وه‌لی ئه‌م فهرمانده‌ی له‌شکره لییان نه‌وه‌ستاو زۆریه‌ی زۆریان هه‌ر به کوشتن، کوشت. ئه‌وانه‌شیان که رایان کردو هه‌لاتن له دهریاکه‌دا خنکان و ته‌نیا که‌میکیان نه‌بی که دهریان بوون، هیچیان نه‌مان. جا ئه‌وجا ده‌ستی به‌سه‌ر مال و مو‌لکی‌شاندا گرت و تالانییه‌کانیشی نارد بۆ خه‌لیفه (المستنصر).^(٢٢٦)

پاشان (بدر) به‌شێ له هیزه‌کانی کرده سه‌ر ناوچه‌ی (الوجه البحري) و دوا‌ی عاره‌بی (قیس و بني سنبس) ی برییه‌وه هه‌ندی لی لارکردنه‌وه، له ژماردن نه‌ده‌هات، ده‌لین کوژروایان گه‌یشه‌ بیست هه‌زار زه‌لام.^{٢٢٧} (ابن یاس) ده‌لی: "عاره‌بی (الشناترة)^(٢٢٨) و اقا (گواره له گوێکان)^(٢٢٩) ئه‌وانیش گروپیکی بوون له‌و عه‌ره‌بانیه‌ی که سه‌لاحه‌ددین ئاسه‌ه‌واریان نه‌ه‌یشت و له‌ناوی بردن. (المقریزی) ده‌لی: " (شناترة) قه‌ومیکی به‌ جه‌رگو به‌سام بوون، به قه‌لافه‌ت و که‌ته‌ بوون".^(٢٣٠)

شاعیری، له شاعیران، سه‌ربازانی (أسدالدين شيركو) به‌ تورک له‌قه‌له‌م ده‌داو ده‌لی: بۆ شه‌ری عه‌ره‌به‌کانی میسر هاتوونه‌ته ئه‌م و لاته‌و ده‌لی:

له‌شکری تورکان به‌ره‌و میسر دێ عاره‌ب پاده‌کاو عوربانه هه‌ل‌دی^(٢٣١)
(بنو الکنز)یش، له سالی (٥٦٩هـ / ١١٧٤ز) دا ئاشوب و ئاژاوه‌یه‌کی زۆریان نایه‌وه، له‌به‌ره‌وه سه‌لاحه‌ددین به په‌چه‌له‌کیاندا چوو خواره‌وه‌و ئاریانی به‌سه‌ر پارێانییه‌وه نه‌ه‌یشت، ئه‌مانه به‌ره‌ بابێ بوون له هۆزی (رییعه).
له‌ولاشه‌وه، هه‌ندی کۆپو کۆمه‌لی عاره‌ب، پشتی (أسدالين شيركو) و هه‌لمه‌ته‌که‌ی نوره‌ددینیان گرتبوو، هاوکاریان بوون.

224 - سفرنامه، ٩٤.

225 - النجوم الزاهرة، ١٨٢/٤.

226 - أتعاظ الحنفاء، ٣٢٠/٢.

227 - د. ماجد، ظهور خلافة الفاطميين، ص ٣٩٤.

228 - ابن أياس، بدائع الزهور، ٧٠/١.

229 - لسان العرب، ٤٣١/٤.

230 - الخطط، (طبعة المعهد الفرنسي) ١٦٠/٧.

231 - الكامل، ٤١٤/١١. مفرج الكروب، تحقيق: د. جمال الدين الشيال، المطبعة الأميرية بالقاهرة، ١٩٥٧، ج ٢، ص ١٦. المقریزی، السلوك لمعرفة دول

الملوك، تحقيق: د. محمد مصطفى زيادة، مطبعة دار الكتب المصرية، ١٩٣٤، ج ١، ص ٥٧. الخطط (طبعة المعهد) ج ٣، ق ٢، ص ٢٨٤. البيان والأعراب

٤٤ - ٤٦.

ئەوانەى ولاتى (الصعيد) یش که چوونە پال (أسدالدين شیرکۆز)، کاتى که (أسدالدين) نوای شەرەكەى (البابین) پروى لەو ولاتە کردبوو، ئەوانیش عارەب بوون و لەو دورە ھەریمەى ولاتى میسر دەریان. (۲۲۲)

(الجغريون والقريشيون والطلحيون) که ناودارترین کۆپو کۆمەلى عارەب بوون، پشتى شیرکۆیان گرتبوو. (۲۲۳)

د- تورك:

تورکەکان خەسلەتى جەنگاوەرییان پێوە دیار بوو، لەبەرئەو بەشیکى کاراوا کارزانى لەشکرى فاتمییان پیکهینابوو، پۆلى ئەمان، ھەر زووتر لە پیکهینانى لەشکرى فاتمییاندا دەرکەوتبوو. (۲۲۴) بە تايبەتیش لە سەردەمى خەلیفە (العزیز)دا (۳۶۵. ۳۸۶ک / ۹۷۵. ۹۹۶ز) ئەم خەلیفەى تورکانى بە زۆرى ھینایە ناو لەشکرو بە خۆى ئاشناکردن، ئیدى لەو کاتەو ھەریا بکەن، چونکە ئەم خەرج و بەخشى لێپەین و کەوتە پشتى پشتى لەگەڵ مەغریبییەکان. (۲۲۵)

وا دیارە ئەم سیاسەتە، ھیچ تینیکى بۆ دورخستەو ھى رەگەزى تورک لە پیکە پر ھیزەکانى ژيانى لەشکر نەھینا، ھوکم و حکومەت بە جۆرى شىوئا، لە نو سالى بەراى نيوەى دووھى سەدەى پینجەمى کۆچیدا، چل وەزارەتى جیاوازو جۆراوجۆرى دوا بەدواى یەك دەھاتن و دەچوون، دەسلالت لەو ماوەیەدا کەوتبوو دەست سەربازە تورکەکان و بۆ وەرگرتن و وەدەستەینانى داواو خواست و پیداو یستیان دەستیان دەدا بە چەك، تەلارەکانى خەلیفەکانیان خەسارو کاول کرد، بوونە مایەى بیبازارى ئابورى و داکشانى رەزىوھاتى کشتوكال. (۲۲۶)

ھەندى لە وەزیرانى دەولەتى فاتمى، تورک بە پاسەوانى خۆدانانان کرد بە باو، ئەو پاسەوانانە پۆلى گەورەیان لە کیشەو ململانێى ناو تەلارى شاھانەدا گیرا، کە لە سالى (۵۴۸ک / ۱۱۵۳ز) دا سەرى وەزیر (أبن سالار)ى تیداچوو. ئەم وەزیرە (۳۰۰) سواری توركى بۆ پاراستنى خۆى دامەزراندبوون. (۲۲۷) زۆر جارن، لە ھەر لایى ئاشووبى، ئاژاوەیى ھەلایسابا، پەنجەى تورکانى تیدا بوو و تورکان لەیەنیک بوونە لە ئاژاوەگیران. بە نمونە، سالى ۴۲۰ک / ۱۰۲۹ز، لە سەردەمى خەلیفە (الظاهر)دا، ئاژاوەو تیکەلپەزى گەورەیان لەگەڵ مەغریبییەکاندا نایەو و تورکیكى زۆرى تیدا کۆژا، وەك (المقریزی) دەلی، تا خەلیفە، خۆى نەگەیشتە سەریان، بلاوھیان لێنەکرد، ئەوجا بە میانەى خەلیفە ناشتبوونەو. (۲۲۸)

تورکان، وەك ناننى ھارخواردو ئۆقرەیان نەبوو، ھەندەى نەبرد ئنجا، کەوتنە گروگچەلکردن بە زنجە (سودانییەکان)، کە خەلیفە (المستنصر) بە ئامۆزگارى دایكى ھینابوونى، (چونکە دایكى بە رەچەلەك لەو زنجیانە بوو)، ئەو ھوو، لەو ئاژاوەو دەستەو یەخەیدا کە سالى (۴۵۹ک / ۱۰۶۶ز) لە نیوان ھەردوولا پویدا، تورکەکان بەسەر زنجیەکاندا زالبوون و بەرەو (الصعيد) رایانمالین، ھەر چەندیشە خەلیفە بە خۆو بە دایکەو کۆمەکیان بە زنجیەکان دەرکرو گالیان دەدان (دژ بە تورکان بجەنگن و لە میسر دەریان بکەن). (۲۲۹)

232 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۲۷. الخطط. (طبعة المعهد) ج ۳، ق ۲، ص ۱۸۹. النجوم الزاهرة، ۳۴۹/۵. شفاء القلوب ۳۰.

233 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۲۵. (بؤناسینى ئەو ھۆزانە، بۆرە: المقریزی، البیان والاعراب، ص ۲۲، ۳۳، ۴۰).

234 - دیارە تورکەکان، ھەر لە پۆژانى دەولەتى (طولونى) یەو ژمارەیان لە میسر دای لە زیادى، چونکە دامەزرتەرى ئەم دەولەتە (أحمد كورى طولون)، خۆى توركى ولاتى (ماوراء النهر) بوو. ئەو خۆى ئەم تورکە زۆرەى بۆ پشتیوانى خۆى ھینا بوو میسر. بۆرە: الخطط، (طبعة المعهد)

ج ۲، ق ۲، ص ۴۲، ۴۴. د. سیدە اسماعیل کاسف، أحمد بن طولون، طبعة دار القومية للطباعة والنشر. القاهرة ۱۹۶۵، ص ۱۹. د. حسن ابراهيم حسن، تاريخ الدولة الفاطمية ۱۰۲، ۱۰۳.

235 - د. سرور، الدولة الفاطمية في مصر، ۱۰۲ - ۱۰۳.

236 - أتعاط الحنفا، ص ۲۰. د. حسن ابراهيم حسن، تأريخ الدولة الفاطمية، ۵۸۰ - ۵۸۱.

237 - ابن قلائسي، ذيل تأريخ دمشق، ص ۳۲۰.

238 - أتعاط الحنفا، ج ۲، ص ۱۷۷.

239 - ن، م، ص ۲۷۳.

سالی نواتر، تورکان به هه‌وای ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی به ده‌ستیان هینابوو، له‌خۆبایی بوون و داوايان له خه‌لیفه (المستنصر) کرد موچه‌کانیان زیاد بکا، ئه‌وه‌بوو، له سالی (٦٠٠هـ / ١٠٦٧ز) دا مانگانه‌یان گه‌یشته چوار سه‌د هزار دینار.^(٢٤٠) که له‌وه‌و پێش ته‌نها بیست و هه‌شت هزار دینار مانگانه‌یان وهرده‌گرت.

کاتیکیش ده‌رکه‌وت که خه‌لیفه، داواکه‌یان به‌جینا‌هینن، مله‌وپانه، ملیان لێناو "المستنصریان، ته‌نگه‌ تاو‌کردو هه‌رچی پاره‌ی هه‌بوو دزییان و بردیان"^(٢٤١). نه‌خێر تورکان، هه‌نده شوولیان لێ هه‌لکیشا، خه‌لیفه ناچار هانای برده به‌ر میری له‌شکر (بدر الجمالی) ئه‌رمه‌نه‌ژاد، که ئه‌وکات فه‌رمانه‌ی هی‌زی (عکا) ی سه‌ر به ده‌وله‌تی فاته‌می بوو، خه‌لیفه سالی ٦٦هـ / ١٠٧٣ز داوا‌ی لێ‌کرد، به‌خۆو به له‌شکروه‌ بگاته‌ میسر. به‌گه‌یشته‌نی ئه‌م هی‌زه‌ش لایه‌نیکی نوێی دیکه له پیکهاته‌ی له‌شکری فاته‌میدا زیاد بوو، ئه‌و لایه‌نه نوێیه‌ش نه‌ژادی ئه‌رمه‌نیی بوو. ئه‌م ئه‌رمه‌نیانه ئازایانه، به‌رێنمایی (الجمالی) که‌وتنه شوین پێه‌ل‌گرتنی تورکان و کون به‌ کون به دوویاندا ده‌گه‌ران و له هه‌ر کون و قوژبنیکی ولاتی میسر دا سووسه‌یان بکردنایه‌ پراویان ده‌نان، به‌ تایبه‌تیش له هه‌ردوو شاری قاهیره و میسر، که تورکان به‌ چری و له‌و دوو شاره‌دا ده‌ست‌ب‌الا بوون.^(٢٤٢)

(ناصر خسرو) که له سالی ٤١هـ / ١٠٤٦ز دا سه‌ردانی میسری کردو وه‌سفی ئاهه‌نگه‌که‌ی گرتنی که‌نداو‌ی کرد (فتح الخلیج)، تورکان له ناو تیپی (المشاركة) دا ناوده‌با، که بریتی بوو، له "تورک و عه‌جه‌م" و ده‌لی: "به هه‌ردوو لایان ده هزار زه‌لام ده‌بوون".^(٢٤٣)

پاستیشته ده‌وی ده‌ستی بالای تورکان، له دوا‌وای قو‌نا‌غی میژووی ده‌وله‌تی فاته‌میاندا، دا‌ی له کورتی و به‌ ته‌وا‌وی نشیوت و نه‌وی، به‌ جو‌ری، کاتی هی‌زه‌کانی شام له ژێر فه‌رمانداریی (شی‌رکۆ) دا گه‌یشته‌نی میسر، ئاسه‌واریکی ئه‌وتوی تورکی تێدا به‌دی نه‌ده‌کرا.

ه. ره‌گه‌زی دیکه، له له‌شکری ده‌وله‌تی فاته‌میدا :

سه‌رباری ئه‌و په‌سه‌ن و په‌گه‌زانه، له‌شکری فاته‌مییه‌کان، ئه‌رمه‌ن و کوردیشی تێدا هه‌بوون، وه‌لی که‌میان له‌باره‌وه ده‌زانین.

ئه‌رمه‌نییه‌کان :

بوونی ئه‌رمه‌نیان، له میسر، له نیوه‌ی ماوه‌ی حو‌کمی فاته‌مییه‌کانه‌وه ده‌ست پێده‌کا، له‌و کاته‌وه‌ی که له‌گه‌ل فه‌رمانداری فاته‌می، ئه‌رمه‌نه‌ژاد، میری له‌شکر (بدر الجمالی) دا له (عکا) وه‌ هاته‌نه میسر. ئه‌و فه‌رمانداره کاتی خه‌لیفه (المستنصر) هانای بۆ برد، له‌گه‌ل خه‌لیفه‌دا شه‌رتوشروتیکی به‌ست، که به‌ مه‌رجی دێته میسر هه‌ر سه‌ربازو له‌شکری خۆی بیه‌وی و به‌ دلی خۆی بن. ئه‌وا‌نه له شامه‌وه ده‌هینن، تا بتوانن جی‌گای سه‌ربازانی سو‌دانی و تورک و مه‌غریبی بگرێته‌وه، ئه‌وه بوو خه‌لیفه به‌و شه‌رتوشروته‌ی ملی داو قایل بوو.^(٢٤٤) پاستیشته ده‌وی ئه‌رمه‌نیی به‌ر له‌ چوونی (بدر الجمالی) بۆ میسر^(٢٤٥) له له‌شکری فاته‌میدا، بوونیان نه‌بووه، به‌وه‌شدا ده‌رده‌که‌وی که (ناصر خسرو) له سه‌ردانه‌که‌ی سالی (٤١هـ / ١٠٤٦ز)یدا، واته به‌ر له‌ هاتنی (بدر) به‌ چاره‌که سه‌ده‌یه‌کیش، له باسی پیکهاته‌کانی ئه‌و له‌شکרה‌دا، ناوی ئه‌رمه‌نیی نه‌هیناوه. ئه‌رمه‌نیان، پاشان له له‌شکری فاته‌میدا مانه‌وه به‌رده‌وام بوون، تا سه‌لا‌حه‌ددین له شکوی خستن.^(٢٤٦)

²⁴⁰ - الکامل، ٨٣/١٠.

²⁴¹ - أتعاض الحنفا، ٢/٢٧٥.

²⁴² - أتعاض الحنفا، ٢/٣٠٠.

²⁴³ - سفرنامه، ٩٤.

²⁴⁴ - الخطط (طبعة أوفسيت) ١/١٣٨، د. سرور، الدولة الفاطمية، ص ١٠٧، بنويرة: د. ماجد ظهور خلافة الفاطميين، ص ٣٩٣، ٤٠٢.

²⁴⁵ - سفرنامه، ص ٩٤.

²⁴⁶ - مفرج الكرب، ٢/٢٦.

كورد:

هەرچەندىشە (القلقشندي) لە باسى پەسەنگەلى پيکھيئەرى لەشکرى فاتمىدا ناوى کوردىشى هېناو، دەلى ئيمە
هېچ نيشانەىەكى ئەوەمان لە لا نىيە، کورد لە جموجولى لەشکرى فاتمىدا بەشداربووى.^{٢٤٧}

بەلى، چەند کوردى، پلەو پايەى بالايان لە دامودەزگای دەولەتى فاتمىدا گرتبوو، لەم پروووە بە نموونە: يەك لە
وەزىرانى دوا سەردەمى دەولەتى فاتمى (العالى ابن السالار سيف الدين ابو الحسن على) کورد بوو، لە ھۆزى زەرزارى
بوو، ئەم کوردە، سالى ٥٤٣/ ١١٤٨ز لە سەردەمى خەليفە (الظافر) دا وەزارەتى بەدەست بوو.^(٢٤٨)

(القلقشندي) ناوى دەيلەم و پۆم و فەرەنگيش دىنى، ھەرھەدا دەلى (الصقالية)ش كە ئەمانە، ھەمويان لە لەشکرى
فاتمىدا ھەبوونە، بەلام ناوبەناو. ^{٢٤٩} ھەرچى دەيلەمە، ئەو، خەليفە (العزيز بالله) (ت ٣٨٦/ ٩٩٦ز) لەگەل تورکاندا
ئەوانىشى بەگەرخستوو، وەك (المقرىزي) دەلى: "ئەم خەليفەىە بە دريژايى خەليفەىەتى خوى تەنيا ئەو دوو پەگەزەى
خستوتە کار".^(٢٥٠)

لەبارەى عەجەمەکانىشەو،^(٢٥١) كە بە توركىشەو دوو ھەزار سەربازيان لە تىپى (المشارقة)دا ھەبوو، هېچ بەلگەى
نیشانىکمان بە دەستەو نىيە، تەنھا ھەندە نەبى، كە (ناصر خسرو)ى گەرۆك دەلى، زەلامى كەتە كەتە بوون،
ھەمووشيان لەسەر خاكى مىسر لە دايكبوونە.^(٢٥٢)

دەلىن، لەشکرى فاتمىيەكان، تايەفەگەلى جۆرەجۆرى تىدابوو، ھەر تايەفەو سەر بە خەليفەىەك بوو، بە نموونە:
ئەوانەى سەر بە خەليفە (الأمر) بوونە، پييان دەگوترا (الأمريّة) و ئەوانەش كە سەر بە خەليفە (الحافظ) بوونە پييان
گوتراو (الحافظيّة). تايەفەش ھەبوو سەر بەيەكى لە وەزىرەكان بوو بەناوى ئەووە دەناسران، بە نموونە، وەك
(الجوشية) كەسەر بە (أمير الجيوش) بدر الجمالى بوونە، (الأفضلية) كە سەر بە وەزىر (الأفضل) بوونە.^(٢٥٣)

لەشکرى ئەيىوبىش ھەر بەو جۆرە، بوو بە فەرەگەزى كاتى كە تىپى سەر بەو شاو، سەر بەم فەرماندارى گەورەى
تىدا دروست بوو، بە نموونە وەك تىپى نورەدىنى و تىپى ياروقى (ئەوانەى سەر بە فەرماندارى تورکپەسەن، ياروقى
كۆرى ئەرسەلان بوون، ھەر بەو جۆرە (الأسدية، الصلاحية، و العادلية)، العادلية: سەر بە (الملك العادل سيف أبوبكر)
براى سەلاحەددىن بوونە.

ئەم بارە نالەبارە، ديارەىەك بوو لە نيشانەكانى گەندەلى و لاوازى دەسلەتى خەليفەى فاتمى و ئاشووب و
شلەژاوى ئاسايش، تا گەيشتە ئەو وەزىرەكان، ھەريەكەو بۆ خوى ھيژى تايبەتى ھەبى و بە ھەوەسى خوى
ھەلىانسورتي، ئەو وەى خەليفە دەيکرد، ئەمانيش دەيانکرد.

سەرئەنجام وا دەرەكەوى مىسرىيەکانىش، نەخاسە شارى و گوندى و فەلايان، لە سەلەكانى دواوای حوكمى
فاتمىدا، دەچوون ناوى خويان لە پىزەكانى سوپا و لەشکردا دەنوسى و دەبوونە سەربازى فەرمى وەلامنامەكەى وەزىر
شاو بۆ (الأمير أسدالدين شيركو) كە بە ھانای شاووەو چوو بوو، ترسى ئەو لەشكرە لەبن نەھاتوو وەى فاتمىيانى
كەوتبوو دەو، لەو وەلامنامەىەدا، شاو بە (أسدالدين) دەلى: "لەشکرى فاتمى جىگای مەترسى نىيە، چونكە
زۆرىنەى زۆريان جولا و فەلان، بە سانايى و ئاسانى پرش و بلاو دەكرينەو".^(٢٥٤)

247 - صبح الاعشى، ٤٧٨/٣.

248 - وفيات الاعيان، ٤١٦/٣. الكتبي، عيون التواريخ، ٤٧٥/١٢. د. حسن ابراهيم حسن، الفاطميون في مصر، ص ٢٩٦.

249 - صبح الأعشى، ٤٧٨/٣. بنّوره: الخطط (طبعة المعهد) ج ٢، ق ١، ص ٤٤.

250 - الخطط، ن، م.

251 - (ئەم ميژوونوسە مەبەستى لە (العجم) چيە، نەيگوتوو)، رەنگە مەبەستى لە (خۆراسانييەكان) يان (فارسەكان) بووبى.

252 - سفرنامه، ٩٤.

253 - صبح الأعشى، ٤٧٨/٣.

254 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٩.

٦- قهوارەى لەشكرى فاتمىيەكان:

سوپای فاتمىيان، بە سوپایەكى مەزنى ھاوشانى سوپاگەلى سەردەمەكانى حوكمى ئىسلام لە قەلەم دەدرى. (المقریزی) لە وەسفى لەشكرى (المعز الدين لله) دا دەلى: "زەمین، پاش لەشكرى ئەسكەندەرى مەكدۆنى، لەشكرى لەبن نەھا تووى وەك ئەوەى (المعز) بەسەر پىشتى خۆیەو نەدیو".^{٢٥٥} (ناصر خسرو) ژمارەى زەلامى ئەم لەشكرە بە دوو سەدو پازدە ھەزار دەخەملینى و دەلى: "سەدو پازدە ھەزاریان سوارەو، سەد ھەزاریان پیادە بوونە".^{٢٥٦}

وا دیارە ژمارەى سەربازانى ئەم لەشكرە (ئەگەر خسرو و ابن مەماتى راست و پەوانیان گێرايێتەو)، دواى ھاى (بدر الجمالي) داکشایى و دايتى لە كەمى، چونكە (بدر) كەوتە تەتەلەو لە بیژنگدانى ھەندى پەگەزى بەرەرو تورك و، تەنیا پىشتى بە ئەرەمەنى و سۇدانى قايم كرد.

(الأسد ابن مماتي) كە لە دواى باوكى، بوو تە بەرپرسی دیوانى لەشكرى میسر،^{٢٥٧} لە سەردەمى (ريزك بن طلائع) ى ھەزیردا، لە (القاضي الفاضل) ى پرسى، دەبى ژمارەى سەربازانى لەشكرى فاتمى چەند بووین؟، واتا، بەر لە پەروخانى دەولەتى فاتمى بە دەسالى، (القاضي الفاضل) وەلامى دایەو گوتى: چل ھەزارو پینچ سەد سوارى دەبوون و، سى ھەزار پیادەى سۇدانیش.^{٢٥٨} وەلى ژمارەى پەگەزەكانى دیکەى نەگوت. كەچى (القاضي الفاضل) ھەر خۆى، لە نامەيەكدا كە دەینووسى و سەلاحەددین بۆ خەلیفەى عەبباسى (المستضى) ى دەنیرى، دەلى: "ژمارەى زەلامى سۇدانى، ھەر خۆیان بە تەنیا، لە سوپای فاتمىیدا (ئەوانەى كە لەشكرى سەلاحەددین لە ژیر فەرماندارى (الملك العادل) ى براى و (أبو الهيجاء، عز الدين موسك) دا، لە ناویان بردن"، گەیشتە سەد ھەزار زەلام.^{٢٥٩}

دووریش نییە، ئەم زیادبوونە لەووە ھاى كە سۇدانىيەكى زۆرى دیکە، بۆ بەھیزکردنى پێگەى ئەم پەگەزە، بەرامبەر بە لەشكرەكەى سەلاحەددین، ھاى تەنە ریزی لەشكرى فاتمىیەو، كەچى، دەبینى، (عثمان النابلسي) لە كتیبە بزر بوو كەى خۆیدا (حسن السريرة في اتخاذ الحصن بالجزيرة) دا، كە (المقریزی) لى وەرگرتوو، گرتوویەتى: "من چون چۆنى بچم بۆ ھەریمى، دە ھەزار سوارەو چل ھەزار (بەندە) ی، واتا سۇدانى تىدایى؟".

سا بەھەر حال، ئەم ھەموو قسەگۆرىن و ویکەنەچوونەى لە نیوان نووسین و گێرانەو ى میژوونووسان و، جاروباریش لە جیاوازی نووسینەكانى یەك میژوونووسیشدا، كە (المقریزی) خۆیەتى، واما لیدەكەن كە لییان دوودل بین و قسەكانیان بە راست و دروست دانەنن، لەگەلیاندا سەر حساب ببینەو، نەخاسمە كە مەسەلەكەش بریتى بى لە گێرانەو ى پەروادى واقیعى قوناغیكى زۆر كەمى دوارژەكانى دەولەتى فاتمى، لەلایەكى ترەو، دووریش نییە ئەم ھەموو ناسەر پاستییە لە بارودۆخى شیواو شلەژاوى ژيانى بەدەختى میسرى ئەو سەردەمەو ھەلئوقیى، یان بە ھۆى گۆرانی قەوارەى لەشكرەو پەیدا بوو، كە لە وەختى شەردا زیاد دەبى و لە كاتى ناستیدا قەوارەى دەدا لە كەمى.

٧- شلەژانى بارى میسرو پیچانەو ى لەشكرى فاتمىيان:

ئىستە ئەو مانزانی پەگەزو پەسەنە جوړبەجوړەكانى سوپای فاتمى، لە زۆربەى قوناغەكانى میژووى ئەم دەولەتەدا، لە نیو خۆیاندا دوژمن بوون و بە كوشتارى یەكدیەو سەرگەرم بوون، ھەرچەندیشە وەزەنیا بۆ لوتكەى رژیم نەبوو. ئەو مەملەتیانە بە ئاواتى لەناوبردنى دەولەتى فاتمىیەو نەبوو، ھەرچەندیشە بە بیانوى پاراستنى ئەو حوكمەو ئەم

255 - الخطط (طبعة معهد ج ٢، ١، ص ٤٤).

256 - سفرنامه، ص ٩٤-٩٥.

257 - ياقوت الحموي، معجم الادباء، مكتبة عيسى البابى الحلبي وشركاه بمصر، طبعة أحمد فريد رفاعي، القاهرة، ج ٦/ ١٠٩- ١١٣. وفيات الاعيان

٢١٠/١.

258 - الخطط (طبعة المعهد ج ٢، ١، ص ١٥).

259 - مفرج الكروب، ٢٦/٢، بنويرة: النجوم الزاهرة، ٧٦/٦.

260 - الخطط، ن، ص.

هه موو شهرو هه لایه یان بهرپا دهکرد. ئەنجامیش، وه، چون بههوی گهندهلی و لاوازی حوکهوه، ئەم پاشاگهردانییه لهبره ودا بوو، بوو به هوی پروخانی دهولهتی فاتمیی.

به پیویستی نازاندین دووباره بیینهوه سهر باسی ئەم گهندهلی و گهلهویی که حوکمی فاتمییانی گرتەوهو، پروبهری جوگرافی دهولهتی میسری فاتمیی هیئایهوه سهر ئەو پروبهری که باکوری ئەفریقا و فهلهستین و پارچهی دیکهیی لی جیابووهوه.²⁶¹

دوای هاتنی ههلهته شامیه که شێرکوو پرودانی ئەو هه موو کاره ساته قورس و گرانهی باسمانکردن، چار نه بوو، ده بوو له شکرکی نوی پیکبخری و جیگای له شکرکی ئالۆزی فاتمییان بگریتهوه، نه خاسمه خاوهنی ههلهته کهش، واته: نوره ددین مهحمود، ههر له یه کهم ههلهتهوه، بو تیکشکاندنی شان و شهوکهوتی فاتمیه کان تیده کوشتا و دهیویست میسر بهینیتهوه ژیر رکیفی دهولهتی عه باسی، هه رچه ندیشه بارودوخی ناوخی میسر، به پلهی یه کهم، خوی چاره نووسی میسری کیشا. هه رچی سه لاهه ددینه، ئەو به رنگرشتنی حوکمیکی سه قامگیرو به رقراری نویه سه رگهرم بوو. خو ده بوو هیزکی سهر بازی پیک و پیکیشی هه بی و له خو بوور ده بی و له تهنگوچه له مهی چاره پروانکراوی ناینده دا جیگای متمانهی بی و ئه رک و مه سه رفیشی به تیژی بو ته یارو ئاماده بکری. ده شبوو چاپووکانه ژیرانه، بو له ناو بردنی سوپای فاتمییان بکه وینه خو.²⁶²

راستیشته دهوی کاره ساتی له سه ره کی میسرو دووربینیی سه لاهه ددین و ئەو توانست و لیژاندینه سهر بازیانه یهی له (شحنه) کهی شاری دیمه شقدا (به ره وهی له گهل مامیدا بیته میسر)²⁶³ به ده سته یینا، هه روه ها ئەو نه زمونه چرو ده وله مهندهی له میسر شاره ازیی له لا په یدا کرد، چ له گهل مامی، چ دوای مه رگی مامی، هه روه ها که کو مه لی قه وم خویش و خزم و لایه نگرانی له ده وری خه بوونه وه. ئەم هوکارانه، به راستی، سه لاهه دینیکی فه رماندهی قالی سهر بازی پرهرزو به ئاوه زی په یدا کرد و کردی بهو شه خسیه ته جه نگاوه ره بی باک و به جه رگه، به ره وهی حوکم بگریته ده ست و به ره وهش که له شکرکی ریکو پیکیی جله و له ده ستی خوی دامه زینیی.

پیموایه، شه ره کهی (البابین) یه کهم شه ر بوو بی که سه لاهه ددین وه یاریده ده ریکی شێرکووی مامی به شداری تیدا کرد بی. به راستی ئەم شه ره، به هره مهندی و لیوه شاهویی ئەم فه رمانداره ی ده رخت و جاریکی دیکهش سه لماندی که شێرکوو رابه ریکی سهر بازی لیژانه و ته کتیک سازیی بیوینه ی یه که مه. ئەوه بوو، به هیزکی که مه وه، ملی نا له هه ردو له شکرکی خاچدروشم و له شکرکی میسری (فاتمیی) و هه ردوکیانی پایه مال کرد. ئەم په لاماره به زه فه رو پرشکویه، وه عاجبا به تییه کی سه رسامه یین، به شانازییه وه له میژوودا تو مارکرا، "به راستیش سه یره ته نیا دوو هه زار سوار، دپ به دوو سوپای میسرو سهر بازیگه ی فه ره نگی که نارای میسر بده ن و تیکیان بشکینن!"²⁶⁴.

له م شه ره وه بو مان ده رده که ویت که ئیدی پیویستی به وه کرد، فه مانده و گه جه رو گو جه ری له شکرکی میسری (له گهل دوژمن ده ستیکهل) پاکتاو بکری، ئەو سه ره که وتنه له سایه ی شێرکووی فه رمانداره وه هاته ده ست، ئەو پلانه ی شێرکوو بو ئەو شه ره ی دانا بوو، وه ستایانه به کارخرا. شێرکوو، له شکره کهی خوی دابهش کرد و کردی به به رسنگی و دوو قو لی لای راست و لای چه پو، سه لاهه ددینیشی له پیش سگی له شکردا دانا، چونکه ده یزانی دوژمن له ویوه هیرش دینی،

²⁶¹ - له باره یه وه بنۆره: د. حسن ابراهیم حسن، تأریخ الدولة الفاطمية، وکتابه (الفاطميون في مصر) د. ماجد، ظهور خلافة الفاطميين. د. سرور،

الدولة الفاطمية في مصر.

²⁶² - علی بیومی، قیام الدولة الأيوبية في مصر، ص ۱۰۱.

²⁶³ - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۲۵۰.

²⁶⁴ - الكامل، ۲۲۶/۱۱، الباهر، ۱۳۴. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۳۸. الذهبي، العبر، ۱۷۶/۴. مفرج الکروب، ۱۵۰/۱. الکواکب الدرية، ۱۷۱. شنرات

الذهب، ۲۰۳/۴.

چونکه سه‌له‌شكر له‌سنگی له‌شكردا ده‌بێ. شیركۆ فه‌رمانی دا به‌ سه‌لاحه‌ددین له‌ کاتی ده‌سته‌ویه‌خه‌دا، به‌ره به‌ره بکشیته‌وه‌و خۆیشی فه‌رمانداریی قۆلی راستی ده‌کرد، واتا شیركۆ ئه‌م پلانه‌ی بۆ چه‌واشه‌کردنی دوژمن دانا. ئیدی ئه‌وه‌بوو، کاتی هه‌ردوو له‌شكر تیکه‌ه‌لپه‌ژان، سه‌لاحه‌ددین به‌ پێی پلانه‌که‌ کشایه‌وه‌و خاچدروشمان دووی که‌وتن، تا پاشکۆی له‌شكره‌که‌یان که‌وته به‌رده‌م شیركۆ، جا ئه‌وجا شیركۆ، بایدايه‌وه‌و پشتی لیگرتن و چاپوکانه، که‌وته په‌لامارو له‌شكری دوژمن ئالۆزاو به‌یه‌کدا ده‌هاتن، ئه‌نجام ترسیان لێنیشته‌و نه‌به‌ردیان جیه‌یشته‌و هه‌لاتن. پاشانیش سه‌لاحه‌ددین به‌ره‌و پیریان پێشکه‌وته‌وه‌و گه‌یشته سه‌ریان، مامیشی له‌ دوايانه‌وه‌ دایده‌پلۆسین. دوژمن که‌وته نێوان مام و برازا، ملیان بۆ شمشیر و پمیان که‌چکردو خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه.^{٢٦٥} بیگومان، ئه‌م شه‌ره مه‌شق و ئه‌زمونیکی دیکه‌ی لای سه‌لاحه‌ددین زیاتر کردو له‌وه‌و فیروبو، که‌ پلانی ژیرانه، گه‌لی جار له‌ زۆری و بۆری سه‌رباز چاکتره. ئیدی له‌و شه‌ره‌وه‌ پتر له‌ توانسته‌ و لیها تووی خۆی دلنیاپی په‌یدا کردو برۆی زیاتری به‌خۆی هیئا. ئه‌زمونیکی دیکه‌ی ئه‌وه‌بوو، سالی ٥٦٢ ک/ ١١٦٧ ز، که‌ له‌گه‌ل مامیدا له‌ ئه‌سکه‌ندهریه‌ بوون، له‌شكریکی هاوبه‌شی خاچدروشمان و وه‌زیر شاور گه‌مارۆیان دان، ئه‌وه‌بوو شیركۆی مامی، به‌جیه‌یشته‌و پروی کرده ده‌قهری (الصعيد)^{٢٦٦} و سه‌لاحه‌ددین به‌ ته‌نیا به‌ری له‌ هه‌ردوو له‌شكری خاچدروشمان و له‌شكری میسری گرت، که‌ له‌ قاهره‌وه‌ بۆ گه‌مارۆدان و داگیرکردنی ئه‌و شاره‌ هاتبوون. له‌شكری له‌ ئه‌سکه‌ندهریه‌ گه‌مارۆ دراوی سه‌لاحه‌ددین، به‌هۆی سه‌ختیی گه‌مارۆو که‌میی خۆراک و درێژه‌ی ماوه‌ی گه‌مارۆکه‌وه‌ که‌ چوار مانگی خایاند،^{٢٦٧} کیشیه‌کی له‌ کیش نه‌هاتووی به‌سه‌رهات، وه‌لی کۆلی نه‌دا، له‌وه‌شدا سه‌لاحه‌ددین به‌ ناسۆرتین وانه‌ی گه‌مارۆ فیروبو، هه‌رچه‌ندیشه‌ خه‌لک و خۆی ئه‌و شاره‌ له‌ هه‌موو پێگه‌یه‌که‌وه‌ کۆمه‌کیان پێده‌کردو "شانبه‌شانی سه‌لاحه‌ددین شه‌پرکردیان به‌ چاکه‌و به‌ ئه‌رکیکی راست ده‌زانی".^{٢٦٨} ئه‌و خه‌م و تالاه‌ی له‌و گه‌مارۆیه‌دا نۆشیی هه‌رگیزاو هه‌رگیز له‌بیر نه‌ده‌چوووه‌وه‌. بۆ هه‌لمه‌تی سییه‌میش که‌ مامی داوی لیکرد، خۆی ته‌یارو ئاماده‌ بکا بجینه‌ میسر، به‌ مامی گوت: "مامه، به‌ خودا قه‌سه‌م، هه‌موو مو‌لکی میسر مه‌ده‌ن، هه‌نگاوی بۆ نانیم. ئه‌و تالاه‌ی له‌ ئه‌سکه‌ندهریه‌ نۆشیم هه‌تا مردن له‌ بیرم ناچیت".^{٢٦٩}

ده‌نگی گه‌مارۆی ئه‌سکه‌ندهریه‌ گه‌یشته شیركۆ، که‌ ئه‌و کات له‌ (قوص)ی ده‌قهری (صعيد)ی میسر، ئۆردوگای هه‌لدابوو، خیرا که‌وته خۆیی و به‌ هانای سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌ پێگای ئه‌سکه‌ندهریه‌ی گرت به‌ره. خاچدروشمان و دوستانیان، هه‌رکه‌ پێیانزانی گه‌مارۆیان هه‌له‌وه‌شاندوه‌وه‌ به‌ره‌و دوا گه‌رانه‌وه‌ بۆ قاهره‌.

پاشان شیركۆ له‌ (جمادی الاخر ٥٦٤ ک/ ١١٦٩ ز) دا کۆچی دواپی کرد. ئه‌ستیره‌ی برازا که‌ی زیاتر ورشه‌ی سه‌ند "وه‌لی سه‌لاحه‌ددین گه‌وره‌ترین پشتیوانی له‌کیس چوو، هه‌رچه‌ندیشه‌ ژیاپی ئاینده‌ی ته‌نیا نه‌بووه‌و پیاوه‌ی زیره‌ک و دانای له‌ ده‌روپشت بووه‌و له‌ کاتی ته‌نگانه‌و لیقه‌وماندا پێنمایان کردوه‌". سه‌لاحه‌ددین که‌ له‌وه‌و پێش به‌فه‌رمانی مامی ره‌فتاری ده‌کرد، به‌ مردنی مامی، ئیدی یه‌کسه‌ر فه‌رمان که‌وته ده‌ست خۆی. ده‌بوو خۆی بریار ده‌ریکا و فه‌رمان بدات، بۆ هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌نجومه‌نی جه‌نگ و پاوێژ، که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیدا بوو، بۆ پاوێژو ته‌کیه‌ری کۆی ده‌کردنه‌وه‌و له‌سه‌ر بریارو فه‌رمانان پێکده‌هاتن. دواتریش ده‌بینین بریاره‌کانی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه‌ له‌ ولاتی شامدا، کاتی پێکدادان له‌گه‌ل خاچدروشماندا ده‌ستپێده‌کا، چه‌ند گرنگو به‌ بایه‌خ بووه‌.

گرنگترین شت که‌ سه‌لاحه‌ددین له‌ پووداوه‌ سه‌ربازیه‌کانی پێشتر بۆی بوو به‌ ده‌رس. نه‌خاسه‌ شه‌پی (الباین) و

265 - شفاء القلوب، ٣٠. الکواکب الدرية، ١٧٨. Lane – poole, Saladin, p, 89.

266 - سنا البرق الشامي، ٦٤. مرآة الزمان، ٢٦٩/٨. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٦٦. الکواکب الدرية، ١٧١.

267 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٧٠. الکواکب الدرية، ١٧١. وفي سنا البرق (شهورا) ص ٦٤.

268 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٧٠.

269 - الكامل، ٣٤٣/١١، الباهر، ١٤١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٩٤. الکواکب الدرية، ١٧٧. ابن الطقطقا، محمد بن علی بن طبا طبّا، الفخري في الآداب

السلطانية والدول الإسلامية، طبعة دار صادر، بيروت ١٩٦٦.

گه مارۆكه‌ی ئه‌سكهنده‌رییه‌ی. ئه‌و ده‌رسه‌یه، كه‌ بېراو بېر ناكرۆ و ناشی، بۆ جه‌نگ پش‌ت به‌ سه‌ربازانی فاته‌میه‌ میسر بیه‌ستری. پروداوه‌ چاوه‌روانكراوه‌كانیش وه‌های لیكرده‌ به‌ زووترین كات بېریاری پاك‌تاو‌كردنی ئه‌و له‌شكره‌ بدات، كه‌ هیشتا خۆی وه‌زیری خه‌لیفه‌ی (العا‌ضد) بوو. باسی ئه‌وه‌شمانكرد، كه‌ وه‌زیره‌كان هه‌روه‌ك خه‌لیفه‌، له‌شكری تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌بوو، كه‌واته‌ سه‌لاحه‌ددینیش وه‌زیر بووه‌و، وه‌ك ئه‌وان، ئه‌میش له‌شكری خۆی هه‌بووه‌.

یه‌كه‌م پروداویش، ئه‌وه‌بوو كه‌ سو‌دانیه‌كان له‌ تاواسانی سالی (٥٦٤هـ/ ١١٦٩ز) دا شو‌رشیان به‌ریا‌كرد، چونكه‌ به‌رامبه‌ر به‌م وه‌زیره‌ لاوه‌ی هیزی شامی هی‌ناوه‌و ده‌یه‌وئ جیگای سه‌ربازانی میسرو به‌ تایبه‌تیش جیگای سو‌دانیه‌كان بگ‌ریته‌وه‌، زۆر داخ له‌ دڵ و تۆله‌خوازبوون، ئه‌وه‌بوو سه‌رگه‌وره‌ی خه‌ساوه‌ ره‌شپه‌سته‌كان، ئه‌مینه‌داری خه‌لیفه‌، كه‌ (جوهری) ناو بوو، ده‌ستی كرد به‌ فروفیل و له‌گه‌ل كۆمه‌لئ میسریدا پێكه‌اتن، كه‌ نامه‌ بنێرن بۆ خاچدروشان و بانگیان بكه‌ن بۆ داگیركردنی میسرو كه‌ سه‌لاحه‌ددینیش بۆیان به‌ده‌ركه‌وت، ئه‌مان پش‌تی لیگ‌رن و بیخه‌نه‌ نێوان دوو ئاگ‌ره‌وه‌و له‌ناوی به‌رن، به‌لام زه‌لامئ له‌ لایه‌نگرانی^{٢٧٠} سه‌لاحه‌ددین نه‌یئنی ئه‌و ته‌ته‌ره‌ی كه‌ ده‌بوو بجوایه‌ بۆ لای خاچدروشمه‌كان هه‌لمالی، ئیدی سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانیدا بكه‌ونه‌ سوسه‌ی كا‌برای ئه‌مینه‌داری خه‌لیفه‌. كا‌تیکیش نیازی نا‌پا‌كانه‌ی ساغ بووه‌وه‌، ئه‌وجا بئ سئ و دوو گرتی و له‌ په‌تیدا، گه‌لیكیش له‌ قه‌وم و خو‌یشه‌كانی هه‌لواسی، به‌م كا‌ره‌ش سه‌ربازی سو‌دانیه‌كان لیی به‌رقا كه‌وتن و "ده‌ستیان كرد به‌ خه‌ربوونه‌وه‌و خو‌ئاماده‌كردن تا له‌ په‌نجا هه‌زار كه‌س ته‌یه‌په‌ین"^{٢٧١}. ئه‌وجا ده‌ستیان كرد به‌ شو‌رش و داواكردنی تۆله‌و خو‌ینی سه‌رگه‌وره‌كه‌یان و له‌گه‌ل هیزه‌كانی سه‌لاحه‌ددیندا كه‌ (المقدم ابی الریجاء السمین) فه‌رمانداری ده‌كرد، له‌ جیگایه‌كه‌دا له‌ قا‌هیره‌ كه‌ هه‌تا ئه‌مه‌روش (بین القصرین) ی پیده‌لئ. شه‌ر قه‌وما، سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین له‌و شه‌ره‌دا زه‌فه‌ریان هی‌ناو سه‌ركه‌وتن و ئاوریان له‌ ماله‌ سو‌دانیه‌كان به‌رداو گه‌ره‌گی (المنصور) ه‌شیان سووتاند، كه‌ گه‌ره‌گی سو‌دانیه‌كان بوو.^{٢٧٢}

(شمس الدولة تورانشاه) ی برای سه‌لاحه‌ددین ئه‌میش هه‌تا (الجیزة) راوه‌دووی نان و له‌ویش ته‌نگه‌تاوی كردن تا (الصعيد)، ئیدی له‌وئ چه‌ندین جاری دیکه‌ش یاخی بوون، ئه‌میش سه‌ركوتی ده‌كردن، تا وای لیكردن هه‌ر ده‌تگوت مه‌سه‌له‌ی سو‌دانی هه‌ر نییه‌و هه‌ر نه‌شبووه‌.^{٢٧٣}

له‌و زنجیره‌ یاخیبوونا‌نه‌دا، یاخیبوونی (الکنز) له‌ هه‌موویان ترسناکتر بوو، (الکنز) له‌ سالی (٥٧٠هـ/ ١١٧٥ز) دا سو‌دانیه‌كانی هه‌لا‌تووی (الصعيد) ی له‌ ژیر ئالای خۆیدا خه‌ركردنه‌وه‌و شو‌رشیان ده‌ستپێكردو له‌و شه‌پاندا براهه‌کی (الهیجاء) به‌ دپاندا‌نه‌یی كوژراو چه‌ند میریکی دیکه‌ش سه‌ریان ته‌یداچوو. ئه‌وجا سه‌لاحه‌ددین زانی كه‌ مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌روا سانا نییه‌و ترسناكه‌، ده‌ستبه‌جئ هی‌زیکێ له‌ ژیر فه‌رمانده‌یی (الملك العادل) ی برای و (عزالدين بوسك بن چكوی) خا‌لۆزایدا كردنه‌ سه‌رو ئه‌مان یاخیبوونه‌كه‌یان سه‌ركوت كردو (الکنز) یشیان كوشت. وه‌ك (عماد الكاتب) یش ده‌لئ: "ده‌وله‌ت دوا‌ی ئه‌و كفه‌زی، كه‌نزی تری به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ما".^{٢٧٤}

به‌و نامه‌یه‌شدا كه‌ سه‌لاحه‌ددین بۆ (المستضی) ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی نارد، ده‌رده‌كه‌وئ ژماره‌ی ئه‌و سو‌دانیه‌یانه‌ی له‌ناوی برده‌بوون له‌ سه‌د هه‌زار زه‌لام زیاتر بووه‌".^{٢٧٥}

پاشان سه‌لاحه‌ددین با‌یدایه‌وه‌ سه‌ر سه‌ربازه‌ ئه‌رمه‌نییه‌كان و كه‌وته‌ وێزه‌یان. نامه‌یه‌کی بۆ به‌غداد نارد، ده‌لئ: "ئه‌رمه‌نییه‌كان، به‌جه‌رگه‌و به‌ سامن، چه‌كی شه‌كه‌ه‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و وه‌ك كو‌لنجی شان و مل به‌ ئازارن، زه‌هرن، تا

270 - الكامل، ٣٤٥/١، ٣٤٦. مفرج الكروب، ١٧٤/١ - ١٧٥. البداية والنهاية، ٢٥٧/١٢ - ٢٥٨. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٣، ص ٦٢٣.

271 - سنا البرق، ٨٣/١. الكامل، ٣٦٥/١. الروضتين، ٤٥٣/١. مفرج الكروب، ١٧٦/١. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٦٩. الكواكب الدرية، ١٨٤.

272 - الروضتين، ٤٥١/١ - ٤٥٢. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٣، ص ٦٢٤. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٧١. شفاء القلوب، ٧٢. الكواكب الدرية، ١٨٥.

273 - النجوم الزاهرة، ٣٥٤/٥، ٧٦/٦. ابن الفرات، ن، م، ص Lane Poole, Saladin. P. 101.

274 - سنا البرق، ١٧٥/١ - ١٧٦. بنو‌ره: النوادر، ٤٧، ٤٨. الكامل، ٤١٤/١. مفرج الكروب، ١٦/٢ - ١٧. السلوك، ٥٧/١ - ٥٨. البيان والأعراب، ٤٦.

275 - مفرج الكروب، ٢٦/٢. النجوم الزاهرة، ٧٨/٦. (ده‌لئ له‌م شه‌ره‌دا هه‌شتا هه‌زار زه‌لامیان كوژراوه‌). شذرات الذهب، ٢٣٦/٤.

بَلَّيْ لَووت به رزن".^{٢٧٦} ئەرْمهَنبیه کان نیشانشکیئی لیزان بوون. سه لآحه ددین (ئه هلی ذمه)^{٢٧٧} ی نه ده ویست، بۆ له شکر، ئه هلی کیتابی نه سرانی و جووله کهشی پینه ده دا بین به سه ربار.

ئهرْمهَنبیه کان له سه ربارگه کانن خویاندا، له نزیك ماله سۆدانیه کانه وه، په نا گپرو یاخی بوو بوون. له بۆسه ی ئه وه دا بوون، له شکر ی سه لآحه ددین له بهر سۆدانیه کان هه لپی و بیی به نیچیری ئه وان. سه لآحه ددینیش نه یکرده نامهردی باره گاکانیانی. که که وتیوونه نیوان ئه و ته لاره ی با سمان کردن. ئاوری تیبه ردا و هه موویانی سووتاند. ئهرْمهَنبیه کان له سه ربارگه یاندا، به زۆری و به چپو پچی مۆل بوو بوون، له و شه ردا که سیان ده ربار نه بوون.^{٢٧٨}

به م جوړه سه لآحه ددین بر پرپی پشتی سوپای میسری شکاند، له گۆرپه یانی میسر دا. پیاوی به ده ست و هیزی به رامبه ر به خوی نه هیشت، ئه و هیزه شی له ناو برد که خه لیفه پشتی پیده به ست.

سه رکوتکردنی ئه م بزوتنه وه یی ئهرْمهَنه ش ئه وه ده سه لمینی که سه لآحه ددین بووه ته خاوه ن هیزیکی زه بر به ده ست و ده توانی له شکر یکی گه وه ری به ئه زمونی وه که له شکر ی فاتیما یان پایه مال بکات. سالیکیش دوا ی ئه وه، و اتا له سالی (٥٦٥هـ / ١١٧٠ز) دا هیزیکی گه وه ری خاچدرو شمان که به کۆمه ک و پشتگیری هیزه کانن بیزه نته ی (صقلیه) له شاری (دمیاط) دابه زیبوون، ئه وانیشی تیکشکاند.^{٢٧٩}

سه لآحه ددین، به ره وه ی خاچدرو شمان له (دمیاط) دابه زن، به پله گه یشته دمیاط و به پیی ئه زمونه که ی شاری ئه سه کنده رییه، که له وی گه لی شت فیرو بوو، هه ستا شاری دمیاطی ته زی کرد له چه ک و سه ربار و ئازوقه و خاوبار، جا ئه و جا، له ناو جه رگه ی شاره وه و له ده ره وه ی شاریشه وه په لاماری دوژمنی دا و نه یه یشت به وه دا بگه ن خویان بۆ هیرش ئاماده بکه ن، نوره ددین مه حمودیش کۆمه کی پیگه یاندا، چونکه سه لآحه ددین هه والی بۆ نارد بوو، که له شکره که ی له مه تر سیدایه و بۆ نویسیو: "من ئه گه ره په لاماری (دمیاط) دوا بکۆم، ده که ویته ده ست فه رهنگ و ئه گه ره بشروم، ئه و، میسرییه فاتیما یه کان هه ر دوا به دوا ی من ئه که ونه ئازاردان و تالان و بری خه لکه که ی و له فه رمانبه رداریم ده رده چن و به دوشمدا دین و فه رهنگیش له پی شمه وه یه و که سمان لیده رناچی". ئیدی نوره ددین بیوچان، پۆست له دوا ی پۆست هیزی بۆ ده نارد.^{٢٨٠} له هه مووشیان به رچاوترو گه وه تر، ئه و هیزه بوو که له ژیر فه رمانده ی (قطب الدین خسرو الهه دبان) دا بۆ نارد. پاشان نوره ددین خویشی هه لی کوتایه سه ر جیگا کانن ژیر ده ستی فه رهنگ و سه رو مالیانی هه لال کرد و خه لکی تیبه ردا ن. ئه م هیرشه ی نوره ددین پلانی بوو له جیی خویدا بوو، نوره ددین ئه مه یه که مجار نه بوو که بۆ بار سوو کردنی به ره ی شه ری میسو کۆمه کی سه لآحه ددین، ئه م جوړه هیرشانه ی کردیته سه ر خاچدرو شمان له پیگه ئه سلویه کانن خویاندا له ولاتی شام، ده ویست به م جوړه له دوژمن بگه یه نی ئه گه ره له میسر دا زیاده پوی بکه ن، له پیگه کانن شامیاندا تووشی به لا ده بن و جیگه یان پیله ق ده کری، له به رته وه خاچدرو شمان به جوړه گه مارویه قایل ده بوون، تا نوره ددین یه خه یان به ردا، به م بۆنه یه وه، (ابن الاثیر) میژو نووس به نه سه ته ق، له سه ره ئه م گه مارویه ده لی: "و شتر مرغ، به دووی دوو قوچدا ده گه را، هه ردوو گو یچکه شی نایه بانی".^{٢٨٢}

²⁷⁶ - مفرج الکروب، ٢/٢٦.

²⁷⁷ - السلوك، ١/٤٧. معجم الأدباء ١٠٩/٦.

²⁷⁸ - ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٧٠.

²⁷⁹ - الكامل، ٣٥١/١١، الباهر، ١٤٣. الروضتين، ج ١، ق ٢ ص ٤٥٦. مفرج الکروب، ١/١٨٠. الخطط (طبعة المعهد) ٥/٤٢. شفاء القلوب، ٧٣.

²⁸⁰ - الكامل، ٣٥٢/١٠. الباهر ١٤٤. ابن الفرات، ج ١، ق ٤، ص ٨٤. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٣، ص ٦٢٥.

²⁸¹ - سنا البرق ٨٧/١. الروضتين، ١/٥٩٤.

²⁸² - الباهر ١٤٤.

گه مارۆی (دمياط) پتر له په نجا پۆژی خایاند^{٢٨٣}، خاچدروشمان له م ماوه یه دا هه موو جوړه ئامیرو ئامرازیکی گه مارۆی، نموونهی: مه نجه نیق و ده بابو و چه رخه ی ئاور بارینیان^{٢٨٤} خسته کارو له به نده ره که شدا هه زارو سه د که له ک و که شتیان دابه زاند. ^{٢٨٥} وهك (المقریزی) ده لئ: "به لایه کی سه خت و گران بوو".^{٢٨٦}

گرنگی تیکشکانی ئەم گه مارۆیه له وه دایه، که بووه هو ی بادانه وه ی سیاسه تی خاچدروشمان بهرام بهر به میسر و هیزی میسری سه رده می ئەم وه زیره تازه یه یان بۆ دهر که وتو، بۆیان ساغ بوویه وه، که هه ر کۆششی له م باره یه وه به خه رجی بده ن بیهوده یه وازیان له ده ستیوه ردانی میسر هی ناو خۆیان لی کړکردو تا نوره ددین و پاشانیش سه لاهه ددین، هه ردوکیان مردن، واتا تا چاره که سه ده یه که. به مردنی (الملك العادل) سالی ٦١٥هـ / ١٢١٨ز، خاچدروشمان له دمياط دووباره تی به لچوونه وه، هه رچه نده ئەمجاره شیان هه ر هیچیان بۆ نه کراو نوو شوو سستیان هانی، چونکه سه لاهه ددین هه تا مابوو لیگا لیگا قایمکاریی دروست ده کرد، ئەوه بوو ریسه یه کی کوشتاری پیکوپیک بۆ سه ر هه ردو و تا وه ره که ی هه ردوولای به نده ره که دانا بوو ئەم دوو تا وه ره کاتی خۆی بۆ به ربه سه تکردنی که شتی هی ره شه ییان دامه زابوون و هه ردو و کیشیان به زنجیری ئاسن پیکه وه به سه ترابوون.^{٢٨٧}

خوا هه لئاگرئ خه لیفه ی فاتیمیانییش له م شه ره دا به کردار یارمه تی سه لاهه ددینی ده داوه، لیگا لیگا خه رج و مه سه رف و که لوپه ل و خاروباری بۆ ئەم وه زیره ی خۆی ده نارد، وه نه بی سه لاهه ددینییش نکولی لی کردبی، ئەوه تا ئەویش ده لئ: "له (العاضد) چاو تیرترم نه دیوه، له ماوه ی شه ری فره نگ له (دمياط) دا هه زار دیناری میسری بۆ ناردم، جگه له جل و به رگ و شتی له و جوړه بابه تانه ش".^{٢٨٨}

وه لئ میژوونووسان نه یانگوتووه، زه لامه کانی خه لیفه له و شه ره دا به شداربووبن، ئەمه ش ئەوه ده گه یه نئ که ته نیا له شه ره که ی سه لاهه ددین، ئەو ده ست و توانسته ی هه بووبئ میسر بیاریزئ، بگه ره له سه رده می حوکی خودی خه لیفه ی فاتیمی شدا. ئەم له شه ره، ئەم ناوبانگ و شان و شه وکه ته ی به لیها تووی خۆی به ده سه ته ی نا، که دوا ی ئەو هه موو شه ره نه کۆتایی به سوپای فاتیمیان هی نا. چ به له ناو بردنی ره گه زه کانی، به تایبه تیش سو دانییه کان، چ به نان برینی کارمه نده کانی و، چ به کوشتنی میره کانی، کاتئ "هه ر میره له میره کانی شام، بۆ له ناو بردنی میرئ له میره کانی میسر دامه زان".^{٢٨٩} ئەوه بوو، له تاریکایی شه ودا، پر چه ک ده وری ماله کانیان گرتن و کاتی به ده ره که وتیان بالبه سستیان کردن و "ده ستیان به سه ر خانه و کاشانه و ته ویله و ئاغه ل و گه نجینه و خاروبارو مالومولک و هه موو شتیکی دیکه یاندا گرت".^{٢٩٠} ئەو روودا وانه پی ش ماوه یه کی که م له مردنی (العاضد) پرویاندا، کاتیکی ش به رگو یی که وت، گه لیکی پی نیگه ران

²⁸³ سنا البرق ٨٧/١. الكامل ٣٥٢/١١. الروضتين، ٤٥٧/١. الكواكب الدرية، ١٨٦. بدائع الزهور، ٧١/١. ابن الفرات، ج ١، ق ٤، ص ٨٤. Stevenson, The Crusaders in The east

284 - الروضتين، ٤٥٧/١. ابن الفرات ج ١، ق ٤، ص ٨٢.

²⁸⁵ - ابن الفرات، ن، ص. ابن ایاس ده لئ: "٢٠٠ که له ک و که شتی بوون". تأریخ مصر ٧٢/١. لین پۆلیش ده لئ: "٢٢٠ که له ک و که شتی بوون".
Saladin p. ١٠٣.

²⁸⁶ - الخطط، (طبعة المعهد) ٤٢/٥.

²⁸⁷ - القزويني، آثار البلاد، طبعة دار صادر دار بيروت، لبنان، ١٩٦٠. ص ١٩٣. الظاهري، زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمالك، اعتناء وتصحيح بولس راويس، مطبعة الجمهورية، باريس ١٨٩٤. ص ٣٥. الخطط، (طبعة المعهد)، ٤٣/٥. ميخائيل عواد، المآصر في بلاد الروم، مطبعة المعارف، بغداد ١٩٤٨، ص ٣٩.

²⁸⁸ - الكامل، ٣٥٢/١١. مفرج الكروب، ١٨٣/١. الروضتين، ٤٥٧/١. الذهبي العبر، ١٨٩/٤. النجوم الزاهرة، ٧/٦. شفاء القلوب، ٧٣. الخطط (طبعة المعهد) ٤٣/٥.

²⁸⁹ - ابن الفرات ج ١، مجلد ٤، ص ١٣٠.

²⁹⁰ - ن، م، ص.

بوو، كه (العاقد) له سه لآحه ددینی پرسی، ئەمەى بۆچى كردووه؟ سه لآحه ددین پێى گوت: "ئەو میرانە له فەرمانى تۆ ياخینه، دەیانكۆژین، كهسانى دىكهت بۆ دادەنێن، گۆى به فەرمانت بن، خەلیفەش قایل بوو، زیاتریش سه لآحه ددینی بەدڵدا چوو".^{٢٩١}

پێى تێناچى (العاقد) برۆى به قسەكانى سه لآحه ددین كردى، وهى چاریش ناچار بوو، هیچی له باردا نەبوو، سەرى گوریسه كهشى له دەست دەرچوو بوو. بههەر حال سه لآحه ددین ئەوهى ویستی، كردى، شان و شهو كهتى بههێزتر بوو. دهنگوباسى سه ریا زانى میسر پیچرایه وه له ئارادا نەما.^{٢٩٢}

راستیشته دهوى سوپای فاتمى هەر خوى له خویدا كهوتبووه قوناغى كه نهفتی و بیدهستی و لاریونهوه، داواکردنى یارمهتى و هانا بردن بۆ نوره ددین نیشانهى ئەم بیدهسه لاتییه و بهو سانایى له ناو بردنهى ئەو سوپایهیه، هەرچه نیشته له شکره كهى سه لآحه ددین و سوپای فاتمى له قه باردا، به تهواوى فەرق و جیاوازیان هه بوو. (ابن ابى طي الحلبي) كه هاوچەرخى سه لآحه ددین بوو، دهگێڕێته وه، دهلى: (اسدالدين شيركو) له ههلمهتى يه كه ميدا بۆ سەر میسر كه ئەم هه موو سه ریا زەى دهو له تى فاتمیهى به چارى خوى دى، هه موو لایه كیان كۆتروى كردووه و پێگاوبان و سه ركۆلانیان به تهواوى گرتووه، كه ئەمانهى دى لای كرده وه به لای شاورى وه زيرداو گوتى: "كابرا، تۆ ئیمهت كه شهنگ و ماندو كرد، ئیمهت له خشته بردو گوتت، میسر سه ریا زى تێدانیه، ئیمهش، بهم له شکرۆكه كه مه وه، بههه له داوان هاتین، شاور وه لامى دایه وه، گوتى: "خه مت نه بى، به زۆرى و بۆرىدا مه روانه، ئەمانه زۆریه زۆریان جۆلا و فەلان، به دهنگى دهوۆل خڕ ده بنه وه به دارو گالۆرك بڵاوهى لیده كهن، ئەى، ئەگەر، شه ر بقه ومى و كوشتار گهرم بى و سه گ خاوهنى خوى نه ناسى، ئەوسا چۆنیان تیده گه ی؟"^{٢٩٣}

بێگومان ئەمه، به لگه ی ئەوهیه كه سوپای فاتمیه كان، له دوا دوا ساله كانى ته مه نى ئەم دهو له ته دا، به یه كه جارى گرۆله ی كهوتبووه لیژى و، به خیرایى به ره و سه ره نگرى بوون ده چوو.

له وهى با سمان كرد، بۆمان پرون ده بیته وه كه سه لآحه ددین، پۆل له دواى پۆل، زیاتر به رپێى خوى بۆ كۆتروى كردنى میسر ده بینى و به هه موو شیوه یه كه بۆ له ناو بردنى له شكرى میسر له په ژاره و كۆششدا بووه بۆ بنیادنان و به ره و چاتر پێشخستنى سوپا كهى خوى به رده وام سه رگهرم بووه.

٨- كرۆكى سوپای ئەییوبیه كان:

دواى مردنى شیركو، تیه سه ریا زیه كهى، مایه وه، كه به ناوى خویه وه ناو نرا (تیپی ئەسه دى)، پۆلى ئەم تیه له به وه زيردانانى سه لآحه ددیندا، پۆلیكى به رچاوو دیاره، ئەم تیه له پینجسه د سوار كه متر نه بوون.^{٢٩٤} هەر ئەم تیه بوو به كرۆكى له شكرى ئەییوبى له میسر، میرو فەرماندارى گه وه گه وه رى تیدا په یدا بوون و پێگه یشتن، به نمونه وهك "جاوولى الاسدى، حسام الدین تمر تاشى كورى و سیف الدین بازگۆج و ئه رسه لان بغا و عزالدین ارسلو سنقر الوشاقى و كهسانى دیکهش".

پاشان تیه یكى نوێ دى سەرى هه لداو، ئەویش هاته كایه وه پێى دهوگوترا تیهى (الصلاحية). ئەم تیهى دووه مه هه مووى قه وم و خویش و هه لپژاردەى سه لآحه ددین بوون و (الأمير أبو الهيجاء السمين الهذبانى) فەرمانده یى ده كرد، له ریزه كانى ئەم تیه وه تاقمى میرى ناودارى، نمونه ی وهك "فخر الدین چهاركس الناصرى و سیف الدین بن علي أحمد المشطوب و كهسانى دیکهش" هه لکه و تن و ناویان ده ركرد، هه روهك چاوه پوانى ده كرا، سه لآحه ددین پاش له ناو بردنى له شكرى فاتمى فەرمانده و كاره به ده ستانى دووباره له كورد و تورك دانایه وه، تا سه ره له نوێ له شکر بنیاد بنیینه وه و

291 - ن، م، ض. بنويرة: الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٩٨.

292 - ن، م، ص.

293 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٩.

294 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٣٨. ابن الفرات ج ١، ق ٤، ص ٥٦.

سوڊانى و ئەرمنى و بەرەرى تېدانه هېشت.

المقریزی دەلی: "که سولتان سەلاحەددین دەولەتی فاتمی پامالی، ئیدی پەش پیست و میرەکانی میسر و عوربان و ئەرمنیشی لە سوپاکەیی دا نەهیشت و لەشکرێکی نوێی لە کورد و تورک، بە تایبەتی لەم دوو نەتەویە پیکهینا".^{۲۹۰} ئەو دوو نەتەویە، بە کەمبەشی و برسیتی و ژیان گوزەرانی سەخت پراها تیبوون و زیاتر بەرگەیی ژیاانی کاروانی و سەفەر و کوشتاریان دەگرت.^{۲۹۶}

ابن ایاس گوتیویەتی، سەلاحەددین ھەر ئۆردوگا و لەشکرێکی ساختە لە میسردا بووی، ھیچی نەهیشتن، کە بریتی بوون لە "صقالبة، کدانة، مصامدة، ئەرمن و شناترة العرب، کۆیلە و پەشپیست". ئەو تایەفانەیی سەر لەبەر سەپینەو و سەربازگەلی نوێی بە تایبەتیش لە کورد پەرچە کرد.^{۲۹۷}

لەم حیکایەتەو دەردەکەو، ژمارەیی تورک لە لەشکرێ سەلاحەددیندا، لەوێ سەردەمی مامی کەمتر بوونەو، چونکە وەک پێشتر باسمان کرد، (عين الدولة الیاریقی)، سەرتیپی یاریو قییه کان و (عزالدين جورديک النوري) و کەسانی تورکی دیکەیی سەر بە نووڕەددین، کە ھەموویان تورک بوون، لە لەشکرەکی سەلاحەددین کشانەو، لەبەرئەوێ قایل نەدەبوون سەلاحەددین پاش مردنی مامی کرا بە وەزیری میسر. ئەوان وەزارەتیان بۆ خۆیان دەویست. ئەمەش ئەو ناگەییەتی کە یاریو قییه کان وازیان ھێنا و بەشدارییان لە سوپای ئەییوبییه کاندا نەکرد، نەخیر. بەشدارییان کردو و لە شەپەکانی دژ بە خاچدروشاندا، پۆلی بەرچاویان گیرا و سەلاحەددین ئەمانیشی لەگەڵ ئەو سوپاییدا نارد، کە پویشتن بەرلە ھەلمەتە کە بگرن، کە ئەلمانییەکان بە نیازی داگیرکردنی خاکی شام و کەناراوەکانی فەلەستین دەستیان داوویی.^{۲۹۸}

ئەمان لە کاتیکی ھاتوونەھا تا (لحظة حرجة)، گەشتنە گۆرەپانی شەپەکەو، فەرماندەیی قۆلی راستی لەشکرێ سەلاحەددین درا بە مان و لەپشت قودسیشەو کەوتنە پەلاماری پێگاوبانی ھینانی نازووقەو خاروباری لەشکرێ خاچدروشان، ئەمەش تا پادەییەکی زۆر کاری کردە سەر دوژمن و ناچار کران پاشەکشە بکەن و لەشکرکێشی پابگرن، بە تایبەتیش کاتی: "بدرالدين دلدردم الیاریقی بە خەلکیکی زۆری تورکمانەو گەشتە ئەوێ و سەلاحەددین چاوی پێی کەوت و پێزی پێویستی لینا".^{۲۹۹}

پاستیش دەو، سەلاحەددین لە پیکهینانی سوپاکەیدا، تەنیا بە کورد و پاشانیش بە تورکمانیش دانەکەوت، بەلکو وەک دەگیرنەو، مامی بەچەند ھۆزێکی عەرەب کە لە میسر و شام نیشتەجی بوون پستی قایم کردبوو. دەبی ئەوێش بزاین، کە گوتت عەرەب، و اتا خەلکی شارانشین و ھۆزەکان، دەبی ئەوێش بلیین کاتی (أسدالدين شیرکۆ) دالەدی بردە ناوچە (جیزە)، ھۆزە عەرەبەکانی ئەوێی لەخۆی نزیک کردەو و دۆستایەتی لەگەڵیان سازدا، بەتایبەتیش لەگەڵ "شەرەفمەندانی جەعفەری و طلحي و قرشي و خەلکانی تریش".^{۳۰۰} پاشان بەرەو لای (الصعيد) کەوتەپێ و کاتیکی شاری (قوص)، "عورباتیکی زۆر خەلکی ئەو ولاتەشی چوونە پال".^{۳۰۱}

295 - الخطط (طبعة اوفسيت) ۹۴/۱.

296 - مقدمة ابن خلدون، المطبعة البهية المصرية، ميدان الأزهر، (تأريخ بلا) ص ۱۹۰. ابن الأزر، بدائع السلك في طبائع الملك، منشورات وزارة الأعلام، بغداد ۱۹۷۷، ج ۱، ص ۱۵۵. د. سعادي، جيش مصر، طبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ۱۹۵۶. ص ۹.

297 - بدائع الزهور، ۷/۱. أمين الخولي، الجندية والسلم، مطبعة الرسالة القاهرة ۱۹۶۰، ص ۵.

298 - العماد الكاتب، الفتق القسي في الفتق المقدسي، تحقيق: محمد محمود صبح، الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة ۱۹۶۵، ص ۳۹۴. النوادر ص ۱۲۶.

299 - النوادر، ۲۱۱.

300 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۲۵. المقریزی، البيان والاعراب ص ۲۲.

301 - الروضتين، ص ۴۲۷. الخطط (طبعة المعهد) ج ۳، ق ۲، ص ۱۸۹. شفاء القلوب، ۳۰.

سەلەھەددىن بە پىي پەوشى مامى، غەربەكانى مىسىرى دەھىننايە رېزى لەشكرەو، واديارە بەشىكىشىيان ھەرەك سەربازى فەرمى ھاتىنە رېزى لەشكرەو. لەو نەمايشە سەربازىيەشدا كە سەلەھەددىن لە رۆژى (۸)ى موحەپرەمى سالى (۵۶۷هـ / ۱۱ئەيلولى ۱۱۷۱ز)دا، واتا دوابەدواى بېرىنى گوتارى فاتمىي و پيش مردنى (العاضد) بە دوو رۆژ، سازىدا، عارەبى (الجداميون)يش لەگەل بەشداربوواندا بەشدارىيان كرد.^{۳۰۲} ئەو عارەبانەھەوت ھەزار سوارەيان ھەبوون، پاشان كەمكرانەو ھەزارو سى سەد سوارە و پارەو پووليكىش كە بۇيان بېردارابوويەو كەمكرانەو، ھاتە سەر دەيك (العشر) واتا، كرا بە سەدھەزار دىنار، لەگەل عارەبەكانى (الغالبية) يشدا ھەر بەو پيودانگە. ئەمەش بوو ماىەى ئەو كە ھەردو گرۇپى عارەبى (الجدامىء الغالبية) "بتورين و تورەبن و ھەرەشەى لايەنى فەرەنگ گرتن بكەن".^{۳۰۳} نشينە (المواطن)ى الثغالبية كەوتبوو ئەم لای مىسر، بەر بە شام، كەوتبوو نىوان (العریش رفح)ھە، ھەرچى نشينەى ھۆزى (الجدامين)ھ، ئەو، كەوتبوو نىوان قاھىرە (عقبه ايله)^{۳۰۴} ھە. ئەمانە عارەبى كۆنى مىسر و لەگەل ھىرشەكانى سەرەتاي ئىسلامدا ھاتنە ئەم ولاتە.^{۳۰۵}

وېراى ئەمانەش، كۆمەلانى خەلكى دىكەى عارەب، چ بۇ غەزاو چ بۇ تالان و چەپاول، ھەك سەربازى نافەرمى و غەيرە نىزامى يارىي سەلەھەددىنيانداو كۆمەكيان لەگەلدا كرد. بەھەمان شىو، نۆرەددىنيش لەگەل ھۆزەكانى عارەبى شام، بەنموونە ھەك (بنى بجر القحطاني) كرىدە ھاوكارىي و بېرارىشى بۇ دەرکردن ھەر مال و مولكى بە دەستيانەو ھەيە، بە دەستيانەو بىمىنى و بۇ خويان بىت.^{۳۰۶}

نۆرەددىن سوودى لە عوربانى دانىشتووانى بەشەكانى باشوور و خوارووى ولاتى شام بىنى و ھەك چاوساغ و شارەزاي رېگاوېان بە كارى دەھىنان و پيش لەشكر دەكەوتن، بە تايبەتەش لە ھەردو ساراي نىوان مىسر و شامدا.^{۳۰۷} پرودوۋەكانى پاشينىش دەريخست كە ئەو عارەبانە لە سوپاي سەلەھەددىنيشدا ھەك شارەزاو چاوساغى رېگاوېان ئىشيان دەكرد. لەلەيەكى دىكەو، بەشىكيان بووون بە جاشى خاچدروشان.^{۳۰۸} بەتايبەتەش بە جاشى ھىزەكانى پيشارد شىردل.

يېگومان بەدووى سارانىشنى جاشى خاچدروشان كە ھەرگىز لە خزمەتى دوزمنى خويان و دوزمنى ولاتەكەشياندا بوون، بوونە ماىەى سەرئىشەو كيشە بۇ لەشكرەكەى سەلەھەددىن، بە تايبەتەش ھۆزى (بنى عباد)^{۳۰۹} كە ھەك (العماد الكاتب) باسيان دەكا دەلى، ئەمانە چاۋنەترسو بەجەرگن، لەناۋچەيەكدا دەژيان پىي دەگوترى ناۋچەى (صرخد) كە لەگەل ناۋچەى (خوران)دا، دراوسىي شانەشانەو ھەردو ناۋچەكەش سەربە ئىدارەى دىمەشق.^{۳۱۰}

سەلەھەددىن لە سالى (۵۶۸هـ / ۱۱۷۲ز) دوو سەد قارەمانى ھەلاتوويى جەنگى دورخستبوونەو بۇ دىمەشق و داۋاشى لە نۆرەددىن مەمود كرىبوو كە "لە ھەريمىكدا ھەر بە مولك، نەخشەى چەند پارچە زەويەكيان بۇ بكيشى و

302 - السلوك، ۴۷/۱. الخطط (طبعة المعهد) ج ۲، ق ۱، ص ۱۶.

303 - السلوك والخطط، ن، ص.

304 - البيان والاعراب، ص ۱۹.

305 - ن، م، ص ۲۳.

306 - صالح بن يحيى، كتاب تاريخ بيروت، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ۱۹۶۹، ص ۹۰. د. ابراهيم علي طرхан، النظم الاقطاعية، دار الكتاب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ۱۹۶۸، ص ۳۲.

307 - اسامة بن منقذ، الاعتبار، ص ۱۱.

308 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۲۶. مرآة الزمان، ج ۸، ق ۱، ص ۲۹۳.

309 - النوار، ۲۱۳، مفرج الكروب، ۲۸۳/۲. أبو شامة، الروضتين في اخبار الدولتين، مجلد يضم الجزء الاول والثاني، مطبعة وادي النيل، القاهرة، ۱۹۲۷ھ، ۱۹۲۲.

310 - سنا البرق، ۱۲۵/۱. القلقشندي، نهاية الارب في معرفة انساب العرب، مطبعة النجاح، بغداد ۱۹۵۸، ص ۱۳۴.

دەستیان لە کفرو لەولاتەکشى وەکیشى".^{٣١١} مەبەستیش ئەوەیە، کە ئەوانە هاوکاریى خاچدروشان دەکەن و لە ناوچەى نیوان میسرو شامدا مەترسییان پەیدا کردووە، بە تایبەتیش کە "شارەزاو ئاگاداری جرت و فرت و فروفیلی ئەو ناوچەیان".^{٣١٢}

دوریش نییە، ململانیی نیوان سارانشینانی ئەو ناوچەیه لەناوخواياندا، بوویتە مایەى ئەوەى هەندیکیان لەرقى هەندیکیان پالێ بە دوژمنەوه دابی، هەواو هەوەسى سارانشینانیش ئەو هەست و هۆشه نایینی و ئەو ژيانە پیکوپیکە هەلناگرێ و ئەو ئاوەزەى نییە بچێ شانبەشانی لەشکری سەلاحەددین بکەوێتە غەزاوه. خاچدروشانیش لیگا لیگا دەمیان شیرین دەکردن و بۆ لای خۆیان رایاندهکیشان و دەیانکردن بە جاشی خۆیان و لە میللهتەکەى خۆیان هەلیاندهگەراندنەوه، تا وای لیها ت دەغل و دانیشیان بۆ فەرەنگەکان ئاوەدیو دەکرد.^{٣١٣} هەر لەبەر ئەوەشە کە (العماد الکاتب) شتى کرچ و کال و ترش و تالیان پیبلێ.^{٣١٤}

هەروەک هەندێ لەو عەرەبانەى باسمانکردن، چەندین دەستەو کۆمەلێش لە مەغریبیەکان چوونە پیزی لەشکری سەلاحەددینەوه، پەنگە ئەمانیش هەروەک سەربازگەلى نافەرمیی و غەیرە نیزامیی بۆ غەزاو بۆ نایین ئەمەیان کردبێ. لەوەش زیاتر کە (ابن جییر)ی گەرۆکی خەلکی مەغریب، لەسەردەمى سەلاحەددیندا بە میسرو شامدا گەراوهو باسیان دەکا، هیچ شتیکی تریان لەبارەوه نازانین. ئەو باسیان دەکاو دەلێ: "زەلامى دەولەمەندى خیرخوانو چاکەکار، خانمان و ئاغاژنان، بەشى لە دارایی و سامانى خۆیان بۆ ئازادکردنى ئەو مەغریبیانە تەرخان دەکرد، کە بەدیلى کەوتبوونە دەست خاچدروشان".^{٣١٥} راستیش دەوی مەغریبیەکان هەروەک لە لەشکری میسرى فاتمیددا هاویشک بوونە، وەک باسمان کرد، لە لەشکری نۆرەددین مەحمودیشدا بەشدارییان کردووە. (ابن جییر) دەلێ: "نۆرەددین مەحمود کاتى نەخۆش کەوت، نەزرى کرد دوازدە هەزار دینار بۆ سەرکێنەوه (فداء)ى دیلە مەغریبیەکان داپەردی".^{٣١٦} سەرچاوهو ژێدەرەن دەلێن، ئەوانەى کاروبارى گەرمایەکانى لەشکری ئەییوبییەکانیان لە ماوهى دوو سال درێژەکیشانى گەمارۆکەى (عکا)دا بەرپۆهبرد، زۆرەى زۆریان مەغریبی بوون.^{٣١٧}

٩- قەوارەو بەرهو چاتر گۆرانی سوپای ئەییوبییەکان:

گوتمان، ئەو پرووداوه گەورەو گەرنگەنى هەر لە هەلمەتەکەى شامى نۆرەددینەوه بەسەر میسردا هاتن، بوونە بنەمایەک لە بنەماکانى پەیداوونى سوپای ئەییوبى، ئەو سوپایەى چ لە سەردەمى وەزارەتى شیرکۆو سەلاحەددین و، چ دواى لە ناودانى خیلافەتى فاتمییەکان، پاراستنى ولاتى میسرى گرتە ئەستۆى خۆى، توانست و توانى ئەم لەشکرە هەند بەرهوچاتر گۆراو، هەند دای لە زیادى، توانى بەر بەهێرشەکانى خاچدروشم و صقلیهو بیزەنتییەکانیش بگرێ و تیکیانیشکێنى و بزووتنەوهکانى دژ بەر حوکمى تازە پەیداووى ئاوه خۆى میسریش سەرکوت بکات.

دواى زانینى پەرگەزو پەسەنگەلى پیکهینەرانی ئەم سوپایە، ئیستا بۆ زانینى سەویه و توانستى کوشتارو جەنگاوهری ئەم سوپایە" بە گشتی پێویستە قەبارەکەشى بزاین. (المقریزی) لە زمان گەورە راویژکاریى سەلاحەددین (القاضى الفاضل)هوه، دەگێرێتەوهو نووسیویەتى: "سەرەتای سالى (٥٦٧هـ/ ١١٧١ز)، هەر بە لەناوبردنى خیلافەتى فاتمیان نمایشی سەربازى سازدرا. هەموو جۆرە بەشەکانى کۆن و نوێ سوپای سەلاحەددین، بە چەک و ئەسپ و

311 - سنا البرق، ١/١٢٥.

312 بۆ شروقهى زۆرتەر، بنۆرە: کتاب، درید عبدالقادر نوری، سیاست صلاح الدین، مطبعة الارشاد، بغداد ١٩٧٦ ص ١٠٢-١٠٣.

313 - السلوك، ١/٧١.

314 - سنا البرق الشامى، ١/٢٩٩. وجب (صلاح الدین) ص ١٧٣، هامش ٧١، نقلا عن مخطوط (البرق الشامى)، ج ١، ورقة ١٧.

315 - رحلة ابن جییر، طبعة دار صادر، دار بیروت، بیروت ١٩٦٤، ص ٢٨٠.

316 - ن، م، ص.

317 - السلوك، ١/٩٤، نقلا عن عبدالمطیف البغدادی، معاصر صلاح الدین فی کتاب (الأعتبار).

نامیرو ئامرازی جهنگهوه بهشدارییان تیدا کرد.^{۳۱۸} ئەو کاتە تازە من گەیشتبوو مە قاهیرە، نوینەرانی بیژەنتەو خاچدروشم پۆم فەرهنگیش بانگ کرابوون و لەوئ بوون. بەراستییش نمایشیکی سەربازی تا بلیی گەرەو گەزگ بوو، هیژ لە دواى هیژو (طلب دواى طلب)،^{۳۱۸} واتا لق دواى لق، بەدووی یەکدا، ملیان لیئابوو بەریز دەپویشتن.

طلب، بە زمانى (الغن)، وهك (المقریزی) دەلی: "میری لقه، ئالای بەرزو شەپپووری تایبەت بە لقهکەى خوی لە پێشەوهیهو دووسەد سوارو، سەد سوارو، حەفتا سواری لە ژێر ئالادایە". نمایشەکە لە بەیانیهوه تا خۆرئاوایوون و تاریکبوونیش درێژەى کیشاو دواى نەدەهات، سەدوچل و حەوت لق لەو خۆ دەرختەدا بەشداریوون. جگە لەوانە بیست لقیش دیار نەبوون و نەهاتبوون، (القاضي الفاضل) درێژەى پێدەداو دەلی: "بەمەزنە چوارە هەزار سوارە دەبوون، زۆریەیان (طواشی)،^{۳۱۹} واتا لە نۆکەرە نزیکەکانی خەلیفە بوون". (طواشی) کە بە کوردی، ئەکا، نۆکەر، پاداشتیان حەوت سەد دینارو، هەزار دینارو، سەدو بیست دینار بوو. (برک)یشیان، واتا ولاییشیان لە دەسەر بەرو ژێر ئەسپ و ئیسترو گویدرێژو و شتریان پێبوو. هەرزەکارێکیش چەکەکەى بۆ هەڵدەگرت و باقیمەنى سەربازەکانیش (قراغلامیە)،^{۳۲۰} واتا لە هەرزەکارە پەشییستەکان بوون.

لەم شەرقەیهوه. کە لە کرداریکی سەرژمیری دەچێ. دەرەکەوئ کە سەلاحەددین سوپایەکی هەبوو، نزیکەى شازدە هەزار هەر سوارەى تێدابوو، وهئ نە (المقریزی) و نە (القاضي الفاضل)یش ژمارەى (الطواشیه) و ژمارەى (القرهغلامیه)یان پێشان نەداو، تەنها هەر هیژدە دەلین کە زۆریەى (الأطلاب)ەکان، (طواشی) بوونە.

پاش تێپەربوونی دە سال، واتا لە سالى ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز) دا، سولتان سەلاحەددین دەستی کردەو بە سەرژمیریەکی نوئی هیژەکانی سوپاکەى، بێگومان لەماوئ ئەو دە سالەشدا هەموو شتێ گۆرا بەرەوچاتری گۆرانیکى زەق و بەرچاویش لە میژو ناوچەکە هاتبوو کایەووە لەشکرەکانی سەلاحەددینیشى گرتبوو و کاری تەواویشی لە پیکهاتەو توانست و قەبارەو پسپۆری و ئەزموون و شارەزایی سوپای ئەیبوبی کردبوو. ئەو بوو، هیژشیک لە ژێر فەرماندەیی (شمس الدولة توران شاه بن ایوب) ی براى سەلاحەددیندا، لە مانگی رەجەبى ۵۶۹هـ / ۱۱۷۴ز^{۳۲۱} دا، کرایە سەر ولاتی یەمەن.^{۳۲۲} پاشان لە کۆتایی سالى (۵۶۹هـ) و بەرایى سالى (۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز) دا، دابەزینە بەرفراوانەکەى

318 - (طلب) وشەیکى کوردی تورکیە، هەروە (المقریزی) دەلی، سەیریکی سەرەو بەک، مانای ئەو میرەیه کە لە مەیدانی شەردا دووسەد سوارەى لە ژێر دەستە، هەروەها بە فرمانداریی سەد سوارو، حەفتا سواریش دەگوترێ، ئەم وشەیه یەکەمجار لە میسرو شامدا کەوتە سەر زمان، لە پۆزانی سەلاحەددیندا. بنۆرە: السلوك، ج، ۱، ق، ۱، ص ۲۴۸. پەراوێز. مفرج الکروب، ۵۹/۲ پەراوێز/۳.

319 - (المقریزی) لە شەرقەى وشەى (الطواشی) مەتنەکەدا، دەلی: خەزەتکاری خەلیفە بوون، واتا نۆکەر، (الأستاذون)یشیان پێگوتراو، صبح الأعشى، ۴/۷۷. لە مانایەکی تردا، کە لەگەڵ ئەم بابەتەدا نالوئ، بە "نۆکەرە خەساوێکان" هاتوو، صبح الأعشى، ۵/۴۵۶. بنۆرە: د. حسن الباشا، الانقلاب الإسلامية فى التاريخ والوثائق والآثار، مطبعة لجنة بيان العربي، القاهرة، ۱۹۵۷، ص ۳۸۲، ئەمەش ئەو دەگەیهنى کە (الطواشی) لە سەردەمەدا، مەبەستى لە پلەیهک زیاتر بەرزتر بوو، چونکە (طواشی) بەمانای (سوارچاکیش) هاتوو. لین پۆل، P. ۸۵۴ saladin. لاىوايه کە (طواشی) لەتاوسەو هاتبێ Toassin، وهك وليم الصوري دەلی: تاویش بۆ وەسفی زەلامى قۆز بەکاردێ، ئەم (الطواشی)یانەش هەلبژاردەى خەلک. هەندیکیان لە سوپای سەلاحەددیندا بوونە فەرماندە. د. سعداوى، التاريخ الحربي ص ۱۱۰، هەرچەندیشە من خۆم رای (لین پۆل) بە پاست دانانم.

320 - الخطط (طبعة المعهد)، ج ۲، ق ۱، ص ۱۶. (القراغلامیه)ش، بە تورکی، واتا (کۆپی رەش)، رەنگە هەر بە سۆدانیهکان گوترا بۆ و پاشان هەموو ئەو سوارانەشى گرتیەتەو کە لە (طواشی) پلە نزمتر، هەروە لە شەرقەکەو دەردەکەوئ.

321 - النوار، ۴۶. الکامل، ۱۱/۳۹۶. وفيات الاعيان، ۱/۳۰۶. الروستين ج ۱، ق ۲، ص ۵۵۱. البداية والنهاية ۱۲/۲۷۳. أبو مخدمة، تاريخ عدن، ج ۱، ق ۲، ص ۲۷. الکواکب الدرية ۲۲۱-۲۲۲.

322 - الکامل، ۱۱/۴۱۲. مفرج الکروب، ۱۱/۲. النویری، کتاب الامام بالاعلام فيما جرت به الأحكام. مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حیدرآباد، الدکن، الهند، ۱۹۶۸، ج ۱، ص ۱۶۳-۱۶۵.

(صقلييهكان) له ئەسكەندەرییە پروویداو له ساڵی (٥٧٠هـ / ١١٧٤ز)^{٣٢٤} دا شوێنەكەى (الكنز) بەرپاڤوو. پاشانیشت سەڵاحەدەین هەلمەتى یەكەمى بەرەو ولاتى شام دەستپێكردو هەندى شارى له قولایى شامدا گرت، ئنجا گەڕایەووە بۆ میسرو هیژشیکى کردە سەر باشوورى فەلەستین و ئیدى ئەو تێكشكانە بوو له (الرملة) كه تێكشكا.^{٣٢٥}

ئەو هەموو پروویداوانەو شتى دیکەى لەو جۆرە بابەتانە پروویدا، سەربارى ئەوانەش سەڵاحەدەین مۆلك و زەوى و زارى له كۆمەلنى كورد سەندەو،^{٣٢٦} چونكه گوايا ئەوان بوون بە هۆكارى ئەو تێكشكانەى^{٣٢٧} (الرملة)، ئەمەش بوو هوى كه مەبۆنەوى سەربازەكانى سەڵاحەدەین، بەلام زۆرى نەخایاند ئەو كه مەكورتییەى پركردەو. ئەمەش بەو پەنوس و ژمارە تازانەدا دیارە كه (المقریزی) له تازە پەیدا بوو هەكالى ساڵی (٥٧٧هـ / ١١٨١ز) دا باسیان لێوە دەكاو دەلى: "سەڵاحەدەین دووبارە بە كاروبارى سوپاكەیدا چوو، تا بزانی ژمارەى سەربازەكانى، چى كەمى كردوو و چەندى زیادكردوو"، له كۆتایى سەرژمێردا دەرکەوت كه هەشت هەزارو شەشەدو چل، (٨٦٤٠) سوارەى هەیه، سەبو یازەدەیان میر لقن، شەش هەزارو نۆسەدو حەفتاو شەش نۆكەرى (طواشی)^{٣٢٨} و هەزارو پینجەسەدو پەنجاو سى (١٥٥٣)^{٣٢٩} (قەرەغلامیشى) هەیه.

كۆى هەمووى دەبیته پتر له حەقدە هەزار جەنگاوەر، واتا زیاترە له نمایشە سەربازییەكەى ساڵی (٥٦٧هـ / ١١٧١ز). ئەرك و مەسەرفى سالانەى سوپا گەیشته (٣٦٧٠٠٠) دینار، ئەم برە پارەیهش بۆ ئەو چەرخ و زەمانە زۆر بوو. (المقریزی) لەو حساب و حسابكارییانەدا، گەلى گروپ و تاخمی ناووس نەكردوو، بە نموونە (المحلون من الأجناد) (العاطلون عن العمل العسكري)، واتا سەربازى خزمەت تەواوكردوى بێكارى حساب نەكردوو. كه پەنگە ئەمانە سەربازى نانەزگ بووین. هەرەها عوربانى، لەخۆوە بە سەرباز بووى لای (الشرقية والبحيرة) و كەتانییهكان و میسرى و فووقههاو قازى و سوڤى و ئەوانەى دیوانەكان و تا چەند ئەرك و مەسەرفیان بۆ دیارى كراو و خەلاتى هەزار هەزار (واتا يەك ملیون)^{٣٣٠} دینارو شتى دیکەى لەم جۆرە بابەتانەى حساب نەكردون.

بێگومان، سەڵاحەدەین نەیدەتوانى گشت هیژەكانى میسر له هەلمەتەكانى پاشتر بۆ سەر ولاتى شام بخاتەكار، خۆ دەبوو بەشێك له هیژەكانى له میسر بەجێبەجێلى، تا ئەگەر دەستدریژییهكى لەناكاوى دەرەكی كرایە سەر میسر، یان جموجولێكى نارهزایى و بەرەهەستكارى وەكو ئەوانەى ساڵی ٥٦٩هـ / ١١٧١ز، ٥٧٠هـ / ١١٧٣ز، ٥٧٢هـ / ١١٧٦ز، قەومان، بتوانى ولاتەكه بپاریزى و بەر له دوژمن بگرى، ئەوانەى ناووەش سەركوت بكات. (أبوشامه) دەلى: "سەڵاحەدەین، كه دواجار میسرى بەجێهێشت و له مانگی (موحەررەمى ٥٧٨هـ / مایسى ١١٨٢ز) دا گەڕایەووە بۆ شام، نیوێ له شكەكەى له گەل خۆى هیناو نیوێكەى تری بۆ پاراستنى بەندەرەكانى میسر جێهێشت".^{٣٣١}

323 - الكامل، ٤١٢/١١. مفرج الكروب، ١١/٢. النويرى، كتاب الأعلام بالأعلام فيما جرت به الأحكام، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن، الهند ١٩٦٨. ج١، ص١٦٣-١٦٥.

324 - الكامل، ٤١٤/١١. النوارى، ٤٧-٤٨. وفيات الأعيان، ١٦٥/٧. مفرج الكروب، ١٦/٢-١٧. الخطط (طبعة المعهد) ج٣، ق٢، ص٢٨٤.

325 - سنا البرق، ٢٥٧/١-٢٦٠. الكامل، ٤٤٢/١١-٤٤٣. مفرج الكروب، ٦٠. الروضتين، ج١، ق٢، ص٦٩٩-٧٠٣. الذهبى، العبر، ٢١٦/٤.

326 - أخباز: بهو پارچه زەوى و زارانه دەگوترا كه دەدرا به گەورەناوداران، بنۆرە: السلوك، ٨٥/١. النوارى ٢٤٥. بولياك: الأقطاعية في مصر وسوريا، منشورات دار الكشوف، بيروت طبعة الثانية ١٩٤٨، ص٥٩.

327 - السلوك، ٦٥/١.

328 - ئاليزەدا فەرقو جياوازى نيوان سوارچاك و (الطواشي) مان بۆ دەرەكەوئ.

329 - الخطط، (طبعة المعهد) ج٢، ق١، ص١٦.

330 - هەمان سەرچاوەو دوو لاپەرەكه.

331 - الروضتين، ٢٧/٢.

له هه‌لمه‌تی یه‌که‌می سهر شامیدا، له سهربازانی میسر ته‌نیا یه‌که‌تیبه‌ی^{٣٣٢} جه‌وت سه‌د سواره‌یی^{٣٣٣} له‌گه‌ل خۆیدا برد.

سه‌لا‌حه‌ددین ده‌شیزانی که‌ ئه‌و هی‌زه‌ که‌مه‌و به‌شی ئه‌وه‌ نا‌کا شامی پێ‌دا‌گیر بکا، وه‌لی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌ی به‌لای ئه‌وه‌وه‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌بوو بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ولاتی، که‌ ئه‌وه‌ شه‌ش سا‌له‌ لی‌ی دا‌پرا‌وه‌و خۆی و مام و باوک و خیزانی له‌وئ گه‌وره‌ بوونه‌. هه‌رکه‌ گه‌یشته‌یه‌ دیمه‌شق، یه‌که‌سه‌ر چووه‌ خانووه‌که‌ی باوکی، که‌ خانووی (العقیقی)^{٣٣٤} یان پێ‌ده‌گوت، به‌گه‌یشته‌نیشتی شاری دیمه‌شق سه‌رله‌به‌ری کردیان به‌ ئاهه‌نگ و شای.

ئهمه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌لا‌حه‌ددین سه‌رپاکی له‌شکره‌که‌ی له‌میسر هێشته‌وه‌، ته‌نیا ئه‌و هی‌زه‌ که‌مه‌ نه‌بی که‌ له‌گه‌ل خۆی بردبووی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ میسر تازه‌ له‌و پروداوه‌ سه‌خت و گرانانه‌ دهرباز بوو بوو، که‌ له‌ ماوه‌ی له‌ سا‌لیک که‌متردا (نیوه‌ی دووه‌می سا‌لی ٥٦٩ هـ و به‌رای سا‌لی ٥٧٠ هـ / ١١٧١ ز) به‌سه‌ری هات و هه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو، حوکمی ئه‌یی‌وبیان له‌گه‌ل خۆیدا پامانی. پروداوه‌ یه‌که‌ له‌سه‌ر یه‌که‌کانی له‌و ماوه‌یه‌دا پرویاندا: پیلانکارییه‌که‌ی (مؤامرة) عمارة الیمنی و هاو‌پێ‌کانی^{٣٣٥} و دابه‌زینی خا‌چ‌دروشان له‌ شاری ئه‌سکه‌ندهریه‌^{٣٣٦} و شو‌پشه‌که‌ی (الکنز) له‌ (الصعید)^{٣٣٧}، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌دا بوون، که‌ سه‌لا‌حه‌ددین پێ‌ش ئه‌م پروداوانه‌ به‌شی له‌ هی‌زه‌کانی کردبووه‌ سه‌ر ولاتی یه‌مه‌ن (ره‌جه‌بی سا‌لی ٥٦٩ هـ)، سه‌رباری ئه‌وانه‌، نووره‌ددین مه‌حمودیش له‌ (شه‌والی سا‌لی ٥٦٩ هـ / ١١٧٤ ز) مرد و کۆمه‌که‌ سه‌ربازییه‌کانی بۆ میسر بردرا و نه‌مان، هه‌رچه‌نده‌یشه‌ له‌ دوا سێ سا‌له‌ی ته‌مه‌نیدا، له‌گه‌ل سه‌لا‌حه‌ددین لی‌کتر که‌وتبوونه‌ گومان و دل‌ه‌راوکی.^{٣٣٨}

به‌ بۆنه‌ی سه‌رکه‌وته‌نییه‌کانی سه‌لا‌حه‌ددین له‌ دوا‌ی (حطین) ٥٨٣ هـ / ١١٨٧ ز، ئه‌وه‌بوو سه‌لا‌حه‌ددین بانگه‌یشتی سه‌رله‌به‌ری سوپای میسری کرد و دا‌وا‌ی له‌ (الملك العادل) ی برای کرد، به‌خۆی و (به‌و له‌شکره‌ی که‌ له‌ میسر ماوه‌ته‌وه‌) به‌رپێ‌که‌ون و بگه‌نه‌ سه‌رنا‌وچه‌کانی فه‌رنگ و گه‌مارو‌یان بده‌ن.^{٣٣٩} کاتی‌کیش ئه‌مه‌ی کرد، که‌ زانی بارو‌دو‌خی دهره‌وه‌و ناوه‌وه‌ی میسر ئارامو و ترسی له‌سه‌ر نییه‌.

سه‌لا‌حه‌ددین ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌ ولاتی شام، که‌وته‌ نزیک‌کردنه‌وه‌ی له‌شکره‌که‌ی نوره‌ددین و، دو‌ستایه‌تی له‌گه‌ل‌یاندا سازدا و رای‌کێ‌شان بۆ لای خۆی و له‌ هه‌موو شاره‌کانی دیمه‌شق و حه‌له‌ب و حه‌مماو شاره‌کانی دیکه‌شدا که‌ دا‌گیری کردن، سه‌ربازه‌کانی نوره‌ددینی له‌ ده‌وری خۆی خه‌رک‌دنه‌وه‌و له‌شکری ولاتی لی‌دروست کردن و له‌ هه‌موو هه‌نگاوێ‌کیدا ده‌سته‌و نه‌زی بوون. هه‌رچی ئه‌و که‌تیبه‌ میسرییه‌شه‌ که‌ له‌گه‌ل خۆی هێنا‌بوونی، هه‌موویانی نارد‌وه‌ بۆ میسر تا له‌وئ بجه‌سینه‌وه‌، چونکه‌ بۆ ئه‌و کاته‌ هی‌چ پێ‌ویستی پێ‌یان نه‌ما‌بوو.^{٣٤٠} ئیتر لای سه‌لا‌حه‌ددین ئاسایی بوو که‌ینی به‌ پێ‌ویستی بزانی بنی‌رئ هه‌ندی چه‌کدارو سه‌ربازی له‌ میسره‌وه‌ بۆ بی و

³³² - سه‌رچاوه‌کان ده‌لێن: سه‌لا‌حه‌ددین (جریده) یه‌کی له‌ته‌ک خۆیا برد، واتا (که‌مترینی له‌شکره‌که‌ی). بنۆره: الثعالبی، فقه‌ اللغة و سر العربیة

مطبعة‌ الأستقامة، القا‌ره ١٩٥٩، ص ٣٢٩. یه‌که‌ ته‌به‌ش ئه‌کا (١٠٠- ١٠٠٠) سه‌ریاز، بنۆره: النویری، نه‌ایه‌ الأرب، ط، القا‌ره ١٩٥٤، ١٨٩/٦.

³³³ - الکامل، ٤١٦/١١. زیده‌ الحلب، ١٩/٣. مفرج الکروب، ١٩/٢. ابو‌ القداء، المختصر، ٧٦/٥. السلوک ٥٨/١- ٥٩. شفاء القلوب، ٨٤.

³³⁴ - بنۆره سه‌رچاوه‌کانی پێ‌شتر، هه‌روه‌ها النوا‌ر، ٥٠. سنا البرق، ١٧٦- ١٧٧. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٦٠٢- ٦٠٥. ابن‌ العبري، تاریخ المختصر

الدولة، المطبعة‌ الکاثولیکیة، بیروت ١٩٥٨، ط ٢، ص ٢١٦. الب‌دا‌یة و نه‌ایة، ٢٨٨/١٢. شن‌رات الذهب، ٢٣٦/٤.

³³⁵ - سنا البرق، ١٤٧/١- ١٤٩. الکامل ٣٩٨/١١- ٤٠٠. مفرج الکروب، ٢٤٣/١- ٢٤٥. السلوک، ٥٣/١- ٥٤.

³³⁶ - سنا البرق، ١٦٩/١- ١٧٠. الکامل، ١٢/١١- ٤٤٤. النوا‌ر، ٤٨- ٤٩. مفرج الکروب، ١١/٢- ١٦، الأ‌مام ١٦٣/١- ١٦٩. السلوک، ٥٧- ٥٥/١.

³³⁷ - الکامل، ١٤/١١، النوا‌ر، ٤٧- ٤٨. و‌فی‌ات الأعیان ١٦٥/٧.

³³⁸ - الکامل، ٣٧١/١١، ٣٩٢. الب‌اهر، ١٥٨. مفرج الکروب، ٢٢١/١. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٥١٨.

³³⁹ - الکامل، ٥٤٠/١١.

³⁴⁰ - ن، م، ٤٣٥/١١.

كهينى ئىشى پىيان نەما فەرمان بدا بگەپنەوہ بۆ مىسرو ئەم ھىنان و ناردنەوہىش چەند جارن پروویداوہ^{۳۴۱}.

واتا ئەگەر سەرنجى بدەينى بۆمان دەردەكەوى كە سەلاھەددىن خاوەنى دوو سوپا بووہ "سوپا يەكى وەك يەدەگ لە مىسر ھەبووہ، كەينى زۆرى پىيوست پىبووبى، ھىنانى بۆ ھاوکارىي لەشكرى شام و ئەگەر پىيوستىش نەبووبى، يان مىسر مەترسىي دەركى لەسەر بووبى، ئەوہ لە مىسر دەمانەوہ. ئەم ھىزە مىسر، ھەر لەو ھىزەوہ پەرى سەند كە كاتى خۆى لەژىر فەرماندەيى شىركۆدا لەلایەن نوردەددىنەوہ نىردرا بۆ مىسر، كە ھەشت ھەزار سوارەو ھەزاران پىادەي ھەبوو، پاشانىش كۆمەلانى دىكە چوونە ژىر ئالای ئەو لەشكرەو بەرەبەرە زىادى كرد، تا بوو بە دوو ئەوہندە، وەك دىتمان.

ھىزەكەى تری، ئەوہى شام بوو، كە يەكسەر بەدەست خۆیەوہ بوو، لە ھەموو جموجوولیکیدا دوى دەكەوتن، ئەم ھىزە بارەگای لە دیمەشق بوو، سەربازەكانى، زۆرتر سەربازانى سوپاكەى نوردەددىن مەحمود بوون، تەنیا ھەلەبى لىدەرچى، كە نەخرايە سەر دەولەتى سەلاھەددىن، تا مردنى سەرگەورەى ھەلەب (الملك الصالح اسماعيل بن نورەددىن مەحمود)، دوو سالىش بەسەردا تىپەپرى ئنجا ھەلەب كەوتە سەر دەولەتەكەى سەلاھەددىن. واتا لە (موحەررەمى سالى ۵۷۹ك/ مايسى سالى ۱۱۸۳ز) ئەم (الصالح)ە، دواى مردنى باوكى بەزۆرى يەكئ لە مەرەكانى ژىر دەستى باوكى بە ناوى (كەشتكىن). ئەم مەرە، شارى ھەلەبىش و مەرەندالى كوپى ئاغاكەيشى خستبووہ ژىر پكىفى خۆیەوہ.^{۳۴۲}

سەلاھەددىن، ئىدى ھەر شارىكى بخستبايە سەر دەولەتەكەى، لەشكرى ئەو شارەى دەكرە لەشكرى خۆى، شارەكەشى دادەپرى بۆ ھوكمى يەكئ لە خزمەكانى، يان بۆ مەرەى لە مەرەكانى خۆى، تەنیا ئەو شارانە نەبى كە ھەتتەوہ دەردەوى ولاتى شام، نەخاسمە ولاتى جىزىرى، بە نموونە، وەك شارى ئامەد، ھەرەھا ئەربىل و شىنگارو (جىزىرى ابن عمر) و موسل. ئەم شارانەى ھەريەكەو بەدەست سەرگەورەى شارەكەوہ ھىشتەوہ. پەنگىشە لەبەرئەوہ بووبى، كە لە سەرگەورەكانىان دلىابووبى، چونكە دۆستىشى بوون و لەنەتەوہكەى خۆشى بوون. لە ھەمووشى گرنەگر، خەلەكانىان كوردن و لىيان دلىاو پشت ئەستور بووہ. تەنیا شارى موسل تەرىك ماىەوہ، چونكە سەرگەورەكانىان ملیان نەداو تاماويەكەش كەوتنە دۆژمنایەتى سەلاھەددىن. وەلى سەلاھەددىن شەرتوشروتى لەگەل ئەم شارانە ئەوہبوو، كە بۆ كاتى پىيوست، بۆ غەزا ئامادەبن. قايل بوونى شارى ھەلەب و پاشانىش شارى موسل دواى كۆشش و ماندووبونىكى بىوچان و گەمارۆى شار، ئنجا ھاتەدى، شارى ھەلەب بە مەرچى ھاتە ژىر ئالای سەلاھەددىنەوہ كە سەرگەورەى شار (عماد الدين زنگى بن قطب الدين مودود) لە جىياتى ھەلەب، شارى شەنگال و دەوروبەرى شارەكە وەرەگرى.^{۳۴۳}

شارى موسل ھەرچەندىشە سوپاكەى لە مەيدانى شەپدا ھەموو جارئ دەشكان و ھەلەھاتن، بەلام شارەكە، بەرامبەر بە سى جار گەمارۆ وەستان و لە بەرەبەرەكانى و پكابەرى سەلاھەددىن بەردەوام بوون.^{۳۴۴}

سەرگەورەى شارى موسل، دانەدەما، ھەرچى لەدەستى بەھاتايە دىكرە، تەننەت كۆمەكى لە خاچدروشمانىش وەردەگرت. نەك ھەر ئەوہ، تايەفەى ئىسماعىلىيەكانىش كە دۆژمنى سەلاھەددىن بوون، ئەوانىش پشتيان گرتبوو، بەھەرچال، سەرەنجام موسلىش بە پىي پىكەوتننامەيەك كە لە نىوان ھەردوولا لە سالى (۵۸۱ك/ ۱۱۸۵ز) دا بەسترا، چوہ ژىر ئالای سەلاھەددىنەوہ. بەو جۆرە لەشكرى موسل، ئىدى لەو پۆژەوہ لە ژىر فەرماندەيى سەلاھەددىندا

341 - ك، م، ۱/۵۴، ۴۳۵، مرآة الزمان، ۸/۳۳۳، ۴۱۵. الروضتين، ۲/۸، ۲۷. زبدة الحلب، ۳/۲۶. السلوك، ۱/۶۱.

342 - (الملك الصالح) كاتى كە باوكى مرد، ئەو مندالىكى يازدە سالان بوو.

343 - النوادر، ۵۹. الكامل، ۱۱/۴۹۶-۴۹۷. مرآة الزمان، ۸/۳۷۵. زبدة الحلب، ۳/۶۶. الروضتين، ۲/۴۲.

344 - لە بارەى گەمارۆى يەكەمى موسلەوہ، سالى، ۵۷۸/ ۱۱۸۷ز، بنۆرە: النوادر، ۵۷. الكامل، ۱۱/۴۸۵. گەمارۆى دووہم ۵۸۱ك/ ۱۱۸۵ز. الكامل، ۱۱/۵۱۰. مفرج الكرب، ۲/۱۶۷. گەمارۆى سىيەم، ۵۸۱ك/ ۱۱۸۵ز، بنۆرە: مفرج الكرب، ۲/۱۷۰. ھەرەھا بنۆرە: د. رشيد الجميلي، دولة الأتابكية في الموصل بعد عماد الدين زنكي، طبعة دار النهضة، بيروت ۱۹۷۰، ص ۱۳۸-۱۶۰.

345 - لەبارەى پىكەھاتنەكەوہ بنۆرە: النوادر، ۷۰. الكامل، ۱۱/۵۱۷. الروضتين، ۲/۶۴. زبدة الحلب، ۳/۸۳.

دهجنگاو سه‌رگه‌وره‌ی موسل قه‌لغان و چه‌ك و نه‌وتی سیپی^{۳۴۶} به له‌شكری سه‌لا‌حه‌ددین د‌دا.

هی‌زی موسل له هی‌زی هه‌موو شاره‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که گرن‌گ‌ترو گه‌وره‌تر بوو، جگه له‌وه‌ی شووره‌ی شاره‌که‌ش تا بلی‌ی سه‌خت و قایم بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که خو‌ی له‌به‌رده‌می هه‌لمه‌ته‌کانی سوپای سه‌لا‌حه‌ددیندا راده‌گرت و نه‌ده‌شکا.

موسل ته‌نیا میرنشینی‌که، سه‌رچاوه‌کان به پوختی باسی قه‌واره‌ی له‌شکره‌که‌یان کردی، ئه‌و باسی قه‌واره‌ی له‌شکره‌ش به بۆنه‌یه‌کی زۆر سه‌یره‌وه هاته‌ ده‌ست، ئه‌وه‌بوو که (ابن الاثیر)ی می‌ژوونوسی ناوداری شاری موسل ناچار بوو سه‌رژمی‌ریه‌کی ورد له له‌شكری موسلدا بکات، بۆ به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی (العماد الکاتب)، می‌ژوونوسی به‌ره‌ی سه‌لا‌حه‌ددین، که باسی سه‌رکه‌وتنی سه‌لا‌حه‌ددینی کردوه به‌سه‌ر له‌شكری (سیف الدین غازي) و فه‌رماندار (عزالدين زلفندار)، له‌شه‌ری (تل السلطان) دا که له (۱۰)ی شوالی سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز) دا له‌سه‌ر پ‌یگای (حماه). یه‌ك قوناغه‌پ‌ی دوور له‌شاری حه‌له‌به‌وه. پ‌ووی دابوو. (العماد) گوتی: "هه‌والمان به‌ده‌ست گه‌یشته، که ئه‌وان. مه‌به‌ستی له سوپای موسل و حه‌له‌به. بی‌جگه له‌سه‌ربازی ره‌شوکی، بیست هه‌زار سوارهن، له پشتی‌شه‌وه، خاروبارو کۆمه‌کی زۆریان له‌گه‌له، به‌لینی به‌هانا هاتنی فه‌ره‌نگ‌یشیان پ‌یدراوه، پ‌وژ به پ‌وژیش هی‌زو سامیان پ‌وو له زیادییه، ئی‌مه‌ش ته‌نیا شه‌ش هه‌زل سواره‌مان خ‌رکردوه ته‌وه"^{۳۴۷}.

ل‌یه‌دا، (ابن الاثیر) راپه‌ری و به پ‌یویستی زانی به‌ره‌په‌رچی قسه‌کانی (العماد) بداته‌وه‌و گوتی: "العماد الکاتب، له کتیبی (البرق الشامی)ی خویدا، گوتویه‌تی... له‌شكری (سیف الدین) له‌م شه‌رده‌دا، بیست هه‌زار سواره‌ی هه‌بوون، وه‌هاش نه‌بووه‌و راس‌ت نا‌کا، به‌ل‌کو، یه‌قینم له شه‌ش هه‌زار زیاتر بووه‌و، زیاتره‌که‌ش نه‌گه‌یشته‌وه‌ته پ‌ی‌نج سه‌د، من خۆم لیستی نمایشه‌که‌م دیوه‌و له ر‌یزکردنی به‌ره‌و قۆلی راس‌ت و قۆلی چه‌پ و به‌رسنگی له‌شکرو پ‌یشه‌نگه‌کانی د‌ل‌نیام."^{۳۴۸} سه‌ره‌رشته‌و نووسه‌ره‌که‌شی (مجد الدین ابا السعادات المباركه‌و)، (العماد)یش ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه هه‌قاله‌که‌ی خو‌ی هه‌ل‌ک‌یشی. مه‌به‌ستی له سه‌لا‌حه‌ددینه، ده‌یه‌وی بلی، سه‌لا‌حه‌ددین به شه‌ش هه‌زار سواره‌وه، بیست هه‌زار سوار‌ی پ‌اوناوه، هه‌قوایه، هه‌قیانه‌ت بگوت‌ی، به‌لام، باشه، من نازانم، موسل تاده‌گه‌یته پ‌ووباری فوراتی‌ش بۆچی بۆ خو‌ی چه‌نده، تا بیست هه‌زار سواره‌ی هه‌بی؟"^{۳۴۹}

ئیه‌ مه‌به‌ستمان له‌م دا‌کوکی کردنه‌ی (ابن الاثیر) که له هه‌لاتن و دۆراندنی ته‌تابه‌کی موسلی ده‌کا، ئه‌و زانیارییه‌که له‌باره‌ی له‌شكری موسله‌وه بۆمانی ره‌خساندوه‌و، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌شكری موسل، شه‌ش هه‌زار سواره‌و نزیکه‌ی پ‌ی‌نج‌سه‌د سوار‌ی ده‌بوون، بی‌گومان، له‌شکری وه‌ک له‌شكری موسلی ئه‌و زه‌مه‌ن و سه‌رده‌مه، ئه‌مه ژماره‌ی بووبی، له‌شکریکی مه‌زن و کۆک بووه، نه‌خاسمه له چاو سوپاکه‌ی سه‌لا‌حه‌ددیندا که له‌شكری شام و به‌شیکی‌ش له له‌شكری سواره‌ی میسری له‌گه‌ل‌دا بووه.^{۳۵۰}

خۆ ئه‌گه‌ر بی‌ت و له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی شه‌ری (حطین)ی سه‌لا‌حه‌ددینی‌شدا به‌راوردی بکه‌ین، ئه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی، له دوو هی‌نده‌ی له‌شکره‌که‌ی موسل پ‌تر نه‌بووه.

جا، به‌و جو‌ره، ده‌توانین تا راده‌یه‌ک، له‌شكری باقیمه‌نی میرنشینه‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که، به پ‌یودانگی له‌شکره‌که‌ی

346 - الفتح القسي، ۳۵۰. الروضتين، ۱۴۸/۲.

347 - سنا البرق، ۲۰۰/۱- ۲۰۱. مرآة الزمان، ۳۳۳/۸، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۰، ۶۵۱. نقلا عن البرق الشامی، مفرج الكرب، ۳۸/۲- ۳۹.

348 - "وشه‌ی (پ‌یشه‌نگ) له‌م وه‌رگ‌پ‌انه‌دابۆ (الجالی‌ش)ی عه‌ره‌بی دانراوه، مانای (الجالی‌ش) ئه‌سله‌که‌ی، واتا ئالای گه‌وره‌و نووکه‌که‌ی باقه‌نه‌یی (گورزه‌یی) مووی پ‌ی‌وه‌یه، پ‌اشان کرا به‌ناوی پ‌یشه‌نگی به‌رسنگی له‌شکر، یان راپه‌ری له‌شکر"، صبح الأعشی، ۸/۴.

349 - الکامل، ۴۲۹/۱۱. مفرج الكرب، ۳۲/۲.

350 - (سه‌لا‌حه‌ددین داوای هی‌زیک‌ی میسری کرد، تازه گه‌یشته‌بوونه نه‌به‌ردی شه‌ره‌که‌) النواير، ۵۲، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۰، مفرج الكرب.

مېرنيشيني موسل بخه ملينن، كه موسل گه وړه ترو به هيژ ترين ميرنشينه كاني نهو سهرده مه بووه.^{۳۵۱}
 پيموايه گه وړه ترين قه واره ي سوپاي نه يويوييه كان له حاله تي جهنگدا، نهو قه واره يه بوو كه له كاتي شه پرده كي
 (حطين) دا بوويه تي.

هه ندي له ميژوونو ساني هاوچه رخ و كه ساني ديش، باسي ژماره ي سوپاكيه ي سه لاهه ددين ده كن. (ابن الاثير)
 ده لي: "هاوكاران و سهربازان، كو مه ل دواي كو مه ل دهاتن، سه لاهه ددين له گه لياندا كو بووه ووه هه موويان پي كه وه
 پويشتن له شكر له مهيداندا خو ي درخست و سهرژميكران، سهره نجام، جگه له سهربازاني ته وعي، نه وانه ي سهر به
 دهره به كي سهربازي و موچه خو راني ميري گه يشتنه دوازه هزار سواره.^{۳۵۲} كه چي، (العماد الكاتب) له (الفتح
 القدسي) دا، ژماره ي سهربازاني سه لاهه دديني نه نو سيوه، ته نيا نه ونده نه بي، كه گوتويه تي: "له شكر ي له و له شكره
 تو كمه ترو گه وړه تري نه دي وه"،^{۳۵۳} به لام له (البرق الشامي) يه كه ي خويدا نو سيوويه تي، كه (ابو شامة) لي ي وهرگرتو وه،
 (الذهبي) ژماره ي جهنگاو راني نه يويوييه كاني به هه شتا هزار سواره و پياده ي خه ملاندو وه.^{۳۵۴}

(رنسيما ن) ده لي: "نه وه ي (عماد الدين) له (البرق) دا نو سيوويه تي، له گه ل ميژوونو ساني دي كه شدا، كه گواي سوپاي
 نه يويوييه كان له دوازه هزار سواره و ژماريكي زوري له سهربازي ته وعي پي كه اتو وه، نهو قسه يه له راستي به دهره و
 زوري و هه سر خراوه خو نه گهر (العماد) وادابني ن كه ميكي شي و هه سر خستبي، هيشتا ناگاته خه ملاندنه كه ي سوپاي
 مه سيحييه كان، كه نهو گه يان دبوويه په نجا هزار.^{۳۵۵} به لام (رنسيما ن) هه زو و به زو و خو ي به درو ده خاته وه و نهو
 قسه يه ي نه ختي له مه و پيش كردي به راستي داناني و ده لي: "ده شي و هه دابني ن له شكر ي فهرمي سه لاهه ددين
 گه يشتي ته دوازه هزار زه لام، به لام نهو زياد بوونه ي له وه وه هاتو وه كه سهربازگه ي ته وعي به زوري چوونه پال
 له شكره كه ي سه لاهه ددين و دوسته كانيشي گه لي كه تيبه يان بو نارد، بهو جوړه ژماره يان ده گاته نزيكه ي هه ژده هزار
 زه لام".^{۳۵۶}

351 - "جب" له شكر ي ديمه شق به هزار سهربازو هي حه له بيش به هزار سهربازو هي حمص به پينج سهد سهرباز ده خه مليني". صلاح الدين

۱۶۵- ۱۶۶.

352 - الكامل، ۵۳۱/۱۱. زبدة الحلب، ۹۲/۳. الروضتين، ۷۶/۲. مفرج الكروب، ۱۸۷/۲. السلوك، ۹۳/۱. البداية والنهاية، ۳۲۰/۱۲. الذهبي، تاريخ

الاسلام، مخطوط مصور في مكتبة الدراسات العليا: "واتا ده ستنووسي كه له كتبخانه ي خويندني بالا". به شي (۱)، ژماره (۱۶۵۹) كاغزي (۷).

353 - الفتح القسي، ص ۶۴.

354 - الذهبي، مخطوط، ن، و.

355 - رنسيما ن، تاريخ الحروب الصليبية، ۷۹۸/۲.

356 - رنسيما ن، ۷۹۹/۲.

كهرتی دووهم

سیستهم و ریځخراوه کانی سوپای نه ییوبیان

۱- دیمه شق: مۆلگه ی سوپای نه ییوبییه کانی

۲- دیوانی سوپا

۳- جل و بهرگی سهر بازکان.

۴- نازو و قه و خاړو بار.

۵- دهره بهگی نه شکر سازی.

۶- ته یارو نامه د بهاشیی سهر بازی (نه شکر کیشی):

ا- سیستهمی پینج هیزه کی.

ب. نه لقه ی تاییه تو مه ملوکه کانی سوتان.

۷- لقه کانی و جوونه کانی سوپا، هر جوونه و به پیی چه کی خوی.

ا. جوونی (سنی) سواره.

ب. جوونی پیاده.

ج. جوونی دیکه.

۸- سهر بازی حه زه کی (ته وعی) نه سوپای نه ییوبیدا.

۹- تیپه کانی و دل سوپا (الملحقة بالجیش):

ا. تیپی نه ندازیاری.

ب. تیپی پزیشکی.

ج. تیپی موسیقای سهر بازی.

د. نالا به ده ستانی سوپا.

۱- دیمه شق: مۆلگەي سوپاي ئەيىوبىيەكان:

ولاتى شام بوو بوو مۆلگەي بەگژداچوونەوئەي خاچدروشمەن لەلایەن موسولمانانەو، بەتایبەتییىش لە سەردەمى نوورەددىن مەحموددا، كە لە سالى (٥٤٩/ك/١١٥٤)دا دیمەشقى لە حوكمى (مجيرالدين أبى كورى محمد كورى بورى كورى طغتكين أتابك) پزگارکردو خۆي جیگای گرتەو^{٣٥٧}.

كانتیکیش سەلاحەددین لە سالى (٥٧٠/ك/١١٧٤)دا، بەرەو شام كشا، دیمەشقى كرد بە مۆلگەي حوكمى ئەيىوبىيەكان. بىگومان نزیكى ئەم شارە لە ناوچە، خاچدروشمەن داگیركەرەكان و پتەوى و قایمى شوورەكەي و فەراھەمى مایەي ژياری و گۆزەران و خۆشیی ئاوەهواكەي، ئەم خەسلەتەنەي ئەم شارە، وای لە سەلاحەددین كرد كە بىيكا بە مۆلگەي لە شكەرەكەي و لەوە باشتری دەستەدەكەوت كە لەوێ، بەرەي موسولمانان یەكبخاوەستبكا بە سەندنەوئەي ھەرىمە داگیركەرەكانى عەرەب. ھەرچى شاری ھەلەبە، ئەو لە خاچدروشمەنەو دوور بوو، ماوەیەكیش بەدەست میرەكانى نوورەددینەو مایەو، تا سالى (٥٧٩/ك/١١٨٣).

ئیدی سوپاوە شكرى ئەيىوبى، لە دیمەشقىو، ھێرش لە دواي ھێرشیان دەكرە سەر دوژمن و چەندین جار پەلامارى قەلای قایمكارى (الكرك)یان داو لە سالى (٥٨٣. ٥٨٤/ك)دا ھێرشیان بردە سەر (طبرية) و (حطین)، ھەروەھا بۆ باكووریش بەرەو (أنطاكية) و دەورووبەرى بەرەو ژوور كشان، بەرەو باشووریش خۆیان گەيانەدە (صفدو كوكب و بیسان)^{٣٥٨} و جیگایانى دیکەش. سەلاحەددین، ھەموو جارێكیش پاش تەواو بوونى ئەو جەنگانەي، ھێزەكانى دەكشەنەو بۆ دیمەشقى^{٣٥٩} جارى وەھاش بوو، ھەموو لەشكرو سەربازەكانى، وەكو ئەوئەي سالى (٥٨٠/ك/١١٨٤) و سالى (٥٨٣/ك/١١٨٧)، ھەموو لە شاری دیمەشقى خە دەبوونەو. ئەمەش مانای وایە، سەربەشەتانی سوپاي ئەيىوبى لە شكركای گەورە گەورەیان، بۆ ھەوانەوئەي لە شكرى گەورە لە دیمەشقى دەستەبەرەو فەراھەم كردووە، خۆراك و جیگای ھەسانەوئەشيان بۆ ئەو ھەموو سەربازەو بۆ وڵاخەكانیشیان داين كردووە. راستیشت دەوئ پێیان دەگوت لە شكركای (الجابية) لەسەر زەویيەكی بەرفراوانى نزیك دیمەشقى بنیادنرا بوو.^{٣٦١} كە ئیسلامیش سەرى ھەلداو، غەزایان گەیشتە ئەم ناو، كرديان بەو لە شكركایە مەزنە، ئاوە ھەواي (الجابية) ھەند خۆش و لە بار بوو، كردبوویان بە جیگەي شفاو گۆرپێدانەوئەي سەربازان.^{٣٦٢}

جگە لەو، دوو گۆرپەپانى بەرفراوانیشی تیدا بوو، بۆ مەشقى كردن و ھەرزى، فەرماندەكان ھەندىكیان، بە نمونە، وەك نوورەددین مەحمود و سەلاحەددین و كەسانى دیکەش دەیانكرد. (ابن جییر) لە سەردەمى سەلاحەددین، كە ھاتە دیمەشقى، دەلى: "ئەم دوو گۆرپەپانە كەوتونەتە دەرەوئەي شار، بەلای رۆژئاوا، ھەند كەسكو جوانن، ھەر دەلىي بە ئەتلەسى سەوز داپۆشراون... پووبارەكەش بەنىوانیاندا دەروا، سولتان دەچیتە ئەو یاریگایانەو بە گۆپالى گۆلف^{٣٦٣} قاشوانانى دەكا. ھەموو شەویكیش كۆرەكانى سولتان دەچنە ئەوئ و بە تیراندازی و وازی ئەم یاریي گۆپال و گۆلفەو،

³⁵⁷ (الكامل، ١١/١٩٧).

³⁵⁸ لەم روووە، جان سۆفا جیە دەلى: ئەتابەكى سەلجوقیەكان و، ئەيىوبىيەكانیش، دیمەشقیان كۆبوو بە پێگەيەكی جەنگی. بنۆرە: كتیبەكەي خۆي دمشق الشام، المطبعة الكاثوليكية، بیروت ١٩٣٦، ص ٣٤.

³⁵⁹ ھەر بە نمونە بنۆرە: الكامل ١١/٤٥٢، ١٢/٠٦، زیدە الحلب، ج ٣ الصفحات ٩-٢١، ٢٦، ٢٧، ٥٥، ٥٦، ٧٢، ٧٣، ٧٤، ٧٩، ٨٤، ٩٠، ٩١، ١٠٨ ابوالفداء/ المختصر ج ٥ ص ٨٧، ٩٠، ٩١، ٩٨.

³⁶⁰ محمد بن تقي الدين عمر الأيوبي، مضار الحقائق و سرالخلايق، مطبعة عالم الكتب، قاهرة ١٩٦٨، ص ١٨٨، السلوك، ١، ٨٤-

³⁶¹ معجم البلدان، ٣/٩١.

³⁶² دائرة المعارف الاسلامية، ط ١٩٣٣، ج ٦، ص ٢٣٣، لە بارەي گرنگی (الجابية) و، بنۆرە: الكامل، ٢/٥٠٠-٥٠١، ٥٣٥.

³⁶³ (الصولجان): گۆپالتيكى سەر چەماوەيە، واتا یاریي گۆلف GOLF، (بە كوردی: قاشوانانى).

دهیبه نه سهر^{۳۶۴}. کیپرکییه کی دیکه یان دهکرد، پیی دهگوترا (العقیق)، تیلایه کیان دهچه قاند، نیشانه یه کیان به نووکی تیلایه ده نایه وه، ده بویه، سوار له گهرمه ی غاردا به تیر بییکی، نوره ددین مهحمود، خو، زور حهزی له یارییه دهکرد^{۳۶۵}. ههرجی گۆپه پانی دوومه، نهو یان کهوتبووه باشووری دیمه شق، زهویه که ی زیخه ل بوو، پیی دهگوترا گۆپه پانی (الحصی)^{۳۶۶}. قه لایه که ی دیمه شق زه قترین و دیارترین شوینی بهرچای سهربازی و ئیداریی ئه م شاره بووه. هه موو قه له مپه وی میری تیدابوو، کۆگای چهک (الزردخانه) و بهندیخانه و (بیت المال)، واتا دایه رهی دارایی لهوی بووه^{۳۶۷}. دیمه شق بوو به دالده ی توانای شه پنه ماوه کان، بووده له گه ل و بیده سه لاتانی جهنگ، که له گه ل نهو له شکرانه له جیگه دووره کانه وه دهگه رانه وه، دههاتنه دیمه شق.

دیمه شق کۆگای چهک و زه خیره ی یه دهگیشی تیدا بووه^{۳۶۸}، بوو بوو به دالده ی دیلی فهرهنگ، نهو دیله فهرهنگانه ی، زورتر له جیگا نزیکه کانه وه دهکوتنه دهستی^{۳۶۹} موسولمانان، دههینران بو دیمه شق و لیرووه به ئاسانی له گه ل دیله موسولمانه کانی ژیر دهستی فهرهنگدا ئالوگۆر دهکران.

۲- دیوانی سوپا:

ئه م دیوانه بهرپرسی کاروباری تایبه تی سوپا بووه، که سیکیان له سهر دانه نا که به ته واره تی شاره زایی له ئیش و کاری ئه م دهزگایه دا بوو بی، مه رجیش نه وه بوو ئیسلام بی و پله یه کی پیرو زو پیگه یه کی بهرزی هه بی. ۳۷۰ ئه م دیوانه له جیاتی وهزاره تی بهرگری ئه م سهرده مه ی خۆمان بووه. سه روکه که شی بهرپرسیکی شاره زای ئه حوالی سهربازانی دانه مه زاند، که ههر کاروباریکی، وهک بو دهوام هاتنیان و نه هاتنیان و باری ته ندروستی و مردنیشیانی تۆمار دهکرد. ۳۷۱ زورتیش پیده چی دوو دیوان هه بوو بن. یه کیکیان بو میصرو، نهوی دیکه یان بو شام، وهی نازانین سه روکی ئه م دیوانه ی شام کی بوو بی؟ به لام سه روکی نه وه ی میصر (المهذب بن ابي الملیح مماتی) بووه. ئه م (مماتی) یه له دواوای سهرده می فاته مییه کاندای نهو سه روکیه ته یه گرتنه دهستی و له بهرایی سهرده می سه لاهه ددینیشدا له سه ر ئه م ئیشه ی مایه وه. وهی "به پیی قسه ی (یا قوت الحموی)"، نه گه ر لای سه لاهه ددین، خو، یان لای (اسدالدين شیرکو) بۆیان تیچاند، کابراش نه سرانی بوو "ترسی لینیشت، پوژیکیان، منداله کانی خرکردنه وه و به خاوو خیزانه وه خو یان گه یانده لای سولتان و، له سه ر دهستی سولتاندا بوون به ئیسلام، سولتان، لیی قبول کردن و، یارمه تییه کی چاکیشی دان و ده سه لاتیشیانی زیاتر کرد"،^{۳۷۲} هه ر له سه ر نهو ئیشه ی مایه وه تا له سالی (۵۷۷هـ/ ۱۱۸۱ز) دا مرد. پاش نهو، (الاسعدی) ی کوپی، دیوانی که وته دهستی. (الأسعد) کتیبی "قوانین الدواوین" ی ته صنیف کردوه. بو

³⁶⁴ مرحلة ابن جبر، ص ۲۶۱.

³⁶⁵ الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۷۹. یاری (العقیق) جوړه مه شقیکی تیر نه نازه مییه یارییه کی رمبازییه، تیلایه کی داری دریزیان دههینا و ده یانچه قاند، نووکه که ی (قرعه) پیوه بوو، ئه مه ش مانای ئه سلای (قب) دهگه یه بی به تورکی، له جیاتی نیشانه. کۆتریکیشیان تیدا دانه نا، نه و جا سواره کان به تاو دههاتن و تیریان له قب (القرعة) دهگرت، براوه ش نهو سواره یه بوو که کۆتره که ی هه لده فراند، جاری وه هاش ده بوو، له جیاتی (القرعة) که واته له جیاتی نیشانه که، ته لاشی ته خته یان دانه نا، په راویزی (۲)، الروضتين.

³⁶⁶ محمد یاسین الحموی، دیمشق فی العصر الايوبي، المطبعة الهاشمية، دمشق ۱۹۴۶، ص ۵۹، جان سوفا جیه، دمشق، الشام ص ۳۵.

³⁶⁷ الحموي، ن، م، ص.

³⁶⁸ الكامل، ۱۱/ ۴۷۸.

³⁶⁹ مضار الحقائق، ص ۲۹.

³⁷⁰ صبح الاعشی، ۳/ ۴۸۸.

³⁷¹ ن. م. ص.

³⁷² معجم الادباء، ۶/ ۱۰۸، العماد الکاتب الاصفهانی/ خریده القصیر و جریده العصر، قسم شعراء نشر احمد امین و شوقی ضیف و احسان عباس، مطبعة لجنة التأليف و الترجمة والنشر، القاهرة ۱۹۵۱، ج ۱، ص ۱۱۳.

ماوهیهکی دوورو درێژیش هەر به سەرۆکی دیوان مایهوه، پاشان، هەر له پۆژانی سه‌لاحی و عه‌زیزیدا،^{٣٧٣} دیوانی دارایشی خرایه سهر. پروتتر بلیین، (المهذب) و (الاسعد)ی کوپی، به‌دریژی حوکمی سه‌لاحه‌ددین، دیوانی سوپایان به‌دهستهوه بووه. (ابن خلکان) خه‌سله‌تی ئەم (الاسعد)ه باس ده‌کاوه ده‌لی: "چاکه‌ی زۆر هه‌نه، (دانراویشی زۆره)، (سیره السلطان صلاح الدین)و، کتیبی (کلله و دمنه)شی رێکخستوهوه دیوانیکی شیعریشی هه‌یه به‌دهسته‌ته‌ی کوپه‌که‌ی، خۆم دیومه‌وه چهند کۆپله‌یه‌که‌یشم له به‌ر نووسیوه‌وه ده‌هه.^{٣٧٤}

وه‌ی (ابن خلکان) خۆی له باسی (قوانین الدواوین) نه‌داوه. (الاسعد) له شاری هه‌له‌ب له سالی (٦٠٦ک / ١٢٠٩ز)دا، له ته‌مه‌نی (٦٢) سالی‌دا، مرد. ٣٧٥

له باره‌ی ئەم دیوانه‌ی سهرده‌می سه‌لاحه‌ددینه‌وه، هه‌چ شتیکی تر نازانین، نه‌خاسه‌ به‌شه‌کانی دیوان و نه‌و ئیش و کارانه‌ش که سهرۆکه‌کانی ئەم دیوانه‌و یاریده‌ده‌ره‌کانیان ده‌یانکرد.

٣- جلوه‌یه‌رگی سه‌ربازه‌کان:

(القلقشندی) به ئاسانی و به‌بی‌گرفت باسی شکل و شیوه‌ی له‌شکری میسری سهرده‌می مه‌مالیکی. تورکی کردوه، ئەو سهرده‌می که گه‌لی داب و ده‌ستووری حوکم و ئیداره‌و نووسین و سوپا و دارایی و شتی دیکه‌ی له‌و جۆره‌ باب‌ه‌تانه سه‌قامگیر بوو و جی‌ی حویان گرتبوو، که میژوو نووسان به‌ درێژه‌پیدانی سهرده‌می ئه‌ییوبی له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن و بگه‌ره، سهرده‌می ئه‌ییوبیه‌کانیش که له‌میسر، له‌هه‌شتا سال زیا‌تری نه‌خایاند. به‌ئه‌لقه‌یه‌کی نیوان زنجیره‌ی سهرده‌می سه‌لجوقی. ئەتاهه‌کی، زنجیره‌ی سهرده‌می مه‌ملوکی له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن، که سهرده‌می مه‌ملوکی نزیکه‌ی سی سه‌ده (٦٤٨ک. ٩٢٣ک / ١٢٥٠. ١٥١٧ز)، به‌رده‌وام بووه. به‌تایبه‌تی باسی دابو ده‌ستووری سه‌ربازی، که‌چی سهرده‌می فاتمیه‌یه‌کان که له‌میسر، زیاتر له‌ دوو سه‌ده‌ی خایاند، ئەو کاریگه‌رییه‌ی له‌ په‌یکه‌ری ده‌وله‌تی ئه‌ییوبیه‌کان نه‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ مه‌ملوکه‌کانیش. هه‌رچه‌نده‌یشه ئه‌ییوبیه‌کان، یه‌کسه‌ر دوا‌ی پروخانی ده‌وله‌تی فاتمی حوکمی میسریان گرت‌ه‌ست، که، نه‌سه‌لجوقی و نه‌ئه‌تاهه‌کی، پۆژی له‌ پۆژان حوکمی میسریان نه‌کردوه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، سه‌لجوقی و ئەتاهه‌کی کاریگه‌رییان له‌ حوکمی ئه‌ییوبی و، پاشانیش له‌ حوکمی مه‌مالیک، تابلی ئاشکرایه‌و دیاره.^{٣٧٦}

راستیشته‌ ده‌وی، زانیاری فه‌راهه‌م و به‌رده‌ست ده‌رباره‌ی سهرده‌می مه‌مالیک به‌ چروپری هه‌یه، مه‌گه‌ر به‌ ئاسته‌نگ بتوانین بلیین سهرده‌می ئه‌ییوبیه‌کانیش وه‌ک سهرده‌می مه‌مالیک بووه، درێژی حوکمی مه‌مالیکیش له‌میسر، وه‌ها‌مان لیده‌کات بلیین: میژوونووسیکی وه‌ک (المقریزی) یان وه‌ک (القلقشندی)، یان وه‌ک (ابن آیاس)، یان میژوونووسیکی دیکه، که باسی سیسته‌می قوناغیکی مه‌مالیک ده‌کات، مه‌رج نییه‌ ئەو باسه‌ی سیسته‌می قوناغیکی دیکه‌ی مه‌مالیک بگرت‌ه‌وه، چونکه مه‌مالیک له‌ میسر ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ حوکمیان کردوه.

قه‌لقه‌شه‌ندی که باسی جلو و به‌رگی فه‌رمانده‌و سه‌ربازانی ئه‌ییوبی ده‌کا، ده‌لی: "که ده‌وله‌تی ئه‌ییوبی، به‌دوا‌ی ده‌وله‌تی فاتمیدا هات و له‌ ولاتی میسریدا جیگه‌ی گرت‌ه‌وه، زۆریه‌ی ته‌رتیبی مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی، وه‌ک خۆی نه‌هیشته‌و گه‌لی شکل و شیوه‌ی گوپی، وه‌ک و ئەوانه‌ی ده‌وله‌تی ئەتاهه‌کی زه‌مانی (عماد الدین زه‌نگی) موسل و وه‌کو ئەوانه‌ی (الملك

³⁷³ نسبة الى الملك عزيز عماد الدين عثمان بن صلاح الدين الذي خلف والده في حكم مصر.

³⁷⁴ وفیات الاعیان، ٢١٠/١/ بنۆره: البدايه والنهاية، ٢٣/٢٥٢، شذرات ذهب، ٢٠/٥.

³⁷⁵ "پاش ئەوه‌ی له ده‌ست (صفي الدين بن شکر)ی وه‌زیری (ملیک العادل ابوبکر) پای کرد. ئەم (الملك عادل)ه به‌ دوا‌ی (الملك عزيز عثمان بن صلاح الدين) حوکمی میسری گرت‌ه‌ست.

³⁷⁶ صبح الاعشى، ٥/٤. (پێده‌چیت، ئەوه‌ش به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بووی که دابوو ده‌ستووری حوکمی ئه‌ییوبی له‌ میسر له‌ شامیش) به‌ئه‌سل له‌ دلو ده‌ستووری حوکمی ولاتی شام و ولاتی جزیری (فوراته‌وه) هه‌لقولاییت.

العادل) نوره ددینی کوپی له شام، لیکړدوه". "ئوان دهستوریان وابوو کلوته ی زهرديان له سهر دکرد،^{۳۷۷} بهی میژر، قزو پرچیشیان به ژیریدا شوپ دبووه وه، مهملوک و میرو ئوانی دیکهش هروها بوون^{۳۷۸}. بهلام پوښاکي سهر، له قوناغهکانی حوکمی نهتابهکی و ئیوییدا گوږانی بهسردا هات، بهنموونه (سیف الدین غازی کوپی عماد الدین زهنگی) که دووهم نهتابهکی موسل بووه، (۵۴۱-۵۴۴/ ۱۱۴۶-۱۱۴۹ز) سنجهق له سهر نانی داهیاناوه، شاکانیس چاویان لیکرد، فرمانیشیدایه سهربازان شمشیرهکانیان له کهمهربان ببهستو و ئهسپسوارو حوشر سواریش درهگورزهکانیان له ژیر نه ژنویانهوه قایم بکه^{۳۷۹}.

کاتیکیش "سهلاحه ددین حوکمی میسری گرتنه دهست، ههر بهی پیودانگه، یان زورتر لهو پیودانگه پهفتاری دکرد"^{۳۸۰}. ههرچی "الملك المعظم عيسى کوپی الملك العادل أبو بكر" ی سهرگه وروی دیمه شقه (۶۱۵-۶۲۴/ ۱۲۱۸-۱۲۲۷ز)، نهوه، نهو، کلوته ی زهردی بی میژری داهیانا^{۳۸۱}، وهک (القلقشندی) دهیگیږیته وه^{۳۸۲}. وهلی کلوته له سهردهمی سهلاحه ددیندا، به میژره وه له سهر دکرا، تا (الملك المعظم) میژره که ی نه هیشت، ئیدی ئهه کلوته ی بی میژره ههر مایه وه تا سهردهمی مه مالیک، ئیتر نهوه بوو (الملك الأشرف خليل کوپی السلطان محمد کوپی قلاوون) فرمانیدا که کلوته پیویسته به میژره وه له سهر بکری، هروکو جاری جارانی سهلاحه ددین^{۳۸۳}، بو پوښاک (قبا) ^{۳۸۴} (واته سهر کراس) ی پانو پوړی ته تهری و له سهر نهویشه وه (تکلات) و، نذا له سهر نهویشه وه (قبا) ی ئیسلامیان له بهر کردوه و شمشیریان به لای چه پیانه وه ده بهست و (صولق) ^{۳۸۵} و (گیزک) ^{۳۸۶} و اتا: هه گبه ی چهرمین و خه نجهریان له لای راسته وه ده بهست، ئه مه به گوږی قسهکانی (القلقشندی) ^{۳۸۷}.

یه کهم که سیش که ئهه گوږانکارییه ی داهیانا بی، سیف الدین غازی سهرگه وروی موسل بووه. له مه دا میرو پیښهنگ و سهردارانی له شکریش چاویان لیکرد، ئیدی نه مانه دوو (قبا) یان له بهر دکردو نه وه ی سهره وریان قو له کان، له وهی خواره وریان کورتتر، به لام ههراوتریوون ^{۳۸۸}.

پوښاکي هاوینه یان. بیگومان. له پوښاکي زستانه یان جیاواز بوو، (القلقشندی) یش. که، ههر نهو، بهم فراوانییه باسی جل و بهرگی سهربازی دهکا. مه بهستی له جل و بهرگی سهربازه کان نییه، نه خیر، مه بهستی ته نیا له جل و بهرگی میره کانه، وهلی به پای ئیمه نه و هسغه، جل و بهرگی له شکر ی نه یوی ناگریته وه، نه خاسمه پشتمینی زیږپوښ، یان

³⁷⁷ (کلوتات جوړه پوښاکیکه، له هیندستان له بهر دکرا، هروها میرهکانی میسریش له بهریان دکرد) دوزی، المعجم الفصل باسماء الملابس عند العرب، ترجمة: د. اکرم فاضل، طبعة دار الحرية، وزارة العلم، بغداد ۱۹۷۱ ص ۸۵.

³⁷⁸ صبح الاعشی، ۳۹/۵، ۴/۴.

³⁷⁹ الکامل، ۳۸/۱۱، المختصر، ۳۱/۴.

³⁸⁰ صبح الاعشی، ۶/۴.

³⁸¹ الشاش: که ئیمه له م ترجمه میه دا (میژه) مان بو داناوه، دهلی: پارچه قه ماشیکه به دهوری (طاقیه یا عرقیه، یان به دهوری سهردا ده پیچری و، وشه یه که له جیات میژه به کارهاتوه) دوزی الحجم المفضل، ص ۱۹۷-۱۹۹.

³⁸² صبح الاعشی، ۵/۴.

³⁸³ صبح الاعشی، ص ۶.

³⁸⁴ القبا: کراسیکه و له سهر پوښاکه وه له بهر دکر.

³⁸⁵ الصولق: هه گبه یه کی چهرمینه، به لای راستا هه لده واسری، پنداویستی و تیشووی سهره و ریگی تیده نری. کوی (صولق) (صولق) ه.

السلوک، ج ۱، ق ۳، ص ۷۸۹. نه و وشه یه تورکیه، به تورکی و اتا: (لای چه پ، نهک لای راست)، چونکه (صول) به تورکی و اتا (چه پ).

³⁸⁶ الکزلک: خه نجهره، یان چه قویه. سید الیوه چی، الموصل فی المعهد الأتابکی، مطبعة شفیق، بغداد ۱۹۵۸، ص ۷۲. الجمیلی، دولة

الموصل، ص ۲۵۸.

³⁸⁷ صبح الاعشی، ۴/۴.

³⁸⁸ صبح الاعشی، ۴/۴.

پشتینی زېږې پازاوه به (اليشم) ^{۳۸۹} واته زمر دكوت. ههروها باسی جل و بهرگی زستانهش، كه وهسفی دهكاو دهلی: "له خوری دهگمهن و گرانبههاو ناوریشمی نایاب دروستکراون و له ژیریشهوه فرهوی سمورهی ناسکیان له بهردهکرد" و میرهکانیش کهولی چاکیان له بهر دهکرد له پیستی نازهلې دهگمهنی وهك دهلهك و سهگلاوو دهمجوره گیانله بهرانه دروستدهکران كه له نیشتمانی نهسللی مه مالیکهوه، واتا له ناسیای ناوه پراستهوه دهیانیهنا، تهنیا کهولی نازالې درنده نه بی که له میسردها هه بوو، پیویست به هیئانی نه بوو.

ههرچی پیلاره، نهوه به هاوینان، کاله ی سووکی چهرمگیان (کلاش) له پیده کرد، به زستانیش کاله ی زمردی پیستی تایفییان له پیده کردو میهمانزگه لی زیویان به سهر کاله کهدا ده به ست، نهو میرانهش كه دهر به گی سهریازی گه وړه بوون، نه وانه، میهمانی زیږیان به سهر کاله کانیا ندا ده به ست.

ههرچه ندیشه (القلقشندي) سوور نییه له سهر نهوه ی، نه م جل و بهرگو پیلاره، تهنیا هر تاییه ت بووه به مه ملوکه کان، وهلی نیمه پامان وایه كه سهرده می نه ییویه کان، سهرده می غزاو ململانی بووه دژ به خاچدروشمه داگیرکهره کان، له بهر نهوه کاتی نهو کهش و فشه یان نه بووه و له پوالت و پوشاك و پیلای له م جوړه بابته تانه دهستیان گرتووه ته ووه و نهو زیاده مه سهره فه یان نه کردووه. نه مهش مانای نهوه ناگه یه نیټ كه بهرپرسانی سوپا هر به یه کجاری گوښیان به جل و بهرگ نه داوه، یان زمستان و تاوسان، جل و بهرگیان به پیی وهرز نه گوږپی، نه خیر، ریزی له شکر، میرو دهر به گی سهریازی دهوله مه ند. دهوله مه ندی تیدا بووه. مه مالیکی خاوه ن دهستوری شاهانه ی په سهنی تیدا بووه، كه به فره مانای سولتانی نه ییوی، هه ند گوی له مست نه بوونه، ههرچه ندیشه كه بانگ بکرایان بو شهر، ناماده ده بوون، به تاییه تیش میرو سهر وکه کانی موسل و دیار به کر. به هرحال نهو له شکر و جلو بهرگه ی (القلقشندي) باسی لیوه دهکا، مه به ستنی له له شکر میسر، مه به ستنی له شکر شاو میره کانی شام و جزیری نییه، نه م وه سفانه پر به پیستی له شکر مه مالیکی — جیگره وهی نه ییویه کانه، كه مه مالیك له هه موو قوناغه کانی دیکه ی میژووی میسری نیسلا می، پتره وش و ناکاری کهش و فشی حوکیان به کار خستووه و خویان پیوه ی گرتووه.

سا، ههرچونی بووی، نه گهر بیټ و نیمه، دووی وهسفی جل و بهرگو ناوو بارودوخی نه م جوړه شتانه بکهوین له وولاته جوړ به جوړه کانی موسلمانانداو سده به سده باسی گوږانیان بکهوین، نهوه ده بیته دورکه و تنه ووه و فره بللی و سهرچاوه کانی میژووش نهو یارمه تییه مان ناده ن. نه وهش ده لیم، میره کانی له شکر، یان هه ندی کیان. دورنییه سهریازده کانیان. هه ندی شمهك و پیداویستی خویان، له گهل خویاندا هه لگرتبی بو نهو ماوه یه ی كه له مال و خیرانیان دوور ده كه ونه وه، به نموونه وهك (السکین، الدرفش ^{۳۹۰}، خیوط، الدسترك ^{۳۹۱}، مطرقة، مسلة) واتا: چه قوو دره وشه و ده زو و مشارو چه کوش و ده رزی، كه (ابن الاثير) له باسکردنی (الامير زين الدين على گچك ^{۳۹۲}) دا، باسی نه وانهش دهکات، له گهل هه ندی نامازی ناماده کردنی خواردن و خوراك.

۴- نازووقه و خاړوبار:

گه یان دنی نازووقه لهو شهرانه ی زه مانی زودا، گرنگترین کیشه ی ناماده باشی و له شکرکیشی بووه، چونکه ریگا و بانی هاموشو سهخت و زحمهت بووه و که روباریش ماندوو ده بوون و له سهرخو ریگیان دهری و خوراکیش خراپ ده بوو، كه نه شده ماو ته و او ده بوو، به زحمهت داواده کراو له کاتی خویشیدا نه ده گه یشته جی و گهل جاریش چاره نووسی شهره کان و مه سه له ی له شکرکیشی له سهر گه یان دنی نازووقه ده و ستاو نهو لایه نه شهره که ی دهرده وه كه یه ده کی ته و او ی خوراك و ناوی دابین ده کرد. فره ماندار ده بوو، هه نده ی هه بی به شی ریگای له شکر بکا، ههروهاش بو

389 اليشم: (بهرداریکی گرانبه هایه، له زمرد ده چی، وهلی گچکه تره). المنجد في اللغة/ المطبعة الكاثوليكية، بيروت، ط ۱۷.

390 الدرفش = دره وش، دره وشه.

391 الدسترك: شاریکی بچوکه، هنداوی، ۱۶۵.

392 الباهر ۱۳۵.

کاتی شه‌په‌که‌و بۆ ریڭای گه‌رانه‌وه‌شیان، ده‌بوو ئه‌وه‌شی له‌ بیر نه‌چی که‌ بۆ کاتی پێویست، به‌رده‌وام ئازووقه‌ی پێیگا‌و لێی نه‌په‌ری و ریڭاوبانی هی‌نانی ئازووقه‌ی سه‌لامه‌ت و بێمه‌ترسی بی.

له‌ شه‌په‌که‌ی (حطین) دا که‌ له‌ مانگی ته‌مووزدا پرویدا، خاچدروشان، به‌و هاوینه‌ گهرمه‌ ئاویان لێ‌پراو ئاویان نه‌ماو تینویه‌تییه‌کی مه‌رگاوه‌ریان تووش بوو، په‌کیان که‌وت و شکانیکی پیس تی‌کشکان.. که‌واته‌ چه‌کی ئاو، بێگومان لایه‌ک به‌سه‌ر لایه‌که‌دا زال ده‌کا، خاچدروشانیش که‌ گه‌مارۆی (عکا) یان دابوو، ئه‌گه‌ر (عکا) ئازووقه‌ی پێیگه‌یشته‌با بۆیان داگیر نه‌ده‌کا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌شکری شام دوو سال به‌ره‌نگاریان کرد، تا به‌ته‌واوی ئازووقه‌یان نه‌ما.

خا‌روبا‌ری سو‌پا خوا‌سای‌ی له "ساقه‌" واته‌ له‌ پاشکۆی سو‌پاوه‌ داده‌نرا، پێیان ده‌گوت با‌رگه‌و قورسای‌ی، جا‌ری‌کیشیان، له‌ هێ‌رشێ‌که‌دا با‌رگه‌که‌یان هێ‌نا‌بووه‌ ناوه‌راستی سو‌پا‌که‌وه‌، واته‌ نزیک به‌رسنگی له‌شک‌ره‌که‌، ره‌نگه‌ له‌ترسی ئه‌وه‌ بووبی که‌ نه‌وه‌کا دوژمن له‌ دواوه‌ بی‌گات‌ی و زیانیان پێی‌گه‌یه‌نی، له‌ ناوه‌راستی (جمادی الاولی سالی ٥٨٤هـ / ١١٨٨ز) دا "سولتان، خۆی چوو بۆ ته‌یارو ئاماده‌باشی هێ‌رشی بۆ سه‌ر دوژمن" هه‌موو لق و سه‌ر لقه‌کانی به‌ پێ‌که‌وی‌کی دانا، به‌ر له‌ هه‌موویان قوڵی راست پێ‌شکه‌وت و به‌رسنگ که‌وته‌ ناوه‌راست و قوڵی چه‌پ که‌وته‌ پاشه‌وه‌ی له‌شکر به‌پێ‌شپه‌روی (مظفرالدین کوری زین الدین) با‌رگه‌که‌شیان له‌ ناوه‌راستی له‌شکره‌که‌وه‌ ده‌رانی ^{٣٩٣}. سه‌ربازه‌کانیش هه‌ریه‌که‌و، تیشوی حازر به‌ده‌ستی خۆی له‌ناو هه‌گبه‌یه‌کی چه‌رمیندا به‌ لاشانی خۆی دا ده‌کرد. به‌رله‌وه‌ی له‌شکر بجو‌لی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م سه‌ربازان ده‌چوونه‌ بازا‌رو پێ‌داویستی خۆیان ده‌ک‌ری، پێ‌موابی له‌نان و په‌نی‌رو پیازو هه‌ندی قا‌ورمه‌و که‌می گه‌نم و پا‌قله‌و میوه‌ی وشک و خورما، زیاتر نه‌بوو. له‌ ئاماده‌کاری په‌لاماریکی سه‌ر (الرملة) دا، که‌ له‌ سالی (٥٧٣هـ / ١١٧٧ز) دا به‌به‌زینی سه‌لاح‌ددین هاته‌ کو‌تایی، (العماد الکاتب) به‌شیوه‌ نووسینه‌ سه‌جعی‌نه‌ ناو‌داره‌که‌ی، ده‌لی: سه‌ربازانیان بانگه‌شه‌کرد "خو‌راکی ده‌ پو‌ژی دیکه‌ش بێ‌ن، پێ‌ویستمان ده‌بی، چوومه‌ بازا‌ری سه‌ربازان شت بک‌رم، نرخ هه‌مووی پوو له‌ زیاد بوونه‌و هه‌ر هه‌لده‌کشێ... ^{٣٩٤}

له‌ غه‌زاکانی پاش شه‌په‌ری (حطین) یشدا، کاتی که‌ سو‌پای ئه‌ییووبی، له‌ سالی (٥٨٤هـ / ١١٨٨ز) دا هێ‌رشی کرده‌ سه‌ر که‌نا‌راوه‌کانی ناوچه‌ی میرنشینی (طرابلس)، که‌ به‌ ده‌ست خاچدروشانه‌وه‌ بوو، جا‌ریاندا بۆ سه‌ربازان: "وا‌هێ‌رش ده‌به‌ینه‌ سه‌ر که‌نا‌راوه‌کان، له‌وی پ‌زق و ب‌ژیوی که‌مه‌و دوژمنیش ئه‌وی نشینگه‌ی خۆیه‌تی و له‌ قو‌له‌کانی دیکه‌وه‌ گه‌مارومان ده‌دن، خو‌راکی مانگی‌ک له‌گه‌ل خو‌تان به‌ی‌ن ^{٣٩٥}."

کاتی‌کیش له‌ گه‌مارۆ سه‌خت و درێ‌خایه‌نه‌که‌ی سه‌ر (عکا) دا، خه‌لکه‌که‌ی تووشی قاتوو‌ق‌ری و برسیتی هاتن، میر (به‌اءالدین قراقوش)، له‌ناو شاره‌که‌وه‌ نارديه‌ لای سولتان و هانای بۆ برد که‌ ئازووقه‌و زه‌خیره‌یان نه‌ماوه‌، ئه‌وجا سولتان (بطسه‌)یه‌کی بۆ با‌رکردن له‌ خو‌راک (بطسه‌، که‌شتیی گه‌ره‌یه‌). جا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م (بطسه‌)یه‌ به‌ بێ‌وه‌ی بگاته‌ (عکا)، هه‌ندی نه‌سرانی خه‌لکی به‌یرووتی، که‌ بوو بوون به‌ ئیسلام سواری (بطسه‌) که‌ کرد، تا له‌گه‌ل دوژمناندا، که‌ گه‌مارۆی شاره‌که‌یان دابوو بکه‌ونه‌ گفتوو‌گو، به‌ زمان و جل و به‌رگ و پ‌یشی تاشا‌رویا‌نه‌وه‌ ^{٣٩٦}، بیان خه‌له‌تی‌ن، بۆ شوینه‌ و نیی زیات‌ریش، فه‌رمانی پێ‌دان خاچ به‌ داره‌ به‌ره‌زه‌کانی که‌شتیه‌که‌دا هه‌لواسن و چه‌ند به‌رازی‌کیشیان خسته‌ سه‌ر پ‌شتی که‌شتیه‌که‌و به‌ره‌و (عکا) که‌وته‌پ‌ری. له‌ پ‌یگا‌ خاچدروشان پ‌یگایان لێ‌گرتن، به‌لام ئه‌وان توانیان فیلکه‌ی خۆیان ببه‌نه‌ سه‌رو خۆیان به‌خاچدروشم له‌ قه‌له‌م بده‌ن، به‌و جو‌ره‌، به‌ چوارسه‌د غه‌را‌ه گه‌نم و با‌ری په‌نی‌رو پیازو ^{٣٩٧} چه‌ندین سه‌ر

393 النواير، ٨٧، مفرج الكرب، ٢٥٦/٢ .

394 سنا البرق، ٢٥٣/١، الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٩٧.

395 النواير، ٨٦.

396 مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌، که‌ ئیسلامه‌کان ریشیان ده‌ه‌یشه‌وه‌.

397 الفتح القسي، ٤١٧. مرآة الزمان، ٨ / ٤٠٤. مفرج الكرب، ٢ / ٣٣٠-٣٣١. البداية والنهاية، ١٢ / ٣٣٧ .

بەرخ و پیداو یستی لەو جۆرە بابەتەکانە و گەشتەنە و ناو بەندەرە گەمارۆ دراوە^{٣٩٨}.

گەمارۆی (عكا) زۆر درێژەى كیشا، لەبەر ئەوەى چەند جارێك ئازوقەى بۆ دەنێردرا، جگە لەوەى كە لە بەیرووتیشەو^{٣٩٩} بۆی دەچوو، لە میسرى پڕ سامانیشتەو بۆیان دەنارد. بۆ ئەوەى ئەو شارە خۆى بەدەستەو نەدا، موسولمانان لە ھەر پێگایەكەو بەكرایە، ئازوقەیان بۆ ئاودیو دەکرد. پاشان بۆریان داو (عكا) كەوتە دەست دوژمن، نەگەشتە ئازوقەش وەك باسمان كرد بوو ھۆى وەرەردان و خۆبەدەستەو دانى شارەكە.

ھەندى شاریش، كە بەدەستى خاچدروشمەنەو بوو، دیسانەو لەبەر بیئازوقەو نەگەشتەنى خاروبار، خۆیان دا بەدەست سوپای ئەییوبیەكانەو، نەك ھەر ئەوەندە، بگەر قەلاى قایمكارى (كوكب) كە لە (طبرية)و نزیكە "لەبەر بى" خویى كە خۆیان نەماو، بەملكەچى لەشار دەرچوون "و شاریان دا بەدەست لەشكرى ئەییوبیەو،"^{٤٠٠} كە نەبوونى خۆى زۆر سەیرە ببیتە چۆلكردن و بەدەستەو دانى شاریك.

دەشبینین لەشكرى ئەییوبى لەكاتى شەردا، پێگای ئازوقەو خاروبارى دوژمنى دەپرى، تا تووشى برسیتى بكاو ملكەچى بكا، خۆى بدا بەدەستیانەو، ھەر بۆ ئەم ئامانجە، كشتوكاڵ و پەزو باخى خاچدروشمەنى خراپ دەکرد، ئەوەبوو، لەناوچەى (الكرك)، بۆ تەنگەتاوکردنى (پینۆدى شاتیون)ى^{٤٠١} سەردارى ئەم ناوچەى، دارەكانیان پرى پاشان دەغل و دانیان درەوکردو باغو بیستانى لیوشك كردن^{٤٠٢}.

٥- دەرەبەگى لەشكرسازى:

ئەو سیستەمانەى سەلاحەددین پێرەوى دەکردن وەك باسمان كرد، لە بنچینەو، ھەند لەگەڵ سیستەمەكانى نووڕەددین مەحموددا فەرق و جیاوازییەكى ئەوتۆیان نەبوو، چونكە دەولەتى ئەییوبى، بە پێودانگى ئەو پەفتارى دەکرد.^{٤٠٣} سیستەمى دەرەبەگى لە جیھانى ئیسلامدا بە گشتى ھاوشیووەو بە چوونىەكى مایەو، ھەرچەندە فەرق و جیاوازییەك لێرەو لەوئ بەرچا و دەكەون، ھۆكارى ئەوەش سرووشت و سیستەمى كۆمەلایەتى و لاتانى ئیسلامە، ئەمەش (لەلایەكى ترەو) مانای ئەوەیە كە ئەم سیستەمە زۆر جیاوازترە لەو سیستەمەى كە لە سەدەكانى ناوەرەستدا، لەئەوروپا لە كاردا بوو، بە پێى ئەو داب و دەستوورە دەرەبەگى پەگداكوتاوى كە لە ئەوروپادا ھەبوو، لەبەرئەو، ئەوەى دەرەبەگایەتى پۆژەلەتى پێدەلێن، تەنیا ناو و ھىچى دىكە، پێویستیش وەھای دەویست كە یەك لەم دوو سیستەمەى (پۆژەلەتى و پۆژئاواى)یە ناویكى ترى بۆ بدۆزێتەو، لامواى ئەمەش لە سرووشتى گۆرانى ئابوریى و سیاسى و كۆمەلایەتى ھەردوو جیھانەكەو ئاودەخواتەو لە پەیداوونى بەناو (جوونى رەنێوھانىنى ئاسیایەو = نمط الإنتاج الآسيوي)یەو سەرچاوە دەگرێ.^{٤٠٤}

ھەرچەندیشە ئەم جۆرە ئیش و كارە ئەوەى دەخواست كە فەرماندارىكى وەك سەلاحەددین بە پێى ئەم بارودۆخە تازەى ھەندى گۆرانكارى بكردا، وەلى، دەرەبەگى لە سەردەمى سەلاحەددیندا چاوەروانى ئەوەى لێناكرى بەرەو چاتر گۆرانكارى ئەوتۆى تێكەوئ. بەپێى ئەو بەلگەو نیشانەنەش كە بە دەستمانەو، سیستەمى دەرەبەگى بەشێك بوو لە پێرۆ سیستەمەكانى نووڕەددین و بۆ سەردەمى سەلاحەددین ماوەتەو ئەمیش پێرۆى كردو، كە لە چاخى مەملوكەكان لە میسردا بە ئاشكر دەبینرى، راستیش دەوئ، سیستەمى دەرەبەگى لە سەردەمى ئەییوبیەكاندا لە

398 النواير، ١٣٥. الفتح القسي، ٤١٧. الروضتين، ٢/ ١٦٠-١٦١. مفرج الكروب، ٣٣٠/٢.

399 النواير، ١٧٣. الفتح القسي، ٤١٩.

400 الهروي، التذكرة الهروية في الحيل الحربية. تحقيق: مطبع المراتب، منشورات وزارة الثقافة السورية، دمشق ١٩٧، ص ٨٦.

401 له سەرچاوە عەرەبىەكاندا بە (أرنط) ناسراو، لەمەودوا زۆر باسى دەكەین — مفرج الكروب ١٨٦/٢.

402 الروضتين، ٨/٢.

403 النجوم الزاهرة ٢٧٩/٥، صبح الأعشى، ٥/٤.

404 بنويرة: أحمد صادق سعد: ست دراسات في النمط الآسيوي للإنتاج، دار الطليعة بيروت ١٩٧٩.

ولاتی شامدا، به شیوه‌یه‌کی پووترو ئاشکراتر ده‌بینرا، له‌وه‌ی که له می‌صردا پێڕۆ ده‌کرا، چونکه بارودۆخی ژینگه‌ له‌ دوو ولاته‌دا کاری جیاوازی کردبووه‌ سه‌ر بارودۆخی ئابووری و هه‌ل‌ومه‌رجی سیاسیی هه‌ردووکیان، دوورنمایی ئه‌وه‌ش به‌ هۆی ئه‌و دابه‌شبوونه‌ سیاسیه‌ زه‌ق و ئاشکاره‌و بووبی که به‌ زۆریه‌ی قۆناغه‌کانی می‌ژووی ولاتی شامه‌وه‌ ده‌بینرا، بگه‌ر، له‌ی قۆناغانه‌شدا که که‌وتیه‌ ژێر رکێفی فه‌رمانداریکی به‌هێزی وه‌ک نوره‌ددین مه‌حمود و سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌.

نیمه هندی به لگه و دقې ټه و سرده مه مان له لایه، مانای دره به گایه تی زه مه نی نورددین و زه مه نی سه لاهه ددین بنوینی، له شهرې (البابین) دا که له سالی (۵۶۲ ک / ۱۱۶۶ ز) دا له میسر، له ماوه ی هه لمه تی دوه مدا بهرپا بوو، هندی له میره کانی شیرکو، له شهره که پشتسار دبوون و نه یانویست له گهل خاچدرو شماندا که (الملك امور) ی فرماندهی دکردن و هیزی فاتمییشیان له گهلدا بوو بچنه شهره وه، بویه شرف الدین برغس. که میری بوو له میره کانی نوورددین. لییان راپه ری و گوتی: "که سنی له مردن و دیلی بترسی با نه بی به خرزه تکاری شا، بابچیته وه ماله وه بوی ژنه که ی، به خودا بگه پرینه وه لای نوورددین و مژده ی سرکه و تنمان پیښه بی و هیچ پاساویکی شمان نه بی، دره به گایه تی و کارمه ندیشمان لیده سینینه وه"^{۴۰۸} و له و پوژوهش تا به ټه مړ دگا چیمان لیوهر گرتوه و خرزه تمان کردوه، هه موویمان ده که ویته سهرو ناؤمیدمان ده کات و ټه وجار پدشمان ده لی: پاره و کریی موسلمانانیش وهر دگردن و له بهر دوزمنانی موسلمانانیش هه لدین و ولاتکی وک میسریش دده ن به ده ست کافره کانه وه. . . حه قیشتی"^{۴۰۹}.

405 البنداري، تأريخ دولة السلجوق شركة طبع المكتب العربية، مطبعة الموسوعات، ١٩٠٠، ص ٥٥، الحسيني، أخبار الدولة السلجوقية، نشریات کلیة پنجاب، لاهور ١٩٣٧، ص ٦٨. "سیری ئم کتیبہ ی باسی درہ بہ گہی (کاہن cahan) یش بکہ: the Encycl of islam (NEW Edition, vol ١٩٧١ (١١١, p, ١٠٨٨ art)). ہرودہ ہاش: سوبر نہیم فی دائرۃ المعارف الاسلامیۃ، ط ١٩٣٣، ٤٧٨/٢. ویولیک، الاقطاعیۃ، .. ص ٥٩-٦٠.

408 الجامكية: کارمہ ندانی موضحہ خوری سولتان. (القلقشنندی) ۳/ ۶۷۰، ۵۱۹، ۵/ ۱۴۰. وشہ یہ کی فارسییہ: د. زکی، السلاح فی الاسلام، طبعہ دل

پېښور له خزمه تدا نه بوږي، له مهرجه کاني پېښور ډيډاي.

پاش نه وهی سوپای نه یوږی له (جمادي الآخر ۵۷۳/ کانونی یه که می ۱۱۷۷ز) دا، له شهرى الرملة - تل الجزر - دا تیکشکاو بهزی، سه لاهه ددین گه پرایه وه بۆ میسر، دهره به گایه تی^{۴۱۰} و چا وگه ی رزقی له کومه لئى کورد بری، چونکه نه وان شهره که یان دۆراند بوو.^{۴۱۱} هه روه ها له گه مارو دورودرېژه که ی شارى (عکا) شدا چهند میریکى سه لاهه ددین، هه لاتن، به نمونه، وهک (عزالدين ارسل، حسام الدين تمر تاش بن جاولي، سنقر الوشاقى الأسدي)، هه موویان له ترسی سزای سولتان، خو یان ده شارده وه ديارنه ده بوون، سولتانیش ناچار زهوی و زاره کانی لیسه ندنه وه له دهره به گایه تی خستن^{۴۱۲}.

نهم دهره به گایه تییه ش وهک نهو بۆ ماوه پشتاو پشته نه بوو، که خه لک ده یزانن، له گه ل نه وه شدا، جارى وا هه بوو، میریک، زهوی و زارو دهره به گایه تییه که ی خو ی بۆ کوپه گه وره که ی به جیده هیشت، خو نه گهر به اتباو کوپى بالغى نه بایه، جا نه و جا سولتان پیاوړیکى له گه لدا بۆ ده سازان "پیاوړیکى نه مین و ئومان کوپى په روه رده ده کرد تا گه وره ده بوو"^{۴۱۳}. نهو پیاوه سه رپه رشتی کوره که ی ده کرد وهک نه تابه ک^{۴۱۴}. هه موو میرى ناوی سه ربازانى خو ی له ده فته رى دیواندا تو مار ده کرد، "له گه ل چهک و لاغ و شتومه کی دیکه ی، نه وه کا میرى له میره کان، بیکاته ره زیلى، یان له بهر ده سکتورتى خو ی، به شیکى بۆ خو ی گل بداته وه"^{۴۱۵}، چونکه عاده ت وهابوو که، میر، دوو سییه کی ده سات و داهاتى میرنشینه که ی بۆ دابین کردنى پیداو یستى و ژیارى سه ربازنه کانی ترخان بکا.^{۴۱۶}

میر هه میشه ئاماده بوو داوای سولتان به جیبه ینى، چونکه سه ربازانى دهره به گایه تییه کان برپه رى پشته و لا تپار یزى بوون. له م باره یه وه (ابن الاثير) له زمانى نوره ددین مه حموده وه، ده لئى: "نیمه هه میشه خه ریکى له شکرکیشین، له بهر نه وه نه گهر سه ربازانى گشت میره کان به چهک و تفاقه وه ئاماده نه بن، له و باره دا ئیسلام، تووشى لاوازی و شکستى ده بى.^{۴۱۷}

وه لئى، سه ربازانى میرى دهره به گ، پېښور، له وه رزى کشت وکال و دره ودا، له سه ر زهوی و زارى خو یان بمینن، مه گهر، له و وه رزه دا شهر به رده وام بوو و نه یان توانیږى شهره که به جیبه یلن. گه ل جاریش دوژمن به سه ر نهو هه له وه نه ده چوو، هی رشى ده کرده سه ر زهوی و زاره کان، (أبو شامة) له (أبن أبي طي) یه وه ده گیریتنه وه ده لئى: "له سالى (۵۶۹هـ/ ۱۱۷۳ز) دا له شکرى (صقلیه) له ژیر فهرمانده ی جوړج (جرج) ویستیان هی رش بکه نه سه ر شارى نه سه کهنه دریه وه له وى دابه زن، هه ستان نامه یه کیان بۆ شای فهرنگ نووسى، گو تیان: "سه ربازو له شکرگه لى سه لاهه ددین، چوونه ته وه سه ر زهوی و زارى خو یان و وه رزه که ی وه رزى ده غل و دانه و هه موویان بلاوه یان لی کردوه، که میک نه بى، قاهره سه ربازى لی نه ماوه"^{۴۱۸}.

وامان بۆ دهره که وى، پرژیمى فاتمى له میسر، له گه ل ده ستورو ری سى دهره به گایه تییه که ی نوره ددین که میک نه بى،

410 له عه ره بیه که یدا به (الأخبار) هاتوه: واتا دهره به گایه تی. بنوره: الیوتینى، ذیل مرآة الزمان، ج ۲، ص ۲۲۲، ۲۲۵. لسلوک، ۸۵/۱.

411 المقریزى، السلوک، ۶۵/۱.

412 الفتح القسى، ۵۰۸، الروضتين، ۱۸۷/۲. مفرج الکروب، ۳۵۷/۲. ابن الفرات، ج ۲، مجلد ۴، ص ۱۷.

413 الباهر، ۱۶۹. الروضتين، ج ۱، ق ۱، ص ۲۰. مفرج الکروب، ۲۸۰/۱.

414 نه تابه ک: په روه رشتکار - میرى باوک (باوک)، صبح الأعشى، ۱۸/۴. الكامل، ۸۰/۱۰. د. حسن الباشا، الألقاب الاسلامیه، ۱۲۳.

415 الباهر، ۱۶۹.

416 برنارد لويس، العرب فى التاریخ، دار العلوم للملايين، بیروت ۱۹۵۴، ص ۲۲۲.

417 الباهر، ۱۶۹. مفرج الکروب، ۲۸۰/۱.

418 الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۶.

هیچ فەرق و جیاوازییەکی نییە. دیوانی دەرەبەگایەتی کە (دیوانی ئەنجومەنیشی)^{٤١٩} پێدەگوترا، دیوانێک بوو لەو دیوانانەی کە بە "دیوانی سوپاوە" بەستراو، ئیشی سەرەکیی ئەو بوو کە کاروباری دەرەبەگایەتی هەڵسۆپێت، بە تایبەتی دەرەبەگایەتی سەربازی، بەرپرسی دیوانی سوپاش بۆی ئەبوو یەکێ لە میرلەشکرەکان بگۆڕێ، یان دەسکاری زەوی و زارەکانیان بکات، مەگەر بە فەرمان (مرسوم)^{٤٢٠}.

سنووری زەوی و زارەکش بۆ هەر دەرەبەگێ، لە پڕوانامەی دەرەبەگەدا^{٤٢١} دەنوسراو "دیوان الأبناء"یش بە لێگەنامەیەکی بۆ دەرەبەگە پێی دەرەبەگە "سجل". سیستەمی سەلاحەددینیش هەر بەو پێودانگە هەڵدەسۆرا. ئەو بوو کاتێ (ابن المقدم) ی لە سالی (٥٧٨هـ / ١١٨٢ز)^{٤٢٢} دا دامەزراند بە والی دیمەشق، بۆ وێرانی و بۆ دەرکرد. بگرە بۆ دامەزراندنی کۆرپو برای خۆیشی، بۆ وێرانی بۆ دەرەبەگەکان. بە نموونە، کاتێ لە سالی (٥٨٠هـ / ١١٨٤ز) (الملك العزيز العثمان) ی کۆرپو خۆی بە کەفالهتی (تقی الدین عمر) ی ئامۆزای، بە والی میسر دامەزراند، بۆ وێرانی و بۆ دەرکرد، یان باشتر بڵێن، جاپانامەیەکی بۆ جاردا. هەر و هاش، کاتێ (الملك الأفضل نورالدین علی) کۆرپەگەری خۆی، بە کەفالهتی (الملك العادل) ی مامی. کە ئەو کات سەرگەورەیی هەڵبەوو. ^{٤٢٣} کرد بە والیی شام، جاپانامەی بۆ دەرکرد.

خەلیفە فاتیمیەکانیش زەوی و زاری دەولەتی بە دۆست و ناسیوانی خۆی دەدا بە شیوەی (دەرەبەگایەتی و بەرهەمان - أقطاع استغلال)،^{٤٢٤} و ئا مافی ئەو دیان هەبێ زەویەکی و بەرهەمان و سوود لە داهاستەکی بێن، بەلام زەوی و زارەکی ئەو بوو بە مۆلک و لە باوکیشەو بۆ کۆرپەکی ئەو مایەو، بە لێکو هەر بە دەست کاپرایی دەرەبەگەو دەرەبەگە، تا ئەو مایەو بۆ دیاریی دەرەبەگە. زانیانی ئایینیش بۆری ئەو دیاندا زەوی و زار بەدەر بە فەرماندەکانی لە شکر لە جیاتنی ئازووقەو لەبری ئەو ماندوو بوونە بۆ سوپا و بۆ جەنگی بە خەرج دەدەن، بۆ ئەو شەرت و شەرتیان دانا، کە دەرەبەگ باج و خەراج و سەرانی دەکەوێتە ئەستۆ، سا، بە شیوەی دابەشەکی لێی وەرگیر، یان بە پێودانگی پووبەر و گەورەیی زەوی و زارەکی.^{٤٢٥} کاتیکیش زەوی پێبەخشاوە کە بمری، یان لە شەرت و شەرتی پێکەتتە کە لابدا، ئەو، لە وێرانی زەوی و زارەکی دەبێتەو بە هی خەلیفە.

بەو ش ئەم دەرەبەگایەتی دەبێت بە "دەرەبەگایەتی و بەرهەمان و بەخشینی سوودناوەر". مۆلکداریتی زەوی و زاری گشتیی ئەو دەرەبەگ، کە بۆ کۆرپەکانیشی بە وەرەستە بێنێتەو، بە لێکو بۆ مایەوێک لە سوود لێوەرگرتن و و بەرهەمانیدا جیگای خەلیفە دەگرتەو، ئەو مایەوێش بە پێی رێکەوتنێک دیاریی دەرەبەگە.^{٤٢٦} ئا ئەمە هەندیکە لەو فەرق و جیاوازییە نیوان دەرەبەگایەتی نیوان و لاتانی رۆژەلات و دەرەبەگایەتی ئەوروپا. دەرەبەگایەتی رۆژەلات دەرەبەگایەتی حکومەت بوو، هی والییەکان بوو، لەو بوو رێژە نەکیشت، وە ئا ئەوێ ژێر حوکمی نۆرەددین، جاروبار، وەکو دەرەبەگایەتی ئەوروپا، لە باوکەو بۆ کۆرپەکی دەرەبەگە.

هەرچی سەلاحەددینە، هەردوو ئەم کە لە پووری نۆرەددین و فاتیمیە بۆ مایەوێ پێپۆی کردن و زۆر هەولیدا سوودیانی لێوەرگیر و لە پێناوی مەسەلە جیهادی ئیسلامیی و بەرژەوێندی دەولەتی ئەیبویدا بیانگوونجینی و جارجارەش دەرەبەگەکان بە شیوەیەکی بگۆڕی لەگەڵ رەوشە نوێیە کەدا بلی. لەبەرئەو، زەوی و زاری بە کەسێ دەدا

419 صبح الأعشى، ٣/٣٨٩-٣٩٠.

420 صبح الأعشى، ٣/٤٨٨. الخطط (طبعة أوفسيت) ٢/٢٤٢.

421 محمد بن طلحة الوزير، العقد الفريد للملك السعيد، (نهناوى چاپخانه کى هیه و نه سالى چاپکردنى)، ص ١٥٨.

422 جب، صلاح الدين، نقلًا عن مخطوط البرق الشام: ج ٥، ورقة ٤٧أ.

423 السلوك، ١/٨٥.

424 الماوردي، الأحكام السلطانية والولايات الدينية، طبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر ١٩٦٠، ص ١٩٤-١٩٧.

425 ن، م.

426 صبح الأعشى، ٤/٥١. د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٢٢.

شایسته و لیها توویی، تا وای لیها، له سهردهمی ئەودا هه موو ولاتی میسر بووه دهره به گایه تی، (المقریزی) دهلی: "له پۆژانی حوکمی سه لاهه ددینه وه تا به ئەمڕۆ دهگا، (واتا هه تا پۆژانی المقریزی) هه هه موو زهوی و زاری میسر، بۆ سولتان و میرهکانی سولتان و فه رمانداری له شکرهکانی سولتان داده پڕدین".^{۴۲۷} "واتا هه ندی سهریازیش زهوی و زاریان پیدرا بوو". وهزیر (محمد کوپی طلحه) باسی هۆکاری زهوی سه ندنه وه له سهریاز دهکا و باسی "هۆکارهکانی خۆ له دیوان دهریاز کردنی سهریاز و خزمه تنه بردنه سه ری سهریاز دهکات"^{۴۲۸}.

ئهم گرێهه سستی و پیکهاته نهی نیوان هه ردولا وهک (ابن طلحه الوزیر) شروقهی دهکا و له دهقی پیکهاته نه نامه کهدا تۆمار دهکران بریتی بوون له شه رتوشروتی بنه ماکانی سه رپاستی و لیوه شارهیی و چه ندایه تی دهسهات و داهات". که جاره های جار، زهوی بۆ ماوهی جیاواز جیاواز و هرگرتوه و سوود و نرخه جیاوازیان هه بووه. به دهرپڕین و نووسینی ئهم سهردهمه، ئه وهیه: که تا چه ند سوودی به دهولهت گه یاندوهو، تا چه ند ئاماده باشی سهریازی نواندوهو، تا چه ندیش فره قیلی کردوه، واتا به پێوانگی ئهم خه سه له تانه، زهوی و زاری پی دهر، یان نه دهر، ئه وجا ماوه که دیاری دهکرا و یه که م پۆژو، دوا پۆژی ته و او بوونیشی ده نووسرا. "پاشان ماف و مزو کړی قه رسیاو و ئامرازی نووسرا و به شه ره واکان که ده که ونه ئه سته ی مه لا و کشتکار، هه مووی له قه واله و قوچانی ئه و زهویه به خشر او نه دا تۆمار دهکران و، شه رتوشروتی ئه وهشی ده خرایه سه ر که پی دریزی نه کاو، به رده وامیی ئیش و سه قامگیری ئه رکه و فرمانی خۆی نه شیوینی، جا ئه وجا سنووری زهوی و زاره کهشی بۆ نیشان دهکرا". جگه له وهش، "ئاماده باشی سهریازی و چه ک و تفاقه شه ره و پیدرا و یستی خزمهت و سوودی سوپا، به پیی شه ریه تی ریکه و ته نامه که هه مووی ده نووسرا"^{۴۲۹}.

زهوی و زار، به و پێیه به هه موو میرهکان نه ده به خشر، به لکو ته نه ها به ئازاو چاونه ترس و دوژمن کوژه کان ده درا. هه رچی ئه وانه شه که زهویان نه بوو، ئه وانه له لیستی به خشر دا ناویان ده نووسرا و موچه ی فره مان به ریان پیدره درا، ئه وانه ش، هه ربه شی بوون له سوپا و هه می شه ئاماده بوون بۆ شه ره، هه رچی ئه وانه شه که نه موچه خوری سولتان و، نه ده سدا ی دهره به گ بوون، ئه وانه پێیان ده گوترا (بی کاره کان) که زۆر جار ان ناویان له سه رچا وهکانی ئه و سهرده مه دا به رچا و ده که ونه وه.^{۴۳۰}

(عماد الدین الکاتب) دهلی: "کاتی سه لاهه ددین هیزی تازه ی له جیگای هیزهکانی ناو (عکا) دانا، فره مان ی دا، بی کاره کان بانگه یشت بکړین و ئه رکه و مه سه رقه ی خویان و هه ر بگرن".^{۴۳۱}

ئیمه نازانین هه ر میریکی دهره به گ، چه ند سواره و پیاده ی ده دا به سوپای سه لاهه ددین، چونکه وهک (المقریزی) دهلی: "هیچ میژو و نووسی، کتیبیکی تاییهت به سوپای له شکر دانه ناوه"، به لام ئه وه ی لیمان پوون و ناشکرایه، ئه وهیه که خزمه تگوزاری جهنگ و دهره به گ، پی به پیی پتر بوونی دهره به گایه تی له زیاده بووندا بوو، ئه گه ر سولتانیش، دهره به گایه تییه کی نوی سازیدایه، کابرای دهره به گی تازه، ده بوو ژماره یه کی پتر سهریازی بدایه به سوپای پایته خت (سوپای سولتان)^{۴۳۲}.

سه لاهه ددین، هه ر زو، که هیشتا خۆی سه ر به نووره ددین مه حمود بوو، که وته دابه شو و به خشین زهوی و زار و سازدانی دهره به گایه تی، کاتیکیش نووره ددین مه حمود (الأمیر خالد القیسرانی) ی خالوی خۆی، بۆ دانیایی له

427 الخطط (طبعة المعهد) ۵۴/۲.

428 العقد الفريد للملك السعيد، ص ۱۵۸.

429 العقد الفريد، ص ۱۵۸. بنوره: النويري، نهاية الأرب، ۲۰۰/۸ - ۲۰۱.

430 بنوره: الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۳۲. نقلا عن ابي طي، السلوك، ۷۳/۱.

431 الفتح القسي ۴۵۷.

432 الخطط (طبعة بولاق)، ۱۴۷/۱.

433 محمد حسنين ربيع، النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين، ص ۳۶.

ئىيشەكانى سەلەھەددىن پەوانەى مىسر كەرد، سەلەھەددىن، ھەموو "لەشكرو ئۆردوگا و ئەرك و مەسرەفى دەرەبەگاىەتتى و مووچەى فەرمانبەرانى سولتانى و مووچەو دەرمانەكانى دىكەى، پىشان دا^{٤٣٤}.

يەكەم زەوى وەرگرو تازە دەرەبەگى مىسر، باوكى سەلەھەددىن (نجم الدين أيوب) بوو، كە سەلەھەددىن (ئەسكەندەرىيەو دىمىيا و البحيرة) لى لە مانگى پەرەبەى سالى (٦٥ك / ١١٧٠ز) دا، ھەر بە گەيشتنى بۆ مىسر لەگەل (شمس الدولة تورانشا) كۆرە گەورەيدا، بۆ داپرى و پىيەخشى. ئەو بۆ باوكى، (شارى قوص و أسوانى صعيدى مىسرو عىذابى سەر دەرياي سوور)^{٤٣٥} یشى، دا بەم براىەى، لە سالى (٦٦ك / ١١٧١ز) دا، تورانشاى براى داواى زەوى و زارى پترى كەرد، سەلەھەددىن قايل بوو، "بوش" صعيدى مىسرو ناوچەى (جىزە) و (سمند) و زەوى و زارى دىكەشى پى دا.^{٤٣٦}

تورانشاى ناوبراوى براى سەلەھەددىن، ھەلمەتى بىرە سەر ولاتى (النوبة) لە باشورى مىسر. تورانشا (مير ابراهيم الكوردي) لى لەتەك خۆيدا بىرەبوو، ئەویش داواى قەلاى (أبريم) صعيدى مىسرى لى كەرد، ئەویش ئەو ناوچەىەى پى داو كۆمەلەى كوردى بىكارىشى لەگەلدا ناردن.^{٤٣٧} ئەمەش، ماناى ئەوئەى كە براى سولتان و پەنگە كەسانى دىكەش، پىگەى ئەوتۆيان دەزگىر بوو، بۆيان ھەبوو، زەوى و زار بە ھەركەسى بىانەوئى بىدەنى.^{٤٣٨} پاشان لە شەووالى سالى (٦٩ك / ١١٧٤ز) دا سەلەھەددىن ئەم براىەى بە ھەزار سەربازەو نارد بۆ غەزاو داگىركردنى ولاتى يەمەن. تورانشا، پاش سەركەوتن و دەستەپىنانى ولاتى يەمەن، ئەم ولاتەشيان خستە سەر مەملەكەتى ئەيىوبى و ھەستا يەمەنى بەجى ھىشت و گەرايەو بۆ دىمەشق. ئەوكاتەى سەلەھەددىن برايشى ھاتبوو دىمەشق، تورانشا لە سالى (٧٤ك / ١١٧٨ز) دا، داواى (بعلبك) یشى لىكەرد. سەلەھەددىن ناردىە سەر سەركەورەى (بعلبك)، كە ئەوكاتە (شمس الدين محمود كورى عبدالملك. ناسراو بە ابن المقدم) بوو، لە گەورە مىرانى نورەددىنىش بوو، داواى لىكەرد، دەست ھەلگىرى لە شەرەكە، بۆ تورانشاى براى، (ابن المقدم) داواكەى داىە داو و قايل نەبوو، ناچار سەلەھەددىن زۆى بۆ ھىناو ناچارى كەرد دەست لە سەرورەى شەرەكە ھەلگىرى و (بعلبك) درا بە تورانشا، كاپرا بۆ سالى پاشتر، دەستى لە (بعلبك) ھەلگىرت، ئىجا كەوتە داواكردنى ئەسكەندەرىيە لە جىاتى (بعلبك)، سەلەھەددىن دىسان داواكەى بەجى ھىناو (بعلبك) داپرى بۆ (عزالدين فرخشا) كورى (شاهنشاه بن أيوب) براى.

تورانشاى چاوبرسى و بە ھەلپە، يەكى بوو لەو گەورە پىاو بە ژمارە كەمانەى دەولەتى ئەيىوبى كە زەوى و زارىكى زۆر بەرىن و بەرفراوانيان بۆ خۆيان داپرىبوو، ھەرەھا براكەى دىكەى كە (الملك العادل) بوو، سەلەھەددىن مىسرىشى جار جار^{٤٤٠} بۆ ئەو داپر دەكەرد، بە مەرجى (الملك العزيز عماد الدين عثمان)^{٤٤١} كوريشى لە تەكدا بى، چونكە ھەلپەى لەم سەندبوو و دەو داپووى بە (الملك الظاهر الغازي) كورى. ھەرچى (السلطان الأكبر الملك الأفضل نورالدين علي) كوريشىتى، ئەو، دىمەشقیشى بۆ ئەو داپرى.^{٤٤٢}

ھەرچى (الملك المظفر تقي الدين عمر بن شاهنشاه بن أيوب) یشە، ئەو، ئەو ناوچەگەلىكى زۆرى لىك دوورى وەك

434 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٥٨. مفرج الكروب، ٢٥٧/١-٢٥٨. السلوك، ٥٢/١.

435 الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٦٦.

436 ن، م. ص٤٨٨. بوش: في بني سوييف، بنويرة: السلوك ٨٢/١.

437 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٣٢. السلوك، ٧٣/١.

438 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٣١. بنويرة: سنا البرق الشامى، ١٢٩/١. البداية والنهاية ١٢/٢٧٠.

439 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٥١. ابن الوردي، ١١٧/٢. البداية والنهاية، ١٢/٢٧٣. شفاء القلوب، ٥٠. الكوكب الدرية، ٢٢١-٢٢٢. ابن مخرمة، تاريخ

ثغر عدن، ج١، ق٢، ص٢٧.

440 السلوك، ٨٢/١.

441 الكامل، ٥٢٣/١١.

442 ن، م، ص.

(سيميساط، ميفارقين، حهما، المعرة، السلمية، منبج، قلعة نجم، جبلة، اللاذقية، بلاطنس^{٤٤٣} و جبل جور^{٤٤٤}) ى كهوته دهست. ئنجا سهربارى ئەم هەموو ناوچانە، (كفرطاب^{٤٤٥} و بغراس^{٤٤٦}) یشی بۆ دابركراو له ميسریش شارو دەورووبەرى شارى (الفيوم و القايات و يوش) یشی^{٤٤٧} وەرگرت.

كاتیکیش (مظفرالدين کوكبرى) دەستى له مۆلكەکانى خۆى هەلگرت كه بچى (أربيل) وەرگرت، سەلاحەددین، شارەکانى (حران، الرها، الموزر) و هەندى شارى دیکەى جزيرى كه به دەست خۆیهوه بوون، هەمووى خسته سەر دەرەبەگایه تییه کهى (تقي الدين عمر)، بهو جوړه (تقي الدين) له هەموو خزمەکانى سەلاحەددین گەرەتر دەخوړى و له هەموو شیان پتر حەزى له مۆلكدارى دەکرد. ئیدى بهو شیگيرىیهوه هەلمەتیکى برده سەر باکوورى ئەفریقا، بۆ ناوچهکانى (جبال نفوسه و بهرقه) له لیبیاو^{٤٤٨} مەبەستى ئەوهووبو سەرەخۆى خۆى وەرگرت، له سەلاحەددین جیاببیتەوه. وهلى سولتان قايلی کردو مۆلكى زیاترى بۆ دابرى. به مردنى (تقي الدين) له سالى (٥٨٧هـ / ١١٩١ز) دا، سەلاحەددین بەشێ له مۆلكەکانى بۆ (الملك المنصور محمد) ى کوپى دابركرد، بریتى بوون له (حماء، سلمية، المعرة، منبج و قلعة نجم). له سالى (٥٨٢هـ / ١١٨٦ز) دا، سەلاحەددین كه چوو بوو بۆ (حران) له خاكى جزيرى لهوى نهخۆشكەوت، له ميسر بوو به قاو كه گوايا مردوو، "لهولاه له ميسر (تقي الدين) كهوته خو بۆ دەستبەسەرگرتنى ميسر"^{٤٤٩}. ئەمەش سەلاحەددینی وایى کرد دووبارە چاو به سیاسەتى سیستەمى پێشترى دەرەبەگایه تییه کهیدا بخشینیتەوه. لهبەرئەوه کاتى ناساغيیه کهى لهکۆل کەوت، هەستا (الفقيه ضياء الدين عيسى الهكاري) كه زۆر پزى له لای هەبوو و، له سوپاشدا قسەى سوار بوو، ناردى بۆ ميسر، ئەم (تقي الدين) ى قايل کرد كه ميسر جى بهیلى و سەلاحەددینیش مۆلكى زۆرى بەرفراوانى له شام پى بهخشى.

سەندنەوهى حەلەبیش له (العادل). وهك دەگێڕنەوه. کاتى پرویدا كه میرى له میرەکانى سەلاحەددین به ناوى (علم الدين سليمان كورى جندر) كه ناحەزى (العادل) بوو کاتى له گەلیدا له حەلەب بووه،^{٤٥٠} هەردووکیشیان دایک بران، هەستا چوو بۆ لای سەلاحەددین و هزرو یرى گوپى و له باریکەوه هینايه سەربارىکى ترو وهای لیکرد، له ناساغيیه کهى داوینیدا، وهسیهتى کرد كه ئەگەر مرد چۆن چۆنى ولاته کهى له نیوان کوپو خزمو میرەکانیدا دابهش بکریت. سەلاحەددین ئەم جارەش سەرى بەرزکردەوه و له نهخۆشییه کهى چاک بووهوه. (علم الدين سليمان) خۆى گەیاندهوه لای و پى وت: "به چ ئاوهزو عەقلىکهوه زانیت كه وهسیهته کهت بهجى دهیئى و دهکرى؟، بۆچى تۆ وادهزانی چوویت بۆ راو تا دییتەوه هەموویان دەستەو نهزەر بۆت راوهستان و کەس نالى نه؟ شەرم ناکەى بآلنده له تۆ شارەزاتر بى بەرژەوهندى خۆى له تۆ باشتەر بدۆزیتەوه؟!"

سەلاحەددین پى گوت: چۆن؟ (علم الدين) پى گوت: بآلنده به سەر لقه بەرزەکانەوه هیلانەى خۆى دروست دەکات، تا بیچوووهکانى بپاریزى، کهچى تۆ قەلە بەرزو قائیمەکانت به دەستەو دایههه خۆت داوه و کوپهکانى خۆت له سەر زهوى بهجى هیشتوو، فەرموو، ئەمە حەلەبه كه به دایکى ولاته کهت له قەلەم دەدرى داوه ته دەستى براکهت، ئەوه حەمايه داوته به (تقي الدين) ى برازات، ئەوه (حمص) داوته به کوپه کهى (أسدالدين شيركو)، هەروها (الأفضل) ى کوپت، له

443 بلاطنس: (قهلايهكى قايمكاره له سەر كه ناروى شام، بهرامبەر (لاذقية)، سەر به حەلەبه)، معجم البلدان ٤٧٨/١.

444 جبل جور: (شارو ناوچه يهكى گهرهيه له ديوى ئهرمه نستانهوه له گەل دياربەر کر پێوهنده، قهلاو گوندی زۆن). معجم البلدان ١٠٢/٢.

445 كفرطاب: (شاروچهكه يهكه دهكه وپته چۆلەوانى نيوان (المعره) و حەلەبهوه)، معجم البلدان ٤٧٠/٤.

446 بغراس: (شاريکه له چياى له کام، چوار قوناغ له ئەتاکيهوه دووره)، معجم البلدان، ٤٦٧/١.

447 القايات: (له منياى ئیستايه و له قهراغ بيبابانه کهيه، له رۆژئاواوه).

448 الکامل، ٥٢٣/١١.

449 الکامل، ٥٢٤/١١.

450 الکامل، ٥٢٤/١١. وفیات الأعيان ١٧١/٧. النجوم الزاهرة، ٣٠/٦.

میسر له گهل (تقي الدين عمر) دا ناوه، كهى دهریپه پړیښى، دهریده په پړیښى، كوپه كهى ديكهت، ها له ژیر دهوری كدا له گهل براكهت دهژى، چى لیبكا دهیكا، سه لآحه دین گوتى: ههرچى دهلیی راسته، به لآم جارى بیشاره وه باكهس نه زانئ، جا نهوجا كهوته خوو حه له بى له (العادل) ى براى سهندوه وه داى به (الملك الظاهر) ى كوپى و پاش نه وهش، بو نه وهى شام به تهنیا به دهست كوپه كانى خویه وه بیټ، ههستا (حران، الرهاو ميفارقین) یشى دا به (الملك العادل)، تا له شام دوورى بخاته وه.^{٤٥١}

پاشان له سالى (٥٨٧هـ / ١١٩١ز) دا، سه لآحه دین داواى له (العادل) كرد، دهست له هه موو مولكه كانى ولاتى شام هه لېگرى وازى له نيوه ولاتى میسریش بهیښى و، تهنیا (الكرك، الشوبك، السلطو البلقاء) ى "واتا مولكه كانى باشوورى شامى به دهسته وه بمیښى و له جیاتى نه وهش مولكه كانى لای روژه لات (ولاتى جزیرى) ى بداتى. ههرچى (الملك القاهر محمد كوپى شیركو) یشه. كه خوى به بهرترو پیشت له سه لآحه دین بو حوكم كردن دادنا. نه وه سولتان، (حمص، تدمر، الرحبة والسلمية) ى بو داپرى. كاتیکیش ئه م (القاهرة) له سالى (٥٨١هـ / ١١٨٥ز) دا مرد، سه لآحه دین زهوى و زاره كانى بو (أسدالدين شیركو) ى دووه مى كوپى هیښته وه و فرمانیشى بو دهر كرد.^{٤٥٢} بهو جوړه ده بینین سه لآحه دین به تهواوى ههستى به زهرورته پیداوونه وهى سه رله نوئ دابه شكر دنه وهى ههریمه گرنگه كانى ده ولت و قه لآو قایمكاره كانى به سهر كوپه كانى خویدا كردبوو، به رله وهى كار له كار بترازى و به رله وهش كه میر (علم الدين سليمان) داواى لیكاته وه، وهى میژوونووسان له سهر نه وه راهاتوونه پروداو كار هساته گه وره كان به حهزو ئاره زوى كه سیكه وه ویستبیتى ببى، گرى بدنه. دووریش نییه میرى ناوبراو، بووبیته هوكارى نهو گورانكار بیانهى كه پرویاندا. سا، به هر حالئ، نه وهى بووه، بووه، ئیمه لیږدا، مه به ستمان له وه نییه دریژه به باسى پروداوه كانى دابهش و دابهشكارى زهوى و زارى دهره به گایه تییه كانى بدنه، بهلكو لهو باسه، مه به ستمان له سیفته و خه سلته كانى نهو سیسته مه سهر بازیه به كه سه لآحه دین له سهرى دهر ویشته و پېړوى دهر كرد.

میرانى نوره دین و نه سهدى، كه له سهرده مى سه لآحه دیندا پیگه قایم و جیگه له پیښیان هه بوو، زهوى و زارو ناوچه دهره به گایه تیى گرنگو قه شهنگیان پیدرابوو، یه كئ لهو میرانه (سابق عثمان بن دایه) یه، سه لآحه دین (شیرز) و (أباقیس) ى نزيك به شیرزى بو داپرى.^{٤٥٣} (ناصرالدين بن متكورس بن خمارتكین)، نه وه، قه لآكارى برزیه و صهیون^{٤٥٤} ى به دهسته وه بوو. (بدرالدين لدرم)، نه وه (تل باشر) ى له دهست بوو.^{٤٥٥} (عزالدين أسامة) خاوهنى (كوكب و عجلون)^{٤٥٦} بوو. (بعرین)^{٤٥٧} درابوو به (عزالدين ابراهيم بن شمس الدين بن المقدم)، (كفرطاب و فامية)^{٤٥٨} یش ههر بهو درابوون. ههرچى (ناصرالدين) ه، كه كادیريكى سه لآحى بووه له حه له ب، نه وه (عين تاب)^{٤٥٩} ى پى درابوو. له میره كانیش (سیف الدين علي بن أحمد الهكاري) كه به (المشطوب) ناوبانگى دهر كردبوو، نه وه، نهو، دهره به گى خاوهن نابلس و گونده كانى

451 وفیات الأعيان، ١٧١/٧. الكامل، ٥٢٥/١١، زبدة الحلب، ٨٤/٣. ٨٥. مفرج الكروب، ١٨٣/٢. شفاء القلوب، ١١٧.

452 النجوم الزاهرة، ٩٩/٦. ١٠٠. شفاء القلوب، ٤٩. د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٣٩.

453 النوادر، ١٢٦، ٢٤٥، الفتح القسي، ٣٩٤، المختصر، ١١٤/٥.

454 النوادر ٢٤٥. مرآة الزمان، ٣٥/٨. المختصر، ١١٥/٥. (برزیه): قه لآكارىكه نزيك كه نارواى شام، وا به قوچى شاخىكى به رزه وه. معجم البلدان،

٣٨٣/١. صهیون): قه لآیه كى قایمكاره له ناوچهى (حمص)، معجم البلدان، ٣٧٣/٤.

455 المختصر ١١٥/٥.

456 ن، م، ص.

457 بعرين، يان بارين: شارىكه له نيوان حه له بو حه مادا، له لای روژاواوه، معجم البلدان، ٣٢٠/١.

458 الفتح القسي، ٣٩٤. النوادر، ١٢٦. المختصر، ١١٥/١٥. وفامیه: شارىكه له كه نارواوه كانى حمص. (أفامیه) شى پیده گوتريت. معجم البلدان،

٢٣٣/٤.

459 شفاء القلوب، ١٩٧-١٩٨.

نابلس^{٤٦٠} بو، که له سالی (٥٨٨/ ١١٩٢ز) دا، مرد. (ابن عماد الدین. ابن مشطوب) جیگای گرتەوه. پاش ئه‌وه‌ی ولاتی (نصیبین) له سالی (٥٧٨/ ١١٨٢ز) دا که‌وته ده‌ست سوپای ئه‌ییوبی، ئه‌وه، ئه‌و ولاته درا به میر (حسام الدین أبا الهیجاء الکھاری) پیشه‌نگی کورد و ئه‌سه‌دیه‌کان که به (السمین) به‌ناوبانگ بو. که له سالی (٥٨٦/ ١١٩٠ز) دا (زین الدین یوسف) یش مرد، (أرییل و شاره‌زور) دران به میر (مظفر الدین کوکبری). (درېساک^{٤٦١} و بفراس^{٤٦٢}) یش دران به (علم الدین سلیمان بن جندر)، خاوه‌نی قه‌لاکاری (عزان) ی نزیك شاری حه‌له‌ب.^{٤٦٣}

هه‌ر هه‌رمیکیش له ژیر ده‌ستی میری عاره‌ب (حجی بن کرامة) دا بو، ئه‌وه، سه‌لاحه‌دین له پاداشت و خه‌لاتی ئه‌و میره‌دا ئه‌و خزه‌مت و شو‌رشه‌ی که له سالی (٥٨٣/ ١١٨٧ز) دا له کاتی گرتنی شاری به‌یروتدا، دژ به دوژمن به‌رپای کرد، هه‌مووی بۆ کرد به خه‌لات. هه‌رچی خیلێ (بنوجدام و ثعلبة) شه له میسر، ئه‌وه سه‌لاحه‌دین زه‌وی و زاریکی زۆرو به‌رفراوانی بۆ دا‌برین، له پاداشتی پاراستنی ئاسایشی میسرو هاو‌پشکییان له غه‌زادا، زۆربه‌ی ئه‌و زه‌وی و زارانه‌شیان که‌وتبوونه ناوچه‌کانی پۆژه‌ه‌لاتی میسر، که زه‌وی و زاری حه‌یده‌ریه‌کان، کوپانی (حیدرة بن معروف) بوون له (البرامون).^{٤٦٤} هه‌روه‌ها که‌مه‌له عه‌ره‌بیکی زۆری دیکه‌ی ولاتی میسر، زه‌وی و زاریان پیدرا.^{٤٦٥}

٦- ته‌یارو ئاماده‌باشی سه‌ربازی (له شکرکیشیی):

ته‌یارو ئاماده‌کردنی له‌شکر ئه‌و ئه‌رك و فرمانانه‌یه که فه‌رمانداری له‌شکر له بواری نه‌به‌ردو خر‌کردنه‌وه‌ی سه‌ربازو له‌شکرکیشیدا بۆ مه‌یدانی شه‌ر ئه‌نجامی ده‌دا، یان ئه‌و پ‌یک‌خستن و دروستکردنی هاوده‌نگیه‌یه که بۆ به‌ربه‌ستی هی‌رشێ دوژمن و به‌ره‌قانی و تیکشکاندنێ دوژمن به‌جیی دیئێ^{٤٦٦}. جا، ته‌یارو ئاماده‌کردنی له‌شکرو سوپا، به‌مانای کۆنی، یان به مانای تازه‌ی، هه‌ر هه‌مان مانایه‌و نه‌گۆراوه، ئه‌وه‌ی که گۆراوه ته‌نیا شیوازی کارو سنه‌فه‌کانی له‌شکرو سوپاو، ئامیرو ئامرازی جه‌نگ و چه‌ك و جبه‌خانه‌ی سوپایه‌و هیچی تر. ئه‌و ته‌یارو ئاماده‌باشیه‌ی که ئی‌مه مه‌به‌ستمانه‌و به‌لامانه‌وه گرنه‌ ئه‌وه‌یه، بزاین سوپای ئه‌ییوبیان له‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆیاندا چۆنیان هه‌لسو‌پاندووه‌و، هه‌قمان به‌سه‌ر له‌شکرگه‌لی ئیسلام و عه‌ره‌به‌وه نییه، که زووتر چییان کردبێ و چۆنیان کردبێ، وه‌لێ ئه‌وه ده‌لێین که چاکترین و به‌رچاو‌ترین جو‌ری پ‌یک‌خستنێ سوپا، پ‌یزه‌ستنێ شانه‌شان و سیسته‌می کردۆسه.^{٤٦٧} هه‌رچی سیسته‌می سوپای ئه‌ییوبیه، ئه‌وه ئه‌وان سیسته‌می پ‌ینچ هی‌زه‌کیان به‌کارخستووه.

أ- سیسته‌می پ‌ینچ هی‌زه‌کیی:

ئیمه، وای ده‌بینین، ئه‌م سیسته‌مه، سه‌لاحه‌ددین داینه‌هی‌ناوه، به‌رله سه‌لاحه‌ددینینش هه‌ر هه‌بووه، ئه‌م شیوازه‌ی سه‌لاحه‌ددین به‌کاری خستووه هیچیکی به‌ئه‌سل له شیوازی فه‌رمانداره به‌ناوبانگه‌کانی پ‌یشتر جیاوازی نییه، وه‌لێ له لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌م سیسته‌می پ‌ینچ هی‌زه‌کییه‌دا گرێ و گۆلمان دیته‌ پ‌یش، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، ئایا جو‌ری ئه‌م پ‌ینچ هی‌زه‌کییه‌ چۆن بووه‌و شیوازی پ‌یزه‌ستن و شانه‌شانبوون له‌م پ‌ینچ قۆله‌دا چۆن چۆنی پ‌یک‌خراوه؟.. نه‌خاسمه هه‌ردوو قۆلی راست و چه‌پ. و پ‌یگه‌ی ئه‌م دوو قۆله له‌چاو به‌رسنگی له‌شکر. ئه‌و کتیبانه‌ی له‌به‌رده‌ستماندان و پشتمان پ‌ییان به‌ستووه و بۆ بواری بابته‌ی پ‌یزو پ‌یک‌خستنێ سوپا دانراون، باسی چه‌ندین سیسته‌م ده‌که‌ن، که له‌شکرگه‌لی ئیسلام، له

460 البداية والنهاية، ٣٥٢/١٢.

461 دريساك: ده‌كه‌وێته ئه‌وپه‌ری باكووری شامه‌وه، به‌رامبه‌ر (بفراس).

462 بفراس: شارێكه له‌ناو چپای (لكام) دا، چوار قوناغ له (أنطاكية) وه‌ دووره، معجم البلدان، ٤٦٩/١.

463 الفتح القسي، ٢٥٨.

464 برامون، البرمونيین: بنۆره: ابن الجيعان، التحفة السنية باسماء البلاد المصرية، مكتبة الكليات الازهرية، القاهرة، ١٩٧٤، ص ٤٦.

465 بنۆره: د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٤١-٤٢.

466 الزعيم طه الهاشمي الجغرافية العسكرية، مطبعة دار السلام بغداد ١٩٢٧، ص ٨٣.

467 عن نظام الكرايس، انظر: مقدمة ابن خلدون، المطبعة البهية المصرية، ص ١٩٠-١٩١.

سەدەكانى ناويندا پەپرەويان كردوو. راستيشت دەوى، ئەو كتيپانە لە پرووى زانستىيەو تيزووتى هېچ ليكۆلەرى نەشكىن و باسى شتى وەها دەكەن لەو دەچى لەو سەردەمەدا هەر پرووى نەدائى، نەك تەنیا لەباسى ريكخستنى لەشكردا، بەلكو لە باسى پرووداوو كاروبارى ديكەى لەشكرىشدا. لەبەرئەو بە پيوستى نازانين خومان لەم جوړە باسانە بدەين كه تەنھا مۆركى تيوريان ليدراو و هيجى تر. ئەوئەشمان بەسە كه تەنیا بگەرپينەو سەر ئەو واقعانەى پرووداونووسان تۆماریان كردوو بەگوێرەى تواناش سوود لە كتيپگەلى شەپرو جەنگ و دقە تيوريەكانيش وەرگرين.

ريكخستنى سوپای ئەيبوبى، بەو شيوازه سەربازيەى، لە پرشتەو بونىادى ئەندامە سەركەيەكانى لەشى مۆ دەچوو، وەك خاچيش دیتە بەرچاو. قەدوقالبى ناوەرەست، ئەو بەرسنگى لەشكر و كەللەكەشى ئەو پيشەنگى لەشكر و هەردوو قۆل و باليشى لە هەردوو شانیهەو ئەوانەش قۆلى راست و قۆلى لاى چەپى لەشكر و، هەردوو لاقيشى، ئەوانەش دابنى بە پاشكۆى لەشكرەكە. واتا ئەم جوړە ريكخستنه لەسەر پينچ بەش، پرووتەر بلين لە سەر پينچ هيز دامەزراو. ئیدی لەوئەو ئەم ناوى پينچ هيزەكەيى بەسەردا بردارو.^{٤٦٨}

(ابن منكلي) وای بۆ دەچى كه ريزەكان بە سى جوړ ريك دەخران، جياوازيى نيوان ئەو سى جوړەش لەوئەدا بەدى دەكرا كه جيگەو پيگەى هەردوو قۆلى راست و چەپ لە چاو جيگەى بەرسنگى سوپاكەدا، بە سى جوړ دەگوێران، جارى واهەبوو هەردوو قۆلى راست و چەپ وەپيش بەرسنگى سوپا دەكەوتن، جارى واش هەبوو بەرسنگ، پيش هەردوو قۆلەكە دەكەوت، جارى سييه ميس ئەوئەيه كه قۆلى راست و قۆلى چەپ و بەرسنگى سوپاكەش، هەرسىيان، هاوشان لەسەر يەك هيلى ئاسويى دەوستان، لەم بارەياندا پيى دەگوێرا: ريزى تەخت. (ابن منكلي) دەلى: ئەم جوړە ريزەيان تۆكمەترو بەجيتەر، پيدەچى كه لە هەمووشيان بەناوبانگتر بىت، ئەمەيان بە شەش ريز ريك دەخرا، هەر ريزو سەبو يازدە سوارەى تيدا دەبوون. جوړەكەى دى، پيى دەگوێرا: (ريزى كەوانەيى)، دەكەوتە دەرەوى قۆلەكان و لە كۆتايى هەريەكە لە قۆلەكاندا، كردۆسى ئەسپ، بۆ بەهيز كردن ريز دەكران.

جوړى سييه ميان پيچەوانەى كەوانەيى بوو، پيى دەگوێرا ريزى چەمياگ (المعطوف)، ئەم ريزە دەكەوتە ناو هەردوو قۆلەكەو، موسولمانەكان لە كاتى زەوردا نەبوايه، ئەم جوړە تەرتيبەيان نەدەخستەكار، ئەوان كەسانى بەجەرگ و بەهيزيان لە قۆلى راست و قۆلى چەپەو دادەنا، يانەخو بەرسنگى لەشكرەكەيان بەدوو كردۆس ئەسپ بەهيز دەكردو لە ريكخستنى ريزەكانيشدا زەلامە كورته بالاكانيان لە تاو (پيشەو) دادەناو بالا بەرزەكانيش لەدواو ريزيان دەبەست^{٤٦٩} و، جوړى ديكەى ريكخستنى كەمترگرو بەناوبانگى لەشكرىش هەبوون.^{٤٧٠}

(الطرسوسى) هاوسەردەمى سەلاحەددىن وای دەبينى، كه سەربازە پيادەكان پيوستە لە پيش سوارەكانەو دابنرين، تا بۆ سوارەكان ببزە سەنگەر، بەمەرجى پيادەكانيش لەبەردەمى خويانەو سەتەرى هەبى، لە مەترسى شمشيربازو ورم وەشين و تيرەنداز بيانپاريزى. لە نيوان هەردوو پيادەشدا تيرەندازى هەبى، "ئەگەر هەلى بۆرەخسا، تير لە دوژمن بگرى، يان ئەگەر ريز تيكچوو، تيرى خوى بوەشينى"^{٤٧١}. جيگای سولتانيش، خواسايى هەر لە ناو ريزەكانى

⁴⁶⁸ مرضي بن علي الطرسوسي، تبصرة ارباب الالباب في كيفية النجاة في الحروب، مخطوط في مكتبة لودليان، بجامعة اكسفورد - انكلترا. تحت رقم ٢٦٤، وفي حوزتنا نسخة مصورة منه، ورقة ١٩٠، الفتح القسي ٨٩، ١٥٤، حسين يوسف موسى وعبدالفتاح الصعدي، الانصاح في فقه اللغة، مطبعة المدني، دار الفكر العربي، ط/٢، ١٩٦٤، ج١، ص٦١٩.

⁴⁶⁹ د. جهادية القرغولى، التنظيمات الادارية والعسكرية في العراق والشام، مطبوع بالآلة الكاتبة، ص١٧٢. نقلا عن الأدلة الرسمية في التعابي الحربية مخطوط، ورقة ١٣-١٤.

⁴⁷⁰ بۆ شارەزابوونى زياتر بنۆرە: جرجى زيدان، تاريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار مكتبة الحياة، مؤسسة خليفة، للطباعة بيروت ١٩٦٧، ج١، ص١٩٩.

⁴⁷¹ الطرسوسي، التبصرة، ورقة ١٩ب.

ناوهراستی بهرسنگی لهشکردا^{٤٧٢} بووه، ئالاکانیش لهگه‌ل خۆیدا بووه، تا هه‌موو میره‌کان چاویان لیبیی و فهرمانه‌کانی سولتان به‌جی بگهیئن، وه‌ی سولتان جارجاره‌ جیگای خوی ده‌گۆپی و به‌لای قو‌لی له دوو قو‌له‌که‌دا بای ده‌دایه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی هینو هزری بورژینیی، جارجاره‌ش ئه‌گه‌ر ئالۆزیی و شیرزه‌یی توش بووی دووباره‌ پیک بخته‌وه. سولتان جاروبار به‌ره‌و یشه‌وه ته‌کانی ده‌دا، تا سه‌ربه‌زه‌کانی بینه‌ته‌ جو‌ش و دو‌ژمن به‌توقینه‌ی.

ھەرچى قۇلى لاي چەپپىشە، ئەو، كەوتبۇو ۋىر فەرماندەيى پېيشەنگى كورد، مير (سيف الدين علي بن أحمد المشطوب) و مير (مجلي بن مروان) و كۆمەلى لە كوردانى مەدانى و ھەكارى و (مجاھەد الدين بىرتقىش. پېيشەنگى لەشكىرى شىنگار). و كۆمەلى مەمالىك، ئىنجا، (مظفر الدين بن زىن الدين "كوكبرى") بە خۆى و لەشكىرەو. گەرە پياوانى (الاسديه)ش، بە نمونە وەك. سيف الدين بازوگۆچ و ئەرسلان بەغا. كەوتبۇونە دامىنى ئەم قۇلەو. (الفقيه ضياءالدين عيسى الھكارى) و چەكدارەكانىشى لە پېشى پېشەوہى بەرسنگى لەشكەرەدا دامەزراپوون. ھەرچى سولتان خۆيتەى، ئەو، ئەو بەسەر لەقەكانەو دەگەرپا و دەنى دەدان بۇ جەنگ و وری بەبەردا دەکردن^{٤٧٤}. مادامىكى میرە قورس و گران و ناودارەكان، دانران بە چەرخەچى و جەلبەدەست و سەرلەشكىرى قۇلەكان، كەواتە، قورسايى گەرەى شەپرو پىكدانان كەوتوودە سەرقۇلى راست و چەپ، بەلام پېشەوہ و بەرسنگى سوپا، فەرماندەى ناودارى ئەوتوى بۇ دانەدەنران. ئەم تەرتىبە، بەكەمە گۆرپىنىكى لىرە و لەوى نەبى، دەنا لە ھەموو جەنگەكانى سەلاحەدەندا، ھەرەك خۆى مايەوہو نەبگۆرى^{٤٧٥}.

472 مفرج الكروب، ٢/٢٩٥. الحسن بن عبدالله، آثار الأول ص ١٧٥.

سراج الملوك ، مطبعة بولاق، ١٢٨٩ك، القاهرة، ص/١٧٥.

475
الفتح القسي، ٣٠٨.

هه موویان له قوښی پاستدا پریزه ندو ئاماده باش بوون. هه رچی قوښی چه په، نه وه، له ویدا (عمادالدین زنگی سرگه وړه ی شنکارو، معزالدین سرگه وړه ی جزیره ابن عمری. برازی. و له و پریشه وړه ی (تقی الدین عمرو سیف الدین علی المشطوب و خوشترین الحکمی و) کومه لیکي گه وړه ش له میره کورده کانی مهدانی و هه کاری و همیدی و زهرزاري، هه موویان له قوښی لای چه پدا ته یارو ئاماده بوون. هه رچی نه لقه ی سولتانییه^{٤٧٦}، نه وان له ناوچه رگه ی (به رسنگی) له شکره که دا دایانکو تابوو. سولتان، خو ی و له شکره که ی سره و به رده ناو، به ناو پریزه کانی دا سره و به رده هات و ده چوو.^{٤٧٧}

سولتان بۆ نه وړه ی بزانی کاتی تیځچوونی پریزه کانی له شکر، چی بکاو چی نه کا، په یوه ندی توندوتوښی هه ناسه به هه ناسه ی له گهل به شه کانی سوپا دا ده هیشته وه و سهری له میره کان دداو سره پهرشتی رهوشی شه رکه ی ده کرد. له بهر نه وه هیزی یه ده گی له جیگه ی له بارو پیویستی خویدا ده خسته کارو له بهر نه قانی کردنی دوزمنیشدا سهر بازی لی^{٤٧٨} گال ددان و ده ستیپشخه ری ده کرد.

ب. نه لقه ی تاییه ت و مه ملوکه کانی سولتان:

نه لقه ی تاییه تی سولتان له کومه لی سهر بازی پیک هاتوو، دوری سه لاهه دینیان ده گرت، سهر بازی نه و نه لقه یه وه ک پاسه وان و حیمایه ده یانپاراست. مه ملوکه تاییه ته کانی سولتان، پییان ده گوترا: "نه لقه ی تاییه ت".^{٤٧٩} نه م نه لقه یه له شه ره جوړیه جوړه کاند ا جیگای خو ی هه بوو، جی دهستی دیاروو، له غه زای که ناری ده ری او دا گیر کردنی قه لاته قایم کاره کانی خاچدرو شماندا پوښی به رچاوو گرنگی گیراوه. (ابن الاثیر) که به چاوی خو ی شه ری ئازا د کردنی قه لاه قایم کاری (به رزی) دیوه ده لی: "به رزی که و تو وه ته ناوچه یه کی پر له چیا ی ره قه ن و سه خته وه، تا بللی قایم کارو بی منه ته". باسی نه و هه ش ده کا، که سه لاهه ددین چو ن له شکره که ی خو ی کرد به سی به ش و به نوره ده چوونه شه ره که وه، ده لی: کاتی نوره شه ره گه یشته سهر "نه لقه تاییه ته که ی سه لاهه ددین"، ده ریایستی گهرمای تاو سینی نه و پوژه^{٤٨٠} نه بوون و ملیان لی ناو کوشتاریکی به دل و به جهرگی قاره مانانه یان به رپا کرد.

هه روه ها، نه لقه ی تاییه ت، له گه مارو که ی شاری (عکا) شدا، پوښی شکره فمهنده یان گیراو، شان به شان و به دوری سه لاهه ددینه وه، له گردی (الخروبة) وه، له گه لیدا ده چوونه (شفرعم) و له ویشه وه، به غار ده چوونه گردی (کیسان). به و جوړه، چوارده وری شاری (عکا) یان کوترول کردوو، شاره که شیان ته و او ی ته نگه تاو کردوو. کاتی کیش زستان هاته به ره وه و سهرماو سوله زوری هیئا و له شکره که بۆ حه سانه وه گه رانه وه بۆ ناوچه کانی خو یان، ته نیا نه و نه لقه یه نه گه پرایه وه و له ته که سه لاهه ددیندا مایه وه، نه م پرو دا وه له سالی (٥٨٨ هـ / ١١٩٢ ز) دا پووی دا. زوړه ی سهر بازی نه و نه لقه یه سهر بازی میسری بوون.^{٤٨١}

گرنگی نه م نه لقه یه وه (ابن شداد) ده یگیر پته وه، که خو ی له م نه لقه یه دا بووه. ده لی: "گرنگی نه م نه لقه یه، له وه وه هاتوو که ته نیا خو ی له ناوچه رگه ی (به رسنگی) له شکر ی نه ییویدا بووه.^{٤٨٢} جاری کیشیان سولتان به ره و پووی دوزمن ده چوو، له م نه لقه یه به و لاهه که سی دیکه ی له ته که دا نه بوو".^{٤٨٣}

وا دیاره سهر بازی نه م نه لقه تاییه ته، بوون به تیپیک و به ناوی سولتانه وه ناو نرا (تیپی سه لاه ی، یان تیپی

476 النواذر ١٤٧، الروضتين.

477 ابن منکلي، التدبیرات السلطانية في سياسة الصناعة الحربية، مخطوط مصور في مكتبة المجمع العلمي العراقي، (سلاح ٦٤٦)، ص ٢٧.

478 التذكرة الهروية، ص ٩٩.

479 النواذر، ١٧٨. الكامل، ١٥/١٢. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥٥٤. بنویره: الباز العريني، الفروسية في مصر في عصر سلاطين المماليك، دار النهضة للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٦٧، ص ١٥٩-١٦٠.

480 الكامل، ١٥/١٢.

481 ن. م، ٨١/١٢.

482 النواذر، ص ١٤٧.

483 ن، م، ص ١٧٨.

ناصری) له مه و به ریش گوتمان، ئەو جهنگا و هرا نهی ده چنه ژیر فهرمانی فهرمانداریکي گه و ره وه به ناوی ئەو وه ناو ده نران، چونکه ده بوونه مه ملوکی ئەو، یان ده بوونه خولامی ئەو، به نموونه نورییه کان مه ملوکی نوره ددین مه محمود بوون و، ئەسه دییه کانیش له میسر، له سالی (١١٦٤ هـ / ١١٦٨ ز) دا مه ملوکی (أسدالدين) بوون. أسدالدين (کۆمهلی خولام و پینچ سهد مه ملوکه کهی ناو نرا الأسدیة). ^{٤٨٤} ئەمهش مانای ئەوهیه، که سوپای ئەیوبیه کان سیسته می مه ملوکیه تی هه بووه. (بوسورت) ده لی: کۆمهلی سولتان له پاسه وانه عه بده کانی سولتانه کانی ئەیوبیه وه په یدابوون و ئەو که سهش که په یدای کردن سه لاهه ددین خوی بووه. ^{٤٨٥} له شکری میسری سهرده می مه ملوکه کان، له پاشماوهی سوپای ئەیوبیه کانه وه. که زۆربه یان مه ملوکه تورکه کان و پاشماوهی کورده کان بوونه. په یدابووه. ^{٤٨٦}

وه لی، له کاره سات و پروداوه کانی ئەو ماوه و موده ته وه درده که وێ، سه لاهه ددین بنه ماله ی سولتانگه لی مه ملوکی په یدا نه کردوه، به لکو مه ملوکه تورکه کان، له وه کایه هاتتی ده ولته تی سه لجوقیه وه بوو بوون به بربره ی پشتی ده ولته تی سه لجوقی، دابوده ستووری سه لجوقیانیش. به پیی میژووی سه ربازی سه لجوقی. وه هاوو که پشتیان به هاوولا تییه ره سه ن و ئازاده کانی خه لکی عه رب و فارس و کورد نه ده به ست وهریز له شکریان به یین، به لکو پییان باشبوو پشت به مه ملوکه کان به ستن که له ولاتی (القبحاق) ^{٤٨٧} وه، ده یینران و له ته لاری شاهانه و له بهرده ستی سولتانه کان و میره کاندایا په وهرده ده کران و گه و ره ده بوون، دووریش نییه به شیکیان له هه ریمه کانی دیکه ی ولاتی به رفراوانی تورکانی ناوهراستی ئاسیا وه، به نموونه وه که له فهرغانه وه هاو درابن. ^{٤٨٨}

بنه ماله ی ئەیوبیه ی هه ره سه ره وشی سه لجوقی و ئەتابه که کانیان، واتا (عمادالدين زنگی و نوره ددین) ی کورێ، به زۆری مه ملوکی تورکیان ده یینا و له ریزی له شکردا دایانده مه زانندن، له گه ل ئەوه شدا ئەیوبیه کان، یان دامه زیننه رانی بنه ماله ی ئەیوبیه یان، خویان، نه ئەتابه که بوون و نه مه ملوکی که سیش بوون و "هیچ که سیکیش له بنه ماله ی ئەیوبیه یان عه بدایه تی نه کردوه". ^{٤٨٩}

له و ناکوکییهش که پاش مردنی سه لاهه ددین که وته نیوان میره کانی تیپی سه لاهی و تیپی ئەسه دییه وه هیزی بوزرگی مه ملوکانمان له سوپای ئەیوبیه دا بۆ ئاشکرا ده بی، ^{٤٩٠} تیپی سه لاهی له ژیر فهرمانده یی (فخرالدين چهرکهس) دا بوو به لایه نگرێ (الملك العزيز عمادالدين عثمان) ی کورێ سه لاهه ددین، هه رچی تیپی ئەسه دییه که (سیف الدين بازکوج) ی مه ملوکه که ی شیرکو فهرمانداریی ده کرد، ئەم، بوو به ناحزی (العزيز)، نه یده و یست بی به شاو پالی دا به لای (الملك العادل) وه وه، وه که ئەو، ئەمیش ده ستی کرد به دوو به ره کی نانه وه له نیو بنه ماله ی ئەیوبیه دا وه لی (الأمیر

484 الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٣٨.

485 تراث الأسلام، تصنيف جوزيف شاخ، ترجمة: د، محمد زهير السهموري، الكويت، ١٩٧٨، القسي الأول ص١٨١.

486 النجوم الزاهرة، ١٢٤/٦.

487 القبحاق (القبحاق): په گه زیکي تورکن له هه ریمی حه وزی فولگا، خوارووی پۆژه لاتی پوسیای ئەمپۆ و باکوری ده ریای په شدا نیشته جین، "پهنگه مه به ست ولاتی قه ققازی ئەمپۆ بی". شمس الدین سامی، قاموس الأعلام (ترکی) مه ران، مطبعة سي، باب عالي جاده سنده، أستانبول، ١٣٠٦-١٣١٤. ج٥، ص٣٥٩٩. ئەمانه سارانشین بوون و به ره وه ی بیانه یین بۆ ولاتی موسولمانان، له ئیسلام بی ئاگا بوون. فازیلی بارتولد، تاریخ الترك في آسيا الوسطی، ترجمة احمد السعيد السليمان، القاهرة ١٩٥٨، ص١١٢. بنۆره: صبح الأعشى ٤/ ٤٥٨. Heyd, Histore ducommerce, p, ٥٥٩. د. أحمد مختار العبادي، قيام دولة المماليك الأولى في مصر والشام، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٩، ص٧٣.

488 Lane- poole, Saladin, P,158.

Claude Cahen Les Changements Techniques Militaires, p,121.

489 النجوم الزاهرة، ج٦، ص٥.

490 النجوم الزاهرة، ١٣٨/٦. السلوك، ١٢٥/١.

بهاءالدين قراقوش الأسدي)، ئەم، ئەو كارەى نەكردو بە دلپاكى و دلسۆزى (العزیز) مایەو تا لە ساڵى (٥٩٧هـ/ ١٢٠٠ز) دا مرد. ململانى لە نىوان ئەم دوو تىپەدا بە بەردەوامى مایەو، تا سەرەنجام (الملك العادل) ئەوێترى لى خستو، بنەمالەكەى كردەو بە يەك، بى گومان ئەمەش بوو بە ھۆى بردنەوێ تىپى ئەسەدى^{٩٢} لە ميسرو دۆراندنى مەملوكەكانى سەلاحەددىن، بە تايبەتییىش دواى ساڵى ٦٠٨/ ١٢١١ز كە چەاركەسى تیدا مرد.^{٩٣}

بەلام، كتيب و سەرچاوەكانى ماوەى ژيانى سەلاحەددىن باسى ئەو ناكەن، مەمالىكان لە كێدەرێو ھىناو، ئەيىوبىيەكان چۆن پەرەردە كردوون و چۆن پەرەكردوون و ئامادەكردوون. وەلى (المقريزي) وەسفى ئەو دەكات كە لە سەردەمى سەلاحەددىندا لە ميسر، ئەو پەرەردەكردنە چۆن چۆنى بوو، لەبەرئەو بۆمان ھەيەو دەتوانىن پشت بەم وەسفى بيبەستىن، ھەرچەندىشە درەنگتر كەوتوو دەتوانىن وەسفى پۆل و پەوشى مەمالىكەكان سەردەمى سەلاحەددىن، وەك ئەوێ سەردەمى مەمالىكەكانى دواى سەلاحەددىن لە قەلەم بەدين. ئىمە دەزانىن دەوڵەتى مەمالىك لە نەمانى دەوڵەتى ئەيىوبىيەنەو ھاتووەتە ئاراو و سىستەمىكەش مەمالىك پىرويان كردو، زۆرتر درىژەپىدانى ھەمان سىستەمى ئەيىوبىيەكانە، وەك باسەمان كرد، ناستوانى لەو دەورتر پىروا لەو زياتر بكاو لى لایدا، تەنھا ھەندە نەبى كە بە حوكمى زەرورەت و پىداويستى نوێ، ھەندى گۆپىنى تیدا كرابى. لەبەرئەو، كەم و زۆر دلنایىن لە قسەكانى (المقريزي).

مىژوونووسى ناوبرا گوتىيەتى كە "ئەگەر بازگانى مەملوكى بفرۆشتايە، دەيدا بە سولتان و، ئەمىش لە چىن و توێژەكەى خۆيدا، دايدەناو دەيداى دەست (الطواشي)^{٩٤}:" واتا مەملوكە نۆكەرو سەركارەكانى سولتان كە مەملوكە تازەكان دادەكەن، ئەوجا ناوونوس دەكراو پىش ھەموو شتئ ھەندى سوورەتى قورئانىيەن فیر دەكرد. ھەموو تايەفەيەكەش (كۆمەلىكەش) مەلایەكەيان بۆ دادەنان، ھەموو پۆژئ سەرى لیدەدان و قورئانىيەن فیر دەكردن، مەشقى خوشتووسى و وانەى شەرىعەت و ئەزكارى پى دەدان. پىساو دەستوورى ئەو چەرخ و زەمانەش وابوو، بازگانان دەبوو تەنھا مەملوكى مندالىان بەنایە، كە نەختى گەورە دەبون، ئەوجا، مەلا ھەندى فېقھى شەرىعەت و قورئانىيەن فیر دەكردن، كاتىكەش كە باقى دەبون ئەوجا ھەموو جۆرە ھونەرىكى شەرو كوشتار فیر دەكران، بەنمونە، وەك تیرەندازى و شمشیربازى و پەم وەشانەن، ھەر گروپەو دەدران بە مامۇستايى، چى پىوست بووایە فیرىانى دەكرد.

كاتىكەش بەسەر پىشتى زینەو بەكەوتنایەتە پەمبازى و تیرەندازى، ئەو، لەوبارەدا نەبۆ سەرباز ھەبوو قسەيان لەگەلدا بكاو نەمىر دەتوانى بىياندوینى و لىيان نزیك بەكەوتنەو، جا، ئەوجا، دەگوازانەو بۆ خزمەتكردن. ئىدى پەلە بە پەلە سەردەكەوت تا دەبوو بە مىر، تا ئاكارو پەفتارىشى بە تەواوى پاراو نەبوايەو بە ئەدەب نەبوايە و موسولمانىتى لە دلیدا نەچەسپايەو دەست و بازووى فیرى پەم و شمشیرو شیر نەبوايەو، نەبوايە بە سوارچاك، نەدەكرا بە مىر. ئەمانە پەرەردەكارو گەورە نوێدەران، يەك بە يەك دەيانخستەن بەر پشكنىن و تاقىكردنەو، سەرزەنشتيان دەكردن و بە

491 وفیات الأعيان، ٩٢/٤. (قراقوش): "أبو سعيد بهاءالدين عبدالله الاسدي" يە، بەناوى أسدالدين شىركۆو ئەم قراقوشە مەملوك بوو، پاشان خزمەتى سەلاحەددىنى كردو، تەلارى فەتمىيەكانى بەدەست بوو، لە ھەندى بۆنەشدا نوێنەرى سەلاحەددىن بوو و سەرپەرشتى دروستكردى قەلاو شووراو پردى (الجيزە) بوو، كە (عكا) شى گرت، بوو بە سەرگەورەى عكا و شوورەى كرد، پاشان خاچدروشان بەدىل گرتیان و سەرى خۆى بە (١٠) ھەزار دىنار كرىيەو، ساڵى (٥٩٧هـ/ ١٢٠١ز) مردو لە (مقطم) قاهىرە نىژا. (قراقوش) وشەيەكى توركىيەو ماناى ھەلۆيە، (بالندەى پەش) بنۆرە: وفیات الأعيان ٩١/٤-٩٢.

492 السلوك، ١٢٨/١.

493 وفیات الأعيان، ٣٨١/١، ذیل الروضتين، ص ٧٩، الخطط، ٨٧/٢-٨٨.

494 طواشي: نۆكەرە نزیكەكانى سولتان لەناو تەلارەكەیدا، پىشيان دەگوترا: (الاستاذون) واتا "وستانكان"، صبح الأعشى، ٤٧٧/٣. ئەمانە نۆكەرى خەساوو بوون، صبح الأعشى، ٤٥٦/٥. بنۆرە: د. حسن الباشا، الاقبا الاسلامية في التاريخ والوثائق والآثار، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة، ١٩٥٧، ص ٣٨٢.

توندىيىش پەخىنەيان لىدەگرتن، ھەموو ھەلسوكەوتىكىيان دەخستىنە بەر لىيىچىنەو، خۇ ئەگەر بەھتباو مامۇستاي قورئان، يان ياساۋلەكەي. كە ھەمىشە ھاكىمى بوو بەسەر سەريەو. گوناھىكى لى دىتبا، يان لە پىساو دەستور لى دابا، يان دابونەرىتىكى ئايىنى، يان دىيائى پىشتگوى خىستبا، ئەو لەو بارەدا، بەپى و دانگى ئەو تاوانە سزاي دەدا، لەبەرئەو گەورە سەرورەبوون، مەملەكەت و ولاتيان بەرپەدەبردو فەرماندارانى بوونە، لە پىگاي خودا ئايىنى ئىسلامدا لە غەزادا بوون.^{۴۹۵}

۷- لىقەكان و جوونەكانى سوپا، ھەر جوونەو بە پىپى چەكى خۇي:

سەلاھەدىن لە پىكخستى سوپاكەيدا سىستەمى لى لى بەكارھىنا. ئەو بوو كە پىشتەر باسما كىرد، ئەم سىستەمە ئەو يە سوپا دابەش بىرئە كۆمەل كۆمەل ھەر دووسەد سوارەيى، يان ھەر سەد سوارى، يان ھەفتا سوارى، مېرىكى لەپىشى بەسەرەو بى.^{۴۹۶} ئىدى بەسەر زمانانەو بوو، خەل ك دەيانگوت، فلانە ھەلمەت ئەو ھەندەو ئەو ھەندە لى بوو. وەلى ئىمە ئەو ھەمان بۇ ساغ ناكىتەو كە سوپاي ئەيىوبى سىستەمى لى لى بەو وردى و دروستىيە لىقەكانى سوپاي مېسىرى سەردەمى مەملوكەكانى توركى پىكخستى، ھەرچەندىشە ئەم وشە لى لىقە لە كىتەبگە لى مېژوونوسانى ھاوسەردەمى سەلاھەدىندا بەزورى بەرچا و دەكەو.^{۴۹۷} وەلى وشەكە جاروبار وەك بلىي بەماناي تەرتىب و پىزوشتى لەو جۆرە بابەتانە ھاوئەو باسى ژمارە ناكات.

ھەر سىنقى لەو سىنفە جەنگاۋەرو يارىدەدەرەنەش خەسەلتى جىاۋازى خۇي ھەبوو. ئەم جىاۋازى و لىكەنەچوونەش بە جۆرى چەك و جەبەخانە و ئەرك و فرمانىندا دەرەكەوت. ئەگەر سوپاش ھەموو يەك دەنگ و ھاۋدەنگ نەبى و لە پىكداداندا ھاۋكارو ھاۋكۆمەك نەبن، ئەو ناتوانى پىش بىكەو و بەسەر دوژمندا سەركەو، لە لەشكرى ئەيىوبىدا سەرەپاي دوو سىنقى بىچىنەيى، سىنقى لى لاۋەكىش ھەبوون.

سىنفە بىچىنەيىكەنىش ئەمانەن:

أ. جوونى (سىنقى) سوارە:

گىشت لەشكرى، لەم سىنفە ھەردەيى بىي، ئەمان، ئىشە شايمان و گىنگەكان بەجى دىنن، ئەم سىنفە لە شەرو جەنگەكانى سەدەكانى ناۋىندا، شادەمارى سوپاكان بوو، ئەركە سەركىيەكانى ئەو بوو كوشتارىش بكاو شوين پى ھەلگرتن و سووسەي پىش لەشكرىش بكات، وەك لەمەودا باسى دەكەين، چونكە ئەم دوو چالاكى و فرمانە، گور و خىرايى دەو، تىن و تاۋى دەو، ھىرشەرى و شوين پى ھەلگىرى و سووسە بكاو دوژمن راۋەدو بىي و، پىگاي لىيىپىر و نەيەلى بگەپتەو بۇ سەر خاروبارو ئازوقەي خۇي، ئەم ئىشە گىنگانە سوارەي خىراو چاپوك نەيكا، ناكىر.

لە شەرو جەنگدا خواسايى بە كەسانى ئەزموون و شارەزاو راۋىژكارو فرىادەسيان بۇ ئەم ئىشە گىنگانە دەۋزىيەو، لە كاتى سووسەو شوين پى ھەلگرتىشدا خۇيان لە دوژمن نەدەدا، چونكە مەبەستيان لەم ئىشە، تەنيا ئەو بوو بزانن ھىزى دوژمن چەندەو لە چىدا لاۋازەو لە كۆپە زەفەرى پى دەبردى.^{۴۹۸}

سوارەكان، دەستەجى بەماناي ئەو پىگەو سەنگەرەنەشەو دەچوون كە بەرھەلمەت و مەترسىي كوتوپر دەكەوتن، وەلى وەك (الطروسى) دەلى: "با سوارەو قارەمانەكان بىكەونە پاش پىادەكانەو، چاۋەنوارى ھەلمەت بىن، كە ھەلمەتەشيان برد، پىادەكان كەلىنىكىيان بۇ دەكەنەو پىكەو ھەلمەت دەبن"^{۴۹۹}. لەبەرئەو سوارەكان ھەمىشە لە پاش پىادەكانەو دەۋەستان.

495 الخطط، (طبعة بولاق) ج ۲، ص ۲۱۳-۲۱۴.

496 المقرئى، الخطط (طبعة المعهد) ج ۱، ق ۱، ص ۱۶.

497 النواير ۷۶، ۱۴۸، ۱۶۰، ۱۸۵، الفتح القسى ۶۹، ۷۰، ۱۱۵.

498 الهرشى، تفريغ الكروب، تحقيق: جورج سكوتلن، منشورات الجامعة الامريكية، القاهرة، ۱۹۶۱، ص ۵۱.

499 التبصرة، ورقة ۱/۱۹۱.

سوارچاکی ئازاو تهواو، ده‌بوو به‌هیزیی، وهرزشاریی و خاوه‌ن ده‌ست و باهویه‌کی یته‌وو له‌شیکی جیرو قایم بیٔ، ده‌بوو له‌ده‌سته‌ویه‌خه‌ی دوژمندا لیژان و خاوه‌ن هونه‌ریی، زۆرانباریی، پمباریی، تیره‌نداز و نیشانشکین بیٔ.^{٥٠٠}

سواره‌کان شمشیر و پمی درێژیان پی‌بوو، زریی ئەلقه ئەلقه‌یان له‌سه‌روه له‌به‌رده‌کرد، کلاوی ئاسن (خوده‌یان له‌سه‌ر دناو قه‌لغانیان به‌ده‌سته‌وه‌بوو، هه‌رچی ئەسه‌په‌کانیان، پی‌ده‌چیی له‌بن زینه‌که‌وه‌ بن زینی (تجفاف) ی قایمیان له‌سه‌رپشتی ئەسه‌په‌کانیان دانابی، تا ئاگر نه‌یسووتیی و چه‌ک نه‌یدرێ و کونی نه‌کاو له‌شی ئەسه‌په‌کان پارێزراو بی. هیچ ده‌قیکیشمان نه‌دیده‌وه‌ ئەمه‌ی گوتیی.

ب. جوونی (سفی) پیاده:

به‌شی زۆری سوپا له‌م سنه‌ پێک ده‌هات، ئه‌رکی کوشتار و قورسای شپرو ئەنجامه‌کانی جه‌نگ که‌وتبووه‌ ئەستۆی پیاده‌کان، پیاده‌چه‌کی سووکی پی‌بوو، چه‌کی قورسیان بۆ هه‌لنه‌ده‌گیرا، چونکه‌ به‌پی ده‌رپشتن. پیاده‌کان، شمشیر و که‌وان و پمی کورتیان به‌کارده‌هینا و ئه‌رکیکی دیکه‌یان ئەوه‌بوو دوژمن له‌ خنده‌ق و سه‌نگه‌ران و ده‌درنێ و بیانکوژن.^{٥٠٢}

ئیشی گرنگ و ئه‌رکی گرانی پیاده‌کان ئەوه‌بوو سوپا، له‌ته‌کان و کشان و په‌وت و پێگادا بیاریژن و نه‌یه‌لن به‌ر په‌لاماری ئەم دیوو ئەو دیووی پێگا بکه‌وی، پیاده‌کان کاروانی ئازوو قه‌و جبه‌خانه‌شیان له‌به‌رپرو بۆسه‌ی دوژمن ده‌پاراست و به‌ری پێگه‌یان له‌ مه‌ترسیی چه‌پاڵ و تالان و چه‌ته‌و پیاوخرایان بۆ پاك ده‌کرده‌وه‌.^{٥٠٣}

له‌ پێزه‌کانی له‌شکر، پیاده‌کان له‌ پێشه‌وه‌ داده‌نران، وه‌ک (الطروسى) ده‌لی، سواره‌و قاره‌مانه‌کانیش له‌ دواى ئەوانه‌وه‌ ده‌هاتن.^{٥٠٤}

ج. جوون (صوفی) دیکه‌ی یاریده‌ده‌ر، هه‌ر جوونه‌و به‌ناوی چه‌که‌که‌یه‌وه‌ ناو ده‌بران، یان به‌ پیی ئه‌رک و فرمانیان، ناویان لی‌ده‌نرا، به‌نمونه‌ وه‌ک جوونی مه‌نجه‌نیق و جوونی ده‌بابه‌و جوونی باره‌نه‌وت و موخابه‌ره‌و ئازوو قه‌و خاروبارو، جوونی دیکه‌ی له‌و جووره‌ بابه‌تانه‌.

پیش به‌ره‌وپه‌رچوونی جه‌نگ، سه‌لاحه‌دین سوپای له‌ مه‌یداندا نمایش ده‌کرد و جیگه‌و پێگه‌ی لقه‌کانی دیارده‌کرد و که‌لێن و که‌له‌به‌ری بۆ پرده‌کردنه‌وه‌ له‌ چه‌ک و جبه‌خانه‌یان دلنیا ده‌بوو. به‌ نمونه‌، به‌ر له‌ شه‌ره‌که‌ی (حطین)، سولتان له‌ پوژنی نمایشه‌که‌دا له‌به‌رده‌می سوپاکه‌یدا وه‌ستا و له‌دوره‌وه‌ تا ده‌گاته‌ نزیکه‌که‌یان، جوون به‌ جوون و لق به‌ لق، ده‌سته به‌ده‌سته، ریزی ده‌کردن و پێک‌ویکی ده‌خستن. ئه‌رک و فرمانی یه‌ک به‌یه‌کی مېره‌کانی ده‌ستدیشان کرد و ئازاو به‌رجه‌رگه‌کانیشی له‌ پێگه‌ی شایسته‌ی خویاندا دانا و جیگه‌و پێگه‌ی سه‌ربه‌زان و که‌ندو له‌ندى بۆسه‌چیه‌کانی پیشان دان و... شوین و پێگه‌ی هه‌ریه‌که‌ له‌ مېره‌کان، له‌ قوڵی راست و قوڵی چه‌پدا بۆ نیشانه‌کردن که‌ له‌وی نه‌جوولین و نه‌گوازنه‌وه‌، نه‌ به‌ تاک و نه‌ به‌ گشت، جیگای خویان به‌رنه‌ده‌ن و چوڵی نه‌که‌ن. ئەوجا (الجالیشیه) واتا پێشه‌نگه‌ تیره‌ندازه‌کان و ئاسنین و زریپۆشه‌ ئازاو به‌جه‌رگه‌کانی له‌ هه‌موو لقێ ده‌ره‌ینا و له‌به‌رسنگی سوپاکه‌ کردنی به‌ پێشه‌نگ و پێشپه‌رو، پاشان ئاموژگاریی گروپه‌کانی کرد، که‌ هه‌ر گروپه‌ و ئاگای له‌ گروپه‌که‌ی نزیک به‌ خوی بی و هاوکۆک بن. که‌ ئەمانه‌ی ته‌واو کرد ئنجا گوتی: "که‌ چوینه‌ ناو خاکی دوژمن، ده‌بی ئاوه‌ها به‌م ته‌ره‌ برۆین، ئەمه‌تا، ته‌یارو

500 بولیناک، الاقطاعیة، ص ٥٤.

501 احسان هندي، الحياة العسكرية عند العرب، مطبعة الجمهورية، دمشق ١٩٦٤، ص ١٦٦.

502 طه الهاشمي، دروس في المعلومات الجغرافية، مطبعة لشعب، بغداد ١٩٣٦، ص ١٨.

503 خالد الجنابي، تنظيمات الجيش في العصر العباسي الثاني، رسالة ماجستير، مطبوعة بالآلة الكاتبة، كانون الثاني، ١٩٧١، بغداد ص ٣٠.

504 الطروسى، التبصرة، ورقة ١٩١/أ.

505 الجالیشیه: "ئەسلە‌که‌ی ئالای گه‌وره‌ی نووک قۆنه‌، پاشان کرا به‌ناوی پێشه‌نگه‌کانی به‌رسنگی له‌شکر" صبح الأعشى، ٨/٤. پێشتریش له‌

جیگایه‌کا شروقه‌مان کردوه‌.

نامادهییمان، ئەمە جیگەو پیگە ی لق و پەلەکانمانە و ئەمانەش پێشەنگە قارەمانەکانمان^{٥٠٦}.

جگە لەوانە، لە سوپادا، زەلامیکیش هەبوو، بە دەنگی بەرزو نەعرەتەیهکی بەسام، بانگهێشتی دەکردو سەربازانی بۆ کوشتارو پەلامار وەجۆش دەهینا، وەری بەبەریانا دەکردو، لە نزیک سولتانهوه دەوستانو، سولتان هەر دەنگیکی لیۆه بهاتبایە ئەو بە نەعرەتەیهکی بەرزو دەنگیکی گەورە دەیدا بە گوێی هەموویاندا. بەم زەلامەیان دەگوت (چاوەش)،^{٥٠٧} بانگی نامادەباشیی هەلەداو لەکاتی زەروردا داوای لە فلانە میر دەکرد بەخۆی و لقهکەیهوه بگاتە فریای فیسارە لق و فلانە کەلێن پڕبکاتەوه کە دۆژمن دزە لیۆه کردی. سەربازانی دەهینایە جۆش و خروۆشی کوشتارو هاواری دەکرد (هۆ.. هۆ.. موسلمانان و لەشکری مووحدیین، پەلاماری.. پەلامار)^{٥٠٨} ئەم بانگهێشت و بانگەوازه بە ناشکرا دواى سالى ٥٨٣هـ / ١١٨٧ز، واتا دواى شەپەکەى (حطین) هاتە ئاراوه، لە هیچ سەرچاوهیهکیشتا ناوی چاوەش، بەر لەو بەروارە نەهینراوه^{٥٠٩}.

پەیداوونی چاوەشیش لەبەرئەوهیه کە سوپای ئەییوبی تا دەهات گەورە دەبوو، خۆ، دەبوو، زەلامیکیش هەبێ، ئەم کارە بکاو فرمانەکانی سولتان بگەییانی بە تیپ و قۆلەکان، ئیمە وەهای بۆدەچین کە دندنە و وەجۆشەینانی جەنگاوهران، بوو بە شتیکی پیویست، چونکە لەم قۆناغەدا، سوپا وەك جاران سەرکەوتنی وەدەست نەدەهینا و توانستی تەکان و هەلمەتی دابوو لە کزی، زۆرتر بە هۆی ئەوهی کە لیگا لیگا لەشکری تازەو کۆمەکی نوێ بۆ خاچدروشان دەهات، کە هەتا ئەوکاتەش، هەندێ قەلاو قایمکارییان لە خاکی فەلەستین و کەناراوهکانی شامدا بەدەستەوه ماوو.

٨- سەربازانی حەزەکی (تەوعی) لە سوپای ئەییوبیدا:

سەرەرای جەنگاوهری سوارهو پیادهی، لە دیوانی سوپای ئەییوبیدا تۆمارکراوو، وێرای سەربازانی دەرەبەگایەتی سەر بە میرانی ئەییوبی و میرانی دیکەش، کە یەك لە دواى یەك چوونە ژێر ئالای سەلاحەددین و لە کاتی زەروردا جەنگاوهریان بۆ سوپای ئەییوبی فەراهم دەکردو، سەرەرای مەملوکه سولتانییهکانیش، سەرەرای هەموو ئەوانە، سەربازگەلیکیش هەبوو، حەزەکی، بە حەزو ئارەزووی خۆیان، لە سوپادا خۆیان ناوونوس کردبوو بۆ غەزاو پزگارکردنی خاکی عەرەب و ئیسلام لە خاچدروشان. راستیش دەوێ سەردەمی بەناگهاتنەوهی ئیسلامەتی، بە وئاراهاتنی (عمادالدین زنگی)، دامەزێنەری ئەتابەکیی موسڵ، بەناشکار دەستی پیکردو، لە سەردەمی (نورەددین مەحمود الشهید)ی کۆپیدا، دای لە زیادى و لە سەردەمی سەلاحەددینیشتا گەیشته پۆپەى.

ئەم فەرماندارە پۆژانی کوشتاری حەزەکی و ئارەزوومەندانەى غەزای سەردەمی نوێەرەى ئیسلامی هینایەوه یاد. هەر لەبەرئەوهشە سوپای سەلاحەددین لە کاتی شەپەکانیدا، نەخاسەمە لە شەپری (حطین) و شەپری سەندنەوهی (بیت المقدس) و شەپەکانی پاشتریش، جەنگاوهری حەزەکی، بە زۆری لى خپەدەبوونەوهو خۆیان بەسەرباز ناوونوس دەکرد، ئەمەشە کە زەینى میژوونووسانى پاکیشاوه.^{٥١٠} (ابن کثیر) دەلى، کاتى سولتان ئارەزووی گرتنى (بیت المقدس)ی ناشکرا کرد، زانایان و پیاوچاکان چوون بۆ لای و خۆیان بۆ غەزا ناوونوس کرد.^{٥١١}

ئەرك و فرمانی سەربازانی حەزەکی و تەوعی، فەرق و جیاوازی هەبوو لەوهی سەربازانی فەرمی و نیزامی، سەربازانی حەزەکی لە دەورووبەری هەر دوو قۆلەکەدا دادەنران و لە زەبرى دۆژمن هەردوو قۆلەکەیان دەپاراست و تیکەل

506 الفتح القسي، ٦٩-٧٠.

507 چاوەش بە ئەسل وشەیهکی تورکییه. بنۆرە: السلوك ٨٧٠/١. هامش (٢). مفرج الکروب ٢/٢٩٥. هامش (١).

508 النوادر، ١٩٠. مفرج الکروب، ٢/٢٩٥-٣٢٦.

509 بنۆرە: الفتح القسي، ٢٣٥. النوادر، ٩٨، ١٠٩، ١٤٧، ١٥٩، ١٧٨، ١٨٥، ١٩٧. مفرج الکروب ٢/٢٩٥.

510 البداية والنهاية ٣٢٢/١٢. lane- poole, saladin, P204 عبدالعزيز سيد الاهل، أيام صلاح الدين، المكتب التجاري للطباعة والنشر،

بيروت ١٩٦١، ص ٢٠

511 البداية والنهاية، ٣٢٤/١٢.

به سهربازە نيزاميه پراها تووهكان نه ده بوون، يان ئهركى چارس كردن و ئالۆز كردنى سهربازانى ناو بنكهكانى دوژمن و تيكدانى پيگاوبانى نازوقه و خاروباريان پي ده سپيڤردا، جارى وه هاش ده بوو وه دووى دوژمنى شكاو وه لاتوويان ده خستن.⁵¹²

سهربازانى حهزهكى به گشتى بى مه شق و بيئه زمون بوون و توانستى به ربه ركهكانى و سهربيان نه بوو، وهى جار جارهش سوارچاك و نيشانشكىن و زهلامى چاپوك و گورج و گوليان تيڤا هه لده كهوت. هه ندى موسولمانيش به ناوى ئيسلامه تى و غه زاوه، بۆ خاترى ده سته كهوتى ماددى و پر كردنى گيرفانى خويان ده چوون، وهى (بيت المال) هيجى پي نه ده دان و له تالان و برۆيش هيجيان ده ست نه ده كهوت.⁵¹³ به لام به شى خويان، خيرو سه ده قه يان وه رده گرت، نهك هه ر ئه وه نده، بگره، نوو رده دين له (بيت المال) يش به شى ده دان، چونكه سهربازگه لى حهزهكى پيژو حورمه تيان له لای ئه وو له لای سه لاهه دينيش هه بوو و، له سوژو پيژو پيژى ماددى و ئه ده بى بي به شيان نه ده كردن. پوژيكيان برادر و دوستانى نوو رده دين، كه ديتيان به خششى زۆره و ده سته لاوى ده كا، يه كيكيان پيى گوت: "تۆ هه ر له ولا ته كهى خوتدا خيرو بيرو سه ده قه يه كى زۆرت، به سه ر مه لاو هه ژارو سوڤى و قورئاخوينا باراندووه، ئه گه ر بۆ ئه مڤۆ گله ده يه وه چا كتره". نوو رده دين به توو په ييه وه وه لامى دايه وه و گوتى: "سا به خوداى، من به بى ئه وان ئوميدم به سه ركه وتن نييه، ئيوه، هه مووتان پزق و سه ركه وتنتان به شان و باهوئى ئه و هه ژارو داماوانه وه يه، منى كه له ناو پيخه فى خوڤما، به دنيايى بنووم و ئه وان به تيرى نيشانشكىن بمپاريژن، چ خوا هه لده گري، ئه و خيرو بيرو له وان بگره وه و بيدم به كه سانى تا نه ميين، شه رم بۆ ناكه ن و تيره كانيشيان نيشان ده شكيني، يان ناشكيني، ئه و خه لكه مافى خويانه و به شى خويان له (بيت المال) دا هه يه و كهى بۆ من په وايه لييان گل بده مه وه و بيدم به خه لكى دى".⁵¹⁴

ئه و جهنگاوهرانه غه زاچى بوون، له به رئه وه هه ميشه ئاماده بوون بۆ په لامارو له هه لمه ته كاندا يه كسه ر به شدل ده بوون.⁵¹⁵ وهى له به ر نه زانينى هونه رو فيلى شه ر. وهك باس مان كرد. گه لى جار ان، به نه فامى و، به دلگه رميه كى زۆره وه هه ند به ره و پيش ده چوون ناگايان له له شكه كهى خويان نه ده ماو ده بوونه هوئى ئاژاو وه ئالۆزى. له به رئه وه يه كه شه ركه كانى سه لاهه دين، له پيكداندا زياتر پيكوپيكييه كى پيوه دياربوو، كه چى، هه رئه وه نده ت ده زانى، سهربازانى حهزه كى، به مه ستيى ئايه وه، له ناوه خت و له ناكاودا به بى فه رمان، پوتيان ده شكاندو له شكريان ده يينا يه ئالۆزى و بى سه رو به رى و، به قوربانى و ملشكانى خويان ته واو ده بوو. به نمونه، له (جمادى الاولى) سالى (٥٨٥ ك/ ١١٨٩ ز) دا، سه لاهه دين به ژماره يه كى كه مى جهنگاوهرانى ئه لقه تايبه ته كهى خوئيه وه، به سه ر چيايه كه كهوت، تا له و به رزاييه وه ببيني و بزاني ئه و فه ره نگانى كه م و زۆر له نزيك سوپاى موسولمانانه وه هه ليانداوه چه ندين و خه ريكى چينه. كه چى له ولاوه، سهربازانى حهزه كى غه زاچى، له عه جه م و عاره ب، وايرانزانى سه لاهه دين بۆ هه لمه ت بردين و بۆ شه ر سه ركه وتوو، له به رئه وه فوويان له دۆ نه كردو مليان نا له دوژمن و هه ند به ره و پيشچوون، سولتانيشيان وه پششى سه رناو گه يشتنه ناو پريزه كانى دوژمن. سه لاهه دين چه ند ميريكى نارد، بيانگيڤ نه وه و، به شه ر پزگاريان بكه ن، به لام ئه وان گوويان ليئاخنى و نه گه پرانه وه.⁵¹⁶ خاچدروشمان له م به زمه سه رسام بوون و، سه ريان پي ده هات و وايرانزانى، كه ئه م كه ين و به ينه، هه بى و نه بى، بۆ سه يه كى به دواوه يه، زه لاميان نارد بزاني مه سه له كه چييه، زه لام گه پرايه وه، گوتى: ئه مانه سه ره پوڤ و ويل بوون و له له شكرى خويان داپراون و هيج مه ترسييه كيان له دواوه نييه، جا ئه و جا، فه ره نگ ويكرا په لاماريان دان و هه موويان به جارى لال و پال خست و گشتيان كوشتن. سه لاهه دين ئه مه ي زۆر پي ناخوش هات و، رك و غه زه بى لينيشت و گوتى: شه رت بى ئه مه تان به سه ره وه نه روا، هه ر هه نده ي گوت و به خوئى و ئه و كه مه سه ريان هى

⁵¹² فتحي عثمان، الحدود الاسلامية، البيزنطية بين الاحتكاك الحربي والاتصال الحضاري، نشر الدار القومية، القاهرة ١٩٦٦، ص ٢٧١-٢٧٢.

⁵¹³ النويري، نهاية العرب، ١٥٣/٦. أبو يعلى الفراء، الأحكام لسلطانية، تصحيح وتعليق: محمد حامد الفقي، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي

الحلبي وأولاده بمصر، ١٣٥٦ ك/ ١٩٣٨ ز، ص ٢٣. د. سعداوي، جيش مصر، ص ١٧. نقلا عن ابن منكلي، مخطوط، الاحكام الملوكية، ص ١٦.

⁵¹⁴ الكامل، ٢٩٦/١١. شذرات الذهب، ١٨١/٤.

⁵¹⁵ ديمومبين، النظم الاسلامية، ترجمة: د. السامر، د. صالح الشماع، مطبعة الزهراء، بغداد ١٩٥٢، ص ١٦١.

⁵¹⁶ الكامل، ٢٩/١٢.

لهگه لیدا بوون، له چیا دابهزی و درى به دوژمن داو ئهوهى كوشتى، كوشتى و ئهوهى نهيكوشت و دهستى پيى نهگهيشته له ئاودا خنكا".⁵¹⁷

جهنگاوهرانى حهزهكى و تهوعى له چينه جوړبه جوړهكانى موسلمانانهوه دههاتن، له عهشهرت و هوژهكانهوه دههاتن، ديهاتى و گوندى، شارستينى، گه داو ههژارو دهوله مه ندو، مه لاو سوڤى... له هه موو چيزهيهكى تيدا بوو. (ابن القلانسي) دهلى: نوره ددين مه محمود فهرمى دابوو، بانگهيشته و جارپدان وهابى، جارچى به دهنگى بهرز بللى: "ئهى غهزاجى و خوڤه ختكاران و ههززهكاران، پولهكانى زلاتان و بى دهرهتان و غهريبان، تهيارو نامادهباش بن، بو شهبرى فهپهنگى موشرىك و مولحيدان".⁵¹⁸ ئهوكات، له جياتى وشهى (حهزهكى) وشهى (ههززهكاران) يان بهكاردههينا، پاشان وشهى (حهزهكى)، واتا تهوعى جيگاي گرتوه، مه بهستيش ئه و كومهله خه لكه ن كه دهبوون به جهنگاوهرى بى نيزام.

له مزگه و تهكانيشدا، خه لك و خوايان هاندهدا، به شيويهيهكى حهزهكى و ئاره زوومه ندانه ببنه سهريازى سوپاى ئيسلام، ههركه وتارييژانيش له مينبهرو سهكوى گوتار دههاتنه خوار، نويزكه ران دهستيان دهكرد به هوتاف كييشان و بانگهيشته و يهك يهك و كومهل كومهل پرويان دهكرده سهريازكهكان.

سه لاهه ددين، جار جاره سهريازانى حهزهكى سهريشك دهكرد، به دهستى خويان ديلهكان بكوژن، به تاييه تيش وهرگه پراوان (المرتدين) و تيره ندازهكانى سوپاى خاچدروشم، وهك ئهوهى له (بيت الاحزان) له سالى (570هـ / 1179ز) دا پرووى دا، ئهوه بوو، پاش سهركه و تنه كهى (حطين)، سه لاهه ددين داواى كرد له "جهنگاوهره حهزهكى و بهرهمو سوڤيهيهكان" كه ههريهكهيان، ديلي له ديلهكانى تيبى (الدوايه والاستباريه)⁵¹⁹ خاچدروشمان. كه زور ناحهزو دوژمنى ئيسلام بوون. بكوژى.

حهزهكى و تهوعيهيهكان، ئه و پوژهى كوشتارهكهى (حطين) ئيشيكي گه و رهو گرانيان به ئه نجام گهيانده بوونه مايهى سهركه و تنى سوپاى ئهيبوبى لهو شهپهردا زور به خيرايى، ئهوه بوو "ئاگريكي زور كهوتوه و به رهو پرووى دوژمن كشاو گه شايه وه".⁵²⁰ بايه كهش به رهو پرووى دوژمن ههلى كردبوو، وهك (ابن الاثير) و كهسانى ديكهش دهگيرنه وه و دهليين: "كهرمابى ئاورو كهرمابى شهرو كهرمابى دوو كهلى به جارى له دوژمن بهردا".⁵²¹

9- تيبه وهل سوپاكان (الملحقه بالجيش):

أ. تيبى نه نذازيارى:

⁵¹⁷ ن، م، ص، 30. مفرج الكروب، 2/ 285-286.

⁵¹⁸ ابن القلانسي، ذيل تاريخ دمشق ص 340.

⁵¹⁹ الدوايه، أو الهيكليين، "وشهيهكى عهريهيهيه، به ئهسل سريانويهيه و عاره ب بهو جوړه يان شيواندوه، له سريانويهيهكهيدا، به ماناى (ههژار) هاتووه. ريخروايكه، به ئهسل ناوهكهى لاتينهيه، بهم جوړه ده نووسرى: paupere, commilitones christi واتا: سواره ههژارهكانى مهسيح، فيليب حتي، تاريخ العرب، مطول، 734، محمد العروسي المطوي، الحروب الصليبيه في الشرق والغرب، دار الكتب الشرقيه، تونس 1945، ص 70. (الاستباريه) ش، واتا: سوارهكانى قديس يوحنا، فليب حتي، هه مان سهراوه و هه مان لاپه ره، محمد المطوي، والعروسي، هه مان سهراوه، لاپه ره 71، مكسيموس مونروند، من تاريخ الحروب الصليبيه، ترجمه: كيريو مكسيموس مظلوم، طبع في اورشليم، في دير الرهبان الفرنستسكانين، 1865، ص 199. السيرجون، أ، هامرتن، تاريخ العالم. مقال (السلاح) لشارلز. ح، فولكس، مجلد 5، ص 170. وشهى (استباريه) شيوپنراوى وشهى ههسپيتاله (Hospital)، واتا سوارهكانى نه خوشخانه كه. ئه م دوو گروهه پيشتر له خاكى موقه ده سدا، وهك دوو گروهه خيرخوازي ثابتنى هاتنه كايه وه به تاييه تيش له هه لمه تى يه كه مى خاچدروشماندا. وهلى هه زو و گوران و بوون به دوو تيبى سهريازى و له شهپهركانى پاشتردا جيگا دهستيان دياربوو، ئه مانه له شهپه جوړبه جوړهكاندا چالاكانه به شاربيان كرد، قه لاو قايمكارى تاييه به خويان هه بوو، به ره فانيان لى دهكرده له موسلمانان به داخ بوون و گوتاوه پوى زوريان به سهريهنيان، له بهرته وه سه لاهه ددين بپاريدا به سهختى توله يان لى بستينى.

⁵²⁰ الروضتين، 2/ 77. بنوره: مرآة الزمان، 8/ 393.

⁵²¹ الكامل، 11/ 530. ابن العديم، زبدة الحلب، 3/ 94.

خواسایی، دوو تیپ، تیپی ئەندازیاری و تیپیکێ پزیشکیی وەل (مع) سوپا دەکەوتن، یەكەمیان ئەرك و فەرمانیکی بەجی دەهینا، پێویستی بە زانست و شارەزایی ئەندازی سەربازی و کۆشتار هەبوو. بەتایبەتیش کۆشتاری دەورووبەری شوورەو کەندو خەندەقان. بە نموونە، وەك دانان و داکوتانی ئامیرو ئامرازەکانی چەکی قورسی جەنگ (مەنجەنیق و دەبابەو کەوانە قورس و گرانیەکانی، وەك: جیڕەکەوان و شوورەپاریزو کەوانی قفلدار و کەوانی نەوتهاویژ). هەرەها بنیادنەو دروستکردنی سەربازگەو شوورە، بەتایبەتیش لە پیگەو جیگە سەربازییە گەرنگەکاندا، هەرەها دامەزراندن و پەماندن پڕۆپیل و، پڕکردنەوی کەندرو خەندەق و بیرلێدان و نیشانکردنی جیگای گەمارۆدانێ شوورەو شاران و کاول کردنی شوورەو، گۆڕین و لادانی ئاوەپۆی پووباران و ئیشی دیکە لەو جۆرە بابەتە، کە هەمووی ئەرك و فەرمانی ئەم تیپە ئەندازیارییە بوون.

بەر لە گەمارۆدانێ (بیت المقدس)، سەلاحەددین و سوپاکە ی پێنج پۆژ دەورو خولی ئەم شارەیان دەداو تاقی دەکردهو، تا دواجار، شارەزایی شوورە، لە باکوری شوورە شارەکاندا جیگایەکی لەباریان دۆزییەو، بەرەو دەرگای (عەمداو کلیسە ی سەهیۆن)، جا ئەوجا سەلاحەددین فەرمانی دا، ئامیرو ئامرازی گەمارۆ، لەو جیگەیدا دامەزرێن. ^{۵۲۲}

لە سالی (۵۸۱/ ۱۱۸۵ز)دا، کە لەشکری سەلاحەددین گەمارۆی شاری موسلی داو، گەلیکی پێو ماندوو بوون و لەبەر قایمی شوورەکی نەیانتوانی بگەنە ناوشارەکە، ئەوجا هەندێ لە پیاوکانی سەلاحەددین تەگبیری ئەوەیان بو کرد ئاوەپۆی دیجلە بگۆڕی و شارەکەش تینوو بکات. ئەوجا، هەستان تەگبیریان برده لای (مەلای زانا فخرالدین بن الدهان) ی بەغدا یی. ئەو کابرایە ئەندازیارو شارەزای ئەو سەردەمە بوو. گوئی: "ئەم کارە، یاری کردنە، بەناسانی دیتە دەست و هیچ گری و گۆلی تی ناکەوی". ^{۵۲۳}

جا، ئەوجا سەلاحەددین نامەیهکی بە پراویژکاری ناوداری خۆی (القاضي الفاضل) بو خەلیفە ی عەبباسی نووسی و دەلی: "ئەندازیارانی شارەزا، دەلێن، دەرکری دیجلە لە موسل بادیترتەو بەناویدا نەپوا، بەجۆری، جیگای هەلێنجانی ئاو، تەواوی لە شارەکە دووربکەوێتەو، لەم بارەدا خەلکی شارەکە ناچار دەبن، شار بە بی کۆشتار و دەستەو بەدن و، نەزبان و زەرەری تەنگەتاوی و نە شەپری خویناوی". ^{۵۲۴} بەلام سەلاحەددین پڕۆژەکی وەبەرکارنەخست، چونکە لەلایەکەو کاریکی زەحمەت و ئەرك و مەسەرفی زۆریشی دەویست، لەلایەکی دیکەشەو پڕۆژەگەلی گەرنگتری بەدەستەو هەبوو، نەدەپەرژایە سەر لادانی دیجلە، لەبەرئەو، پشت گویی خست و گویی لی خەوان.

ب. تیپی پزیشکی:

کاریکی پێویست و زەرور بوو تیپی پزیشکی لەگەل سوپادا بپواو لەنەبەردو مەیدانی شەپدا، برینداران و زامداران و نەخۆش و دەرەداران بلاوینێ و چارەسەریان بکات. پزیشکان و کۆمەکارانیشیان جۆرە پیکهاتەیهکیان بەشیوەی نەخۆشخانەیهکی گەپۆک سازداوو، داوودەرمان و ئامیرو دەستەبەرە(نقالات) ی هەلگرتن و گواستنەوی ناساغ و نەخۆشانیان هەبوو، هەموویشی بەپشتی و لاخەو دەگەپان و نەخۆشخانەکەشیان لەبن دەواردا سازدەداو بیمارو بریندارانیان لەوی دێخەوان و چارەسەریان دەکردن.

راستیشت دەوی، لەسەردەمی سەلاحەددیندا کاروباری پزیشکی و چارەسەری بووژایەو، چونکە لەلایەکەو زۆر پێویستیان پێی هەبوو، لەلایەکی تریشەو چ سەلاحەددین و چ میرەکانیشی بە سەنگراوانی و چاوتیرییهو باربۆیان دەکردن و ئەرك و مەسەرفیان دەکیشان. سەلاحەددین هەر زوو خەمی کاروباری پزیشکی و پزیشکانی کەوتبوو و دل و، بە گەرمی دنە ی پزیشک و حەکیمانی دەداو پزیشکانی تەلاری شاهانە ی فاتمی میسرو، ئەوانە ی تەلاری شاهانە ی

⁵²² الکامل، ۵۴۷/۱۱. الروضتين، ۹۲/۲. النجوم الزاهرة، ۳۶/۶.

⁵²³ الروضتين، ۶۲-۶۲/۲.

⁵²⁴ الروضتين، ۶۳/۲. مفرج الکروب، ۱۶۷/۲.

نوورهددینی ئەتابەکی که زووتر لەو جیگایانە خزمەتیان کردبوو ھەموویانی بەرپزەو ھەبەر دەکردو بۆاری کارو خزمەتی بۆیان دەپەخساند. بە نموونە پزیشک (أبوالبیان بن المدور)، ئەم پزیشکە (جامکیە)ی واتا مووچە سولتانی بۆ بردرابوو، ھەموو مانگی دەگەیشتە دەستی و تا بیست سالیش بەمژۆرە مایەو، پاشان داپراو ئیدی تەنیا لە مالی خۆیان سەیری نەخۆشانی دەکرد، وەڵی کەسێ "زۆری خۆش نەویستبا"، چارەسەری نە دەکرد، بەراوەیی، کاتی "میر أسامة بن منقذ الشيزي (خاوەنی کتیی - الاعتبار - ٥)، لە یەمەنەو بەنیازی چارەسەری ھاتبوو"، کابرای پزیشک ناردی پۆزشی بۆ ھینایەو چارەسەری نە کرد. (أبو البیان) گەڵی کتیی لە ئەزمونی پزیشکی دا ھەیه".^{٥٢٥}

(أبو الفضل عبد المنعم بن عمر الفساني) که بە ھەکیمی زەمان ناو دەبرا و زانای سەنەتی پزیشکی و دروستکردنی کل بوو، ئەمیش یەکی بوو لە پزیشکانی سەردەمی سەلاحەددین، ئەم لە دیمەشق بردیە سەر و لە عیادەکی چارەسەری بیمارو ناساغانی دەکرد، سەلاحەددینی زۆر ریزی لی داناو حورمەتی دەگرت.^{٥٢٦}

دوو پزیشکی دیکەش ناوبانگیان ھەبوو، یەکیان بە ناوی (أبو الحسن علي بن أبي عبد الله عيسى)، بە (ابن النقاش البغدادي الدمشقي)^{٥٢٧} دەناسرا، ئەوتریان بە ناوی (عفيف الدين بن عبد القاهر)، ئەمیان کتیبیکشی داناو بە سەلاحەددینی پیشکەش کرد. وەڵی ئیمە لەم ھەموو پزیشکانە، نازانین تا چەند لە ھەلمەتەکانی سوپاگەلی سەلاحەددیندا بەشداریان کردو، ئەو نەبی کە دەزانین ھەندێ پزیشکی، بە نموونە وە (أبو زكريا أمين الدولة يحيى بن اسماعيل الأندلسي) کە یەکی بوو لە قوتابیانی و شاگردانی (الحکیم مذهب الدين)، ئەم (أبو زكريا) یە وەل سوپای سەلاحەددیندا دەچوو بەرەکانی شەر، پاشان، ئەمیش وە زۆری پزیشکانی ئەو سەردەمە، لە دیمەشق گیرسایەو. وادیارە گیرسانەو پزیشکان، بە زۆری لەم شارە، بە ھۆی (بیمارستانەکی) نوو دینەو بوو. ئەو بیمارستانەش کە لە دیمەشقدا بوو، لەبەرئەو بوو کە شارەکە لە بەرەکانی شەر و جەنگەو نزیک بوو ناساغو بیمارو بریندارانی شەر، بۆ ئەوێ ھەوڵە دەکران. (أبو زكريا) لە دواوای ژیانیدا لیکەوت و پەکی کەوت و لەکارکەوت،^{٥٢٨} بەلام سولتان کە خەمخۆری پزیشکان بوو، وە مووچە بۆ (أبو الدهان البغدادي)^{٥٢٩} و، کلچی (الکمال أبو الفضل سليمان المصري)^{٥٣٠} بریبوو، بۆ ئەمیشی بریبوو و تا پۆزی مردنی مووچەکی وەرگرت.

ناودارترین پزیشک، لە پزیشکانی سەلاحەددین (موفق الدين أبو نصر أسعد) بوو، کە بە (أبن مطران الدمشقي) دەناسرا، ئەم پزیشکە لە ھەموو غەزاکانی سولتاندا لە تەکید بوو،^{٥٣١} لە (بیمارستانەکی) نوو دینیش، لە دیمەشق کاری دەکرد، کۆمەڵی کتیبی پزیشکیشی داناو، وە (المقالة الناصرية في حفظ الامور الصحية)^{٥٣٢} و گەڵی کتیبی دیکەش. (العماد الكاتب) باسی ئەم پزیشکە دەکا و دەڵی: پزیشکی دەست سووک و لیزان بوو، تا بلی قسەخۆش بوو. گەلیکیش بە پیاو و داسۆزیدا ھەلەدا، کە سەلاحەددین زۆر ریزی لیگرتوو لەلای سەلاحەددین زۆر لە پیش و پیگە بەرزبوو، پزیشکی بە قام و بە کام و فەراسەت و زیرەکی بوو^{٥٣٣} و زامداریکی زۆری شەر، جەنگو، نەخۆشی زۆری چارەسەر کردو، بە خودی (العماد)ی میژوونووسیشەو.^{٥٣٤}

525 ابن ابی أصيبعة، عيون الأنباء في طبقات الأطباء، أصدار دار الفكر، بیروت ١٩٥٧، ج ٣، ص ١٩١.

526 ن، م، ٢٥٩/٣.

527 ن، م، ٢٦٥/٣.

528 ن، م، ٢٦٨/٣.

529 ن، م، ٢٩٨/٣.

530 ن، م، ٢٩٩/٣.

531 ن، م، ٢٩٤/٣.

532 ن، م، ٢٩٧/٣.

533 الفتح القسي، ٥٧٦.

534 ن، م، ٥٧٧.

بى لەۋەش سولتان پزىشكى خۆى ھەبوو، بۇ ھەر شەپرى دەچوۋ لەگەلدا بوو، چۈنكى سولتان خۆى جار جار ھەستى بە ئازار دەكرد، دلى دانەدەكەوت و دومەل لە پشت و ناوشانى دەھات، تا ھەقال و دۆستانى گلەپپان لى کرد، سەرزەشتیان کرد، كە بۇچى ھەند بە ئاگای خۆیەو ھەماو ھە گوى بە خۆى نادا و اناكا كەمى بھەوئتەو، تەزوى دەست و پەنجەى دەرچى. كەچى ئە و ھەلامى دەدانەو، دەگوت: كەينى خۆم بھاوئە سەرپشتى ئەسپەكەم، بە ئەزمى غەزا، ئیش و ئازار چىپە لە لەشمدا نامىنى، تا دادەبەزم. پزىشكە تايبەتەكەى خۆیشى ۋەنەبى تەنیا ھەر ئاگای لى بووبى و بە چارەسەرى ئەو ھەماو خەرىك بووبى، نەخىر بەلگو چارەسەرى گەورە فەرمانداران و مىرانی لەشكەرەكەشى دەكرد. بە نموونە كاتى سەرگەرەى ھەولیر (أربیل) (زین الدین یوسف نیاالتکین) سالى ۵۸۶ك / ۱۱۹۰ز، لە گەمارۆكەى (عكا) دا، تووشى لەزو تا ھات و ھەر بەو نەخۆشپەش گيانى لەدەستدا، پزىشكەكەى سەلەھەدەدین چوۋ بۇ لای بۇ چارەسەرکردنى.^{۵۳۵}

سولتان، گەلى جار، خۆى سەرپەرشتى تىمارکردن و چارەسەرکردنى برىندارانى دەكرد، بە نموونە، ھەك لە تىكشكانەكەى شەپرى (ئەرسوف) كە لە شەعبانى (۵۸۷ك / ئەیلولى ۱۱۹۱ز) دا لە سوپای سەلەھەدەدین قەوما. سەلەھەدەدین، لەوى دانىشت و داۋای كرد يەكە يەكە زامدارەكانى بۇ بھيژن و دەستى كرد بە تىمارکردن.^{۵۳۶}

ج. تىپىي مۇسقىي سەربازى:

ھەر، كە چاۋەش (چارچى)، لەشكرى بۇ تەيارو ئامادەباشى بانگەشت بکردبا، يەكسەر تەپلى جەنگ (الكوسات)^{۵۳۷} دەھاتە لىدان و دەنگدانەو. مۇسقىي سەربازى ئەو سەردەمە ئەو ھەبوو "ئەم مارشەى ئىستا ھەيە" ئەوسا ھەر ئەو ھەبوو، كە ھەبوو، بۇ ۋەجۆشھوردنى جەنگاوران لى دەدا.^{۵۳۸}

پاستىشت دەوى لە سەردەمى سەلەھەدەدیندا، بەكردار، ئىشى ئەوتۆ لەم پروو ۋە ئەنجام دراۋ، ئەو ھەمان بۇ ساغ دەكەنەو كە مۇسقىي سەربازى لە سوپادا جىگای بالا و بەشكوى خۆى ھەبوو، تا گەيشتە ئەو رادەيەى يانەيەكى تايبەتى بەناۋى (تەپلخانە) ۋە بۇ تەرخان بكرى. (المقرىزى) لەم پروو دەلى: ھەر بە گىرسانەو سەلەھەدەدین لە مىسرو كۆتايى ھاتنى دەولەتى فاتمى، "يانەى نۆرەكارى تەپلخانە"^{۵۳۹}ى دامەزاندوا، كاروبارىشى رىكخست. (القلقشندى) ماناى ئەم زارو ھە شەرۋە دەكاو دەلى: "واتا خانوى (مالى) تەپل، تەپل و شەپپورو ئامىرى دىكەى مۇسقىي تىدايە. ئەم ئامىرانە لە كاتى شەپدا لى دەدران، لە پۆژانى دىكەدا، پۆژانە سى جار لى دەدران.^{۵۴۰} بە تەپلژەنەكەيان دەگوت (دیندار) ۋە بە شەپپورچىيەكەيان دەگوت (منفر) واتا نەفیرچى، ھەرچى زىل بە دەستەكانە، ئەوانە پىيانەدەگوترا (كوسى).^{۵۴۱}

عادەتیش وابوو، گەرەى سەربازان دەرکەوتباو بھاتبايە، زىل و بەميان بۇ لى دەداو ئالاو بەيداغيان ھەلدەكرو شەپپور دەكەوتە قووقەقووق، بەنموونە ھەك ئەو پۆژەى كە (الملك الظاهر غازى) كورى سەلەھەدەدین ھات و پىشوازيان لى کرد.^{۵۴۲} بۇ ھەر بۆنەيەكیش ئاۋازىكى تايبەت بەو بۆنەيە لى دەدراو بەرلەو ھەش مەشقيان لەسەر دەكرد و فیرى دەبوون و جەنگاورانىش گويان پىي پاهاتبوو و تىي دەگەيشتن. لىدانى تايبەت ھەبوو بۇ بەردەوامبوونى شەر، كە

⁵³⁵ الفتح القسي، ۴۳۸.

⁵³⁶ الروضتين، ۱۹۱/۲. مفرج الكرب، ۳۶۸/۲. وارسوف: شارىكە لە گوئى دەريای شام "دەريای ناوہراست"، كەوتوۋەتە نىوان قيسارىو يافا.

معجم البلدان ۱۵۱/۱.

⁵³⁷ الكوسات: زىلە، ھەك سىنى وايە، لە قەلغانى بچوك دەچى دوانە، دەدرىن لە يەكترى. صبح الأعشى ۹/۴.

⁵³⁸ النوادر، ۱۴۹.

⁵³⁹ الخطط (طبعة أوفسيت) ۲۳۳/۲.

⁵⁴⁰ ن، م، ص ۵.

⁵⁴¹ صبح الأعشى، ۱۳/۴.

⁵⁴² النوادر، ۱۱۹.

شەپ نەۋەستىت، ھەرچەندىشە خۇيان شىكىستىيان خوارىدبوۋىي، كابراي زىل بەدەست (ھەر لىي دەداۋ بەزىنگەۋ زىپەرى دەھىنا).^{۵۴۳} بۇ مژدە سەرکەۋتتىش ئاۋازى ۋەجۋشەينى خۇي لى دەدرا، بە نموۋنە، لە شەۋالى (۵۸۷ك / ۱۱۹۱ز) دا، ھەۋال گەشت، كەۋا كەشتىگەلى ئەيىۋى بەلەم ۋە كەشتىيەكانى فەرەنگيان بە زياتر لە پىنج سەد خاچدروشمەۋە بەدىل گرتوۋە، ھەر بە گەشتىنى ئەۋ ھەۋالە، خەلك ۋە جەماۋەرو ئەيىۋىيان دەستىيان كىر بە ئاھەنگو، شەپپوۋرى زەفەر، گۈيى زەلامى كەردەكرد.^{۵۴۴}

د. ئالابەدەستانى سوپا :

لە ناۋ سوپادا، گروپى ھەبوۋن، ئالاي سولتانيان ھەلدەگرت ۋە دىيانپاراست. ئالا، يان بەدىاخ ۋەك ھىمايەك ۋابوۋ، كۆمەل ۋە تىپەكانى پى دەناسرانەۋە، دەۋلەتانى پى جىادەكرانەۋە، چونكە ھەر دەۋلەتە، چ ئىسلامىي، چ غەيرە ئىسلامىي، ئالاي جىاۋازى خۇي، بەرەنگى^{۵۴۵} جىاۋازى خۇي ھەبوۋ.

ئالاي سەلەھەددىن رەنگەكەي زەرد بوۋ، لە ناۋەراستىدا ۋىنەي ھەلۋىكى تىدابوۋ، كە ماناۋ نىشانەي بەھىزى ۋە زەفەر سەرکەۋت دەنۋىي. لە ناۋ ئالاکاندا "ئالايەكى گەۋرەي لە ئاورىشىمى زەرد دروستكراۋ ۋە زىپ نەخشىنراۋى تىدابوۋ، نازناۋەكانى سولتانی ناۋى سولتانی لەسەر نووسرابوۋ، پىيان دەگوت (عصاۋ) ئالايەكى كە (جالىش) يان پى دەگوت، بە نوۋەكەيەۋە تەۋقەنى قز (موۋ) پىۋە بوۋ، ئالاي زەردى گچكە گچكەش ھەبوۋن، پىياندەگوتن سنجەق".^{۵۴۶}

ھەرچى ئالا گەۋرەكەيە، ئەۋە، خواسايى كارۋانى سولتان ھەلىاندەگرت ۋە لاي ئەۋان دەبوۋ، ۋىنەي ھەلۋىكەش ئەۋە لە زەمانى پىشتەرەۋە لەسەر ئالاکانى دىرین ھەر ھەبوۋە بەسەر ئالاکەلى زۆرىيەي دەۋلەتە دىرین ۋە كۆنەكانەۋە دىتلاۋەمىزۋى ئىسلامىيىشدا، (عمادالدين زنگى) لەسەر دراۋ نەخشى كىشاۋە، پاشانىش ئەرتەقىيەكان كىرديان بە شەقل ۋە ھىماي خۇيان. سەلەھەددىننىش لەسەر ئەۋەي ئەۋان پىشت ۋە نەگۋىرى ۋە لەسەر ئالاکەي خۇي ۋىنەي كىشا. ۋەلى پىدەچى سەلەھەددىن خۇي رەنگى زەردى^{۵۴۸} بۇ ئالاکەي بە گەن كىرەي ۋە لە كەسەۋە فىر نەبوۋە. (العماد) سالى ۵۸۳ك / ۱۱۸۷ز، كاتى كە شارى (صيدا) يان گرت ۋە چۈنە ناۋ شارەكەۋە، گوتى "چەند زەلامىك لە لايەن سەرگەۋرەي شارەكەۋە ھاتن ۋە كىلەكانىيان بۇمان ھىنا، ئىمەش بە چراي عەزم ۋە ئىرادەي بى گەرد ۋە چەرمگ تارىكاييەكانمان پەۋاندەۋە ئالاي زەردمان بە دەست ۋە مەچەكى سىپى لەسەر شورەي شارەكە ھەلدا".^{۵۴۹} العماد دەلى: "ئالاکانى سولتان زەردبوۋن".^{۵۵۰} گەلى جارىش بە بۇنەي چەند سەرکەۋتتىكى لەشكرى سەلەھەددىنەۋە بەسەر خاچدروشماندا، ناۋى ئالا زەردەكەي لە شىعرى شاعىراندا ھاتوۋە، كاتىكىش لە سالى (۵۷۵ك / ۱۱۷۹ز) دا، (بيت الأحزان) كاۋل كراۋ

543 ن، م، ص ۱۸۳-۱۸۴.

544 ن، م، ص ۱۹۶. بنۆرە: مفرج الكروب ۲ / ۳۷۳ - ۳۷۴.

545 لە عەرەبىيەكەشدا ھەر نووسراۋە: (رەنك، رنوك)، دەلى ۋە شەيەكى (فارسى)، يان (كوردى) يە، دروشمىكەۋ سولتان دەيدات بە (مىر) ۋە ھىماي دامەزاندنى ئەۋ مىرەيە لەسەر ئەۋ مىرنشىنى يە، د. زكى، السلاح فى الاسلام، ص ۲۹.

546 صبح الأعشى ۸/۴.

547 فىليب حتى (دەلى: ئەسلەكەي سۆمەرىيە)، تارىخ سورىۋە لىبان، ترجمة كمال اليازجي، مراجعة د. جبرائيل جبور، دار الثقافة و مؤسسة فرانكلين، المطبعة البوليسية، بيروت ۱۹۵۹، ص ۲۵۱.

548 د. الباز العرينى دەلى: "بەكارەيتانى ئەۋ ۋەشەي (الرنوك) ھ، لە پۇژەلەت ۋە پۇژاۋاشدا، لە سەدەي (۶) كۆچى (۱۲) دابلاۋتەۋە". بنۆرە: كتاب الممالك طبعه دار النهضة للطباعة والنشر، بيروت ۱۹۶۷، ص ۲۲۷. نەشمانزانى ئالاکەي نوردەدىن چ رەنگ بوۋە، ۋە ديارە دەۋلەتى ئەيىۋىش ئەۋ رەنگە زەردەيان تاسەر نەبىدى، بە نموۋنە، (الملك الناصر داۋود) سەرگەۋرەي دىمەشق، (كۆرەزى الملك العادل) رەنگى رەشى بەكارەيتاۋە، ۋەك رەنگى رەشى عەبباسىيەكان، الممالك، ص ۲۲۷.

549 الفتح القسي، ص ۱۰۳.

550 سنا البرق الشامي، ۱۰/۱، بنۆرە: ديوان القاضي الفاضل، مطابع دار الكتاب العربي بمصر، القاهرة ۱۹۶۱، ج ۱، ص ۳۹. الروضتين ج ۱، ق ۲، ص ۶۹۷.

لهشكرى سه لاهه ددين سهر كهوت، كۆمه ئى شاعير پيرۆزباييان لى كرد، يه كى لهو شاعيرانه (بهاءالدين أبو الحسن علي الساعاتي الخراساني) بووه (ت ٦٠٤ ك / ١٢٠٧ ز)، ئەم شاعيره پيايدا هه لده ئى و، ده ئى:

ئالای زهر دت كه دهر كهوئى ماخوليايان پى ئە كهوئى
ئالاکهت وه كو خۆر بهرزه ههرگيز به ناحهز ناکهوئى
دهبا كويړي، كۆستى كهوئى ئالای سهر بهرزان نانهوئى
چاوت پروون، يه عقوبى زه مان دۆعاكهى يوسف سهر كهوئى^{٥٥١}
شاعير يكي دى به ناوى (الحسن)، ناسراو به (العلم الشاتاني) ئەميش به شيعرى پيايدا هه لده ئى و ديژى:
هو ئالا زهر د، ههر هه موو ئوميدمان پيته
ئالای زهر دى، پرشنگ زيړين
ئالای ديړين

توند توند بيگره، خۆت ئاسايى پيشمان كهوه
هه موومان سهر مان له پيته..^{٥٥٢}

جگه له وانه، گه ئى شيعرى ديكهش به سهر سه لاهه ددين و ئالای ئەيويياندا هه لدراره.

ئهو كاتيش، ئالا هيماى سهر وهى بووه، به سهر قه لاو قايمكارو كه شتيى و داموده زگا سهر بازييه كاندا هه لده درا. ههر
كاتيكيش، لايه نى ببه زيايه، لايه نى سهر كهوتوو يه كه مجار ئالاکهى داده گرت و ئالای خوى له جيگاي هه لده دا،
موسلمانان كه به سهر خاچدروشاندا سهر ده كهوتن، ئا وهايان ده كرد. كاتيكيش خاچدروشان له (عكا) به سهر
موسولماناندا زال بوون و چوونه ناو شاره كه وه، "مهركيسى نه عله تى چووه ناو شاره كه وهو چوار ئالای پى بوو،
ئالايه كى له سهر قه لاكه هه لدا، ئالايه كيشى له سهر منارهى مزگه وته كهو ئالای سييه مى له سهر تاوهرى (الداويه) هه لداو،
ئالای چواره مى له سهر (برج القتال) هه لداو، ئالا زهر ده كانى سه لاهه ددينى^{٥٥٣} داگرت".
ههر چى، ئالای خاچدروشانه، (ابن شداد) به سهر عاره بانه يه كه وه ديويه تى و ده ئى: "ئالای دوزمن به سهر
عاره بانه يه كه وه هه لدراره و توندوتول چه قينراوه. هيستر پرايده كي شى. خوشيان پالى پيوه ده نين و ده يپاريزن. ئالايه كى
زور بهرزه، ئەللى مناره يه، ته خته كهى سپيه و، سوور يكي وهك خاچى تيدا دهره وشيته وه".^{٥٥٤} واتا ئالای
خاچدروشان له ئالای (ريكخروى خاچى سوورى نيوده وله تى) ئيستا ده چوو.

551 مفرج الكروب، ٨٣/٢. ٨٤. مبهست له (يوسف) سه لاهه ددينه.

552 وفيات الأعيان، ٢١١/٧. سنا البرق ٢٥٠/١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٩٦.

553 النواير، ١٧١، الروضتين، ١٨٨/٢.

554 النواير، ١٤٩. مفرج الكروب ٣٤٣/٢.

کهرتی سییه م :

داموده زگای یاریده دهری ریکه ستنی سوپا و هه ئسووراندنی کاروباری کوشتارو ناشتی و

دیله کان

یه که م : ته ته رو پۆسته و هه وانگری .

۱- ریکه ستنی کاروباری پۆسته و ته ته ر .

۲- یزک (تیپه چه رخه چیه کان) .

۳- کوتری نامه بهر

۴- بۆسه .

دووه م : هه ئسووراندنی کاروباری شه رو ناشتی و به دیلگیراوان .

۱- نه نجومه نی جه نگی سوپای سه لاهه ددین .

۲- پلان و شیبازه کانی کوشتار .

۳- وه رزی شه رو کوشتار .

۴- هه ئسوکه وت له گه ل دیله کاندای .

۵- په یمان نامه گه ل و ناگربه سته کان .

يەكەم: تەتەرۈ پۈستەو ھەوالگىرى

۱- رېڭخستىنى كاروبارى پۈستەو تەتەر:

بارودۇخى جەنگو، تاوسەندىنى مەملانىي نىۋان موسولمان و خاچدروشمەن، پېۋىستى كىرد، دەرگايەك ھەبى، سوسەي بارودۇخى دوزمەن بكاو ئاگاي لە جموجولى بىي و بزاني ھونەرۈ ھىزى ئامەدەيى و، جۇرى چەك و بارگەو جەبەوخانى چۈنەو چەندەو بتوانى ھەوال و دەرگەو قا و لەھەموو لايەكى و لاتەكەو ۋەربىگى. كاربەدەستانى دەولەتەش بۇ شارەندەو نەيىيەكانى سوپا ھەند بە تەنگەو ۋە بوون ھەند بە پەرۋش بوون، نەياندەھىشت ھىچ نەيىيەك بىتە دزىن و بگاتە دوزمەن.

رېڭخستىنى كاروبارى تەتەرۈ پۈستەش، ديوانىك (دايەرەيەك) ھەلى دەسوپان پىي دەگوترا ديوانى پۈستە. ئەم دائىرەيە ھەندى فەرمانبەرى ھەبوون سەرپەرشتيان دەرگە. ھەوال و پېۋىستىيەكانىشيان بە و لاخ و ئەسپى قوتە (كلەك برەرا) دا دەرندەران تا خەلەك بزانن كە ئەو ئەسپانە ئەسپى فەرمەن و لە و لاخەي كاروانى جىاوازن. پۈستەو تەتەر ھەر بەم شىۋەيە بەرپۈدەچو تا داھاتنى سەردەمى بەرەي زەنگى و بەرەي ئەيۋى، ئەو جا ئەمان حوشترى چاكيان بۇ ئەو كارە ھەلدەبىژارد^{۵۵۵} سەردەمى ئەمانىش بەو جۇرە چوۋە سەر پاش نەمانى ئەمانىش ئىدى دەولەتى تۈرك واتە مەملۈكەكان^{۵۵۶} ھاتە كايەو.

كاربەدەستانى ئەم دەرگايە تەتەريان دەرگە، تەتەر تا پىي بركات دەرۋىشت بەرەو جىگاي دور دور دەچو، تا دەرگەيشتە قۇناغى لە قۇناغەكان، لە نيۋان ھەرىمىك و ھەرىمىكى دىدا لە دورەبەرى ناۋچەكاندا، قۇناغ گەل ھەبوون (خان) ھەبوو. لەو خانانەدا ئاۋ و خۇراك و ئالغى و لاخ تاقەت دەرگە، ژورى گەرم و گۈر بۇ زستان جىگاي فېنكى بۇ ھاۋىنان فەرەھەم بوو. تەتەرەكان لەم خانانەدا ماندوويان دەرەسايەو، ھىستى پەككەوتەو ماندوويان لەۋى بەجى دەرەيشتە ھىستى ھەساۋەو گۈرچ و گۈليان لە جىيانى ۋەردەگرت و دوۋبارە مىل پىگەيان دەرگەتەو تا بۇيان كرالى زووتر دەرگەيشتەجى و پىگاي ھەمۋارتىر باشتريان دەرگەتە بەر^{۵۵۷} تەتەرەكانيان ھەلبىژاردبوو، ھەمويان تەتەرى دەست و دل پاك و بە ئاۋەزو زىرەك و تانا بوون، شارەزاي ھەردو بەردو پەچەو پىگا بون، سەرۋىشتى و لاتەكەيان بە چاكي دەزانى، ئەو ئىشەي پىيان سىپىردرابوۋ تا بلىي گەنگ بوو، (القلشندى) دەلى: "تەتەر پىۋىستە قەسەزان و زمان پاراۋ بى، لەبىزى شىرىن بى، پستەو وشەي پوون بى، ئاخاوتنى بەجى بى، ھىزرو فەكرى دروست بى، لەسەرخۇ بى، ھەلەشە نەبى، نەزۇر پەق بى بشكى و نەزۇر نەرم بى بىچى، دەبى پاستىگۇ بى، دلپاك بى، بى غەل و غەش بى و چاۋچىنۇك و چاۋ لە دەست و بە تەماع نەيىت^{۵۵۸} ھەرچى (الأوسى الأنصارى) يە ئەو، ئەو خەسلەت گەلىكى زۇرى ھىناۋەتەو، كە بەراي ئەو دەبى لە تەتەرى (چاۋگىپرو سىخورد) فەرەھەم بى، بۇ نمونە دەلى: پىۋىستە باۋەرىپىكراۋ بى، گۈي بۇ ئامۇزگارىيەكانى شل بىرى و پاستىگۇ بى و ھەند ھەستەو ۋەرو دورىين و فەرەسەتران بى، كە بتوانى دوزمەنى قەسە نەدۇر بە چاۋىدا بخوئىنەتەو، لە بەلگەو نىشانەو نەيىنى دوزمەن ھەلما. دەلى بە ئاۋەزو بلىمەت و فەو فېلزان و، دوزمەنخەلەتەن بى، دەبى لە گەران و لە سەفەردا خاۋەن ئەزموون كىردەبى ي ئەو و لاتە بى كە پوۋى تىدەكا، زمانيان بزاني و، دۇستيان لە ناۋدا پەيدا بىكات و بزاني چى دەلىن و چى نالەن. دەبى خۇي لە نەتەو ۋە دوزمەنەكان نەبى، چۈنكە مۇۋقى ئاسايى دلى بۇ نەتەو ۋەكەي خۇي لى دەدا، خۇ ئەگەر ھاتوۋ كەوتە دەست دوزمەن، ئەو لەو بارەدا، پىۋىستە بە ئۇقرە بى و ۋە بەرز بى، لە ئەشكەنجەو سزا نەترسى، قەسە نەدۇرپىنى و باسى سەرگەۋەرى خۇي نەكاۋ، كى

555 بەو جۇرە حوشترە دەلىن (نەبى) واتە حوشترى بەھىزو سوكو چاپوكو، تاج العروس، ۴۷۷/۱.

556 المعري، التعريف ص ۱۸۶، ۱۸۷. صبح الاعمش ۳۷۰/۱۴. الأوسى، تغريغ الكروب ص ۱۴. محمدى كورى على، خطط، لشام، المطبعة شرقى

دېشمق ۱۹۲۵. ج ۵، ص ۱۸.

557 د. عطية مصطفى شرف، نظم الحكم بمصر في عصر الفاطميين، مطبعة الأعتام نشر دار الفكر العربي، سنة طبع بلا ص ۱۳۲.

558 - صبح الأعشى، ص ۱۱۶.

ناردووییهو کئی نهیناردوهو باسیان نهکاو ناویان نههینئى کهموکورتییى و لاوازیی بهرپرس و لهشکرى^{۵۵۹} بهرهى خوى بشاريتهوهو نهیدرکینئى. بئى گومان کابرایهکى ههوالگر بهم ههموو خهسلتهوه زور زهحمهته ببئى و دهست بکهوئى، خو زهلامیكى لهم جوژه نهگهر هاتوو دهستیش کهوت نهوا ههوالگریكى بئى وینهیه.

پاستیشته دهوئى، تهتهرکاری و ههوالگری له سهردهمى سهلاحهددیندا وهها دهنگى دابووهوه که لهوهى خاچدروشمان بههیزترو دهستبالا تر بووه^{۵۶۰} بهنمونه شهپهکهى "الرملة" که له باشورى فهلهستین، له سالى "۵۷۳هـ/ ۱۱۷۷ز" دا پروویداو بهدوژاندنى لهشکرى نهیبوبى کوئایى هات، دوژمنانى سهلاحهددین له میسر کردیان بهقاو که سهلاحهددین گوايه لهو شهپهدا کوژراوهو مرخیان له میسر خوش کرد، که جیگای بهرپرسانى نهیبوبى لیژ بکهن و له ورهیان بخهن و جیگایان بگرنهوه، بهلام تهتهرو ههوالگرهکانى سهلاحهددین ههند کاراو چالاک بوون، ههر زوو بهزوو لهسهر فهرمى سهلاحهددین، به سواری هیستر خوئیان گهیاند هشارى قاهره دوژمنانى سهلاحهددینیان بهدرؤ خستهوه که سهلاحهددین نهکوژراوهو، ماوه. لهلايهکى دیکهشهوه، کوئرى نامه بهر، نامهى مژده بهخشى، بهرهو قاهره گهرانهوهى سهلاحهددینی گهیاند ناو شار^{۵۶۱}.

له سالى (۵۷۸ / ۱۱۸۲ز) دا، کاتیک که سهلاحهددین خوى له میسر بوو، هیرشیکى برده سهر شارى (الکرك) و تا ماوهى ده پوژیش گه ماروئى شارهکهى داو، له بهر نهوهش که خاروبارو ئازوقهه لهشکرهکهى لهوه زیاترى به بهرهوه نه مابوو، کهم بوو، فهرمى دا به لهشکرهکهى بگهپیتتهوه بۆ میسر. میژوونووسى نهیبوبى (محمد بن تقي الدين عمر) که خویشى لهگهله دهسته وادیهره سولتاند بووه، دهلئى: "ئیمه بهرپوه بووین، چاومان لیوو که "نهجیب سواران"، واتا سوارهکانى که حوشتى چاکیان له ژێردا بوو، به پهله خوئیان گهیاند لای و مژدهى سهرکهوتنى (عزالدين فرخشاى مامیان له غزای (دبوریه) دا، پێدا^{۵۶۲}."

پوئستى ههوالگری سهلاحهددین ههند پژدو خیراو چالاک بوو "ههوالئى دوژمنى سهعات به سهعات، تا بهره بهیان دهگه یاند سهلاحهددین"^{۵۶۳} به تایبه تیش له گه ماروکهى شارى (عکا) دا.

ههوالگری سهلاحهددین ههندئى له خاچدروشمانيشى تیدا بوون که سهلاحهددین جاروبار، بهم بۆنهکهو، نهو بۆنهکهوه" به لای خویدا پرايکیشابوون و دلئى دابوونهوه، بایهخى نهوانهش لهوه دا بوو که زمانى دوژمنیان دهزانئى و، کهس گومانئى لئى نهدهکردن و نه یاند هزانئى که نه مانه پیاوئى سهلاحهددین، چونکه به زمان و به پهنگوپوو ههروهک نهوان بوون، ئا، نه مانه، چ ههوالیکى دوژمن گرنگ بوایه و به زهحمهت به دهست موسولمانان بکهوتایه، نه مانه دهیانهانئى، به نمونه، جاریکیان خه بهریان هیئا بۆ سهلاحهددین که دوژمن نیازئى وایه "شه بهیخون بکاته سهر لهشکرى موسلمانان"^{۵۶۴}، "یان مه نهجیهقه گه وره کهى که ههزارو پینجسه دیناریان لیدابوو (تیدا خه رج کردبوو)، بۆ نهوهى هیرشى پئى بکهنه سهر شارى (عکا).^{۵۶۵} ههروهها ههلمهته نهله مانیه کهش،^{۵۶۶} ههوال و دهنگوباسى نهوانه ههمووى دهگه یشته سهلاحهددین، بهرلهوهى پروویدهن و بقهومیئ.

تهتهر، له گه ماروکهى (عکا) دا، بهههموو جوړیک له ههموو پچهو پیگهیهکهوه بۆ دزهکردن بۆ ناو سهربازه

559 - الأوسي، مفرج الكرب، ص ۱۷.

560 - رنسيمان، تاريخ حروب الصليبيه، ترجمه د. الباز العريني، ط، دارالثقافة، بيروت، ۱۹۶۸. ج ۲، ص ۶۷۱.

Henry Treece, The Crusades, N.Y, 1962, P. 131

561 - سنا البرق، ۲۶۰/۱، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۷۰۲. رنسيمان، ۶۷۲/۲، له - ولیم الصورى - يهوه وهريگراوه.

562 - مضمار الحقائق، ص ۹۳ - ۹۴.

563 - النوار، ۱۴۸.

۴۴۴ ن، م، ۱۳۱.

565 - النوار، ص ۱۳۴.

566 - ن، م، ص ۱۴۰.

گه مارو دراوه کانی خوځيان دهرانه کار تا له دوځي سته مو شړوځي خوځيان به ټاگابن و، شمهک و پاره و پوليان بو بنيرن. جگه له وه، به کوټري نامه به ريش پيوه نديان له گه لدا دهرکړن و مه له وانه کانيش پوځي گرنگيان ده گيرا، به نمونه چيروکي قاره مانيتي (عيساي مه له وان) له ته تيري ناو دهریا و هه والگریدا دهنګی دایه وه نه م عيسايه هه موو جاري به ناساني ده چوه ناو شاري عکاوه و، هر هيچ گوځي به گه مارو و مه مارو نه دداو، پاره و پوول و نامه و پينمايگه لي که سولتان پي دسپارد، توندو تول له که ميري خوځي ده به ستن و به مه له وان يي خوځي ده گه يانده شاري (عکا) و هر به گه يشتنيشي، له ويوه برادراني هه والگريي خوځي، کوټري نامه به ريان به نامه ي سه لامه ت گه يشتني هه لده داو ده گه يشته سه لاهه ددين. عيساي قاره مان، شه ويکيان ملينا له دهریا، سي تووره که شمهکي له پشت وکه ميري خوځي توندو تول به ستنبو، هزار دینارو هندی نامه شي بو له شکره که ی ناو (عکا) تیداوو، به لام نه مجاريان نه يتواني بگاته جي له ناوه که دا خنکا، برادرانيشي که هر چاوه ري کوټر بوون، کوټر هه لده دراو نه هات، نه و جا زانيان که هه بي و نه بي شتيکي به سهر هاتوه و تيوه گلاوه و نه گه يشتوته جي، نیدی نه وه بوو پاش چهند پوځي به خنکاو دوزيان هه و دراوه زيرده کان و ميوي نامه کان هشتا به که ميري وه مابوون. (ابن شداد) له و باره يه وه ده لي: "له م پياوه به ولوه که سيکي دي نه بينراوه به زيندويي و به مردويش نه مانه ت به جي بيني".⁵⁶⁷

۲- يزک (تيپه چهرخه چيپه کان):

وشه ي (يزک) فارسييه، واکا (پيشه نګي له شکر)⁵⁶⁸. پيوسته وشه ي (يزک) و وشه ي (جاليش) مان لي تيکه ل و پيکه ل نه بي. (جاليش)، پيشه نګي به رسنګي له شکره، يان پيشه نګي له شکره، وکو سهر قافله چي وايه، به شي به ره وه ي به رسنګي له شکره، که پيکه وه به ره و شه پرده ده رڼ. هر چي "يزک" ه، نه وه کومه لي چهرخه چين و له پيش له شکره وه دهنيردين بو به ره ي دوژمن، به ره وه ي له شکره که ی خوځيان که وتيپته ري.

نهرک و فرماني جهنگاوهراني چهرخه چي، به شيک بوو له سيستم ي هه والگري که دهنګ و باسي له شکر ي دوژمن ده سبه جي وهر بگري و به خيرا ي بيگه ينيته فرمانده ي له شکره که ی خوځيان. که واته ده توانين بلين، چهرخه چي تي براقيکي ته تهر ي پوژانه يه، که ساني به نه زموون، هه ميشه ناماده ن بو به جي هاني نه وه نهرکه برڼ و له سوپاي دوژمن نزيک ببنه وه و، بزانه چي ده که ن و چي ناکه ن و خهريکي چ پلانگه ليکن و نيازبان چيپه.

زه لام ي چهرخه چي، بو نه نجامداني نه و نيشه گرنگه، له ناموژگارکارو و پاويزگارو خاوه ن نه زمونان هه لده بژيردران. نه وانه له کاتي خو ليگرتن و هه والگریدا، خوځيان له قهر ي دوژمن نه دداو، خوځيان لي ناشکرا نه دهرکړ، چونکه نهرکي سهر شاني نه وان، ته نها نه وه بوو، بزانه هي زي دوژمن چهنده و، که لين و لاوازي کامه يه و له کويديايه. هر له بهر نه وه شه که زي و قه لغان و چه کي قورسي نه و توځيان له گه ل خوځياندا نه دهرکړ، تا ماندوو نه بن و له پينه که ون نه سپي به هيرو سوو که له و هيرو هيمنيان له گه ل خوځا دهرکړ، نه سپيگه ليکي و سهرکيش نه بن و شاخه نه که ن و له دوژمنيان ناشکرا نه که ن⁵⁶⁹. نه سپي سم ساغ و، به نال و چوارپه ل قايم و به کيش و ره سه نيان له ژيردا بوون.

راستيشت ده وي، ميژوونو و ساني نه و چهرخ و سهر دمه، به تا يبه تيش (ابن شداد) و پاشانيش (العماد الاصفهاني) له و شتانه ي که باسيان ده که ن و ده يگيرنه وه، باسي نه و چهرخه چيپانه ش ده که ن و ده لين: نهرک و فرماني گه و ره و گرنگي زوريان به جي هي ناوه، يه کي له و فرمانه گرنگانه ش هه وال و دهنګ و باس ناردين بووه.⁵⁷⁰

گرنگي و بايه خي چهرخه چيپان به وه دا دهرده که وي که سه لاهه ددين، فرمانداري سهر بازي گه و ره و به ناو بانګي

⁵⁶⁷ - ن، م، ص ۱۳۵ ۱۳۶، بنوره: الفت، ۴۲۳، الروستين، ۱۶۲/۲.

⁵⁶⁸ - أدى شير، الألفاظ الفارسية المعربة، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ۱۹۰۸، ص ۱۶۰، محمد التونجي، المعجم الذهبي، دار العلم للملايين، بيروت، ط ۱، سنة ۱۹۶۹، ص ۶۱۹. بشنوره: مفرج الكرب، ۳۸/۱، هامش/۳.

⁵⁶⁹ - الهرشي، مختصر سياسة الحرب، تحقيق: عبدالرؤف عون، القاهرة، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ص ۴۸-۴۹.

الوسي، تفريج الكرب، ۵۱.

⁵⁷⁰ - النوار، ۱۴۷، ۲۳۲. الكامل، ۲۹/۱۲. الروستين، ۲۰۱/۲.

دەکرد بە فەرمانداریان، بە نموونە: (الملك العادل) ی برای سولتانو^{٥٧١}، (الملك الافضل)^{٥٧٢} ی کورە گەورە ی خۆی و گەورە میرانی، بە نموونە، وەك (بدرالدین دلدەرم الیاریقی)^{٥٧٣} و (عزالدين ابن المقدم)^{٥٧٤} و، (عزالدين جورديك)^{٥٧٥}، (علم الدين سليمان بن جندر)^{٥٧٦}، كەسانی دیکەش. ئەم میرانە، بە نۆرە فەرمانداریتی تیپی چەرخیەچییانیان دەگرتە دەست و ھەریەكەو نۆرە ی خۆی دەھات^{٥٧٧}.

كاریكسی زۆر گرنگی چەرخیەچییەكان ئەو ھەو ھەو، سووسە ی ھەست و نەستی ناو شارەكانیش بکەن، نەخاسە (بيت المقدس)، چونکە ئەم شارە، پاش ئەو ھە ی لە ساڵی (٥٨٣ ک/ ١١٨٧ز) دا ئازاد کرا، خاچدروشان دووبارە کەوتنەو ھەرەشە کە ئەم جارەش داگری بکەنەو، لەبەرئەو، سەلاحەددین لێی نەو ھەستا، (الملك العادل) ی برای بەھیزیکی چەرخیەچییەو نارد، تابزانی تەوانستی بەرەقانیی لەم شارەدا چەندەو چۆنە، (العاذل) یش لە مانگی پەمەزانی ساڵی (٥٨٧ ک/ ١١٩١) دا ئەو ئەرکە ی بەجی ھینا.

ھەر ھە (الامير عزالدین جورديك) و (جمال الدين فرج) و کەسانی دیکەشی بە تییکی چەرخیەچییەو نارد کە لە شاری (یافا) نزیک ببەو ھەو بزانی چەند پیادەو چەند سوارە ی تیدا ھەبە^{٥٧٩}.

چەرخیەچییەكان، جاری و ھەا دەبوو بۆسەیان دەنايەو، بە نموونە وەك بۆسەكە ی پێگای یافا کە ئەنجامدانی بە (بدرالدین دلدەرم) سپێردرا، "بەم دیو و ئەو دیو ی پێگا کەدا بەلقی چەرخیەچیی چاپووک و ئازاو ھەو بۆسە یەکی بۆ کۆمەلێ سوارچاکی دوژمن کە پاسەوانیی کاروانییکی خاروباریان دەکرد نایەو، لە نیوان ھەردوولا، بوو کوشتارو کاروان دوا ی ئەو ھەو سێ کەسی لێ کۆژا شکاو کۆمەلێکیشی لێ بەدیل گیران.^{٥٨٠} ئیدی چەرخیەچییان ھەر ھەلیکیان بۆ پەخسابا پەلاماری خاچدروشانیان دەدا، تا جاریکیان ھەندە ی نەماو پێشارد شیردلیش بە برینداری بە دیل بگرن کە خەنجەرێکی لێ درابوو، بەلام جەنگاوەرێکی خاچدروشم "خۆی لە پێناویدا بەخت کرد، جل و بەرگی نایابی لەبەردا بوو، کابرای خەنجەر و ھشێن سەری لێ تیکچوو، لە جیاتی پێشارد ئەم ی بە دیل گرت و پێشارد دەربازی بوو، نەگراو خۆی بزر کرد، وەلێ کۆمەلێ لە سەربازو سوارەکانی کۆژان و بە دیلی کەوتنە دەست چەرخیەچییەكان و باقیمەنیان تیکشکان و ھەلاتن و زارەترە بوون".^{٥٨١}

چەرخیەچییەكان سوپای ئەییوبیان لە پەلاماری ناكایش دەپاراست، بە نموونە، ھێرشێ لە ناكای خاچدروشان کە لە (أنطاكية) کردیانە سەر لەشکرەکی سەلاحەددین.^{٥٨٢}

ئەو ھەموو ئەرک و فرمان و بەرپرسیتیییە جوړبەجوړە گرنگانە ی بە چەرخیەچییەكان سپێردرابوون، پێگەو جێگە ی بەرزی ئەم ھێزە لە سوپای ئەییوبیدا دەسەلمین.

واتا، ئەم پێخراوە سەربازییە، باشتەری و ئازترین سەربازی سوپای ئەییوبی لەناو پێزەکانیدا جێگایان بۆ

571 - النوادر، ١٩٢.

572 - الكامل، ٦٩/١٢.

573 - النوادر، ٢١٢، ٢٣٢.

574 - الفتح القسي، ٥٤١.

575 - النوادر، ٢١٧، ٢٣١.

576 - الفتح القسي، ٥٤٢. النوادر، ١٨٢. الروضتين، ١٩١/٢.

577 - النوادر، ١٨٢.

578 - ن، م، ص ١٩٢.

579 - ن، م، ص ٢٣١. الروضتين، ٢٠٣/٢.

580 - النوادر، ٢١٢.

581 - الفتح القسي، ٥٥٢. بنويرة: النوادر، ١٩٠. الروضتين، ١٩٢/٢.

582 - الجاحظ، الحيوان، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، مصر ١٩٣٨، ٢١٤/٣.

کراپووه، کهم و زۆری و قهواره ی هیزی چهره چی، بۆ هەر کاری، به پیی ئه و کاره دیاری دهکراو، له هه موو کاریکی سهربازیدا هه پهمه کی و چوونیه که نه بووه. له بهرئه وه، مه زنده ده کری سواریککی زۆری هه بووبی و، جاروباریش خوی دابی له هه زار سواره، به نموونه، وه که ئه و چهره چیدا نه ی که سه لاهه دین دایمه زانندن و به دهوری شاری (عه کا) دا هه لیانداو جیگای خویان قایم کرد، چونکه سه لاهه دین بریاری دا که هیزو باره گای خوی ببا ته چپای (خروبه).

به م جوړه ده بینن، هیزی چهره چی، به ره به ره، له ئه ر و فرمانی سووسه کردن و سیخوپی کردنه وه که شان به شان له ته که ته ته و پسته دا نه جامی ده دان و، تووشی پیکدادانیکی زۆری خوینن ده بوو، پۆژ له دای پۆژ پیگه ی ده گۆپاو به ره و چاکتر ده چوو، تا بوو به ریکخراویکی چالاکی کوشتارو جهنگو، ئه ر و فرمانی زۆری پاراستنی سهربازگه کانی سوپای ئه یوبی و شاره کانیشی که وته نه ستوو، له شه به یخون و په لاماری له ناکاویشدا بۆ سر سهربازگه و پیگه کانی دوژمن و، له بۆسه نانه وه یشدا، به ئامانجی شیواندنی ریزه کانی دوژمن و زیان پیگه یانندن و له وره خستنی دوژمن، هه میشه هه ر له کاردا بوو.

۳- کوتری نامه بهر:

گرنگترین ریگای په یادکردنی هاو دهنگیی و پیوه ندیی نامه و نامه کاری، (واتا نامه هینی و نامه بهری)، له چاخه کوئه کان و سه ده کانی ناویندا، به کوتری نامه بهر داین کراوه، به م جوړه کوتره، (کوتری شاره زاش ده گوتری، چونکه بۆ دۆزینه وه ی ریگای خوی، توانستیکی عاجباتی هه یه، بلیمه تیکه، له سه ده ها قوناغه وه ده گاته وه هیلانه که ی خوی و هه رگیز لیی بز نا بی. له بهر نه م توانسته شی، (الدیری) ناوی ناوه شه ی تان.^{۵۸۳} هه رچی (القاضي الفاضل) یشه، نه وه، نه و، ناوو خه سه لته گه لی زۆر جوان و ناسکی داوه تی، نه و ده لی: کوتر فریشته ی شا کانه، هه روه که چۆن فریشته له ئاسمانه وه دینه خوار بۆ لای پیغه مبه ران، به و چه شنه، کوتریش له ئاسمانه وه دینه خوار بۆ لای شا، کوتر نه مانه تپاریزه، تا بلیی نه مینه و خیانه ت نا کا.^{۵۸۴} دانه ری کتیبی (الروضتین) هه ندیکیش ده نینه سه ر قسه کانی (القاضي الفاضل) و ده لی: "نافه رین بۆ وه سفی کردی، خه سه لته تی چاکی له کوتر دیتوه ته وه، به ویزدان باسی کردوه و، نه و قسانه ش هه ر له و ده وشیته وه و کوتریش هه ر نه و ده ی ناسی".^{۵۸۵} نه م جوړه کوتره، وپرای نه وه ش که هیلانه که ی بز نا کا و زوو ده ی دۆزیته وه، هه ند لانه دۆست و هه ند خیرایشه،^{۵۸۶} که نه گه ر بشد زیت، یان پا و بکریت و بریت بۆ جیگایه کی دوورو، ده سالیش له غه ربیی بمینیته وه، نه وه ند به ناوه زو بیرتیه، نه وه ند بۆ هیلانه که ی به سوژه، هه ر که هه لیکی بۆ پره خسی، ده دا له شه قه ی بال و ده گه ریته وه سه ر هیلانه که ی.^{۵۸۷} له بهرئه وه نه رخی کوتر دای له زیاده بوون و گه یشته هه و ته سه د دینار، کوتری وه هاش هه بوو هه زار دیناری ده کردو یه که هیلکه له هیلکه کانی نه م جوړه کوترانه به بیست دینار ده فروشرا.^{۵۸۸}

نه م کوتره نامه بهرانه، هه ر چوار قوناغ ریگا و مه نزلگه یه کیان بۆ دروست کراوو، نه وه هیلانه که یان بوو،^{۵۸۹} بورجه وان (پاسه وان) یان هه بوو، وه ستایانه چاودیریان ده کردن و به مه شقدان و دان پیدان و حه ساندنه وه و گوزهرانیانه وه هه میشه سه رگه رم بوون و، کاتی پیویست هه لیانده دان و له گه رانه وه یاندا له پیشوازیاندا بوون.

583 - حياة الحيوان الكبرى، دار الطباعة القاهرة، ١٢٩٢هـ، ج ١، ص ٢٩٦.

584 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥٢١. السيوطي، حسن المحاضرة، ١٦٦/٢.

585 - الروضتين، ن، ص.

586 - (أمين الخولي)، ده لي: کوتر، هه یه به پۆژئ سئ هه زار قوناغ ده بری. (الجندي والسم، ص ٧٢). وانا نزیکه ی هه زار کیلومه تر له سه عاتیکدا،

نه مه ش ماقول نییه.

587 - البستاني، دائرة المعارف، مطبعة الأدبية، بيروت ١٨٨٧. مجلد ٧، ص ١٦٨. أمين الخولي، الجندي والسم، ص ٧٢.

588 - صبح الأعشى، ٣٩٠/١٤.

589 - (ابن فضل الله العمري) ده لي: "ماوه ی نیاو مه نزلگه یه که مه نزلگه یه که چوار قوناغ بوو، وانا نزیکه ی (٣٢کم). التعريف، ص ١٨٤.

خواساییش ئەگەر نامە ی پێبوا یە کابرای بورجەوان بە دەستی خۆی لێی نەدەکردەو، دەبوو بیبات بۆ خەلیفە، یان بۆ سولتان، نەبادا نامە کە نەینییەکی تێدابێ کە نەدەبوو کەس بیبینێ. خۆ ئەگەر ناوەختیش بوا یە، واتا، بە نموونە، سولتان لەو کاتەدا، لەسەر ناخواردن بوا یە، یان لە خەودا بوا یە، ئەوا، نانەکی بەجێ دەهێشت، یان لە خەو بە ناگیان دەهێنایەو، تا ئەگەر شتیکی بەپەلە تێدابا، زوو بە زوو بە پێی بخاوەنەلێ دوا بکەوێ و زیانی بۆ خۆی و میللەتەکی لێبکەوێتەو، ئیدی سولتان بە دەستی خۆی نامەکی لێ دەکردەو.^{۵۹۰} جاری واش هەبوو، سەرۆکی پاسەوانەکانی نامەکی دەکردەو.^{۵۹۱}

پۆستەو کۆتری تەتەر، بەم جۆرەو لە پێگەی ئاسمانەو، بێ گری و گۆل و بێ کێشە نەبوو، وەلێ هەلسۆرپنەوانی ئەم فرمانە، بەپێی توانست چارەسەریان بۆ ئەو کێشەنەش دۆزیبوو، دەهاتن، بۆ ئەوەی دانیان، لە گەیانەنی نامە، دوو جاریان دەنووسی، جاری یەکەم بە کۆتری کدا هەوالەیان دەکرد، جاری دوووەمیش دوا نزیکی سەعاتی بە کۆتریکی دیکەدا دەیاننارد. ئەگەر بهاتباو کۆتری یەکەم دەست راوچی و مندالان کەوتبا، یان دەست دۆژمن کەوتبا، یان بەرچنگی واشەو کۆلارە ئاسمان کەوتبا، لەو بارەدا پشتیان بە کۆتری دوو دەبەست.^{۵۹۲} عەدەتیشیان وابوو، کۆتریان بە تیری بە پێ دەخست، تا لە پێگا برسی نەبێ و ئەگەر بارانیش بارība، تا خوشی نەکردبایەتەو نەیانەنارد.^{۵۹۳} نامەکەش بە کۆتری دەنووسراو بسمیلیان بۆ دەنووسی، کاکل و کرۆکی ماناکانیان لە سەر کاغەزیکی سووک و تەنک دەنووسی، بەروارو پۆژو سەعاتی نووسینەکیان لەسەردەنووسی، بۆ ئەوەش کە تەر نەبێ، ئەگەر هات و بارانی لێباری، دەهاتن، بە ژێرباڵی کۆترەکیانەو دەبەست. هەرکە بشگەشتبایە بورجەو، کابرای بورجەوان دەیگرت و نامەکی لێدەکردەو بە ژێرباڵی کۆتریکی دیکە بورجی دوو دەبەست، ئیدی، با نەلێن دەساو دەس، بلێن (کۆتراو کۆتر) ئەم نامە، بورج بە بورج، دەچوو، تا دەگەشتە بورجی ئەو شارە کە سولتان لێی، لەو بورجەوان دەیگرت و بە نامەکەو دەیبرد و دەیدایە دەستی سولتان.^{۵۹۴}

ئیمە نامانەوێ بە قوولی باسی میژووی ئەم جۆرە کۆترانە بکەین و بزانی لەو سەدەو سەردەمە جۆراو جۆرانەدا چۆن بوو و چەند بوو، وەلێ هەندێ دەلێن کە ئەم جۆرە تەتەر ئاسمانییە، لە موخابەرەت و نامەو نامەکاریی میللەتانی دێریندا، بۆ ئەو وەختە، پۆلیکی گەورە هەبوو، بەلام موسولمانان، لە هەموو کەسێ پتر خەمخۆری بوون و بە گرنگیان زانیو.^{۵۹۵}

هەرچەندیشە عەباسییەکانیش خەمخۆری ئەم لایەنە بوون، وەلێ سەرچاوەو ژێدەران بە دانییایەو دەلێن کە ئەتایەکانی موسل لە هەموو کەسێ پتر کۆتریان پەرەردە کردو، نۆرەددین مەحمود و سەلاحەددینی هەر بەو جۆرە، چونکە ململانێی ئەم دوو بنەمالە یە لەگەڵ خاچدروشاندا، ئەوەی دەویست کۆتری نامەبەر راگیر و وەک تەتەری ئاسمانی بەسوودیان بین، ئەم جۆرە کۆترە لە میسری فاتمیەکانیشدا هەر هەبوو.^{۵۹۶}

کۆتری نامەبەر، هەر لە بهاریی سەرەتای سەردەمی ئەتایەکاندا، لە هەریمی جزیری، هەبوو بەکارخراوە، (ابن الاثیر) دەلێ: (عماد الدین زەنگی) دامەزرێنەری ئەتایەکیەکی موسل، لە سالی (۵۲۱/ ۱۱۲۷ز)، واتا هەر هەمان سالی دامەزراندنی ئەتایەکیەکی، بە لەشکرێکەو پووی لە (نصیبین) کرد کە داگیرى بکا. (نصیبین) ئەوکات بە دەست

590 - السيوطي، حسن المحاضرة، ۱۶۶/۲.

591 - ميخائيل صباغ، مسابقة البرق والغمام في سعادة الحمام، رسالة منشورة في مجلة المورد البغدادية، نشر حكمت توماس، مجلد ۲، عدد ۳، ص ۱۴۴.

592 - صبح الأعشى، ۱۱۸/۱.

593 - الخطط (طبعة اوفسيت) ۲۳۱/۲ - ۲۳۲.

594 - صبح الأعشى ۱۱۹/۱.

595 - جرجي زيدان، تاريخ تمدن الاسلامي، ۲۳۳/۱.

596 - العمري، التعريف، ۱۹۶. الظاهري، زبدة كشف، ص ۱۱۷. د. عطية مشرفة، نظم الحكم، ص ۱۳۲ - ۱۳۶.

سەرگەرەى شارى ماردىنەو، واتا بەدەست (حسام الدىن تىمىتاش كۆپى ايلغازى كۆپى ارتق)ەو، ئەم (حسام الدىن)ەش، دەستەبەجى، داواى ھاناو ھاوکارىى لى (رىكن الدىن داود كۆپى سىقمان الارتىقى)ى ئامۇزى خۇى كىرد، كە ئەوكتات سەرگەرەى قەلاو قايمكارى (كىفا) بوو. (رىكن الدىن) بەللىن بوو يارىدەى بدات، ھەستا، لەشكىرى خىركىدەو، كەوتە خۇ تەيارو ئامادەكرىن، (حسام الدىن)ى ئامۇزاشى گەپارەو چووەو بۇ ماردىن و لەوئەو بە بن بالى كۆترىدا نامەيەكى بۇ (نصیبىن) ى گەمارۆدراو نارد، نووسىبووى: كە خۇى و ئامۇزاکەى، وا بە لەشكىرىكى گەورەو بەرپىكەوتوون، با سى پۆژ بەرەقانى بىكەن و ورە بەرنەدەن، تا دەگەنە لايان. زەنگى پۆژى لى دەوارەكەى خۇى دا دانىشتىبوو، چاوى لىبوو، لە پىكا كۆترى خۇيدا بە دەوارىكى ھاوسىيدا، فەرمانى دا كۆترەكەى بۇ بىگىن، نامەكەى چاوى پىكەوتوو لە كۆترەكەى كىردەو. ئەوجا فەرمانى دا نامەيەكى دى بە بن بالى كۆترەكەو بىكەن و تىيدا بنووسن: "لە حسام الدىنەو .. من چووم بۇ لى رىكن الدىنى ئامۇزام، بەللىنى دامى بە لەشكەرەو بىگاتە ھاناتان، ئەوپەرى بىست پۆژ، مەگەر دوا بىكەوى". ئىنجا كۆترەكەيان بەم نامە (ساختە)يەو ھەلدا، كاتى كۆتر گەيشتە (نصیبىن) و نامەكە خۇىندىرەو سەربازەكان ورەيان بەردا، چۈنكە دەيانزانى كە ناتوان بىست پۆژ خۇيان پابىگىن و شارەكە بىپارىزن، ناچار زەلميان ناردە لى زەنگى و لەگەلدا پىكەوتىن و قەلاكەيان دا بە دەستەو، بەو جۆرە، (تىمىتاش داود) رىسەكەيان بوو و بە خورى و ئىشەكەيان سەرى نەگىرت.⁵⁹⁷

ئەم چىرۆكە كۆرتە، ئەو ھەمان بۇ ساغ دەكاتەو كە كۆترى نامەبەر لە بەرايى مېژووى ئەتابەكەياندا بەكارخراو، جارى و ھاش بوو كۆترەكە پاكراو و نەگەيشتەو جى و نامەكەى بن بالىشى بەر گۆرىن و فەوفىل كەوتوو. لەبەرئەو بۇ پاراستنى لە دوژمن و ناحەزان، چىيان پىكراو كىردوويانە، دوورىش نىيە، زەنگى سوودى لەم ئەزموونە وەرگرتى، بۇيە ئەو تەتەرە ئاسمانىيەى بۇ خۇى پىكخست، بەلام كۆتر پاكىرتن و گىنگى بە كۆترىدا، لەسەردەمى نورەددىن زەنگىدا گەيشتە لوتكە، دەللىن: "يەكەم كەس كۆترى پەرورەدە كىردى، ئەو بوو"⁵⁹⁸. بە جۆرى كە زەينى مېژوونووسانى بەلاى خۇيدا پاكىشاو. بە نموونە (ابن القلانسى)، دەربارى پووداوەكانى سالى (۵۵۲/ ۱۱۵۷ز) دەللى: كاتى نورەددىن بە خۇى و سوپاكەيەو گەيشتە دەوروبەرى شارى بانىاس و بە مەنجهنىق شارەكەى ھەراسان و تەنگەتاو كىرد، كۆتر لە سوپاى سەركەوتووى دەشتى بانىاسەو نامەى ھىنا، دەللى مژدەبەخشى سوپاى (ئىسەددىن) شىركۆ لە ناوچەى (ھونىن)ەو مژدەى ھاتنىيانى ھىناو.⁵⁹⁹

ئەمەش ماناى وايە، كۆترى نامەبەر ھەر لەسەرەتاي سەردەمى نورەددىن مەحمودەو بەكارخراو، نەخاسمە باوكى، كە پىش ئەویش بەكارى ھىناو. وەلى مېژوونووسان دەللىن، نورەددىن لە سالى (۵۶۷/ ۱۱۷۱ز)ەو، واتا بەر لەمردنى بە دووسال، بەكارى خستبوو، واتا پاش پووخانى خىلافەتى فاتمى لە مىسرو، بەرفراوانبوونى دەولەتەكەى خۇى، پىويستى بەو جۆرە كۆترانە بوو. ھەردو مېژوونووسى ئەو سەردەمە (عماد الدىن كاتىب و پاشانىش ابن الاثير) دەللىن: نورەددىن كە لەم سالەو كەوتە پاكىرتن و بەكارخستنى كۆتر، لەبەرئەو بوو كە ولاتەكەى زىادى كىرد و بەرفراوانتر بوو، وەزىفەشى بۇ كۆترەوان و كۆترىازان دۇزىيەو مووچە و ئەرك و مەسەرفى پەرورەدەكرىن و پاراستنى ئەم جۆرە كۆترانەشى بۇ دابىن كىردن، ئەوجا ھەستى بە دللىيى كىرد و سوودى چاكىشى بۇ مۇسلمانان لىكەوتەو⁶⁰⁰ و ئىدى نامەو نامەكارى لە ولات و شارىكەو دەگەيشتە ولات و شارىكى دى و كەللىن و بەندەرەكانىشى ئاسوودە بوون و پارىژ⁶⁰¹. (عماد الكاتب) لە نىوان باسى پووداوەكانى سالى (۵۶۷)ى كۆچى دا، باسى ئەوەش دەكا، كە نورەددىن

597 - ابن الاثير، الباهر، ص ۳۷.

598 - الظاهري، زبدة الكشف، ۱۱۷. بنۆرە: مادة (بريد) في الدائرة المعارف الاسلامية، ط ۱۹۳۳، ج ۳، ص ۶۱. بقلم (ھارتمان).

599 - ذيل تاريخ دمشق، ۳۴۰ / ۳۴۱.

600 - الكامل، ۲۷۵ / ۱۱.

601 - الباهر، ۱۵۹.

پۇژانى بەھارو ھاوین لەشار نەدەماو بەخەمخۆریی کەلین و بەندەرو خزمەتی ولاتەو لە ئەندیشەدا بوو، بۆ ھەواڵ و دەنگوباسی میسر و بارودەخی میسر بەپەرۆش بوو، لەبەرئەو، وای بە چاکزانی، ئەم جۆرە کۆترانە بەخێو بکا و لەسەر فەڕین و گەڕان مەشقیان بدا، تا نامەگەلی دەنگوباسی ولاتانی بۆ بهێنن.⁶⁰²

نۆرەددین مەحمود، ھەرۆکو باوکی، لەو کاتەو کەوتە پەرۆدەکردنی کۆتر، کە حوکمی حەلەب و شامی کەوتە دەست، وەلی ئەوێ لە سالی (٥٦٧هـ) دا کردی، ئەو بوو کە کاروباری ئەم کۆترانە لەسەر سیستەمیکی نوێ بنیادنا و گرنگییەکی زیاتری پێی دان. کە نۆرەددین چاودیری چۆنییتی پەرۆدەکردنی کۆتری کردبێ، لە ھەموو لایەکی دەولەتەکەیدا لانەو مەنزڵگەیی بۆ سازدای و بورجەوانگەلی بۆ دامەزراندبێ، دەستووری نامەو نامەکاری و چۆنییتی بەستەن و کردنەوی نامەو ناردنی کۆتر و پێشوازیی لیکردنی، زانیی و کردبێ، کەوابێ کاتی سەلاحەددین حوکمی گرتەدەست ھاتووە سەر حازری، تەتەری ئاسمانی، پێش ئەو پێکخراوە بوو. وەلی سەلاحەددین ئەم کارە بەرۆ چاکتر گۆڕی و لە پێگەیی تەتەری ئاسمانییەو، میسری زیاتر بە شامەو ھاودەنگ کرد، تا وای لی کرد تۆریکی بەربلای مەنزڵگە (فەوگەخانە) ی کۆتری نامەبەر لە میسر و شامدا پەیدا بوو، ھەر لەو پەڕی باشووری میسر، لە ئەسوانی (صعید) ھو لە (عیذاب) ی سەر دەریای سوورەو، تا دەگاتە قاھیرە و لە ئەسوانەو بۆ قاھیرە بۆ سوێس و بلبیس، ھەریەکە بە جیاو، پاشان لە بلبیسەو بۆ شام، لە بلبیسەو بۆ (المصالحیة) و (قطیا)⁶⁰³ و لە (قطیا) ھو بۆ (الواردة) ی (رینگای (غرة)، ھەر ھەموو بەجاری گرتەو. واتا (بلبیس) لە پۆژەلاتی قاھیرە بوو بۆ بە مۆلگەیی مەنزڵگاکانی کۆترەکانی میسر، ھەرۆھا (غرة) ش لەسەر کەنارای باشووری فەلەستین، کە لەوێو بە ھێلێک دەگەیشتە (الخلیل) و لەوێو بۆ (اللد) و لەوێشەو بۆ (قاقون)،⁶⁰⁴ ئنجا بۆ (جنین) و (صفد) و (بیسان) و (أربد) و (طفس) و لەوێشەو بۆ (الصنمین)⁶⁰⁵ و، بۆ (دمشق). لەھەریەکە لەم مۆلگەو شارانەشەو، بۆ شارو شارۆچکەکانی دەور و پێشتی، بەنموونە لە (بیسان) ھو بۆ (انرعات) و⁶⁰⁶ لە (دمشق) ھو بۆ (بعلبک) و بۆ (قارة) و⁶⁰⁷ لەوێشەو بۆ (حمص) و لەوێشەو بۆ (حماء) و (المعرّة) و (حلب) و (البيرة)، ئیدی بەو جۆرە باقیمەنی شارەکانی (الجزیره) ی شامی گرتبوو و⁶⁰⁸.

ئەم مەنزڵگایانە، بێگومان کۆتریکی یەكجار زۆریان تییدا بوون. پاشانیش کۆترەکانی بورجی قەلاکەیی قاھیرە، بەتەنیا، مەزەندە دەکران گیشتبەنە نزیکەیی دوو ھەزار کۆتر⁶⁰⁹.

لەبەرئەو پێشەیی کۆترەوانی و کۆتریازی پەرەیی سەندو تەشەنەیی کردو سوودیکی زۆریشی لی دەکەوتەو، چونکە پەرەجیکی زۆری پەیدا کرد، بەتایبەتیش کاتی خاچدروشان (عکا) یان گەمارویدا. (عماد الکاتب) دەلی: واما لیھات پەرمان دەدا بەخاوەن کۆتر و مەراییشمان دەکردو گەلیکیشمان بەشان و بالیدا ھەلەدەداو داواشمان لێدەکرد کۆترەکانی زیاتر بکا و بەشەو بەپۆزیش بەرۆکیمان بەرنەدەدا، ھەر داوای کۆترمان لێدەکرد، تا وای لیھات کۆتر دای لە کەمی،

602 - سنا البرق، ١١٩/١. بۆرە: مرآة الزمان ٢٨٥/٨ - ٢٨٦. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥٢٠ - ٥٢١. مفرج الكرب، ١/ ٢٨٣. العمری، التعریف، ١٩٦.

(دەلی: نۆرەددین سالی ٥٦٥ هـ کەوتە کۆتر پەرگرتن). حسن المحاضرة ١٦٦/٢.

603 - قطيا: گوندیکە لە سەر رینگەیی میسر، کەوتوووە لیمینەکانی نزیک (الفرما) معجم البلدان، ٣٧٤/٤.

604 - قاقون: قەلاتیکە لە فەلەستین، لە نزیک (الرملة) و، نیو پۆژ لە (قساریه) ھو دوورە، معجم البلدان ٢٩٩/٤. رحلة بنيامين، المطبعة الشرقية.

١٩٥٤، ص ٩٥٤.

605 - الصنمين: گوندیکە ناوچەیی دیمەشقە لە بەراییی حۆرانەو، لە دیمەشقەو دوو قوناق دوورە. معجم البلدان، ٤٣١/٣.

٤٠٥ (انرعات): شاریکە لە دەوری بەری شام، نزیک (البلقاء و عمان) ن م ١/ ١٣٠.

607 قاره: گوندیکە گەرەیی سەر رینگای، مەنزڵگەیی یەکەمە بۆ کەسێ لە (حمص) ھو بەرەو دیمەشق بچێ. دوا سنوری (حمص) ٥٠٠ ن م،

٣٩٣/٤.

608 العمری، التعریف، ١٩٦ - ١٩٧. صبح الأعشى، ٣٩٣/١٤.

609 - میخائیل صباغ، مسابقة البرق، مجلة المورد، ص ١٤٤. جرجي زيدان، تاریخ تمدن الاسلامی، ٢٣٣/١. احسان هندی، الحياة العسكرية، ٢١٧.

له بهر ناردن و فرۆشتن و بهخشین، خهريك بوو ئاسهوارى بپرێتهوه ^{٦١٠}.

سوپای ئهییوبیان له دهزگای تهتهرو پۆستهی نوره ددینیان سوودی وهگرگرت و، سه لاهه ددین و نوینهرو جیگرانی سه لاهه ددین له کاتی تهنگانه دا دهیانخسته کار. کۆتری نامه بهر له کاتی شهپی (الرملة) دا، به پزگار بوون و سه لاهه تیی سه لاهه ددین مژدهی له فهله ستینه وه برد بۆ میسر. (العماد) دهلی: "مژده مان به کۆتردا نارد، به نامه وه کۆترمان هه لداو زمانى درۆو ده له سه مان لا کړدو ترسمان به سه لاهه تى و دلنیا یی گۆپی". ^{٦١١} سوپای ئهییوبى هه میشه کۆتری ئه و جیگه و هه ریم و ناوچانه ی پێبوو که ده یویست په یوه ندىان له گه لدا بکات و دهنگوباسیان له گه لدا ئالوگۆر بکات، یان داوای هانا و کۆمه کییان بکات. به نموونه وه ک پروودا وه که ی سالى (١١٧٨هـ/١٥٧٤ز) که خاچدرووشمان گردبوونه وه به ده وری شاهیه که ی خو یان که وتن به ره و شارى دیمه شق و هه موو دیمه شقیان تالان کردو گه لیکیشیان به دیل گرت و، کوشت و ئافره تیشیان وه پێش خو یاندا و بردیان. سه لاهه ددین (عزالدين فرخشا) ی برازای به له شکر یکه وه نارد ه سهریان و فره مانى پيدا که نزیکیان بووه وه به بن بالی کۆتردا خه به ری بۆ بنیری، تا ئه میش بگاته فریا یان. ئه وه بوو فرخشا به خو ی و له شکره که وه که وته ری. ^{٦١٢} وه لی شتی ک رویدا، هه ر له پیکدا دانه که ی (بيت الاحزان) ی سالى (١١٧٩هـ/١٥٧٥ز) ده چوو، ئه ویش ئه وه بوو "نامه ی بالنده که گه یشته دیمه شق، ئه و جا سولتان له دیمه شق به ده رکه وت و که وته ری هه رکه گه یشته (الكسوة) ی نزیك شارى دیمه شق دیتى و خاچدوروشمان به دیل گیرا و بۆ لای ئه و یان دین، به و جوړه به سه ره به رزی و سه رکه و تووی گه پرا یه وه. ^{٦١٣}

له گه مارۆ دوورو دیژه که ی (عكا) دا، ئه و هه موو کۆتره ی له هه موو لایه کی ولاته که وه به سه ر سه لاهه ددیندا ده بارى، ری کخستنى وه ستایانه و لیژانانه ی ته ته ری ئاسمانی سه رده می سه لاهه ددینمان بۆ درده خات. (ابن شداد) ده لی: له ره مه زانی سالى (١١٩٠هـ/١٥٨٦ز) دا کۆتری له حه له به وه نیردا بۆ حه ماو، له ویشه وه بۆ (عكا)، نامه یه که به بن بالیه وه بوو، نوینه رانی (الملك الظاهر) ی سه رگه وه ری حه له ب نوو سیبوویان: سه ربا زه خاچدرووشمه کانی میرنشینی (انطاكية)، که له حه له به وه نزیکه، که و توونه ته په لاماردانی گونده کانی ناوچه ی حه له ب و ئه و یان به هه ل زانیوه که له شکره که ی حه له ب له و ی نییه و له ژیر فره مانده یی (الملك الظاهر) دا به ره و شارى (عكا) پویشتون، وه لی ئه و که مه هیژه ی له حه له ب مابوون و نه پوشتبوون بۆ یان که و تبوونه بۆ سه دانا و ته گبیری خو یان کردبوو. به و جوړه، ده ستر یژکارانیان نابووت کرد، "هه ر ئه وه نده یان زانی شمشیر به ده ستان تی یان که وتن و حه فتا و پینچ سه ربا زیان لی کوشتن و زوریکیشیان لی به دیل گرتن". ^{٦١٤}

ئیسلا مه کان به هره وه رانه و هونه رمه ندانه نه یینییه کانی خو یان له دوژمن ده شار ده وه و نه یانده هیشت پی بزانی و زه فره یان پی به ری، به تایبه تیش له گه مارۆ که ی شارى (عكا) دا، ته نانه ت هیما ی (شفره) ی تایبه تیشیان به کار ده ینا، که له ناو خو یاندا تی ی ده گه یشتن و پینشت له سه ری پیکهاتبوون. (العماد) ده لی: "ته ته ره کان نامه یان ده برد و کۆتریشیان ده برد له گه ل خو یاندا، له و سه ره یشه وه به نامه و کۆتری تره وه ده هاتنه وه. ئیمه به پیی ئه و شفره نه یینییه ی خو مان، نامه مان به بالی کۆتردا بۆ ده ناردن و ئه وانیش نامه یان بۆ مان ده نارد، نه یینی دلی خو مان به هیما ی که س لی نه زان بۆ یه که دی ده نووسی". ^{٦١٥}

ئیمه ده باره ی به کار هینانی نیشانه ی ئاگرو نیشانه ی دوو که ل، هیچمان له سه رده می نوره ددین و سه لاهه ددین

610 الفتح القسي، ٣٦٠.

611 سنا البرق الشامي، ٢٦٠/١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٧٠٢.

٥٧ الكامل ١١/ ٤٥٢- ٤٥٣.

613 الروضتين ٢/٦.

614 النوادر، ١٤٣.

615 الفتح القسي، ٣٦٠.

چنگ نه که وتوه که بۆ پیوهندی ئالوگوری نامه و نامه کاری به کار هیئرا بن، وهک ئه وهی دهوله تی مهغول له ئیران و شامدا به کاریان دهیئا. مهغوله کان، به سهر گردو زورگو و لوتکه کانه وه ره بیه و سهنگه ریان هه بوو، له و بهرزیایانه وه سهیری پاده شته کاریان ده کردو دوژمنیان ببزویه چاویان لیی بوو، زهلامه کان له و بهرزیایانه وه، بۆ ههر جوړه رووداوی ئیشاره تیکیان ده داو، به شهو، به ئاگرو، به پوژیش به دوکهل. ئیدی ئه و خه به ره ره بیه به ده پویشته، تا دهگه یشته دهست فهرماندار.⁶¹⁶

٤- بۆسه:

به درییایی میژوی ئیسلام، بزاقی بۆسه نانه وه و بۆسه کاری، گه ربوو بیته زۆریه ی زۆری له سه ره ده می شه ره کاری خاچدور شماندا بوو، به تایبه تییش پوژانی سه لاهه ددین، چونکه خاچدور شمان هاتبوونه سه رکه ناراهه کاری ولاتی شام و بنکه وه لا و قایم کاریان ئی سازدا بوو، له ویشه وه که وتبوونه ده ستبزیوی و ده ستوه شاندن .

(سه رچاوه کان) ده لئین، بۆسه ئه وه یه که ده ستیه ی، یان په ئی"جریده"⁶¹⁷ او سریه"⁶¹⁸ سواره ی جهنگاوه ره له پر ده چوونه سه ر دوژمن و، زووتر هه روا دوور به دوور ده ستیان لی ده وه شاندا، به لام نه یان ده گه یانده ئه وه ی شه ری گه وه ره به رفراوان بکه ن، واتا زووتر هی ر شه که یان به نه یی و شه به یخون ده کرد. له بهر ئه وه، ده بوو ئه و زهلامانه ی ئه م کاره ده که ن کومه لی خه سه له تی چاکی وه هایان هه بی، بتوانن ئه و ئیشه گرنگانه به چاکی و به سه ره به رزیی به جی یین. کتیبگه لی، که له سه ر پێساو ده ستووری شه روجه نگ دانراون، به درییی باسی ئه و خه سه له ته یان کردوه، (الدوسی) ده لی: زهلامگه لی بۆسه، ده بی ئازاترین و به مه شقترین و قاترین سوار چاکی شه رین و له هه موو سه ربازان به ئه زمووترین، چونکه ئه مانه له سوپا و له شکر داده برین و ده که ونه جیگایه که وه، له له شکر دوور ده بن، بی پشت و په نا ده بن، سه ربازگه کاریان دووره و کهس به هانایانه وه ناچی. ده بی شه ره زای کاروبار و فروفیلی کوشتا ر بن و له پچه و پێگا و چیا و چۆل و شیوو دۆل و که ن و که ندپی ناوچه که بیئاگا نه بن، تابتوانن له کاتی کیشه و کشانه وه دا خۆیان هه شار به دن و له چا و بز بن، بۆ ئه وه ی ئامانجی نارده نه که یان وه دی به یین.⁶¹⁹

(بکتوت الرماح) ده لی: سوار چاکی بۆ بۆسه نانه وه دابنری، ده بی له سه رت و سه ختیدا به جه رگو به ته کان بی، هه میشه به سه ر پشتی ئه سه په وه بی، دلدار نه بی، کۆکه ی نه بی، زۆر نه پزمی، خیزه ی سنگی نه یی، قوڵپه ی گه رووی نه یی، دهنگی گه نه بی، سه رکز ی دل وریا، بیدار و به ناگابی، خه والو نه بی، ئیشکچییه کی له ش قورس و ته مه ل نه بی، دلی لاواز و سست نه بی، چا و کوپرو سه رکوپر نه بی، گو ی قو لاغ بی، گو ی سووک بی، له سه رکه ی مار و میرو ئاگادار بی، کاتی هانا و بانگه شه و ته نگانه، وهک کیچ راپه ری... تد⁶²⁰.

هه رچی ئه و ئه سپانه شه که بۆ بۆسه دانان به کاریان ده یئا، ئه وه، ده بوو خه سه له تیکی چاکی زۆریان هه بن، ده بوو سم قایم بن، شان و پشت سه لامه ت بن، نه غه زرین.⁶²¹ سه رکیش نه بن، نه حیلین. ولاغگه لی به رینه بۆسه، ده بی هه موویان ئه سه پ بن، یان هه موویان ماین بن، چونکه ئه گه ره به یه که وه بن، ده یکه نه حیه و سمکۆل و دوژمن له خۆیان ئاگادار ده که ن و تووشی زه ره رو زیان ده بن.⁶²² ئه و جیگه یه ش که بۆسه که ی ئی ده نینه وه، وهک (الأوسی) ده لی: ده بی شه رداروه و نه دیو بیته، په نا بی، ئاوی لی بی، له وه ری هه بی و شتی دیکه ی فره هم بی، که بۆسه دانه ران پیویستیان پیی

616 المقدسي البشاري، أحسن التقاسيم، مطبعة بريل، ليدن، هولنده، ١٩٠٧، ص ١٧٧. صالح بن يحيى، تاريخ بيروت، ٣٥.

617 الجريدة: به كوردی دهكا (دهسته)، كه مترين سه رباز، به شيكه له (په ل) يك .. الثعالبی، فقه اللغة. ص ٣٢٩.

618 سرية: له دهسته يه ك زیاتره، ... ن. م. ص.

619 مفرج الكروب ص ٧١.

620 - بكتوب الرماح، السؤال والامنية، مخطوط ص ١٩١. نقلا عن د. سعادي، التاريخ الحربي، ص ٢٢٢.

621 - غزير "الحرن": ئه و ئه سه په يه كه ته واوی ماندوو ده بی ئیدی ده چه قی و ده غه زری و نا جوولی، تاريخ العروس ١٧٢/٩. المنجد، ص ١٣٠.

622 الأوسي، تفريح، ص ٧١.

دهبی...^{٦٢٣} به لام ئەم هەموو خەسلەتە چاكانە، بەو ئاسانییە دەست نەدەكەوت و ئەو زەلامانەى بۆ بۆسە دەنێردران، بەدەگمەن بەشى لەو خەسلەتانەیان هەبوو. لەبەرئەوه سەلاحەددین زۆرتر سوودی لە سارانشینان (البدو) وەردەگرت، ئەوان فیڕە سەرما و گەرما بوون، فیڕە تینووێتە و برسییەتی بوون، لەسەر گەپان و پراو و كوچ و كوچبەری پاهاتبوون، لەكاتی تەنگانەدا بەئاسانی كۆمەكیان بە لەشكرى سەلاحەددین دەكرد، زەلامیان بۆ شەڕ دەچوو، بۆ بۆسەدانان دەچوون، دوژمنیان سەر لى دەشیواندو شویە و نكییان دەكرد، خێراو چالاک و لەش سووك بوون، بەپراستیش خزمەتی زۆریان بەسوپای ئەیبیبیەكان كرد.^{٦٢٤}

جا، بەرلەوهی بێنە سەر باسی كارەسات و پروداوهكانى بۆسە و بۆسەكارى، دەمەویت ئەوهش بلیم كە ژێدەر و سەرچاوهكان، هەر بەتەنگ ئەو باسەوه نین، تەنیا لە قوئەغى دووهدا نەبیست، كە وەها دەهاته دى، هەر دەتگوت مسوڵمانان، لە سەرکەوتن وەستاون و ساردبوونەتەوه. پراستیشت دەوى، ئەم ساردبوونەتەوهش. لەو پۆژەوه دەستی پى كرد كە لەشكرى سەلاحەددین لەبەر قایمى شۆرى شارى (صور) پاشەكشەى كردو گەپایەوه، هەر وەها لە گەمارۆكەى شارى (عكا) شدا هیچیان بۆ نەكرا، جگە لەوهش هەلمەتیكى تازەى خاچدروشمانيش هاته پێشەوه، كە پێى دەگوترا (هەلمەتى سێیه)، لەژێر فەرماندەى (پیشارد)، شیردلى شای ئنگلستان و (فیلیپ او غستیسى) شای فەرەنسادا. ئیدی ئەوه بوو، لەم هەلمەتە تازەیهدا شارى (عكا) یان گرت و مسوڵمانان لە (أرسوف) شكان و رایانكرد و خاچدروشمان ویستیان ئەم جارەش (بيت المقدس) داگیر بكەنەوه، تا پەیماننامەكەى (الرملة) مۆركرا.

سەلاحەددین، وادیارە دواى سالى ٥٨٥هـ / ١١٨٩ز، واى بەلاوه چاكر بووه، بۆسەكان بختە گەپان و جەولەو بیانكاته سەر هیژەكانى دوژمن و نەیهلى بچەوینەوه و بەخوێندا بچنەوه، هیژەكانى خویشى لە دەوروبەرى (عكا) خەپكاتهوه. واتا لەشكرى ئەیبیبیان. دەبوو لەلایەكەوه بەرەقانى (عكا) بكاو، لەلایەكى دیکەوه گەمارۆیهك بەسەپێنى بەسەر هیژى خاچدروشماندا، كە گەمارۆى (عكا)ى دابوو، لەلای سێیهمیشەوه، دەبوو لقوپەل و دەستەى بۆسەچى، لیڕەو لەوى بنیڕیتە سەر كۆمەلانى خاچدروشمان.

بۆسەى گەرەو بەناوبانگ، ئەو بۆسەیه بوو كە لە (جمادى الاخرة)ى سالى (٥٨٥هـ / ١١٩٠ز) دا نایانەوه، ئەوهبوو، خەبەریان هانى بۆ سەلاحەددین، كە كۆمەلێكى زۆر لە دوژمن لە شارى (صور) هەو دەردەچن و دەچن بۆ چىای (تبين)^{٦٢٥} بۆ گیاروونەوه و كۆكردنەوهى وشكەل و سووتەمەنى. سەلاحەددینیش كە ئەمەى بیست، ییری لەوه كردهوه بۆسەیهكى گەرەیان لە زەلامە نەترسەكانى لەشكرەكەى خۆى لەپێگەیاندا بۆ بنیتهوه و لە شیوو دۆلەكاندا حەشاریان بداو، هەندەش بێن كە بتوانن شان لە شانیا بدهن و، بەشى هەندەش بكەن كە پەلامارى ئەو هیژە یەدەگەش بدهن كە بە دووى ئەو كۆمەلە گەرەیهدا دەهاتن بۆ پاراستنیان.

ئەو لەشكرەى بۆ ئەو بۆسەیهى (تبين) تەیار و ئامادەكراوو، سەلاحەددین داواى لێكردن ژمارەیهكى كەمیان دەربچن و خوێان نیشانى دوژمن بدهن و لە خشتەیان بەرن، كە گوايا ئەمان كەمن، دوژمن دانیان لى تێژ بكاو و پەلاماریان بداو ئەگەر دوژمنیش ئەوهى نەكرد، ئەوا خوێان پەلامارى بدهن و ناچارى بكەن بێتە نەبەرد، ئەوجا خوێان بەزیو نیشان بدهن و بەرەو دوا بۆ ناو بۆسەكە پاكەن و دوژمنیش دوايانكەوى، تا بەتەواوى تیۆه بگلى. سەلاحەددین خەبەرى بۆ سوپاكەى (عكا) یش نارد كە ئەگەر دوژمن بۆ یاریدهى خاچدروشمانى (تبين) بزوت، ئەوانیش بچن چادرو دەواریان داگیر بكەن، ئەوجا سەلاحەددین و كۆمەلێ لە سەربازەكانى بەرەو جیگای بۆسەكە كەوتنەپرى. سەلاحەددین ئەو لەشكرەى دابەشكردو كردى بە هەشت لق، لە هەر لقى بیست سوارهى ئازای هەلبژارد و فەرمانیدا خوێان بۆ دوژمن

623 - ن، م . ص ٧٢.

624 - النوار، ١٠٨.

625 - تبين: شارۆچكە يەكە لە چياكانى (بنى عامر) بەسەر شارى باناسدا دەروانى و كەوتۆتە نێوان دیمشق و صورەوه .. معجم البلدان، ١٤/٢.

دەربخەنە و تیربارانیان بکەن. بەپێی پیلانی بۆسەکە، ئەوجا لەبەریان هەلێن تا دەگەنە ناو بۆسەکە، سەربازەکان، وەک سەلاحەددین چۆنی پێ گوتیبون، هەموویان کرد. ئەوجا، لەشکرێکی گەورەو گرانی خاچدروشمانیان ئی راپەڕی، شایەک لە پیشیانەوه بوو. ^{٦٢٦} وەهاش دیار بوو هەوایی ئەم بۆسەییەیان بەر گۆی کەوتبوو، لەبەرئەوه بۆ جەنگ و کوشتاری گەورە خۆیان تەیارو ئامادە کردبوو، ئیدی تێک چڕژان و شەڕێکی راستەقینە لەو ناوەدا هەلایسا، چونکە هەلبژاردەکانی، سەلاحەددین هەلبژاردبوون، پێیان شەرم بوو رابکەن و هەلێن، ساراگردن، پیلان و فرۆفیل بێ، یان هەرجییهک بێ، لەبەر ئەوه، غیرت هەلی گرتن و قسە سۆلتانیشیان شکاند و بەو هیژە کەمەوه کەوتنە شالۆ بردن و، شەڕ لەو گۆڕەدا، تا ئیوارە، تاریک داهاات درێژە کێشاو کەسیشیان شەڕەکە بەجی نەهێشت، بجی هەوال بەری، فەرەنگ لەو شەڕەدا، شکاو بە هەلەداوان و شپەزی، دواى کوشتاریکی زۆر لە هەردوولا، گەڕانەوه. فەرەنگەکان نزیکیە دە کەسیان لی کوژران، موسۆلمانانیش دوو چەرەخەچی و چوار عەرەبیان لی کوژران. ^{٦٢٧}

(العماد) دەلی: "دوژمن چاوی لێیان بوو، بەدوویان کەوت، بەلام ئەمان کە گەیشتنە چیاکە نەیاننوانی لەوه زیاتر بپۆن و لە دوژمن هەلگەڕانەوهو شەڕێکی چاکیان کرد، تا هەموویان کوژران و پرویانکرده بارەگای خودا. ئەو چوارە: "زامل بن تبلو، میرجەحی بن مەنصور، میر مطرف بن رفیع" و زەلامیکی دیکە بوون، ئەمانە هەر چواریان لە هۆزی (الربيعه) بوون. ^{٦٢٨}

بارودۆخی ناھەمواری ئەو ماوەیە کە بەسەر سوپای ئەیبیویدا هات و، هەلومەرجی لەباری خاکی شامیش، نەخاسەمە ولاتی فەلەستین، کە پڕ بوو لەدارو دەوێ و چیاو دۆلی زۆر، دەتگوت هەربە سرووشت بۆ بۆسەنانەوهو شەڕو کوشتار پرسکاوه، سوپای سەلاحەددینی هاندا کە ئەمجۆرە شەڕە بگرنە بەر، هەرچەندیشە کاریگەرییەکی زۆری نەبوو. مەبەستی سەلاحەددین، هەر هەندەبوو کێشەو گری و گۆلیان بۆ بنێتەوهو هەرگیز دلنیا نەبن و تیر بەچاوی خۆیان نەخەون. ئەو جۆرە شەڕە زۆرتر وەک شەڕی پارتیزانی ئەم سەردەمە وابوو.

ئەو پروداوهی باسمان کرد، وادەردەخا کۆمەلانی سارانشین (البدو) و میرانی عارەب لەسەردەمی سەلاحەددیندا ئەوانیش بۆدانانەوهی بۆسە، سەریان بەخۆیانەوه نەبوو، هەرەها، ئەم پروداوێش:

ناونیشانی "شەڕێکی عارەبان لەگەڵ دوژمندا" م کردەوهو خویندەمەوه، سەیرم کرد قسەکە قسە (ابن شداد) دەلی: "دوژمن بەدەرکەوتن بۆ دروینە گیایا و لەوێر لە کەنار رووبارەکە، سۆلتانیش کۆمەلای عارەبی گورج و گۆل و لەش سووکی لەبۆسەدا بۆ دانابوون، هەر بە دیتنیان لەپرو لەناکاو لەتییە خاچدروشمەکە راپەڕین و پەلاماریاندان و گەلی گەلیکیان لێیان کوشت و کۆمەلێکیشیان ئی بەدیل گرت و زۆربەشیان هیئاو خستیانە بەردەستی سەلاحەددین. ئەویش خەلاتی کردن و دلایانی خوێش کرد. ^{٦٢٩}

لە دۆلێکیشتدا، کۆمەلای عارەب ئەمجارەش بۆسەییەکیان نایەوه، هەندای لە میرانی سەلاحەددین سەرکردایەتیان دەکرد، دووانیان لی کوژرا. ئەم بۆسەییەش هەر بۆ ئەو خاچدروشمەنە کە دەچوون بۆ گیایا و بۆ دارپڕین نرابوو، لەو سەری دۆلەکەوه زەلامیکیان قیژاندی، خاچدروشمان بەینی گۆی قولاغ بوون، ئەوجا بەرەو دەنگەکە جوولان. لەوکاتەدا ژمارەیی عوربان لە بەردەمیانددا، بەرەو بۆسەکە خۆیان کەوتنە لۆقەو راکردن، خاچدروشمانیش دوویانکەوتن و وایاندەزانی عارەبەکان لە ترساندا رادەکەن، تاگەیشتنە بۆسەکە، ئەوجا بۆسەچییهکان "بەیهک دەنگ لێیان خوڕین، خاچدروشمان لە ترسان پاشەوپاش بەرەو دەوارو چادەرەکانی خۆیان قووچاندیان و خەبەر گەیشتنە برادەرائی خۆیان و بەدەنگیانەوه هاتن و شەڕ قەوما و لە هەردوولا ژمارەیی کوژران و کۆمەلای سەربازی دوژمن برینداربوون و بە دیل گیران و

626 - سەرچاوەکان ناوی ئەم شایەیان نەگوتوو.

627 - النوادر، ١٠١. مەبەست لە عەرەبو عوربان کۆمەلای لە سارانیشینی ناوچەکەیه.

628 - الفتاح القسي، ٢٩٤. النوادر، ١٠١. الكامل ٣٠ / ١١ - ٣١. الروضتين، ١٤١ / ٢. مفرج الكرب، ٢٨٧ / ٢ - ٢٨٨.

629 - النوادر، ١٠٨، الفتاح القسي، ٣٦٠، مفرج الكرب، ٢ / ٢٩٤.

ولاغ ئەسپەكانيان كەوتە دەست موسولمانان". (ابن شداد) دەلى: "شەپكە لەبەرئەو لەنيوەيدا پچرا، چونكە سولتان چەند مېرو لقيكى لەژىر فەرماندەى (سيف الدين يارکچ) دا بۇ پاراستنى بۆسەكە، لە نزيكەو دانابوو، پيشى گوتن "ئەگەر بۆسەكە شكا، ئەوجا پەلامار بەن"، كەچى ئەوان، سەر دليان هەند گەرم بوو، نەگوييان دا بە ئامۆزگاريەكەى سولتان و نەبە گەورەى هيزى دوژمن، بى پەروا نيشتنە سەر دوژمن و چنگ لەسەر شان هەليان برين و بەشان و ملی خويناويەو، كردنيان بە ناو دەوارەكانياندا. ئەوجا سولتان بەدەرکەوت، بزانی چى پرووى داو، بۆچى شەپكە و هەى ليها، كابرأى ميژوونووسيشى لەگەدا بوو، پاشان بۆسەچيان بە مژدەى سەرکەوتنەو گەرانەو "شەست خاچدروشميان كوشتبوو، لە موسلمانانيش ژمارەى كوزرابوون و، كە مېر (أياز المهراني و جاولى) لەناو كوزراوكاندا بوون و، دوو سوارچاكي ناوداريش بەدیل گیرابوون".

ئەوجا سولتان بە خۆشەو گەرايەو بۇ چادرگاكەى خۆى، ئەم بۆسەى خاچدروشماني گەلى دلگران كرد و تەواوى ترسى لە دليان خست، بە جۆرى كە ريشاردى شيردل گلهيى نارده سەر (الملك العادل) و داواى چاوپيڭكەوتن و كۆبوونەو لەگەدا كرد.⁶³⁰

و نەبى تەنها سەلاحەددین ئەم بۆسە و بۆسەنەو سەر بەر نابى، بگرە مېراني هەرمەكانى خويشى لەم پيلانانەدا هاوېشكى و بەشداريان دەكرد. بەنمونه، خەلكى حەلب لە رەمەزاني سالى ٥٨٦ ك / ١١٩٠ ز"دا، بۆسەيەكى گەورەيان بۇ خاچدروشماني مېرنشيني "انطاكية"ى دراوسييان نايەو، چونكە ئەوان، واتە "خاچدروشمەكان"، كاتى سەرگەورەى حەلب (الملك الظاهر) چووبوو بۇ "عەكا" تا لەگەل هيزەكانى باوكيدا بە شەپ و گەمارۆى "عكا" وە خەريك بيت⁶³¹، لەم لاو خاچدروشمان ئەويان بە هەلزانى و بە سەريەو نەچوون و دەستدريژيان كردبوو سەر شارى حەلب. پرودانى بۆسە، چەند جارانيش لە گەمارۆكەى "عكا"دا پرووى داو، وەلى هەر بەو شيوانەى كەباسمان كرد پرويانداو و فەرق و جياوازيەكى ئەوتويان نەبوو، بەلام جاريكيان سوپاى ئەيىوبى بۆسەيەكى ئەوتوى گەورەيان نايەو، ميژوونووسان ئەو شەپ گەورەيەيان، كە لەو بۆسەيە كەوتەو، ناويان نا "شەپى بۆسەكە".⁶³² ئەو تا (ابن شداد) كەخۆى لەو شەپدا بوو و بەچاوى خۆى ديويەتى، (عماد الكاتب) ئاسايى وەسفى دەكاو دەلى: لە (٢٢) مانگى شەووالى سالى (٥٨٦ ك / ١١٩٠ ز)دا سولتان هەواى بۆسەدانانيكى بۇ دوژمن كەوتە سەر و سووريش بوو لەسەرى، هەر ئەو پۆژە كۆمەلى بۆسەزاني سوپاى ئازاو قارەمان و سوارچاكي لى جياكردنەو. ئەنجا فەرمانى دانى شەو بکەونە پى و خويان بەكەس نيشان نەدەن و دوژمن نەزانی و بچن لەوى لە داميني گردهكەى (عكا)ى گەمارۆدراو دوور لە سەربازگەكانى دوژمنەو بۆسەيەكى گەورە بنيەو. ژمارەى لەوانەشى پاسپارد كەدەرچن، شەپ بەدوژمن بفروشن و دوورەپەريژ تيربارانيان بکەن، بۇ ئەوئەى ئەوانيش غيرەتيان بچولى و هيزش بينن. ئەوئەى سولتان داواى كرد هەموويان بەجى هينا، ئيدى كە تيربارانەكەيان كرد، لەلاى دوژمنەو نزيكەى دووسەد سواری خاچدروشم⁶³³ بەسەر ئەسپى رەسەن و چاكەو، بەچەكەو، بە هەموو سازو تەدارەكى جەنگەو بۇيان هاتن و راوياننان، لەبەرئەوئەش كەكەم بوون، خاچدروشمان بريارياندا نەگەپنەو، هەموويان بگرن. ئەوانيش هەنگاو بەهەنگاو دەكشانەو كەمكەمەش شەپيانەكرد تاگەيشتنە بۆسەكە، جا ئەوجا، خۆت بگرە، هاتم، چەكداراني بۆسە لييان پاپەرين و بەيەك دەنگ، كورە چەك بە پانەكەى، پەلاماريان دان و شەپ بە وەى بەرزەو بەردەوام بوو، ئەنجام خاچدروشمان تيڭ شكان و هەلاتن، بەلام بۆسەچيەكان لەكۆليان نەبوونەو بەشمشپرو پم حەشريان پى كردن، تا زۆريكيان لى كوشتن و باقيمەنى خاچدروشمان ناچار خويان دابەدەستەو، ئەوانيش چەكيان كردن و خويان و ئەسپ و ولاغيان وەپيش خويان داو

⁶³⁰ النوادر ٢٠٠، الفتح القسي، ٥٥٩ - ٥٦٠.

⁶³¹ - النوادر، ١٤٣.

⁶³² - النوادر، ١٥٠، الفتح القسي، ٤٤٨، الروضتين، ١٨٠/٢، مفرج الكروب، ٣٤٤/٢.

⁶³³ - النوادر، ١٥١، الفتح القسي، ٤٤٨، وفي الروضتين ١٨٠/٢ (البرق الشامى، گوتوويه تى: چوارسەد سواربوونە).

برديانن، سهرکهوتووان، خبهر و مژدهی ئەم سهرکهوتنهيان گه يانده سهريازگه ی سه لاهه ددين "له ویش سه ريان کرديان به شايی لۆغان و ته کير. سولتان بهر و پريان هات تا گه يشته گردی (کيسان) ^{٦٣٤} و لهوی بۆ پيشوازيکردنی بۆ سه چيان و چه ر خه چيان پاوه ستاو که و ته سه يرکردنی خاچدروشمه ديله کان، که بهر پرسیکی سوپای فهره نسی و بهر پرسیکی خاروباريان له ناودا بوو پاشان فهرمانيدا بالبه ست بکړين و ره وانه ی ديمه شق بکړين. ^{٦٣٥} سه لاهه ددين له سهر سياسه تی بۆ سه و بۆ سه کاری بهر دهوام بوو، تا ئەو شهرو کوشتاره دوورو دريژهي نيوان ئەو و خاچدروشمان کو تايی هات و له گه ل (پيشارد) دا ئاشت بوونه وە ی (الرملة) ی مۆر کرد.

دووهم: هه ل سوپاندي کاروباری شهرو ئاشتی و به ديل گير اوان:

١- ئە نه نجومه نى جهنگى سوپای سه لاهه ددين:

شتيکی ئاساييه، سهرۆک و فهرمانده يه کی وه که سه لاهه ددين، ياريده دهرو هاوکاریشی ده بی و، له سياسه تی جهنگ و پلانی سه ربازی دانان و هه ل سوپاندي کاروباری ده و له تيشدا، ياريده ی ده دن، ئە وانه ئە نجومه نيکیان ئی سازدرا بوو، وه که ئە م ئه رکانی سوپايه ی که له م سهر ده مه دا هه يه. ئە و ئە نجومه نه، ئە نداميکیان سه لاهه ددين خو ی بوو که خوا سايی سهرۆکايه تی کۆ بوونه وه کانی ده کرد. براکانيشی ئە ندامی ئە نجومه نه که بوون، به تاييه تی (الملك العادل)، ئنجا کوره گهره کانيشی، به تاييه تيبش (الملك الافضل علي) و (الملك الظاهر غازي) و برازاکانی، به نموونه وه کو (تقی الدين عمر) و (شهاب الدين محمود الحارمي)، که ئە کاته خالی سه لاهه ددين، ههروه ها ميره گهره کان و فهرمانده کۆ نه کان و تازه کانیش، ئنجا (القاضي الفاضل) ی پراويزکاری داناو، (بهاء الدين بن شداد) ی قازی له شکرو (العماد الکاتب) ی ميژنووس و بهر پرسى نامه و نامه کاریی شهرو جهنگ و، (بهاء الدين قراقوش) و (سیف الدين المشطوب الهکاري) و فهرمانده ی ترى، به نموونه وه که (ئه بو الهيجاء الهذباني) و (علم الدين سليمان بن جندر) و (حسام الدين لؤلؤ) ی میری که شتيگه لی ميسرو، ئنجا خاوه ن گوند و خاوه ن شارو خاوه ن قه لآو قايمکاری ناوداری، به نموونه وه که (مظفر الدين گوگبری) و (شمس الدين ابن المقدم) و (عزالدين جورديک) و مه لا (ضياء عيسى الهکاري)، ئە وانه هه مويان ئە ندامی ئە نجومه نى جهنگى سوپای سه لاهه ددين بوون.

ماداميکی ئە وانه هه مويان بۆ خزمه تی ده و له تی سه لاهه ددين و سوپای سه لاهه ددين هه لده سوپان و ده کۆشان، له بهر ئە وه يه که به يه کیان ده يتوانی به و په رى راستی و به بی ریا رای خو ی بدرکينيت. راستيشت ده وی وه که پرووداوو کاره ساتی جهنگ و شه ريش ئە وه ی ده رخست که. مه گهر به ده گمه ن.، ده نا دهنگی هيچکام له وانه، له دهنگی ئە وانی دی بهر تر نه بووه ته وه و، گفتوگو ی ته نيا بۆ خو ی و بۆ کار له سه لاهه ددين کردن قورخ نه کردوه، هه رچه نديشه جاروبار، له قسه ی سه لاهه ددين ده ره چوون. به نموونه کاتي که سوپای ئە ييو بی کۆ لی داو نه يتوانی به ره قانيی له "عه سقه لان" بکا، ئە وان به بی ره زامه ندي سه لاهه ددين کاو ليان کرد، ناچار ئە ویش له گه ليان ملی دا.

ههروه ها کاتي (بيت المقدس) غه زو کراو، پاش چه ندين سال سه لاهه ددين ويستی سيسته می بهر گريکردنی تيدا سازیدا، ميره کانی رازی نه بوون بچه ناو شاره که و، له وه ده ترسان وه که ئە وه ی (عکا) يان به سه ربی و گه مارو بدرين، به لام له گه ل ئە وه شدا هيشتا هه ر پای سه لاهه ددين به گشتی به سه ر پای ئە نجومه نه که دا سواربوو، به بی ئە وه ی که لله شه قی و هه وای ديکتاتۆری بخاته کار. هه ميشه پای ئە وانی و مرده گرت و گو یی بۆ شل ده کردن. به لام به پيی باری بهر ژه وه ندي گشتی جار جار پای خو ی ده گو پری، به بی ئە وه ی له پای ئە وان ده رچی، سايان به پای ئە وان قایل ده بوو، يانيش بۆ پاراستنی يه کيتی و يه که دهنگی ناو خويان زۆری له سه ر نه ده پۆی. سه لاهه ددين زۆر تر پراويزی به "الملك العادل" ی برای ده کرد و به بی ئە و هيچی نه ده کرد. ئە گهر ئە و له کۆ بوونه وه ی ئە نجومه ندا ديار نه بایه له دووی ده نارد، تا بزانی پای ئە و

634 تل کيسان: گردی کيسان: جيگاهيه که له ليره واری (عکا) دايه، له که ناراو هکانی شام. معجم البلدان، ٤٣/٢.

٨١ النوادر ١٥١ الفتح القسي، ٤٤٩. الروضتين، ١٨٠/٢. مفرج الکروب، ٣٤٤/٢. ٣٤٥.

چییەو چی بە باش دەزانی، بەتایبەتیش لەسەر مەسەلە گەورەو گرانەکان.^{٦٣٦} راستیش دەوی ئەم پێداگرتن و سووریوونە سەڵاحەددین لەسەر وەرگرتنی پای براکە، لە مەر کاروباری دەولەت و، ئەم سەرۆمپ نامە بۆ نووسینە و هیچ بریارێک نەدانە تا وەلامی ئەوی بۆی و، بەکارنەخستنی هیچ بریارێکیش تا ئەو نەلی و، ئەو نیکا، ئەمانە هەمووی بە گران نیشته سەر سەڵاحەددین و، هەلیکی زۆری بۆ سوودی دەولەت و غەزا رەخسای لە کیس سەڵاحەددین دا،^{٦٣٧} میژوونووسیکیش گواستەوێ (الملك العادل) لە میسرەو بۆ حەلەب لەسالی (٥٧٩/ک/١١٨٣) ١٠ بەو لیکەداتەو کە سەڵاحەددین حەزی کردووە براکە هەمیشە لێی نزیک بێت چونکە بەبی راولێژی براکە هێچ بریارو فرمانی ناخاتە بەرکار.^{٦٣٨}

وابزانم یەكەم کۆبوونەوی گرتن کە ئەنجومەنەکی سەڵاحەددین سازیدا.. وەك لە سەچاوەکانیشدا هاتوو. کەوتە سالی (٥٦٧ ک/١١٧١) دەو، لەسەر ئەو بوو کە نۆرەددین خولبای چوونە میسری کەوتبوو سەر، تا سەڵاحەددین لە میسر دەریەپێنی. ئەوکات، سەڵاحەددین جیگری نۆرەددین بوو لە میسر، چونکە سەڵاحەددین. بەپێی قسە (ابن الأثیر) و میژوونووسانی دیکەش کە هەر لە زمانی ئەووە دەگێژنەو. نەویستوو لەگەڵ نۆرەددیندا لە نزیک (الکرك) دەو کۆبیتەو، کەپێشتر بریاران وابوو، لەوی یەکتربین و پیکەو کۆبوونەو بکەن. ئەو بوو، سەڵاحەددین لەبەر نالەباریی دۆخی میسر، گەپایەو بۆ میسر، یان سووسە ئەوی کردبوو کە نۆرەددین لایەدەو نایەلی لە میسر بمینی. جا کاتی پۆلەکانی بنەمالە ئەیبویی و دوست و لایەنگرانان ئەم نیازخراپییە نۆرەددینان بۆ ئاشکرا بوو، کۆبوونەوێکیان سازدا، سەڵاحەددین و (نجم الدين ايوب) ی باوکی و (شهاب الدين محمود بن تكش الحارمی) ی خالی و (تقي الدين عمر) ی برازی و کەسانی دیکەشی تیدا ئامادەبوون و، سەڵاحەددین لەسەر بەر لە نۆرەددین گرتن کە نەتوانی بەرەو میسر لەشکرکێشی بکا، لەگەڵیاندا کەوتە راولێژو گفتوگۆ. دیارترین قسەکەری ئەنجومەن (تقي الدين عمر) بوو کە داوی شەپو بەگژداچوونی نۆرەددینی کرد، وەلی باوکی سەڵاحەددین خەڵکەکی هیورکردووە و هەند بەئاوێ و ئەقل هاتە گوشتار، هەمویان عاجباتیان لی دەهات.^{٦٣٩}

لە (ربيع الاخرى سالی ٥٧٥/ک/١١٧٩) ١٠ کە خاچدروشان لەقەلای قایمکاری (بيت الاحزان)^{٦٤٠} دا، خویان قایم کردبوو، کردبووشیان بە مەترسییەکی گەورە بۆ سەر سوپای ئەیبویی، سەڵاحەددین لەنزیک ئەو قەلایەو کەوتە راولێژکردن لەگەڵ فەرماندەکانیدا. سەڵاحەددین داوی لە دوژمن کرد، قەلاکە بروخین و سەد هەزار دینار لە پاداشتا وەرگیرن، دوژمن قایل نەبوو، "سولتان، میرانی دوست و برادرانی خۆی خپرکردووە و فەرمان بەدەست و راولێژکارانیشی بانگ کرد"،^{٦٤١} ئنجا مەسەلەکی تیگیانندن، ئەوان پایان وابوو پارەکیان بۆ زیاد بکا. ئەوجا ناردیە سەر (تقي الدين عمر) لە شاری (حمه) و داوی لیکرد پای خۆی بلی، (تقي الدين عمر) یش لە وەلامدا، گوتی: ئەو پارە بەدی بە سەربازەکان چاکترە، دنەیان بە، بچن بۆ غەزاو هەولبەدن قەلاکە بروخین، سولتان بە قسە ئەم برازییە خۆی کردو،

⁶³⁶ الروضتين، ٥٢/٢. د. سعادی، تاریخ الحربي، ص ١٧٨. Lane - poole, A History of middle age, london , 1901 , p,196

⁶³⁷ الروضتين، ٥٢/٢.

⁶³⁸ - ن، م، ص. وانظر د. سعادی، جيش مصر، ص ٣٧. نقلًا عن العيني، ج ١، ق ١، ص ٨.

⁶³⁹ - الكامل، ١١ / ٣٧٢ - ٣٧٣. التاريخ الباهر، ١٥٨، ١٥٩. وانظر الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥١٩. مفرج الكروب، ٢٢١/١ - ٢٢٢. الذهبي، العبر، ١٩٥/٤، ١٩٦.

⁶⁴⁰ - بيت الأحزان: شارۆچکە یەكە لە نیوان دیمەشق و کەناراویدا. ئەو ناوێکیان بۆیە لێناوە، گوايا مالی یەعقوب لەوی بوو، کاتی یوسفیان لی دابری. فەرەنگ ناوێکیان کردووە و قەلایان لێدروست کرد، معجم البلدان ٥١٩/١.

⁶⁴¹ - مضمار الحقائق، ٢٤.

سوپای ئەییوبی سەرکەوت و (بیت الأحزان)یان کاول کرد. ^{٦٤٢} ئەمەش بەلگەی ئەوەیە کە سەڵاحەددین، گەلی جار، بەبی پراویژکاریی هاوسەنگەرائی، بەتەنیا ملی لە هیچ ئیشی نەدەنا، نەخاسە ئەو ئیشە گرنگەش کە سەلامەتی و لاوی مسوڵمانانی لەسەر دەوێست. ئەنجومەنی پراویژکاریی سەڵاحەددین، جاریکی تریش بۆ لیکۆلینەوهی داواکارییەکانی موسڵ کۆبوونەوهی سازدا، چونکە ئەتەبەکی سەرگەرەوی موسڵ، (عزالدين مسعود) لە سالی (٥٨١ ک/ ١١٨٥ ز)دا شانیدیکی ئافرهتانی تەلاری شاهانەیی ناردبوو، داوی دەکرد شەری نیوان هەردوولا بووێستی، بەلام ئەنجومەن لەم کۆبوونەوهیەدا بپیری درێژەپێدانی گەمارۆی سەر موسڵی تازەکردەوه ^{٦٤٣}.

بەناوبانگترین کۆبوونەوهی ئەم ئەنجومەنە، ئەوە بوو کە لە شەهوالی سالی (٥٨٣ ک/ ١١٨٥ ز)دا لە نزیک شورو بەرزو قایمکارەکی شاری (صور) سازیدا. لەم کۆبوونەوهیەدا سەڵاحەددین داوی تەگبیر و پراویژی لی کردن، چی بکەن و چی نەکەن، چونکە شارەکی بۆ نەدەگیرا، شوورەکی زۆر قایم بوو. پێیان گوت: "ئەم شارە قایمکارە، سی لای دەریایە و ئاو لەهەردوو شانەوه دەوری داوه، لە باری پانییش کەندەپکراوه، قوول دەستی لێداگیراوه و کراوه بەسەنگەر ... بپیری راست و دروستیش ئەوەیە، ئامیرو ئامرازی چاکی بۆ دەستەبەر بکری، مەنجەنیقی لی بجێتە پیش و قوڵەو تاوهرو دەبابەیی لی دامەزری..." ^{٦٤٤}

ئەندامانی ئەنجومەن کەوتنە لیکۆلینەوه چی بکەن باشە، بۆ کەوی کردنی ئەم شارە غەزیریە ملی نادا بەلەشکری سەڵاحەددین و، نیازی وایە هەتا هەتایە پەنجەپەنجەیی لێکەدا بکا. ئەنجومەن بوو بە دوو گروپ، گروپیکیان، دەیانگوت: (صور) بە جی بیلین و بپۆین و وازی لی بینین باشتر، کۆژاوه برینداری زۆرمان داوه، ئەرکومەسەرەفیشمان داویه لە کزی و نەماوه لەشکریشمان جارسو و بیزاربووه، وا زستانیش هات. لە هەمووی باشتر ئەوەیە گەمارۆکی لەسەر لابەدین و بۆ بەهاری بگەڕێنەوه سەری. "ئەم پراو تەگبیر، میرە دەوڵەتمەندەکان دەیانکرد، پێدەچی، لەوه ترسان سولتان قەزریان لی بکا و ئەرک و مەسەرفی لەشکرو لەشکرگا و گەمارۆکی پی دابین بکات، چونکە گەنجینەگەلی دەوڵەت و "بیت المال"یش درهەم و دیناری تیدا نەمابوو." ^{٦٤٥}

گروپی دووهم: کە بریتی بوو لە سەڵاحەددین و لەخواترسانی، وەک مەلا (ضیاءالدین عیسی الەکاری) و (حسام الدین طمان) و (عزیدین جوریدیک النوری). کە ئیمان و ئازایەتی و خوێش پەوشتیی بە هەردوو دەست، توند گرتبوو. ^{٦٤٦} ئەمان پریان وابوو، درێژە بە گەمارۆکە بدەن و شارەکی تەنگەتاو بکەن، تا کۆل دەدا. ^{٦٤٧} پراویژو گەفت و گۆ زۆری خایاند، پاشان سەڵاحەددین دیتی، پای زۆرینە ئەوەیە گەمارۆکە لابدری، چونکە مانەوهی بەبی شەر، بی مانابوو. ناچار بارو بارگەیان لی بەست و چۆلیان کرد و پۆیشتن. "سەڵاحەددین لەکۆتایی شەهوالی پێکەوتی یەکی کانوونی یەکەمدا، جیی هیشت و چوو بۆ (عکا) و سەربازانی هەموو ناردنەوه بۆ ولاتی خویان، بۆ زستان لە مالی خویان پشوو بدەن و، بەهاری بگەڕێنەوه ... سەڵاحەددینیش، خۆی و ئەلقەکی لە (عکا) مانەوه..." ^{٦٤٨}

بەمانەدا، سەڵاحەددینمان بۆ دەردەکەوی، کە هەرچەندیشە لێکەل پای زۆرینەدا نەبووه، لی پای خۆی داوه تە پالیان. پەنگە ئەوەشی لێکدابوویتەوه، کە ئەگەر بیست و گەمارۆکە بەردەوام بی، دوور نییە هەندێ لە میرەکان بکەونه سەرکیشی و، فەرمانەکانی بشکێنن، نەخاسە جارسیش بوو بوون و بەو زستانە ساردو قوړو قوړاوهی کەنار دەریایە

642 - سنا البرق الشامي، ٣٣٢/١ - ٣٣٥. الکامل، ٤٥٥ - ٤٥٧. الروضتين، ١١/٢ - ١٣. مفرج الکروب، ٨١/٢ - ٨٥. البدايه والنهایه، ٣٠٣/١ - ٣٠٤.

643 - الکامل، حوادث ٥٨١. زبدة الحلب، ١٨/٢. الروضتين، ٦٤/٢. مفرج الکروب، ١٧٠/٢ - ١٧١.

644 - الفتح القسي، ١٥٧.

645 - الکامل، ٥٥٦/١١.

646 - الکامل، ٥٥٧/١١.

647 - الروضتين، ١١٩/٢.

648 - الکامل، ٥٥٦/١١ - ٥٥٧. الروضتين، ١٢٠/٢.

ئازوقەشيان دابووی لەکەمى و بەشى نەدەکردن. لەگەڵ ئەوەشدا لاىردنى گەمارۆى (صور)، پياوچاکان و لە خواترساوانى سوپاي سەلاحەددىنى نىگەران کرد .

کاتىکيش خاچدروشان شارى (عكا)يان لەگەمارۆدا، ئەنجومەن جارهەى جار بۆ پراو تەگبىر کۆدەبوونەو. (ابن شداد) دەلى: سەلاحەددىن لە (٢٩)ى شەعبانى (٥٨٥هـ/ پێکەوتى (١٣)ى تشرىنى دووهمى (١١٨٩)دا، میرەکان و پراوژکارانى خەركردنەو، داواى لى کردن گووى لى بگرن. (ابن شداد)يش لەگەڵيان بوو، ئەوجا گووى: "بەناوى خواو سوپاس بۆ خوا... باش بزائن، ئەمە دوژمنى خاويەو دوژمى ئىمەشە، وا لە وڵاتەکەمان خۆى داكو تاو، چارمان نىيە دەبى ئەلىکشيىن و خواش ئەو ئەركەى لەسەر ئىمە فەرز کردو. ئىووش ئەم سوپايەمان دەبين، بە تەماى کۆمەكى کەس نىين، لە (الملك العادل) بەو لاو، ئەو دەمانگاتى، پراى تەواوى من ئەو يە لەگەڵيان بىرپەمو، ئىووش هەريەکەتان چى پى باشە با بىلى".

ئەوجا ئامادەبووان کەوتنە گفتوگۆ پادەرپرین و، هەريەکە لەلایەکەو پەيقى داو قسەى خۆى کرد، ئەنجام لەسەر ئەو پیکهاتن کە بەرژەوئەندى لەو دایە سوپاکەيان بکشيته دواو بۆ (تل الخروبة)، کە گردیکە بەسەر (عكا)دا دەپوانى، سوپا لەوى چەند رۆژى بمىنيتهو و شان و باليان بەسيتهو و بىنەو سەرخو، چونکە تەواوى ماندوو و کەشەنگ، قارس و بىزان، ئەگەر ئەم ئىشەيان بە زۆر پى بکرى، ئەنجامى باش نابى، ئەمە پەنجا رۆژە چەک لە شان و لەسەر پشنى ئەسپ دانەبەزىون، ئەسپەکانيش لەلغاو جارەس و پەريشان، بىزان. ئەگەر کەمى بەسيتهو و وريان تازە دەبيتهو. (الملك العادل)يش دەگاتە جى و ئەويش پراى خۆى دەداو لەگەڵمان دەست دەکا بەئيش. جگە لەوانە سەلاحەددىن خويشى دل گران بوو، هەند زۆرى لەخۆى کردو، هەند بەچەکەو ماندوو بوو، هەند بىرو هوشى بە ئەندىشە بوو، پىويستى بەحەسانەو يە. ٦٤٩

هەروەهاش، سەلاحەددىن پرس و پراى بەبرادەر و دوستانى کرد، کاتى ئەلمانەکان بە هەلمەتيكى گەورەو بە خىرايى و دەست و برد، وڵاتى پۆميان داگرکردو گەيشتنە (انطاكية) و لەسالى (٥٨٦هـ / ١١٩٠)يان يشدا بەرو باشوور کشان، "بىريان دا، چەند لەشکرى بنيرنە سەر ئەو وڵاتەى کە هيزەکانى ئەلمانى پيدا ديته و خويشى بە باقىمەنى سوپاکەيەو بە گژ ئەم دوژمانەدا بچى، ئىدى ئەو بوو، (ناصر الدين ابن تقي الدين عمر)ى سەرگەورەى (منبج)، (عزالدين ابن المقدم)ى سەرگەورەى. کفرگاب و بعين. و (مجد الدين بهدا مشاه)ى کوپى سەرگەورەى. بعلبك. و، (سابق الدين عثمان)ى سەرگەورەى. شيزر. و، کەسانى دیکەش هەمويان کەوتنەپى. ٦٥٠

ئىدى بەو جۆرە، کەى سەلاحەددىن بەپىويستى زانبا ئەنجومەن کۆدەبوو. ئەو بوو کاتى (کەند هري) لە جمادى الاخرة. ى سالى (٥٨٦هـ / ١١٩٠)يان گەيشت، ٦٥١ بۆ ئەووش کۆبوونەو سەزادو کاتىکيش لە مانگى شەعبانى سالى (٥٨٧هـ / ١١٩١)يان ٦٥٢ بەرو ئەسقلان کەوتنەپى، جارجار کۆبوونەو سەزادەدا. نەک هەر ئەو، بگرە لە نامەو نامە کاريشدا لەگەڵ خاچدروشان، "پياو ماقول و کەسانى بە هزرو پراى، بانگ دەکردو، بۆ چۆنيەتى وەلامدانەويان پرس و پراى پى دەکردن ٦٥٣

لە شەعبانى هەمان ئەو سالىشدا، کە لە (أرسوف) لەبەر دوژمن هەلاتن، سوپا، پروو لە (الرملة) بەرو ئەسقلان کەوتە پى. "میرەکانى خەركردەو پرسى پیکردن، چى بكاو چى نەکا، گوتيان، ئەم شارە كاو بکە، خۆديت بەچاوى خۆت، دوينى چيمان بەسەر هات.. ئەگەر فەرەنگ بىنە سەر ئەسقلان و ئىمەش بەرەقانى لىبکەين، ئەو، لەو بارەدا هىچ گومانى

649 - النوار، ١١٤. الفتح القسي، ٣٢٢ - ٣٢٤. الروضتين، ١٤٦/٢. مفرج الكرب، ٣٠٤/٢ - ٣٠٥.

650 - النوار، ١٢٦. الفتح القسي، ٣٩٣ - ٣٩٤. الروضتين، ١٥٥/٢ - ١٥٦. مفرج الكرب، ٣٢٤/٢.

651 - النوار، ١٣١. الفتح القسي، ٤١٣. الروضتين، ١٥٩/٢.

652 - النوار، ١٧٨.

653 - النوار، ٢٠٣ - ٢٠٤.

تیدا نییه شهرمان له گه لدا ده کهن، تا دهرمانکهن و خویان بیڼه ناوی. جا ئه گهر هات و ئیمه، وه هاما ن کرد، ئه وه هه هه مان هه له ی شاری (عکا) مان به سهردی و، بهرگه ی ناگرین، نه خاسمه به گرتنی شاری (عکا) و بردنی چه که کانا ن خوی به هیژتر کردو، ئیمهش به و دوړان و زیانه زوړه وه هاتینه کزی و لاوازی".^{٦٥٤}

بیگومان ئه مه رایه کی ژیرانه و به ناوهر بوو، هه رچه ندیشه سه لاهه ددین، وهک. (ابن الاثیر) ده لی. ملی نه ده دا شاره که ویران بکری، له زمانې (ابن شداد) وه ده گپړنه وه، گوته وویه تی: کاتی ده ست کرا به تی کدانی شاره که "سه لاهه ددین گوته: به خوا قه سه م، پیڅ خو شتره هه موو مندا له کانه له ده ست بده م و بهر دی له شاره به هه دهر نه ده م، به لام ئه گهر خدا، بو بهر ژه وه ندی موسولمانان، ئیشه که ی به و باره داخستبی، ئه وه، من چی ده توانم بکه م و چیم پی ده کری".^{٦٥٥}

ئه نجومه ن دانیشتنی کی گرنگی سازدا، ئه وه، دوا دانیشتنی ئه نجومه ن بوو. ئه وه بوو کاره سات و پروداوی یه که به دوا ی یه کدا پرویان دابوو، په یماننامه ی ئاشتبوونه وش له گه ل خاچدرو شماندا موړکراو پيشارد شیردلش خاکی فه له ستینی به جی هیشت و، دوا جاریش، سه لاهه ددین خویشی مرد. ئه م دانیشتنه گرنگه له (١٩) ی جمادی الاخری سالی (٥٨٨ هـ / حوزه یرانی ١٩١ ز) دا به ستر، کاتی که خاچدرو شمان سوور بوون له سهر ئه وه ی بچنه (بیت المقدس)، میره کان له م کوږوونه ویه دا ئاماده بوون. میر (ابو الهیجاء السمین) نه خو ش بوو، به کوله مهرگی گه یشته کوږوونه وه که و له نرک سه لاهه ددینه وه له سهر کورسییه که دانیشتن. (سیف الدین المشطوب) یش. که تازه، له دیلیتی بهر بوو بوو، ئه ویش هات. میرانی (الاسدیة) ش هه موویان ئاماده بوون، ئه و جا سه لاهه ددین داوی له (القاضي ابن شداد) ی میژوونوس کرد که به وتاری (چا که ی غزاوه) ده ست پی بکا، پاشان ماویه که ئه نجومه ن کړو بیډه نگ بوون، "هه ر ده تگوت چه په ساون"، ئه و جا سه لاهه ددین گوته ی خوی ده ست پی کردو گوته: "ده بی چاک ئه وه بزانه که ئیوه سوپای ئیسلا م و هیژی ئیسلا م، خوینی موسولمانان و مال و مولکی موسولمانان و پوله کانیان به ویردانی ئیوه وه به ستر وه. ئه م دوژمنهش له ئیوه به ولاوه کهس نییه بهر سنگی بگری، خو ئه گهر. خانه خواسته. باده نه وه و پشتیان تی بکه ن، ئه و و لاته که تان لی بز ده کهن. هه ر خو تان بهر تان لیگرت و پاره ی (بیت المال) تان وهرگرت. موسولمانانی ولاتانی دیکمش چاوه پی هیمه ته ی مهردانه تان. سلاوی خواتان لیبی".^{٦٥٦}

(الأمیر المشطوب) بو و لامدانه وه ی سولتان. هه ستاو گوته: "که وهره م، ئیمه مه ملوک و بهنده ی توین. هه ر خویش به خیوت کردوین و گهره ت کردوین و شان و شه وکه ت پی داوین و به خشش و خه لاتت به سهرماندا داباراندو، ده و له مه ندت کردین. له که له و مل و گهر د زياتر شک نابه ی، ئه و خستمانه ژیر ده ست. قه سه م به خوا، که سمان، ناگه پینه وه و هه تا مردن له دووتین. "نجا هه موویان بویان سه ندوه. سولتان گه لی خو شحال بوو، دلی فیڼک بووه وه.^{٦٥٧} که چی، میره کان، هه ندی نه برد، په شیمان بوونه وه، فه رمانی سولتانیان پشت گوی خست و له وه ده ترسان له قودسیش وه که دهر ده که ی (عکا) یان به سهر بی. دیاره سه لاهه ددین له هه موو پروداو کاره ساتی کدا، پاو پوایژی به هه قالانی کردوه و جار جارهش پای خوی خستو ته پال پای ئه وان و، جار جارهش به نابه دلی و به ناچاری له گه لیاندا رایکی شاره، له بهر بهر ژه وه ندی موسولمانان و له بهر په زامه ندی خه لک و پرگرتنی میره کانی، به لام هه ندی جار ئه م نه رمییه، بوی به گران ده و ستاو، میرگه لی له میره کانی خوی. وه که له مه ودا ده بیینین. بهر په رچیان ده دایه وه و لی یاخی ده بوون.

٢- پلان و شیوازه کانی شهرو کوشتار:

بیگومان له شکری کاروباری خوی پیک نه خاو، خاروباری خوی ئاماده نه کاو پلانی پیویست بو ئاینده ی دوورو نرک دانه نی، ناتوانی به سهر دوژمندا بدا و بکه ویته جه نگه وه. له شکر نابی به شیوه ی بی نیزامی و کویر به کویری هه لسوپی و ببیته مایه ی شله ژان و لیگتراندی پیزه کانی خوی. وه لی چ سوپای سه لاهه ددین، زوړبه ی میران و

654 - الکامل، ٧١/١٢ - ٧٢.

655 - النوار، ١٨٦، بنویره: مرآة الزمان، ٤١٠/٨. الروضتین، ١٩٢/٢. وفيات الأعیان، ١٩٨/٧. مفرج الکروب، ٣٦٩/٢.

656 - النوار، ٢١٦. الروضتین، ١٩٨/٢ - ١٩٩. مفرج الکروب، ٣٨٦/٢.

657 - سهرچاوه کانی پیشت ناومان بردن، سهیری ئه مهش بکه: Lane - poole. saladin p. 341. stvenson, p, 282.

سەربازەکانی، زۆرتر دلیان ھەر بەلای غەزاوہ بوو و ھەر بە ھیوای غەزا کەللەیان گەرم بوو و ھێرشیان بردو و، ئەم گیانی غەزایە، کاری لە کاری نیشام و پلان زیاتر بوو.^{٦٥٨}

ئامانجی بەرزو پیرۆزی سوپای سەلاحەددین لە شەہری خاچدروشان ئەو بوو کە ئەو داگیرکەرانی لە کەنار اوھکانی شام، کە لەو پەری باکووریەو، لە (أنطاكية) وە داگیریان کردبوو، تا دەگاتە ئەو پەری باشوور، تا ئەسقەلان، دەریان بکا و لە ھەندی شۆینی ناو وەش، بە نموونە لە (بيت المقدس) و (الکرك، الرها، حارم و طبرية) و جیگای تریش و دەریان بنی. موسولمانان، بەر لە سەلاحەددینیش ھەندی لەم جیگایانەیان ئازاد کردبوو، ئەو بوو (عماد الدین زنگی و نورەددین مەحمود) کۆری لە وچانیکی بەخۆھاتنەو ھەکا کەمی خۆیان پێک خست و دەستیان لە دوژمن وەشاندبوو، بەلام لە سەردەمی سەلاحەددیندا، موسولمانان پێکخستنیکی پێشکەوتووتریان بەخۆیانەو دی و، خۆیان بۆ غەزا دھکوتا.

ئامانجی ستراتیژی جەنگ، سەردەمی بنەمالی ئەییوبی، ئەو بوو، ئەو خاکی ئازاد بکەن کە خاچدروشان، لە دوادواییەکانی سەدە پینجەمی کۆچی / یازدەھەمی زایینیەو داگیریان کردبوو. جا، بۆ وەدەست ھانیی ئەم ئامانجە، سوپای ئیسلام، پێگا و شۆازی جۆرەجۆری گرتەبەر، چ بە دەستەو یەخو و پەلامارو، چ بە لاوازکردنی باری ئابووری و دەروونی دوژمن و مۆل پێدانی لەو قەلا و قایمکاراندا کە خۆیان تێدا قایم کردبوو. لە سەردەمی سەلاحەددیندا، تاکتیکی زۆرترو جۆرەجۆریان بۆ وەگیرانی دوژمن دەخستە کار. ئەم زارو تازەیی (ستراتیجی Strategy) یمش، ھونەری لەشکرکێشی و، دیارکردنی جیگای لەباری بەر لە شەہر و نوای شەہر، بەسەر نەبەردەکانی شەہرا دابەشکردنی سوپا، بەپێی گرنگی جیگاگان و، دابینکردنی پێداویستی ماوہی دوو درێژو پەچاوکردنی لە وەختی ئاشتی و تەباییشدا، ئەمانە ھەموویان دەگریتەو، واتا مەبەست لە ستراتیجی فرماندەییەکی پڕ ھونەری ھەموو کاروباری جەنگە.

بە ھونەری ھێنان و بردنی ھێزەکان و ھاو دەنگی کاتی شەہر، پێکخستنی کاتی ھەلمەت و کاتی بەرەقانی، دھگوترا تەکتیک (Tactic)، کە دەبوو بەپێی پلانی بەرپۆە بجۆ، فرماندەیی گشتیش ئاگای لی بی. تەکتیک ھونەری فرماندەکردنی لەشکرە لەکاتی شەہرا. میژوونووسانی ئیسلام پێیان دھگوت: (تەیارو ئامادەکردن)، مەبەستیشیان لە پێکخستنی سوپا و بەشەکانی سوپا بوو، لەپێش شەہر لەکاتی شەہریشدا. ئامادەباشی (التعبئة)، واتا پێکخستن، یان مۆلدانی ھێزەکان و ئامادەکردنی بۆ شەہر و فەرھەمکردنی ھەموو پێداویستیەکانیان.^{٦٥٩}

ئامادەباشی، سیاسەتی پڕۆژانەیی ماوہکورتیش دەگریتەو کە بۆ لاوازکردنی دوژمن پێرەو دھکری. بەنموونە، یەکەو پاست وەدیھانی چەند ئامانجی کەم، بەرەوام وەدەستھانی ئەم کەمە ئامانجانە، دوژمنی پی ماندوو دھکری و ھەمیشە ھەر شپێرەو لە ترسی کارەساتی ناکاودا دھبی، واتا ئامادەباشیی چاک و بەرەوام، دوژمن دەتوقینی و لە وری دھخا. سەلاحەددین ئەمەیی باش دھزانی. لەبەرئەو سوپای سەلاحەددین، ھەمیشە ئامانجی گەورەیی رزگارکردنی ئەو ھەریم و ناوچانە بوو کە خاچدروشان داگیریان کردبوو، بەلام ئامادەباشیی خۆی بەرەوام ئەنجامدەدا، لە کەلین و کەلەبەری لاوازی دوژمنیش سوودی زۆری وەرەگرت و ھەلی ھەلنەدەبوارد.

پلانی سەربازی سەلاحەددین بەتەنیا داینەدەرشت. ئەو وێرای ئەو ش کە فرماندەیی سەردەمی سوپای بەدەستەو بوو، بەلام ئەنجومەنە راویژکارەکی یاریدەیی دھدا. (ارمان) دھلی: ئەگەر فرماندار بەرەوام مشت و مپی لەگەل دوژمندا بی، ئەو لەوبارەدا سەرکەوتنی زامەنە. خو ئەگەر ھات و ئەو مشت و مپی لەگەل دوژمندا، نەما،^{٦٦٠} ئەو لەوبارەدا بەدووری مەزانە تێدا بجۆ و بشکی. تیپی چەرخی، لەو مشت و مپی دھلی گەورەیی دھلی و ھەمیشە وە ئەلقەییەکی پێوھندی وابو لەگەل دوژمندا.

سوپای ئەییوبیان، جاروبار جۆرە کاریکیان دھکرد، کە دھتوانین ناوی بنین تەکتیک. جۆری لەو فروفیل و تەکتیکەیی

٦٥٨ بنۆرە: محمد خالد، قصة التعبئة، ص ٤٥.

٦٥٩ بنۆرە: عبدالرؤف عون، الفن الحربي، ص ٢٠٦.

٦٦٠ ... ٢٢١ Oman. A history of the art of war.

بۇ مایه پووچکردنی دوژمن، که له سالی (٥٧٥/ ١١٧٩ز)دا^{٦٦١} له شهپه کهی (بیت الاحزان)دا خستیانه کار، ئەوه بوو که سه لاهه ددین فهرمانی به سهریازه کانی دا په زو باغی زهویه کانی (صفد) له نشیوییه کانی ئوردندا، سهر له بهر بپرنه وه، فهرمانیشی پیدان حاصلات و بهروبوو میشیان بدروونه وه.^{٦٦٢} مه بهستی ئەوه بوو، باری ئابووری دوژمن ناله بار بکاو نهیه لی سوود له میوه و تری و دارو تهخته ببین و لهو خه لهو دانه ویله یهش بیبهش ببن، که ئەوه بوو سهریازان دروویانه وه.

ئهم جوړه رهوشه، زورجاران و بهیونه ی جوړیه جوړه وه پووی داوه ته وه، (محمد بن تقي الدين عمر الايوبي) میژوونوس ده لی: سولتان چه ند له شکرکی هه لپژاردو، له بهرای سالی (٥٧٨/ ١١٨٢ز)دا به رهو (الکرك) که وتنه پری و پاش چه ند پوژیک گه یشتنه جی و، سهیری کرد، فه پهنگیکی زو زه بهنی لییه، "له نزیکیانه وه دابه زین و تهنگه تاومان کردن، جیگامان پی له ق کردن، تا ناچار به دیواره کانه وه نووسان. ئەوجا ته پمان دایه سهریان و یه خسریمان کردن، په زو باغمان برینه وه و ئازله مان له دیبهرو زه راعه تیان بهردا.^{٦٦٣}

که خویشیان بۇ شه په گهره کهی (حطین) ته یارو ئاماده کردو به رهو قه لاکاری (الکرك) که وتنه پری، ههر بهو جوړه ترسیان له دلی خه لکه کهی ناو، ههرچی له دهو روپشتیدا به رده ستیان کهوت، هه موویان بردو ئازله تیان له زه رعه تیان کردو په زو میوو دارو باریان برین، ئەوجا به رهو قه لاکاری. الشوبک. ملیان ناو، ئەوه ی لهوی کردیان لیره ش کردیان.^{٦٦٤} (العماد الكاتب) ده لی: فه پهنکه کان به له ده ستدانی تری و زه یتونه که یان گه لی دلگران و جهرگپراو بوون.^{٦٦٥}

ته که تیکی ئاوشکاندن و ئاویه ستن، تینی زوری بۇ دوژمن هیئاو له وره پی بهردان و تیکشکاندنیدا پو لیکی زور گهره ی گپرا. ئاشکرایشه کاتی سوپای ئەییوبی له شه په کانی (حطین)دا، دهستی به سه رچاوه کانی ئاودا گرت، بووه هوکاری له هوکاره کانی به زینی دوژمن، کاتی "پیگای چاوگو سه رچاوه کانی ئاوی لی گرتن^{٦٦٦} له تینواندا خنکان".^{٦٦٧} سوپای ئەییوبی له سالی "٥٨٧/ ١١٩١ز"دا، هه ندی له چاوه کانی ئاوی قودسی زه راوی کرد تا، وک شاری (عکا)^{٦٦٨} قودسیش نه که ویته ژیر دهستی دوژمن. ئاوه کانی شیان به ماده دی زه رنیخ زه راوی ده کرد، یان که لاکی ئازله و شتی پیسیان تی ده هاویشت.^{٦٦٩}

شیوازی هیرش خیرا و هه لمه تی له ناکا و که دوژمن له پر بی وره بکا و نه توانی ده ست بکاته وه، ئەمهش پلانی بوو له پلانه کانی جهنگ و به ئاشکرا له سالی (٥٨٤.٥٨٣/ ١١٨٧. ١١٨٨ز)دا پیروکراو ئاسه واره کانی دیارن، کاتی که سوپای سه لاهه ددین به سه رکه وتنه کهی شه پی (حطین) دانه کهوت و وازی نه هیئا، دهستی کرد به شه پی خیرا و هه لمه تی له پر، تا دوژمن نه توانی له یه ک شویندا خرپینه وه و هیزیکی گهره دروست بکه ن. پلانی سه لاهه ددین ئەوه بوو دوژمن ناچار بکا، له هه رلای، سهریازگیی بۇ خو دیابنی، ئەوجا ئەمیش، کامنی که لیندراو ساکارو لاواز بوو، لهوی له ناکا و په لاماری ده دا.

کاتی سه لاهه ددین له شه په کهی (حطین)دا سه رکه وتنی به ده ست هانی، ئەوجا، بانه و بان، یه ک هیرش له ناکاوی

661 - مضمار الحقائق ص ٢٦. لسلوک، ٦٩/٧. سنا البرق الشامي، ٣٣١/١.

662 - الروضتين، ٨/٢.

663 - مضمار الحقائق، ص ٩٣.

664 - الكامل، ٥٣/١١. الروضتين، ٧٦/٢.

665 - الفتح القسي، ص ٦٠.

666 - ن. م. ص ٢١٧. الروضتين، ١٧٧/٢.

667 - النواير، ٧٧.

668 - ن. م. ص ٢١٧. الروضتين، ١٧٧/٢.

669 آثار الأول، ١٩١.

کرده سەر(عكا، صفورية، الناصرة، قيسارية، نابلس و داروم) و هه مووشيانى داگیرکرد. کاتیکیش شارى (صور) ملی نه داو به هوى قه لاو قايمکاره کانيه وه خوى به دهسته وه نه دا، نه و جا سه لاهه ددين، ناچار، وازى لى هينا و له ناوچه کاني تردا دريژه ي به شه پکاني داو شارى قودسى ئازادکرد و هه ندی شارى که ناراوو ناوه وه شى داگیرکردو چوه ناو(هونين و، ^{٦٧٠} حيله و لاذقييه و صه هيونيشه وه). پاشان به ره و باکوور کشاو قه لاى (بکاس، شغر، برزیه، دربساكو بغراس) ی داگیرکرد، که هه موويان که وتبوونه ده ورو پشنتى (أنطاكية)، پاشان به شى له سوپاکه ی دووباره به ره و باشوور کشاو له داوای سالى (٥٨٤/ك/١١٨٨ن) دا قه لاى قايمکارى (الكرک) ی، که ناوى (تاویره که ی بیابان) یان لى نابوو، داگیرکرد. دواجاريش پيش زستان و به ره وه ی بگه پشته وه بۆ ديمه شق (صفدو کوکب) یشى گرت.

سه لاهه ددين، دووباره بايدايه وه سەر (صور)، که گه يشته شووره ی شاره که، پيلانيكى دیکه ی خسته کارو، له گرتنى هه ندی قه لاى قايمکاردا، بۆ نمونه وه قه لاى (برزیه)، تاقىی کرده وه به ئاسانى هات به ده ستيه وه، ئەم پلانه پلانى کوشتارى به نۆره يه ^{٦٧١}، هيناي له شکره که ی کرد به سى گروپ، گروپيکیان بۆ ماوه يه که شه ری ده کرد، پاشان نه و داده نيشت، گروپى دووهم تى هه لده چوو، داوای نه ميش ئنجا نۆره ده هاته سەر گروپى سييه م. ^{٦٧٢} مه به ستي سه لاهه ددين له م پلانه، نه وه بوو، نه يه لى دوژمن چاو بکاته وه به ريزته سه رخوى، به لام ئەم پلانه بۆ شووره ی پته و به هيژى شارى (صور) سوودى نه بوو، سه ربارى دۆخى توبوگرافىی که ژوکیوى سه ختى ئەم شاره، که گالته ی له گه لدا نه ده کرا.

تاکتيکیکی دیکه ی سه لاهه ددين نه وه بوو، دووبه ره کیى له پیزی دوژمندا ده نايه وه له خسته ی ده بردن و، دلى ليک پەش ده کردن و، هه ندی له فرمانده کانيانى به لاى خويدا کيش ده کردو به دۆست ده کرد. (ابن شداد) ده لى: جاريکیان له (شوالى سالى ٥٨٧/ك/١١٩١ن) دا، کوپوونه وه يه کی سازداو، نارديه دووى سه رگه وه ره ی شارى (صيدا)، گوئ له نامهو قسه کاني بگرى. کابرا هات و کو مه لى خه لک و دۆستى خویشى له گه لدا هاتن. (ابن شداد) ی ميژوونووسيش له و کوپوونه وه يه دا ئاماده بوو. سولتان ريزو حورمه تيکی زۆرى له ميوانه کاني گرت و قسه و گفتوگو له گه لدا کردن و، به پيى ده ستورى بنه ماله ی نه ييوى، سه ره و خوانيان بۆ پازايه وه، داوای نان خواردن، به ته نيا که وته گفتوگو له گه ليان، پاشان برياردا که سولتان له گه ل سه رگه وه ره ی شارى صور (مەركيز مؤتفريات) ئاشت بيته وه، که کو مه لى له سه رگه وه ره کاني فه رەنگيش چوونه پالى، به سه رگه وه ره ی شارى (صيدا) يشه وه. سه لاهه ددين به مه رجى له گه ل نه و مه رکیزه دا ئاشت بووه وه که دوژمنايه تی خوى دژ به و فه رەنگانه ئاشکرا بکا که لييان هه لگه پراوه ته وه "هوى نه وه ش نه وه بوو که ئەم مه رکیزه زۆر لييان ده ترسا"، سه ربارى نه وه، ناکوکیی ژن و ژنخوازيشيان که وتبووه ناو. هه رچى سولتانه، نه وه، نه و، وه کو (ابن شداد) ده لى، هه موو شه رت و شه رت يکی بۆ به جى هينا، به ته نيا بۆ نه وه ی دوژمنايه تی نيوانيان گه رم بکا. ^{٦٧٣}

سه لاهه ددين، بۆ لاوازکردنى ژيانى نابوورىی دوژمنيش، هه ميشه سه رگه رمى پلان بوو، به نموونه، پيوه ندی و سه روو سه ختى بازرگانيی له گه ل ده وه تکه گه لى شه ره کاني (پيزاو جنه واو بوندوقييه) ی ولاتى ئيتاليادا توند و تۆل کرد. هه ر له و پۆژه شه وه که حوکمی ولاتى ميسرى گرتە ده ست، سه رگه رمى نه وه بوو بازرگانيی بگه يي نيته ميسرو، له گه ل ئەم ده وه تکه انه دا که وته باليوژو بالويزکاري و پيکه اتنى دبلوماسى. به داخه وه، ده قى نه و په يمان و پيکه وته تانه بزرن و نه ماون. ^{٦٧٤} سه لاهه ددين له م دوو سه ره وه، سوودى له م پيکه وته تنامانه وه ده گرت:

⁶⁷⁰ شاروچکه يه کی قايميه و که وتوه ته پۆژه لاتى (صور) وه. معجم البلدان.

⁶⁷¹ - الکامل، ٥٥٣/١١، ٥٥٤.

⁶⁷² - النوار، ٩٢، الفتح القسي، ٢٤٩، الکامل، ١٥/١٢، الروضتين، ١٣١/٢، زبدة الحلب، ١٠٥/٣. مفرج الکروب، ٢٦٦/٢.

⁶⁷³ - النوار، بنۆره: الفتح القسي، ٥٦٠.

⁶⁷⁴ Heyd, Historic di Commerce. P.396. جب، صلاح الدين، ص ١٤٥-١٤٦. أرنست بارکر، الحروب الصليبية، ترجمة د. الباز

العريني، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة، ١٩٦٠، ص ٢٢٩.

١. دهرامه تی دهولته که ی بهم بازرگانیه پروی له زیادای کردو پیداو یستی ئاسنو تهخته و میوی بو فرهامه م بوو.

٢. بازرگانیهی خاچدروشمانی پی لاوان کرد، نه خاسمه سه لاهه ددین دهرای سووری کوتترول کردبوو. بی گومان، ئەم بازرگانیه، بووه مایه ی کوششی دووباره بنیادنانه وه ی که شتیگه لی ئه ییوی.

له سالی (٥٧١هـ / ١١٧٥ز) دا، سه لاهه ددین په یقیکی ئاراسته ی خه لیفه ی عه بیاسیه ی به غذا کردو گوته: "ئهو له شکرانه خه لکی بوندوقیه و خه لکی پیزاو، خه لکی جنه وه شیان تیدایه، هه ره مووشیان، جارجاره ده بن به داگیرکه ره، زیانیکی گه وه مان لی ددهن که له کیشماندا نییه و، ئاوری شهریان هه ره به ده وامه. جارجاره ده بنه راگوازو سه فه رچی، شمه و کوتالیان ده خه نه ئوبالی ئیمه و به حوکه می ئیسلام قایلن. هه ندیکیان ئامیری شهرو کوشترایان پییه و مه راییمان ده کاو، ده سترکه ده گمه ن و په سه نه کانی خویمان پیشکه شه ده کا^{٦٧٥}. له گه ل هه موویان سه رو سه ختم هه یه و به ده وامو، له گه لیاندا ریک که وتووم، چیمان ده و و ئه وان چییان پی ناخوشه، ئیمه چی به باشت ده زانین و، ئه وان چی به باشت نازان...".^{٦٧٦} ئەم پیوه ندی و سه رو سه خته ی نیوان میسرو شه ره کانی ئیتالیا، وه نه بی شتیکی نوی بووبی، نه خیر، له سه رده می حوکه می فاته میه کانی شه ده وامه.

سه لاهه ددین له دواوای ته مه نی ململانیی له گه ل خاچدروشماندا که ریشارد شیردل فره مانده یی ده کردن، گه لی پلانی لی ده گیرنه وه که بو شکست پیه یانی خاچدروشمان لی نه وه ستاوه و کردویه تی، به نمونه، شاری عه سقه لانی ویران کرد که بووبو به کلیلی ده رگای باشوری (بیت المقدس) و کاروانه پی میسر. موسولمانان له بهر جوانیهی ئەم شه ره ناویان نابوو، بووکی شام.^{٦٧٨} سولتان بویه ئەم شه ره ی ویران کرد، چونکه سوپاکه ی شه ره که ی بو نه پارێزراو نه ی توانی به ره قانیی لی بکات.^{٦٧٩} له وه شه ده ترسا، وه کو شه ره که ی (عکا) ی لی بی و به و جوانی و ئاوه دانییه بکه ویته ده ست خاچدروشمان و ریکای میسریشی پی بگرن. سه لاهه ددین وه های پی باشت بوو هیزی سه ره کیی سوپاکه ی، بو پاراستنی (بیت المقدس) گل بداته وه. له و باره یه وه، سه لاهه ددین پرس و پای له گه ل (الملك العادل) ی برای و گه وه میران کرد، ئه وانیش هه موویان هاتنه سه ر پای ئه و، گه وه راویژکاری سه لاهه ددین (علم الدین سلیمان بن جندر) ده لی: فره موو، ئه وه یافایه و دوژمن هاتوته ناوی داگیری کردوه، ئەم شه ره که وتوته نیوه ی ریکای نیوان عه سقه لان و قودسه وه، هه ردو شه ره که شه پیکه وه به جاری، ناکری و ناتوانری بیاریزین، توش فره موو، کامیان زور به گرنه ده زانی توند و تول و قایمی بکه.^{٦٨٠} ئیدی به و جوژه، بریار له سه ر ویران کردنی عه سقه لان درا.

راستیشته ده و، ئەم شه ره به ته نیا شاری نه بوو که ویران کراو، تووشی ئەم چاره نووسه ره شه هات، به لکو بریار درا قه لاکه ی (الرملة) یش ویران بکری،^{٦٨١} نه خیر ئەم چاره قه لاکاری (النطرون) یش که مولکی داوییه کان بوو،^{٦٨٢} هه ره هاش به شی له شووره که ی یافاو^{٦٨٣} (غزة) و^{٦٨٤} (اللد) یش ویران کران. (الداروم)^{٦٨٥} که که وتوه ته ئه و په ری

675 د. الباز العربی، الشرق الأدنى فی العصور لوسطی، ص ٧٨.

676 - الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٦٢١-٦٢٢.

677 - د. صابر محمد دیاب، سیاسة الدولة الاسلامیة، فی حوض البحر المتوسط، دار الثقافة العربیة للطباعة، القاهرة، ط ١/ سنة ١٩٧٣. ص ٢٣٠، وما بعدها.

678 - معجم البلدان، ١٢٢/٤، آثار البلاد، ص ٢٢٢.

679 - النوادر، ١٨٧، الكامل، ٧١/١٢، الفتح القسی، ٥٥٠، الروضتین، ١٩٢/٢، السلوك، ١٠٦/١.

680 - الفتح القسی، ٥٥٠، التأریخ المنصورى ٢٠٧، مرآة الزمان ٤١٠/٨.

681 - النوادر، ١٨٩، الفتح القسی، ٥٥١، الكامل، ٧٢/١٢، معجم البلدان، ٦٩/٣، الروضتین، ١٩٢/٢، مفرج الکروب، ٣٧١/٢، وفيات الأعیان، ١٩٩/٣، السلوك، ١٠٦/١، النجوم ٤٧/٦، التأریخ المنصورى ص ٢٠٧، شفاء القلوب، ١٧٣.

682 - النوادر، ١٩١، الروضتین، ١٩٣/٢، وفيات الأعیان، ١٩٩/٧، مفرج الکروب، ٣٧١/٢، السلوك، ١٠٦/١.

683 - مرآة الزمان، ٤١٠/٨.

باشووری که ناراهه کانی شام، سه لاهه ددین وه ختی ویرانی کرد که له سالی (٥٨٤ ک / ١١٨٨ ز) دا که نارای شامی که وه دهست. قه لای (سرمینه) ش هه بهو جوړه، (الملك الظاهر غازي) دواي ئه وهی له (جمادی الاخری سالی ٥٨٤ ک / ئابی ١١٨٨) دا ئه م قه لایه ی داگیر کرد، خه لکه که ی لی دهر کردو پاشان پوو خاندی و، له گهل زه ویدا تهختی کردو ئاسه واریشی کویر کردوه. ^{٦٨٧} قه لای (یازوری) ^{٦٨٨} که ناراهه کانی (الرمله) شی پوو خاند که له ناوچه ی فه له ستینه. ^{٦٨٩} پیش په یمانی ناشتبوونه وه له گهل ریشارد دا، شاروچکه ی ^{٦٩٠} (بیت جبرین) شی کاول کرد. زامن کردنی ریگای نیوان میسرو شام که به پی سی پوژه ریگایه، ئه وه ش پلانیکه له پلانه ستراتیجیه کانی سه لاهه ددین. ^{٦٩١} دیاریشه سه لاهه ددین که پیشتر جیگری نوره ددین بووه له میسرو، ئه وکات ریگا کانی هه مووی تاقیکردوه ته وه، به ریگه ی (أیلة) دا رویشتووه ^{٦٩٢} بو (الکرك) و بو (الشوبک)، بوی ساغ بووه ته وه که زه روهرتی شهرو جهنگ وای پیویست دهکا، هه موو نیمچه دورگه ی سیناو، ریگاو پچه ریگایه کانی له و کوومه له خه لکانه پاک بکریته وه که ده توان، ئه گهر بیانه ووی پو لیککی پیاوخرایانه له سر ئه و ریگایانه بگیزن، چه ته و دزو پیاوخرایان ریگا کان بخه نه مه ترسییه وه. له بهر ئه وه ناو دۆل و پچه ریگا کانی لی پاک کردنه وه. پاشان وای به چاک زانی، قه لاکاری له ناوچه رگه ی سینادا دروست بکات. دیاره، هه ره له سالی "٥٦٦ ک / ١١٧٠ ز" وه که "أیلة" ی گرتو چووه ناوی، دهستی به دروست کردنی ئه و قه لایه ش کردبی.

سه لاهه ددین زه ویه کی به رزی قووچکه یی بو دامه زانندی ئه و قه لایه به گهن کرد "اختار"، ئه و زه ویه ده که ویتته پوژه لاتی باکووری "عین صدر العزیز" وه، ته نیا یه که میل لی دووره، له سه ر ریگای "الشعری" که ریگایه که له سوسیه وه دهست پیده کا تا ده گاته "أیلة"، ئه م "أیلة" یه ش که وتووه ته خو ره لاتی باشووری سوسیه وه و په نجاو هه و کیلومه تر لی دووره. ^{٦٩٣} سه لاهه ددین به دریژی ریگای نیوان میسرو شام، قه لاکارو خان و خانوی دروست کردو پاسه وانی بو دانان و، ئاسایش و ئاسوده یی هینایه وه ناو بیابانی سینا. سه لاهه ددین، خو ی و میره کانیشی له چوون و هاتنی نیوان شام و میسر، هه ره ئه م ریگایه یان ده گرت بهرو، له سه ری راهاتیبوون. هه ره له م ریگه یه شه وه کاروانی نازو و قه ی له میسره وه بو ده هات و له ماوه ی جهنگی خاچدرووشماندا، ئه م ریگایه ی میسر، کاروان له دواي کاروان خاروبارو چه ک و جیه خانه و سه ربازی ده گه یانده سه لاهه ددین. سه لاهه ددین هه ردوو شاری میسرو قاهیره ی قایم کردو قه لاکاری لی دامه زانند، هه ره ها هه موو به نده رو دهروازه کانی ولاتی میسر. (ابن مماتی) که هاوسه رده می سه لاهه ددین بووه ده لی: (اسکندریه) و (دمیاط) و (رشید) و (عیداب) و (تنیس)، گرنگرتینی ئه و شارانه بوون که سه لاهه ددین قه لاو قایمکاری بو دروست کرد. ^{٦٩٤}

684 - شفاء القلوب، ١٧٣.

685 - النواذر، ١٨٩. الفتح القسي، ٥٥١. وفيات الأعيان، ١٩٩/٧. هه ندئ سهرچاوه ده لئین ته نیا که نیسه که ی کاول کردوه: الکامل، ٧٢/١٢.

الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.

686 - معجم البلدان، ٤٢٤/٢. شفاء القلوب، ١٧٣.

687 - الکامل، ١٣/١٢، زیده الحلب، ١٠٤/٣. مفرج الکروب، ٢٦٤/٢.

688 - النواذر، ٢٢٨، مفرج الکروب، ٤٠٠/٢.

689 - معجم البلدان، ٤٢٥/٥.

690 - (بیت جبرین) ده که ویتته نیوان (بیت المقدس) و (غزه) وه. معجم البلدان، ٥١٩/١.

691 - الروضتين، ٢٨/٢.

692 - (أیلة): شاریکه له سه ره که نارای دهریای (قلزم) .. معجم البلدان، ٢٩٢/١. ئه و شاره ئیستا به نده ری (ایلات) ه، ده که ویتته سه ره که نداوی

(العقبه) له فه له ستین.

693 - بنویره: د. سه داوی، التأریخ الحربی، ص ٣٨.

694 - قوانین الدواوین، ٣٢٥.

سەلاحەددىن دەيزانى كەمەترسى بۆ مىسر لە باكوورەو، خاچدروشمەن دەينىنەو. بەنمۆنە، (أموری) لە سالى (٥٦٥/ك/١١٦٩ن)دا، شارى (دمياط)ى لە وشكانى و لەدەرياشەو گەمارۆ دابوو، لەبەرئەو، سەلاحەددىن، ئەو كارەساتەى ھەر لەبەر بوو، بۆيە سووربوو لەسەر ئەوەى تا بتوانى بەھيژى بكاو قەلا و قايمكارى لى دابمەزىنى.

سەلاحەددىن، ھەروەھا كەنارەوكانى دەريای سوورىشى قايم كرد. كاتى لەسالى (٥٧٨/ك/١١٨٢ن)دا بۆى پوون بوووە كە خاچدروشمەن بەنيان پيى لى رابكيشن و بيئە سەر ناوچەكانى ئەويش، نەخاسمە كاتى مير (أرناط). رينودى شاتيون) ويستى كەشتيەكانى لەبەشى پوژئاواى ميرنشينى (الكرك)ى خۆى بخاتە گەر، واتا لە ناوچەكانى كەنداوى(العقبة)دا. ^{٦٩٥}

كەرەستەو پارچەكانى، كە ئەم ميرە خاچدروشمە ھيئا بوونى، دەستبەرد لىك دران و تىكەھەلكيشران و كەشتى گەليكيان لى دروستكردوو ھەندىكيان يەكسەر دورگەى قەلا (دورگە فيرعون)يان داگير كردو، ھەندىكى دىكەيان ھيرشيان بردە سەر بەندەرە بچووكەكانى مىسر لەسەر دەريای سوور.

ھەرچى ناو مىسرە، ئەو گرنگترين قەلا و شوورەكارى، كەسەلاحەددىن لەناوھەوى مىسر دا سازى دابى. لە قاھيرە بوو، لە سالى (٥٦٦/ك/١١٧١ن)دا دەستى پى كردوو، لەم سالىدا، سەلاحەددىن ھەر ھەندەى بۆ كرا شوورەكەى قاھيرە چاك بكاتەو و كون و كەلەبەرى بگرى. ئەمەش بەوشەى (عمارة)دا دەرەكەوى كەلەم دەستەواژيەدا ھاتوو: "لەم سالىدا سولتان دەستى كرد بە (عمارةتى). واتا چاك كردنەو. شوورەى قاھيرە، چونكە زۆرى لى پووخابوو، بووبوو بە پىياز و كەلەبەرى خەلكى بە ھەوەسى خويان لىيانەو دەچوونە ژورو دەھاتنەدەر. ئەركى ئەو چاك كردنەوھەى بە (قراقوش الخادم) ^{٦٩٦} سپارد.

سەلاحەددىن بىيارى بنىادنانى قەلاكەى قاھيرەى دا. مىسر، بەر لە ئەيىووبىيەكان، قەلا و قايمكارى پاراستنى نەبوو، خۆ دەبوو، سەلاحەددىن قەلا و قايمكارى بۆ پاراستنى خۆى دروست بكاو، لە لايەنگرانى فاتمى و كۆمەلانى ناحەز بىوھى بى، ^{٦٩٧} نەخاسمە كاتى لەمىسرەو دەچى بۆ شام، بۆ كوشتارى خاچدروشمەن. سالى (٥٧٢/ك/١١٧٦ن) كەگەپرايەو بۆ مىسر، بۆ تەواوكردنى قەلاكە تى ھەلچوووەو، بەلام قەلاكە لەماوھى حوكمى سەلاحەددىندا، نەھاتە تەواو بوونى، تەنيا پەيكەرى قەلاكەو، بىرىكى بە لوولپىچ لەناو تاویردا دابەزىو، لەقەلاكدە، تەواو بوو. لەو كارەدا دىلە خاچدروشمەكانيش ھاوپشك بوون و ^{٦٩٨} بەردى ھەرمە گچكەكانى جيزەيشيان تیدا كاركرد. سەلاحەددىن، دواى ئامادەكردنى ھىلكارو نەخشەى قەلاكە، ئەوجا فەرمانى دروستكردنى شوورەى دەورى مىسرو قاھيرەى دەرکرد، چونكە ئەو شوورانەى كە ھەبوون، وەك چەپەرە شريان لى ھاتبوو پىگای كەسيان نەدەگرتو، خەلكەكەش ھيژى پاراستنى شوورەكانيان نەبوو. ^{٦٩٩}

ئەم شوورەيە، سىيەم شوورەيە لەدەورى قاھيرە دروستكرابى. شوورەى يەكەم، (جوهر الصقلي) دروستى كرد، شوورەى دووم (بدر الجمالي) دروستى كردو، ھەردوو كيشيان بەخشتى كال دروست كراون. ^{٧٠٠} سەرپەرشتى دروستكردنى ھەموو قەلاو شوورەو قايمكارىكيش، لەسەردەمى سەلاحەددىندا، ئەو (بھاءالدين قراقوشە) بوو، كە

695 - الروضتين، ج٢/٣٥. مفرج الكروب، ١٢٧/٢.

696 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٨٨.

697 - الخطط (طبعة أوفسيت) ٣٠/٢.

698 - ابن جبير، ٢٥.

699 - سنا البرق الشامي، ٢٣٩-٢٤٠. الروضتين، ج١، ق٢، ص٦٨٧-٦٨٨.

700 - بيو، قيام الدولة الأيوبية، ص٢٣٧.

كه هاتينه سهر باسى پلانگهلى شهرو كوشتار، لهوى، باسى عهردو بهردو نه بهردى شهرو كوشتاريش دهكهين، چونكه نهو عهردو خاكهى نهو هه موو كوشتارو شهردى له سهردا پرووى داوه، كارىكى زورى له چوڤىتى نهو پلانه سهربازيانهش كردوه كه سه لاهه ددين له گهل شاره زايان و پراويزكارانى خويدا دايانده پشت. گهلى جاريش نهجامى شهرو بهو جيگهو زهوييه وه بهنده، كه نه ملا، يان نهولا، بو پيگهو پهلامارو بهرپه قانى كردن ههلى ده بزيين. سهر كه وتنى فهرمانداريش زورتر، ههر نهو گوڤه پانى شهرو بوى ده ره خسيلى كه به ناوهزو به نه زمون، جيگه يهكى چاكى بو شهرو كه به گهن كردوهو، په ناو پيگهى قايمى بو له شكره كه تيدايهو، له هيرشو و كشانه وه شدا، پشتى به قايمه ويه و نه رهاييهو، به ئاسانيش ريگاي ئازوقه و جبه خانه و كومه كى ههيه. فهرماندارى چاك نهويه، نهيهلى نهو جوڤه گوڤه پانانه دهست دوژمن بكهوى و به پيى توانا لهو خه سه له ته چاكانه ي گوڤه پانى شهرو بى به شى بكا.

راستيشته دهوى، جيگهو زه مينه ي بهرده وامى شهرو، ههرگيز به جوڤى نه ره خساوه كه ههر دوو لا بهرده وام شهرو لى بكن، چونكه شهرو، بزوتنه، هيرشه، بهرگرييه، نه مرو ليڤهيه، بو ئيواره، يان سبهينى له جيگه يهكى تره. سه لاهه ددين لهو ساله وه، "٥٧٠ ك/١١٧٣ ز" كه ميسرى به جى هيشت و گهرايه وه بو شام، هه موو شهرو كانى خاچدروشماني خسته خاكى شامه وه، نه وانهش كه شاره زاي سروشتى نه و خاكه نه بوون، و ايان ده زانى، سه لاهه ددين شهرو شله ژاوى و بى سهر بهرى دهكاو لى نازانى، نه خير سه لاهه ددين شاره زاي سروشتى هه موو ناوچه كانى خاكى شام بووه، له بهر نه وه پلانيكى له جيگه يه كدا پپرو كردبى، له گوڤه پانيكى شهرو ديكه دا پلانيكى ديكه ي به كارهيناوه، نه وهى له عهردى كدا دهگونجى بكري، له عهردى كى ديكه دا نالوى. خو شهرويش ههرگيز بهو جوڤه ئاسان نه بووه، نه خاسمه كاتى خاچدروشمان خويان، كاتى شهرو جيگاي شهرو كه يان ده سه پاند، يان ئامرازو ئاميرى گه وهى شهرو يان ده هينايه مهيدان. كه له مه وه دو باسى هه نديكيان دهكهين.. له كاتى وادا، له شكرى نه ييوي تووشى كي شهيه كى زور ده بوو، ناچار ده بوو پلان و ته گيبرى خوى بگوڤى.

٣- وهروى شهرو كوشتار:

چاردانى جهنگ، ههروا به هه وهس و له ختوخوپايى نه ده كرا. نه خير، گهلى جار، چه ندين گيچهل و بهرزه وهندو بيانوو پروداوه كانيان به گورجى به رهو جهنگ ده برد. له هه موو شهرو يكي شدا، بارودوخ گرنگ بووه بو ههر دوو لاي شهرو كه ران. وهرو كاتى وها هه بووه، له وهرو كاتى ديكه، بو جهنگ ره خساوترو له بارتر بووه. زورتر، له دواو لاي وهروى زستان و داهاتنى گه رماو وهروى به هاردا، ئاماده باشيى جهنگ به جى ده هات. له زستاندا، شهرو قورس و گران نه ده كرا، له تير بارانى دوور به دوورو چالاكى چه ره چى و بو سه و بو سه كارى بهولاوه. گهر سهرنجى ميژووى كات و ساتى جهنگ بدهين، ده بينن له هه شت تاكو نو مانگى پاش سهرماو سو له زستاندا شهرو جهنگ پرووى ده داو، به داهاتنى زستان شهرو ده ره وييه وهو ده وهستا. به نموونه، جهنگى (حطين) له مانگى (ته موزى ١١٨٧ ز/ ربيع الثانى ٥٨٣ ك) دا پرووى داو سه لاهه ددين نهو هاوينه گه رمه ي به هه ل زانى و نه يه يشت له ده ست بچى. گه رماى شهرو پوژو كه م ئاوى و تينو يتى دوژمن، بووه هو كاري له هو كاره كانى سهر كه وتن و زالبووونى له شكرى نه ييوي. ههر له م وهرزه دا، له شكرى نه ييوي چه ندين سهر كه وتنى له كه نار او هكاندا وه ده ست هانى، له نه يلو لى سالى (١١٩٠ ز/ ره جبه ي ٥٨٣ ك) دا شارى (بيت المقدس) يشى كرده ده سكه گو لى نهو سهر كه وتنا نه. (العماد) ده لى: هه موو چالاكى و شهرو كانى سوپاى سه لاهه ددين له وهروى هاويندا به جى ده هاتو، ده لى: "هه موو سهر كه وتن و زالبووونى پوژانى، حطين و گرتنى قودس و دا گير كردنى كه نار او هكان، به شمشيرى پروتى ده ستى سه لاهه ددين، له وهروى تاوسان و مانگه كانى نه م وهرزه دا، ره خسان". ٧٠٢

701 - سنا البرق الشامي، ٢٩٧، الروضتين، ٢٧/٢. عبداللطيف البغدادي، الاقادة والاعتبار، ط، لندن، ١٩٦٥، ص ١٠٨. مفرج الكرب، ٦٧/٢. بو زانينى زياتر له باره ي نهو شووره يه وه بنوره: مفرج الكرب ٥٢/٢. ههروهه دا. عبدالرحمن زكي، قلعة صلاح الدين ٣١-٥١.

702 - الروضتين، ١٢١/٢.

(ابن شداد) یش دەلی: "سولتان له بهرای زستاندا دهستووریکی دهدا".^{۷۰۳}

ئەو ئاگرېهسته (هدهنه)ش که له سالی (۵۸۴/۱۱۸۸ز)دا، سەڵاحەددین لەگەڵ سەرگەرەوی (انطاکیە)دا مۆری کرد، تەنیا بۆ ماوەی هەشت مانگ بوو، لە تشرینی یەكەمەوه تا کۆتایی مایس.^{۷۰۴} (العماد) ئەم ئاگر بەستە، بەوه لیکەداتەوه که سوپای ئیسلامییش جاپس و بیزار بووبوون، دەیانەویست، بچەسینەوه و پشوویەك بەدن، ماوەی ئاگر بەستەکش "پیش وەرزی درەو و هەلگرتنەوهی داها و حاسلات تەواودەبی"^{۷۰۵} دیارە سەربازی سوپای ئیسلام، بۆ زستان دەگەرەپانەوه بۆ ولاتی خۆیان، نەك لەبەرئەوهی کوشتار لە وەرزه‌دا سەخت و ستەمه، یان لەبەرئەوهی بچەسینەوه، بەلکو لەبەر ئەوەشە که زستان وەرزی ئامادەکردنی زهوییە بۆ کشتوکال، سەربازان دەبوو لەم وەرزه‌دا له سەر زهوی خۆیان بن.

ئیمە ئەگەر سەیری دەنگوباسی بزاقی رۆژانە ی سەڵاحەددین بکەین که "عماد الکاتب" و "ابن شداد" و میژوونووسانی دیکە ی ئەو سەردەمەو، دوا ی ئەو سەردەمەش، نووسیویانە، بۆمان دەرەکه‌وی، چ شەپرو چ لەشکرکیشیی و چ هاتنی لەشکری دەوروپەر، هەمووی لە وەرزی زستاندا دەوه‌ستان.

بەلام هەر بەکۆتایی هاتنی ئەم وەرزی سەرما و سۆلە و قوروقوراه. بەتایبەتیش لە ولاتی شام. ئیدی لەشکر دەکەوتە چالاک و بزاقو خۆی بۆ پووبەپووبوونەوهی دوژمن تەیارو ئامادە دەکردو هیژەکانی دەوروپەریشی دەگەیشتنە گۆرەپانی جەنگ. دەگێرەنەوه که له (۱۲)ی ربیع الثانی ۵۸۶، (واتا ناوەراستی مایسی ۱۱۹۰ز. لەبەهاردا) گەرەمیران بەخۆیان و لەشکریانەوه هاتن و گەیشتنە لای سەڵاحەددین، بەنموونە وەك: (عمادالدین زنگی بن مودود بن زنگی)ی سەرگەرەوی شەنگال بەخۆی و بە لەشکرکێکی گەرەوه، پاش ئەو (معزالدین سنجرشاه بن غازي بن مودود)ی سەرگەرەوی جەزیرە (ابن عمر) گەیشتنە لای، پاش ئەمیش (علاءالدین خرم شاه)ی کۆری سەرگەرەوی موسڵ (عزالدين مسعود ابن مودود) گەیشتنە لای، ئنجا سەرگەرەوی ئەربیل (زين الدين يوسف بن علی کچک)، پاشان کەشتیگەلی میسر بە خاروبارو ئازوقەو جیبه‌خانه‌وه گەیشتن.^{۷۰۶}

بۆ پەمەزانی ئەو سالە، له ئەیلولی (۱۱۹۰ز)دا، لەشکری شاری حەلەب، له ژێر فەرماندەیی (الملك الظاهر غازي)ی کۆری سەڵاحەددیندا. که هەندێ له گەرە میران و فەرماندارانی، بەنموونە، وەك (سابق الدين عثمان)ی سەرگەرەوی (شینو)و، (عزالدين ابن المقدوم حسام الدين حسين باريك و الملك الأمجد مجدالدین بهدام شاه. سەرگەرەوی بعلبک)ی^{۷۰۷} لەتەکدا بوون گەیشتنە لای سەڵاحەددین، دوا ی تەواو بوونی وەرزی شەپرو کوشتاریش ئیدی لەشکرو سەربازان دەگەرەپانەوه بۆ ولاتی خۆیان. (العماد) دەلی: "کاتی زستانی سەخت هیژشی هیناو پایزی بەدبەختیش بۆی دەرچوو و لوتکە ی چیاکانیش بەفر داپیۆشی و دنیا ش بوو قور و لیتە..."، ئەوجا میرانی سەڵاحەددین داوایان لیکرد ئیزنیان بدات بچنەوه بۆ ولاتی خۆیان پشوویەك بەدن و بچەسینەوه، ئیدی ئەوه‌بوو سەرگەرەوی شنگال گەرەپانەوه، بەدووی ئەودا سەرگەرەوی (جزیره ابن عمر) گەرەپانەوه، پاش ئەویش ئنجا کۆری سەرگەرەوی موسڵ گەرەپانەوه.^{۷۰۸} (ابن شداد) بەم بۆنەیه‌وه له ژێر سەردیڤری (گەرەپانەوه ی لەشکر لەغەزاوه) دەنووسی و دەلی: "که زستان هیژشی

703 - النوار، ۱۹.

704 - (العماد الکاتب) ماوەی ئاگرېهسته به تەقویمی شەمس - میلادی، دیاردەکا، نەك به میژووی کۆچی، بنۆره: "الفتح القسي، لاپەرە ۲۶". بنۆره ئەمانەش: النوار، ۹۴، الكامل، ۱۲/۹. الروضتين، ۱۲۳/۲. دهشبینين: (ابن شدادو، ابن العديم. زیده الحلب، ۱۰۴/۳. (ابن کثیر) یش البدایة والنهائة، ۳۳۰/۱۲. کەسانی دیکەش ماوەی ئاگرېهستیان به حەوت مانگ داناه.

705 - الفتح القسي، ۲۶۰.

706 - الفتح القسي، ۲۸۵/۲۸. بنۆره: النوار، ۱۲۱. الروضتين، ۱۵۱/۲.

707 - الفتح القسي، ۴۳۴.

708 - ن.م، ص ۴۵۴. مفرج الکروب، ۲/۲۴۶.

هینا و دریا کردی به زریان و له و هاش دلتیا بووین که دوژمن ئیدی له پیگه کان ناداو له بهر بهر دهوامی و زوری باران واز له داگیرکاری و گه مارو دینی، نهوجا سولتان له شکره کانی ئیزن دها بچنه وه بو ولاتی خوین و پشو و بدن و به سیننه وه و ولاخه کانیشیان ماندوویتییان دره بچی و بیننه وه سهر خوین^{۷۰۹} هاتنی سهربازان بو مهیدانی شهرو به هاناچوونی له شکره سله لاهه دینه وه، پاش تهواو بوونی زستان و پاشان گه پرانه وه یان بو ولاتی خوین له سهره تای زستاندا، نه هاتن و گه پرانه وه یه هه میشه و بهر دهوام پروی ده دایه وه.^{۷۱۰}

سه لاهه دین حهزی ده کرد پوژانی ههینی شهپی دوژمن بکا، چونکه جومعهی به مژدهی سهرکه و تن داده نا و نه م روژه له نا و موسولماندا پیروژه و ئومیدی سهرکه و تنی لی ده کری، نه مهش مانای نه وه ناگه یینی که روژانی دیکه ی پشت گو ی خستبی، نه و پوژه ی که له (ربیع الاخری سالی ۵۸۳هـ) دا سوپای ناره شه ره که ی (حطین)، نه و پوژه ههینی بو، نه مه خوایه دوعای خوتبه خوینان گیرا ده بی و سهرکه و تنی کی باشت ده زگیری ده بی.^{۷۱۱} دیسان پوژی ههینی بو، که سوپای سه لاهه دین شاری "عکا" ی داگیر کرد.^{۷۱۲}

غه زوکردنی قه لاو قایمکاره کانی که ناراهه کانی باکور، واتا، نه وانه ی ده ورو بهری (انطاکیه)، وه ها پیکه و ت "هه موویان به پوژی ههینی گیران، که به نیشانه ی قبولی وونی دوعای گوتار خوینان و نوخشه ی شادمانی سولتان له قه له م ده دراو، نه جری دووقاتی هه بو".^{۷۱۳} وادیاره، نه نجوومه نی جهنگی سه لاهه دین پلانه کانی به جوژی داده نا که شه ره کان بکه و نه پوژی ههینییه وه. مانای نه مهش نه وه یه، که ههینی زیاتر دهروونی سهربازانی جو ش ده داو پتر به ره و پیری کوشتارو مه رگه وه ده چوون. هه ر پوژی ههینی بو، پیکه و تی (۱۸ ی جمادی الاولی سالی ۵۸۴هـ/ ۱۵ ی ته مووزی ۱۱۸۸ز) که موسولمانان قه لاکه ی که ناراه ی نزیک (اللاذقیه) یان غه زو کرد.^{۷۱۴} شاری (اللاذقیه) شیان له پوژی ههینی (۲۵ ی هه نه و مانگه دا داگیر کرد. قه لای قایمکاری (صهیون) ی ناوچه ی حمص^{۷۱۵} له ههینی (۲ ی جمادی الاخره) و، قه لای (بکاس) ی قه راخ چومی (عاصی) ی ناوچه ی حه له ب^{۷۱۶} له ههینی (۹ ی جمادی الاخره) و، قه لای (الشغری) ی نزیک شاری (انطاکیه)^{۷۱۷} له پوژی ههینی (۱۶ ی جمادی الاخره) و، (سرمانیه) ی ده قهری حه له ب^{۷۱۸} له ههینی (۲۳ ی جمادی الاخره/ ثابی ۱۱۸۸ز) دا غه زو کراون.^{۷۱۹}

راستیشته ده ی، نه سهرکه و تن و زالبوون، نه پاکردن و هه لاتن و به زین، هه ی کاریکیان به سهر فلانه روژو فیساره روژه وه نه بووه و نییه، به لام روژانی ههینی له پروی دهروونییه وه کاری له سوپای سه لاهه دین ده کرد. خو وه نه بی ته نیا هه ر له هه ییندا سهرکه و تن، نه خیر له روژانی دیکه شدا سهرکه و تنیان به خو یانه وه دیوه. هه موو ههینییه کیش هه ر سهرکه و تنو

709 - النوادر، ۱۵۰-۱۵۱. الروضتين، ۱۸۰/۲.

710 - به نمونه بنۆره : النوادر، ۲۱۱، ۲۳۰. الفتح القسي، ۴۷۲، ۴۹۵. الروضتين، ۲۰۲/۲.

711 - النوادر، ۷۵، الروضتين، ۸۰/۲. الکامل، ۵۳۹/۱۱.

712 - وفيات الأعيان، ۱۷۵/۷. النجوم الزاهرة، ۳۱/۶.

713 - النوادر، ۹۲. الکامل، ۱۳/۱۲. الفتح القسي، ۲۴۷. الروضتين، ۱۳۰/۲. ابن العديم، ۱۰۴/۳.

714 - معجم البلدان، ۱۰۵/۲.

715 - ن. م. ۴۳۷/۳.

716 - ن. م. ۴۷۴/۱.

717 - ن. م. ۳۵۲/۳.

718 - ن. م. ۲۱۷.

719 الفتح القسي، ۲۴۶-۲۴۷. النوادر، ۹۲. الروضتين، ۱۳۰/۲. (که چی ده بینن - القلقشندي - روژی سيشه مووان به روژی تاييه تی جهنگ له قه له م ده داو، روژی ههینی به خه لوته و ماره بپین داده ن. صبح الاعشى ۳۶۷/۲). هه چی ابن منکلی - یه نه وه نه و ده لی جهنگ له روژانی هه ییندا که م رووده دات، نه گه ر پووش بدات هه رگیز نا کوژیته وه .. (مخطوط - التدبیرات السلطانية ورقة/ ۱۰)

نەبوونە، جاری واهەبوو لە هەینییدا تیکشکاوان و هەلاتوونە. ژێدەر و سەرچاوەکان باس دەکەن، دەلێن، بەزین و پاكرینی سوپای سەلاحەددین لە (الرملة) لە پۆژی هەینییدا پووی دا، لە پۆژیکی هەینی (جمادي الاخرة) ی سالی (٥٧٣هـ/كانوونی دوهمی ١١٧٧ز) ^{٧٢٠} دا ئالو و خاچ و هیما و دروشمەکانی خاچدروشان لە نیوهرۆی پۆژی هەینی (١٧) ی (جمادي الاخرة) ی ^{٧٢١} سالی (٥٨٧هـ) دا لە سەر شوور و بۆرج و تاوهر و مناره ی مژگەتەکانی هەلدران و نەشەکانەوه.

٤- هەلسوکهوت لەگەڵ دیلهکاندا :

دیاره لە شەری ناساییدا، هەندی سەربازو جەنگاوەران، بەدیلي دەکەونە دەستی لایەنەکی دی، ژمارە ی دیلهکانیش بەپی قەوارە ی سوپا و ماوە ی کەم، یان ماوە ی درێژی شەرەکە، یان بەپی تاکتیکی پیپۆکراو، یان بە پی شەری بەرەرەللا، یان شەری شوور و قەل و قایمکار دەگۆڕین و هەموو وەکو یەک نابێ. جاری وەهاش دەبی، هەر هەموو جەنگاوەرەکان، بە هەموو دانیشتوانی شارە گەمارۆ دراوە کەیشەوه، بەدیلي دەکەونە دەستی لەشکری سەرکەوتوی دوژمن، بەنموونە، وەک ئەو شارانە ی ولاتی شام کە گەلی جار سوپای ئەییوبیان گرتوویانەو چوونەتە ناوی، یان وەک شاری (عکا)، کە لە سالی (٥٨٧هـ/١١٩١ز) دا کەوتە دەست خاچدروشان، یان وەک شەرە بەناوبانگەکی شاری (حطین) کە هەرچی خاچدروشمی تیدا بوو، هەموویان بەجاری کەوتنە دەست سوپای سەلاحەددین. هەلسوکهوت لەگەڵ دیله خاچدروشمەکاندا، لەهەموو باریکدا، بەیەک پیودانگ و بەیەک سیستەم نەدەکراو نەدەسووړا. ئەو هەلسوکهوتە، جاری وەها هەبوو، بەپی شیوازی زالبوون و سەرکەوتنەکە، جۆریک بوو، جاری دیکەش بەپی باری دەروونی سولتان جۆریکی تر بوو، نەخیر جاری وەهاش هەبوو، سولتان، پای بەرامبەر بەشیکیان جۆریک بوو، بەرامبەر بەشیکی دیکەیان جۆریکی تر بوو، هۆ و هۆکاری دیکەش هەبوون، کە لێردا باسیان دەکەین.

راستیش دەوی، کەسی لەم مەسەلەیه بکۆلیتەوه، سەری سوور دەمیێ کە چاری بەو فەرق و جیاوازیانە دەکەوی. هۆکاری ئەو فەرق و جیاوازیانەش ئەوەبوو، کە لە نیوان سوپای سەلاحەددین و خاچدروشاندا پێسا و دەستووری، بە فەرمیی نەبوو ئەو لایەنە دیار بکا و هەردوولا پابەند بکات، لەبەر ئەوە هەر لایەنەو خۆی خۆی، دیلهکی دەفرۆشت، یان دەیکرد بەبەندە، یان دەیخستە ژێر باری ئیش و کار، یان دەیکوشت، ئەوە کەیفی خۆی بوو، چی لی بکرایە دەیکرد، بەلام سەلاحەددین، هەرگیز بەلای تۆلەسەندنەوه لە دیل و کوشتنی دیل و خوین پشتنیدا، دای نەکیشاوه و حەزی پی نەکردوه، هەرچەندیشە هەر خاچدروشان تاوانبار بوونەو، ئەوان داگیرکەر و شەر فروش بوونەو، ئەوان لە دوور ولاتانەوه هاتوونەتە سەر زهوی و زاری موسولمانان. دەگیرنەوهو دەلێن سەلاحەددین کوشتنی دیلی لە کۆرەکانی خۆی قەدەغە کردوه، تا فییری خوین پشتن نەبن، چونکە لەوه دەترسا کە ئەگەر بەمنداڵی فییری خوین پشتن ببن، ئەوه کە گەورەش بوون، لەسەری دەپۆن و، فەرق و جیاوازییش لە نیوان ئیسلام و کافردا ناکەن. ^{٧٢٢} نەک هەر ئەوه بگرە، لەدوا نەخۆشییەکەشیدا. وەسیەتی بۆ (الملك الظاهر) ی کۆری تەمەن بیست سالی خۆی کرد، کە، نەکا، خوین برێژی. ^{٧٢٣}

ئێ مەسەلە ی دیلان بلیی بەردەوام بەو جۆرە بووبی، نەخیر. جەنگی خاچدروشان ئاوریان هەلایسان، هەند سەخت و ستەم و ترسناک بوو، سوپای ئەییوبیان ناچارکرد کە ئەمانیش پێگای توندوتیژیی بگرەبەر و، مشتێ ددان شکینیان لە دەم بەدەن و، جاروباریش پەفتاری ناسەرعیی و ناپەوايان بەرامبەر بنوین. ^{٧٢٤}

⁷²⁰ - الروضتين، ج، ١، ق ٢، ص ٦٩٩. مفرج الکروب، ٥٨/٢.

⁷²¹ - النوار، ١٧١، الروضتين ١٨٨/٢. مفرج الکروب ٣٦٠/٢.

⁷²² - النوار، ١٥٦. الروضتين، ١٨٣/٢.

⁷²³ - النوار، ٢٣٨. Stevenson, P.207.

⁷²⁴ - قورتانی پیروز هەلسوکهوت لەگەڵ دیلهکاندا لەم ئایەتەدا دیاردەکا (فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِأَمَّا مَنْ بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ) (محمد: ٤) واتە: لەشەرپدا دوژمن بکوژن، تا بەسەرپاندا سەردەکەون، ئەوجا دیلهکان بالەست بکەن، یان بە منەت بەریان بەدەن، یانیش

داگیرکردنی (عكا) له لایه‌ن خاچدروشمانه‌وه، به‌شی سۆزوبه‌زه‌یی تێدانه‌هێشته‌وه، وای له سه‌لاحه‌ددین کرد پای خۆی به‌رامبه‌ر دیله‌کانیش بگۆڕی و جوړه‌هه‌لسوکه‌وتیکی دیکه‌یان له‌گه‌لدا بکا. سه‌لاحه‌ددین له‌تۆله‌ی هه‌زاره‌ها سه‌ربازی خۆی که له‌و شاره‌دا به‌ دیلیی که‌وتنه‌ ده‌ست خاچدروشمان و پێشارد به‌وپه‌ری نامه‌ردیی و دل‌په‌قییه‌وه له‌ناوی بردن، ئه‌میش له‌تۆله‌ی ئه‌وانه‌دا له‌و ماوه‌یه‌دا دیلی بگرتایه‌ ده‌یکوشت. که له‌مه‌ودوا باسیان ده‌که‌ین، ئیدی له‌و پوژوه‌ سه‌لاحه‌ددین سوێندی خوارد هه‌ر که‌سیکی له‌وانه‌ی (عكا) ده‌ست بکه‌وی، بیکوژی.^{٧٢٥}

وه‌نه‌بی، دیلی خاچدروشمانی‌ش به‌ر له‌ تیکشکانه‌که‌ی (عكا) نه‌کوژابن، یان دیلی دوا‌ی ئه‌و شه‌په‌ هه‌ر هه‌موویان کوژابن. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی دیله‌خاچدروشمه‌کان، هه‌ر گروپه‌و به‌جوړی هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا ده‌کرا، به‌شیکیان ده‌که‌وتنه‌ به‌ر بێگار (السخره)، به‌شیکیان له‌ دیمه‌شق ده‌ست به‌سه‌ر ده‌بوون، هه‌بوو ده‌فروشاو، هه‌شبوو ده‌کوژان. راستیی‌ه‌که‌شی ئه‌وه‌یه، که سه‌لاحه‌ددین ده‌رباره‌ی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل دیله‌کاندا، هه‌یج جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی له‌گه‌ل په‌فتاری فه‌رماندارو سه‌رۆکه‌کانی پێش خۆیدا نه‌بوو. لێره‌دا هه‌ند پێویستیمان به‌گێڕانه‌وه‌و باسکردنی پروداوه‌کانی میژوو نییه، ئه‌وه‌نده‌مان به‌سه‌ر بلیین، نوره‌دین مه‌حمود، که سه‌لاحه‌ددین پێپو‌ی هه‌مان په‌فتاری ئه‌وی کردوه‌و، دیله‌کانی به‌هه‌ندی بیا‌نوو بۆنه‌وه‌ ده‌کوشتن. به‌نموونه، نوره‌دین مه‌حمود که له‌ پروداوه‌که‌ی سا‌لی (٥٥٢/ک ١١٥٧) دا دیله‌کانیان هه‌نا به‌ده‌ستی، فه‌رمانیدا له‌میان ده‌ن.^{٧٢٦}

نوره‌ددین مه‌حمود، گه‌لی جار چه‌پسی ده‌کردن، به‌تایبه‌تیش فه‌رمانده‌ گه‌وره‌کانیان، به‌نموونه وه‌ک، (أرناط) "پینۆدی شاتیون" سه‌رگه‌ره‌ی (أنطاكية)، پاشانی‌ش سه‌رگه‌ره‌ی (الکرک)، ئه‌وه‌بوو، نوره‌ددین یازده‌ سا‌ل چه‌پسی کرد، پاشان دوا‌ی مردنی نوره‌ددین، میری له‌میره‌کانی خۆی (میر کشتکین) هه‌ستا له‌ رقی سه‌لاحه‌ددین، له‌ چه‌پسی ده‌ری هه‌ناو به‌ره‌لای کرد. پاراستنی گیانی دیله‌کان. نه‌خاسمه‌ میره‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌بوو، له‌کاتی پێویستدا له‌گه‌ل دیله‌کانی خۆیاندا ئالوگۆریان پێ بکه‌ن. نوره‌ددین مه‌حمود زۆر به‌ته‌نگه‌وه‌ بوو دیلی موسو‌لمانان پزگار بکات، سا، به‌ئالوگۆر بی، یان به‌سه‌رانه‌و به‌پاره، به‌تایبه‌تیش دیله‌ مه‌غریبه‌یه‌کان، چونکه ئه‌وان نه‌ خه‌لکی شام بوون و نه‌ که‌سوکاریشیان له‌شامدا هه‌بوو، مه‌غریبه‌یه‌کان هه‌ژارو داماوو بی که‌س بوون. (ابن جبیر) ده‌لی: دیله‌ مه‌غریبه‌یه‌کان، له‌شام، گیانیکیان به‌وه‌بوو، مه‌لیک و ده‌له‌مه‌ندانی شام، هه‌موو جاری بپێ پاره‌یان له‌ کیسه‌ی خۆیان داوه‌نا بۆ کپینه‌وه‌ی دیله‌ مه‌غریبه‌یه‌کان و پزگارکردنیان، کاتیکی‌ش نوره‌ددین مه‌حمود له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی چاک بووه‌وه، پاره‌ی نارد بۆ کپینه‌وه‌و پزگارکردنیان.^{٧٢٧}

سه‌لاحه‌ددینی‌ش سووربوو له‌سه‌ر پێپۆکردنی ئه‌و پێساو ده‌ستووره‌ی نوره‌ددین و چاوی له‌نوره‌ددین ده‌کرد. هه‌میشه‌ دیله‌ خاچدروشمه‌هه‌ژاره‌کانیشی هه‌روا به‌ خۆپایی به‌ره‌لا ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ گرتنی شاری (بیت المقدس) دا کردی. سه‌لاحه‌ددین دیله‌ موس‌لمانانه‌کانی خۆیانی به‌ پاره‌ ده‌کپینه‌وه‌و له‌ ئه‌ساره‌تی دوژمن پزگاری ده‌کردن، چونکه خۆی به‌ به‌رپرسی پاراستنی ژیا‌نی جه‌نگاوه‌ره‌کان ده‌زانی و ئه‌و ئیشه‌شی به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی داوه‌نا.

سه‌لاحه‌ددین، به‌ کپینه‌وه‌و پزگارکردنی سه‌ربازه‌ دیله‌کانی خۆی له‌ چنگی دوژمن، هه‌زیکی به‌ندکراوی به‌ مردوو حسابکراوی له‌ چنگی دوژمن پزگارد‌ه‌کردو ده‌یکردنه‌وه‌ به‌ گژ دوژمندا، جگه له‌وه ئه‌و کاره‌ کاریکی خه‌یرو له‌خوا ترسی بوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ هه‌ندی له‌ میره‌کانیشی چاویان لی ده‌کردو وه‌کو سو‌لتان په‌فتاریان ده‌کرد، ده‌گێڕنه‌وه‌ ده‌لین: (مظفرالدین کوکبری) سه‌رگه‌ره‌ی (أربیل)، زاوای سه‌لاحه‌ددین، سا‌لی دووجاران زه‌لامی به‌ پاره‌ی زۆره‌وه‌ ده‌نارد بۆ

به‌سه‌رانه، تا جه‌نگه‌که ته‌واو ده‌بی، .. الطبري، مجمع البيان في تفسير القرآن، طبع ونشر دار الفكر، بيروت ١٩٥٥، ط ٢، ج ٢٦، ص ٣٠، (الفداء) به‌ره‌لاکردنی دیله‌ به‌پاره‌و پاداشت، یان به‌ دیل گۆڕینه‌وه‌.

⁷²⁵ - الکامل، ٦٩/١٢.

⁷²⁶ - ابن القلانسي، ذیل تاریخ دمشق، ص ٣٣٩. الروضتين، ج ١، ق ١، ص ٢٦٩.

⁷²⁷ - ابن جبیر، ٢٨٠.

ولاتی که ناراو (شام)، بۆ کرینه وه و پزگارکردنی دیله موسلماننه کان له دهستی خاچدروشمیان^{۷۲۸} (سبط ابن جوزی) دهلی: پاره و خهزنه ی (أربیل) به دیل کرینه وه ته و او بوو، ئەم میژوونوسه وه های دهقهرسینی که (کوکبری) نزیکه شهست ههزار دیلی پیاوو ژنی له جهنگی خاچدروشمیان کرپوه ته وه.^{۷۲۹}

له باسی ههلسوکه وتی چاک و مروقانه ی سه لاهه ددین له گهل دیله خاچدروشمه کاندایا، دهگیرنه وه دوی بۆسه نانه وه که ی شه و والی ۵۸۶هـ / زستانی ۱۱۹۰ز، که سهربازانی سه لاهه ددین بۆ دوژمنیان نابووه وه تییدا سهرکه وتن، کۆمه لی دیلی خاچدروشمیان هیئایه ناو نهجومه نه که ی سه لاهه ددین، که چی سه لاهه ددین له گهلایان که وته چاک و چۆنی و، به سۆزه وه حال و نه حوالی ژیانانی لی دهپرسین، سهیری کرد، یه کی له سهر گه وه رهکانیان و له سهرمانا دهله رزی، نهویش دهستبه چی که وله که ی خوی له شانی کرده وه دای به شانی نه ودا، نه وجا فه رمانیدا هه ریه که وه که ولیکیان بده نی، پاشان خۆراکیان بۆهینان و نانیا ن خوارد. ئنجا فه رمانی دا ده واریکیان له شان چادره که ی خویه وه بۆ هه لده ن، هه موو جاریکیش شتی پی ده دان، پیزی لی ده گرتن و جاروباریش فه رمانده ره که یانی بانگ ده کرد، له گهل خوی نانی ده خوارد، پاشان فه رمانی دا بالبهست بکری و بردرین بۆ دیمه شق، له ویش ریگای پی دان نامه و نامه کاری له گهل براده رانی خویان بکه ن و پیداو یستی و که ل و په لیان له سهربازگهکانی خویانه و پی بده ن.^{۷۳۰}

پووداو یکی دیکه ی هه لسوکه وتی مروقانه ی سه لاهه ددین نه ووه بوو، که له سالی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز) دا، چل و پینج نه فره ی خاچدروشمیان له به یروته وه بۆ هانی، پیریکیان تییدا بوو "خرپی له ده مده نه ما بوو"، سه لاهه ددین به ته رجومانی گوت لی بیرسی به م ته مه نه وه بۆچی هاتۆته ئیره؟ کابرای پیر وه لامی دایه وه، نه وجا سولتان "گه لی گه لی به زه بی پییدا هاته وه دلی بۆی نه رم بوو، دهستی گرت (خیری پی کرد) و به ره لای کردو فه رمانیشی دا به سواری نه سپ بیگه رینه وه بۆ ناو سهربازگه ی دوژمن"،^{۷۳۱} به لام سه لاهه ددین له و دیلانه ی که درنده یی و خۆنپریژی و پیاوخرایی زۆریان کردبوو تۆله ی لی ده سه ندنه وه، تاوانه کانیا ن هه ند سمخت بوو، به خۆن نه بوا یه نه ده شوردرایه وه، له به ره وه ده یانی کوشت و به ره له کوشتنیش نه وه ی خراپ بوا یه پیانی ده کرد. کاتیکیش (أرناط) هیرشیکی له ده ریا و له سهر وشکانیشه وه به نیازی داگیرکردنی شاری مه که که ریخست، که شتیگه لی نه ییوی لیان پاپه رین و راویاننان، پاشان ده ستگیرو بالبه ستیان کردن و به ره و میسر پیش خویاندان و توانیشیان لی ناردن بۆ (منی) که له وی وه ک قوربانی سهریان به رن.^{۷۳۲} ئەم پوودا وه له سالی ۵۷۸هـ / ۱۱۸۲ز) دا پووی داوه، وه ک (ابن جبیر)ی گه پۆکیش باسی ده کا، که له وکاتدا گه یشتو وه شاری نه سه که نده ریه و له وی به چاوی خوی دیویتی، واکۆمه لی خه لک هاتوون و خه ربوونه ته وه بۆ سهرکردنی دیله کان که پشتا و پشت سواری حوشت کران و به ته پل و شه پیوور مندالانیا ن لی گال ده دن و گالته و سووکایه تییا ن پی ده که ن.^{۷۳۳}

له مه وه بۆمان ده رده که وی که هه لسوکه وتی خراپه له گهل دیله خاچدروشمه کاندایا، ته نیا دوی شه ری (عکا) نه بووه، به لکو نه و دیلانه ییشی گرتو وه ته وه که به ره له داگیرکردنی ئەم شاره که وتوونه ته ده ست سوپای نه ییوی، به نمونه له یه که م پیکدادانی نیوان هه ردوولادا که له (الرملة) به دوړاندنی ئیسلام کۆتایی هات. وه که له وه و پییشیش باسما نکرده، سه لاهه ددین له داخانا فه رمانی دا له سهری نه و هه موو خاچدروشمانه بدری، که له نزیک عه سقه لانه وه به دیل

728 - القزويني، آثار البلاد، ص. ۲۹۰.

729 - مرآة الزمان ۶۸۲/۸.

730 - النواير، ۱۵۱. بنۆره: مفرج الکروب، ۳۴۵/۲.

731 - النواير، ۱۵۶.

732 - الكامل، ۴۹۱/۱۱. ابن جبیر ۳۵. مرآة الزمان، ۳۶۹/۸. الروضتين، ۳۷/۲. مفرج الکروب، ۱۲۸/۲. السلوك، ۷۹/۱. الخطط، (ط، بولاق)،

۸۶/۲.

733 - ابن جبیر، ۳۴.

له (ربيع الآخري سالی ٥٧٤هـ / ئهیلولی ١١٧٨ز) دا، شتیکی دیکه‌ی لهو بابته دیسان پروی دایه‌وه، ئه‌وه‌بوو، کۆمه‌لیکی فه‌رنگ هێرشیان برده سهر شاری (حماه)، میر (منکورس بن خمارتکین) ی پێشه‌نگی سوپای ئه‌ییوبی لێیان هاته‌ده‌ست و پێشه‌نگه‌کانیان به‌ دیل گرت و باقیمه‌نیانی کوشته. ئه‌وجا دیله‌کانی هێنايه لای سولتان، سولتان فه‌رمانی دا له ملیان بدری و درانه ده‌ست سوڤی و ده‌رویشه‌کانی ناو له‌شکری ئه‌ییوبی. ^{٧٣٥} له (مرج عیون) و له به‌رابری سالی (٥٧٥هـ / هاوینی ١١٧٩ز) دا سوپا به‌سهر خاچدروشمندا سهرکه‌وت و گه‌لیکی لێیان به‌دیل گرت، که ژماره‌یی گه‌وره فه‌رمادارانیشیان له نیودا بوون. وه‌ک: پێشه‌نگی (داویه) و پێشه‌نگی (اسبزاریه) و، سهرگه‌وره‌ی (طبریة) و براکه‌ی، سهرگه‌وره‌ی ناوچه‌ی (الجلیل) و، (بلدوین بن بارزان) ی سهرگه‌وره‌ی (الرملة) و سهرگه‌وره‌ی (الجنین) و کورپه‌که‌ی، سهرگه‌وره‌ی (مرقیه) و گه‌وره‌پیاوانی دیکه‌ش. جگه له وانه، ژماره‌یه‌کی زۆری سوارچاکی قودس و عکاو بارۆنیه‌کانیشیان له‌گه‌دا بوون و، سهرجه‌م نزیکه‌ی دووسه‌دو حه‌فتا دیل ده‌بوون. سولتان فه‌رمانی دا ببری بۆ دیمه‌شق. ئیدی دوا‌ی نزیکه‌ی سالی، دیل به‌دیل کرا، به‌تایبه‌تیش گه‌وره فه‌رمادارانیش گرتوه. (ابن بارزان) ته‌نیا، بۆ خۆی، سه‌و په‌نجا هه‌زار دیناری وینه‌دار (صوریه) ی داو سهرباری ئه‌وه‌ش هه‌زار دیلی موسولمانیش ئازاد کران. ^{٧٣٦}

(الفقیه ضیاء الدین عیسی الهکاری) که له تیکشکانه‌که‌ی سالی (٥٧٣هـ / ١١٧٧ز) ی (الرملة) دا به‌دیل گیرا بوو، ئه‌ویشیان ئازاد کرد، چونکه سه‌لاحه‌ددین سووربوو له‌سهر ئازادکردنی و، سهرگه‌وره‌ی (الجلیل) یش به‌ په‌نجا و پینج هه‌زار دینار ئازاد کرا. هه‌رچی پێشه‌نگه‌که‌ی (الدویه) یه، واتا (اود) ئه‌وه، له به‌ندیخانه‌دا مرد، خاچدروشمان داوای لاشه‌که‌یان کرده‌وه، به‌مه‌جی ئه‌وانیش یه‌کی له پێشه‌نگه‌ دیله‌کانی سوپای ئه‌ییوبی ئازاد بکه‌ن. ^{٧٣٧}

بیگومان وه‌رگرتنی ئه‌و هه‌موو پارهی به‌ ئازادکردنی دیله موسولمانه‌کانیشه‌وه، زۆر باشتره له‌وه‌ی که بیانی دیله خاچدروشمه‌کان بکوژی و هیچت ده‌ست نه‌که‌وی.

له‌و ساله‌دا بوو که سوپای ئه‌ییوبی قه‌لاکاره‌که‌ی (بیت الاحزان) ی کاوول کردو ^{٧٣٨} خاچدروشمیکی زۆریشی به‌ دیل گرت، ئه‌وه بوو "دیه‌کانیان هێنايه لای سولتان. ئه‌وه‌ی هه‌لگه‌پاوه‌وه ئه‌وه‌شیان که تیره‌نداز بووه، سولتان له ملی دان. توانیشی زیاتر له سه‌د دیل پرگار بکا. هه‌رچی دیله‌کانی دیکه‌یه، ئه‌وه هه‌موویانی نارد بۆ دیمه‌شق ^{٧٣٩}، وه‌کو باسیشمان کرد دیمه‌شق بوو به‌ مۆلگه‌و داڵده‌ی دیله‌کان، سهره‌پای ئه‌وه بووشبوو به‌ ناوه‌ندی بزاقی هێزه‌کانی سه‌لاحه‌ددین، چونکه دیمه‌شق نزیک بوو له به‌ره‌کانی شه‌رو به‌سانای دیله‌کان ده‌بردان بۆ ئه‌وی و ناسانیش ده‌هینرانه‌وه بۆ ئالوگۆر.

گه‌وره‌ترین دیلی به‌کۆمه‌ل، ئه‌وه‌بوو له شه‌ره‌که‌ی (حطین) دا ده‌ستگیرکران به‌ فه‌رمانه‌دانه‌کانیشیانوه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی فه‌رمانه‌دانه‌کانیان له‌به‌رزاییه‌کانی (حطین) دا شکان، ئیدی موسولمانان بۆیان سهرکه‌وتن و چاده سووری شاکه‌شیان خسته زه‌وی و سهر له‌به‌ریان به‌دیل گرتن و شایه‌که‌شیان (جی لوسینیان) و براکه‌ی و (أرناط) ی له ئیسلام داخ له‌دل و، سهرگه‌وره‌ی جبیل، پێشه‌نگی (الدویه) ش، که له هه‌موو فه‌رنگه‌کان به‌شان و شه‌وکه‌تتر بوو، ئه‌مانه هه‌موویان به‌دیل گیران. کۆمه‌لی له ئه‌ندامانی تیپی (الدویه) و (اسبزاریه) ش به‌ دیل گیران، به‌لام هه‌ر له‌وی هه‌موویان کوشتن. ^{٧٤٠}

⁷³⁴ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٧٠، مفرج الروب، ٥٩/٢.

⁷³⁵ سنا البرق الشامي، ٣٠٨/١. مفرج الکروب، ٧٠/٢ - ٧١.

⁷³⁶ - دیناری وینه‌دار (صوریه): (القلشندی) ده‌لێ: ئه‌م دیناره له ولاتی فه‌رنگه‌و پۆمه‌وه ده‌هینن، کێشه‌که‌ی دیار کراوه، پوهیه‌کی په‌سمی شایه‌کی له‌سه‌ره‌و پوهیه‌که‌ی تری په‌سمی (بطرسو بولس) ی له‌سه‌ره.

⁷³⁷ - سنا البرق الشامي، ٣٢٩-٣٢٨/١. مضمار الحقائق، ١٨/١٧. الروضتين، ٩-٨/٢. البداية والنهاية، ٣٠٢/١٢. السلوك، ٦٨/١.

⁷³⁸ سنا البرق الشامي، ٣٣٣/١ - ٣٣٦. مضمار الحقائق، ٢٤ - ٢٥. الکامل، ٤٥٥/١١. مفرج الکروب، ٨٢/٢.

⁷³⁹ الروضتين، ١١/٢، مفرج الکروب، ن. ص.

⁷⁴⁰ الکامل، ٥٣٧/١١. النوادر، ٧٨.

نەك هەر ئەو، بگره جاريشی دا، كه هەركەسى زەلامیكى له (الدایة) یان له (اسبتاری) بۆ بهینی پەنجا دیناری خەلات دەكا، ئەوانیش دەستبەجی دووسەد كەس لەو دوو تیپەیان بۆ پەلكیش كردو ئەویش فەرمانی دا، بدرینه دەست فەقی و مەلاو سۆفییان، تا لەملیان بدەن. ^{۷۴۱} نامەى بۆ جیگرەكەى خۆیشی له دیمەشق، (الصفي بن القابض) نووسی، هەركەسیكى لەم دوو تیپە بەرچاوكەوت و قایل نەبوو ببی بە ئیسلام، له ملی بداو بیدكوژی، جیگرەكەشى فەرمانەكانی بەجی هیئا. (ستیفنس) دەلی: گومانی تیدا نییه، سەلاحەددین دیلی كۆشتوو، بەلام نازانین بۆچی هەندە رکی لەم دوو تیپە بوو. ^{۷۴۲} وهلی، وهلامی پرسپاری ئەم میژوونووسە، ئەوێه، سەلاحەددین بۆیه لەم دوو تیپە بەرك بوو، چونكه ئەو دوو تیپە، له موسولمانان زۆر پر بوون و داخ له دلی بوون و، ئازاو بەجەرگیش بوون. ^{۷۴۳} جگه لهو، لههەموو فەرەنگەكانیش به شان و شهوكةتتربوون. ^{۷۴۴}

دوای تیکشكانی دۆژمن له (حطین)، هەموو جەنگاوەرانی خاچدروشم بەدیل گیران. ئەوجا، سەلاحەددین فەرمانی دا، دەواریكى گەورەى بۆ هەڵدەن. لەژێر ئەو دەواری، خۆی و گەورە فەرماندارانی سوپاكەى دانیشتن وچانیك بدەن و كەمى بچەسینەوه. سەركردهو پیئشهوا خاچدروشمەكانیش، بانگ کران دابنیشن، تینویتی پرستی لى بریبوون. سولتان، مهليک و جفری، برای مهليکى لای خۆیهوه دانان، (أرناط)یشیان لهگەڵدابوو. سەلاحەددین داوای ئاوی ساردی کرد. ^{۷۴۵} دای بەمهليک، مهليک لى خواردهوه باقیمەنى ئاوهكەى دابه (أرناط) و، (أرناط) ئاوهكەى نا بەسەریهوه (خواردیهوه). سولتان بەم بهبى ئیزنى ئاو خواردنهوهیهى (أرناط) چاوی چوو پشستی سەرى و زۆر تۆرە بوو، گوتی: "ئەم نەعلەتییه به ئیزنى من ئاوی نەخواردووهتەوه، تا دەخالهتێ لى قبول بکەم. ^{۷۴۶} دەستووری موسولمانانیش وا بوو، دیل ئەگەر نان و نمەكى کردن و ئاویانی خواردهوه، ئەوه، ئیتر دەخالهتێ قبول کراوه، مەبەستى سولتانیش لەو قسەیهى ئەوهبوو كه (أرناط) هیشتا دەخالهتێ قبول نەکراوه، با، ئاوهكەشمانى خواردیتهوه. ئەوجا سولتان دەستى کرد به قسه پى گوتنى و تاوانەكانى دایهوه به چاويداو غەدرو غودورهكانى يەكه به يەكه بۆ باس کرد. ئەوجا پروی له دانیشتوان کردو گوتی: دوو جارن بریارم دابوو دەستم بکەوی بیکوژم، جاری یەكه میان لەبەر ئەوه بوو كه ویستی بچیتە سەر هەردوو (هەپەمى پیرۆز) و سوکایەتێ به پیغه مەبر (ﷺ) کردووه و بەموسولمانانى گوتووه (دەپرون به محمد بلین با بههانا تاندا بگات). ^{۷۴۷} جاری دووهمیشیان لەسەر ئەوهى ئەو کاروانهى تالان کردووه كه له میسرەوه دەهات، ئنجا سولتان پروی کردە (أرناط) و پیى گوت "فەرموو ئەوا من بەرەقانى له محمد دەكەم" پیى وت: شایه تمان بینەو ئیسلام به، (أرناط) قایل نەبوو، ئیدی سەلاحەددین لەسەر ئەو پکه قەمەكەى لهکالان هەلکیشاو یەكسەر شانیکی داتهکانده خواردهوه و زەلام تیى وروکان و تهواویان کردو لاشەکیان بەکیش کردو لەدەرەوهى دەوارەكه فریایان دا. ^{۷۴۸} مهليک كه ئەوهى دى بهجاری زارەترەك بوو، تۆقى، وای دەزانی سولتان ئەویش بهو دەرە دەبات. بەلام سولتان دلنای کردووه ترسی پەواندەوهو گوتی: دەستوور

⁷⁴¹ - الفتح القسي، ۸۶. الكامل. ۵۳۸/۱۱. الروضتين، ۷۹/۲. مفرج الكروب، ۱۹۶/۲.

⁷⁴² - Steven son, P.248

⁷⁴³ - الكامل، ۲۲/۱۲. الروضتين، ۷۹/۲. مفرج الكروب، ۲۷۳/۲. العليمى، الانس الجليل بتأريخ المقدس و الخليل (ط. النجف ۱۳۸۸/ك/۱۹۶۸) ۳۲۲/۱.

⁷⁴⁴ - الكامل، ۵۳۸/۱۱.

⁷⁴⁵ - الجلاب، في النوادر، ۷۸.

⁷⁴⁶ - الكامل، ۵۳۷/۱۱. النوادر، ۷۸. الفتح القسي، ۸۱. مرآة الزمان، ۳۹۴/۸. الروضتين، ۷۹/۲. مفرج الكروب ۱۹۴/۲. الأنس الجليل، ۳۲۲/۱. شفاء القلوب، ۱۲۱، ابن المعبري، تأريخ الدول السرياني مجلة المشرق، ج ۴، ۵. ص ۴۴۵.

⁷⁴⁷ - مفرج الكروب، ۱۹۲/۲. زبدة الحلب، ۹۶/۳. الأنس الجليل ۳۲۱/۱.

⁷⁴⁸ - النوادر، ۷۹. الفتح القسي، ۸۱. مرآة الزمان، ۳۹۴/۸. الروضتين، ۷۹/۲. مفرج الكروب، ۱۹۵/۲. وفيات الأعيان، ۱۷۷/۷. زبدة الحلب، ۹۶/۳. شفاء القلوب، ۱۲۱.

۷۴۹

Yoo

—

749

۳۳۱/۱

750

751

752

753

754

...

755

756

757

ئەو ھەموو پرووداوانە، وای کرد سەڵاحەددین ھەنسوکەوتی خۆی بەرامبەر دیلەکان بگۆڕی، چ ئەو دیلانە ی سەربازەکانی ئەییووبی دەیانرەفاندن، چ ئەو دیلانە ی لەبەرەکانی شەپدا دەگیران.

لە یادداشتە پۆژانەکانی (ئین شەداد)دا، کە خۆی تا دواھەنگاو لەگەڵ سوپای سەڵاحەددیندا بوو و پۆژانە دەینووسی و بە سەرچاوەیەکی باوەرپێکراوی دانەنێن، دەلی: لە شەپدا بەناوبانگەکی (عکا)دا کە لە (۲۰)ی (جمادی الاخری سالی ۵۸۶ھ/ئابی ۱۱۹۰ز)دا، پرووی داو و بە شەپدا (العادلیة) بەناوبانگەو، سوپای سەڵاحەددین تێیدا سەرکەوتوو، میژوونوسەکە، واتا (ئین شەداد) دەلی: مەگەر بەدەگمەن یەک دوژمن لەو شەپدا دەربازبووی. (ئین شەداد) بەسواری و لاخەکە یەو، بەناو خویناوی خاچدروشمەکاندا پۆیشتوو و ویستوو یەتی کوژراوەکان بژمیری، لەبەر زۆری لاشەکان بۆی نەژمیردراو، دەلی: لەناو خاچدروشمەکاندا تەنیا چوار ئافرەت ھەبوون، دوانیان جەنازەکانیان لەوی کەوتبوون، دوانەکە ی دی بەدیل گیرابوون، ھەرچی پیاوکانە، ئەو، ژمارەکی کەمیان بەدیل گیرابوون، سولتان فەرمانی دا بکوژرێن.^{۷۵۸} دیسان لە شاری (عکا) موسولمانان بە سوارو پیاو، لەژێر فەرماندەیی ھەردوو گەرەمیران، (بهاء الدین قراقوش) و (ابوالهیجاء لەذبانی)دا، بەدەرکەوتن و لەپەر پەلاماری دوژمنیان دا، تێیان کەوتن و گەلیکیان لیکوشتن و گەلیکیان لێ بەدیل گرتن. ژمارە ی کوژراوان خۆی دا لە ھەفتا، لەناو دیلەکاندا فەرمانداریکی پلەبەرز ھەبوو، خاچدروشمان ھاتن سۆراخیان دەرکرد، تا بزائن ماو، یان کوژراو. کاتی موسولمانان بەم کابرایەیان زانی، دەستبەجی کوشتیان و بە پارو پوولی دوژمن قایل نەبوون و بەزیندووی بەرەلایان نەکرد، پاشان لاشەکیان بۆ فریدان، "دوژمنان لە داخانا خۆیان لە زەویدا گەوزان و خۆیان بەسەر و گۆیلاکی خۆیاندا دەرکرد". ئەم پرووداوە کاری لە بزاقو چالاکیان کرد و وری پێ بەردان.^{۷۵۹}

جاریکیان، ھەردوو لایان، ھەریەکەو دیلیکی ئەوی تری ئاگر تێبەردا و سووتاندی. لەکاتی، ئەو پرویدا کە زەلامیکی زۆری دوژمن ھاتبوو ئە گۆی پروبارەکی (عکا)، لەناکا و چەرخیەکی سوپای سەڵاحەددین لێیان راپەرین، بوو بە شەپ، خاچدروشمان چەرخیەکیان بەگەر ھێنا و بەدیل گرتیان، پاشان سووتاندیان. سەربازەکانی سەڵاحەددینیش نەیانکرە نامەردی، دیلیکی ئەوانیان لەکن بوو، راپانکیشا و کوشتیان، ئەوجا. وک ئەوان. ئاگریان تێبەردا و سووتاندیان، ھەردوو میژوونوس (العماد الکاتب) و^{۷۶۰} (ئین شەداد)^{۷۶۱}، ھەردوو ئاگرەکیان چا و لێبوو کە لە ھەمان کاتدا بلیسەیان بە ئاسماندا دەچوو.

کوشتن و شیواندن لاشە دیلە ئیسلامەکان، بەلای خاچدروشمەنەو کاریکی ئاسایی بوو، خویان پێو گرتبوو، بەلام ھیچ دیلیکیان بەدەردی دیلەکانی (عکا) نەبردبوو، کاتی شارەکیان گرت، ئەو بوو نزیکە ی سێ ھەزار موسولمانی دیلیان کوشت، ھەر ھەموویان لە گوریس قایم کردو، بەفەرمانی (پیشارد)ی شیردل، یەک دەست پەلاماریاندا و بە تیغ و شمشیر کوشتیان، چەرخیەکی سوپای ئیسلامیش ھەند وریان بەردابوو، بەچا و سەیریان دەرکرد و ھیچیان بۆنەدەر و بەھانای کەسیانەو نەچوون. موسولمانانیش خەم دایگرتن و. وک (ئین شەداد) دەلی. موسولمانان نەھیشت، تەنیا ئەو زەلامانە نەبی کە ھیزی کارکردن تێدا مابوو و بۆ سوخرەکیشی لەبار بوون و ئیشیان پێ دەرکرد.^{۷۶۲} ئەم قەسبخانە یە، تینی بۆسەڵاحەددین ھێناو، کاری لەدەروونی خۆی و میرو سەربازانی کردو، خواخوا ی ئەو یان بوو، ھەلیکیان بۆ برەخسی تۆلە ی ھەقال و برادرەکانیان بکەنەو. ئیدی ئەرکی سەرشاری چەرخیەکیان تەنھا ھاتە سەر ئەو ی خاچدروشمان برقیین و بیانکوژن. ئیدی، ئەو بوو، کاتی لە (عکا)و دەچوون بۆ عەسقەلان، لە مەزلەگی

758 - النوار، ۱۳۰.

759 - النوار، ۱۲۴.

760 - الفتح القسی، ۴۹۳.

761 - النوار، ۱۶۳ - ۱۶۴.

762 - النوار، ۱۷۴.

چوارەمدا، چەرخیچییەکان دوو خاچدروشمیان پڤاند، "فەرمان درا لەمیان بدری، دەستبەجی کوژران و خەلک بە شمشیر تێیان بەربوون"،^{٧٦٣} هەر هەمان پوژو، لەنزیک (قیسارییە)وە، دوانی تریان هینا "لەدەرووبەری هیژەکانی دوژمنەوه پڤیندراپوون، ئەو دوانەشیان زۆر بە خراپیی کوشت، هەر لەسەر ئەو پڤەهی کوشتارەکە ی (عکا)"^{٧٦٤}.

پاشان خاچدروشمییەکان بەدیل گرت، بەلام دەستبەجی نەیانکوشت، هیانیان هەرچی نەینیی لەشکری خاچدروشمان هەبوو، هەموویان، لەپێگە ی وەرگیرێکەوه لیوەرگرت. پاشان "فەرمان درا لەم ی بدری و لاشەکە ی نەشیوینری". ئنجا وەرگیرێکەش بەو دەرە براو، دوو خاچدروشمی دیکەشیان لە سوپای دوژمن گرتبوو، ئەوانیشیان کوشت، تا ژمارە ی کوژراوانی دوژمن لەو پوژەدا، (٥)ی شەعبانی ٥٨٧ک، گەیشته هەشت کوژراو.

ئیدی، چەرخیچییانی سوپای ئەییوبی، تەواوی لەسەر پڤاندنی خاچدروشمان راھاتن و تێیدا قال بوون، پاشانیش دەیانکوشتن، لەبەرئەوه، سەلاحەددین ژمارە ی چەرخیچییەکانی پتر کرد، تا پوژیکیان، چوارە فەرەنگیان هانی، ژنیکیشیان لەگەل دابوو، کچی یەکی لە سوارچاکەکانی خاچدروشمان بوو، هەر هەموویان کوشتن.^{٧٦٥}

هەرچەندیشە، پڤینراو، بە دیلی جەنگ دانانری، ئی سوپا حوکمی دیلی جەنگی بەسەردا دەسپاندن. ئەم پڤەفتاری دوورە تیرباران و دوژمن پڤاندنە، کە سەلاحەددین بەکردهوه دژی دوژمن خستیه کارو، فەرمانی دەدا، تاک و تەرای دوژمن لە پشت لەشکرەکیانەوه، یان لەکاتی دار بڕین و وشکەل کۆکردنەوه و دروینە ی لەوہری گیادا، پڤینن، ئەم پڤەفتارو کردارە تازە یە، تاکتیک ی بوو سەلاحەددین لە ناچار ی دایهینا و پەپەرە ی دەکرد، چونکە سوپاکە ی خۆ ی چەندین نسکوی بەسەر ھاتبوو. دەیویست بەمجۆرە شەرە، دوژمن ھەراسان بکا و وردە وردە وری پی بەریدا. سەلاحەددین ئەم جۆرە تاکتیکە ی گەل پیاشرت بوو لەوہ ی شەرپی راستەقینە و گەورە و گران لەگەل دوژمندا بکا. ئی ئەم تاکتیکە تازە یە تین و تاویکی ئەوتوی بۆ دوژمن نەدەھینا و کاریگەرییەکی کەمتری ھەبوو. چونکە خاچدروشمان، ھەر لە گەیشتنی ھەلمەتی سییەمیانەوه، تەواوی بەھیز بوو بوون و، لەوہدا نەماپوون پڤاندن و پیکدادانی لاوەکی و وردە شەر، زیانیان پیاگە یەنی. خۆ پیاشارد، ھەر گویی بەم وردە شەرە نەدەداو، خۆ ی پیوہ خەریک نەدەکرد، ئەو لە ھەلیک دەگەرا، گورزی گەورە بوەشین ی و، ئامانجە ستراتیجیەکانی، بەنموونە وەک، داگیرکردنی یافا و عسقلان بەدی بینی و بگا بە ئامانجی گەورە ی خۆ ی کە داگیرکردنی قودس و میسریشە، چونکە پیاشرت دەمی شیرین بوو بوو، کاروانەکە ی میسری کە بۆ شام دەھات، تالان کردبوو، دەیزانی میسر چەند دەولە مەندەو چەند پڤرسامانە.

لە لایەکی دیکەوه، سەلاحەددین، وای پیاشرت بوو، دیلەکان نەکوژری و، بۆ ئەنجامدانی ھەند ی ئیش و کار، سوود لە وزە و توانستیان وەرگیری. ئەوہبوو، کاتی کە دەستی کرد بەبنیادنانی قەل و قایمکاری شاری قاھیرە، (قەلای سەلاحەددین)، ئیشە سەخت و گرانیەکانی بەو دیلانە کرد، بەنموونە وەک "مەرەپ بڕینەوه، تاشینی تاویرو بەردەگەرەکان و، ھەلکەندنی کەندەر گەرەکە ی دەوری قەلاکە، ئەو کەندەر، لەسەر تەقتەقە بەردان بەپاچ ھەلدەکەنرا، شتیکی عاجباتی و سەیر بوو. (ابن جبر) دەلی: ئەو پیشە ی بنیادنانە بە دیلە کافرەکان (علوج) ی پۆم نەکرابا، بە کەس نەدەکرا".^{٧٦٦} میژوونووسیکی پاشینی میسریش دەلی: "قراقووش، لەدروستکردنی قەل و شوورەکەدا، پەنجا ھەزار خاچدروشمی دیلی وەسەر کار خستبوو".^{٧٦٧}

٤- پەیماننامە و ئاگر بەستەکانی نیوان سەلاحەددین و خاچدروشمان:

وہەب ی تەبایی نامەکە ی (الرملة) یەکەم پیکھاتنی شەرەستاندن بووبی لە نیوان سەلاحەددین و کۆمەلانی خاچدروشماندا، نەخیر، بەرلەوہش گەلی جار پیکھاتن مۆرکراوہ، یەکەم جار، کاتی، سەلاحەددین لەسەرەتای پی داکووتان و سەقامگیربوونیدا لە شام، لەبەرای سالی (٥٧١ک/ ھاوینی ١١٧٥ز) دا ئاگر بەستیکی مۆرکرد. بی گومان ئەو

⁷⁶³ - النوار، ١٧٧.

⁷⁶⁴ - ن. م. ص.

⁷⁶⁵ - ن. م، ص ١٧٨ - ١٧٩. بۆرە : ١٨٣ و ص ١٨٦.

⁷⁶⁶ - ابن جبر، ص ٢٥. بشنۆرە: المقریزی، (الخط، طبعة المعهد)، ٣٣٢/٤. السلوك، ٩٩/١.

⁷⁶⁷ - علي مبارك الخط التوفيقية، مطبعة دار الكتب، القاهرة ١٩٦٩. ص ٧٠.

ئاگرېسته، فشارى بارودۆخى سىياسى و ئابورى و سەربازى سەپاندى، ئەخاسمە سەلاھەددىن تازە گەشتبۇو شامو، كېشەو گرىو گۆلىكى زۆرى بەرەو پوو بوو، يەككى لەو كېشەنە ئەو بوو ھەندى لە مېرەكانى نۆرەددىن مەحمود لەگەلدا تەباو دۆست نەبوو، سەرو سەختىشى لەگەل (الملك الصالح اسماعيل كورى نۆرەددىندا) باش نەبوو، ئەتەبەكەكانى موسلىش دوژمنايەتپان دەكرد، ھەرەھا ئىسماعىلىيەكانىش زۆر رەقان لىدەبوو ھەو چەند جارىش ھەوليان دا سەرونى بىكەن و لەناوى بېەن.^{۷۶۸} خۆ بارى ئابورىي و لاتى شامىش، ئەو سالە، تا بلىي خراپ و نالەبار بوو، كارى لە ھەردوولا كردو ناچار سەلاھەددىن سىياسەتى تەبايى و بى وەزەنىي گرتەبەر. سەرچاھو ژىدەرانىش دەلېن: سالى (۵۷۱هـ) لە شام، سالىكى نەھات و قاتوقر بوو.^{۷۶۹}

ئەو دۆخەى باسماكرد ھەموو، دۆخى نالەبارو تەنگانەيە سەلاھەددىن ناچاركرد شەر بوەستىنى و ماوئەك بە ناشتى لەگەل خاچدروشمندا بەسەربەرى.

كاتىكىش ئاگرېست ئىمزا كرا، سەلاھەددىن فەرمانىدا لەشكرەكانى مىسر بگەرنەو ھەو بۆ مىسر، چونكە پىويستى پىيان نەماو. ھەكو گوتىشمان. دۆخى ژيان و بارى ئابورىي شام بەرەو پەرىشانى دادەچوو، مىسرىش پىويستى بەر سەربازانەى خۆى ھەبوو، ھەرزى درەو كۆكردنەو ھەو بەرەو بومىش داھاتبوو، (العماد) دەلې: سولتان لەشكرەكانى مىسرى ئىزن دا بچنەو ھەو بۆ مىسر، "تا دەغل و دان ھەلدەگىرى".^{۷۷۰}

راستىشت دەوى، سەلاھەددىن بەم ئاگرېستو، بە ئاگرېستى دىكە، ھەرگىز لە خاچدروشمان ئەرخاين و دۇنيا نەبوو، نەو كا دوژمن لىي لاددا. لەبەر ئەو، دور دەپروانى و شەرت و شەرت و بەندو بەستى ئەوتوى لەو پەشنووسى ئاگرېستانەدا دەسەپاند كە دوژمن نەتوانى لىي بدات. لەسەر ئەو شەو، سەلاھەددىن چەكى دانەدەناو، لە دوژمنى داگىر كەر سرك و بەسل بوو، سوپاكەشى ھەمىشە لە چاوكىرىي و ئامادەباشى و خۆسازىدا دەھىشتەو جاروبارىش لەگەل دوژمندا دەكوتە تىر باران، نەو كا ھەل بۆزەنەو، دەستى بوەشىن. سەلاھەددىن، ھەر كاتىكىش ئاگرېستى لەگەل دوژمندا جاردابى پرس و پراو پراوئى لەگەل ئەنجومەنى جەنگدا كردو.^{۷۷۱}

بەلام ئىمە ھىچ شتىكمان لەبارەى دەقى ئەم رېكەوتننامەيە، لەلا فەرەھەم نىيە و نىمانە. ھەل ديارە كەش و ھەوايەكى ئاشتىيان بەخۆو دىو، ھەرچەندىشە جاروبار ئەملا، يان ئەولا چالاكىيەكى سەربازىيان دەنواد. زۆرتىش، وا پى دەچى كەئەم پەيماننامەيە، گشتىي نەبووبى و ھەموو كۆمەلانى خاچدروشمانى نەگرتىتەو. پىكدادانەكەى نىك (الرملة)، كە لە سالى (۵۷۳هـ/۱۱۷۷ز) دا پرويداو، تەنگاو گەمارۆدانى شارى (حما) لەھەمان سالدو، وئرانكردنى (بيت الأحران) يش، پاش دوو سال لەلەين سەلاھەددىنەو، ئەمانە ھەموو نىشانەى ئەو كە ئاگرېست ھەموو شارىك و ھەموو ھىزىكى نەگرتووتەو.

بەلام، تا سالى ۵۸۳هـ/۱۱۸۷ز، لە نىوان سەلاھەددىن و مىرنشىنى (أنطاكية و طرابلس) سەربە خاچدروشمندا ھىچ چالاكىيەكى سەربازى پروو نەدا. ئىدى لەو سالدو، سەلاھەددىن ناچاركرا ھىرش بباتە سەر دەقەرى (أنطاكية و طرابلس)، چونكە خاچدروشمان، بە تايەتپىش (رىمۆند الصنجىلى) سەركەورەى تەرابلەس لە پەيماننامەكەى نىوان خۆى و سەلاھەددىن لايدا، ئەو بوو چوو پال (أرناطو مەلىك جى لوسىنيان) و، لە دژى سەلاھەددىن شەرى جاردو، شەپە گەورەكەى (حطین) قەوما. (رىمۆند) يش بۆيە ئەم پىكەتەنى لەگەل سەلاھەددىن بەست، چونكە خاچدروشمان

⁷⁶⁸ - بۆ ئەم مەبەستە بنۆرە: النوادر، ص ۵۲، الكامل، ۱/ ۴۳۶-۴۳۷ و ۴۲۹. العماد، سنا البرق ۲۱۰-۲۱۱ء ۲۱۹-۲۱۹. مرآة الزمان، ۸/ ۳۲۹ و

۳۳۵. ابن العديم زبدة الحلب، ۳/ ۲۸. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۸-۶۶۱. مفرج الكروب ۲/ ۲۴، ۴۴، ۴۷. السلوك، ۱/ ۶۱-۶۲. مصطفى غالب، سنان راشداالدين، دار القیطة العربیة، بیروت، ۱۹۶۷. ص ۱۲۳ و ۱۲۸ و ۱۳۰.

⁷⁶⁹ الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۴۳. مفرج الكروب ۲/ ۳۶. ابن كثير، البداية والنهاية، ۱۲/ ۲۹۱.

⁷⁷⁰ سنا البرق، ۱/ ۱۹۵. الكامل ۱۱/ ۴۳۵. الروضتين، ۱/ ۶۴۳.

⁷⁷¹ - الكامل، ۱۲/ ۱۹. سيد الاهل، أيام صلاح الدين، ص ۱۶۰.

پيموند خوى خسته سيپهري سولتانه وهو پيكا تنيشى له گه لدا موركرد، وهى "ارناط" وهك ديتمان بوو به هوكارى پيشيلكردنى پيكا تنه كهو پاشان پيمونديش چووه پالى و شه پره كهى (حطين) قهوما.

ئاگر به ستى دووه مى سالى (۵۸۴ ك / ۱۱۸۸ ز) له گه ل (انطاكية):

هر چه نديشه سه لاهه ددين قه لا و قايمكاره كانى ده رويهري ميرنشينى (انطاكية) ي، وهك، (بغراس و دريساك، الشغر، بكاس، سرمينيه) و هى ديكه شى هه مووى داگير كرد، وهى شه پره كانى دواى شه پره كهى (حطين) كه هه موو ولا تى شاميشى گرته وه، له (انطاكية) وهستا. هوى ئه م وهستاندننى شه پره ش ئه وه بوو كه ئاگر به ستى له نيوان سه لاهه ددين و (بوهيمند) سهرگه ورهى (انطاكية) موركرا. ئه م ئاگر به سته ش كاتى موركرا كه له (۲ شهعبانى ۵۸۴ ك)، تشرينى يه كه مى ۱۱۸۸ ز) يدا سوپاى ئه ييوى قه لا و قايمكاره كهى (بغراس) ي باكوورى (انطاكية) ي داگير كردو مرخى له خودى (انطاكية) ش خو ش كرد. ئه و جا سهرگه ورهى ئه م شاره له نيازى سولتان تيگه يشت و، ترسى ئه وهى لى نيشت سولتان ئه م شاره گه وره يه شيان لى بستينى و داگيرى بكات. له بهر ئه وه نارديه سهر سولتان و داواى ئاگر به ستى لى كردو بؤينى ئه وه ش بوو، هه موو موسولمانه ديله كانى ژير ده ستى خوى ئازاد بكات، كه نزيكهى هه زار ديل ده بوون. ^{۷۷۳} سولتان له گه ل گه وره فه رماندارو سهرگه وره كانى ناوچه كه دا كه وته پاپرسى و زور به يان پازى بوون به ئاگر به ست، نه خاسمه سوپاى ئه ييويش ئاتاجيان به پشو هه بوو، هه زيان به هه سانه وه يه كه ئه كرد. ^{۷۷۴} به و جوړه به و داواى ئاگر به سته قايل بوون و، هه ردوولا پيكا تان، تا ماوهى هه شت مانگ شه پراگرن، له يه كى مانگى تشرينى يه كه مه وه تا كو تايبى مانگى ئايار (مايس)، ^{۷۷۵} بو ئه وهى "ئاگر به سته كه بهر له دروينه كو تايبى بيت و سهربازانىش له م وه رزه دا دهحه سينه وه". ^{۷۷۶}

سهرگه ورهى (انطاكية)، ئه وكات، له هه موو فه پره نگه كان به شان و شه كه ووتر بوو، له هه موو شيان ده وله مند ترو مولكدار تر بوو. دواى مردنى پيموند، فه پره نگه كان (طرابلس) و هه موو ده قه ره كانى ئه م شاره يان دا به وو، هه رچى مولك و ماليكى ديشى هه بوو ديسان هه ر دا يان به و، چونكه پيموند وه چاخى كوړ بوو. ئه م پيمونده له مه يدانى شه پره كهى (حطين) كه پاى كردو هه لات، ئيدى له و به ينه دا كوژراو تيداچوو. كاتيكيش (طرابلس) درا به (بوهيمند) كوپه گه وره كهى خوى كرد به جيگرى خوى له حوكمى ئه و شاره دا. ^{۷۷۷}

به پيى ئه و ئاگر به سته، ديله موسلماننه كان له (انطاكية) بهر لا كران. پاشان له سيى شهعباندا سه لاهه ددين گه رايه وه بو (حلب) و له ويوه چوو بو ديمه شق، ئنجا بو بلا وه پيى كردنى له شكره كانى لاي پوژه هه لاتى شام و ئه وهى لاي (عيمادالدين زنگى) سهرگه ورهى شهنگال و خاپوورو سهربازگهى موسل. وهى ئه م ئاگر به سته ش. هه ر وهك

⁷⁷² الكامل، ۱۱/ ۵۲۶ - ۵۲۷. زبدة لحلب ۳/ ۹۳. الروضتين ۲/ ۷۴. مفرج الكروب ۲/ ۱۸۴. سهره تاي ئه م تيگچونه له وه وه په يدا بوو كه پيموند شازنه (أشيفا) سهرگه ورهى (طبرى) ماره كرد، ئه م ئافره ته له هه مانكاتدا مولكى (بيت المقدس) له جياتى كوپه بچكوله كهى پي سپيردرايوو (توصيه)، كه ئه ويش له خالويه كى نه خوشى وه چاخ كوړه وه بوى مابووه وه. كوپه گچكه مرد، دايكه شووى كرد به و پيمونده، ئيدى، پيموند بوو به مه ليك، به لام شازنه كه (دايكى كوپه مردوه كه دلى چووه زه لاميكى دى و شووى پيى كرد ئيدى حوكمى (بيت المقدس) كه وته ده ست ئه م ميرده تازيه ي "ئه ميش داواى له پيموند كرد چهن سال حوكمى بيت المقدسى كردوه و چى لى خواردوه بيداته وه". به م جوړه بووه، ناكوكيان و ريموند له داخانا پالى دا به لاي سه لاهه ددينه وه.

⁷⁷³ مفرج الكروب، ۲/ ۲۷۰.

⁷⁷⁴ الكامل، ۱۲/ ۱۹. الروضتين، ۲/ ۱۳۳. شفاء القلوب، ۱۰۷.

⁷⁷⁵ ميژوونوسان به و جوړه، ماوهى ئاگر به سته كه به سالى زايين ديار ده كن، بنوړه: الكامل، ۱۲/ ۱۹. الفتح القسى، ۲۶۰. الروضتين، ۲/ ۱۳۳.

مفرج الكروب، ۲/ ۲۷۰. "يان به هه وت مانگ" النوادر، ۹۴. زبدة الحب، ۳/ ۱۰۷. البداية والنهاية، ۱۲/ ۳۳۰.

⁷⁷⁶ الفتح القسى، ۲۶۰. الروضتين، ۲/ ۱۳۳.

⁷⁷⁷ الكامل، ۱۲/ ۱۹.

ئاگر به سته که ی پيشتر. هه موو لایه نه کانی خاچدروشماني نه گرتته وه. له بهرئه وه سولتان پاش حه وانه وه یه کی که متر له چوار هه فته وه، له بهرای ی پهمه زاندا، دهستی به غهزا کرده وه له دیمه شقه وه به ره و (الصفد) که وته پری و "هیچ گوئی نه دایه ئه وه ی که له مانگی پهمه زاندا خه لک بۆ لای که سوکاری ده چی، که چی ئه وه، و مال و مندال و که سوکارو نیشتمانی خوی به جی دیلی".

کاتیکیش پیدانگوت: له شکره کانی تریش بلوه پی بکا. وتی: ته مه ن کورته و مردنیش ئه مانه تی نییه، ئه وه تا هیشتا قه لاه قایمه ی (کوکب، صفدو الکرك) به ده ست فه رهن گه وه یه، ناچارین ده بی یه کلایان بکه ی نه وه، چونکه که وته ونه ته ناوه راستی ولاتی ئیمه وه وه، له به لای خه لکه که ی دلنیا نابین و، گهر پشت گوئیان بخه ی ن، پاشان په شیمانی دادمان نادا. ۷۷۸

راستیشته ده وی، سه لاهه ددین هه لی ئه وه ی بۆ نه ره خساو نه په رزا، جاریکی تر بجیتته وه بۆ ده قهری (انطاکیه)، له وهش ده ترسا، سه رگه وه ی ئه م شاره ئاگر به سته که بشکی نی و هه لی سه رگه رمبوونی سوپای ئیسلام به گه ماروکه ی (عکا) وه بقوزیتته وه، شه ر به و ناوچانه بفروشی که سوپای ئه ییوبی غه زووی کردون، وه لی ئه مه پرووی نه دا، چونکه سه رگه وه ی (انطاکیه) له هیزه کانی ناو شاری (حلب) ی ژیر حوکمی (الملك الظاهر) ده ترسا.

سه رگه وه ی (انطاکیه) و (طرابلس) له پرودا وه کانی مهیدانی (صورو عکا و قدس) به ته وای ته ریک و دووره په ریژ بوو، نه شمان بیستوه ه یچ چالاکییه کی ئه وته ی شانه شانی خاچدروشمان نواندی، وه لی سه لاهه ددین کاتی تاهه ی ئیسماعیلی و خاکی ئه م تاهه ی خسته سه ر ئه و ناوچه ئیسلامیانه ی که ده یوست حوکمه کانی ته بایی نامه که ی (صلح) الرملة بییانگریته وه، ئه و سا، پيشاردی شیردل، له به رامبه ر ئه وه دا، میرنشینی (انطاکیه) ی خسته سه ر ئه و ناوچانه ی خاچدروشمان که حوکمه کانی ئه و ته بایی نامه یه ده یانگریته وه. له مه وداو باسی ده که ی ن.

ته بایی نامه که ی سالی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ی (الرملة):

ته بایی نامه ی (الرملة) به ناویانگترین و دواترین په یماننامه ی ته بایی بوو، که له نیوان هه ردوولادا به ستره. له بهرئه وهش به ناویانگ بووه، چونکه له پاش مۆکردنی، ئیدی شای ئینگلیز پيشارد، خاکی پیروزی به جی هیشت و له ریگای پۆژه لات و ناوه ندی ئه وروپا وه گه رایه وه بۆ ولاتی خوی. ۷۷۹ پاشانیش زۆری پی نه چوو سه لاهه ددینیش گیانی سپارد. ئه م دووانه ناودارترین فه رمانداری به ره کانی شه ری خاچدروشمان و، زۆرتر زه ی ن کیشی ولاتانی پۆژه لات و پۆژئاوا بوون. ئه م ته بایی نامه یه ش بووه باسی دوا به شی هه لمه تی سییه م. ئه و هه لمه تی که گه وه ترین شا کانی ئه وروپا له حه یبه ت سه رکه وته یه که له دوا ی یه که کانی سه لاهه ددین به شدارییان تیدا کرد، چونکه سه لاهه ددین، سه رکه وته ی ته وای له (حطین و غه زوی بیت المقدس و قه لاه قایمه کانی باکوورو که ناراهه کانی فه له ستین) و ناوچه ی (الغود) دا به ده ست هی نا. جگه له وهش ئه م ته بایی نامه یه، هه موو لایه کانی هه ردو به ره ی شه ره کانی گرتته وه، وه که ئه و ته بایی نامه نه بوو که له نیوان سه لاهه ددین و یه کی له میرنشینه کانی خاچدروشماندا مۆرده کرا.

بیروکه ی ئه م ته بایی نامه یه له بهرته دا، له پۆژانی گه ماروکه ی (عکا) وه، سه ری هه لدا، وه لی ئه و ناشتییه ی ئه وکات خاچدروشمان داوایان ده کرد، زۆر گران ده وه ستا له سه ر سوپای ئه ییوبی و به دامای و ملکه چی و زه لیلیبونی موسولمانان ته واو ده بوو. له سوپای ئه ییوبیان داوا ده کرد ده ست له هه موو ده سکه وته کانی خوی هه لبگری و هه موو ئه و شارانه شیان که ئازادیان کردوون بداته وه، بیگومان موسولمانانیش به مه پازی نه بوون. (ابن شداد) ده لی: (معز الدین سه نگه ر شاه بن سیف الدین غازی) ی سه رگه وه ی جزیری، بۆ سه رده انه وه ی ولاتی خوی، داوای ئیزنی له سه لاهه ددین کرد، وه لی سولتان ئیجازه ی پی نه داو، پیی گووت، جاری په له مه که و سه برکه، "چونکه دوژمن، ئه وه تا لیگا لیگا ده کاته

سەرمان و داواي تەبايى دەكا، ناشىبى سوپا بلاوى لىبكا تا شەر، يان ئاشتى يەكلادەيىتەو،^{۷۸۰} بەلام كۆشى خاچدروشان بۇ تەبايى و ئاشتى پوچ دەرجو، سەرى نەگرت و، پاشان گۆپانى تر سەرى ھەلدا، تەبايىكەى دورتر خستەو.

لى، خاچدروشان كاتى لە (عكا) وە بەرەو عەسقلان كەوتنەپى، دووبارە داواي تەبايىيان كىردەو. كاتى گەيشتە مەنلگەى ھەشتەم. رىكەوتى ۱۰ى شەعبانى ۵۸۷ك/ئەيلولى ۱۹۱ز. تەتەرەكانى پىشارد داوايان لە چەرەچىيەكانى سوپاي ئەيىوبى كىرد، بەرپرسيكىيان پىشان بەن، قسەى لەگەل بكەن. ئەوكات، پىشەرەو (مقدم)ى چەرەچىيان (علم الدين سليمان بن جندر)بوو، چو بۇ لاى تەتەرەكان و، كە گەيشتە لايان، تىيانگەياندا، بۇ لاى (الملك العادل) ھاتوونە، چونكە دەيانزانى كە (الملك العادل) دەستە راستى سەلاھەدەدەنە، ئەوجا (العدل) بەرەو پىريان ھات و گوتى، فەرموون چىتان دەوى. گوتيان: "ئەم كوشتارە دەمىكە بەرەوامەو، لە ھەردو لامان زەلامگەلى قارەمان قارەمان كوزران. ئىمە بە ھاناي خەلكى كەنارەوكانەو ھاتووين. وەرەن لەگەلىياندا رىك بكەون، ئىمەش ھەرىكەو بگەپىتەو جىگەى خوى".^{۷۸۱} سولتان نىازى ئەو ھەو سوود لە كەش و ھەو داوستاندەنە ھەرىگى، ناردى، بە (العدل) بلىن فرىويان بداو بە قسەو خەرىكيان بكا، تا ھىزەكانى خويان دەگەنە جى، ئىدى (العدل) پۇيشت بۇلاى پىشارد داواي لىكرد، چى دەوى چى ناوى بىنووسى تا بوى بدا بە سولتان، پىشارد گوتى: (رېساو دەستور ئەو ھەرى، سەرلەبەرى ولتەكە بىرپىتەو دەست خومان و ئىو ھەش چۆلى بكەن و بچنەو بۇ ولاتى خوتان".^{۷۸۲}

(العدل) وەلامى پىشاردى دايەو، گوتى: ستەمە ئەو ھەو داواي دەكا، بىي، "ئەگەر ھەموو سوارەو پىادەكانىشى لەسەر كوزابىن". ئەو ھەندەى گوت و، دانوستاندى پساندو گەپايەو بۇ چادى براكەى، چونكە دانوستاندەنە كەوتە گىزەنگىكى خەتەرناكەو.^{۷۸۳}

لەگەل ئەو ھەشدا پىشارد لە دىتنى (الملك العادل) كۆلى ئەدا، نەخاسمە، ئەمىش دىارىيەكى گرانبەھى، بۇ ناردبوو، دلى پىخوش بكا. پىشارد لە پاداشدا ئەسپىكى رەسەن و چاكى بۇ ناردبوو ھەو. پروداوكانىش ساغيان كىردەو كە (العدل) دىلوماسىيەكى لىزان و شارەزا بوو، بەدلى پىشاردا چو ھەو، باقىمەنى خاچدروشانىش خوشيان پىي ھاتو ھەو.^{۷۸۴}

دانوستاندن، زۆر بەسستى دەجولا. پىشارد دووبارە داواي كىردەو (الملك العادل) بىيى و قسەى پىدا بىيى بۇ سولتان، كە: ئەو ھەتا ھەردو لا پەرىشان بوونەو، ولتەكەش وىران بوو، گرى كۆرەى كىشەكەش، سى كۆچكەيە، قودس، خاچ و دابەشكردى ولتەكەيەو، گوتى: قودس پەرىستشگامانەو بەموو لىي ناچىنە داو ھەو، دەستى لى ھەلناگرين، ئەگەر تاكە نەفەرىكىشان نەمىنى. ھەرچى ولتەكەيە، ئەو، كەرتى، ئوردنى دەرىتەو بە خومان، تا دەگاتە دەريا (واتا كەنارى رۆژئاوا ھەموو خاكى فەلەستىنى ئەمپى)، ھەرچى خاچەكەش، ئەو تەختەيەكەو ھىچ سوودىكى بۇ ئىو نىيە، وەلى بۇ ئىمە زۆر مەزن و بەنرخە، با، سولتان ئەو پىاوەتتەمان لەگەلدا بكاو، تەبايىن و، ئەم كىشمەكىشەمان لە كۆل بكەو و ھەناسەيەكمان بەبەردا بىتەو، ئىسراھەت بىكەن.^{۷۸۵}

كاتى سولتان لەم داواكارىيانە تىگەيشت، ھاپراويزانى ئەنجومەنى جەنگى بانگ كىرد، پرس و پى پى كىردن، چۆن چۆنى وەلامى بەدەنەو. پى خوى ئەو ھەو، بەبى سى و دوو وەلامىكى يەكلاكرەو ھەو بىداتەو، بلى: "قودس ھەروەك

780 النواير، ۱۴۵. الروضتين، ۱۶۵/۲. مفرج الكروب، ۳۴۱/۲.

781 النواير، ۱۸۲. الروضتين، ۱۹۱/۲. مفرج الكروب، ۳۶۷/۲.

782 ھەر ھەمان سەرچاوەو ھەمان لاپەرەگەل.

783 الفتح القسى، ۵۴۲. الحموي، تاريخ المنصورى، ۲۰۷. الروضتين، ۱۹۱/۲. مفرج الكروب، ۳۶۷/۲. الانس الجليل، ۳۷۳/۱.

784 رنسىمان، ۱۱۵/۳ - ۱۱۶.

785 النواير، ۱۹۴. الروضتين، ۱۹۳/۲. مفرج الكروب، ۳۷۳/۲.

نەسرانی.. ئەوجا (العدل) بۆی دەرکەوت کە مەسەلەکە فرۆفیل و لە خشتەبەردنە. ^{٧٩٠} وەلێ پێشارد بە دل حەزی دەکرد زاویەکی وەهای هەبێ، چونکە، کە دیتی ئەو کارە سەری نەگرت، ئنجا داوای لێ کرد خوشکەزاکەى ماره بکات و، گوتى: مارهپرینی جوانا سەری نەگرت، چونکە "لە بە شوودانى شانزادەى بیوژندا دەبێ ئیزنی پاپا وەرگیرى، بەلام بۆ کچ، ئەو ئیزنەى پاپای ناوی". ^{٧٩١}

پێشارد زۆر هەولێ دا لە پێگەى (العدل)ى برادرهیهوه چاوی بە سولتان بکەوێ، بەلام قبول نەکرا، چونکە "ئەگەر مەلیکەکان کۆبەنەوه، ئیدی داوای ئەو کۆبۆنەوهیه، شەرمە ململانێ بکەن. وەختی بە باشی کۆدەبنەوه کە هەموو شتێک پێکخراوێ و تەواو بووبێ". کاتیکیش پەتکردنەوهکەى سولتان گەیشته دەستی پێشارد "وێلامەکەى بە کارەسات لە قەلەم داو، بۆی دەرکەوت کە ناتوانی هیچ ئامانجی بەدەست بێنى و هیچی بۆ ناکرێ". ^{٧٩٢} سولتان هەروەها نیمچە پێکھاتنى (الاتفاق الجزئى) دیل گۆرپینەوهشى قبول نەکردو، بە شانزادەکەى پێشاردی گوت: "تەبایی نامە، گەر مۆربکەم، لەسەر هەمووی دەیکەم، ئەگەر تەباییش لەسەر هەمووی نەبێ، ئەوە باسی دیلەکانیش مەکەن". ^{٧٩٣}

(ابن شداد) دەلێ: مەبەستى سەلاحەددین ئەوەبوو تەبایی نامە مۆرنەکا، لەناو ئەنجومەنەکا لای کرد بە لامەوهو، پێی گوتم: تەبایی نامەشیان لەگەڵدا مۆربکەین، لە زولم و زۆریان دلتیا نابین، ئەگەریش کارەساتى مەرگم بەسەری، ئەم هەموو لەشکرە خڕنابنەوه و فەرەنگەکان بەهێزتر دەبن، کەواتە باشتەر وایە لە غەزاو کوشتاریاندا بەردەوام بین، تا لە کەنارەکان دەریان دەپەرین، یان دەکوژین. ^{٧٩٤}

وەلێ کارەساتەکانى دواتر، لە حەزو ئارەزووی سەلاحەددین گەرەتر بوون و ناچاریان کرد تەبایی نامە مۆر بکا، ئەمەش بەقسەى میژوونووسەکەیدا دیارە دەلێ: "سولتان ناچار کرا تەبایی نامە مۆربکا". ^{٧٩٥}

سولتان داوای کرد ئەنجومەنى جەنگ کۆبیێتەوهو بکەونە پاپرس و پاپوژ، لەسەر ئەو کە لەگەڵ کام لای خاچدروشماندا تەبایی نامە ببەستن. ئەو کۆبۆنەوهیه کەوتە (١١)ی شەهوالی ٥٨٧هـ / ١١٩١ز. هەرچی (العدل) و هەندى لە میرەکان بوون، دەیانویست دانوستاندن لەگەڵ پێشاردا درێژە پێ بدەن، چونکە پێشارد لە فەلەستین نامینی و دەچیتەوه بۆ ئنگلستان. وەلێ، مەریزی سەرگەورەى (صور)، ئەو نیازی وایە بمینیێتەوهو لە خاکە داگیرکراوەکان پێ داکوتی و، نەهوا. شاندى مەریز هەمیشە هەر هاتوچۆی لای سولتانیان دەکردو، دانوستاندن لەگەڵ مەریزدا درێژەى کیشا، تا دوو زەلامى تاهەفەى ئیسماعیلى کوشتیان. ^{٧٩٦} کوشتنی مەریز لەکاتیکیدا پرویدا کە سەلاحەددین حەزی نەدەکرد بکوژى، چونکە ئیشی ئەوێ پێ بوو، بیکات بە فشارێک لەسەر پێشاردو ناچارى بکات کەمێ لە داواکارییهکانى کەم بکاتەوه. لەم پڕووه، (العماد) دەلێ: "لەم بارەدا کوژانى مەریزمان پێخۆش نەبوو. هەرچەندیشە تاغوتی بوو لە تاغوتەکانى گومراهی. ئەو، هەرچۆنى بووبی، دوزمنى مەلیکی ئینگلیز بوو، کەمو زۆر پکا بەرایى دەکردو، نامەى بۆ دەناردین، پشتمى بگرین و یاریدەى بدەین و، مۆلکی بۆ وەرگیرینەوه، هەراکاتیکیش مەلیکی ئینگلیز بیستبای شاندى مەریز چوووتە لای سولتان، ئەو، لەو بارەدا ئەو زیاتر نامەى بۆمان دەناردو زیاتر ملی بۆمان کەچ دەکردو، تەبایی نامەى دەهینایەوه مەیدان، بەلام بە کوژانى مەریز، ئیدی ئۆخەى کردو، ئەو ترسەى نەما". ^{٧٩٧}

790 مرآة الزمان، ٤١٠/٨. الروضتين، ١٩٣/٢.

791 النوادر، ٢٠٤.

792 النوادر، ٢٠١. مفرج الكرب، ٣٧٤/٢.

793 النوادر، ٢٠٢.

794 النوادر، ٢٠٣. وفيات الاعيان، ١٩٩/٧.

795 النوادر، ن.ص. بنؤره: الفتح القسي، ص، ٦٠٣.

796 النوادر، ٢٠٨. الفتح القسي، ٥٨٩. الروضتين، ١٦٩/٢.

797 الفتح القسي، ٥٩٠. الروضتين، ١٩٦/٢.

به كوژرانی مهركيز، ئیدی، شاندى پيشارد، له تهك (الحاج يوسف صاحب سيف الدين) دا له ١٩ى (جمادي الاخره) سالى (٥٨٨هـ/١١٩١ز) دا گهيشته و نامه يهكى پيشارديان بۆ سه لاهه ددين هيئا بوو، نامه كه دهلى: "پيشارد خوشتى دهوى و حهز به براده ريت دهكاو نايهوى بيبته فیرعهون و هه موو زهوى داگيرىكا، لهو باوه پره شدا نيبه كه توش نهوه قبول بكه، نابى توش هه موو موسولمانان به كوشت بدهى و منيش نابى هه موو فه رنگ قه بكم. نه مهش، خوشكه زامه و نه م ولا ته م به ناوى نهو كردوه و وا دامه دهست تو، تا خوئى و سوپا كهى له ژير حوكمى تودا بن. گهر بۆ پرژه ه لائيش بانگيان بكه، دهستوه نه زهر له به رده متا دهوستان و فه رمانت به جى دین". پاشان، به سولتان دهلى: كاتى قه شهكان داواى كليسه يان لييت كرد، تو دلت نه شكاندن و، به رچاوت تهنگ نه بوو، ئيستا منيش داواى كليسا يهكت ليده كم. ... مه زايه كيشم پييه خشى قايلم. كه سه لاهه ددين نه م نامه يهكى پيشاردى خوینده وه، پياوما قول و دم سپى و دنيا ديدى خپر كرده وه بۆ راپرسى و رايژ، داوايان لى كرد، چ وه لاميك بداته وه و چى بليت. داوايان ليكرد، ته بايى نامه يهكى له گه لدا به سته، "چونكه موسولمانان ماندوون و بيزار بوون، هه مووشيان قه رزارن و ئيدى له وزه ياندا نه ماوه". راي هه موويان ها ته سه ر نه وهى نه م نامه يهكى خواره وه بنيرى بۆ پيشارد:

"ماداميكى دهست پيشخهر ريت كردو، له گه لماندا ها تيته ماله وه، ئيمهش ده بى چا كه به چا كه بدهينه وه. خوارزا كهت (خوشكه زاكهت) له لاي سولتان وه كه يهكى له كوره كانى خوى وايه". سولتان دهلى: "پاشان خوئى (واقا خوارزا كهى) پييت دهلى، من چا كهى چوئم له گه ل كردوه. من گه وه رتري ن كليسات پى ده به خشم، كه ئه و يش كليساى (القمامه) به. ^{٧٩٨} با قيمه نى ولا ته كهش دابهش ده كه ين، كه ناراهه كان بۆ تو، نهو قه لا و قايمكارانهش له ناو چياكاندا به ده ستمانه وه، نه وانهش بۆ ئيمه. نيوانه ي هه ردو و كيشيان نيواو نيو بهش ده كه ين. عه سقه لان و پشت عه سقه لانيش ويران ده كه ين، نه بۆ ئيمه بى و نه بۆ ئيوه". ^{٧٩٩}

پاش هه فته يهك شاندى پيشارد، ديسان ها ته وه گه يشته نه نجومه نى سه لاهه ددين و سوپاسى پيشاردى پيگه ياندو گوتى: "پيشارد شي ردل داوا دهكات له سولتان كه له قه لكه ي قودسدا بيست زه لامى هه بىت". هه رچى دابه شكردنى ولا ته كه يه، نه وه پيى رازييه دابه شبكرى. وه لى سه لاهه ددين و نه نجومه نى جهنگ، له سه ر مه سه له ي قودس رازى نه بوون و به شانده كه يان گوت: له زياره ت كردن به ولا وه، هيج مافيك تان له قودسدا نيبه، عه سقه لانيش پيوسته ويران بكري، شانده كه ي پيشارد له سه ره تاى ره جه بى (٥٨٨هـ) دا، له گه ل حاجى يوسفى نوينه رى سولتاندا سه ربازگه ي سه لاهه ددينيان به جى هيشت و روشتنه وه. ^{٨٠٠}

زورى نه برد، شانده كه (په يام به ره كه ي) پيشارد، جاريكى تر ها تنه وه ... له چواره م جاردا، گوتى: پيشارد رازى نيبه عه سقه لان ويران بكري، چونكه نهو، له ويرانيه وه ئاوه دانى كرد و ته وه و نهرك و مه سه ر فه يكى زوريشى له شووره كه يدا به خه رج داوه، دهلى: "نا توانين، ته نيا يهك به رد له عه سقه لان به روخي ن". ^{٨٠١}

به هوئى گري كويره ي عه سقه لانه وه، نه م دانوستانده هه ره سى هيئا، وه لى هه ر لايه نه و ده يزاني لايه نه كه ي دى چى دهوى. پاشان گه مار و دانى يافا پرويدا. پاش دۆراندنى نه م شاره، كه سه لاهه ددين نه يتوانى داگيرى بكا، پيشارد، نه مجارهش كه و ته وه باسى ته بايى و داواى كو بوونه وهى له گه ل هه ندى له ميره كانى سولتاندا، كرد. كه پيشتر كرد بوونى به دوست و براده رى خوئى و "هه ركاتى حه زى لييا، له گه ليان كوده بووه وه". ^{٨٠٢} پاشان پيشارد نوينه ريكى نارده لاي سولتان كه به ناوى خوئيه وه (پيشارد وه) پيى بلى "فه رنگ ده ستوور يان نه وه يه، نه گه ر كه سى شارى بدات به كه سىكى

798 سه رچاوه عه ره بيه كان نهو ناوه يان له كه نيسه ي قيا مهت ناوه: النواير، ٢١٩. الروضتين، ٢٠٠/٢. مفرج الكروب، ٣٩١/٢.

799 هه مان سه رچاوه و هه مان نهو لاپه رانه.

800 النواير، ٢٢٠. الروضتين، ن. ص. مفرج الكروب، ٣٩٢/٢.

801 النواير، ٢٢١.

802 النواير، ٢٢٧.

دی، ئەو، لەو باردا سوودمەندەکە دەبێ بە دەسداو خولامی ئەو کەسە. منیش داوات لێدەکەم یافاو عەسقلانم بەدەیتی، تا لەشکری ئەم دوو شارە گۆی لە مستی خۆت بن. خۆ ئەگەر هاتوو پێویستیش بە من بوو، ئەوا، من بە زووترین کات دەگەمە خزمەتت".^{٨٠٢} واکا، ریشارد داوای ئەو دوو شارە کردوو، وەک دەرەبەگیکی سەدەکانی ناوەرپاستی ئەوروپا، بەبێ ئەوەی پوونی بکاتەو کە ئەگەر مەلیک لەوێ نەبوو، چوو بوو بۆ ئەوروپا، ئەوجا ئەو دەسپارییە (التبعیة) چۆن بەرپۆ دەچێ. ^{٨٠٤} وەلامی سەلاحەددین ئەوە بوو کە: "ئەم دوو شارە دەکەین بە دوو بەشەو، یەکیکیان بۆ تۆ کە یافاو پشیتی یافایە، دوو میان کە عەسقلان و پشیت عەسقلان دەگریتەو، بۆ من". ئەم جارەش پەیا مەبەرە کە گەراپەو بۆ لای ریشاردو، هاتەو بۆ لای سەلاحەددین و سەر لە نوێ داوای عەسقلانی کردوو و گوتی: "ئەگەر، لەم پۆژانەدا مەسەلەکە تەواوبکری، ئەوا ریشارد دەپواتەو بۆ ولاتی خۆی، دەنا ناچار دەبێ ئەم زستانە لێرە بمینیتەو".^{٨٠٥}

سەلاحەددین پێی گوت: "ناکری دەست لە عەسقلان هەلبگرم. بەسەبردنی وەرزی زستانیش لەم ولاتە، ئەو شتیکی ناچارییەو، ولاتەکی داگیر کردوو. دەشزانێ ئەگەر خۆی لە شارەکە نەبێ، شارەکە داگیر دەکری. خۆ ئەگەر نەپروا بمینیتەو، ئەو، لە کەسوکارو لە نیشتمانیەکانی، دوو مانگەرێ بەپێ، دوو دەبێ، ئەو لاو و گەنجە، هەرەتی لاوتیەتیو، کاتی رابواردنیەتی. هەرچی منم، ئەو، من وام لە ناوەرپاستی ولاتی خۆمدا، کەسوکارو مەدائەم وان لە دەورپشتم، هەرچیەکم بۆی حازر بەدەستە. من بابایەکی بە تەمەنم، خۆشی و رابواردنم لەبەرچاو کەوتوو و تیرم لێ خواردوو لە کۆل خۆم خستوو. ئەو سوپایەش کە بە زستان لای خۆم، ئەوانە نین کە بە هاوین لە لام دەبن".^{٨٠٦}

هەر، لە کاتی ئەم دانوستانەدا، لەشکرەکانی دەورپشیت هاتنە سەربازگەکی سەلاحەددینەو، بەمش سەلاحەددین، پێگە بەهێز بوو، وەر و غەرەتی زیاتر کەوتە جۆش... لە پیشدا لەشکری موسڵ گەشت، پاشان لەشکری میسر، ئنجا (الملك المنصور ابن تقي الدين عمر) گەشتەجێ.^{٨٠٧}

ریشارد لەسەر داواکاریی تەبایی و تەبایی نامە کۆلی نەداو سوور بوو، شاندو پەیا مەبەرەکانیشی، بۆ داواکردنی میو و بەفر هەمیشە بەرپۆ بوون، "سولتان ئەو شتانە بۆ دەناردو مەبەستیشی ئەوەبوو شاندەکان هەمیشە بێن و بچن، دەرگەبەسیان لێ وەرگری".^{٨٠٨} پاشان، ریشارد، ناردیە سەر (الملك العادل) کە سەلاحەددینی بۆ قایل بکا، عەسقلانی بداتی، "من دەپۆم ئەو لەگەڵ ئەم پێرە بێ نرخەدا دەمینیتەو ولاتیان لێ دەستینێ، من لەو زیاتر کە لە ناو فەرەنگەکاندا شان و شەو کەوتی خۆم بەرز راگرم، هیچ ئاوتیکی ترم نییە. خۆ ئەگەر سولتان عەسقلانم نەداتی، دەبا، قەرەبووی ئەو زەرەوزیانەم بۆ بکاتەو کە لە بنیادانی شوورەکیدا بۆم خەرج کردوو".^{٨٠٩}

کەواتە، ریشارد مەبەستی ئەوەبوو شان و شەو کەوتی خۆی لە ناو نەتەو کەیدا لەدەست نەدا، ئیدی بە تەنگەو نییە، دواي خۆی، کە ولاتی پۆژەلات بەجێ دیلی، موسلمانان زەوی و زاری خاچدروشان داگیردەکن، یان ناکەن. درێژەکیشانی دانوستانەکش ئەوەی سەلماند کە لایەنێک لەم دوولایەنە برۆی بە ناگر بەست هەبوو. هەرچی سەلاحەددینە، ئەو، ئەو مافی خۆی بوو لەو فەرماندە خاچدروشمە دُنیا نەبێ، چونکە جارەهای جار، ئەم فەرماندە خاچدروشم، ئەو مەلیکی خاچدروشم سویندیان خواردوو کە چەک لە پووی سەلاحەددیندا هەلنەکیشتن، کەچی هەر کە هەلیکی بۆرە خسا، پەیمان دەشکینێ و پاشگەز دەبیتەو، چونکە یاسای خاچدروشم خۆی وەهایەو دەلی: سویند،

803 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢.

804 رنسيمان ١٣٦/٣.

805 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢.

806 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٤٠٠/٢.

807 النوار، ٢٣٠، الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٤٠١/٢.

808 النوار، ٢٣١، الروضتين، ٢٠٣/٢.

809 النوار، ٢٣٢، الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٢٠٤/٢.

بەهەر حال، لە درێژەى ئەم دانوستانەدا، پەيامبەرانى پێشارد داوايان کرد چاويان بە مير (بدرالدين دلدەرم) فەرماندەى چەرخی جەپپەکان بکەوێ. ئەم سەرۆسەخت (علاقە) ی لە گەڵ پێشارددا هەبوو. سولتان قایل بوو کە دلدەرم بچێ بۆ لای پێشارد. دلدەرم گەڕایەو، خەبەرى هینا کە "شا، وازی لە عەسقلان هیناوە، داواى قەرەبووش ناکاو نیازیشى لە تەبایی گریدانە کە، پاک بوو. "^{۸۱۱} ئەوجا سولتان کاغەزێکی هینا، سنووری شانیشینی خاچدروشمانى، کە بە دەستیانەو بەمینی، لە سەر کاغەزە کێشاو، ئەم شارو دەورو بەرى شارانەى تێدانووسى: (عكا، صيفا، يافا و قيسارية) و، ئەم شارانە شى: "الرملة، اللد، يبي، مجدل يابا، الناصرة و صفورية" ی لى دەرھینا و کاغەزە کەى بە پەيامبەرى خۆیدا نارد بۆ شای ئنگلیز، کە پێی بلێ: "ئەمە سنورى ئەو ولاتەى کە بە دەستتانەو دەمینی ئەو. ئەگەر لە سەر ئەو پێک دەکەن، ئەوا، پێرۆزى و، ئەو هەش دەستم. با پێشاردیش نوێنەرى بنێرێ، سوێندەم بۆ بخوا، تا سەبەى بە یانیش چاوەرێ دەکەم، دەنا، ئەمە کات بە سەر بردن و فریودانەو ئەمجارە ئیدی لێک دەچرپین و هەرکەسە لە مالى خۆى".^{۸۱۲}

وێلى پێشارد، زۆرى نەبرد، لە دەستبەردارىوونى قەرەبووى عەسقلان پاشگەز بوو. ئنجا سەلاحەددین دەستى لە (الرملة و اللد) یش بۆ هەلگرت و ئەو دوو شارە شى پێدان. "سولتان ئەو ی لە بەرژەوندى موسولمانان کرد، خەلکە کە پەریشان و ماندوو بوون، کەم دەرامەت و قەرزارىوون و هەر کەسەش حەزى دەکرد بگەریتەو بۆ شارو دەقەرى خۆى. ئەو بوو کە نە یانتوانى (عكا) بگرن، لەو هەش دەترسا، پۆزى ئاتاجى پێیان بکەوێ و کەسیان ئامادە نەبن. لەبەر ئەو، وای بە باش زانى، ئامادەى کە کۆیان بکاتەو، پشووێک بەدەن و ئەو ناھەموارى و نەھامەتییەیان لەبەر بچیتەو. سولتانیش پێریتە سەر ئەو ی ولاتە کە ئاوەدان بکاتەو، نەخاسەمە قودس قایم بکاو بە پێى توانست پێر چەکی بکا".^{۸۱۳} سەلاحەددین، پاشان، ئەم دوو شەرت و شەرتە شى لە بەندەکانى تەبایی نامە کەدا زیاد کرد:

یەكەم: عەسقلان و یران دەکری و هەردوولا پێکەو و یرانى دەکەن، لەو دەترسا شارە کە بە ئاوەدانى وەر بگرن و یرانى نەکەن.

دووەم: "ولاتى ئیسماعیلیەکان دەبێ بە بەشێک لە ولاتى ئیسلام". خاچدروشمانىش، مەرجى هەق بە هەقیان دانا کە (أنطاكية و طرابلس) ببن بە بەشێک لە خاکی خاچدروشمان. داوودەستوورى خاچدروشمان وەها بوو، بە سەر نان خواردندا سوێند نەخۆن، پۆزى سى شەممە نانیان خواردبوو، لەبەر ئەو، سوێند خواردنە کەیان خستە بەر بە یانى چوار شەممە، پێکەوتى ۲۲ شەعبانى سالى ۵۸۸ هـ/ ۲ ی ئیلولى ۱۱۹۲ ز. ئەو بە یانیش کۆمەلێ میران هاتن و، پاساویان بۆ نەهاتنى پێشارد هینا، چونکە دەستوور وەها بوو، شا سوێند ناخوا، لەبەر ئەو "ئەم میرانە، لە سەر دەستى، شای خۆیاندا قەول و قەریان کردووە و هاتوون". سولتان بەم پاساوەش پازى نەبوو. گەرە سەرۆکانى خاچدروشمان کە هاتبوون، ئەمانەبوون: کەندەرى (کۆنت هنرى دى شامبىنى) کە ئەکا خوارزای پێشارد، همفرى کۆپى همفرى و، میرى (أنطاكية و، طرابلس و)، بالیان ئەبیلین ی (کۆپى بارزان) و هەردوو پێشەنگى (الاسبتارية و، الداوية) و خاچدروشمانى دیکەش.

بۆ بە یانیش پێن جەشمە، پەيامبەرانى سولتانیش ئامادەبوون و دەستیان خستە سەر دەستى سولتان و قەولو قەریان لەگەڵدا کرد بە پێى پێرە سمى بەرکار تەبایی نامە کە گری بەدەن و، پێشنیازیان کرد، فەرماندە گەرەکان (الملك العادل و، الملك الافضل و، الملك الظاهر و، سيف الدين علي بن أحمد المشطوب و، بدر الدين دلدەرم الیاریقى و، الملك

810 د. عبدالقادر الیوسف، علاقات بين الشرق والغرب، ص ۱۱۴.

811 النوادر، ۲۳۲. الروضتين، ۲۰۳/۲. مفرج الکروب، ۴۰۳/۲.

812 هەمان ژێدەر و هەمان ئەو لاپەرە.

813 النوادر، ۲۳۳.

المنصوري كوبرى تقى الدين عمرو، ابن المقدم و گه وره پياوانى ديكهش^{۸۱۴} سوئند بخون. ماوهى پيگهاتنه كه بۇ سى سال بوو،^{۸۱۵} يان بۇ سى سال و سى مانگ بوو،^{۸۱۶} يان بۇ سى سال و هه شت مانگ بوو.^{۸۱۷} حوكمه كانيشى له گيل سهرتاي مانگى نه يلولى ريگه وتى ۲۱ شهبان كه وت بهركار. جا نه و جا چارچى له جيگا گشتيى و جه ناله كاندا، چارى داو ده يگوت: "وا ته بايى ريگخراو بهرپابوو، ترسى شهر نه ماو هه ر كه سيك ده يه وي بيت بۇ ولا ته كه مان با بيت، هه ر كه سيكيش هه ز ده كات له ولا ته كه ي خومانه وه بجيت بۇ ولا تى نه وان با بجيت".^{۸۱۸}

ئا بهم جوړه ته بايى له نيوان هه ردو ولا دا گري درا. بهي نه وهى پيشه واي هه ردو ولا، پرو به پرو يه كدى بيين، نه به شهر نه به ناشتى. پاشان سولتان سه د ديوار برى نارد، شوروى عه سقه لان پرو وخين و، فهره نكه كاني لى ده ريكه ن. نه و پوژى ته بايى بوونه وهيه پوژيكي پر ئاهه نگ بوو، خه لكى هه ردو ولا له خوشيانا سهرمه ست و دلخوش بوون، هه ند به كه يف و به ختيار بوون، مه گهر هه ر خوا بزاني.^{۸۱۹}

(ابن شداد) نه م جار هه ش، با ده داته وه و ده لى: سه لاهه ددين راي له بهرپابوونى نه و ته باييه نه بوو، خوى پيى گوتم: به خودا قه سه م من نه م ته باييه م پيخوش نه بووه. له هه ندى به شى گفتوگوى نه م ته بايى به ستنه دا، پيى گوتم: نه ترسم ته باييان له گه لدا ببه ستم، چونكه نازانم و ده ترسم شتيك له ده ست ده رچى و خراپه يه كه پرو بدات و دوژمنى پى به هيژ بيى. من نه م ولا ته م بۇ هيشتنه وه، با، خويان با قيمه نى ولا ته كه بستينه وه، جا هه ري كه له وان ده بيى. مه به ستى له ميره كاني خويه تى. وا، له سه رقه لاو قايمه ي خوى دانيشتووه، وه ك بهرزه كى بانان ...، پاشان گوتى: به لام من له بهر بيزاربوونى سويا نه م ته باييه م گري دا، خهريك بوون بكه ونه سه ريچى و مله وري، بهرزه وه نديش، مه گهر خوا بزاني له چيدا يه. مه رگى سه لاهه ددين و نه م ته بايى به ستنه يه كيان گرته وه. نه گهر نه و پيگهاتنه بكه و تبايه پوژانى جه نگو كوشتار، نه وه، ئيسلام ده كه وته مه ترسييه وه.^{۸۲۰} له و شروقه يه ي باسكرا، ده رده كه وي كه سه لاهه ددين، چه ندين هوكار پالى پيوه ناوه نه م ته بايى نامه يه مو ر بكا:

هوكارى يه كه م: ده ميك بوو، سويا كه ي هيچ سه ركه و تنيكى نه و توى به سه ر خاچدرو شماندا به ده ست نه هيئا بوو، ناچار بوو هه ر بهر قانيى ده كردو، سه رگه رمى قايمكرنى (بيت المقدس) يش بوو.

هوكارى دووه م: جه نكا وهرانى موسولمان بيزارو ماندو بوو بوون، له نيشتمانى خويان به دوور كه وتبوون. نه مه ش يه كى بوو له كه مو كورتيه كاني سوپاي ئه ييو بييه كان، چونكه به نه سل، هه ر له له شكر گه لى ده ره به گه كان پيگهاتبوو، بويه سه لاهه ددين ناچار بوو، ته بايى نامه ي (الرملة) مو ر بكا، "بهرزه وه ندى ميلله ته كه شى له وده دا به دى ده كرد، خه لكه كه توانستيان له بهر بهرپابوو، دلشيان لاي نيشتيمانى خويان و مال و منداليان بوو".^{۸۲۱}

كه مو كورتيه كى ديكه ي سوپاي سه لاهه ددين نه و به وو، كه ده بوو ميره كاني، له كيسه ي خويان نه رك و مه سه رفى لق و

814 النوادر، ۲۳۵. الروضتين، ۲۰۳/۲. مفرج الكروب، ۴۰۴/۲. الانس الجليل، ۳۹.

815 النوادر، ۲۲۳.

816 الروضتين، ۲۰۳/۲. مفرج الكروب، ۴۰۴/۲. ابو الفداء، المختصر، ۱۰۵/۵. السلوك، ۱۱۰/۱. صلاح بن يحيى، تاريخ بيروت ص، ۲۱. شفاء القلوب، ۱۷۷.

۸۱۶ الفتح القسي ۶۰۵. الكامل، ۸۵/۱۲. ابن العبري تاريخ مختصر الدول، ۲۲۳. الغساني، الملك الاشرف عيماد الدين ابوالعباس اسماعيل، المسجد المسبوك والجوهر المحكوك دار التراث الاسلامى للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت، دارالبيان، بغداد، ۱۳۹۵/۵، ۱۹۷۵، ص ۲۱۷ (ابن كثير) به هه لده چوه و ماوه كه ي به سى سال و شه ش مانگ داناه : البداية والنهاية ۳۵۰/۱۲.

818 النوادر، ۲۳۵. مرآة الزمان، ۴۱۹/۸. الروضتين، ۲۰۴. وفيات الاعيان، ۲۰۰/۷. مفرج الكروب، ۴۰۵/۲. النجوم الزاهرة، ۴۸/۶. الانس الجليل، ۳۹۰.

819 النوادر، ۲۳۵. مرآة الزمان، ۴۱۹/۸. النجوم الزاهرة، ۴۸/۶. الانس الجليل، ۳۹۰.

820 النوادر، ۲۳۵. الفتح القسي، ۶۰۴. الروضتين، ۲۰۴/۲. وفيات الاعيان، ۲۰۰/۷. مفرج الكروب، ۴۰۵/۲. النجوم الزاهرة، ۴۸/۶.

821 النوادر، ۲۲۳.

په له کانی خوځيان بکيښن، که به شيك بوون له سوپاي گشتي و سهربازه کانيش، خوځيان پيداويست و که لويه و نازوقه ځي خوځيان پيدا بکي. له بهر نه وه جاروبار ده بوون به ژير قهرزه وه، نه مهش به ته وای جارپس و بيژاري کردبوون.^{۸۲۲} جا، نا نه مه يه که ميژوونووسان به "که م خه رجي" و "قهرزاري" ناوی ده بن.^{۸۲۳}

نیدی کاتيکيش ته بایي به رپا بوو و کاروبارو پيسايش سه قامگير بوو، سولتان فهرمانی دا، هه رکه سهو بگه پيته وه بو نيشتمانی خو. يه که م له شکريش که گه رپا وه، له شکره که ی هوليپر (أربيل) بوو، نه وه بوو له به رايی مانگی په مه زاندا به رهو هوليپر که و ته پي. دواي نه وان، نجا له شکري موسل و شنگار، له شکري قه لای (کیفا) يش گه رانه وه. نیدی، نا لي ردا شه رکه کانی سه لاهه ددين کوتايی هاتو، هه لمه تي سييه می خاچدروشمانيش به کوتا گه يشت، نه وه لمه ته گه وره و گرانه ی که به ده سکته و تيکی که م و سوکه له ته و او بوو. نه م ده سکته و ته ش بريتي بوو له شاري (عکا) و خاچدروشمان به سه ر لاشه ی موسولمانه کاندا چوونه ناوی، خوځيشيان نزيکه ی شه ست هزار خاچدروشميان ليکوژا.^{۸۲۴}

هه رچی سه لاهه ددينه، له وه ده چوو، دلای هه والی مه رگی پی دابی و نه و ه شي ده رکه کردبی که دواي مردنی خو چ ناکوکی گه لي پرووده دا. ناکوکی نيوان بنه مال که ی خو و ميره کانی. خوا له دلای نابوو، ميره کانی کاروباری جهنگ و ريکخستنی سوپا و که شتيگه لي ده رپا پشت گوئ ده خه ن. ناکوکی له نيوان ميره کان و سهربازه کانياندا، به رپا ده بی، به تايبه تييش له نيوان کوردو تورکه کاندا.^{۸۲۵} راستيشت ده وي، نه م هه موو نه نديشه و خه يالانه شي هاتنه دی، سولتان سه لاهه ددين پاش نزيکه ی شه ش مانگ، کوچی دوايی کرد. به رله و ه ش، له گه ل که سوکارو دوستانيدا قودسی به جی هيشت، تا له ديمه شق نارام بگری. له پروژي ۲۷ ی سه فهری ۵۸۹ ک/ريکه وتی (۳) ی مارتی (۱۹۳۱ ز) دا، سه ری نايه و هو به يه کجاری مالئاوايی کرد.

822 النوار، ۲۱۹. الروضتين، ۲/۲۰۰. مفرج الکروب، ۲/۳۹۱.

823 النوار، ۲۳۳.

824 سيد امير علي، مختصر تاريخ العرب، ص، ۳۲۰.

825 النوار، ۲۱۷. الكامل، ۱۱/۵۱۹. الروضتين، ۲/۱۹۹.

كەرتى چوارەم

چەكەكانى سوپاي ئەيىوبىيان

دەروازە:

كۆڭاي چەك و دوستكردنى چەك.

جۆرەكانى چەك:

يەكەم: چەكى سووك و سەتتە زەلام.

۱- شمشیر، خەنجەر، كارد (نیمچه شمشیر).

۲- پم، تەور، كوتەكى ئاسن، كوتەك، گۆپال.

۳- كەوان و جۆرەكانى:

ا. جیرەكەوان.

ب. كەوانى چەرخ.

ج. زەردەكەوان.

د. كەوانى پى.

ه. كەوانى پینچ تیر.

و. كەوانى چوار پالئو.

ز. كەوانى نەوتھاویژ.

۴- قوچەقانى، بەردەقانى (المقلاع).

دووم: چەكى قورس:

۱- نەوت و ئاورھاویژەكان.

۲- ئامیرگەلى دەستە جەمعی:

ا. مەنجەنیق.

ب. دەبابە و پاشكۇكانى.

سییەم: چەكى تەنپاریز

چوارەم: پەيكوئى ئاسن

پینچەم: عارەبانە (گالیسكە).

لێکۆڵینەوهی چەك و جبه‌خانه‌ی شەپو جەنگی هەر قو‌ناغی له قو‌ناغه‌كانی میژوو، وەك ئاوی‌نه، پله‌و سه‌ویه‌ی سەنعەت‌کاری و ئاستی تەکنۆلۆجیای چەکی ئەو سەردەمەمان پێشان دەداو، هەر بەو پێشەش کانسازسازی و دەرھێنان و تواندەنەوه‌و پالۆتن و تیگە‌ل‌کردن و ئاوی‌تە‌سازیی کانساز، بزاقی دارتاشی و دارپرین و شتی دیکە‌ی لەو جۆرە بابە‌تانە‌مان بۆ دەرە‌خا. ئەو کانسازیانە، لە هەندێ جیگە‌دا لە مۆلگە‌ی نشینە‌ی خە‌لکە‌وه‌ دورن لەم بارە‌دا، هەر لەو‌ی کانسازیی دەرکێن و بە پوختی دە‌گوازی‌نە‌وه‌ و دەرپێن بۆ مۆلگە‌کانی سەنعەت‌کاری و پێشە‌سازی، یان هەر لە هەمان شوینی کانسازیکردنە‌کە‌دا، لە نزیک کانه‌کانیانە‌وه‌، یان لە نزیک جەنگە‌ل و دارستانە‌کانە‌وه‌ سەنعەتی جۆراوجۆریان لێ‌ دروست دە‌کری، ئەو‌ی چەك بێ‌ دە‌نێ‌دری‌ن بۆ جە‌نگاوە‌ران، یان بۆ بە‌رپرسی شارە‌کان.

هەرچی پارە‌دارکردن و ئە‌ركو مە‌سرفە‌ی چەك دروستکردنە، ئە‌وه، ئێمە هیچی لێ‌ نازانین. نازانین ئایا دە‌ولە‌ت ئە‌م ئە‌رك و مە‌سرفە‌ی دابین دە‌ک‌رد؟، یان پارە‌ی دە‌داو، لایە‌نی پسپۆ‌ری و وە‌ستاو شارە‌زا دروستیان دە‌ک‌رد؟. دوو میژوونووسی خە‌لکی میسر (عثمان النابلسي) و (المقریزی) قە‌لە‌میان لە هەندێ لایە‌ن و بابە‌تی چەك و سەنعەتی چەك وەرە‌داو. یە‌کە‌میان دە‌لێ: "لێ‌رە‌وارو جە‌نگە‌ل و دارستان، هەر هە‌مان حوکمی کانسازکان دە‌یان‌گری‌تە‌وه‌، مۆلکی (بیت المال) ی موسلمانان و مۆلک و تاییبە‌تی هیچ کە‌سیک نین".^{٨٢٦} (المقریزی) یش گوتوویە‌تی: دیوانی سە‌ل‌احە‌ددین پریاری دەرک‌ردووه‌، دارستانە‌کانی میسر، بە تاییبە‌تیش دارستانە‌کانی ناوچە‌و دەرە‌ی: (بهنسا، سفت، أشموتین، آسیوط، أخميم و قوص) هە‌موو مۆلکی دە‌ولە‌تن.^{٨٢٧}

کو‌گای چە‌ك و دروستکردنی چە‌ك

ئە‌و میژوونووسانە‌ی میژووی سە‌ردەمی سە‌ل‌احە‌ددینیان نووسیوه‌، هە‌ند، گو‌ییان بە‌ باسی دامودە‌زگای دە‌ولە‌ت و سیستە‌می ئە‌و دامودە‌زگایانە‌ نە‌داو، دەرە‌ست نە‌بوون. تە‌نیا (أبن مماتي) نە‌بێ. دە‌نا ئە‌م میژوونووسانە‌ی سە‌ردەمی سە‌ل‌احە‌ددین، هیچیان بە‌ وێنە‌ی میژوونووسانی سە‌ردەمی مە‌مالیک، بە‌ نموونە‌ وە‌ك: (النويري، القلقشندي، المقریزی، ابن تغری بردي و السیوطي) بە‌تە‌نگە‌وه‌ نە‌بوون.

میژوونووسانی سە‌ردەمی سە‌ل‌احە‌ددین، تە‌نیا باسی بزاق و چالاکیی سە‌ربازیی سە‌ل‌احە‌ددین و سوپای سە‌ل‌احە‌ددین و ب‌نە‌مالە‌و خ‌زم و میرە‌کانی سە‌ل‌احە‌ددینیان ک‌ردووه‌، هەر لە‌بەرئە‌وه‌یە‌ کە‌ ژێ‌دەر دەرە‌ی نادرینە‌وه‌ باسی دامودە‌زگا و پێ‌خستنی بزاقی دە‌ولە‌تی سە‌ل‌احە‌ددین ب‌کات. بە‌ نموونە‌، باسی دیوانی سوپا، کو‌گای چە‌ك و پێ‌خستنی ئابووری کاتی جە‌نگ و کاتی ناشتی ب‌کات، و‌اتا باسی ئە‌مانە‌یان نە‌ک‌ردووه‌، خۆ هیچ دە‌ولە‌تی بە‌بێ‌ دامودە‌زگا و دیوان، نابێ. جا، ئە‌گەر ب‌شمانە‌وێ‌ سوود لە‌ کتێ‌بە‌کانی پێ‌ش سە‌ردەمی سە‌ل‌احە‌ددین، یان پاش سە‌ردەمی سە‌ل‌احە‌ددین وەر‌گیرین، ئە‌وه، لە‌و بارە‌شدا، دیسان سوودمە‌ند نابین و، مە‌رج نییە‌ ئە‌وه‌ی کە‌ تێ‌شیاندا هە‌بێ، وە‌ك ئە‌و واقیعه‌ وە‌هابن کە‌ لە‌ سە‌ردەمی ئە‌یوبیانیاندا لە‌ ئارادا بووه‌. نە‌خاسە‌ ئێمە سە‌رچاوە‌یە‌^{٨٢٨} کە‌مان دە‌ست دە‌کە‌وێ‌ کە‌ باسی پێ‌خستن و پێ‌خراوە‌کانی دە‌ولە‌تی نوو‌رە‌ددین و دە‌ولە‌تی ئە‌تابە‌کی ب‌کا.

(أبن مماتي) دە‌لێ: کو‌گاکانی چە‌ك کارمە‌ندگە‌لیکیان هە‌بوون، ئیشیان تێ‌دا دە‌ک‌ردو، پێ‌داویستی دارو تە‌ختە‌و ئاسن و چە‌پرە‌ك و کە‌ول و پە‌نگ و بۆیاغیان بۆ دە‌هات و فەرمانیان دە‌دانێ‌ چە‌کی جۆرە‌جۆریان لێ‌ دروست ب‌کە‌ن.^{٨٢٨} هەرچی (القلقشندي) یە، ئە‌وه، ئە‌و دە‌لێ: لە‌ زە‌مانی ئێمە‌دا (واتا سە‌ردەمی مە‌مالیک)، بە‌ کو‌گای چە‌کیان دە‌گوت

826 - لمع القوانين المضية في دواوين الديار المصرية، ص ٤٨٠.

827 - الخطط (طبعة بولاق) ١٩٣/٢.

828 - قوانين الدواوين، تحقيق: عزيز موريال عطية، طبعة المصر ١٩٤٣، ص ٣٥٤.

(سیلاح خانە)، ھەموو جوړە چەکیکیان لەوێ دادەنا.^{۸۲۹} ئەوجا، یەكەیهكە ناوی چەكەکانی زەمانی مەمالیک دەلی. لە جیگایەکی دیکەدا پێی دەلی خانە ی چەك (بیت السلاخ)، ھەروەھا (زەردخانە) شی پێی دەلی، لەبەرئەو ھەمیشە پەرە لە زری و زنجیر، ھەموو جوړە چەکیکی پێویستی سوپای میسری لی دروست دەکرا بەشی سوپاکە دەکردو "بۆ ھەموو ولاتی شامیش دەنێردراو شارو ولات و قەلا و قایمکاریشی پێی ناوەدان دەکرانەو نوێ دەکرانەو".^{۸۳۰}

لە گوکای چەکدا "وەستا گەلی ھەبوون، ھەر لەوێ دەریان و جەبەخانەو چەپرەکی کۆنیان تازە دەکرەو، بەو وەستایانەیان دەگوت (زەردکاش)، ئەم وشەییە (أعجمی)یە، واتا عەرەبی نییەو مانای زنجیر سازە".^{۸۳۱} جگە لەو چەکیشیان دروست دەکردو دەمەزەردو زاخاودان و تیزکردنەو ھەموو جوړە جوانکاریەکی پێویستیشیان بۆ ئەنجام دەدا، تا چەكەکان لە مۆرقەو ژەنگ و کوێ و کۆنبوون بپاریزن.^{۸۳۲}

ھەرچی بەرپرسی کاروباری کۆگاکەشە، ئەو، پێیاندەگوت (بەرپۆبەری کۆگای چەك)، فرمانی سەرشاری ئەو ھەبوو سەرپەرشتیی کاروباری چەكەکان بکا، چ چەکی، ھات تۆماری بکا و چی دەرچوو، بینوسی.^{۸۳۳}

جا بەم بۆنەییەو، کەباسی چەك دەکەین، دەلیین: درێژەکیشانی شەپو جەنگ لەگەڵ خاچدروشمانی داگیرکردا کە دووچاری ناوچەکە بوو، نەخاسمە تووشی ولاتی شام بوو، بوو مایە پەیداوونی چەكسازییەکی چالاکی شەپو جەنگ، بەتایبەتی شەكە ناوچەکە ھەندێ ماددە سەرھاتی و ماددە خاوی تیدا فەراھمەو کۆمەلی وەستاو پێشەسازی دەستەرنەگیزی تیدا، چونکە ولاتی شام، ھەر لە زووەو، داروباری بەناوبانگ بوو، چیاکانی جەنگەل و دارستانی چری پەر لە داری بە نمونە، وەك داری سنەوبەر^{۸۳۴}، سەرۆ بەروو و داری دیکە لەو جوړە بابەتانە بە زۆری تیداو.

وہلی ناوچەکە ئاسنی کەمە، لەبەرئەو کاربەدەستانی ئەم ولاتە. بەتایبەتی شەكە سەلاحەدەدین. ئەم ئاسن کەمیەیان بە ئاسنی ھاوردە لە ئیتالیەو پەرکردەو.^{۸۳۵} ئاسن لە ھەندێ ھەریمی شام و موسڵدا ھەبوو، (المقدسي البشاري) لە باسی شامدا دەلی: "لە چیاکانی بەیروتدا ئاسن ھەیە".^{۸۳۶} ئەو ئاسنە، وا دیارە، لە سەردەمی شەپەکانی خاچدروشماندا، لە کەنەکانیان کانسازی دەکران (دەردەھێنران)، چ لە لایەن موسولمانان و چ لە لایەن خاچدروشمانی شەو. کە ئەم ناوچەییەیان داگیر کرد. سەرھای ئەو داری لوبنان، ناوچەیی موسلیش، جگە لە قیرو نەوتی سپی. کە بۆ ئاگربارینەکان پێویست بوون. ئاسنی زۆریشی تیدا دەست دەکەوت.^{۸۳۷}

موسل، ناو بەناو، پیت و بەرکەتی خاکی خۆی و، دەستکردی پێشەسازو وەستایانی خۆی دەگەیانە سەلاحەدەدین، "بەبار نەوتی سپی و قەلغان و پرمی بۆ دەناردو، لە ھەموو شەمەک و پیداو یستییەکیش، کامە ی زۆر قایم و زۆر دروست و زۆر نایاب بووایە، ئەو داری بۆ دەنارد".^{۸۳۸}

ھەرچی میسرە، ئەو، تا بلیی دارو تەختە ی زەبەنی ھەبوو، بۆ دروستکردنی کەشتی سوودی لیوێدەگیرا.

829 - صبح الأعشى، ۴/۷۲۳.

830 - صبح الأعشى، ۴/۱۸۳.

831 - ن، م. ص ۱۱/۱۲.

832 - النويري، نهاية الأرب، ۸/۲۲۸، ۶/۲۰۰ وما بعده.

833 - صبح الأعشى، ص ۳۲.

834 - ابن شداد، الأعلام الخطيرة، طبعة المعهد الفرنسي للدراسيات العربية، دمشق ۱۹۶۲، ج ۲، ق ۲، ص ۱۰۱.

835 - Claude Cahen, Les Changements Techniques. P,118.

836 - المقدسي البشاري، أحسن التقاسم في معرفة الأقاليم، طبعة بريل، لندن ۱۹۰۶، ص ۱۸۴. ابن شداد، الأعلام الخطيرة، ن، ص.

837 - المقدسي، ص ۱۴۵.

838 - الفتاح القسي، ۳۵۰. الروضتين، ۲/۱۴۸. مفرج الكروب، ۲/۳۰۷.

(القلقشندي) دەلى: چەك لە مىسر دروست دەكراو دەنئىردىرا بۇ شام.^{۸۳۹} ئەم مىژوونووسە باسى زەمەنى مەمالىك دەكا، بەلام زۆر نىكە لەو دەى سەردەمى ئەيىوبىيەكانىش بگىتەو.

لە بابەتى مىژووى چەكدا، دەبىنن، مىژوونووسان، بە گەرمىى باسى ناوى چەك و جۆرى چەك و چۆنىتى دروستكردى چەك دەكەن، ئەو دەش دەلئىن كام چەك و، كام چەك، بۇ يەكەمجار لە مىژوودا خراوەتە كار، كەچى بە دەگمەن باسى جىگای دروستكردى ئەو چەكانە دەكەن. لەبەرئەو زۆر گرانه بۇ ئىمە شوناسىيەك لەو بارەيەو و دەست بىنن و شتىكى ئەوتوى لى بزائىن. تەنیا شمشىرو كەمى چەكى تر نەبى. كە ئەوانەش لە جىگای خوياندا باسيان دەكەين.

وېراى چەك لە مىسر، رەنگە چەكى قورس لە هەندى شارى ولاتى شامىش دروست كرابى، دەق و ژىدەرىكى ئەوتوشمان، بە دەستەو دەيى. ئەم جۆرە چەكە قورسانەى بە نموونە، وەك مەنجەنىق و دەبابە، قولە و پەيزەو بەدانەو چەكى دىكەى لەو جۆرە بابەتانه، بە ئەسل ھەر لە دارو تەختە دروست دەكران، ئەم دارو تەختەيەش لە ولاتى شام مىسردا زۆربوون و بە ئاسانى دەست دەكەوتن، زۆر دووريشە ئەو ئامىرو ئامرازە گەورانە بە دروستكراوى و بە حازرى لە جىگای دىكەو ھىنرابن، چونكە قورس و گرانب، گواستەو ھىان زەحمەتەو ئەرك و مەسرەفىكى زۆرىشيان تىدەچى. (أسامه بن منقذ) باسى جۆرە زىنى دەكا، كاتى خوى لە (غزە) دروستدەكراو ھەر بەو ناوەشەو ناودەنرا.^{۸۴۰}

(الحسن بن عبدالله) لە باسى كەواندا، دەلى: ئەو كەوانەى لە دىمەشق دروست دەكرى "لە كەوانى ھەموو ولاتى باشتەر".^{۸۴۱}

جۆرەكانى چەك

ئەم چەكانە، جون، جۆن، دابەش دەكەين، جۆنى يەكەم چەكى سووكى سەلتە زەلامە، جۆنى دووھم چەكى قورسى ھەموو دەكەين، ئنجا چەكى خوپارىزيىو، پاشان كىمىيى.

يەكەم: چەكى سووكى سەلتە زەلام:

۱- شمشىر:

شمشىر ناودارتىن چەكە، بە درىژاى مىژوو، لە ھەموو شەپو جەنگىكدا خرايىتە كار. عارەب، بەر لە ئىسلام بەكارى ھىناو، شمشىر دواى پەيدا بوونى ئىسلامىش ھەر ماىەو ھەبوو پىروژتىن و بەكارتىنى چەكى دەستيان، بوو بە چەكى دەستى سەربازان، بە شمشىر ھىرشيان دەبردە سەر دوژمن و كەلەپچەيان دەكردن و ورك و لاتەنگەى ئەسپەكانيان پى دەدرىن. شمشىر لە ھەموو چەكى زياتر ناوى زۆرى ھەبوو و زۆرتىر باس كراو و بە شان و باليدا ھەلدراو. ناوى شمشىر چەندىن جارىش لە قورئان و فەرموودەكانى پىغەمبەردا ھاتوو. عارەبان ھەمىشە شەيداي شمشىر بوونەو لاىان سامناك بوو و پىزى لى گىراو، زياتر لە سەد ناوى لى نراو، ھەموو ئەو ناوانەش، نازناو و خەسلەتەكانى بوو، شتىكىش بەو ھەموو خەسلەتەو باس بكرى و ناوبىرى، ماناى ئەو يە كە زۆر خۆشەويست بوو و جىگای فەخرو شانازى بوو.^{۸۴۲}

شمشىر ھەبوو ناوى وەستاكەى لىنراو، ھەشبوو "مۆركى جىگای لىنراو و بە ناوى ئەو شارەو كە لىى دروستكراو، ناونراو، ئەو شمشىرەى لە ھىندستان دروست كرابى و مۆركى ھىندى پىو بووبى، ناونراو (مەھد، ھىندى)، ئەو دەش لە يەمەن دروستكرا، پىياندەگوت (يەمانى) ھەرچى ئەو دەى (مشارف) كە گۆندىكى عارەبەو لە

839 - صبح الأعشى، ۱۸۳/۴.

840 - الاعتبار، ص ۲۸.

841 - آثار الأول، ص ۱۶۰.

842 - محمد فرج، المدرسة العسكرية الاسلامية، دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۶۹، ص ۲۴۴.

عوربانی عیراقهوه نزیکه، نهوه، پیی دهگوترا (مه شریفی).^{۸۴۲}

شیرگه‌ران (شیرسازان) زۆر به رازاندنه‌وه‌ی شمشیره‌وه ماندوو ده‌بوون، جاری وا هه‌بووه گه‌وه‌رکوتیان ده‌کرد، جار جاره‌ش ده‌سک و مشتێ شمشیریان له‌ زێر، یان له‌ زیو ده‌گرت، هه‌رچه‌ندیشه، گرنگ شیره‌که‌یه، نه‌ک جوانیه‌که‌ی.^{۸۴۴} (کورد قوولتیشی بۆ ده‌چێ و ده‌لێ: (به‌پیش نییه، به‌ ئیشه).

ولاتی هند جیگای شیرگه‌ری و هه‌ناردنی شمشیر بووه. ناسن و پۆلاشیان بۆ ده‌روه، بۆ شمشیرسازی ده‌نارد، ولاتی ئیسلام ده‌یانیه‌نناو، ده‌یاننارد بۆ دیمه‌شق، بۆ دروست کردنی شمشیری دیمه‌شقی، هه‌ندی ده‌قهری شامیش. وک باسمان کرد. ئاسنی تیدا هه‌بوو،^{۸۴۵} له‌ناوچه‌کانی (الفرزل، دوما، الشویر، مشقرة، حوران و القلمون) ئاسن ده‌رده‌هینراو،^{۸۴۶} ده‌نێردا بۆ شیرگه‌رانی دیمه‌شق و شمشیریان لێ دروست ده‌کرد، له‌سه‌ر تیغه‌که‌ی ئایه‌تی قورئان و شیعری دنه‌دانیان لێ هه‌لده‌که‌ند، تا خه‌ک بیکړێ و بۆ کوشتاری دوژمن ناماده‌ بیی. (د. زکی) ده‌لێ: نه‌م شاره، به‌و شیویه‌ له‌ سه‌ر دروست کردنی شمشیری دیمه‌شقی به‌رده‌وام بوو، تا، ته‌یموری له‌نگ له‌ سالی (۸۰۳/ک / ۱۴۰۰ز) دا، شاره‌که‌ی داگیرکردو هه‌ندی له‌ وه‌ستای شیرگه‌رو کرێکاری شیرسازی و هه‌زهرمه‌ند و خاوه‌ن پیشه‌ی دیکه‌شی لوول داو ناردیانی بۆ شاری (سه‌مه‌رقه‌ند) و له‌وێ نیشته‌جیی کردن.^{۸۴۷} جگه‌ له‌ دیمه‌شق، له‌ قاهره‌ و له‌ موسلیش کارگه‌ی شمشیرگه‌ری و شیرسازی هه‌بوو.^{۸۴۸}

(د. زکی) باده‌داته‌وه سه‌ر باسی شمشیری دیمه‌شقی و، وه‌ها ده‌رده‌خا که‌ ناوبانگی دیمه‌شق به‌م شمشیرگه‌رییه، له‌ سه‌رده‌می جه‌نگی خاچدروشمندا، زۆری خراوه‌ته‌ سه‌رو، نه‌و ناوبانگه‌ گه‌وره‌یه‌ی نه‌بووه‌و، شمشیری نایاب ته‌نیا له‌ دیمه‌شق دروست نه‌کراوه‌و، ده‌لێ: به‌لێ، دیمه‌شق جیگای شیرگه‌ری بووه، به‌لام سه‌رچاوه‌و ژێده‌ری نه‌ده‌بی و میژووی و کلتووری که‌ هه‌تا ئیستا به‌رده‌ستمان که‌وتوو، ناوی هیچ چه‌کیکی دیمه‌شقی تیدا نه‌بووه‌و هه‌تا نه‌پروش، نازانین، کام شمشیری جوان و نایاب، له‌م هه‌موو شمشیره‌ چاکانه، له‌ دیمه‌شق دروست کراوه.^{۸۴۹}

به‌پای ئیمه (د. زکی) له‌م پوه‌وه له‌ پۆلی دیمه‌شق که‌م ده‌کاته‌وه له‌ بواری شیرگه‌ریدا هه‌قی خۆی پی نادا، جگه‌ له‌وه‌ش قسه‌کانی له‌گه‌ل پێشتریدا له‌یه‌ک ناچن و جیاوازن، به‌لام نه‌گه‌ر قسه‌کانی (الطرسوسی) راست بن. که‌ ده‌لێ: "شمشیر هه‌ندیکی له‌ مه‌غریب و نه‌ده‌لوس و ولاتی پۆم دروست ده‌کران، هه‌شبوو له‌ ولاتی هندو چینه‌وه ده‌هات، که‌ نه‌مه‌یان شمشیری چاک و ده‌گمه‌ن بوو. وه‌لێ کانه‌زای میسر، نه‌و په‌واجه‌ی نه‌بوو. " ^{۸۵۰} نه‌گه‌ر (الطرسوسی) راستی کردبێ و وه‌هابووبێ، نه‌وه ئیمه‌ش ده‌خاته سه‌ر نه‌و پڕویه‌ی که‌ شاری دیمه‌شق، نه‌ک هه‌ر له‌ سه‌رده‌می ته‌یموری له‌نگه‌وه، بگه‌ر به‌ر له‌ سه‌لاحه‌ددینیش، ورده‌ ورده‌ ناوبانگ و پیگه‌ی پابردووی خۆی، له‌ بواری شیرگه‌ریدا داویه له‌ که‌می و پی به‌ پی، به‌ره‌و پاش چوووه‌و نه‌و شوهرته‌ی نه‌ماوه. واتا ولاتی شام و میسر له‌ سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددیندا، که‌

843 - کتاب، خزائن السلاح: دانه‌ره‌که‌ی نادیاره، ده‌ستنوسێکی وێنه‌گراوه له‌ کتێبخانه‌ی خوێندنه‌ بالاکان، کۆلیژی ئاداب/ ۳۲۸، زانکۆی به‌غدا (ژماره‌ی سپاردنی ۱۲۳۲) په‌ره‌ی ۰۰۲۴. صبح الأعشی ۱۴۰/۲. که‌چی (یاقوت الحموی) ده‌لێ: (المشارف) دیهاتی نزیک حوران و (بصری) شامیش هه‌ر نه‌وێ که‌وتوووه (شمشیری المشرفه) یش هه‌ر له‌وێ دروست ده‌کړی، معجم البلدان، ماده‌ المشارف.

844 - صبح الأعشی، ۱۴۰/۲.

845 - المقدسی، أحسن التقاسیم، ۱۸۴.

846 - د. عبدالرحمن زکی، السیف فی الاسلام، دار الکتاب العربی، القاهرة ۱۹۵۷، ص ۱۰۵.

847 - د. زکی، السیف، ص ۱۰۶. احسان هندی، الحیاة العسكرية، ص ۷۹.

848 - د. حسین حبشی، نورالدین والصلیبیون، ۱۵۵.

849 - د. زکی، السیف، ص ۲۱۱.

850 - التبصرة، ۱/ ۱۹.

(الطرسوسي) تیدا ژیاوه، پیځه یه کی نه وتویان له دروستکردنی نه م چه که دا نه بووه.^{۸۵۱} کهوابی، شمشیر له دهر وه هاتووه.

ماددهگه لی ناموؤ به گوئی ناسازو سهیرو سه مهردی به نموونه، وهك "اهلیچ کابلی، بلیلچ، مغنیسیا، شابرکان، نزاریح^{۸۵۵}، سقمونیا، سنبدو تنكار^{۸۵۶} ناو دهبا كه گوايا، ئه مانهش له دروستکردنی شمشیردا، له گه ل ئاسن سوودیان لی وهرده گیری. ههروهها هه ر بو ئه و مه بهسته، هه ندی شتی تریش دینیته وه، به نموونه، وهك "تویکلای هه ناری ترش و، رهشكه و شملی و، مازوو، بهروو، هه ندی پروه کی دپکاوایی وهك (صیر)^{۸۵۷}. جگه له وانه، کاتیکیش، كه شمشیره كه دروست ده کری و ته و او ده بی، ده لی: "هه ندی ماده له ئاودان و تیژکردن و ده مه زهرکردنی شمشیره كه دا به کارده هیئری، به نموونه وهك: (قارچه که مارانه و لیکی داری عه وسه ج و خلتیهی شه راب و كه فی ده ریا و نه وشاترو شیری داری باینجان هه که رانه و (زه ره) ماده دی تری له و جوړه باب هه تانه)، كه شمشیره كه تیژترو جواتر ده كه ن و سه رت و سه ختی ده كه ن، تا وه های لی دی، هه موو شتی ده قلیشین و شووشهش ده بری.

851 - كەچى كۆلد كاھىن دەلى: ئەو ئاسىنى بۇ دروستىكىنى چەك بەكار دەھىتىرا، پىيى دەگوترا (ئاسنى دىمەشق). بىۋرە: Claude Cahen, *Les Changement Te Chniques militaires* P,118.

دروست دهكرئ، كه سئ ږه تل نهرمه ئاسن دئښ، له گهل يه ك ږه تل شاپر قاندا دهخريته بوتهيه كه وهو كيښي پيښج درهم مه گنيسايي تيده كړئ و مشتكيښ څاردي تويكله هه ناري ترشي پيوه ده كړئ، نه و جا له سهر څاگر ده دريته بهر مووشه دمه، تا له قالبه كيدا ده تويته وه، پاشان هيلكه كه ي به سهر دا ده ږږښښ و شمشيركي ملپه ږني لي ديته دي. هه رچي چونيښي شمشير هه لگرتنه، نه وه، بهر له سهر دمي سه لاهه ددين به ماوه يه كي كه، گوږاني به سهر دا هاتبوو، زووتر ده ياننا به شان يانه وه، به لام (سيف الدين غازي بن عماد الدين زهنگي) كړدي به باو، له پشتيني بيه ستن.⁸⁵⁹ راستنيشت ده وئ، هه ندئ جوړه چهك، هه ند به زوري به كار ده يږنران، ميژوونووسان پيوستيان به باس كړدنې نه ما، هيچ جهنگاو هريكيښ نه بوو، چه كيكي پي نه بئ، به تايه تيش شمشير، يان چه كيكي ديكه ي له جياتي شمشير هه لگرتني، به نمونه، وهك:

۲- څه نجهر:

نهم چه كه ش، تيغيكه له شمشيري كه وانه يي (لار) ده چئ، به لام بچو كتره. هه شه بچو لانه يه، له گير قاندا جيگاي ده بيه ته وه. خه نجهر، خواسايي به بهر پشتيښدا ده كرا، هه تا نه مږوش، له هه ندئ له ولاتاني جيهاندا به كار ده يږنري، به لام كه متر، نه خاسمه له هه ندئ ولاتي ږوژ هه لاتدا، له ناوچه شاخاوي و سارانشينه كاندا، كه م كه مئ ده بږنري و، كه سيش نيبه خه نجهري نه ديبي و نه زاني چيبه. چه كيكي ديكه ش هه يه، وهكو خه نجهر وايه، كه چي له سهر چاوو و ژيډه ردا به ده گمهن باس كراوه، نهو چه كه پييان گوتووه، نيمچه، نه وانه ش كه باسيان كړدووه به (نمجاه) ناويان بردووه، چونكه وشه كه، وشه يه كي كوردييه و زمانيان گوي بو ناك، مه به ستيشي له (نيمچه) نيوه شمشير، چونكه له شمشير كورتره و خه نجهريكي كه وانه ييه و له شمشير ده چئ، به لام بچو و كتره.⁸⁶⁰ ده لئښ سه لاهه ددين، خوښي له و كار ده گوره يه ي به قه ده وه بووه له سهر كه و تنه كه ي شهي (حطين) دا، ههر به و چه كه ارناط (ږينو دي شاتيون) ي سهر گه وري شاري (الكرك) ي به ده ستي خوي كوشتووه.

۳- ږم:

ږم، چه كيكي نووك تيژ، ئيسلام و عاره بيش به كاريان هيڼاوه، ږم تيلايه كه، چوار تا هوت گه ز دريژ. ئاسنيكي نووك تيژ له نووكه كه ي گيراوه. دوو جوړي هه بوو، جوړيكيان له جوړه قاميشيكي پته و، كه له ولاتي هند شين ده بي، دروست ده كړئ. وهكو قاميش قه فقهه و گري گرييه، به لام ناوه كه ي به تال نيبه، پته وه.⁸⁶¹ به و جوړه ږمه ده لئښ (الخطي)، چونكه له هندستانه وه ده يږنرا بو شاروچكه ي (الخط) له ولاتي به حره يښ و، له ويښه وه ده گه يشته ده ست عاره ب و ئيسلام و خه لك ي دي. جوړي دووه م، له داري تويكل قايي، وهك داري به ږوو و داره به ن و نه و جوړه دارانه دروست ده كرا، پي ده گوترا (الذوايل)⁸⁶²، واتا وشكه ل. (ابن سيده) ده لي: نه و ناوه ي بويه ليږنراوه، چونكه وشكه و تويكله كه شي قايمه.⁸⁶³ هه رچي ئاسنه تيژه كه ي نووكه كه يه تي، نه وه پييان ده گوت نيژه. ږم، سواره كان هه ليانده گرت، وه لي ږمي پياده كان له هي نه وان كورتر بوو، ده يانگوتئ (المزراق)⁸⁶⁴ واتا (كونكه ر)، زور چاكيښيان به كار ده هيڼا.⁸⁶⁵ له جهنگي خاچدرو شماندا، جوړه ږميكي تر باوي سه ندبوو، پييانده گوت، كوښتاريان (Contarian) چونكه له داري دروست ده كرا، به يوناني پي ده گوترا (كوښتاريان).⁸⁶⁶

859 - الكامل، ۱۱/۱۳۸. أبو الفداء، المختصر، ۴/۳۱. صبح الأعشى، ۴/۳۹.

860 - بنوږه: مفرج الكروب، ۲/۱۹۵. د. محمد التونجي، المعجم الذهبي، ص ۵۸۳.

861 - صبح الأعشى، ۲/۱۴۰.

862 - صبح الأعشى، ۲/۱۴۰.

863 - المخصص، ط/ المطبعة الكبرى الأميرية، بولاق، مصر، ۶/۳۱.

864 - التبصرة، ورقة، ۱۰۵/۱. ابن الأزرقي، بدائع السلك في طبائع الملك، منشورات وزارة الأعلام، بغداد ۱۹۷۷، ج ۱، ص ۱۵۹.

865 - نعمان ثابت، الجندية في الدولة العباسية، ط ۲، مطبعة أسعد، ۱۹۵۶، ص ۱۷۴.

866 - مفرج الكروب، ۱/۱۸۳، هامش ۳. د. زكي، السلاح في الأسلام، ص ۴۷.

خاچدروشمه‌کان، پرمی کۆنتاریایان هه‌بوو، ئه‌وه‌بوو، کاتی (العاضد)ی خه‌لیفه‌ی فاته‌می داوای له‌ نوره‌ددین کرد، که تورکه‌کان له‌ میسر بکیشیته‌وه‌و سه‌لاحه‌ددینی به‌سه‌و که‌سی تری ناوی، نوره‌ددین وه‌لامی دایه‌وه‌ گوتی: کۆنتاریاکانی ده‌ستی فه‌رنگ، مه‌گه‌ر ته‌نیا تیری ده‌ستی تورکان له‌ کاریان بڤه‌ن.⁸⁶⁷

(الذهبي) له‌ کاره‌سات و پروداوه‌کانی سالی (٥٧٥هـ / ١١٧٩) باس ده‌کاو، ده‌لی: "سه‌لاحه‌ددین هی‌رشى برده‌ سه‌ر شاری بانیا‌سو هی‌زه‌کانی په‌لاماری فه‌رنگیان دا، پاشان هه‌والیان پى گه‌یاند، که له‌شکرکی فه‌رنگ وا گه‌یشته به‌ره‌وه، سه‌لاحه‌ددینیش له‌ پر دای به‌ سه‌ریانداو دیتی، ئه‌وا ده‌ هزار پیاده‌ن و هزار کۆنتاریایان پییه‌".⁸⁶⁸

قسه‌کانی (الطرسوسي) وه‌ها نیشان ده‌دن، که. وه‌کو بلیی. پرمی کۆنتاریا تایبه‌ت بووه‌ به‌ فه‌رنگه‌کان، موسولمانان له‌و چه‌که‌یان نه‌بووه‌و ده‌لی: "بنو الأصفر و رومه‌ هاوجنسه‌کانیان جوړه‌ پرمی به‌کاردین له‌ داری (الزان) و داری (شوح) و ئه‌و جوړه‌ دارانه‌ دروست کراوه، پیی ده‌لین کۆنتاریا، ئه‌م رمه‌ دریز نییه، سواره‌کان له‌ که‌لپۆسی (قربوص)⁸⁶⁹ زینه‌که‌یان قایم ده‌کرد، به‌لام نی‌زه‌که‌ی کورت و پانه‌ له‌ ده‌مه‌ پاچ و ئه‌و جوړه‌ شتانه‌ ده‌چی".⁸⁷⁰

کتییی زۆر له‌ سه‌ر چۆنیی به‌کاره‌ینانی پم دانراوه، چ بۆ سواره، چ بۆ پیاده‌⁸⁷¹. (الطرسوسي) باسی چه‌ندین جوړ پم ده‌کا، که له‌ سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددیندا به‌کاره‌اتوه‌و و باو بووه‌⁸⁷² و ده‌لی: چاکترین رم، بۆ شه‌ر، رمی ره‌ق و پته‌وو کورته‌و برینی کوشنده‌یه. ئه‌م جوړه‌ پمه، نی‌زه‌که‌ی وه‌ک ده‌مه‌ بالته‌ تیزه‌و پانه‌ و بچوکه. وا دیاره، جوړه‌ رمیکیش هه‌بووه، وه‌کو تیر به‌ تیزى دهرده‌په‌ری و ژیدار بوو "پارچه‌یه‌ک له‌ ساق‌ت و برکی هه‌ندى پروه‌کی خو هه‌لواسی بۆ ده‌کرا به‌ ژى" و به‌ گرژبوون و خاوبوونه‌وی ئه‌م ژیییه، تیزتر دهرده‌په‌ری و دورتریش ده‌پۆیششت، ئه‌م پمه، مه‌مه‌یه‌کی بۆ کرابوو، ژیییه‌که‌ی لى قایم ده‌کرا، کاتیکیش پم به‌ده‌سته‌که به‌کاری بینایا، "مه‌مه‌که‌ی به‌ په‌نجه‌ی ده‌جوولاندو ژیییه‌که به‌رده‌بوو و تیره‌که‌ش به‌ تیزى دهرده‌په‌ری". ئه‌م جوړه‌ پمه، له‌ دوا دواى حوکمی فاته‌مییه‌کاندا هه‌بوو. ئه‌م قسانه‌ی (الطرسوسي) هی خو‌ی نییه، ئه‌و، له‌ (أبو الحسن الأبرقي الاسکندراني)ی وه‌رگرتوه، که ئه‌م به‌ ده‌ستی خو‌ی ئه‌و رمه‌ی بۆ (شاوری) وه‌زیری (ضرغام)ی دوا خه‌لیفه‌ی فاته‌مییه‌کان دروست کردبوو، ئه‌و شاوهری، که سه‌لاحه‌ددین سه‌رونی کرد.⁸⁷³

(الطرسوسي) پرمیکی دیکه‌ش باس ده‌کاو، ده‌لی: رمیکی تیر هاویژه، ناوه‌که‌ی کلۆره (بۆشه) و کرۆکی تیدا نه‌ماوه‌و چه‌ندین پارچه‌ی هه‌یه، به‌شیوه‌و به‌ شیوازی به‌کاره‌ینانیشی له‌ پرمی ساکار ناچی و جیاوازه، بۆ دروست کردنیشی تیلایه‌که (داری رمه‌که) دینن، راست ده‌یق‌لشین و ده‌یکه‌ن به‌ دوو پارچه‌ی یه‌کسانه‌وه، ئه‌وجا ناوه‌که‌ی ده‌کۆل و جوان لووسی ده‌که‌ن، تا گری و ته‌له‌زمی تیدا نامینى و پڤگا له‌ تیره‌که نه‌گرى، ئه‌وجا هه‌ردوو پارچه‌ کۆلراوه‌که، به‌ پووی ناوه‌وه‌دا جووت ده‌کرین و "به‌ که‌تیره‌و سریش پیکه‌وه ده‌نووسینرین" و چه‌ور ده‌کرین. پاشان له‌ درزی ژیره‌وه‌دا، مه‌مه‌یه‌ک چه‌سپ ده‌کرى، سه‌رووی مه‌مه‌که‌ پانه‌و له‌گه‌ل بڤکه‌ی ناوه‌وی کلۆره‌که‌دا ته‌خت ده‌وه‌ستى و مه‌مه‌که‌ ده‌که‌و‌یتته دهره‌وه، وه‌ک میلی تفه‌نگی ئه‌م زه‌مانه، به‌لام ئه‌و، له‌ ژیییه‌که‌ قایم ده‌کرى و، له‌ هه‌ردوو لا ته‌نیشتنی رمه‌که‌وه بزماریکیشی تی ده‌خرى، به‌ جوړى، که بی‌ت و بچی، میله‌که‌ش ده‌که‌و‌یتته پی‌شی و به‌رامبه‌ریشی پارچه‌ ته‌خته‌یه‌کی جوان نه‌خشینراوه‌و چه‌سپ ده‌کرى، لایه‌که‌ی دواى ژیییه‌که‌وه‌ی، درزیکى تیدایه‌ توند ژیییه‌که ده‌گرى. لایه‌که‌ی تریشی،

⁸⁶⁷ - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٦٠. مفرج الکروب، ١٨٣/١. ابن الفرات، ج١، مجلد٤، ص٨٧.

⁸⁶⁸ - العبر في خبر من غير، ٢٢١/٤.

⁸⁶⁹ - قربوص، یان (قربوس)، که‌لپۆزی زینه‌و، وشه‌یه‌کی کوردی په‌تییه‌و نه‌ به‌ (صاده‌)ه‌و نه‌ به‌ (سین‌ه‌)، به‌ کوردی به‌ (مشتووه‌ به‌رزه‌ بزمارکوته‌که‌ی پی‌شه‌وه‌ی زینی ئه‌سپ ده‌گوتری). وه‌رگیز.

⁸⁷⁰ - التبصرة، ١/١٠٥.

⁸⁷¹ - ابن هذیل الأندلسی، حلیه‌ الفرسان وشعار الجعان، دار المعارف، القاهرة، ص٢٠٥ - ٢٠٧. آثار الأول، ص١٦٢ - ١٦٣. أحمد بن محمد الحموي، النفحات المسکینه‌ فی صناعة‌ الفروسية، مطبعة‌ التقيض، بغداد، ١٩٥٠، ص٦٢ - ٦٣.

⁸⁷² - التبصرة، ورقة ٩٦/ب - ١٠٦/ب.

⁸⁷³ - التبصرة، ورقة ٩٦/ب.

قَلْبِي شَيْكِي تَيْدَايَه، هەر هه‌نده‌ی مه‌مه‌که بکه‌وێته ناوی ده‌یگری و نایه‌لی دابه‌زی^{٨٧٤}، ژێی ئەمه‌و ژێی که‌وانه‌که که‌ش و تووش ده‌وه‌ستن. ملی مه‌مه‌که‌ش، که که‌وانه‌که‌ی لی ده‌به‌ستری، ئەلقه‌یه‌کی پیوه‌ ده‌کری، به‌ جو‌ری، ئەگەر ژێیه‌که‌ رابکێشری، که‌وانه‌که به‌رده‌بی و به‌ په‌نج‌ه‌ش مه‌مه‌که‌ له‌ میله‌که‌ لاده‌ری و میله‌که‌ داده‌که‌وی و ژێیه‌که‌ی به‌ر ده‌بی و مه‌کۆی ناو کلۆره‌که‌ ته‌کان ده‌دا و به‌ تیژی تیره‌که‌ی به‌رده‌می ده‌رده‌په‌رینی^{٨٧٥}.

ئەم هه‌موو باس و خواسی رمسانی و خه‌سه‌له‌تی رمه، ئەوه‌مان بۆ ساغ ده‌کاته‌وه، که ئەم جو‌ره‌ رم و چه‌کانه‌یان به‌ره‌و چاکتر گۆپیوه‌و ئەم جواتر کردن و چاکتر کردنه‌ش، وای کردوه‌و رمی تازه‌ بابته‌ په‌یدا بی و ئاوێته‌یه‌ک بیته‌ له‌ رم و که‌وان و تیریش، واتا زه‌روور بووه، چه‌کی خیراتر و ئاساتر بۆ کوشتنی دوژمن دابین بکه‌ن. زه‌نی چاکسازان بۆ ئەو سه‌رده‌مه، گه‌لی گرنه‌و به‌ نرخ بووه، بی گومان ئەم ئامی‌رانه به‌کردار وه‌کارخا‌ون، هه‌رچه‌نده‌یشه میژوونووس و کاره‌سات و پرو‌داوونووسان. به‌گشتی، باسی ئەوه‌یان نه‌کردوه‌و، ئایا جه‌نگاوه‌ران کام جو‌ره‌ رم و کام جو‌ره‌ چه‌کیان له‌ کام شه‌رو له‌ کام جه‌نگدا به‌کاره‌یناوه، چونکه ئەوان به‌ هیچ کلۆجی به‌ ته‌نگه‌وه نه‌بوون و گو‌ییان پی نه‌داوه.

چه‌کی سه‌له‌ته زه‌لامی‌ش، ئەمانه‌ بوون:

١- ته‌ور^{٨٧٦}:

ته‌ور، چه‌کیکه، ده‌بری و ده‌په‌رینی و ده‌شکینی، له‌ پیکدا هه‌لپه‌ژان و شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌دا ده‌خرایه‌کار^{٨٧٧}. ته‌ور، کلکیکی کورتی هه‌یه‌و ده‌مه‌که‌ی تیژه‌و که‌له‌که‌ی له‌ مس، یان له‌ ئاسن دروست ده‌کری. ته‌ور، ده‌میکه‌و زۆر له‌ کۆنه‌وه به‌کاره‌اتوه‌و، وه‌لی زیاتر له‌ سه‌ده‌کانی ناویندا باوی زۆرت‌ر بووه‌و له‌ ره‌واجا‌دا بووه. جگه‌ له‌وه، که ته‌ور بۆ کوشتار به‌کاره‌ینراوه، تیپه‌کانی راکیشانی پیگا‌و رچه‌ش، به‌ناو لی‌ه‌ه‌وارو جه‌نگه‌لستاندا وه‌پیش له‌شکر که‌وتوون و به‌ ته‌ور داروده‌وه‌نیان بریوه‌ته‌وه‌و ریگه‌یان بۆ سو‌یا ته‌خت و خۆش کردوه‌و. هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌شه، که ئەم تیپی دارپه‌رانه وه‌پیش سو‌یا ده‌که‌وتن و له‌ به‌رده‌م له‌شکره‌وه ده‌رویشتن^{٨٧٨}.

هه‌ندێ ئامی‌ری دیکه‌ش هه‌بوون، له‌ ته‌ور ده‌چوون و هه‌مان سو‌ودیان هه‌بوو، به‌ نموونه، وه‌ک (الخطاف)^{٨٧٩} و (اللت)^{٨٨٠} که (الطرسوسی) ده‌لی: ته‌وریکی زۆر گه‌وره‌ بووه. ئەم ئامی‌ره، هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا به‌کاره‌ینراوه. میژوونووسان ده‌لین: (أسدالدين شیرکۆ) دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌له‌ته‌ی یه‌که‌می بۆ سه‌ر میسر سه‌ری نه‌گرت، بریاریدا له‌ میسر بکشیته‌وه، سه‌ربازو له‌شکری خۆی له‌ (یلبیس) وه‌ده‌ره‌ینا‌و خۆیشی له‌ دوا‌ی هه‌موویانه‌وه چا‌ودی‌ریی ده‌کردن "لیستیکی ئاسنی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، پاشکۆی له‌شکره‌که‌ی ده‌پاراست، موسولمانان و فه‌ره‌نگه‌کانیش سه‌یریان ده‌کرد"^{٨٨٢}.

874 - ئەم شرو‌قه‌یه‌ی (الطرسوسی) ده‌یکا، زۆر زه‌حمه‌ته به‌ر زه‌ینی ده‌ی، چونکه له‌لایه‌که‌وه، قسه‌کانی کورت‌ن و بی‌سه‌رو به‌رو نا‌په‌وانن، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئەو چه‌کانه به‌ سه‌رچوون و نموونه‌یه‌که‌مان ده‌ست نا‌که‌وئ، سه‌یری بکه‌ین و له‌ قسه‌کانی ئەم میژوونووسه‌ بگه‌ین. هه‌رچی ئەو وێنه‌و هیلکارانه‌شن، که له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا هه‌ن، ئەو سو‌وده‌ی نییه‌ و لی‌ی تی نا‌گه‌ین. زمانه‌که‌شی ئەوه هه‌ر مه‌پرسه، تا بلێی لا‌وازو دوا‌که‌وتوه. ئەم نه‌شازانه هه‌ندێ چه‌کی دیکه‌شی گرتوه‌ته‌وه که باسیان ده‌کا.

875 - التبصرة، ورقة ٩٩/ب.

876 - أَو (التب) به فارسی، یانی ته‌ور، (له‌به‌ره‌وه به‌ شه‌کی کلۆ ده‌لین: "الطبرزد" واتا شه‌کی به‌ "طبر" شکینرا) صبح الأعشى، ١٤١/٢.

877 - مفرج الكرب، ٣٤٤/٢.

878 - البستاني، دائرة المعارف، المجلد ٩، ص ٦٩٦.

879 - نعمان الثابت، الجندیة، ١٨٨. أحسان هندي، الحياة العسكرية، ١١٧.

880 - انظر: محيط المحيط، مادة (لت)، مفرج الكرب، ٣٠٠/١١.

881 - التبصرة، ورقة، ١/١٢٠.

882 - الكامل، ٣٠٠/١١، مفرج الكرب ١٤٠/١. الروضتين، ج ١، ج ٢، ص ٣٣٦.

٢- کوتهك و تیلای ناسن و گورز:

کوتهك داریکی سهر نهستورهو سهرهكهی تری، كه به دهستهوه دهگیری باریكهو جار جارهش سهره قورسهكهی بزمارکوت دهکری، تا زیاتر کاریگر بیټ. کوتهك زورتر سوارهكان بهکاریان دههینا.^{٨٨٢}

ههرچی تیلایه، كه (لت)^{٨٨٤} یشی پی دهلین، نهوه وهكو کوتهك وایه، بهلام تهنیا له ناسن دروست دهکری. ههرچی (گورز) یشه نهوه سهلهكهكهی ناسنهو کلکهكهی دارهو سهرتو قایمه.^{٨٨٥}

گهلی كهسیش دهلین، گورزو تیلای، ههریهك ئامیرن،^{٨٨٦} یان، گوايا، ئامیرهكه تیلایان پی گوتوه، پاشان ناوهكهی گورز به گورز.^{٨٨٧}

دووژمن، خوودهی ئاسنیشی له سهربا، نهمان، به تیلای گورز میشکیان دهپژانده.^{٨٨٨} لهبهرنهوه پییان دهگوت (المقمعة) واتا (ههناسهپ)^{٨٨٩} سوارچاكان له ژیر پییاننهوه له زینیان قایم دهکردو، کاتیکیش لهشهره شمشیرو شهره پم بیزار ببوونایه،^{٨٩٠} دهستیان دهبرد بۆ ئەم چهكهو شهرهكهیان پی یهکلایی دهکردهوه، چونكه چهکیکی زور کوشنده بو،^{٨٩١} "هیچ كهس بهرگهی نهدهگرتو بهر ههركهس كهوتبا، دهپساندو ههناوی دهخست".^{٨٩٢} (الطرسوسي) چهند جونیکی دی لهم ئامیره باس دهكاو دهلی: نهوانه سهلك و پهنگو ددانهكان و بزمارکوتی و دهسك و قاوگی کوشندهیان، كه جار جاره نهلماسیشیان لی قایم دهکرد، جیاواز بوون.^{٨٩٣}

ئهم ئامیره لهگهڵ دهستهویهخهبوونی دوژمندا، یهكسهر بهکاردههینراو سوپای ئهییوبی له شهرهكهی لهوهرگاكانی (عكا) دا بهکاریان هینا. نهوهبوو، لهو شهرهدا، سهلاحهددین پیشهنگی سوپاکی نارد به پیشهوهو لهو شهرهدا چهکی گورزو تیرو پم كهوتهكار.^{٨٩٤}

ئامیری گالۆك (چوماخ) یش ههبوو،^{٨٩٥} وهكو گورز وابوو.^{٨٩٦} سوپای ئهییوبی ئهم ئامیرهشی له ههندی پیکداداندا بهکارهینا. نهوهتا (ابن الاثیر) کاتی باسی داگیرکردنی قهلا سهختهكهی (برزبه) ی پوزههلاتی (لاذقیة) دهكا، ناوی ئهم چوماخه دهبا، كه به چاوی خوی به دهست سهلاحهددینهوه دیویهتی، کاتی لهشکری ئیسلام لهم شهرهدا زوری بۆ هات و تهنگهتاو کراو قهلاکهی زور ههلهت و سهخت بوو، "سهلاحهددین به سهر سهربازهکانی خویهوه دهگهراو دندهدنی دهدان و (تقی الدین عمر) ی برازایشی له تهکدابوو، ههتا نزیکي نیوهپۆ شهریان کرد، ئیدی ماندوووبوون و گهراوهوه. کاتیکیش سهلاحهددین ئهمهی دی، به چوماخهكهی دهستی تییان كهوت و بهرهو شهرهكه گهراوندیهوه".^{٨٩٧}

883 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٥.

884 R. Dozy. Supplement aux Dictionnaires Arabes, Liban – Beyrouth, 1968, vo, 1.2 P523.

885 - التبصرة، ورقة ١٢٠/أ، ب. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٤.

886 - صبح الأعشى، ١٤٢/٢.

887 - نعمان ثابت، الجندية، ص ١٨٩. د. زكي، السلاح في الاسلام، ٢٦.

888 - أحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٤.

889 - د. زكي، السلاح، ٢٦.

890 - أردى شير، الألفاظ الفارسية المعربة، ص ٦٠.

891 - احسان هندي، ١١٤.

892 - التبصرة، ١٢١/أ.

893 - التبصرة، ١٢٠/أ - ١٢٥/أ.

894 - مفرج الكروب، ٣٤٤/٢.

895 - خهلكی له عیراق پیی دهلین (جماغ) و له میسر پیی دهلین (بلطة).

896 - مفرج الكروب، ٢٦٦/٢، هامش ٣.

897 - الكامل، ١٥/١٢. مفرج الكروب، ٢٦٦/٢.

کهوان، باوترین چهکی تیرهاویژبووه، تا چهندین سده‌ش، تیر ته‌نیا به کهوان، دور هاویژراوه، میلیه‌تان و کۆمه‌لانی خه‌لک بۆ شه‌رو له ناشتیشدا به‌کاریان خستووه. له شه‌ردا دژ به دوژمن و له ناشتیشدا بۆ پاوکردنی ئاژۆل و بالنده به‌کاریان هیئاوه. تیروکه‌وان له‌لای عاره‌بی به‌ر له ئیسلام باو بووه. سهرده‌می‌کیش، که ئهم باسه‌مان له سهر نووسیوووه، تورکان وها مه‌شه‌ور بوون تیره‌ندازه‌ی چاکن.^{۸۹۸} به‌نموونه، سهرچاوه‌کان ده‌لین: کاتئ (العاضد) خه‌لیفه‌ی فاتمی، داوای له نوره‌ددین مه‌حمود کرد، تورکه‌کان له میسر بکیشیتوه. چونکه هه‌لمه‌ته‌که‌ی نوره‌ددین بۆ سهر ولاتی میسر ته‌واو بوو، سوپای نوره‌ددین له میسر جیگای خویان گرتبوو. نوره‌ددین قایل نه‌بوو، چونکه تورکان تیره‌ندازی چاک بوون و گوتی: فه‌رنگ ته‌نیا هه‌ر له تورکان ده‌ترسن.^{۸۹۹}

کهوانی ساکارو سهره‌تایی، تووله‌داریکێ نهرم و قایم و جیره، له هه‌ندی دار ده‌یپرن و وه‌ک کهوان ده‌یچه‌میننه‌وه و ژییه‌کی جیرو به‌هیزیشی بۆ ده‌به‌ستری، ئهم ژییه‌ زۆر جارن له چه‌رمی حوشت ده‌بدرلو له که‌وانه‌که قایم ده‌کرا. که‌سی به‌کاری بیئ، راست، ژییه‌که‌ی به‌ره‌و شانی چه‌پی خۆی راده‌کیشی، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئاراسته‌ی تیره‌که، به‌ ده‌ستی چه‌پیشی کلکی تیره‌که توند به‌ ژییه‌که‌وه راده‌گری، هه‌رکه ده‌ستی چه‌پی له تیرو ژییه‌که‌ شل کرد، تیره‌که به‌ تیژی ده‌رده‌پیری. تیر، له داری گری گری مام ناوه‌ند دروست ده‌کرا. عاره‌ب، له داری (النبع) دروستیان ده‌کرد، توئه‌کانیان ده‌پیری و، جوان لووسیان ده‌کرد و توئه‌که‌که‌یان دانه‌مالی، ئه‌وجا له‌به‌ر ئاگر به‌ ته‌واوی نه‌رمیان ده‌کرده‌وه.^{۹۰۰} تیر، خۆی ده‌بی ریک و راست بی، ده‌مارلوول و قورس و سووک هاویژ بی، کورتی و درێژیه‌که‌شی له‌گه‌ل شان و بالی تیره‌نه‌که‌دا بگونجی و له باربی.^{۹۰۱}

کابرای تیره‌ن، گورزه‌یه‌ک تیری له‌گه‌ل خۆی ده‌برد، له هه‌گبه‌یه‌که‌دا ده‌یگرته‌ کۆلی، زۆتر، ئه‌و هه‌گبه‌یه‌ له چه‌رم دروست ده‌کرا، جار جاره‌ش، وه‌ک سندوق له ته‌خته‌ دروست ده‌کرا،^{۹۰۲} (الجعبه)، یان (الکناة) یان پی ده‌گوت، به‌کورتی و اتا (تیردان).

کهوان، هه‌روه‌ک خۆی نه‌مایه‌وه، ئه‌ویش به‌ره به‌ره‌ گۆرانی به‌ سهردا هات و به‌ شیوه‌ی جۆر به‌ جۆر دروست ده‌کرا، ئه‌و به‌ره‌و چاکترگۆرانه‌ی که‌وان به‌ خۆیه‌وه دیتی، هیچ جۆره چه‌کیکی دیکه‌ی سه‌لته زه‌لام به‌خۆیه‌وه نه‌یدیوه. تا وای لی هات جۆره تازه‌کانی له کۆنه‌کان نه‌ده‌چوون و جیاواژ بوون، که‌وان، هه‌ند پیشکه‌وت شانی دها له شانی مه‌نجه‌نیق، به‌لام ناوه‌که‌ی هه‌روه‌ک خۆی به‌ (که‌وان) مایه‌وه، وه‌لی، خه‌سله‌ت و پیکه‌ته‌که‌ی گۆرا.

ئه‌گه‌ر نه‌شلیم هه‌مووی، به‌لام زۆربه‌ی ئهم که‌وانه جۆربه‌جۆرانه له سهرده‌می شه‌ره‌کانی خاچدروشمندا به‌ کاره‌ی‌نران به‌ تایبه‌تیش له زه‌مه‌نی سه‌لاحه‌ددیندا. ئه‌و شه‌رانه، بوون به‌ بنه‌مای به‌ره‌و چاکتر گۆرانی چه‌کی ده‌ستی ئیسلام، چونکه هه‌میشه هه‌ر له مملانیی داگیرکاراندا به‌ کارده‌ی‌نران، جاروباریش چاویان له خاچدروشمان ده‌کرد و شتی تازه‌ترو باشتریان لیوه فیرده‌بوون و، ئه‌وانیش شتی نوی و شتی چاک له سوپای ئه‌یوییه‌وه فیرده‌بوون. هیچ گومان له‌وه‌دا نه‌ماوه ئهم چه‌کانه له زه‌مه‌نی سه‌لاحه‌ددیندا به‌کارخراون، ئه‌وه‌تا (الطرسوسی) که خۆی له‌و ده‌مه‌ی سه‌لاحه‌ددیندا ژیاوه، نه‌ختی به‌فراوانیش باسی دروست کردنی ئهم چه‌کانه ده‌کات:

أ. جیره‌که‌وان (قسي الزیار) :

(الطرسوسی) ناو‌نیشانه چاکه‌کانی ئهم چه‌که هه‌لده‌او ده‌لی: تیرهاویژیکێ تا بلایی به‌ته‌کانه، له‌که‌وانه‌کانی دی

898 - بۆ سوارچاکی و تیره‌ندازه‌یی، تورکان بنۆره: رسائل جاحظ تحقيق: د. عبدالسلام هارون، مكتبة الخانجي، القاهرة ١٩٦٤، ص ٤٥، الحسن بن

عبدالله، آثار الاول، ١٤٦.

899 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٦٠. مفرج الكروب، ج ١، ص ١٨٣. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٨٧.

900 - امين الخولي، الجندية والسلم، ص ٢٧، نقلا عن ابن منكلي (الأحكام الملوكية).

901 - آثار الاول، ١٦٠.

902 - نهاية الأرب، ٢٣٥/٦. صبح الأعشى، ١٤٢/٢. تاج العروس، ٣٢٣/٩.

گه وره تره، به سوتره، ژييه که ی به چه ند زه لامي ئنجا بيته وه، زه لامي به ته نيا له کيشی کشانيدا نيه. ^{۹۰۳}

چيره که وان، که وانیکي جيگير بووی قورس و گران بووه، وه کو که وانه کانی دی له سهر ريسای هيژی ته کانهر کاری ده کرد. واتا هيژيکی نه وتوی ده ويست ژييه گه وره که ی بيته وه (وه که هيئانه وه ی ميلي تفهنگ) پاشان ده ست شلکاو ژييه که ی بچيته وه يه کو، به و ته کانه گه وره يه ی، که پهيدا ده بی، هر چی له سهر ژييه که به ند بووی، به تيژی دهره په ری، نه مهش له سهر چیری (تزيير) ^{۹۰۴} ی ژييه که وه ستاوه، واتا، تا، به هيژتر رابکيشري، ته کانی به هيژتر ده بی. هيئانه وه ی ژييه که زه حمت بووه، چونکه زور چيرو گه وره بووه، هر له بهر نه وه شه، که ناويانناوه (چيره که وان).

تيره که ی گه وره بووه، (۶۰ - ۱۸۰ سم) دريژبووه، کيشه که شی (۲، ۳) کگم بووه. خاچدروشان، دروستکردنی نه م جوړه که وانه، له سوپای سه لاهه ددينه وه فيربوون و له شه پره کانی نيوه ی يه که می سه ده ی سه وتی کوچی / سه ده ی سيانده ی زاييندا، واتا نزیکه ی نيو سه ده ش، پاش مردنی سه لاهه ددين به کاریان هيئا، نمونه ی نه و چه که يان له گهل خوياندا بر دوه بو نه وروپاو، له شه پره کانیاندا خستيانه کارو ناوی "مه نجه نيقي تير" ^{۹۰۵} يان لي نا. نه م که وانه هه ند چيرو به هيژ بو، ده گه يشته هيژی راکيشانی بيست زه لام و ده بو زه لامي ژييه که ی بيته وه (رابکيشی) و به ريک وپيکی و به تيژی تيري سهر ژييه که ی وه ته کان به يني ^{۹۰۶} و مه به سستی خوی وه ده ست بيئي و ئامانجي خوی بييکی. (الطرسوسي) ده لی: چيره که وان، خوی که وانیکه له دوو له وحه ته خته ی (سنديان) ده تاشري، هر له وحه يه ی شهش گه ز دريژه، نه وپه ری پانييه که شی بست و نيويکه و، پانیی که مه که ی بستي که و که مترینيشی نيو بسته، سهری نه م له وحه يه دوو (قيراط) ^{۹۰۷} ه. واته به پانیی يه که په نجه يه. نه م دوو له وحه يه، له وهرزی پايزدا، به که تيره و موو ناوپوش ده کرين، نه وجا وه کو گورزه ده پيچرينه وه ليی ده گه رين، تا کاتی خوی. پاشان سه يری ده کن، نه گه ر ديتيان مووه که ته واه به له وحه که وه نووساوه و ليک هه لئا چري، نه وجا ته خته که به تيغ ساف و لووس ده کن و به که تيره ی گهرم سواغی ده دن و ليی ده گه رين تا وشک ده بيته وه، نه وجا به برين، دووباره ساف ده کريته وه، نه مجاره ش ليی ده گه رين، تا به ته واهی دپی و زبری و ره ق و ته قی ناميني. ئنجا دين چه وری ده کن و شه وقی پی هه لده هيئن. (الطرسوسي) ده لی: "ئنجا دوو ژيی له داری سنديان بو دروست ده کن و له م سه رو نه و سه ری که وانه که، قايمي ده کن، پاشان له سهر لای سه ره وه لای خواره وش، دوو سييه که دور له لای ناوه ند، ژييه که له موو و نه بريسه م ده چري، هر کشته که ی هه ندی قامکی دوشاومزه نه ستور بيئ، کاتيکيش نه م ژييه چيره ده چري و ته واه ده بی، چوارميخه ی له سنگ ده دري، نه وجا سنگه کان هه لده کيشرين و هه ردو له وحي که وانه که ی لی داده نين" ^{۹۰۸} له سه رچاوه کانی نه و سه رده مه وه. وه کو باسی ده کن. دياره چيره که وان له سه رده می سه لاهه دديندا به کارهاتوه. (العماد الکاتب) ده لی: "دوی غه زکردنی قودس، (الملك العزيز عماد الدين عثمان بن صلاح الدين) که جيگري سه لاهه ددين بوو له ميسر، گه رايه وه کوگای هه موو چه که کانی له قودس به جي هيشت، که به قه در چيايی بارو بارخانه و چه و جبه خانه ی تيذا هه لدرابووه ووه ئاميرو ئامرازو چيره که وانیکي زوريشيان تيذا بوون" ^{۹۰۹}.

کاتيکيش سه لاهه ددين، قه لای قايمکاری (سه يون) ی غه زو کرد. که وتبووه ناوچه شاخاوييه کانی (حمص) وه. پيشه کی گه ماروی دا، "سه لاهه ددين کوردی شاخه وان و به جهرگی زوری بو نه م په لاماره هيئانبوون، که نازاو به جهرگو نه ترس بوون و ناوبانگيان هه موو ولا ته که ی گرتبووه وه، به تيروکه وانی ئاسايی و چهرخ و زمردو که وانی زه نيه له و

903 - التبصرة، ورقة ۷۷/ب.

904 - تزيير: من الزور، أعوجاج او ميل، (واتا چه مينه وه).

905 - د. سعاد ماهر، البحرية في مصر الاسلامية، دار الكتاب العربي للطباعة والنشر، أحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۲۴.

906 - التبصرة، ۱/۷۸.

907 - القيراط: هر هه ده ی پانیی يه که په نجه يه، المنجد، ۶۲۰.

908 - التبصرة، ورقة ۸/أ.

909 - الفتح القسي، ۱۴۴.

چېرەكەوان، تېرېاران درېژەى كېښا".^{۹۱۰} ئەمانە ھەمويان لەو جوړه تېرەكەوانانە بوون، كە سوپای ئهییوبی لەو سەدەیدەدا بەکاریان دەهینا، كەوا لیږەدا یەكە یەكە باسیان دەكەین.

ب. كەوانی چەرخ:

كەوانی چەرخ، ئامیریکە وەكو مەنجهنیق وایە، چونكە ئەمیش تیرو نەوت و بەردی پى ھەلەدەدریت، بەلام لە مەنجهنیق سووكتەر.^{۹۱۱} ئەمیان لە شاخ و قوچی گا دروست كراوە، نەك لە تەختە، ئەم كەوانی چەرخە لەناو شوورەكانەوہ بۆ پاراستنى قەلاو قایمكارەكانى ناو شار بەكار دەهینرا.^{۹۱۲} واتا ئەم جوړه كەوانە زیاتر، خاچدروشمان بەکاریان دەهینا، بۆ پاراستنى خویان، چونكە لە سەردەمى سەلاحەددیندا، خاچدروشمان لە عەكاو ھەندى شاروچكەى دى نەبى. ھېچ شارىكى موسلمانانیاں پى گەمارۆ نەدراو، بەلام سوپای ئهییوبی گەمارۆی ھەموو ئەو شارانەى دەدا كە خاچدروشمانى تیدا بوو. تەنیا شارى (انطاكية و طرابلس) و ھەندى شارى گچكەى تر نەبى. دوورنیه كاتى لە ناو شوورەكانى ئەم شارانەوہ گەمارۆ دەدان، بەکاریان ھینا بى، وەلى بۆ ھېرش ھەرگیز بەكار نەدەھینرا.

جوړه كەوانەيەكی چەرخى دى ھەبوو، لە ناو كەشتیدا بەکاریان دەهینا، ئەمەیان لە دار دروست دەكرد، چونكە ھەواى شیدارى دەریاكە، شاخە گاكانى خراپ دەكردو دەپزاندا. تېراران بەم جوړه ئامیرە، ھەر ئەوئەندە كەسى شارەزاو لیزان بووایە، تیری بە خەسار نەدەچوو.^{۹۱۳}

ئەم جوړه كەوانە، زووتر لەلای مەغریبیان و فەرەنگیان باو بوو. پاشان لە شەپەكانى خاچدروشماندا، موسلمانانیاں پۆژمەلاتیش لییانەوہ فیروبوون و دروستیان دەكردو لە شەپەكاندا بەکاریان دەهینا. ئیمە پېشتر باسى (ابن الأثير) مان كرد، كە چۆن چۆنى باسى چەكەكانى سوپای ئهییوبی كردو، ناوی كەوانى چەرخیشى بردوو لەگەل ئەو چەكانەى دیکەدا، كە لە گرتنى قەلاى (صهيون) دا بەکاریان ھیناوە.

(ابن شداد) دەلى: كاتى ھېژەكانى سەلاحەددین، شارى (أنطرسوس) كە ناروايان گەمارۆدا، ھېژە خاچدروشمەكان، لە ناوہو، بە "كەوانى چەرخ، بەرگرییان لە خۆكردو ھەر لە دوورەوہ خەلكیان بریندار دەكرد".^{۹۱۴} سوپای ئهییوبیش، بۆ غەزوى شاران و داگیرکردنى قەلاو قایمكارىی دوژمن بەکاریان دەهینا، بەنموونە وەك داگیرکردنى بەیرووت.^{۹۱۵} سەربازانى ئهییوبى، كاتى، كە لە (عكا) دا بەرەقانییان دەكرد، ھېرشى سەر (عكا) ھەند بەرفراوان و بەھیزبوو، خاچدروشمان لایەكی شوورەكەیان پووخاندو موسولمانانیش لە ناوہو، بە كەوانى چەرخ و مەنجهنیق وەلامیان دەدانەوہ نەیانەدەھیشت خاچدروشمان بچنە ناو شارەكە، تا شوورەكەیان چاك كەردەوہ.^{۹۱۶} خاچدروشمان لە ھېرشە سەرومەرەكەى سەر (عكا) یاندا، ئەم كەوانى چەرخەیان خستەكار، (ابن شداد) دەلى: "لە (٤) ى رەمەزانى سالى (٥٨٦هـ/ ١١٩٠ز) دا، دوژمن ھېرشى بردە سەر شارى (عكا) و ھەند زۆربوون، مەگەر خوا بیزانیاىە چەند دەبوون، بەلام خەلكى ناو شارو جەنگاوەرە بە جەرگەكان و پیاوماقوول و پۆشنبیرانى ناو شارەكە، گوپیان پى نەدان تا بە تەواوى دیتیان، وا خەریكن دەگەنە ناو شارو دەستى تەماع درېژ دەكەن و ئامیرەكانیان خەریكە دەگاتە شوورەو دیوارەكان، ئەوجا خەلكى زۆریان خویان گەیانە ناو كەندەك و خەندەقەكان و كەوتنە تېراران و بەردباران و ئاگربارانیاں، بە ئامیری

⁹¹⁰ - الكامل، ١٠/١٢. مفرج الكروب، ٢٦٢/٢.

⁹¹¹ - احسان هندي، الحياة العسكرية، ١٢٧. دز عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ص ١٦. Dozy, Supplemnt aux Diet, vel, I, P. 182.

⁹¹² - الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ١٦٠.

⁹¹³ - آثار الأول، ١٦٠.

⁹¹⁴ - النوار، ص ٨٨.

⁹¹⁵ - الفتح القسي، ١٠٤.

⁹¹⁶ - النوار، ١٥٤. لە بارەى ئەم پووداوانەوہ، بۆرە: الفتح القسي، ٤٥٩ - ٤٦٠. الروضتين، ١٨١/٢. لە بارەى بەكارهێنانى چەرخەوہ، بۆرە:

النوار، ١٣٦. مفرج الكروب ٢٣٦/٢.

چەرخ و مەنجهنيق و چەكى تر به يەك دەنگ هاوارو هەپەشەيان دەکرد، تا سوپای ئەييويى راوى نان و به سەرياندا سەرکەوت".^{٩١٧}

ج. زەردەگەوان (الزنبورك):

سەرچاوەكان وەسفى ئەم جۆرە ئاميرەيان نەداوە، وەلى دەشبينين ميژوونوسان، هەرچەندە هەنديكيان به جۆرە تيرىكى له قەلەم دەدەن، بەلام لهگەڵ كەواندا باسيان كردوو و تىكەل به كەوانى دەكەن، نەك تير. (دوزى Dozy) دەقيكى هيناوەتەو، تييدا دەلى: زنبورك تير، ئەو دەلى: "زنبورك تير، هەندەى پەنجە گەورە (كەلە پەنجە) ئەستورە و دريژيەكەشى باليەكو، چوار لايە نوکەكەى ئاسنەو بالدارە (پەردارە)، تا له كاتى دەرهپريدا ريك پروا نەلەنگى، له هەر جيگايەكيش بکەوێتەو، ئەو شتيكى پيكاو، يەك تير لەم زنبورکە دوو زەلام. پاش و پيش. وەستا بن، دەسمى، له هەمان کاتدا، جل و بەرگ و زړيپوشي سەربازەكەش دەسمى و له زەوييەكە دەچەقى، نەك هەندە، بگرە بەردو ديواريش تيك دەدا".^{٩١٨}

هەر وەها (دوزى) دەلى: پەنگە ئەم وشەيه له "زنبور" واتا زەردەوالەى بچکۆلەو وەرگيرايى، چونکە ژيى ئەم چەكە. له کاتيکدا ديتەو يەك. دەنگيى لى دەلەريتهو، له دەنگى بالەکانى شەنگە سوورە (زەردەوالە) دەچى. د. سعداوى دەلى: تيرى ئەم زنبورکە هەند بەسۆيه، پاپاکان قەدەغەيان کردوو.^{٩١٩}

له هەندى سەرچاوەشدا، (زنبورك) به جۆرە كەوانى دانراوە، نەك به تير، (ابن الأثير) لهو حەكايەتەى پيشتردا، دەلى: "كەوانى دەستى و چەرخ و زنبورك و جپرەكەوان كەوتنەكارو تيربارانيان دەکرد، تا زۆرەى ناو قەلاکە برينداربوون".^{٩٢٠} دانەرى كتيبي (آثار الأول) يش دەلى: پۆمى خاوەن سەنعت و پيشە و خاوەن عەقل و ئاوەزبوون، به پشوو بوون، خزمەتيان دەکردو له فروفيلى سياسەتيان دەزانی، وەستای چاکی ئامير و ئامرازى جەنگ بوون، له سوارچاکیدا بەختەسەر نەبوون، وەلى له شمشيربازيى و چرخ و زنبورك بازيادا، وەستابوون.^{٩٢١} هەرچى (أبوشامه) يە، ئەو، ئەو، چەرخ و زنبورك هاوشان پيکەوە باس دەکا،^{٩٢٢} کەچى (العماد الكاتب) "زنبورك و ناوک"^{٩٢٣} به دوو جۆر تير دادەنى.^{٩٢٤}

بى گومان، حال و ابى، بەرو چاکتر گۆرانی تەکنەلوجياى چەكسازى له سەردەمى ئەييويياندا، هەر دەگەيشته ئەو پلەوپايە پيشکەوتوو، کە به خۆيهو ديتى. ئەو هەموو جۆرە ئاميرى تيرهاويژو تيربارانەش، بەلگەى بەرەوچاکتر گۆرانی هزرى دروستکردنى كەوانگەله. وەلى هيژى بزوينەرو تەكان پى دەرى ئەو هەموو جۆرە كەوانانە، هيشتا هەر له سەر زەو هيژى مرو دەووستا، چونکە تەنيا وزەى مرو بوو، کە ژيى دەهيناوو رايدهکيشاو تيرى ئاراستە دەکرد. يەكى لەم كەوانە باشتەر گۆرآوانە ئەو يە، کە (الطرسوسى) له ژير سەرديرى (سيفهتى راستەك. صفة المجرة) دا باسى دەكات، لوولەيى دينيەتە بەر زەين وەكو كەوان وايە، يان پووتر بليين (كەوانىكى لوولەيى) يە. "راستەكى، کە بەپيى كەوانەكە نازانري چەندە، بەلام دريژيەكەى دوو هيندەى دريژيى تيرەكەيه، بەجۆرى دادەنري ژيەكە له هينانەو ودا بيگاتى". لهو جيگايەدا به قفليكى ئاسن، يان مس دادەخرى، بزماريکيشى تيدەخرى، وەكو کليل بەرو ژوورو بەرو

٩١٧ - النوادر، ١٤٢. الروضتين، ١٦٣/٢.

٩١٨ - Dozy, Supplement aux Dict, vol, I, p 605. مفرج الكروب ٢٤٤/٢ هامش ١.

٩١٩ - التاريخ الحربى، ص ١٩٦ هامش ٢. وەلى د. سعداوى له وەدا به هەلەدا چوو، کە دەلى: ميژوونوسه عەرەبەكان له گەمارۆى (صور) دا نەبن

باسى زنبوركيان نەکردوو و له بەكارهينانيشيدا، تا سالى ٦٢٣ك ١٢٢٦ز، دواكەوتن و له ولاتى رۆژەلەندا له و سالاو باوى سەندوو.

٩٢٠ - الكامل، ١١/١٢.

٩٢١ - ص ١٤٦.

٩٢٢ - الروضتين، ١١٩/٢.

٩٢٣ - الفتح القسى، ١٦٣.

٩٢٤ - بنۆره: لاپەرەى ٢٨٧ له كتيبهكە.

خوار دیت و دهچی. ئەم بزمارة (کلیله) قفلەکه دادەخات. ئەگەر بیّت و بزمارةکه دەرکهی، قفلەکه شوپ دەبیتهوه و ژێیهکهی بەردەبی، تیرەکه بەرتهکانی ژێیهکه دهکهوی و دەردهپهري. راستهکهکه میلیکی ناسنی لی قائم دهکری، تیرەکه ههندهی کهوانهکه بی و ههندهی ئهویش ئهستور بیّت، ههشیانه گهزی دریزه و ههندهی رمی ئهستور، تیرەکه له سهر راستهکهکه لهو جیگهیهدا دادهنری، که بهرانبهره به ژێیهکه.^{۹۲۵}

ههرجی (ابن هذیل الأندلسی)یه، ئهویش باسی ئەم جوړه کهوانه دهکاو پیی دهلی: (کهوانی فرهنگی)و، دهلی: بریتیه له ستوونیک و تیلایهک و جهوزیهک و کلیلیک، ستوونهکه ناو دهنی راستهک، چونکه راست تیرەکهی به سهردا دەردهپهري، ئەگەر کلیلهکهشی لهلای جهوزیهکهوه دەرکهی، تیریکی زور دەردهپهري.^{۹۲۶} ههروهها دهلی: ئەم جوړه کهوانه تیرەکان دوور ههلهدهن و ههند به وهستایی دروست کراوه، نیشانهکان به چاکی دهپیکن و، ههر دهلیی تفهنگه. راستیشته دهوی، داهینانی راستهک، بوو به بنهمای دۆزینهوهو دروستکردنی لولهکی تفهنگو، ئەو جوړه کهوانانهش که له دوا دواي سهدهکانی ناویندا دروست کران، زۆتر له (چهکی ئۆتوماتیکی سووک دهچن)^{۹۲۷}، که ئەمهش بیگومان بریتیه له بهرهو چاکتر گۆرینی فکری سازدانی کهوانی لولهکی. پاش دۆزینهوهی بارووت.^{۹۲۸} خاچدروشان لهم چهکهیان به دهستهوهبوو، له شهري دژ به موسلماناندا بهکاریان هیئا.^{۹۲۹}

د. کهوانی پی:

تیرهی ئەم کهوانه به هپزی ههردوو پی دیتهوه، کهوان بهدهستهکه ههردوو پیی لی گیر دهکاو خوی به پشتدا دینیتهوه و تیرەکه لهگهڵ خویدا بهرهو پاش دینیتهوه، لهبهرئوه، مروّف پیوستی به پشتینیکه، باشتراویه له پیستهی گا دروست کرابی و جوان خوشه کرابی و، دوو قولایی ناسنی پیوهبی، تیرەکهی لی قائم بکری. کابرای تیرهن ههردوو بنهپیی له کهوانهکه گیر دهکاو به پشتیشی پشتینهکه، که ههردوو قولایهکهی پیوهیه، رادهکیشی، تا تیرەکه دهگاته قفلی ناو راستهکهکهو کلیلهکه دهخاته ناوی. پاشان کهوانهکه به دهست دهگری و تیرەکه له سهر راستهکهکه، له جیگای خوی چهسپ دهکاو کلیلهکه له قفلەکه دهردهکات قفلەکه دهسوپیتهوه، چونکه وهکو خولخولۆکه وایه به دهوری تهومریکدا دهخولیتهوه، وه بزمارة له ههردوولای راستهکهکه قائم کراوه، جا ئەگەر کلیلهکهی لی بابدا، خولخولۆکهکه دهخولیتهوهو ژێیهکه بهردەبی و تیرەکه به تیژی پیش خوی دهاو دهریدهپهري.^{۹۳۰}

ه. کهوانی پینج تیر (الحسبان):

به قسهی (الطرسوسي)، گوايه، ئەم جوړه کهوانه هی عارهبه، تیرگهلی بچوک بچوک، به تیژی دههاوی، تیژهاویژیی، ئەم تیرانهش، لهبهرئوهیه، لولهی کهوانهکه گورزهیهک تیر دهگری، له پینج تیر کهمتر نییه، ئەگەر ژێیهکه تهکانیان پییدا، ئەوا ههموویان به جاری دەردهپهري و وهکو کولله بلاو دهبنهوه، لهبهرئوه تیرەکان شوبهینراون به کوللهو کهوانهکهشی ناوئراوه کهوانی (الحسبان) واته چهندین دانه تیر.^{۹۳۱} ئەم جوړه کهوانه، وهکو دوو کهوانهکهی پیشت قفل و جهوزیه نهبووه. جا وهکو (الطرسوسي) دهلی: ئەم کهوانه لهبهرئوهی، که تیری خیراو تیری زۆری تیدایه، لهبهرئوه

⁹²⁵ - التبصرة ۸۱/ب.

⁹²⁶ - ابن هذیل، حلیه الفرسان، ص ۲۱۱-۲۱۲.

⁹²⁷ پینشی دهلین: (ئهرالیست Arbalest یا Arbolist) که بریتیه له کهوان ههلهراو، چهکیکه به چهکهکانی سهدهکانی ناوهند، بۆ ههلهدانى تیرو خپکه بهرد ... بهکاریان دههینا. المورد، قاموس انگلیزی - عربي، منیر البعلبکی، ط / ۱، دار العلم للملايين ۱۹۷۷، بیروت، ص ۵۸.

⁹²⁸ - احسان هندي، دارالعلم للملايين، ۱۹۷۷. ص ۱۰۵.

p, ۱۰ Oman, A History of the Art of war in the middle Ages , Second Edition, New york, Vo ۹۲۸

۳۳۰.

⁹³⁰ - التبصرة، ورقة ۸۵/ب.

⁹³¹ - التبصرة، ورقة ۸۶/أ.

جهنگاوهران هەر له مه یان به دهستهوه بوو، ئەم کهوانه یان پێ خۆشتر بوو، ژێدەر و سه رچاوه کانی ئەم سه دهیه ^{٩٣٢} ناوی (ناوکات) یش ده بن، رهنکه مه به ستیان له تیره بچوکه کانی ئەم کهوانه بیّت، که گوا یا به زمانی (فارسی) تیره بچوکه کانه. ^{٩٣٣} که چی (ابن منکلی) پێک و راست به م کهوانه یه ده لێ: (پێنجهکان). که به کوردی و به فارسیش. دهکاته پێنچ تیر، (ابن منکلی) ده لێ: تیر بارانی دهکا، هەر مه پرسه.. دوژمن به سهر شووره کاندای شوپردهکاتهوه بهریاندهداتهوه". ههروهها ده لێت: ئەم جوړه کهوانه له دیر زه مانه وه هەر هه بووه. ^{٩٣٤}

و- کهوانی چوار پائوو (متعددة الاتجاهات):

ئەم کهوانه یه کهوان نه بووه، به لکو چوار کهوانی چه رخ بوونه له یه ک قوله دا، چوار لا، یان پێنچ یان شهش لای هه بووه، یان زیاتر، به پێی ئا هرزووی وه ستا که ی. هەر لایه ی کهوانیکی لی قائیم ده کری و هه رکهوانه شی راسته کیکی پیوه یه وه هەر چوار راسته که کهش له چه قی قوله (تاوه ر) دهکا له خالی ناوه راستدا یه کدگیر ده بن و یه قفل ده یانخاته کارو یه که سیشی به سه. هەر راسته کهیش سی تیر، یان چواری تیدایه، و اتا هەر چوار کهوانه که له جوړی پێنچ تیرن، له وانن که ناوکه کان ده هاو ن. کاتی ئیشی پێبکه ی و کهوانه که بکه یته وه، ئەوه گورزه یه ک تیر به هه ر چوار لادا ده رده پهن، ئەگه ر تاوه رکه کهش شهش لا بیّت ئەوه له و باره دا شهش کهوانه ی بو ساز ده دهری، و اتا بیست و چوار تیر ده هاوی، دووژمنیش له دووره وه، وا ده زانی تاوه رکه ژماره یه ک زه لامی تیدایه تیر ده هاو ن. ^{٩٣٥}

ز- کهوانی نه وتهاو یژ:

کهوان، ته نیا به تیرباران و به ردبارانه وه نه وه ستاوه، به لکو به ره و چاکتر گوڤاوه و کهوته نه وتهاو یشتنیش. ئەو کهوانه ش، که نه وتیان پێ ده هاو یشت، وهکو کهوانی پێ وایه و راسته ک و قفل و جه و زه شی هه یه، وه لێ کیته له یه کی پیوه یه، نیمچه خر، به وینه ی له ته گو یژکی هندی، یان رو و نتر بلین، وهکو که شکولی دیوانان، چالیک بۆ کراوه، له و چاله دا جیگای ده بیته وه، ^{٩٣٦} پاش ئەوه ی پر ده کری له نه وت، له چاله که دا داده نری، ئەم کهوانه ئەو نه وته به کلپه ی ناو ره وه هه لده دا بۆ سهر دوژمنان، "هه ر شتیکی بکه وتایه پێ تیکی ده شکان و ناگری تی به رده دا". چونکه کیته له که "وهکو تیر به تیژی له کهوانه که ده رده پهنی". ^{٩٣٧}

ده بی ئەوهش بلین، تیره کان جگه له پیکان و کوشتن و شتی دیکه، وه ک ته ته ر نامه گه لی شیان پێدا هه لده دان بۆ گه مار و دراوانی ناو شووره و قه لا کان، جار جاره، نامه که یان یه کسه ر له سهر تیره کان ده نووسی. ئەگه ر هی ر ش به ران مه به ستیان ترساندن و تو قان دنی خه لکی ناو شاره که و جهنگاو ره کان بووبایه، ئەوه له و باره دا، ده نگوباسی درو یان له سهر تیره کان ده نووسی، یان له سهر کاغه ز ده نووسی و به تیره کان یانه وه ده لکاند و تیره کان یان به سهر دیوار و شووره کاندای ناوه دیو ده کرد، به و جوړه له وره یان ده خستن و ده یان خستنه سهر پارایی و دوو دلایی و خو به دهسته وه دان. جا ئەگه ر

⁹³² - الفتح القسی، ١٦٣. (الطبری) له گه ل پوو داوه کانی سالی (٢٥١/ ٨٦١هـ)، باسی ئەم کهوانه ده کاو ده لێ: "تیره ندازان له به غداوه به سواری به له م هاتن له و (ناوکیانه) یان پێ بوو، له وانه یه هه ر تیره و چه ند که سیکی لی کوشتن". تأریخ الرسل والملوک، طبعه إنتشارات جهان، طهران، عن طبعه دی غویه، مجلد ١٢، ج ٣، ١٦٢٦.

⁹³³ - هندای، معجم الألفاظ الفارسیه، ص ٣٢١. وه رگێژ: بنچکو، ناوک وشه ی کوردین، هه زار په حمه ت له حاجی قادری کژی که ده لێ:

ککێب و ده فته رو په شنووس و کاغه ز به کوردی گه ر بنو سرا یه زه مان ی

مه لا و شیخ و گدا و پادشامان هه تا مردن ئەما ناو ونیشانی

⁹³⁴ - التدابیرات السلطانیه، مخطوط، مصور فی المجمع العلمی العراقی، ورقه ٦٢.

⁹³⁵ - التبصره ٨٩ ب - ٩١ / أ.

⁹³⁶ - التبصره، ص ٨٨ أ - ب.

⁹³⁷ - ئەمهش مانای وایه، کیته له ی پر له نه وتیان ده هاو یشته سهر دوژمن، که وهکو بۆمبای نه وتین وایه.

ترسیان لی نیشتبیا و له وره كهوتبان، ئهوه، وهلامهكهيان دهنووسی و به تیر، بۆیان ههڵدهاندوهو تهسلیم دهوون.^{٩٣٨}

٤- قوچهقانی. بهردهقانی (المقلاع) :

قوچهقانی (قالماسن) کوترین چهکی بهردهاویژ، مروڤ بهرلهوه، بهردی به دست دهاویشته، وهلی پاش نهزموون و تاقیکردنهوهی دوورو درێژ، بۆی دهرکهوت، تا زیاتر قوڵی لی ههڵسورپنیت و گوپی لیبهستهیتتهوه، بهردهکه تیژترو دوورتر ههڵدهدا، بهو جوړه، سا، به هر جوړی، بۆی رهخسابی، توانیی قوچهقانی دروست بکات. قوچهقانی پارچه چهرمیکه، یان پارچه قوماشیکه ههندهی لهپی دهستی، یان نهختی گهورهتر، له راست و له چهپهوه، دوو تیلماسک، یان دوو کشتهکی لی قایم دهکړن و پارچه چهرمهکه دهکهویدته ناوهراسته و بهرد، یان ئاسن، یان پارچه قورقوشمی تی دهخړی.^{٩٣٩} بهکارهینانی قوچهقانی لهسهر بنهمای توورپهڵدانی مهرکهزی بهجی دههات، واتا بهردهکه له پارچهکهدا دادهنراو دوو سهره بهرلهکهی تیلماسکهکان بهیهکه دهست دهگیران، قوڵیان لی با دهداو، لهپر یهکی له سهره تیلماسکهکانیان بهردهداو بهردی تاین به تیژی بهرو نیشانهکه دهردپهپی.^{٩٤٠} بهو جوړه، قوچهقانییهکه به دهستهوه دهمینیتتهوهو دووبارهو سی باره.. بهکاردهیتریتتهوه. ژیدهرهو سهراوهکانی ئهوه سهردهمی سهلاحهددین باسی قوچهقانیان نهکردوه، بهلام لامان وایه ئهه چهکهیان بهکارهینا بی، چونکه چهکیکی سووک و بهکاربووهو، بۆ سهلته زهلام شتیکی به سوود بووه، دوزمنی له دوورهوه ترساندوهو زیانی پی گهیااندوه.

دووهم : چهکی قورس :

١- نهوت و ناورهاویژهکان :

چهکی جوړ به جوړی سهلته زهلام، لهوانهی، که باسما کردن و، له سهردهمانیکی کوتهوه بهکاردهیتران، چهکی تازه بابته هاته پالی و ئهه چهکه تازانه ئاگریشیان دهاویشته سهردوزمن و، قهلاو قایمکارییهکانیان ناورباران دهکرد، راستیشته دهوی هزو ئاوهزی، که ناوری بۆ شهپ هینایه مهیدان، یروکهیهکی نوی نهبوو، لهوهو پیشتیش دهمیك بوو، بهر لهچهندین سهدهش هر ههبوو. وهلی ئهوهی تازهبوو، ئهوهبوو، شهپهکانی خاچدروشمان، هونهرو فروفیلی جهنگی گهماروَدانی چالاکتر کردو، به بهرو چاکتر گوپینی پیگه و شیوازی ویرانکردن و مین نانهوهو، بهکارهینانی مهجنهقیق و بهرانهو چهکی به هیزی ناورهاویژ، سیماو رهوشی شهپهکانی به باریکی تازهدا گوپی...

بهکارهینانی ناوور بۆ شهپ، له خهڵکی رۆژههلاتهوه هاته ئاراوه، گویا کابرایهکی میسری^{٩٤١}، یان کابرایهکی سوریایی^{٩٤٢} بهناوی کالینیکوس (Callinikos) که له ناوهراستی سهدهی حهوتهمی زاییندا، له شاری (بعلبك) ژیاوه، ئهوه، ئهه بهزمه تازهیهی داهینابی. خهڵکی رۆژههلات ئهه چهکه بهکارهیان له شهپدا بهکارهینابوو، ئاگرهکهش له تیکهله مادههگهلیکی زوو ناوورسینی (سریعه الالتهاب)، وهك گۆگردو نهوت و جوړه راتنج^{٩٤٣} و رۆنی پهیدا دهکرا، که له ناو

938 - عبدالرؤف عون، الفن الحربي في صدر الإسلام، دار المعارف، شارع كورنيش النيل، القاهرة ١٩٦١، ص ١٤١.

939 - البستاني، دائرة المعارف، ٧٠٢/٧.

940 - أمين الخولي، الجندية والسلم، ص ٢٨.

941 - دائرة المعارف، البستاني، ٧٠٥/٩. د. سعاد ماهر، البحرية في مصر، ٢٣١.

942 - جرجي زيدان، تاريخ التمدن ١/١٩٢. إحسان هندی، الحياة العسكرية، ١٥٢. أمين الخولي الجندية والسلم، ص ٣٣. د. زكي السلاح في الاسلام

ص ٥٩، جورج كاستلان، تاريخ الجيوش، ص ٥٥. ألوين جون ديفيز، فرنسا الجريمة على ضفاف النيل، ترجمة زكي شنودة المحامي، مطبوعات كتابي، سنة الطبع بلا، ص ٧٥. د. جوزيف نسيم يوسف، العدوان الصليبي على مصر، دارالكتب الجامعية، الاسكندرية الطبعة الأولى، سنة ١٩٦٩، ص ١٥٧.

943 - (يان پهگی دارئ، مادههیهکی که تیره زوو گردهگړئ، ههندی داری وهك سنهویهرو دارهه نو ئیز دهری دهدهن)، مفاتح العلوم، مطبعة الشرق

القاهرة ١٣٤٢، ص ١٤٩.

لوولهکی مسدا، یان به شیوهی گۆی گرتوو، یان قوماش و کهتانی به نهوت هه لکیشراو^{۹۴۴}، دههاویژرانه سهر دوژمن. ئەم چهکه بهوه ناوی دهرکرد، که چهکیکی کاریگهرو زۆریش زیانبهخشهوه له ههواو له ئاویشدا، ههر دهرسوئی و ناکوژیتهوه، گوايا ئاسنو بهردیش دهرسویتی^{۹۴۵}، تهنیا به لبادی دهکوژیتهوه، که به سرکهو شهبو بۆرهک^{۹۴۶} تهپرکابی، بهلام ناوی پيدا بکری، بلیسهکهی زیاتر دهبی، گریگی کۆن له خه لکی پۆژهه لاتوه فیروی ئەم ئاگره بوون، پاشان لهوانهوه گهیشته عاره بهکان و عاره ب ناوی نا (ئاوری گریک)^{۹۴۷} ههرچی ئەو ئامیره شه، که ئەم نهوت و سوتینه رانهی پی دههاویژران، ئەوه، پییان دهگوتن، نهوتوه شیئ، وه ل پاشان ههر به تیرو مهنجهنیق ئاورهکانیان هه لدهدا، چونکه ئەمهیان دوورتری دههاویشته و باشتیشی دهپیکا، کابرای نهوتهاویژیش جوړه بهرگیکی دهپۆشی نه دهرسووتا، ئەسهپه کهشی بن زینی ئاودامانی هه بوو (تجافیف)^{۹۴۸}، لهشی دادهپۆشی و له ئاگرو تکهی نهوتیش دهپیاراست.^{۹۴۹}

ئەم ئاگری گریکه، ئازاریکی زۆری خاچدروشمانی دهداو، ئەوان هیچیان لی نه دهرانی، له بهرئهوه، تهنیا ههر ئەییوبیان به کاریان دههینا، له م پوهوه (اومان) ده لئ: ئەم ئاگری گریکه، مه گهر به دهگمه له پۆژئاوادا به کاربخرایه، چونکه نه یاندهزانی ئاویته کهی چیه و چی نییه،^{۹۵۰} تا ئاوابوونی ئەستیره ی ئەییوبیانیش ههر لییان نه دهرانی. سوارچاک و نووسه ری فره نسی (دی جوانفیل) له کتییی (بیره وه ریه کانی جهنگی خاچدروشمان) دا وه سفی ئەم ئاگره ی گریکه دهکا، که له سهرده می دوا مه لیک ی ئەییوبیاندا له میسر (الملك الصالح نجم الدین ایوب) له شه ری سییه می شاری (دمیاط) دا، ریکه وتی (جمادی الأولى سالی ۶۶۶ ک/ ۲۵ ئاب/ ۱۲۴۸ ز) سهربازانی ئەییوبی خاچدروشمانیان له شاره که ئاگر باران کرد، ده لئ: ئەم ئاگره، خاچدروشمانی لهو شاره دا به تهواوی تۆقاند، له زمانی (سیر ولتر کوریل. Waltar de Cureil) ی هاوپییه وه، ده لئ: گه وه رکانم! ئیمه خه ته ریکی گه وه رمان له سهره، چونکه، ئەگهر دوژمن، ئاگر له تاوهره کانمان بگری و ئیمه ش نه جوو لئ و له جیگا کانی خو مان بمی زینه وه، ئەوه، لهو باره دا، مه رگ له هه موو لایه که وه یه خه مان دهگری، خو ئەگهر بیته و ئەم جیگایانه ش چۆل بکه ی که داگریان کردوون، ئەوه له م باره دا، ئابرو مان دهچی و له خودا زیاتریش کهس له مه رگ پزگار مان ناکات. جا ئامۆژگاریم، ئەوه یه، ههر که ئەم ئاگره مان تیگیرا، ئیمه ش ههر هه موو مان کړنووش بو خودا بهرین و لیی بیاریینه وه له م مه ترسیی مه رگه بمانپاریژی.

وه نه بی مه لیک (لویسی نویه م) له سهربازه کانی ئازاتر بووی، نه خیر، ئەم لهوان زیاتر زراوی تۆقیبوو. (جوانفیل) باسی ئەم ترسنۆکییه ی دهکات، ده لئ: "ئاگره کان که دهگه یشتنه سهر ئوردوگا که مان، بلیسه یان شهوی دهکرده پۆژو سهربازگه که مان ده بووه چراخان. دوژمن ئەمشه و سئ جار ئاگریارانی کردوین، چوار جاریش، به تیر، ئاگریان تی گرتوین، مه لیک ی گریکیش ههرچه ند بیستبای ئاگر باران کراوین. ههر له سهر پیخه فه کهی خو ی هه لده ستایه سهر پی و ههر دوو له پیی بو ئاسمان بهر زده کرده وه، به چاوی پر له فرمیسه که وه نوژی ده کردو دهیگوت: (خوای به رهحم و میهره بان، گه له که م بو بیاریزه ..)".^{۹۵۱}

میرکچ (أنا کومینیا) ی کچی (الکسیوس کومینوس) ی ئیمپراتۆری بیزهنتی، که هاوزه مه نی هه لمه تی یه که می

944 - جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامي ۱۹۲/۱. نعمان ثابت، الجندیة، ۱۴۶. عبدالرحمن زکی، السلاح، ۵۹.

945 - دائرة المعارف البستانی ۷۰۵/۹.

946 - الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ۱۹۷. بۆرهک = النطرون، مفاتح العلوم ۱۴۸.

947 - أدوين جون ديفيز، فرنسا الجريمة، ص ۷۵.

948 - التجافيف، الدروع الخاصة بالوقاية من النار، (پاشان باسی ده که ی).

949 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۵۱. التذكرة الهروية، ص ۸۱. هامش ۲ للمحقق.

950 - P. ۱۹۵۳ Oman. the arts of War in The middle ages, N.Y. ۷۲.

951 - محمد سعيد العريان، د. جمال الدين الشیال، قصة الكفاح بين العرب والاستعمار، طبعة ثانية، دار المعارف بمصر، القاهرة ۱۹۶۰ م، ص ۸۳.

احسان هندي، الحياة العسكرية، ۱۵۳- ۱۵۴. د، جوزيف نسيم يوسف، العدوان الصليبي على مصر، ص ۱۵۷.

خاچدروشمان بووه، کتییکی له باره ی میژوی ژبانی باوکییه وه نووسیوه، له و کتیبیدا دهلی: ئاگره که ده که وه ته ئاسمان و بلیسه ی دها، پاشان ده تگوت تۆپه له جه ههنه میکه و خه لکی به برژان ده برژاندو به خویان و که لوپه لیانه وه ده بوون به خۆله که وه با ده یرد. میرکچ له باسی پیکهاته ی ماده گه لی ئاگره که دا، ههروهک (الطرسوسی) باسی ده کاو ده لی: "ئه م ئاویتته ئاگرینه ده کریته لووله وه وه لده دریتته سه ر دوژمن و ئاگری تی به رده دا، چونکه هه ر پمب له عه ردی بدا ده ته قیتته وه، کلپه یه که ده کا، به که سه نا کوژیتته وه، شه راو بلیسه ی به هه موو لایه که دا بلا وده بیتته وه، ده وروپشتی خوی ده کا به ئاگردانیکی به تین".^{۹۵۲} (جوانفیل) ده لی: "ئه م ئاگره، ده گرمینی ده لی هه وری به هاره، به ئاسماندا ده کشی و دی، هه ر ده لی عه زیایه که له یه که کلپه ئاگره به ئاسماندا ده فری و، وه ئه ستیره یه کی گه وره چۆن ئه کشی، ئاوا یه که پارچه هه موو ئاسمان پروونا که ده کاته وه، ئه و شه وه ترسناکه، سی جار ئه م دیو درنجه ئاگرینه یان به سه رماندا باراند. ئه م ئاگره گریکیه". ئنجا ده لی: کاتی سوپای ئه ییوی ئه م ئاگره یان به سه رماندا باراند "هه ر ده تگوت ده رگای دۆزه خیان له پر به پروماندا کرده وه ئاگر له داری هه ردو و تا وده که مان به ربوو، بلیسه ی ده که یشته هه ر شتی ئه ویشی ده کرده خۆل".^{۹۵۳}

(العماد الکاتب) یش ده لی: سه ربازانی ئه ییوی، که به کیتته له پر له ماده سووتینه ره کان ده ستیان کرد به بۆردوومان کردنی تا وده ره دارینه کانی خاچدروشمان له سه ر شووره کانی شاری (عکا)، خاچدروشمان "سه ریان له ته ربوونی تا وده ره کان سوورده ماو، نه یانده زانی، که ئه مه ئاگری له دوا ویه".^{۹۵۴} کاتیکیش سه ربازانی ئه ییوی، تا وده ره کانیان ئاگردا، خاچدروشمان حه په سان.

(الطرسوسی) باسی شیوازی ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه رانه ده کاو ده لی: له نه وت و گوگردو نووره ی نه کوژا وه پۆنی که بات^{۹۵۵} و پۆنی که تان و ئارده کاو که په ک و رۆنی داری به لسان^{۹۵۶} و پیوی نه هه نگ و که تیره ی گه وه ن (السندروس)^{۹۵۷} و پۆنی راتنج^{۹۵۸} و تویکلی دارتوو و تویکله هیلکه، پیک دیت. ئه م ماددانه به ریگایه کی تایبه ت و هه ره که و به کیشی گونجاوی خوی تیکه ل ده کرین، ئاویتته یه کی لی په یدا ده بی، توانستیکی زۆر گه وره ی سوتاندنی هه یه، "ئنجا پۆ ده کریته ناو کووله که یه کی گه وره وه گو مگومه (الانبیق) ی لی قایم ده کری و (پارچه قوماشیک) ئاگر پیوه ده نی و ده یخه نه ژیری، تا هه ر هه مووی ده دلۆپینری، به وینه ی کرداری گولا وگرتن. پاشان بری نووره ی تری ده که نه سه رو، ئنجا چواریه کی نه وته که ی ناوی، نه وتی دیکه ی تی ده که ن، به م جو ره، پۆنیکی لی په یدا ده بی بۆ ئاگرخستنه وه سووتاندن وینه ی نییه".^{۹۵۹}

(الطرسوسی) ده لی: ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه ره، ئه رکیکی زۆر نه ینی بوو، نه یانده هیشت دوژمن پیی بزانی و له ناو خۆشیاندا، له گه وره پیاوان و پیاوماقولا ن (زانایان)^{۹۶۰} به ولا وه، که سی تر ئاگای لی نه بوو. ئنجا باسی ریگای دووه می ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه رانه ده کات، ده لی: "که باتیکی بچووک دین و تویکله که ی سه ره وه ی

952 - دیفیز - فرنسا الجريمة، ص ۷۵- ۷۶. د. جوزیف، العدوان الصليبي، ص ۱۵۶، هامش ۲.

953 - دیفیز - ص ۷۷. د. جوزیف، ۱۵۸.

954 - الفتح القسي، ص ۳۷۱.

955 - که بات (الأتج) له مزده مهبیه کانه، تاله و خه لکی پیی ده لئین (الکبار)، المنجد. "وه رگیز: کورد له گه رمان که باتی پی ده لئین".

956 - البلسان: داریکه به تۆپه ل، وه هیشوو، گو لی سپی ده گری، پۆنیکی بۆن خۆشی لیی ده گری له دار بخور ده چی، المنجد، ص ۴۸. کاتی

خوی له میسر زۆر بووه، عبداللطيف البغدادی، الأفادة والأعتبار، ط/لندن ۱۹۶۵، ص ۴۰.

957 - السندروس، لفظ يونانی نوع من الصمغ، المنجد، ۳۵۵.

958 - راتنج، که تیره ی جو ره داریکی سه وبه ره، بنۆره: فره نگ أمیر کبیر، ص ۳۲۸.

959 - التبصرة، ۱/۱۴۰ - ب.

960 - ن، م، و، ۱۴۰ ب.

دەگرن و لیبی دەگەرین، تا وشك دەبیتهوه، ئەوجا دەیگوشن و پۆنهکە ی دەگرن، پاشان چەندین جار لە سەر ئاگر دەیکولینن و پۆنی بەلسانی بەسەردا دەکەن، ئەوجا بەکاری دینن، شتیکی عەجیب سەرە".^{۹۶۱}

"ئەجا باسی پێگایەکی تری ئامادەکردنی ئاگری عەجیب سەر دەکاو دەلێ: کەمێ کەتیرە ی گەوێ و کەتیرە ی راتنج و خویی نەوتین دەکرین بە سەر پۆنی کەباتدا" و هەمووی باش تێک دەدرین و لە سەر ئاگر دەکولینن، ئەوجا بەکار دەهێنرێ، ئاگرەکە ی لە کوژانەوه نایەت.^{۹۶۲} و هەاش دیارە، هەندێ لەم ئاگرانە، بە تیر هەلدرابن، یان پۆدەکرانە ناو کیتەلەو بە تای مەنجهنیق هەلەدران.^{۹۶۳}

گوتمان، ئەم ئاگرە بکەوتبایە سەر هەر شتی نەدەکوژایەوه، تا لەگەڵ خۆیدا دایەدەمرکاند، جاری و هەابوو، مانگی و زیاتریش لە مانگی هەر سووتاوه و نەکوژاوتەوه، "تا، ئاوو خۆلیشت پی داکردا، زیاتر کلپە ی دەسەند".^{۹۶۴} ئەمەش مانای ئەوەیە، کە ئاگرە مادەگە ی سووتەنییان بەرو باشتەر گۆریوه، نەک هەر ئەوەندە، بگرە ئاویتەیه کیشیان دروست کرد، ئاگریان پێوه دەنا و دەیانهاویشته ناو بەلەم و کەشتی، ئەو ئاگرە بەسەر ئاوەکەشدا دەپۆیشت و نەدەکوژایەوه، گویا موسلمانان، هەر لە غەزاکانی سەرەتایانەوه، هەندێ ئاویتە ی سووتەنییان لە شەری دەریا و سەر وشکانیشدا بەکارهێناوه.

بێ گومان، ئەم جۆرە تێکەلەو ئاویتانەش، خۆ دەبیّت تاقیگە و شتی لەو جۆرە بابەتانە ی بۆ سازیدری و تیایدا ئامادەبکری و تاقی بکری نەوه و سوودیان لی وەرگیرێ، ئەجا بپێنە مەیدانی شەر. وادیارە پێویستیان بە دۆزینەوه ی ماددەگە لیکیش بوو، هەموو جۆرە تەنکی پی سواغ بەدەن و لە سووتان بپیارین. لەبەر ئەوه لبادە ی ژیر زینی ئەسپیان، بە ئاویتەیه ک سواغ داوه، کە تێکەلێک بوو لە تەلق و کەتیرە و گەچ و سپینە ی هێلکە و ماددەگە لی دیکە ی لەو جۆرە بابەتانە. ئەم ماددانە هەموویان پێکەوه دەکوژن و دەپۆژینەوه و بە سرکە ی تراو دەشیلرێ، وەک هەویر، ئەوجا بن زینی ئەسپی پی چەور دەکەن، ئیدی ئاگر ناگرێ و ناسووتی، بە تاییبە تیش ئەو بەشەنە ی، کە بەرسنگ و پاشکۆو کەفەلی ئەسپەکە دادەپۆشی. هەر و هە پەستەک و کۆلەبال و تەقیلە ی سەری سوارەکەشی پی چەور دەکری.^{۹۶۵}

سەنعەتی سووتەنیی زوو ئاگرسین بەم جۆرە پێش بکەوێ و لە کیتەلە بکری و بپەستری و وەتای مەنجهنیق بخری و دۆزنی پی بۆردومان بکری، کەواتە، ئەو وەستایانە جۆرە بۆمبایەکی سەرەتاییان پە ی پی بردووه، یان، بابلیین کیتەلە ی نەوت "کە پردەکرا لە نەوت و دەهاوێژایە سەر شوورە و قەلاکان".^{۹۶۶}

نەوت لە هەندێ شوین، بۆ نمونە وەک کەناراوی دەریای قلزم (دەریای سوور) لە میسر دەردەهێنرا، وەک (القلقشندی) دەلێ: پۆنهکە ی کەمێ لەسەر شاخەکەوه دەچۆراو! بەرو خوار شوپ دەبووه و لە دەفرو ئامانی تاییبەت دەکرا، کە پێشیان هەر بۆ ئەم نەوتەیان ئەفراندبوو، عەرەبان دەهاتن و باریان دەکرد و دەیانبرد بۆ کۆگاکانی چەکی سولتان.^{۹۶۷} هەرچەندیشە (القلقشندی) باسی ماوه ی پاشتر دەکا، وەل دۆر نییە نەوت پێشتریش لەم ناوچەیه دا هەر دەرهێنرابێ. هەر و هە لە ناوچە ی موسلیش نەوت دەردەهێنرا. ئەوەتا سەرچاوه ی ژێدەرەن دەلێ: (الملك عزالدین مسعود بن مردود) سەرگەورە ی موسل، لە سالی (۵۸۵هـ / ۱۱۸۹ز) دا، چەندین بار نەوت و هەندێ چەکی نایاب و دەگمە نیشی نارد بۆ سەلاحەددین، وەک بەشیک لەو خاروبارو کۆمەکە ی، کە هەموو جارێ بە سەلاحەددینی پێشکەش دەکرد.^{۹۶۸}

961 - ن، م، و، ۱۴۰ أ.

962 - ن، م، و، ۱۴۱ ب.

963 - التبصرة، ۱/۱۴۲، ب (چوارده پێگە ی تر بۆ ئامادەکردنی ئاگر هەبووه. پێویست ناکات زۆر لە سەریان بدوین).

964 - ن. م. و. ۱۴۸ ب.

965 - ن. م. و. ۱۴۶ أ - ب.

966 - صبح الأعشى، ۱۴۵/۲.

967 - ن، م، ۲۸۴/۳.

968 - الفتاح القسي، ۳۵۰. الروضتين ۱۴۸/۲. مفرج الكرب، ۳۰۷/۲.

نەوتى پەتى، بە تەنیا بەکارنەدەھىنرا، دەستاۋ پىشەسازانى كەرسەتەى جەنگ، ئاۋىتەى ئەوتۇيان لەگەل نەوت تىكەل دەکرد، بە تىنترو كوشندەتر دەبوو، لەبەر ئەو چەندىن جۆر نەوت، بە نموونە، وەك نەوتى سىپى و نەوتى شىن و پەش و خويى نەوت ھەبوون.^{۹۶۹} ھەندە نەوتىكىش ھەبوو، ھىچ لەم نەوتەى ژىر زەويىيەى تىدا نەبوو، جىاوازبوو، ئەم جۆرە نەوتە لە كەباتە تالەكە دروست دەكرا، كە بە زۆرى لە بەندەرى ئەسكەندەرىيە زەرەت دەكرا. ئەم كەباتەيان دەھىنا، تويكلى سەرەوھەيان لى دادەمالى و لى دەگەرەن، تا وشك دەبوو، ئەو جە پۇنەكەيان دەگوشى و لە سەر ئاگر گەرميان دەکردو ماددەگەلى دىكەى بە نموونە وەك پۇنى بەلسانيان تى دەکرد.^{۹۷۰}

لەشكرى ئەيىوبيان، ئاگرىيان لە گەلى جۆر شەردا بەكاردەھىنا، بۇ ئاگرىيانى شارو قەلاكارى، كە خاچدروشمەن داگرىيان كەردبوون. ھەروھە كاتىكىش كە بەرگرىيان لە شارى (عكا)ى خويان دەکرد. مەنجەنيق و تاوھەكەنى دوزمەنيان دەسووتاند. ھەر بە ئاگرىيان دەبابە مەزەكەى كۆرەكەى مەلىكى ئەلمانيان سووتاند "كە بە ھەزارەھا خەك چووبوونە ژىرى و كەللەيەكى مەزن و ملىكى زۆر بەرزو درىژى ھەبوو".^{۹۷۱}

سەربازانى ئەيىوبى، بەو گىراوھ پىكەتەنى كە (ابن عريف النحاسين الدمشقي) ئامادەى كەردبوون، ھەر سى تاوھە ترسناكەكەى دوزمەنيان، كە لە (۲۸ى ربيع الأولى ۵۸۶ھ/ ۱۱۹۰ز)دا، بە سەر شوورەكەنى (عكا)وھ دايانمەزاندبوو، ئاگرادو ھەرسىكيان سووتاند. ئەوھبوو (ابن العريف) دەرەكەنى نەوتى ئامادەكردو دايانى بە سەرپەرشتانى مەنجەنيق و داۋاى لى كەردن، يەككىيان بەاۋنە سەر تاوھەرىكى دوزمەن، ئەوانىش ھاويشتيان و بەشى سەرەوھى تاوھەكەنى پىكا، "قەرەنگەكانىش لە تەپبوونى تاوھەكە سەريان سوپ مابوو، نەياندەزەنى كە ئەم تەپبوونە ئاگرى بە داۋاھە". پاشان كىتەلەيەكى دىكەيان گرتە چىنى ناوھراستى تاوھەكە، ئنجا كىتەلەى سىيەميان دا لە چىنى خوارەوھى تاوھەكە. پاشان ئاگرىيانىانكەردن و تاوھەكە خوارو ژوورى ئاگرى تى بەربوو، كەسەش نەيتۋانى لە تاوھەكە دەربازبى، ھەفتا قەرەنگى تىدابوو، ھەر ھەموويان سووتان. وەلى كۆمەلى قەرەنگ بە ھاۋارپانەوھ چوون، لە تاوھەكەيان دەريھىن "ئەوانىش بە خويان و بە شمشىرو قەلغانىانەوھ ئاگرىيان تىبەربوو و دوزەخيان لى ھاتەوھ يەك". پاشان (ابن العريف) بايدايەوھ سەر تاوھەرى دووھ، ئنجا سىيەم و يەك لە داۋاى يەكيانى ئاگراد، مەنجەنيق و سەنگەرەكەنى نزيك ئەو تاوھەرەش سووتان".^{۹۷۲}

ھەرچى بارووتە، ئەوھ، لە سەردەمى سەلاھەددىندا بەكارنەھىنرا، تا كۆتايى سەدەى ھەوتەمى كۆچى (سەدەى سيانزەى زايىن)، جاروبار باسى خويى بارووت و ماددەى دىكە دەكرا، بە نموونە، لە كىتبى (الفروسية والمناصب الحربية)ى (حسن الرماح)دا، كە لەو ماۋەيدا دايانابوو، باسى بارووت ھاتوۋە.^{۹۷۳} ھەروھە لە كىتبى (التعريف بالمصطلح الشريف)دا باسى بەكارھىنانى بارووت ھاتوۋە.^{۹۷۴}

۲- ئامىرگەلى دەسەجەمەى:

مەبەستمان لەو چەكە مەزن و قورسانەيە، كە بە تەنیا زەلامى ناكەونە گەرۋ ناجوولەن، چونكە گرانو بە زەحمەت دەگوزىنەوھ، بە پىچەوانەى چەكى سووكى سەلتە زەلام، كە تەنیا يەك كەسى بەسە. چەكى، يان ئامىرگەلى دەسەجەمەيش، كە سوپاى ئەيىوبيان لە سەردەمى سەلاھەددىندا بەكارىيان ھىنابى، ئەمانەن:

969

- د. سعداوي، التاريخ الحربي، ص ۲۲۳. نقلا عن مخطوط فهرست الكتب، ص ۷۷- ۷۸.

970

- التبصرة، ۱/ ۱۴۱.

971

- مرآة الزمان، ۴۰۴/ ۸.

972

- الفتح القسي، ۲۷. وانظر النواير، ۱۲۱. مرآة الزمان، ۴۰۲/ ۸. البداية والنهاية، ۳۳۵/ ۱۲. الذهبي، مخطوط (تأريخ الأسلام) الجزء الأخير، ورقة

۱/ ۲۲.

973

- فليب حتي، تاريخ العرب، ص ۷۵۶.

974

- العمري، التعريف بالمصطلح الشريف، ص ۲۰۸.

مەنزىل و پىڭگەي ئەم چەكە، لە پىزى چەكە دەسەجەمىيەكاندا، ھەروەكو پىڭگەو بايەخى شمشىرە لە پىزى سەلتەزەلامدا (الفردية)، چونكە ئەم مەنچەنىقە زۆر گرنگ بوو "لە ھەموو ئامىرەكان بە تىنترو كوشندەتر بوو".^{٩٧٥} ئەم ئامىرە لە سەردەمى فىنىقىيەكانىشدا، لە دىرژەمانەو، ھەر ھەبوو و بۆ بۆردوومان بەكارھىنراو. يۇنانىيەكان، لەوانەو ھەيىرى بوون و بە ھۆى ئەمانىشەو (واتا يۇنانىيەكانەو) بە ھەريم و ناوچەكانى تردا بلابووتەو ھەو باوى سەند، ئنجا كەوتە دەست فارسەكانىش و پاش ئەوانىش (عارەبە موسلمانەكان) ھەيىرى بوون، (سەلمانى فارسى) كە يەكئى بوو لە يارانى پىڭەمبەر (درودى خوايان لەسەر بى)، ئەو زەينى ئىسلامى خستووتەو سەر سوودى ئەم ئامىرە، پاشان ناچارىش بوو بە دەستى خۆى بۆيان دروست بكاو، بەھازىرى بىخاتە بەردەستيان، ئەو ھەبوو لە گەمارۆى شارى (الطائف) لە سالى (ك/ ٦٢٩ن) دا بەكارىان ھىنا.^{٩٧٦}

ھەرچەندىشە، ھەندى سەرچاوە دەلىل، موسلمانەكان، لە بىزەنتىيەكانەو يەكسەر ھەيىرى مەنچەنىق بوونە، نەك لە فارسەكانەو،^{٩٧٧} وەلى ئامىرەكە، ئەو ھەتا ناوى خۆى بەخۆيەو ھەيىرى و شەي مەنچەنىق و شەيەكى فارسيەو ھەرب لەوانەو ھەيىرى بوون، نەك لە بىزەنتەكانەو.

بەھەرچە، ئەم مەنچەنىقە لە شەپى شارەكاندا، كە جەنگى شوو ھەو گەمارۆى پى دەگوترا، خراوتە كار، چونكە ئەم ئامىرە بۆ بەردبارانى شوو ھەي شارەكان بەكاردەھىنراو "ماددەى تىرشىيان پى دەھاویشت"^{٩٧٨}. ئەم بەردەبارانەش، يەك لە دواى يەك مۆلەتى نەدەدا، تا كون و كەلىن و كەلەبەريان دەخستە شوو ھەو تاو ھەو ھەو، دەيانرۆخاندن و ھەيىرشەيران لىو ھەي بەژوور دەكەوتن. جگە لە بەرد، ئەم ئامىرە سووتەمەنىشى دەھاویشت و ئاگرىشى دەخستەو، بە نموونە، وەك تۆپى قورسى شەپى ئەم سەردەمە.^{٩٧٩} دەشتوانىن، كاو لكارى ئاورخستەو ھەو و ئرانكارىگەلى كە مەنچەنىق لە شوو ھەو قەلاو قايمكارى، چ ھەي سوپاى ئەيىوبى، چ ھەي خاچدروشمندا دەخستەو، كەم و زۆر بەيىنەو ھەي زەين، وەكو ئەو ھەي كە (أسامة بن منقذ) باسى ھەيىر تەوانستى مەنچەنىقىكى پۆمىيان دەكا، بەيىنە بەرچا، ئەو دەلى: خاچدروشمان، شوو ھەي شارى شىزەريان دايەبەرو کوتايان (واتا ئەو شارەي، كە بنەمالەي ئەم نووسەرەي خاوەنى كتيبي (الأعتبار)، ھوكمىيان دەكرد)، (أسامة) دەلى: "كاتى پۆمىيان گەيشتنە نزيك شارى شىزەر (٥٣٢هـ / ١١٣٨ن) مەنچەنىقى مەزن مەزنيان لى خستە كار، كە لەگەل خوياندا ھەيىر بوويان، شتى قورس و گرانى تى دەگرتين، بەردى و ھەي بۆمان دەھاویشت، ھەرگىز بە تىرى ئاساى نەدەھاویشرا، ھەر بەردەي بىست، تا بىست و پىنج رەتل^{٩٨٠} دەبوو، جارىكان، بەردى لەو بەردانە، بەرمالى دۆستىكى (أسامة) كەوت، ھەر بەو تەنيا بەردە، سەرۆژىرى كرد".^{٩٨١} لەگەل ئەو ھەي، ھەندى لەوانەي ھەوادارى زانينى ھەنەرى جەنگى ئەو سەردەمە،^{٩٨٢} دەلىن، زۆر سەرچاوە ژىدەرە جوړ بەجوړەكان، نەيانتوانيو ھەيەكى روون و ھەوانى ئەم چەكە بخەنە بەرچاوى خوينەران، چونكە ئەو سەرچاوانە بە ئاودامانى

^{٩٧٥} - آثار الأول، ص ١٩١.

^{٩٧٦} - الكامل، ٢/ ٢٦٦. محمد فرج، السلام والحرب في الإسلام، دار الفكر العربي بالقاهرة، ١٩٦٠، ص ٩٣.

^{٩٧٧} - Von kremer, The Orient Under The Caliphs, p.327. Oman , A Histoy of The art of war , P, 21.

^{٩٧٨} - الجواليقي، المغرب من الكلام الأعجمى على حروف المعجم، مطبعة (أوفسيت طهران) ١٩٦٦، ص ٣٠٦. الجوهرى، الصحاح، ٤/ ١٤٥٥. ابن قتيبة،

المعارف، ص ٥٥٤. وفيات الأعيان، ٧/ ٤٥. تاريخ العروس، ٩/ ٣٠٧. صبح الأعشى، ٢/ ١٤٤. أدبي شير، الألفاظ الفارسية، المعربة ١٤٦. (د. صلاح

حسين العبيدي، مجلة سومر، مجلد ٣٢، ص ١٢٢ لسنة ١٩٧٦. مجلة آفاق عربية، العدد ٥. السنة الرابعة ١٩٧٩، ص ٧٢. مجلة كلية الآداب، العدد ٢٥،

شباط ١٩٧٩، ص ٥٩٥).

^{٩٧٩} - عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص ١٥٦.

^{٩٨٠} - رەتل: لە (٤٠٠گم) زیاترە.

^{٩٨١} - أسامة بن منقذ، الأعتبار، ص ١١٣.

^{٩٨٢} - Clande Cahen, Les Changement techigues militaires, P.119. و عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ١٥٦- ١٥٧.

وہ سفیان نہ کردو وہ نہ شیانگوتو وہ چون چونی ٹیسی پیدہ کری و بوردومان دہکا و خہلکی چون چونی خوئیانی لی بیارین.

راستیشت دہوی، مہنجہنق لہ بیروکھی بہرہو چاکتر گورینی بہرہ بہ دہست ہلدان و بیروکھی قوچہ قانییہوہ ہاتوہ تہ ناروہ، واتا کاتی زہلامیکی بہرہاویر وستی بہردیکی گہورتر بہ تیژیہکی خیراتر بؤ ماوہیہکی دورتر بہاویر، بہ زہنی خوئی گہیشته نہوہی دہزگاہک دہروست بکا، ئەم ہموو خہسلتہ باشہو تازانہی ہہیت، ئیدی، بہو جۆرہ، مہنجہنق داہینرا.

شیوہی سادہو ساکاری مہنجہنق، خوئی بنکہیہکی تہختہی چوارگوشہ، یان لاکیشہیی ہہیہ، لہ ناوہراستیہوہ ستونیکی داری پتہوو قایم داکوتراوہ، لہ سہرہوہ بالیکی (قوئیکی) پیوہیہ، بؤ سہرہوہ بؤ خوارہوہش دہجولئی، سہریکی ئەم بالہ دہفریکی نیمچہ گویی پیوہیہ، قہوارہکھی بہ پیی قہوارہوہ قہبہیی مہنجہنقہک دہگوریت، بہرد، یان ناسن، یان کیتہلہو لوولہ نہوتی تی دہکری، سہرہکھی دیکھی قورسایہکی پیدا شوپ دہیتہوہ بؤ راگرتنی ہاوسہنگی. ئەم مہنجہنقہ بؤ ماوہیہکی دورودریژ بہکارہینرا، پاشان، ہند چاکترکاری و دہستکاری تیڈا کرا، بوو بہ دہزگاہکی زہمت و ئالوز، پی دہچی بہ ناوبانگترین و کوترین کھی بہ دریژی باسی مہنجہنقہکانی کردبی (الطرسوسی) بیت. پاش ئەویش، کتیب دانہرانی دیکھی بہ نمونہ، وک، (الحسن بن عبداللہ) ی خاوہنی کتیبی (آثار الاول) و (أرنبغا الزردکاش) ی دانہری کتیبی (الأنیق فی المجانیق) و کساننی دیکہش باسیان کردوہ.

(الطرسوسی) دہلی: مہنجہنق جؤراوجورن، مہنجہنق ہہیہ عہرہب دہروستی کردوہ، ئەمہ لہ ہموویان وہستایانہترو پتہوتر دہروستکراوہ، ہەرچی تورکیہکھیہتی، ئەوہ ہہرزاترہو ساناترہ، مہنجہنقی فہرہنگیش ہہیہ، نجا باسی تہختہو کہرہسہکانی دہکات، کہ لییان دہروست دہکری، بہ نمونہ، وک داری جراسیا و ئرزو جۆرہ داری قایم و رھق و قہف و گری، کورت دہکا.^{۹۸۳}

بالی مہنجہنقہک، بہ گوریسی ئەستورو قایم بہ کلکھی بنکہکھی دہبہستراو بہرہوپاش پایدہکیشا. کاتی ٹیسی پی کردنیشی، مہنجہنقہوانہک، گوریسہک لہ ستونہک لول دہداو بالہکھی بہرہوپاش پادہکیشی و ژییہکھی پشٹہوہی، تا کوٹایہکھی دہکشی، ئەوجا، تای بالہک پدہکری لہو شتانہی دہاویرین و ئیدی لہ پدہگوریسہک بہ یہکجار دہکریتہوہ ژییہک بؤ لای خوئی، زور بہ تیژی کیشی دہکا، بالہکش، بہ توندی بہو دیوارہ تہختہکھی بہردمی دہکوی، بہ شیوہیہکی زور بہہیز ہەرچی تیڈابی، دہیہاوی.^{۹۸۴}

با، دہقی ئەو وہسفہش پیشکەش بکھین، کە (الحسن بن عبداللہ) بؤ مہنجہنقی لولپیچ و مہنجہنقی بازنہیی ہیناویہتیہوہو، دہلی: "سہنگ و قورسای قورقوشمی تیڈایہ، ئەگہر زہلام بیخولینیتہوہ، تیرہک بہرزدہکاتہوہ. ئەگہر بہریش بدری، دہیہاوی و زہلامی زوریشی ناوی، لہوانہشہ کھوانی گہورہو ژیداری بؤ دابنری و مشتہکانیشیان (قبضائہا) بہرہو زہوی لہ بنکھی مہنجہنقہک بہستریں. ژییہکانیشیان بہ گوریس بہ ئەلقہی مہنجہنقہکہوہ دہبہستریں و بہراستہیہک دہجولینریٹ و زور بہ تیژی دہرہپہری، خو ئەگہر حہزیش بکھن، ئەوا کیتہلہی نہوت و ئەو جۆرہ بابہتانہی پی ئەلدہدہن، ئەگہر ہات و سووک بوو، ئەوہ لہو بارہدا، بہ قورقوشم و بہرد قورسی دہکھن، ئەگہر نہوت و ئاگریش بوو، ئەوہ لہو بارہدا، تایہکی زنجیرو گوریسیکی زنجیرداری بؤ دادہنین.^{۹۸۵}

راستیشت دہوی، ئەم کتیبنوسہ، ویستویہتی مہنجہنق بہ پوون و پھوانی باس بکات، وہلی بؤی نہہات و نہیتوانی و نہیییکا، چونکہ دہستہواژہکانی دووبارہ دہکاتہوہو زور بہ کورتی دہیاندا بہ دہستہوہ^{۹۸۶} و زورتر بہلای سہجعو ئاوازدا لادہدا.

983 - التبصرة، ورقة ۱۲۷ب.

984 - عبدالرؤف عون، الفن الحرّی، ص ۱۶۰.

985 - آثار الأول، ۱۹۱.

986 - عبدالرؤف عون، ص ۱۵۷. د. سعاد ماهر، البحرية في مصر الإسلامية، ص ۲۲۵.

وہستایانی مہنجنیق، لہ دروستکردنیدا ہونہریکی زوریان تییدا بہ خرچ داوہو لہ بہرہو چاکتر گۆپنیدا، پشویان نہداوہ، بہ تایبہتیش مہنجنیقی ئاگرہاویژ، تا، لہ سہردہمی مہملوکہکانی میسرو شامیشدا، گہیشتہ ئہوپہری چاکی و نایابی و دہستکردیکی تہواوکارو ئامیریکی نیشانشکیئی بی وینہ، تا، وای لیہات، مہنجنیقوانہکان، دورویی ہدہفہکانیان دہزانی و بۆ دیارکردن و پیکانی نیشانہکان، ریساو بہندو بہستی گۆشہو گۆشہکارییان دانا. لہ کتیبی (الأنیق في المجانيق) دا لہم پرووہ ہاتوہ، دہلی: "ئہگہر دہتہوی بہردہکہ دور ہلہدی، دہیخہیتہ مہنجنیقہکہوہ بۆ کوئی ہتہوی دہیہاوی، ئہگہر دہتہوی دورتر ہلہدی، ئہوا پہنجہی مہنجنیقہکہ بہ پۆن چہور بکہ، ئہگہر ہاویشتت و بہ ئامانجیش گہیشتی و، حہزدہکہی لہوہش دورتری ہلہدی، ئہوا، لہ بہینی ئہلقہی بالہکانی ہاویژہرو لہبہینی پہنجہ ئاسنہکہدا، پارچہیہک (مہشاق) دابئی و پیی بہاوہ، خو ئہگہر ئہم جارہش، ئارہزوت بہجی ہات، ئہوہ باشتر، خوئہگہر ویستت ئہمجارہش دورتری بہاوی، ئہوا نانہرہقی بہسہری پہتہکہوہ بیہستہو بیکہ بہ پہنجہی مہنجنیقہکہوہ، بہوہ، دہگہیتہ ئامانجی خوٹ، دواتریش دیسان بۆ ئہوہی دورتریش بہاوی، نانہرہقیکی تری تیبخہ!"^{۹۸۷} ... (الزردکاش) ئہرک و فرمانی دیکہش، بۆ سہرپہرشتی مہنجنیق دہستنیشان دہکا، تا بتوانی دورترو دورتریش بہاویژ و سیازدہ ہنگاوی بۆ دادہنی، کہ پیویستہ یہک لہ دوا ییہک بہجیان بہینی، ہر بہو پییہش بۆ نزیک ہاویشتن، دہلی: ئہگہر نزیکی دہاوی، بہردہکہ دابئی و بیہاوہ، ئہگہریش نزیکتر دہوی، ئہوہ، دووسیہکی پہنجہکہی چہور بکہو بیہاوہ، دہیگاتئ. نہخیر، ئہگہر، لہمہش، نزیکتری دہاوی، ئہوہ، بیئہ، بالیکی ئہستورتری بۆ دابئی، بۆ لہوہش نزیکتر، دیسان بالی ئہستورتری دہوی. گہر لہمہش نزیکتر دہاوی، ئہوہ دہبی، بہردہکہی رەتل دوا یی رەتل قورستر بکہی، تا دہگاتہ سہد رەتل. بۆ ہاویشتنی لہوہ نزیکتریش، بہ جوړیکی تر، دہبی رەتل بہ رەتل سووکی بکہی، تا سہد رەتل"^{۹۸۸}.

وادیارہ، مہنجنیقسازی لہ سہردہمی سہلأحہددیندا، گہیشتوہتہ سہویہو ئاستیکی وہستایی و وردہکاری، چونکہ لہم سہردہمہدا، ہہموو جوړہ چہکیکی باشترو گۆراو ئاسایی تاقی کرانہوہ.^{۹۸۹}

(الطرسوسي) یش، وہسفی جوړہہا مہنجنیقی کردوہو یہکہ یہکہ شروقی کردوون، بہ نمونہ باسی مہنجنیقی عارہبکردی کردوہو گووتویہتی لہ داری چاک دروست دہکری و بہشیوہی سیگۆشہی دوولایہکسان سازدہری و بنکہکہی دہکہویتہ ژیر دوولایہکسانہکہوہو کورتترہو لہ لوتکہی سیگۆشہکہدا ئامیریک بۆ ہاوسہنگکردنی ہردوو تایہکہی قایم دہکری، کہ ئہو بہ (گورگہ) ناوی دہبا، بنمیچیکی تہختہی لی قایم دہکری، سہربازہکان لہ تیری دووژمن دہپاریژی. پەتیك بہ دریژی گہزی، لہ یہکی لہ دوو تایہکہ، قایم دہبہستری، تایہکہی دی، بہردی تی دہکری و بہ ہاویژہریکی ئاسنہوہ، قایم دہکری و تیرہکہی دہکہویتہ پییش، کاتی تایہکہ بہر دہری، بہردہکہی ناوی دہردہپہری.^{۹۹۰} پاشان ئہم کتیبینووسہ، دیتہ سہر باسی مہنجنیقی فارسی و مہنجنیقی تورکییشی پی دہلی، دہلی: ئہم مہنجنیقہ بہلاری دادہنری و بنکہیہکی بۆ دہکری لای سہرہوہی دہگری، ئہوجا لہ زہوی دہچہقینری و لہسہر لوتکہی ستوونہکہوہ، گورگہکہی لی قایم دہکری.^{۹۹۱} باسی مہنجنیقیکی دیکہی فارسی دہکاو دہلی: (الشیخ أبو الحسن بن الأبرقي الأسکندري) باسی بۆم کردوہ، کہ (الطرسوسي) خوئی ہہموو زانستیکی مہنجنیقی ہر لہو وەرگرتوہ، گواہا، ئہو پیی گوتوہ، گووتویہتی: ئہم جوړہ مہنجنیقہ پہنجا رەتل رادہکیشتی و ہہرخوی کەوانی چہرخ (سووکہلہی) تیادیہ، یہک زہلام پای دہکیشتی، کاتیکیشت زہلامکہ تیرہکہی رادہکیشتی، ہہموو کشتکەکان کہ ژئی کەوانہکەن دہگہنہ قفلہکہی، زہلامکەش تایی بہردہکہ لہ ئہلقہیہکدا. کہ بہ بنکہکہیہوہ قایم کراوہو تیرہکەشی

987 - د. سعاد ماهر، البحرية، ص ۲۲۶. نقلا عن (الأنیق في المجانيق) ورقة ۱۲.

988 - د. سعاد ماهر، البحرية، نقلا عن مخطوط (الأنیق في المجانيق) ورقة ۱۲.

989 - Parry and Yapp War, technolog and Socity in the Middle East. P.103.

990 - التبصرة ۱۹۱ ب.

991 - ن، م، و، ۱۹۲ ب.

راگرتووه، گيردهدا، كه كهوانهكه بگري و تيرهكه بهاوي، بهردهكesh دهردهپهري. ۹۹۲

دانهرى (التبصرة)يش، باسى جوړه مهنجهنيقي دهكا، ناوى دهنئ مهنجهنيقي فهپهنگى. ۹۹۳ پيددهچئ موسولمانان له خاچدروشمهكانهوه فيري بووين، بهمهشدا دهردهكهوي، كه همدوو هيژى ئهيبوبى و خاچدروشمان به هوئ كوهمهلى شتى كاريگهروه سووديشيان بو فيريوونى ئهم چهكانه لهيهكدى وهرگرتبي.

وهكو باسيشمان كرد، مهنجهنيق له شهري شووره و گهماروي شاراندا، يهكهم چهك بووه و بهبي ئهم چهكه ئهو جوړه شهپانه نهكراوه، ئيمه ناشزانين مهنجهنيق له كوي دروست كراوه، پهنگه له شارهكان دروست كرابي، چونكه توانستى ئهو هونهره له شارهكاندا فراههه، دواى دروستكردنيشى دهبوايه ههلى بوهشيدن و بارى بكهن و بيبهن بو بهرهى جهنگو لهوي ليكي قايم بكهنهوه، ئهوه بو مهنجهنيقي گهوره، هرچي مهنجهنيقي گچكهيه، كه (العرادة)يان ناواناوه، نهوهيان پي دهچئ ههروا به ساغى باريان كردبي.

خاچدروشمان باروبارخانهو چهكي قورسيشيان به عارهبانه دهگواستهوهو، ناميري جهنگى به نمونه، وهك دهبابهشيان ۹۹۴ لي باردهكرد. دياره مهنجهنيقهكانيشيان هر بهو عارهبانانه هاوردوهو بردوهو، بهلام هيچ باسيكمان لهبارى ئيسلامهوه، كه عارهبانهيان بووي، دهست نهكهوتوه. لهبهرئوه پارچهكاني مهنجهنيقيان به ولاغى بهرز هيئاوهو بردوه. ۹۹۵ بهلام لهبهر خراپي ريگاوياني ئهو سهردهمه، هاتوچو، به ولاغو به عارهبانهش هر زحمهت و ناههوار بووه جادهي قيرتاوو ريگاي ريكو راست نهبووهو، لهسهر ئاوهروو پووبارهكانيش پيل و پرد نهبووه. ئهم مهنجهنيقهش همد ويراناوهرو كولكار بووه، كه ناچار بيريان لهوه كردهوه زهرمر و زياني كه م بكنهوه، بو ئهمش هاتنه سهر يروكي ئهوهي به دورى شوورهكاندا كندهك لي بدن و ناوى بكهنه سهر تا پر دهبي، بو ئهوهي مهنجهنيق نهگاته شوورهكان، خو نهگهر هيرشبهيران بتوانن كندهكهكه پر بكهنهوه، نهوه، لهوبارهدا بهرقاننيكهراي ناو شارهكه، له هيوان و پاروهو پهنجهره قهلاو قايمكارهكاني خويانهوه، مهنجهنيقهوانهكانيان تيرباران دهكرد، لهبهرئوه، فرمانداري هيرشبهيران دههات، سهربازگهلي زريپوشي به قهلاغانهوه پيش مهنجهنيقهكه ددها، نهوان مهنجهنيقهوان و كوهمهلي هيرشبهيرانيان دهپاراست، جاري وههش ههبوو، هيرشبهيران مهنجهنيقهكهيان دنايه سهرعارهبانهو پهردى كه تانهكوني نهستوريان بو ههلهدهواسي، ئيدي تيربارانهكه ئهو توندوتيزييهي خاو دهبوووهو زيانكي ئهوتوي لي نهدهكهوتهوه. ۹۹۶

شيوانزيكي ديكه له مهنجهنيق پاراستني شوورهكان نهوهبوو دههاتن به داري چنار، سهرى شوورهكهيان ددهپوشي، كه بهردى مهنجهنيقهكان كاري تي نهكهن، چونكه بهردى مهنجهنيق كه دهردهپهري، شولاوگه دهبهستى، ههروكو گوللهي هاوهن، واتا ريكو و راست ناپوا، به هيليكي چهماوهي وهك كهوان بهردهبيتهوه، جا، بهر دارهكان دهكهوت و ديوارى ژيردارهكان (شوورهكه) بي زيان دهبوو. جاري وههش دهبوو، گويسهبانهيان، به گوشهيهكي لار به ديوى دهرهوهي شوورهكهدا دروست دهكردو رايهخو لبادو گليم و بهرو پاتاليان پيدا ههلهدهواسين، يان توپى قايميان به گوريسي نهستور پيدا شوپ دهكردهوه، نهگهر بهرد، بو ديوارهكه ههلهدرا، لهبهر ئهو بهربهستانه له ديوارهكه (شوورهكه) نهدهكهوت و بهريشي بكهوتايه، نهوتيزي و هيژهي نهدهما و كاري له ديوارهكه نهدهكرد. ۹۹۷

جوړه مهنجهنيقيكي دى ههبوو (العرادة) يان ناوانبوو، بو بهردباران و تيرباران بهكاريان دههينا، له توپى بچووك دهچي، كه سهنهگري دوژمن توپباران دهكا. ۹۹۸ سهرچاوهكان باسى ناكهن، كه لهو سهردهمهدا به دهست نهيبويانهوه

992 - التبصرة، ورقة ۱۲۸ب.

993 - ن، م، ورقة ۱۲۸ب.

994 - الفتح القسي، ۴۸۷.

995 - نعمان ثابت، ص ۱۵۸. عبدالرؤف، الفن الحربي، ۱۶۱.

996 - Clande Cahen, Les changement, P, 119.

997 - آثار الأول، ۱۹۴، الفن الحربي، ۱۶۲.

998 - عبدالرؤف، الفن الحربي، ۱۶۷.

دیتراپی، دور نییه بهکاریشیان هیئابی و ناویشیان نهبردبی، یانیش هر به مهجنهقیکی بچوک له قهله میان دابی.

ب. دهبابه و پاشکوکانی:

ئهمهش ئامیریکی هیرشبهری دهسهجه معیی دیکهیه، وهلی له مهجنهقیق کۆترو دیرینتره، دهلین خه لکی میسری دیرین و ئاشوورو یۆنان و رۆمان و فارس و عارهبی موسولمانیش بهکاریان هیئاوه. عارهبان له سالی (۸/ ک/ ۶۲۹ز) دا، شاری (طائف) یان پی گه مارو داوه.^{۹۹۹}

دهبابه، ههیتوهوتی له مهجنهقیق که متره، وهک مهجنهقیقیش بههیزو توانا نییه و که متریش بهکاردهات، چونکه دهبابه ته نیا بۆ شهپی شوورهکان بهکاردههینرا، کاتیکیش مهجنهقیق داهینرا، ئیدی لهگه دهبابه دا، هاوشان، دهکوتنه کار، چونکه، چۆن تۆپی ئهم زه مانه هاوشان لهگه دهبابه دا پیکه وه کاردهکن، ئاوه هاش دهبابه ی ئهو زه مانه کۆمهکی به مهجنهقیق دهکرد.

ئهمهش ئه وه دهگه یینی، که سوپای ئه ییوبیان، ههرکه کهوتنه پهلاماری شووره و قه لای خاچدروشان، له وساو، ئهم چه که یان به کارهیناوه، نه خاسمه له سالی (۵۸۳/ ک/ ۱۱۸۷ز) ده، ههر به و جۆرهش خاچدروشان ئهم چه که یان له گه ماروی شاری (عکا) دا خسته کار.^{۱۰۰۰}

دهبابه ئامیریک بوو، ده بزوت و ده پویش، له داری ئه ستور دروست دهکراو، به پیسته و لبادی به سرکه ئاودراو، ده پیچراو دا ده پویشرا، تا ئاگر کاری تی نهکا، ئنجا ده خرایه سهر چهرخه و پیچکه ی باز نهیی، تا به ئاسانی بجوئی و بیته و بجی.^{۱۰۰۱} کاتیکیش دهگه یشته نزیک شوورهکان، ئیدی جهنگاوه رهکان به سهرده کهوتن، یان خو یان دهکوتایه ناوی و به ئامیرهکانی دهستیان (به پیک و نویل) دهکوتنه ویزه ی شوورهکان و که له بهرو دهلاقیان تی دهخست و دهیانرووخاندن. سهربازانی ئه ییوبی، دهکوتنه سهر دهبابه که وه به شوورهکاندا هه لده گزان و سهرده کهوتن، وهکو قولله ی په یژه، سوودیان لی وهرده گرتن، له سهر شوورهکانیش وه، سهربازانی دوژمنیان له ناو قه لای شاره گه مارو دراوهکاندا، ده دایه بهر پم و تیر.

(ابن شداد) وهسفی دهبابه به گشتی دهکاو، دهلی: "ئامیریکی مهزن و تۆقینه ره، جهنگاوه ری زۆر دهچنه ناوی، له وحه ی ئاسنی تی گیراوه، له ژیریشه وه چهرخه ی بۆ کراوه، له ناوه وه پالی پیوه ده نی و ده پوات، تا نزیک ده بیته وه له شووره که، ئه وجا له ناوه وه سهربازهکان به پال، به ره وپاش و به ره وپییش، چهرخه و بیچکهکان ده هیذن و ده بن، به و جۆره دهبابه ی تایه ن، دیواره که وهک بهر ان بهر قوچان ده دا، تا لیکه ده ترانی. ملیکی قایمی بۆ کراوه له ئاسن، که لله یه کی به سهرده یه وهک که لله ی بهر ان، ههر له بهر ئه وه شه ناویان ناوه، (به رانه). جا به و قوچ لی دانه دووباره و سی باره، دهیداته بهر قوچ تا ده پروخی نی." ^{۱۰۰۲} واتا کهس له دواوه پالی پیوه نه دهن، له ناوه وه به پال چهرخه و پیچکهکانیان پال پیوه دهن او به ره دواو به ره و پییش دهیاندا ژۆت. ئهم به رانه یه، پاشکویه که له پاشکۆ گرنگهکانی دهبابه، به کورتی ئهرکی گرنگی دهبابه ئه و قوچ لی دانه بووه. جاری وایش هه بووه، زنجیریکی ئاسنیان له ناوه وه له سهرده وه لی قایم دهکرد و زنجیره که شوپ ده بووه وه، له سهری خواره وه ی داریکی گه وه ی له ئاسن گیرای پیوه شوپ ده بووه وه، وهکو سهره خولخولکه وه هابوو، که زنجیره که یان پاکیشا به که لله ی به کره که دهچوو ناو تاوه ره که وه، ئه وجا زنجیره که یان به رده داو که لله که دهرده په ری و چه ندین جار ان به خیرایی بهر دیواره که دهکوت و کون و که له بهریان تی دهخست.^{۱۰۰۳}

خواسایی، هه ندی سهرباز وه پییش دهبابه که دهکوتن و وهک پاسه وان سهر په رشتیاران ی ناو دهبابه که یان ده پاراست، سهربازانی دیکهش، بهم دیوو ئه و دیویدا، ده پویشتن و، بزوتن و پیشکه وتنی دهبابه که یان ئاساتر دهکرد، گهر که نبو

999 - الطبري، تأريخ الرسل والملوك، مطبعة الاستقامة، ۱۹۳۹. ج ۲، ص ۳۵۴. الكامل ۲/ ۲۶۶.

1000 - النوادر، ص ۱۴۰، بئۆره: الروضتين، ۱۹۲/ ۲. مفرج الكروب، ۳۳۴/ ۲. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲۷.

1001 - آثار الأول، ۱۹۲.

1002 - النوادر، ص ۱۴۰، بئۆره: الروضتين، ۱۶۲/ ۲. مفرج الكروب، ۳۳۴/ ۲. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲۷.

1003 - أمين الخولي، الجندية والسلام، ص ۳۲.

كەندېرىكى بھاتايە پېش، يان پېريان دەكردەو، يان دارەرايان دەكرد، تا دەبابەكە وەك پېل و پرد بە سەرىدا تېپپەپرى.^{۱۰۰۶} دەبابە چەندىن ناويان لى ناو، جۆرىك ھەبوو (الدراجة) يان پى گوتو، (ابن منظور) گوتويەتى: "ئەمە ئى دەبابەيە، كە زەلام دەچىتە ناوى لە كاتى شەردا".^{۱۰۰۷} تاوهر (البرج) يشيان پى گوتو، كە گوايا دەنگايەكە لە دار دروست كراو، لە ئاسن و پېستە گىراو ھەر بەو شىوازەنش دەپوا، كە باسما كىرد، لە شوورە دىواران نزيك دەكرايەو بە ھاويشتنى تىرو بەردو شتى دىكە دەپروخاندو خۆى بە ژوردا دەكرد، ئەمىش لە سەر چەرخەو پېچكەو ئاسن و تەختە دەجول، برىتیش بوو لە چەند نھۆمىكى يەك لە سەر يەك، سەرچاوە ژىدەرانىش دەلېن: خاچدروشان سى قوللە (تاوهر) لى لە ئاسن و دار دروستكراويان لە نزيك شوورەكانى شارى (عكا) نابوو، كە لە پېستەى بە سرکە ئاودراو گىرابوون تا نەسووتى، ھەر تاوهرى جىگاي پېنج سەد جەنگاوەرى تىدا دەبوو، لەسەر چەرخەو پېچكە دادەنران، بۆ ھەر لاىى ويستبان، روويان لەوئى دەكرد.^{۱۰۰۸} ھەندى لە مېژوونوسان (دەبابە) و (ضبر) يان بە يەك ئامىر لە قەلەم داو.^{۱۰۰۹} كەچى شروڤەكەى دەلې، نەخىر (ضبر) پاشكۆيەكى دەبابە بوو، ھېرشبەران كە لە شوورە دەرگاكان نزيك دەبوونەو، ئەوجا دەيانخستەكارو خويشيان بە پارچە چەرمىكى (پېستەيەكى) گەورە ئەستور دادەپوشى، وەكو چادى، يان وەكو زىيەكى دەسەجەمى بۆ ئەوئى تىريان بەرنەكەوئى. خاوەنى (تاج العروس) دەلې: (الضبر) تەختەى لە چەرم گىراو، لە قەلەو قايمكاران نزيك دەبىتەو ژىرەكەى پەر لە زەلام بۆ شەر ئامادەن.^{۱۰۱۰} ئەم پارچە چەرمە ناوى دىكەشيان لى ناو، بە نموونە وەك (القفع) و (الستارة) و (الجفتا).^{۱۰۱۱} (الطرسوسي) باسى ئەم پەردەو پۆشاكە دەكاو كەچى ناو، كەشى نالى.^{۱۰۱۲} (دوزى) يش دەلې: (الجفتا) پەرژىنيكە وەكو سەنگەر (Palissade)^{۱۰۱۳} وايە. لە (المعجم الوسيط) يشدا ھەرەھا لە ھەرھەنگى (المورد) يشدا ھاتوو كە (Palissade) پەرژىنيكە لە سەنگە دار پېكەتوو.

وا ديارە ئەم (الجفتا) يە سەنگەرىكى گەپۆك بوو بە وینەى پەردەو بەربەستىك سەربازان لە پشەوئى خويان ھەشارداو، لەوئو دوزمىيان تىرباران كىردو.^{۱۰۱۴} دەبابە، خاچدروشانىش لە گەمارۆكەى (عكا) دا، بەكارىان ھىنا، لەوھدا (سبط ابن الجوزي) دەلې: "كۆرەكەى (فريدريك بارباروسا) شای ئەلمانەكان، دەبابەيەكى زۆر مەزنى سازدا، ھەزاران زەلام دەچوونە ژىرى، كەللەيەكى گەورەى بە مليكى درىژو ھەر بۆ دروست كىردو، قوچى لە شوورە دابا، دەپروخاندو بەناو دەكەوت". بەلام ئەيىوبييەكان ئەم دەبابە مەزنىان ئاگرداو سووتاندىيان.^{۱۰۱۵} ھەرچەندىشە لەوھەسفى مەزنى ئەم دەبابەيەدا زۆرى ناو، تەسەر.

مېژوونوسان باسى دەبابەيەكى دىكەى خاچدروشان دەكەن، دەلېن ھەند گەورە مەزن بوو دىۆيك بوو بۆ خۆى،

1004 - آثار الاول ۱۹۲.

1005 - لسان العرب، ۲/۲۶۶.

1006 - البداية والنهاية، ۱۲/۳۳۵. ابن الوردي ۲/۱۴۶.

1007 - د. حسن إبراهيم حسن، تاريخ الاسلام السياسي، مطبعة السنة المحمدية، القاهرة ۱۹۶۷، ج ۱، ص ۱۸۲. إحسان هندي، الحياة العسكرية، ۱۴۳. عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ۳۸.

1008 - تاريخ العروس، ۳/۳۴۷. والاقصاح في فقه اللغة، مطبعة المدني، القاهرة، ط ۲، ۱۹۶۴، ج ۱، ص ۶۱۷.

1009 - الاقصاح في فقه اللغة، ج ۱، ص ۱۶۱۴. وەرگير: (القفع) : زەمىلەى بۆ دەسكە لە گەلای دارخورما دروست دەكرى.

1010 - عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ص ۳۱. إحسان هندي، الحياة العسكرية، ۱۴۲.

1011 - بنويرة: الفتح القسي، ۱۰۵. مفرج الكروب، ۲/۲۵۸.

1012 - التبصرة، ۱۳۴ب.

1013 - Dozy, Supplement aux, Dict, Vol.1.P,200.

1014 - بنويرة: الكامل، ۸/۱۲، ۱۵/۱۲. الفتح القسي، ص ۱۰۵.

1015 - مرآة الزمان ۸/۴۰۴.

ئەيىبىيىنى ناو شارى (عكا) بە جارى لىي تۆقىيىوون، چونكە پىشتىر دەبابەى ھەند گەورەيان نەدىتېبوو، دەبابە، دەبابە نەبوو، بەلای خوا بوو، ئەم دەبابەى چوار نەۋمى لە سەرىك ھەبوو. (العماد الكاتب) یش باسى دەكاو دەلى: "بە ھەبەتو بە پۆشاك بوو لە دارو قورقوشم و ئاسنو مس دروست كراو". ئنجا (العماد) دەلى: "شېرى دېندو گورگەلى بۆريان لە نەۋمەكاندا دادەنا، ولاتەكەى بە جارى تووشى بەلای كارەسات دەكرد. ئەم دەبابەى لە بنەو چەرخەى بۆ كرابوو، ھۆ ھۆكارى مەرگاۋەرى لى قايم كرابوو، ترسو تۆقىنى لە دلى خەلكى نابوو".^{۱۰۱۶} خاچدروشان ئەم دەبابەىيان گەياندە نزيك شوورە قايمكارەكانى شارى (عكا) و تەنيا پىنج گەزى مابوو بگا تە دىوارەكە، ئەوجا خەلكى ناو شار ترسيان لى نىشت و زۆريان ورەيان بەرداو ھاتنە سەر ئەۋەى دەخالت بېەن و شارەكە و دەستەۋە بەن، ۋەلى ئەيىبىيان دەمارگرتنى و بەم سەرشۆپىيە پازى نەبوون و پىيان داکوتا لە شارەكەدا بەرەقانى بکەن و مال بە مال بەرگىيە بکەن و بستىكى بە دەستەۋە نەدەن، پىيارىشياندا ئەم دەبابەى بسوتىن. ئەوجا كەوتنە نەوتيارانى دەبابەكە، شەو پۆژ بىوچان و سەروم لەسەرى بەردەوام بوون، تا دەبابەكەيان ئاور تىيەردا، "بلىسەىكە گەيشتە ئاسمان و دايان لە ئەللاھو ئەكبەر".^{۱۰۱۷} (العماد) دەلى: "بە ئاگرەكەى، ئاسمان بوو چراخان و دووگەلىش دىيائى داپوشى، سەركەوتنى ئىمەش لە ناو دووگەلەكەيدا دەردەوشايەۋە تىن و گۆپى بە مەرەكەب و ئوچەكانمان دەداو، كلىپەو بلىسەى ئاورى ئەم دەبابەى، ژەنگى دەغلى دل و دەروونمانى بە جارى رامالى.^{۱۰۱۸} بەمەدا دەردەكەۋى، كە ئەم دەبابەى، بۆ پروخاندنى شوورە كاۋل كردنى شارەكان چەندى كارىگەر بوو.

بەرانەى دەبابەكەيان لە كۆلەكەىكەى ئەستورى دە مەتر دىژ، يان دىژتر، قايم دەكردو شوپەدەبوو، بە زنجىرى ئاسن، يان بە گورىسى زۆر ئەستور دەبەستراو لە دوو جىگەۋە پايدەگرت. ئەگەر سەربازەكان دەرگايەك، يان شوورەىكەيان نىيازبوايە پىروخاندن، دەبابەكەيان لى نزيك دەكردەۋە لە ناو دەبابەكەۋە سەلكى بەرانەكەيان ۋەك دىلان دەھىناو دەبرد، دىاندا لە شوورەكە، يان لە دەرگاۋە، ئەم لىدانەش بەردەوام دەبوو، تا بەردەكانى دەرئازاند، ئەوجا كەلەن و كەلەبەريان تى دەخست، يان دەرگاۋەيان ھەر بەو جۆرە لىك دەرئازاندو دىانەشكاندو بە ژور دەكەوتن.^{۱۰۱۹} خاچدروشان بۆ گرتنى شارى (عكا)، بەرانەى سەيرو تۆقىنەريان دروست كرد، (العماد) باسى بەرانەىكە دەكا، خاچدروشان بە سەر دەبابەىكەى مەزەۋە پايدەگرتبوو، دەلى: "فەرەنگ كەوتنەۋە بنىادنانەۋەى دەبابەىكەى مەزە، بەۋپەرى فروفىل و كىنە لە دىيەۋە، لە سەردەۋى كەللەىكەى گەۋرەى پىۋەبوو، پىياندەگوت بەرانە، دوو شاخى پىۋە بوون، دوو پەم دىژ بوون، گەۋرەۋە ئەستور بوون، قۆچى لە ھەر شوورەىكە دابا لىكى ھەلدەۋەشان".^{۱۰۲۰} دەبابەكە پتەۋو قايم بوو "خۆى و بەرانەكەشيان بە دىرەگى ئاسن سەرگرتبوو، ئامرازى توندوتۇلىيان بۆ سازدابوو، كەللەى بەرانەيان لە ئاسن و لە مس گرتبوو، ئنجا بەشتى ئاگرېرى دىكە دايانپۆشېبوو، پىگاي ئاگرېيان لى بېرىبوو، نەياندەھىشت بشكى و لەكار بکەۋى".^{۱۰۲۱} جگە لە بەرانە، دەبابە پاشكۆى دىكەشى ھەبوو. تىلایەكى "ئاسنى نووكتىژ (سفود)^{۱۰۲۲} ھەبوو، بە ۋىنەى گاسن، قورسو تىژ، ئەمە لە شوورە دەداو وورە وورە دىكۆلى و كونى دەكرد، ۋەلى بەرانە خپو بازەنى بوو، شوورەكەى دەرئازان و ھەلپەدەتەكان.^{۱۰۲۳}

1016 - الفتح القسي، ٤٨٧. بنۆرە: النوادر، ۋەسفى ئەم دەبابەى دەكا. ص ١٦٢.

1017 - مفرج الكروب ٣٥٢/٢. ابن الفرات، ج ٢، مجلد ٤، ص ٨.

1018 - الفتح القسي، ٤٨٧.

1019 - جرجى زيدان/ تاريخ التمدن، ١٩٠/١. نعمان الثابت، الجندية، ١٨٥.

1020 - الفتح القسي، ٤٣٢. الروضتين، ١٦٤/٢.

1021 - ھەمان دوو سەرچاۋە لاپەرەى پىشوو.

1022 - (سنوود) لە لاپەرە ١٤١ى (النوادى) دابىيە. "سفود" یش لە الروضتين ١٦٢/٢. مفرج الكروب ٣٣٤/٢.

1023 - النوادر، ١٤١، الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٣٤/٢.

لهو شه پره شدا، كه له (٤) ى پرمه زانى (٥٨٦هـ / ١١٩٠ز) دا قهوما، ئه يويوييان دوژمانيان پراونا، "هیرشيان برده سر بهرانه كه يان، نهوتيان پيدا كردو ئاگريان پيوه ناو سووتانيان، جهنگاوهرانى ناو ئه م ده بابيه هه لاتن و پريان كرد، ئاگري تايهن، دزه ي كرد بۆ سفووده كه و ئه ویش ئاگري سهند، ئه و جا قاره مانانى ئه يويوي قولا پيان له بهرانه كه گير كردو به زنجیری ئاسن كیشيان كردو گه يانديانه ناو شارو به ئاو ساردیان كرده وه. ئنجا (ابن شداد) ده لئى: له ناو شاروه هه و آليان پى گه ياندين، كه ئاسنه كه يان له ترازوو داوه، سهد قهنتارى شام بووه". پاشان كه لله ي بهرانه كه يان نارد بۆ سولتان سه لاهه ددين و نايانه بهرده سستی ميژوونوسي ناوبراو، ئه ویش سه يری كرده وه ئه مدیو ئه و دیوی كرده وه ده لئى: وهكو گاسنى گيره و جهنجه ره ده یخه نه قوچ دان و شووره ي پى دهروخینن، ئه و رۆژانه ی ئه و سهرده مه، له هه موو پوژيكي ئه يويويان خوشتربووه.^{١٠٢٤}

ده بابيه په یژه یشی هه بووه، گه مارو دهران پيدا وه سه ر شووره كان ده كه وتن و كه له بهريان له دیواری قه لاکان ده خست، پيشتر په یژه كه له گوريس دروست ده كراو قولا په كه يان له بهرده كانی شووره كه گير ده كردو پيادا هه لده گزان، پاشان له دارو ئاسن دروستيان ده كرد، جاروباريش پيچكه و چه رخه و خولخولكه يان بۆ دروست ده كردو، به ئاسن ئه م لاو ئه و لايان پى ده كرد.^{١٠٢٥} ئه م په یژانه به فه رماني سه لاهه ددين له شه ری خاچدرو شماندا به كارهيئران.^{١٠٢٦}

سيیه م: چه كگه لی ته نپاريژ:

ئه و چه كانه ن، كه ده توانين ناويشيان بنيین چه كي به ره قانی، ئه وانه ن، كه بۆ پاراستنی له ش به كاردین و له چه كي دوژمن ده مانپاريژن. ئه م جوړه چه كانه، له پاش دروستكردنی چه كي هيژشبه ری به كارهيئران، چونكه چه كي خو پاريزی بۆ كه مكر دنه وه ی مه ترسیي چه كي هيژشبه ری ديته مه يدان. به لام ئه گه ر بيئت و به گشتی بنوړينه هه موو جوړه چه كه كان، ده بينين، كه هه ر هه موويان بۆ هيژش و بۆ خو پاراستن به كاردین. ئه و چه كانه ش كه ناوی چه كي خو پاريزيمان لی ناوه، ده توانی بۆ هيژشيش بخرينه كار، به لام به پله ی يه كه م هه ر به چه كي خو پاريزی له قه له م ده درين و، هه ر ئه وه شن گرنگترين جو نه كانی ئه م چه كانه ش، ئه مانه ن:

١- قه لغان:

ئامراز يكه، له شی مروؤ له تيرو نوو كه نيژه و پرم داهيژانه وه ی شمشيرو خه نجه رو، په ل و به رد ده پاريزی. قه لغان پيشتر له دارو ته خته دروست ده كرا، پاشان له ئاسن. هه رچی ئه و جوړيه، كه له پيسته دروست ده كرا، ئه وه پييانده گووت (الدركة)^{١٠٢٧} كه ئه كاته پيسته ی پووت، جار جاره ش، پريزه دارى، يان پريزه قاميشيان شان به شان وه كو چيغ به به ن و ده زوو ليك ده ته نی.^{١٠٢٨} قه لغان به شيوه ی جوړ به جوړی به نموونه، وهك: پان، لاكيشه یی، ناوچال و، گومبه د ئاسايش دروست ده كرا. ئه م جوړه گومبه د ئاسايه، خاوه نه كه ی له پرم نوو كه نيژه نه ده پاراست، چونكه نوو كه پمه كه ده چووه ناوی و كو ناو ده ری ده كردو قه لغان به ده سته كه ی ده كوشت، بۆ گلدانه وه ی تير له باربوو، چونكه سه ری قه لغانه كه كه لله ی سواره كه ی ده پاراستو، له شی قه لغانه كه ش، له شی سواره كه ی ده پاراست، هه رچی قه لغانه پانه كانه ئه وانه بۆ گلدانه وه ی پرم^{١٠٢٩}، له بار و به سوود بوون.

¹⁰²⁴ - النوادر، ١٤٢. الروضتين، ١٦٣/٢. (سه رنج له وه ش بده، سه رچاوه و ژيډه ره ئيسلاميه كان، به تاييه تيش ئه وانه ی ئه و سهرده مانه، كه باسی چه كو ئاميرو جبه خانه كانی جهنگی خاچدرو شمان ده كن، مه به ستیان له وانه ی خاچدرو شمانه و باسی ئه وان ده كن، نه ك باسی ئه و چه كانه ی، كه سوپای ئه يويي به كاری هيئاوه، به تاييه تيش چه كي قورس).

¹⁰²⁵ - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١٤٩.

¹⁰²⁶ - النوادر، ١٤١. الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٥٣/٢.

¹⁰²⁷ - ابن هذيل الاندلسي، حلية الفرسان، ص ٢٣١. صبح الاعشى، ١٤٣/٢.

¹⁰²⁸ - آثار الأول، ١٦١، نعمان ثابت، الجندية، ١٧٩. جرجي زيدان، ١٨٦/١.

¹⁰²⁹ - صبح الأعشى، ن، ص. التبصرة، ١/١٠٩. له مؤزه خانه ی حه ربیي ديمه شق، هه موو ئه و قه لغانه ی هه ن، خپری سینی ئاسان.

قەلغانى گەورە، بى گومان سوارەى تەنگاۋ دەکرد، بالى چەپى لەكار دەخست، كە قەلغانەكەى پى دىگرت، دەلى ئەم جۆرە قەلغانە گەورە، زۆرت بۇ پىادەكان لەبارتر بوو. سوارەكان دەبوو قەلغانى بچووك و سووك ھەلگرن، تا بتوانن سانانتر بچوولین و بەكارى بئین. ئەو قەلغانەى كە سوپای ئەییووبى و عارەبان بەكاریان دەھینا، بەتایبەت لە شەپەكانى خاچدروشمندا، جۆرىكى پانى سینی ئاسا بوو.^{۱۰۳۰} قەلغاسازانى ئەییووبى و عارەبان لە دروست كرنى ئەم جۆرە قەلغانەدا، ھەستایى و دەستەنگىنىيەكى چاکیان ھەبوو، ئایەت و قسەى نەستەق و ھۆنراو ھو شیعريشیان لە سەر ھەلەدەكەند.^{۱۰۳۱}

خواساییشە، ئەییووبیان و خاچدروشمان، ھەندە سەرۆسەختى دۆژمانەو پیکدادانیان لە نیواندا بووبى، لەچەك و جەخانەى یەكدیش فیردەبن و، یەكی لەو چەكانەش قەلغانە. بە نمونە جەنگاۋەرى ئەییووبى، قەلغانى تارگا (Targa) بەكار دەھینا، ئەم قەلغانە جۆرە قەلغانىكى فەرەنگ و پۆمە، كە زۆر خویان پیو ھەلەدەكیشاۋ بە وینەو پەنگ و پۆن و بویاخ دەیانپازاندەو، ئەم قەلغانى تارگایە، لاكیشەى بوو، بە تەواوی تەنى پیادەو سوارەى لە چەكى دۆژمن پاراستوو. (دۆزى) دەلى: ئەسلى تارگا لاتینیە.^{۱۰۳۲} بەلام میژوونووسانى موسولمان لە ھەسفى قەلغانەكانى خاچدروشمندا، ئەم تارگایە، بە (الطوارق) نادەبن. (العماد) دەلى: "خاچدروشمان سەنگەرى خویان بەرنەدەدا، لە كەندەكى خویان نەدەتران و ھەمیشە خویان دابوو پال تارگاكانیان". (العماد) لە جیگایەكى دیکەدا، دەلى: خاچدروشمان پەنایان بۆ شوورەو كەندەكان بردبوو، خۆشیان وەپال تارگاكان دابوو. ئەییووبیانیش ئەم جۆرى قەلغانى تارگایەیان، لە ھەندى شەردا بەكار ھینا، (ابن الأثیر) دەلى: كاتى سوپای سەلاھەددین، لە (جمادى الآخر سالى ۵۸۴ھ/ ۱۱۸۸ز)دا، پەلامارى قەلای قایمكارى (بەرزىیە)یان دا، ئەم تارگایەشیان بەكار ھینا.^{۱۰۳۳} جۆرىكى دیکەش ھەبوو پییان دەگوت (الجنة)، ئەم وشە، ھەر خوى مانای قەلغانە، بە ھەر شتێك دەگوترا، لەش بیاریزى، بە نمونە ھەك زرى و قەلغان.^{۱۰۳۴}

(الطرسوسي) لە ھەسفى (الجنة)دا، دەلى: ھەك تارگا وایە، دەلى پاشلەكانى تیژ نییە، بەلكو بېرداۋەو قوت كراۋەتەو، تا قوت لە سەر زەوى بوەستى، لەو قەلغانەى، كە زەلام كاتى بۆ شەپ دەچى، بەرسنگى خوى پى دەپاریزى، ھەك قەلایەكى قایمكار پىزى جەنگاۋەران لە تیر دەپاریزى، ئنجا دەلى: ئەو قەلغانە ھیچ چەكى كاری لێناكاو جېرەكەوانیش زەفەرى پى نایا.^{۱۰۳۵}

ئەو جۆرە (جنة)یە، ھێلكەى و لاكیشەى ھەبوو، ھەندەش گەورەبوو، جار جارە، ھەك دەسەبەرە برینداریان پى ھەلەدەگرت.^{۱۰۳۶} واتا بۆ كاتى پیویست دەیانكرد بە دەسەبەرە. جار جارەش، ناوى ئەم تارگاۋ جەنەیانە لە ھەندى سەرچاۋەو ژێدەرى عەرەبیدا دەبینن.^{۱۰۳۷}

ئامرازى دیکەى پاراستنى تەنى جەنگاۋەر ھەبوون، لەبەرەكران، سەر و سەنگ و پشت و قۆل و بازو و ھەردو ئەژنۆشى دەگرتەو، بۆ شەپ، خۆپاریزى لە چەكى دۆژمن. نەخاسە چەكى دەستەویەخەى بە نمونە، ھەك شمشیر و پم و تیر، دەكرایە بەر. ئەك ھەر ئەو ھەندە، بگەر خەممخۆرانى چەك، فروفیلیان بۆ خۆپاراستن لە ئاگرو سووتانیش دۆزییەو ھەرگى ھەیان لەبەرەكرد، لە دیوى دەرەو لە دیوى ناو ھەش، بە ماددەگەلى سواغ دەدران، لە نەوشاترو

1030 - زيدان، ۱۸۷/۱. د. زكي، السلاح في الاسلام، ص ۱۶. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۶۹.

1031 - التبصرة، ورقة ۱۰۹ ب.

1032 - دوزى، هامش ۳. مفرج الكرب، ۲۷۹/۲. ئيمهش به دوورى نازانين كه (طارقة) عرەبىيەكە لەم تارگایەو ھەرگىرايى.

1033 - الكامل، ۷/۱۲ و ۱۵/۱۲.

1034 - النويري، نهاية الأرب، ۲۳۹/۶.

1035 - التبصرة ورقة ۱۱۰/أ.

1036 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۷۱.

1037 - النوار، ۲۲۶. الكامل، ۱۵/۱۲. الروضتين، ۲۰/۲.

شەبى مىسرى و يەمەنى و ماددى دىكە دەگىرايەو. بەو جۆرە، ئەگەر جەنگاۋەر، جەكەنى ئاگرى گرتىبا، ئاگرەكە نەدەگەيشتە لەشى، چونكە لە ژېرەو لىبادى پارىزەرى لەبەردابو^{۱۰۳۸}. ئەم لىبادەش، ھەروەك ئەو (بن زىنە)يە، كە لەو پېش با سمان كرو بۇ پاراستنى لەشى ئەسپەكان بەكارىان دەھىنا.

بەراى ئىمە، دروستكردى ئامرازى لەشپاراستن، كە لە كانزا دروست بكرى، ئەرك و مەسرفى زۆرى دەوى، كۆشش و ەختىشى دەوى، لەبەرئەو، تەنيا فەرماندارو مېرەكانى لەشكر لەبەريان دەكرد، ھەروەھا ئەوانەش كە فرمانى نھىنى و گرنگيان پى دەسپېردرا. نەدەتوانرا ئەم جۆرە بەرگانە بۇ ھەموو جەنگاۋەرەكان فەراھەم بكەن، چونكە لەو سەردەمەدا بە كانزاكردى ئاسن و پالاوتنى ئاسنى تواو و قالم دروستكردى، بېرىن و لىك قايمكردى پارچەكانى، كە پېر بە بەربى و شان و قول و كەللەو بازو و بگريتەو، كاريكى زۆر زەحمەت بوو، نەخاسمە، كە بە شىۋازىكى سەرتايى دەكرا. جا ئىستا با، باسى ئەو كلاًو ئاسنىنە بكەين، كە وەك كلاًو، لە سەر دەنرا:

۲- بەرگى لەشپاريز:

ا- كلاًوزرى و خودە:

سەرچاۋە ژىدەران باسى دوو جۆرى كلاًو جەنگ دەكەن، سەربازان لەسەريان دەنا، يەكەميان كلاًوزرى (المغفرة)يە، ئەمە كلاًويكە پېر بە سەر، وەكو تۆر لە زىزەى ئاسن دەچنرى^{۱۰۳۹} و لە ھەردو لاجانگ و لەپشت ملىشەو، وەكو كلىتە شوپ دەبىتەو و داياندەپوشى و لەگەل پەستەكىكى زىدا (الجوشن) يەكەدەگريتەو. ^{۱۰۴۰} جەنگاۋەرەكە، لەسەر كلاًوزرىكەو كلاًويكى دىكەى ئاسن لەسەر دەكا لە خودە دەچى، پىياندەگوت (البیضة)^{۱۰۴۱}، ئنجا لە سەر خودەكەشەو، مېزەرى دەبەست، يان كلاًويكى لەسەر دەنا. ^{۱۰۴۲}

ب. پەستەكى زىدار (الجوشن):

باقىمەنى لەشى جەنگاۋەر، پەستەكىكى درىژ دايەپوشى، ئەویش، ئەلقە ئەلقەى وەك زىزە، دەچنراو لەبەردەكرا، وەكو تۆر وەھابو، جەنگاۋەرە سوارەكان، لە ھەندى لەشكردا دىياندا بە شانياندا، بەو شىيان دەگوت (جەوشەن)^{۱۰۴۳} جاروبارىش ئەلقەكانى بەجوت ئەلقەي دەچنران، پىيان دەگوت (زىيى دوو توى)، ئەمەيان قايمترو چاكترو بوو. زرى، خواسايى يەك پارچە بوو، لەملەو، لەشى دادەپوشى، تا ھەردو ئەژنۆ، ھەشبوو لە ئەژنۆش شوپتر بوو، كەمو زۆر لەو كراسە دەچو، كە سوارچاكان لەبەريان دەكرى بە ئىنگلىزى (ئۆفەر ئۆل Over all) ^{۱۰۴۴} ي پىدەلېن. لە ژىر ئەو زىيەشەو كراسىكى دروشمدار (غلاة)يان لەبەر دەكرى، زۆرتەر لە كەتانى ئەستور، يان لە زىيەكى تەنكر دروست دەكرا، پىياندەگوت، تەرىدراو (الشليل). ^{۱۰۴۵}

پىويست بەو ناك، باسى ھەموو جۆرە زرى و تۆپى ئاودامانى لە زىزەچنراو و كلاًوزرى و ئەو جۆرە ئامرازانە بكەين و ناوەكانيان بلېن، كە كتيبگەلى زمانەوانى بە زۆرى باسيانى كروو، چونكە لە سەردەمى سەلاھەدديندا بەو شروڤەو وەسف و ناوانەو بەكارنەدەھىنران، لەبەرئەو، بەباشترمان زانى تەنيا باسى ئەوانەيان بكەين، كە لە زەمەنى

¹⁰³⁸ - أمين الخولي، الجندية والسلام، ص ٤٤. له دەستئووسى (الأحكام الملوكية)ى (ابن منكلى) لاپەرەى ٢٩ وەرگىراو.

¹⁰³⁹ - ابن سيدة، المخصص، المكتب البخاري، بيروت، مجلد السفر السادس، ص ٧٢. تاج العروس ٤/٤٥١. والأفصح في فقه اللغة، ط ٢، ح ١، ص ٦١٥.

¹⁰⁴⁰ - تاج العروس، ن، ص، صبح الأعشى ٢/١٤٢.

¹⁰⁴¹ - صبح الأعشى، ن، ص. ابن هذيل، حلية الفرسان، ٢٣٠.

¹⁰⁴² - تاج العروس، ٤/٥١٤.

¹⁰⁴³ - ابن منقذ، الاعتبار، ٥٢. تاج العروس، ٩/١٦١. أدي شير، الألفاظ الفارسية المعربة، ٤٩٠. محمد فرج، السلام والحرب، ٩٢. هنداوى، المعجم

الفارسي، ١١٣.

¹⁰⁴⁴ - عبدالرؤف عون، الفن الحربي، ص ٥١.

¹⁰⁴⁵ - ابن سيدة، المخصص، مجلد ٢، السفر السادس، ص ٧٠. الإفصح في فقه اللغة، ١/٦١٥.

سه لآحه ددیندا هه بوون، یان زۆرتەر، له وه دهچى بووین .

سه نعت و دروستکردنى زړى، یان به کوردی، زړیسانی له کاتى حوکمى بنه مالهى ئه ییو بیاندا، گه یشتبووه ئه وپه پرى چاکى و نایابى.^{۱۰۴۶} (الطرسوسى) که باسى زړیسانی دهکا، دهلى: په سته کى زړى، جاروبار له پارچه ئاسنى بچووک بچووک و، جار جارهش له موو، یان له پیسته دروست دهکرا، جارى واش هه بوو تیکه ل دهکران و له گه ل ماده دى تردا دهشیلران و په سته کى وه هاى لى دروست دهکرا، تیر نهیده پرى و، شمشیریش له بهریدا دهشکا، یان دهچه مایه وه.^{۱۰۴۷} پاشان (الطرسوسى) دیته سهر باسى گیراوه یه کى هه ویر، که له ئاردى هه ندی ماده دى، وهک جگهر، یان خوین و ماده دى دیکه تیکه ل دهکرین و هه لده شیلرین، پاشانیش وشک دهکریته وه.^{۱۰۴۸}

به جوړیکى دیکه ش ماده دهکان ئاماده دهکران، پیستى حوشت ره مییان دههیناو، له شیردا دهیانفیسان، ئنجا سووریان دهکرده وه، تا کورکه که دى (مووه که دى) هه لده وهرى و سپى هه لده گه پراو لاده برا. ئه و جا په سته کیان لى دروست دهکرد و بهینى لى دهگه پان. ئه و جا، جوړه شووشه یه کیان دههیناو زۆر به وردى دهیانکوتا و له گه ل هاپراوه دى مس و ماده دى تردا تیکه لیان دهکرد، له هه ریه که له مانه، نهختیکیان دههیناو به که تیره وه دهیانشیللا، ئه و جا پیسته خووشه کراوه که یان جار، دوو جار، سى جار، چوار جاریان پیسواغ ده داو لیان دهگه پان، تا وشک دهبوونه وه، ئه و جا له پۆن و بویاخ هه لده کیشران.^{۱۰۴۹}

به لام له بهرکردنى ئه م زړیانه کاریکى ئاسان نه بوو، به لى بۆ خو پراستن چاک بوو، سوودى هه بوو، وهلى که موکورتیه که دى له به کارهینانیدا به دهرده که وت، ئه م که موکورتیه شى چاره سهر نه دهکران، به نموونه، قورسایى ئه م په سته و کراسه زړیپوشانه دهکه وته سهر هه ردووشان و، هه ردو و سهر قۆله که شى هه ند گران و قورس ده بوون، زه لام نهیده توانى به سانایى و به هیز شمشیره که دى دهستى داوه شینى و به ئه زمونیش دهرکه وت که لۆچه کانى زریزه که ریگا له بال و باسکى دهگرن و نایه لن به هه وه سى خو بیانجو لى نى.

پم و شمشیر و ته ورو ته وراس، زنجیر و زریکه یان له شه پرا، جار جاره لیک دترازاندو له گه ل نووکه نیرده دا دهچه قیزه له شى کابرای بریندارو زیاتر دهیگه یاننده شه راى مهرگ. له بهر نه وه، به زه وروریان زانى له بن زریکه وه، پۆشاکیکى لباد، یان ناواخندار له بهر بکه ن، وهلى ئه مهش دیسان شان و بالى سهر بازانى شه ته که ده داو نهیده توانى به باشى بیانجو لى نى، چونکه هه ر به جار، ده بووه زه لامى له زړى و ئاسن، قورستریش ده بوو، نه شیده توانى بیزوى و ئاوپر داته وه و لابکاته وه.^{۱۰۵۰}

له شپاریزه له قوماش و پیسته دروستکراوه کان، پووله که دى کانزایان تى دهگیراو، چه کسانان به ره به ره و پۆژ به پۆژ، شاره زایى و وه ستایان له م پیشه یه دا زیاتر ده بوو. وهکو (الطرسوسى) دهلى: گه یشتنه ئه وه که له شپاریزی گه ورتو چاکتر و سووکت دروست بکه ن.

سهرچاوه و ژیدهرانیش، که باسى ئه م زړى و (الکزاغند) ده که ن، ده لى ن: بهرگیکه، به ئاوریشم ناوپۆش کراوه، بۆ پۆژانى جهنگ و شه پ له بهر دهکری^{۱۰۵۱}. وهکو نیوه پالتۆ وهابوو^{۱۰۵۲}، له شه پره کانى خاچدروشاندا له بهر دهکرا، له و

1046 - عبدالرحمن زکی، السلاح في الإسلام، ص ۲۷.

1047 - التبصرة، ورقة ۱۱۶ ب.

1048 - التبصرة، ورقة ۱۱۸ أ.

1049 - التبصرة، ورقة ۱۱۹ ب.

1050 - هامرتن، تأريخ العلم، ۳۲۵/۵.

1051 - محمد التونجي، المعجم الذهبي، ص ۴۴۶.

1052 - (یانیش چاکهت "ساقۆ" یه). jacauetto هه روک له فره نه گه که دى (دۆزى) دا هاتووه. Dozy, vol. ۲, p. ۴۷۶, ين surcoat <

پالتۆیه که سوارچاکان له سهر زړیوه دهپۆشن). المورد، ص ۹۳۲. مفرج الکروب ۴۴/۲. هامش (۵).

سەرکراسانە دەچوو، کە لە سەر جل و بەرگەوه، بۆ شەپ لەبەر دەکرا^{١٠٥٣}.

وادیارە، سوارەو پیاوێش، لە سەردەمی سەڵاحەددیندا (الکبورة) و (القباء) هیان لەبەردەکرد، کە بە مانای (سەرکراس) دێن. (ابن شداد) ییش گوتویەتی: "پیاوێکان کەبوورە ئەستووریان لەبەردابوو"^{١٠٥٤}.

سەڵاحەددینی، خۆی هەمیشە لە شەپ دەستەویەخەدا کلاوزی و ئەم (الکراغندە) ی لەبەردابوو^{١٠٥٥}. (ابن الأثير) دەڵێ: چەند زەلامیکی تیرە ئیسماعیلی لە سالی (٥٧١هـ / ١١٧٥ز) دا، لە شەپەکە ی قەلای (شەعزان) ی نزیک شاری حەلەبدا، پەلاماری سەڵاحەددینیان داو بە چەقۆ بەربوونە شان و ملی "باش بوو، خوشبەختانە سەڵاحەددین لە ژێر کلێتەیکەوه کلاوزەر (کلاوزی) ی پۆشیدبوو، سەڵاحەددین دەستی کابرای ئیسماعیلی توند گرت، بەلام کابرا، بە چەقۆ، هەر لە شان و ملی سەڵاحەددینی دەدا، وەڵی سەڵاحەددین لەم (کراغندە) ی لەبەردابوو، چەقۆیەکان بەر یەخە کراغندەکە ی دەکوێ و دەیانپری، بەلام زۆریەکی ژێرەوه ی، پێگای لە نووکە چەقۆکان دەگرت و نەدەگەشتنە سەر گوشتی ملی، دیارە هیشتا نەسیبی لە ژیاندا مابوو"^{١٠٥٦}.

ئەم پرووداو بەسەرھاتە تالە (کە لە سەرھتای کۆششی سەربازیدا، لەشام بەسەری هات) کاریکی وایکرد، کە تا مردن ئەو کراغندە یە لەبەریکا و فری نەدا، (ابن شداد) دەڵێ: "لە سالی (٥٨٩هـ / ١١٩٣ز) دا، پۆژەکە ی، پۆژیکی زستان بوو، لە خزمەتی سەڵاحەددیندا بووین، بەرلە مردنی بە ماوێەکی کەم، لە پێگا "سەرنجەدا، کراغندەکە ی لەبەرنەکردبوو، کە ئەو بەبی کراغندەکە ی بەرێ نەدەکوێ، منیش خۆم پێ پانەگیرا، خیرا کەوتە تەنیشتی و پیم گوت نەدەبوو ئەو کەمتەرخەمیە بکە، ئەویش هەروەکو لە خەو پاپەڕی. کە دیاربوو لە بیر چووبوو. داوی کراغندەکە ی کردو بۆیان هیئا."^{١٠٥٧}.

ج. بن زین، یان ژێر زری (التجفاف):

وشە ی بن زین یان ژێر زری، بە ئەسڵ (تەن پەنا)^{١٠٥٨} ی فارسییەو لە عەرەبیدا بوو (التجفاف)، لە کتیبەگەل زمانەوانی و باسی چەک و ژێدەرەکانی ئەو سەردەمەدا هاتوو. (تەن پەنا) ش و اتا لەشپارێز، بەرگێ بوو، سوارەکەش لەبەری دەکردو بە بەر ئەسپەکەشیدا دەکرد^{١٠٥٩}. ئەم بەرگە ئاگرپەر بوو، نەدەسووتا و نەیدەهیششت ئاگرەکە بەر لەش بکەوێ. (ابن شداد) دەڵێ: "ئەم ژێر زری، یان بن زینە بریتی بوو لە پۆشاکێ، بە تاییبەتی جەنگاوەرانی سوارە لەبەریان دەکردو لە باسی ژمارە ی سوپای هەلمەتیکێ خاچدروشاندا، دەڵێ: ژمارەیان "چل و دوو هەزار ژێر زری پۆشبوون و، پیاوەکانیشیان لە ژماردن نەدەهاتن."^{١٠٦٠}

هەرچی (ابن منکلی) یە، ئەو، ئەو دەڵێ: بەرگیکەو لەشی ئەسپی پێ دادەپۆشن.^{١٠٦١} ئەمەش (الطرسوسي) پرونی

1053 - الجوالقي، المغرب، ص٢٥٢. وەرگێز: (بەپای من (الکراغند) پەستەکە، یان هەر (خەزاخە) کوردییەکیە، واتا دۆشەکلە ی سووک، کە بە (خەن) واتا بە وردەو پارچە قوماش ناواخ دەکێ. ئەم پالتۆ (surcoat) و چی و چیبەش، هەر (فەرەنجییەکی خۆمانە)، چونکە فەرەنجی (سووکە، سفتە، تیغ نایبێ و پێخەفیشەو بۆ هاوین فێنکەو بۆ زستان گەرمە). تۆ بلێ ئەو هەموو فەرماندەو سەرەک هۆزو میرو سەربازە کوردانە نەیانزانیبی فەرەنجی و پەستەکو کۆلەبال چیبەو؟ ئەمانەیان نەبووی؟ کە فەرەنجی و لباد پەچەلەکیان دەچیتەو سەر پەچەلەکی میلیەتی کورد).

1054 - النواير، ١٧٩. الروضتين، ١٩٠/٢. مفرج الکروب ٣٦٥/٢.

1055 - مرآة الزمان، ٣٣٤/٨.

1056 - الكامل، ٤٢٩/١١. سنا البرق الشامی، ٢١١-٢١٠/١. زبده الحلب، ٢٩/٣. مفرج الکروب، ٤٤/٢. ٤٥.

1057 - النواير، ٢٤٢-٢٤٣. مفرج الکروب، ٤١٥/٢.

1058 - الجوالقي، المغرب ١٩١. أدي شیر، الالفاظ الفارسية، ص٣٤.

1059 - الاقصاد في فقه اللغة، ط٢، القاهرة، ج١، ص٦١٣.

1060 - النواير، ١٢٦.

1061 - مخطوط، (التدبيرات السلطانية)، ورقة ٦٣.

دهكاتوهو، دهلي: "ژير زينهو له لباد دروست دهكري و به سواغي ئاگرپر سواغ ددرئ و له بهر نه سپي دهكهن".^{۱۰۶۲} (الطرسوسي) نجا ديته سهر شروقه ي گرتنه وه ي نهو ماددهو سواغانه ي، كه جل و بهرگي پي سواغ ددرئ و دهلي: له كه تيره و گهچ و ئاردو سپينه ي هيلكه و شتي ديكه پيك ديته، نه مانه به "سرکه ي تراوي زور ناو، كه ترشيبه كه ي پهريبي، جوان جوان هله ده شيلرين، نهو جا ددرين له بن زين و ژير زري و پي سواغ ددرين". جا، نهو جا، دهلي: "دهكري به جلي نه سپ، كه بهرسنگ و پاشل و كه فله ي بگريته وه، ههرچي جهنگاوه ركه يه، نهو، نهو بهرگي له بهر دهكا له گه لاي دارخورما دروست كراوه به لباد ناو پو شكراوه و شهروايش له بهر دهكاو، هه مووشيان بهو سواغه سواغ ددرين، ههروها كليته كه ي سهريشي، كه نهو يش له لباد دروست كراوه، ههر بهو جوړه سواغ ددرئ".^{۱۰۶۳}

چوارهم: په يكو لي ناسن (المثلاث):

ههرچه نده، نهو چه كه گرنگه، وهلي له كتيبانه دا، كه باسي پروداوه كاني سه رده مي سه لاهه ددين دهكهن، باسي به كارهي ناني نهو چه كه مان، بهرچاو نه كهوت، كه له شكري نه ييوي، يان خاچدرو شمان به كاريان هي نابي، به لام نيمه، ناجيته نه قلمان به كاريان نه هي نابي، چونكه نهو چه كه بو پيك داداني نيوان دوو هي زي دوژمن به يهك و ليك نزيك گه لي به بايه خه، نه خاسمه، كه چه ركه چييه كاني سوپاي سه لاهه ددين هه ميشه له چالاكي و بزاقتا بوون، نهو ههش له ولوه بووه ستي، نهو ههتا (الطرسوسي) كه هاوچه رخي سه لاهه ددين بووه، بهم چه كه دا هله دهلي و وه سفي پروه زني دهكاو دهلي: چه كيكي زورچاك و جوانو كاريگرو خيركوژيشه.^{۱۰۶۴} جگه لهو، نهو ههتا (الهروي) يش، كه نهو ههش هاوده مي سه لاهه ددين بووه، نهو ههش باسي دهكاو، داوا له سوپاي نه ييوي دهكا، كه "په يكو لي به دهوري سه ننگرو پيگه نزيكه كاندا بلاوبكه نهو". تا دوژمن نه تواني لايان نزيك بيته وه.^{۱۰۶۵}

نهو سلي په يكو لي ش، به شيوه زاري گه رمياني خو مان، كه به عهريبي (الحسك) ي پي دهلي، پروه كيكي ههردانه، له سهر بنجي خو ي برك دهاو، بهر كه ي دپكيكي به سوپيه و هه نده ي ماشه سپييه كه دهبي و، به كه ول و خوريي ناژهل و كوركي حوشتره وه ده نووسي^{۱۰۶۶}، شهش، كهوت نوو كي تيژي ههيه و رهقه.^{۱۰۶۷} زهلام به پيخواوسي به سهريدا برپوا، كو له وار دهبي. سوپاي سه لاهه ددين، به پي پيداويستي جهنگ، ههستان، په يكو لي وهك نهو ههش په يكو له يان نه ختي گه وره تريش له ناسن دروست كرد، به شيوه ي سي سووچي نوو كي تيژ، يان شهش سووچي نوو كي تيژ ده يانتاشي و، له سهر ريگاي سواره ي دوژمن ده يان زانه وه، تا بچه قنه ژير سمي نه سپه كانيان و كو له واريان بكهن و نه توانن ههنگاو بنين.^{۱۰۶۸}

په يكو له شهش نوو كه كانيشيان به جوړي داده نا، سي نوو كي له زهوييه كه دهچه قئ و سي نوو كه كه ي تري به دهروه ده مانه وه.^{۱۰۶۹} سوپاي سه لاهه ددين له سي بارودوخدا نهو په يكو له ناسنه يان له سهر زهوي دهنايه وه:

يه كه كم: له حاله تي به ره قانيدا: بو نهو هه يان دهنايه وه تا دوژمن به گيريبن و هي رشي بووه ستي و سمي نه سپه كانيان كو له وار بكهن. له م باره دا، زهوي و زاري دهو ربه ي پيگه كاني خو يان بهم جوړه په يكو له داده پوشي و ته نيا نهو رچه ريگايانه يان ده ييشته وه. كه ههر خو يان پييان ده زاني. تا بتوانن نه گهر بو يان لووا، لهو ريگايانه وه، دژه هي رشي خو يان

1062 - التبصرة، ورقة ١٤٥ ب.

1063 - ن، م، ورقة ١٤٦ ب.

1064 - التبصرة، ٧٨/أ.

1065 - التذكرة، ص ١١٣.

1066 - تاج العروس، ١١٩/٧.

1067 - لسان العرب، ١٩٤/١٠. الاقصاد في فقه اللغة، ح، ص ٦١٧.

1068 - آثار الأول، ١٩٤. الشيخ أحمد رضا، متن اللغة، مطبعة دار مكتبة الحياة، بيروت ١٩٥٨، ٨٨/٢. أدي شير، الالفاظ الفارسية المعربة، ص ٥١.

إحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١٥٤-١٥٥.

1069 - التبصرة، ١٧٨/أ. أمين الخولي، الجندي والسلم، ص ٤٢.

دهست پی بکهن.. هەر لڤهر ئهوه شه، که (الخوارزمي) دهلی: هەر میری له فروقیل و پیلانکاری دوتن دهترسی، با ریگا و دهووبهری خوی په یکلړیژیکا.^{۱۰۷۰}

دوهم: حاله تی دووه می بریتی بوو له بۆسه نانه وه و دم شیرینکردن و دهست بهزاخکردنی دوتن. له مباره دا، به درو، شه ریکی سووکه له یان له گه ل دوتن دهکردو، هه لده هاتن، دوتنیش به مه دهخه له تاو هیرش دهر و دوو یانده که وت، به لام نه وان به دم هه لاتنه که وه، هه موو ریگه و بانه کانیا ن به م په یکلړه داده پوشتی، که سواره ی دوتنیش ده گه یشته نه وی، ئیدی، په یکلړ له سمی نه سپه کانیا ن دهچقی و نه یانده توانی نه به ره و پیش برۆن، نه به ره و پاش بگه ریته وه، ئیدی بۆسه چیه کان گه مارویان ده دان و تیربارانیا ن دهکردن و له ناویان دهر دن. نه م حاله ته یان هەر له بۆمباریژکردن و مینر یژکردنی شه ری نو یی نه م سه رده مه ده چوو.

سییه م: له پیشوی وه ستانی شه ری پۆژانه دا، ده چوونه ناو سه رباز گه کانیا ن و نه و ریگا و جیگایانه یان، که شکیا ن بر دایه، دوتن شه به یخوونی لیوه دهکا، به م په یکلړه دایانده پوشتی. سه ربازانی نه ییو بیی له م پیشه یه دا قال بوو بوون و نه زموونی زو ریشیا ن تی دا به سه رب ر دبوو.^{۱۰۷۱} له م ئیشه دا زو ریا ن به لاوه زه روو ر بوو نوو که کانی په یکلړه که به بر به ند تیژ بکهن و به زه ر زاخاوی بدن، چونکه نه م په یکلړه، وهک الطرسوسی دهلی: زه را و درابا مه رگی دهخسته وه.^{۱۰۷۲}

پینجه م: عه ربه بانه :

شتیکی دیکه هه یه، شایانی باسکردنه، له شه ردا به کار ده یئرا، وه لی ته نیا له لای خاچدرو شمان ده یئرا و هەر نه وان به کاریان دهخست، نه وهش، عه ربه بانه یه. هه رچه نده نه م ئامیره زو ر کو نه و نه ته وه گه لی پیش ئیسلامیش، به نمونه وهک میسری و ئاشووری و فارس و پۆم و نه ته وه گه لی دیکهش به کاریان ده یئرا، به لام له میژووی شه رپه کانی ئیسلام و له لای نه ییو بییه کانی ش نه بووه و به کار نه هیئرا وه. نه مهش پشکین و لی کۆلینه وهی گه ره که. نه مه له لایهک، له لایه کی دیکه وه، عه ربه بانه، هه رچه نده له شه ردا به کار نه هیئرا وه، به لام خاچدرو شمه کان، له بواریکی کهمدا، بۆ مه به ستی دیکه به کاریان ده یئرا. (این شداد) دهلی: خاچدرو شمان سه رباز ه کوژا وه کانی خویان له مهیدانی جهنگه وه به عه ربه بانه ده گواسته وه.^{۱۰۷۳} هه روه ها دهلی: خاچدرو شمان هه رسئ تاوهره مه زنه که یان. که ده تگوت چیا یه. به عه ربه بانه گواسته وه بۆ گه مار و دان ه که ی شاری (عکا). بی گومان نه و عه ربه بانه یه ی، که نه م تاوهرانه ی گواسته وه، تا بلایی عه ربه بانه ی مه زن و گه ره بووه. نه م میژو و نوو سه دهلی: هه ر تاوهره ی "زیاتر له پینج سه د سه ربازی ده گرت و له سه ربانه که شه وه جیگای مه نه یقیکی گه ره ده بووه وه، نه وهش ترسیکی نه وتوی خسته دلی مسو لمانانه وه، که له باسکردن نایه ت و جهنگا وهرانی به جار ی زاره تره کرد".^{۱۰۷۴} کاتیکیش، خاچدرو شمان به ره و جهنگ ده چوون، ئالای خویان به سه ر عه ربه بانه وه هه لده دا "له سه ر عه ربه بانه که یان دهچه قاندو، عه ربه بانه ی تایه تیش هیستر پاید ه کیشا و، جهنگا وهرانی ش به دهو و پش تیدا پاسه وانیان لی ده کرد".^{۱۰۷۵}

1070 - الخوارزمي، مفید العلوم ومبید العلوم، ص ۳۱۸. عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص ۱۹۷.

1071 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۶۹. نعمان ثابت، الجندیة، ص ۱۵۶.

1072 - التبصرة، ۱/۷۸.

1073 - النواير، ۱۱۳. الروضتين، ۱۴۶/۲.

1074 - النواير، ۱۲۰، الروضتين، ۱۵۳/۲.

1075 - النواير، ۴۹. الروضتين، ۱۷۹/۲.

کەرتى پېنجەم

هېزى دەريايى ئەييويىيان

دەسپىك :

- ۱- چاكسازىيەكانى سەلاخەددىن ئە بوارى هېزى دەريايىدا.
- ۲- مەئبەندەكانى كەشتىسازى ئە مىسر.
- ۳- جۆرەكانى كەشتى و كەمبى هېزى دەرياي دەولەتى ئەييويى.
- أ- ئەسپەنگر. ب. قەلەردەش (شېنى). ج. البطسة (البطشة). د. حەرپافە. ه. (المسطح). و- بارهەنگر.
- ز- بەركۆش. ح. شەلەندى. گ. ئەعزەزى. ي. عەشېرى.
- ۴- ئەمرازەكانى كەشتىگەل و چەكى بەرقانى.
- أ- كەمەند (الكلايب). ب. گورز. ج. سەنگەرى تەختە. د. بېرە.
- ۵- بزاڤو كەشتىگەلى سوپاي ئەييويىيان و، قۇناغەكانى:
- أ- قۇناغى دەسپىك.
- ب. قۇناغى بەهېزبۇونى كەشتىگەلى ئەييويىيان ئە مىسر.
- ج. قۇناغى دواى شەرى (حطين) تا مۆركردنى تەبائى نامەكەى (الرملة).

۱- چاکسازییەکانی سەڵاحەددین لە ھێزی دەریاییدا

بۆ ئەوەی نمایشیکی بێ کەلێن و پر بە پێستی سوپای ئەییوبیان بەدەینە بەر زەین و وەبەرچاو بخەین، بە زەروری دەزانین، باسی ھێزی دەریایی ئەییوبییەکان بکەین، چونکە ئەم ھێزە بە کۆڵەکەو پشتمی پراگرتنی ئەو سوپایە لە قەڵەم دەدرێ. ئەم ھێزە دەریاییە سەڵاحەددین، لە سەر دەمی فاتمیەکانیشدا ھەبوو، لەوانەو ماوەتەو، بەلام سەڵاحەددین، لەسەری پوشت و بەرەو چاکتری گۆری.. کەناراوەکانی میسر و شام، کە پێشتر لە ژێر پکیفی فاتمیەکاندا بوو، بەم ھێزە پارێزراو و ئەم کەشتیگەلە، لە کەناراو بەندەرەکاندا بەرەقانییان کردوو^{۱۰۷۶}. کاتیکیش دەوڵەتەکە سەڵاحەددین، ئەم بەرەقانییە کەوتە ئەستۆ، ھێزی دەریایی میسر تا بلیی کز بوو و پاش کەوتبوو، نەخاسە لە کەناراوەکانی شام، چونکە لەوێ خاچدروشان دەستیان بەسەر (عەسقلان و، صورو عکا) دا گرتبوو. لەوای، پوژانی فاتمیەکانیشدا، ژمارە ئێم کەشتیگەلە گەشتبوو تەنیا "ھەشتا (شینی) و دە پانە کەشتی و دە باربەر"^{۱۰۷۷}. ئەم ھێزە حاڵی زۆر شەربوو بوو. ئەو بوو، کە پێشتریش خاچدروشان بۆ چوارەم جار، لەژێر فەرماندە (اموری) ی شایاندا، لە سەر دەمی شاوری وەزیردا، بەرەو میسر ھێرشیان برد، (شاوری) فەرمانیدا، ئاور لە حەوزی کەشتییەکان بەردەن. بەو جۆرە ھەمووی سووتاو (عەبدەکان) یش بە دەم تالانەو ئەوانەشیان پامالی و بردیان.^{۱۰۷۸} ئەم قەسە (المقریزی)، گەر بیست و راست بێ، ئەو مانای وایە، کە سەڵاحەددین بۆ بنیادنانەو کەشتیگەلی ئەییوبی لە میسر لە سفەرە دەستی پێ کردوو.^{۱۰۷۹} بەو جۆرە سەڵاحەددین بۆ زیندووکردنەو کەشتیگەلی میسر، کۆمەڵی کاری چاکسازی بە ئەنجام گەیاند، ئەمانەن:

یەكەم: لێرەوارو جەنگەڵستانی میسری کرد بە مولکی دەوڵەت، بە تایبەتیش دارستانەکانی ناوچە (بەنسا، سفت، ئەشمونین، ئەسیوط، ئەخمیم و قوص). بە قەسە (المقریزی) تەنیا دارێ بە سەد دینار دەفرۆشا.^{۱۰۸۰} بە فەرمانی میری، کەس بۆی نەبوو دەست لەم دارانە بدا. ئەم قەدەغەکردنەش، تا دوا دوا، دەوڵەتی ئەییوبی لە میسر، درێژە کیشا، ھەرچەندیشە، کەشتیگەلیش پششت گۆی خرا، بەم بۆنەو (عثمان بن ابراهيم النابلسي) کە لە میسر، لە سەر دەمی دەوڵەتی ئەییوبیدا ژیاو، دەلی: "دەوێ و دارستان، وەك كانزاكان، لە خەڵك قەدەغەن، چونکە سەر بە (بيت المال) موسلمانانەو ھی هیچ کەسێ نییە".^{۱۰۸۱} ئەم یاسایە، ھەموو ئەو شەمەکە زەرورەنەو گرتەو، کە دەوڵەت لە دەرەو دەیهێنان، بە تایبەتیش ئاسن و تەختە، کە بۆ سەنەتە کەشتی پێویستن، دەوڵەتی ئەییوبی پێوەندی و پەیماننامەگەلی لەگەڵ دەوڵەتگەلی شارەکانی ئیتالیا دا ھەبوو، بە پێی ئەو پەیماننامە پێداویستی ئاسن و داری لەو دەوڵەتانەو دەهێنا.^{۱۰۸۲} بەلی یاسای دارستان، ئاسن و دارو تەختەشی گرتەو، ئەو تەو، ئەو میژوونوسە نابلسییە، کە لە میسر ژیاو دەلی: ھەر تەختەو دارو ئاسن و قورقشمی، لە رێگای دەریاو بەگاتە ولاتی میسر، ئەو دیوان بە قازانجیکی کەم

1076 - ابن القلانسي، ذیل تاریخ دمشق، ص ۱۷۹- ۱۸۰. صبح الأعشى، ۵۱۹/۳. د. عبدالعزیز سالم، تاریخ البحرية الاسلامية، ط/ جامعة بيروت العربية، ۱۹۷۲، ص ۱۴۱.

1077 - الخطط (ط/بلاق) ۱۹۳/۲. أسماعيل سرهنك، حقائق الاخبار عن دول البحار، المطبعة الاميرية ببلاق، مصر ۱۳۱۴هـ، ج ۲، ص ۲۶. د. محمد حسين ربيع، النظم المالية، ص ۱۶۰. (القلقشندي) ش دەلی: شینییەکان لە حەفتا و پینج شینی زیاتر بوون. صبح الأعشى ۵۱۹/۳.

1078 - الخطط، ن، ص، سرهنك، ن، م، ص.

1079 - محمد ياسين الحموي، تاريخ الأسطول العربي، مطبعة الترقى، دمشق ۱۹۴۵، ص ۱۳۶.

1080 - الخطط، ۱۹۳/۲.

1081 - لمع القوانين المضية في دواوين الديار المصرية، ص ۴۸. Claude Cahen, Les Changements technoques, P, 118.

1082 - Heyd Histoire de Commerce Vol. 1, PP. 396-397. د. الباز العريني، الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ص ۱۷۵.

دهيکړې وېږي د دروستکردنې کښتۍ و باره لگرو بېنايه و کډگای چېک به کاريان دهیښي. ۱۰۸۳

له ټه سکه ندرېيه ديوانيک هه بوو پيې دهگوترا "بازرگانخانه" ی سولتانی، ئیش و کاری ته نیا ټه وه بوو، شمه کی ناوهرده ی پيويست بې کاروباری سهرېازی و سوپای دولهت بکړې، به تاييه تيش ټه و شمه کانه يان دهکړې بې دروستکردنې کښتۍ له بارې. سهرېرشتانی ټه م بازرگانخانه يه، به و پيښجيه کې به سهر بازرگانخانه کاندې سهر پيښرابوو، ټه م شمه کانه يان دهکړې. ۱۰۸۴

سه لاهه ددين، جگه له وهی سوودی له و بازرگانېيه، بې بنيادنانی کښتيگه له کې وهرده گرت، له لايه کې دیکه وه، سوودیکی زوړيشی له داری سنه و به و لپړه واره کانی ئزی چپاکانی لوېنانيش وهرده گرت، هه وه ها له کانزای ئاسنیش، که له چپاکانی نزيک شاری به يروت دهرده هيڼرا. ۱۰۸۵ ټه گهر ټه م قسانه راست بن، ټه وه مانای ټه وه يه، که پاش سالی (۵۸۳ ک / ۱۱۸۷ ز) واتا دوی ټه وهی، که ټه م ناوچانه که وتونه ته وه دهست سه لاهه ددیني ټه ييوي، ئنجا پرويانداوه، واتا ټه و ناوچانه به دهست خاچدرو شمانه وه نه مابوون.

دوهم: سه لاهه ددين، ديوانيکی تاييه تي ته نیا بې کاروباری کښتيگه ل سازدابوو، پيې دهگوترا "ديوانی کښتيگه ل" بې ټه و مه سهره فی ټه م ديوانه ش، هه موو خه راجی (الفیوم و دهوروبه ری الفیوم) و خه راجی زه وی و زاری پوژه لات و پوژئاواشی ته رخان کردبوو. ټه وانه ی پوژه لات (به تين، الأمیریة، و المنیا) ی دهگرت وه، ټه وانه ی پوژئاواش ناوچه کانی (سقط، نهیا، و سیم) و باخ و باخاتی دهره وهی شاری قاهره ی دهگرت وه. جگه له وانه، داهاتی (النطرون) یشی خسته سهر، که سالانه هشت هزار دیناروو. هه موو ساليکيش زیاتر له په نجا هه زار دینار زه کاتی ولاتی میسرو کړی هه موو کښتۍ و به له مه کانی ديوانيشی بې ته رخان کرد. ۱۰۸۶

سه لاهه ددين، پله ی بړیوی و گوزهرانی سهرېازانی دهریو کارمه ندانی کښتيسازيی به ره و بهرتربرد، تا بارودوخی ژيانيان باشر بې و، لوانيش زیاتر بچنه پزی هیزی دهریایي و له کښتيگه لی میسر دا بې به کارمه ندو به سهرېاز، برپايشيدا، که دیناری کښتيگه ل (۲/۱ و ۸/۱) وه، زیاد بکړی بې (۲/۱ و ۴/۱)، واتا به پړژهی (۱۷،۵) له به های دیناری پيشت، زياديکرد. ۱۰۸۷

چوارهم: سه لاهه ددين، فه رمانده گه لی گه و ره و گرنگی له سهر کښتيگه له کې دانا، هه رچه نده سهرچاوه و ژيددهران، له ناوی فه رمانده ی ناوداری به نمونه وهک (حسام الدين لؤلؤ). که له شهره کې دژ به (أرناط) ناوېانگی دهر کرد. و له ناوی فه رمانده گه لی به نمونه وهک (يعقوب الحلبي و جمال الدين محمد بن أركن، بدران الفارسي و محمد بن اسحاق و عبدالسلام المغربي) و چهند که سانيکی تر، به و لاه، ناوی که سی دیکه ناهين، که له ساله کانی به رایي دوله تي ټه ييويديا، له به ريوه بردنی کاروباری گښتيگه ل و دهریوانیي ټه م دوله ته دا پوليان هه بووي، به لام له ساله کانی دوايیندا، (الملك العادل) ی برای، کرد به بهرپرسی گشتیي دهزگای کښتيگه ل و دهریوانیي، ټه مه ش، ټه وه مان بې دهرده خات، که سه لاهه ددين بایه خيکی ته وای به ديوانی کښتيگه له کې داه، کاتيکيش (الملك العادل) ټه م پوښتي وهرگرت، (صفي الدين عبدالله بن علي بن شکر) ۱۰۸۸ ی به جيگري خو ی دانا، که سهرېرشتی هه لسوړاندنی کښتيگه له کې بکات. سه لاهه ددين، دهسه لاتي زوړيشيدا به بهرپرسی کښتيگه له کې و، تا بتوانی ټه و ټه و فرماني هیزی دهریایي، رایي بکات. سه لاهه ددين، که له سالی (۵۷۲ ک / ۱۱۷۶ ز) دا کښتيگه له کې به ته و او هتي ته یارو ناماده کرد، ټه و جا، بې شاره کانی دیکه ی نووسی و گوتی: "فه رمان، فه رمانی بهرپرسی کښتيگه له کې و، ده توانی زه لام و سهرېازانی خو ی، هه رشتيکيشی پيويست بې، له گه ل خو ی بيانات و، فه رمانيشی پی دا، که دهریا به جي نه هیلي و هه ميشه

1083 - لمع القوانين المضية، ص ۴۵.

1084 - ابن ماتي، قوانين الدواوين، ص ۲۲۷.

1085 - المقدسي، أحسن التقاسيم، ۱۸۴. ابن شداد، الأعلاق الخطيرة، ج ۲، ق ۲، ص ۱۰۱.

1086 - المقرئزي، الخطط، ۱۹۳/۲. السلوك، ۷۳/۱.

1087 - الخطط، ۱۹۴/۲. السلوك، ۴۵/۱.

1088 - الخطط (طبعة المعهد) ج ۳، ق ۲، ص ۲۱۱.

پينځهم: سه لآحه ددين بايه ځي دا به قايمكردنې زارك و دمرك (ثغور) و به ندمره كاني ميسرو، هم لايه نښي به گرنگ داناو هر كاته ناكاتيكيښ تاوهر و قوله كاني چاك دكردنه ووهو دهستي پيياندا دهيناو كندهك و خندهقي به دورياندا لي ددها، بؤ هم مهبه ستانهش پاره ي زوري تهرخان كړو، كارمندی ليوه شاولي به نمونه ورك (به هائهددين قراقوش) ي له سهر دامه زراندهو، تازه كړنده ووهو بنيادناني گه لي داموده زگاي سوپاو سهربازي و نه ستوي ناو^{١٠٩٠}، جار جارهش، سه لآحه ددين خوي سهر ي له و نيش و كاري تازه كړنده ووهو چاك كړنده ووهو بنيادنان و قايمكاريانده ددهاو، سهر پهرشتي دكردن، به تايبه تيش له نه سكه ندمرييه و ته نيس و (دمياط) و به ندمره كاني گويي دهر ياي ناوهر است. كاتيكيښ له يه كه م سهر داني ولا تي شام گه پرايه ووه، له (شعباني ٥٧٢ هـ / ١١٧٦ ز) دا، هردو كوره كهي (الملك الافضل علي و، الملك العزيز عثمان) و (العماد الكاتب) يښي له گهل خويدا بر دو "ريگاي دمياطي گرته بهرو، له وئي، لهو زاركه چاوي به ناماده بووان كهوت و سهر يښي له كومه ككارو يه ده گاني نيش و كاره كان دا^{١٠٩١} سه لآحه ددين، له سالي ٥٧٧ هـ / ١١٨١ ز) دا، كاروباري جهنگ و جهنگاوهراني بؤ سهر هردو تاوهره كهي پروكاري دهر ياي شاري (دمياط) پيك خست و، فرمانيشي دا كه شتييه كان به زنجيره كانوه ببه سترين، تا جهنگاوهران بتوانن به ره قاني ليكه و بهر له دوژمن بگرن و دوژمن نه تواني له نيوان نه و دو تاوهره ووه دزه بكات. له هه مان نه و ساليدها، فرمانيشي دا شوهر ي شاري (دمياط) چاك بكر يته ووهو كون و درزو كه له بهره كانيښي بگرن^{١٠٩٢} پاش به نيكيښ، نجا سه لآحه ددين فرمانيدا به هلكه ندي كندهكي لاي شاري (دمياط) و پيليكيښ (پرديكيښ) به لاي زنجيري تاوهره كدا دروست بكر ي. نه و جا شاري دمياطي به جي هيش و پروي كره به ندمري نه سكه ندمرييه. (العماد) ي ميژوونوس كه له خزمه تيدا بووه، ده لي: "ديتمان، هه مو كه لين و كه له بهره كاني شوهر ي دهور ي شاره كه، به فرماني پيشتر ي سه لآحه ددين چاك و تازه كرابوونه ووهو شوي نه واري مايه ي فخر ي شاره كesh، به جواني مابوون و، سه لآحه ددين فرمانيشيدا زارك و دهر كه كان به يه كجاره كهي ته و او بكر ي و كه شتيگه له كهش چاك بكر يته ووه، نجا شاره كهي به جي هيش^{١٠٩٤}."

هم چوونه بؤ نه سكه ندمرييه، نه ووه، سهر ليدياني دووه مي بوو. سهر داني يه كه ميشي نه ووهو، كه له سالي (٥٦٦ هـ / ١١٧٠ ز) دا، بؤ ده ست پي كړدن چاك كړنده ووهو تازه كړنده ووهي شوهره كهي سهر ي لي دابوو، و انا له ماوه ي خه لافه ته كهي (العا ضد) دابوو، كه نه و كات سه لآحه ددين و هزيري نه و خه ليفه يه بوو. (العماد الكاتب) ده لي: سه لآحه ددين، له شه عباني نه و ساليدها بوو، كه سهر ي له م شاره دا، "بؤ نه ووهي چاوي به شاره كه بكه و و كاروباري پيك بجا، نه و هس يه كه م جار بوو، هم شاره بيښي، له م سهر دانه يدا، خير وييريكي زوري به خه لكه كهي گه يانده فرمانيشي دا قولله و تاوهره شوهر ي شاره كه چاك بكر يته ووه^{١٠٩٥} سه لآحه ددين، له سالي (٥٧٧ هـ / ١١٨١ ز) دا بؤ دنيايي له تازه بوونه ووهي شوهره و بنيادنان و چاك كړنده ووهي شته كاني دي، بؤ سيهم جار و (دواين جار) سهر ي له م شاره داو، فرماني دا نه ووهي ته و او نه كراوه، ته و او بكر ي^{١٠٩٦}."

سه لآحه ددين له و سهر دانه يدا، فرماني دا به (فخر الدين قراجا) نه و چوار سه د كوله كه و دينگه پرمانييه ي دهور ي

1089 الروضتين، ج ١ ق ٢، ص ٦٩٠.

1090 وفيات الاعيان ٩١/٤.

1091 العماد، سنا البرق الشامى، ٢٤١/١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٨٩.

1092 الخطط (طبعة المعهد الفرنسى) ج ٥، ص ٤٣.

1093 السلوك، ١١١/١.

1094 الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٨٩.

1095 سنا البرق الشامى، ١٠٩/١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٨٦.

1096 الروضتين، ٢٤/٢.

ساریه‌کان، هه‌مووی بشکینێ و له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاکه‌ پریزان بکا، تا پێگا له‌ که‌شتییه‌کانی دوژمن بگرێ، که‌ نه‌گه‌نه‌ که‌شتیگا‌کان و، قورسایێ شه‌پۆله‌کانی ده‌ریاش له‌سه‌ر شووره‌که‌ی ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ سووک بکه‌ن و ته‌کانی ئاوو شه‌پۆل نه‌یانپرووخیئێ. ^{١٠٩٧} پاشانی‌ش له‌ سالێ (٥٨٨ه‌/ ١١٩٢ز) دا، له‌ زارکی ته‌نیس، که‌ ده‌که‌وێته‌ نیوان (الفرما و (دمیاط)وه، ^{١٠٩٨} فه‌رمانی دا "شاری ته‌نیس چۆل بکری و خه‌لکه‌که‌ی بگوزارێنه‌وه‌ بۆ (دمیاط) و ئافه‌رت و مندالێ تێدا نه‌ه‌یشت و جه‌نگاوه‌رانی‌شی له‌ شاره‌که‌ دوورخسته‌وه‌، که‌سی تێدا نه‌ما". ^{١٠٩٩} وادیاره‌، ئه‌م ئیشه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌م شاره‌دا کردی، له‌به‌رئه‌وه‌ بوو، که‌ ئه‌م زارکه‌ توانای هیچ به‌ره‌قانییه‌کی نه‌بوو، له‌م به‌شه‌ که‌ناره‌ی میسر دا بیکات و، له‌م کاته‌دا که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبیان به‌رامبه‌ر به‌ که‌شتیگه‌لی خاچدروشمان، گه‌لی بێ هی‌زیوو، نه‌خاسمه‌ دوا‌ی گه‌یشتنی ئۆردوگای هه‌لمه‌تی سییه‌م و لێدانی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی سوپای ئه‌ییوبی. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو، که‌ سه‌لاحه‌ددین که‌وته‌ کرداری به‌رگری و پروخاندنی قه‌ل و زارکه‌کان، تا ده‌ست دوژمن نه‌که‌ون و دوژمن سوودیان لی نه‌بینی و، هه‌روه‌ها نه‌یکات به‌ مۆلگه‌ی هی‌زو، هی‌رشیان، لێوه‌ بۆ سه‌ر جیگا‌ گرنگه‌کانی به‌ نمونه‌ وه‌ک میسر و (بیت المقدس) به‌ریا نه‌کا. ئه‌م سیاسه‌ته‌ش هه‌ر ئه‌و سیاسه‌ته‌ بوو، که‌ له‌ (دمیاط)یش رووی دایه‌وه‌، که‌ ئه‌وه‌بوو باس‌مان کرد. هه‌مان سال‌ فه‌رمانی دا که‌نده‌ک به‌ ده‌وری شاری (دمیاط) دا لی بدری و پردیکیش له‌لای زنجیری تاوه‌رکه‌وه‌ دروست بکری. ^{١١٠٠} له‌ باشووری فه‌له‌ستینی‌ش. ئه‌وه‌بوو که‌ باس‌مان کرد. فه‌رمانیدا هه‌ندی شارو قه‌ل و قایمکاران تیکومه‌کان بدری.

شه‌شه‌م: سه‌لاحه‌ددین، دهنه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ده‌دا بچه‌ پریزی هی‌زه‌کانی ده‌ریاو، له‌ده‌ره‌وه‌ی میسریشه‌وه‌ کادی‌رگه‌لی قال و لیزان و شاره‌زای بۆ هاورد. به‌هۆی سیاسه‌تی ده‌مشیرین کردنی‌شه‌وه‌، که‌ ده‌زگای دیوانی هی‌زی ده‌ریایی پێپۆی ده‌کرد و به‌هاندانی ئیسلام ئیسلام و غه‌زاوه‌ گه‌لی که‌س پرویان تی کرد، تا گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ "به‌ سه‌ریازو کارمه‌ندانی که‌شتیگه‌لیان ده‌وت غه‌زاجییه‌کانی پێگای خواو، خه‌لک ده‌چوونه‌ لایان داوا‌ی دوعای خیریان لی ده‌کردن". ^{١١٠١} سه‌لاحه‌ددین خۆی‌شی بوو به‌ پابه‌ریکی خه‌بات و غه‌زا. (ابن شداد)ی میژوونوسی سه‌لاحه‌ددین. که‌ به‌لای زۆری ده‌ریایی به‌سه‌ره‌اتوه‌. ده‌لی: که‌ سه‌لاحه‌ددین پۆژیکیان له‌ دوا‌ی گفتوگۆی نیوان هه‌ردووکیان پێی گوتوه‌: "نیازم وایه‌، که‌ خوا سه‌ری خستم و باقیمه‌نی ئه‌م که‌ناراوانه‌م ئازاد کرد، و لاته‌که‌ دابه‌ش بکه‌م و، وه‌سییه‌ت بکه‌م، ئه‌وجا مالاوایی لی بکه‌م و ئه‌م ده‌ریایه‌ بده‌مه‌ به‌رو پوو له‌ دورگه‌کانیان بکه‌م و دیوانکه‌وم، تا تۆوی کافر له‌ سه‌ر ئه‌م زه‌مینه‌ ده‌برمه‌وه‌، یان ده‌رم". ^{١١٠٢} راستیش ده‌وی، مه‌غریبه‌یه‌کان، له‌ هه‌موو که‌سێ پتر، به‌ده‌م سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌ چوون و خۆیان له‌ هی‌زی ده‌ریاوانیدا ناو‌ووس کردو، سه‌لاحه‌ددینی‌ش له‌ دامه‌زراندن و ئه‌رکو فه‌رمانی که‌شتیگه‌له‌که‌ی میسر دا، هه‌ر پشته‌ی به‌وان به‌ستبوو، تا گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی وه‌ک (المقریزی) ده‌لی: ئه‌و مه‌غریبیانه‌ هه‌ر خۆیان به‌رپرس بوون و له‌به‌ر شاره‌زایی و لیزانی کاروباری ده‌ریا، هه‌مووی هه‌ر به‌ ده‌ست خۆیا‌نه‌وه‌ بوو. ^{١١٠٣} ئاشکراشه‌، که‌ سه‌رکارخستنی مه‌غریبیان له‌ سوپای میسر دا کاریکی تازه‌ نه‌بوو، ئه‌وه‌بوو باس‌مان کرد، که‌ مه‌غریبه‌یه‌کان له‌ دوامه‌زراندنی سوپای فاتمییه‌کاندا هاو‌پشک و به‌شداربوون و، یه‌که‌م که‌س بوون که‌ فاتمییه‌کان پشتیان پێ ده‌به‌ستن. به‌هه‌رحال، که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبی، هی‌شتا هه‌ر پێداوایستی زۆری به‌کارمه‌ندی هونه‌رمه‌ندو شاره‌زا هه‌بوو و ده‌ریاوانیان که‌م بوو، به‌ پێچه‌وانه‌ی خاچدروشمان. که‌ دواتر باسیان ده‌که‌ین..

1097 عبد اللطيف البغدادي، كتاب "الأفادة والاعتبار" ط/ لندن ١٩٦٥، ص ١٣٠.

1098 معجم البلدان، ٥١/٢.

1099 السلوك، ١١١/١.

1100 - السلوك، ١١١/١.

1101 الخطط، ١٩٤/٢.

1102 النوار، ٢٢. الروضتين ٢٢٢/٢.

1103 الخطط، ١٨٩/٢. ابن جبير، ص ٣٥. سيد علي الحريري، كتاب الأخبار السنوية في الحروب الصليبية، ص ١٣٥.

۲- مه‌ل‌به‌نده‌کانی که شتیسازی له میسر:

سەرچاوه‌و ژێدەرانی به‌پرونی باسی ناکهن، مه‌ل‌به‌ندی دروستکردنی کهشتی له میسری ئه‌ییبیدا چۆن بووه‌و له‌ کوێ بووه، ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بی، که له‌ شاری میسر هه‌بوو، پێیانه‌گوت (خانه‌ی کهشتیسازی الفسطاط) ئه‌م کارگه‌یه، له‌ سالی (۳۲۴ک/ ۹۳۵ز) هه‌و له‌ حوكمی (محمد بن طفج الأخشبد) هه‌و مۆلگه‌ی دروستکردنی کهشتی بووه. ئه‌م کارگه‌یه هه‌ر مایه‌وه‌و له‌سهرده‌می فاتمییان و ئه‌ییبییان و مه‌مالیکیشدا کهشتی لی دروست ده‌کرا. (المقریزی) ده‌لی: سولتانی ئه‌ییبی، فهرمانی دا له‌م کارگه‌یه‌دا، پارچه‌کانی کهشتی و به‌له‌م دروست بکری، ئیدی ئه‌م پارچانه، به‌ پشتی حوشر له‌ قاهره‌وه به‌ پاسه‌وانیی له‌شکرکی گه‌وره‌ ده‌بران بۆ که‌نداوی (العقبه) بۆ لێدانی قه‌لای (ایله) که‌ خاچدروشمانی تێدا بوون. سه‌لاحه‌ددین، له‌سهرده‌می وه‌زاره‌ته‌که‌ی خۆیدا، سالی (۵۶۶ک/ ۱۱۷۰ز) دا، په‌لاماری ئه‌م قه‌لایه‌ی دا، که‌ پارچه‌گه‌لی که‌شتیه‌کانیشی گه‌یشته‌نجی، ئه‌وجا لێکیان به‌ست‌و دایانه‌زاندنه‌ سهر ده‌ریاکه‌و پریان کردن له‌ جه‌نگاوه‌وه‌و چه‌ك و پرویانکرده (ایله) و خاچدروشمانیان به‌زاند و ئه‌و شاره‌یان پێ چۆل کردن و ده‌ریان کردن.^{۱۱۰۴}

ئه‌م خانه‌ی کهشتیسازییه، به‌رده‌وام کهشتی بۆ سوپای سه‌لاحه‌ددین دروست ده‌کرد، له‌وێشه‌وه، ئه‌م هه‌موو که‌شتیه‌که‌ له‌ ده‌نێردان، تا به‌ره‌قانی له‌ ده‌ریای سوورو ده‌ریای ناوه‌راست بکه‌ن و رێگا له‌ که‌شتیه‌که‌لی خاچدروشمان بگرن و پێگه‌کانیان له‌ که‌ناره‌وه‌کاندا کاول بکه‌ن. هه‌رله‌وێشه‌وه له‌شکر نێردرايه سهر ولاتی یه‌مه‌ن و ئه‌م که‌شتیه‌یه‌ ئامیری جه‌نگییان لی بارده‌کردو پریشیان ده‌کردن له‌ سه‌رباز، پاشان به‌ پروباری (نیل) دا ده‌بران بۆ زارک و به‌نده‌ره‌کانی (ئه‌سکه‌ندهریه، دمیاط و تنیس) که‌ له‌و جێگایانه‌وه به‌ره‌قانی بکه‌ن و که‌ناره‌وه‌کانی میسر بپاریزن.^{۱۱۰۵}

مه‌ل‌به‌ندی دیکه‌ش بۆ دروستکردنی کهشتی هه‌بووه، ئه‌مه‌یان، ته‌نها (المقریزی) باسی لێوه‌ ده‌کا، ده‌لی: له‌ که‌ناری پروباری نیل، له‌ قاهره (المعز لدين الله) ی فاتمی، مۆلگه‌ی کهشتیسازی له (المقس) بنیادنا، ئه‌م مۆلگه‌یه له‌ سالی (۳۸۶ک/ ۹۹۶ز) ئاوری تێدا که‌وته‌وه‌و به‌ که‌شتیه‌که‌ل و باروبارخانه‌وه چه‌که‌وه یه‌ك پارچه سووتا، ته‌نیا شه‌ش به‌له‌می به‌تالی لی مایه‌وه، ئیدی ئه‌م کارگه‌یه پشتگۆی خراو که‌س نه‌ له‌ سه‌رده‌می فاتمیی و، نه‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌ییبیشدا به‌ لایدا نه‌چوون.^{۱۱۰۶}

مه‌ل‌به‌ندیکی دیکه‌ی پێشه‌سازیی کهشتی هه‌بوو، پێیانه‌گوت خانه‌ی کهشتیسازی جه‌زیره، واته‌ جه‌زیره‌ی میسر، که‌ ئه‌مه‌رۆ به‌ (الروضة) ناسراوه، ئه‌م خانه‌یه، یه‌که‌م خانه‌ی کهشتیسازییه، که‌ له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا، له‌ میسر له‌ سالی (۵۴ک/ ۶۷۴ز) دا دامه‌زرا. میر (أحمد بن طولون) ئه‌م خانه‌یه‌ی تازه‌ کرده‌وه‌و، له‌ سه‌رده‌می فاتمیه‌یه‌کاندا به‌ ناوی باخه‌که‌ی (الوزير الأفضل شاهنشاه) ی کوپی (بدر الجمالي) ی میری له‌شکره‌وه، ناو‌نا (خانه‌ی کهشتیسازی الروضة). (الوزير الأفضل) ئه‌و باخی (الروضة) یه‌ی له‌ سالی (۴۹۰ک/ ۱۰۹۶ز) دا، له‌ باکووری جه‌زیره‌ی میسر ئاوه‌دان کردبووه‌وه، له‌م خانه‌یه‌دا، به‌ تایبه‌تی دوو جوړه کهشتی دروست ده‌کران، به‌ یه‌کیکیان ده‌گوترا (الحراقة) و به‌وی دی (الشلندي) یان ده‌گوت.^{۱۱۰۷} به‌لام ئه‌م کارگه‌یه، له‌سه‌رده‌می ئه‌ییبیه‌یه‌کاندا ئه‌و بایه‌خه‌ی جارانی نه‌ما، چونکه‌ سه‌رده‌می ئه‌ییبیان که‌شتیسازی هه‌مووی له (الفسطاط) ی شاری میسر خربوووه. راستیش ده‌وی کهشتیسازی له‌ ولاتی میسر له‌ شاری قاهره‌و شاری میسر دا گردبوو بووه‌وه، چونکه‌ به‌ ئاسانی و به‌ رێگای ئاوی نیلدا له‌ ناوه‌وه‌ی میسر هه‌و، که‌شتی ده‌گوازییه‌وه بۆ که‌نار ده‌ریاکان، له‌به‌رئه‌وه له‌ میسر پێویستی نه‌ده‌کرد، وه‌ك ولاتی شام و ئه‌فریقیای باکوورو

1104 الخطط (طبعة بولاق) ۱/۸۵.

1105 الخطط، ۲/۱۸۹.

1106 - (د. أحمد مختار العبادي) ده‌لی: "المقس" زارکی گرنگی شاری قاهره‌و، هه‌روه‌ك خۆی مایه‌وه‌و خانه‌ی کهشتیسازییه‌که‌شی، تا سه‌ره‌تای سه‌رده‌می ئه‌ییبیه‌یه‌کانیش به‌رده‌وام بوو، به‌لام پاشان ئاوی نیل له‌ که‌ناره‌وی (المقس) به‌لای رۆژئاوا لای داو له‌ شووره‌که‌ی قاهره‌ش دوورکه‌وته‌وه‌و ناوچه‌که‌ پێبوو له‌ لم، بنۆره: تأريخ البحرية الاسلامية في مصر والشام، ص ۲۲۲.

1107 - الخطط، ۲/۱۹۶. السلوك، ۱/۳۰۱. الحاشية رقم ۱/.

ئەندەلوس، كارگەگەلى كەشتى لە كەنار دەرياكان دابمەزىنن.

۳- جۆرەكانى كەشتى و بەلەمى ھېزى دەرياي دەولەتى ئەيىوبى:

ھېزى دەرياي دەولەتى ئەيىوبى، لەسەردەمى سەلاحەددىندا، چەندىن جۆر كەشتى و بەلەمى بەكارھىنا. ھەر ھەمووشيان لەقەوارەو شىۋەو ناو مەبەستى بەكارھىنانىندا، لە يەكترى نەدەچوون و لىك جىاوازيوون. راستىشت دەوى، (ابن مماتي) كە لە سەردەمى سەلاحەددىندا، كارمەندىك بوو لە كارمەندانى ديوانى مىسرى ئەيىوبى، ئەو ديارترىنى كەسانى بوو، باسى كەشتى و كەشتىگەلى ئەم سەردەمى كەردى، ئۇ زۆر بە كورتى باسى كەردو، ديارىشە، كە ئەو كابرايە مەبەستى لە نووسىنەكانى شتىكى تەرە مەبەستى نەبوو، باسى كەشتى و مەشتى بكت. ئەو كەشتىيانەش كە بە راستەقىنە لە پۇژانى سەلاحەددىندا بە كارھاتوو^{۱۱۰۸}، ئەمانەن:

أ. ئەسپەلگەر: (الطريدة):

ئەمە تايىبەت بوو بە ئەسپ ھەلگرتن، ماناي ئەو، كە كەشتىيەكى ھەند گەرە بوو، دەيتوانى چل ئەسپ ھەلگىرى^{۱۱۰۹}، جۆرە بەلەمىكى راونەر (الطراة) یش ھەبوو سووك و خىراو بچكۆلە، بەيئەنى باخىرەى ئەم زەمانە، كە ئەمىش ھەر (طردة) ى پى دەلن. خەلكى (صقليه) و خاچدروشمانيش ئەم ئەسپەلگەريان بۇ ھەلگرتن و گواستەنەوى ئەسپ بەكاردەھىنا. دەلن كەشتىگەلىكى صقليا لە سالى (۶۹ك. ۵۷۰ك / ۱۱۷۳ن) دا، ھەلمەتى ھىنايە سەر ئەسكەندەريە، سى و شەش ئەسپەلگەريان لەگەلداوو، پىروون لە ئەسپ.^{۱۱۱۱}

ب. قەلەرەش (الشيني):

ئەمەش لە كەشتىيە گەرەكانەو زۆرتر بۇ ھەلگرتنى جەنگاۋەران بەكاردەھات، ھەندەش گەرەبوو، نىزىكەى سەبو چل سەولبەدەستى لەسەربو، لەبەرئەۋەش ناويان لىنا قەلەرەش،^{۱۱۱۲} چونكە بەنەۋتى رەش سواغ دەدا. ئەم كەشتىيە، جگە لە جەنگاۋەران تاۋەرو قەلاى قايمكارىشى بە سەرەو دادەمەزان بۇ مەبەستى بەرەقانى و ھىرشىش.^{۱۱۱۳} جگە لەو مەنەنىقى نەوتھاۋىژىشى بەسەرەو بوو. ئەۋەتا، لەم پىداھەلدا، ھۆزاقان (عبدالجبار أبوبكر الصقلي) كە بە (ابن حمدىس) ناسراو، بەشان و بالى مىرى لە مىرەكاندا ھەلدەلى و باسى ئەم كەشتىيەش دەكاو، بەو مىرە دەلى:

كەلەك و كەشتى و قايەغ و گەمى	كەردوون بەشار بى زىادو كەمى
دوژمن لە ترسى نەوت بارانى تۆ	ھەلات بەجىي ھىشت ئالاو پەرچەمى
كەشتىت بە قولەو بورچ و قەلاو	وەك دىون بەسەر ھەورو ھەلاو
سەنورىيان لە بۇ دوژمن داناو	دەستبەجى دەبى بىكشىنە دواو ^{۱۱۱۴}

كەشتىگەلى ئەيىوبىيان بە ئاگراۋىژەكانىيان دور بە دور كەشتىگەلى دوژمنىيان ئاورباران دەكردو دەيانسووتان. بەنمۇنە وەك ئەۋەى لە دواۋاى سالى (۵۸۶ك / ۱۱۹۰ن) پووى دا، ئەۋەبوو لەو سالىدا، كەشتىگەلى ئەيىوبىيان "بە (شىنىيە) چاكەكانىيەۋە، بەكىتەلەى نەوت شىنىيەكانى فەرەنگيان ئاگردا.. بەسەرنشەن و بەسەربازەۋە ھەموويان نوقمى دەرياي بى پەى كرد.^{۱۱۱۵}

1108 د. (سعاد ماهر) له كتيبي (البحرية في مصر الإسلامية) كەى خۇيدا دەلى: ژمارەى گەمەكان ۱۵۷ جۆريوون (لەپەرە ۳۲۸-۳۷۳).

1109 ابن مماتي، قوانين الدواوين، ص ۳۳۹.

1110 تاج العروس، ماده (طرد) .. (الطراة) گەمى و كەشتى دوژمنى راودەنا.

1111 سنا البرق الشامى ۱/ ۱۷۰. الكامل، ۱۱/ ۴۱۲.

1112 ابن مماتي، قوانين الدواوين، ۳۴۰.

1113 مفرج الكروب، ۱۳/ ۲، هامش ۱. د. ماهر، البحرية في مصر الإسلامية، ۳۵۲.

1114 ديوان ابن حمدىس، تصحيح وتقديم. د. احسان عباس، دار صادر، دار بيروت، ۱۹۶۰، ص ۵۱۳.

1115 الفتح القسى، ۴۶۳.

ج. البطسة يان (البطشة):

ئەمە جوړه گەمییەکی گەورە ی کهشتیگەلی ئەییووبییە، ئەگەر له هەموو کهشتییەکان گەورەتر نەبێ، بچووکتەر نەبوو و نزیکە ی چل پەردەبای هەبوو (۷۰۰) جەنگاوەر تییدا جیگای دەبوو. ^{۱۱۱۶} ئەم جوړه گەمییە له جەنگەکانی نیوان ئەییووبیان و خاچدروشمنداندا پۆلیکی گەورە ی هەبوو و پڕیاندهکرد له سەربازو جەنگاوەر و خاروبارو چەك و باروبارخانە ی جەنگ و گەمارۆ، بەسەر پشستی ئەم گەمییە زەلامەو، بورج و تاوهری وەهایان دادەمەزران له قەلا دەچوون و وەك قەلاو قایمكار وابوون. ^{۱۱۱۷} بە پێی قسە ی سەرچاوەکان، جەنگاوهرانی کهشتیگەلی ئەییووبیان، (بطسة) یەکی خاچدروشمانیان وەگیرهینا و گرتیان، بەرپرسي شاری بەیروت دەستی پێداهینایه و بە تەواوی چاکی کردەو و بە فرمانی سولتان سەلاحەددین له مانگی رەجەبی سالی (۵۸۶هـ / ۱۱۹۰ز)، نازووقەو خاروباری له بەیرووتەو پێدانارد بۆ شاری (عكا) و چوارسەد تەغار گەنم و خۆراکی جوړ به جوړو مەرو پەزی لی بار کرد. ^{۱۱۱۸} سەرچاوەکانیش دەلێن: خاچدروشمان، (بطسة) یەکیان هەبوو هەند گەورە بوو (۱۷۰۰) زەلامی هەلدهگرت. ^{۱۱۱۹}

د. (الحراقة):

ئەم جوړه گەمییە، بۆ باربردن و جار جاریش بۆ سەفاو سەیران، له پروبارەکانی به نموونه، وەك پروباری نیل و دیجلە و شەتتولعەرەبدا بەکاردهات. (الأمين) ی خەلیفە ی عەباسی پێنج جوړ لەم گەمییە ی هەبوون لەناو پروباری دیجلەدا، بەشیووی گیانلەبەر و دەعبا بۆیان دروست کردبوون به نموونه، وەك: شیرو شاهین و مارو فیل و ئەسپ. ^{۱۱۲۰} پاشان، بەره بەره ئەم (الحراقة) یە، بەره و چاکتر گۆراو وەهایان لی کرد بۆ جەنگ و کوشتاریش بەکاردهات. گەمییەکی مام ناوهندە، نزیکە ی سەد جەنگاوەر دەگری. ئەم جوړه گەمییەش هەر له پێزەکانی گەشتیگەلی جەنگدابوون، ^{۱۱۲۱} لی وەكو کهشتییە جەنگییەکان بایەخدار نەبوو، رەنگیشە لەبەر ئەو بچووکییە ی ئەو بایەخە ی نەبووبی، وایارە ئەم جوړه کهشتییە خاچدروشمانیش بەکاریان هیناوه، چونکە دەلێن: کاتی کهشتیگەلی ئەییووبیان (بطسة) یەکی له بەیرووتەو بۆ (عكا) ناردوو و کەل و پەل و نازووقە ی پێ بوو. (حراقة) و شینگیگەلی خاچدروشمان رێگیان لی گرتوو، ^{۱۱۲۲} وادەردەکەو، بۆیه کیشە (حراقة) یان پێ گوتوو، چونکە ئاورهاویژی بەسەرەو بوو، کهشتیگەلی دوزمنی ئاورباران دەکرد. ^{۱۱۲۳}

ه. (المسطح):

گەمییەکی گەورە یە، له (البطسة) دەچێ. ^{۱۱۲۴} میژوونوسان دەلێن: "کهشتیگەلی ئەییووبی له میسر، چەندین گەمی و کهشتیی فەرەنگیان دەستگیر کرد، (مسطح) یکیان تێدابوو، دەلێن پێنج سەد زەلام، بگرە زیاتریشی تێدابوو" ^{۱۱۲۵}. هەرچی (ابن مماتي) یە، ئەو، ئەو له باسی کهشتیگەلی ئەییووبیدا، ناوی دەبا، بەلام تەنیا هەر ئەوئەندە ی گوتوو، دەلێ: "مسطح به مەعناکەیدا دیارە جییە". ^{۱۱۲۶} رەنگیشە ویستبیتی بلێ، (مسطح) له (شلندی) دەچێ، وانا گەمییەکی دوو

1116 الفتح القسي، ٤٨٦. الكامل، ٦٥/١٢.

1117 أمين الخولي، الجندية والسلم، ص ٩٢.

1118 الفتح القسي، ٤١٧. النوار، ١٣٥. الروضتين، ١٦٠/٢. مفرج الكروب، ٣٣٠/٢ - ٣٣١. شفاء القلوب، ١٦٨.

1119 الكامل، ٤٨٢/١١. السلوك، ٧٧/١. الروضتين، ٢٧/٢.

1120 الكامل، ٢٩٤/٦. القلقشندي، مآثر الأنافة في معالم الخلافة، ٢٠٥/١.

1121 قوانين الدواوين، ٣٤٠.

1122 النوار، ١٣٥. الروضتين ١٦٠/٢ - ١٦١.

1123 أمين الخولي، الجندية والسلم، ص ٩٢. جهادية القرغولي، التنظيمات الادراية والعسكرية، ص ٢٦٦.

1124 د. سعاد، البحرية في مصر الاسلامية، ص ٣٦٨.

1125 مفرج الكروب، ٣٧٤/٢.

1126 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠.

نھۆمە، لە نھۆمی سەرھووە جەنگاوەران بۆ شەڕ دادەمەزرێن و لە نھۆمی خوارەووەش کەشتییەوانان سەول لێ ددەن.^{١١٢٧}
و. بارەنگەر (الهمالة):

ئەمەیان گەمییەکە لە گەمییەکانی کەشتیگەلی ئەییووبیەکان، دەغل باردەکاو^{١١٢٨} دەیبا. جگە لەو، پێداویستی دیکە،
بە نموونە وەک ئازووقەو کەلوپەل و خۆراکیش^{١١٢٩} بۆ لەشکرو سەربازانی دەریاش دەبات. بە قسەیی میژوونووسانی
دواتریش، ئەم ناو، واتا (الحماله) بەو گەمییانەش گوتراوە، کە شتی دیکە بە نموونە، وەک ئەسپ و سەربازو شتی
قورسی دیکە بار دەکرد.^{١١٣٠}
ز. بەرکوش:

لە گەمییە بچووکەکانە، بە تاییەتی بۆ بارکردنی ئاوی خواردنەو بە کاریان دەهینا.^{١١٣١} وەلێ لە قسەکانی (العماد) و
(ابن شداد) و میژوونووسانی دیکەدا هاتوو، کە ئەم بەرکوشە، بۆ هەلگرنتی سەربازان و هینان و بردنی خەلکیش
بە کارهاتوو. ئەم دوو میژوونووسە دەلێن: سولتان سەلاحەددین دالەدی ژمارەییکی زۆری لە فەرەنگەکان دابوو،
دەخەلەتی لێ قبوول کردبوون، چونکە برسی و لیقەوماوو هەزاربوون، ئەوان پێشنیازیان کرد، کە سولتان پێگەیان بدات،
بچن گەمی و بەلەمی خاچدروشان پراوبکەن و گوتیان: "ئێمە فیڤی ئەم جۆرە بەرکوشەین، بەسواری ئەم گەمییە دەتوانین
دەریا تەبە بکەین و دوزمن وەگیرین و تالانی بکەین، چیشمان دەستکەوت، بەشەریکی لەگەڵ سەربازانی ئەییووبیدا
دابەشی دەکەین". سولتانیش قایل بوو و پێگای پێ دان و بەرکوشیکیشی خستە بەردەستیان. ئەوانیش لێ
نەوستان و سواری بەرکوشە بون و دەریایان دایە بەرو ملیان لێ نا، زۆریشی نەبرد، چەند گەمییەکی بازرگانانی
دوژمنیان گرت.^{١١٣٢} وەک (العماد)یش دەلێ: بەرکوش بیست و پێنج زەلامی دەگرت.^{١١٣٣}
ح. (الشلفندي):

ئەم شەلەندییە، گەمییەکی جەنگیی گەورە بوو، چەک و جەنگاوەرانی گواستوووەتەو.^{١١٣٤} شەلەندی، لە شینی و
حەراقە کەمتر نەبوو، بەلام جیاوازیی لەوانی تر، ئەم سەرگیراوبوو و سەربازو جەنگاوەران لە سەربانەکەییەو دوژمنیان
تیرباران دەکرد و سەولبەدەستانیش لە بنەو سەولیان لێ دەدا، واتا هەر بە دوو نھۆم لەقەلەم دەدری.^{١١٣٥} بەلام لە دەقی
نووسینەکانی ئەو کایەیدا، بەلگەییەکی ئەوتۆمان نەدۆزییەو، بەکارهینانی گەمییەکی بەم ناوەمان پێ بسەلمینێ.
ط. (الأعزازی):

ئەم گەمییەش، بە وینەیی گەمییەکی پێشتر، هەرچەندیشە (ابن ممات) لە باسی کەشتیگەلی ئەییووبیاندا ناوی دینێ و
دەلێ خۆراکیان لێ بار دەکرد،^{١١٣٦} بەلام هیچ بەلگەییە کەمان دەست نەکەوت، بوون و بەکارهینانی ئەعزازیمان پێبەسەلمینێ.

1127 ن، م، ص.

1128 ن، م، ص ٣٣٩ - ٣٤٠.

1129 د. سعاد، البحرية في مصر، ٣٤٠. د. جهادية القره غولي، التنظيمات الادارية، ص ٢٧٢. عبدالفتاح عيادة، سفن الأسطول الإسلامي، ص ٧.

1130 الظاهري، زبدة كشف الممالك، ص ١٣٩ - ١٤٠. صالح بن يحيى، تاريخ بيروت ٢٢٠ - ٢٢١.

1131 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠. د. سعاد، البحرية الاسلامية، ٣٣١.

1132 النوار، ١٥٤. الفتح القسي، ٤٦٠. الروضتين، ١٨١ - ١٨٢. مفرج الكرب، ٢٤٧/٢.

1133 الفتح القسي، ٤٦٠.

1134 د. سعاد، البحرية في مصر الاسلامية، ص ٣٥٢.

1135 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠.

1136 ن، م، ص. د. سعاد ص ٣٢٩.

یەکی له هاوسەر دەمانی سەڵاحەددین دەلی: گەمی عەششاری له زەمەنی سەڵاحەددیندا بەکارهێنراوە^{١١٣٧} گەمییهکی گەورەیهو "بە تەختەداری ئەستوورو قایم، بانی گیراوهو، دوو نەۆم بووهو بە بیست سەولیش بەسەر پشستی دەریادا خشپەیی دەکرد"^{١١٣٨}.

٤- ئامرازەکانی کەشتیگەل:

بە چاکی دەزانن، باسی هەندێ ئامرازی تاییبەت بە کەشتیگەل بکەین کە تەنیا له جەنگی دەریادا بەکارهێنران، جگە له چەکی جۆر بە جۆر کە له شەپەرەکاندا دەخرانەکار، هەندێ ئامرازی، کە تەواوکارو پاشکۆی کەشتیگەلەکە بوون، له شەپەرەدا دەخرانەکار. هەرچەندیش، ئیمە له کتیبگەلی میژووی هاوچەرخی سەڵاحەددیندا، باسی بەکارهێنانی ئەم ئامرازانەمان بەرچاو نەکەوت، بەلام ئەم ئامرازانە هەبوون و بەکاریش هێنران، چونکە بەی ئەم ئامرازانە، گەمی و کەشتیی شەریان بۆ نەدەکرا. هەندێ لەم ئامرازانەش، ئەمانەن:

أ- کەمەند (الکلائیپ):

جۆرە کەمەندیگە وەك قولاپ بەسەری زنجیرگەلیگەوه بەستراوه، هەڵدەدرایە سەر گەمی دوژمن، لێی گیر دەبوو و پایدەرگرت. ئەوجا رایانەدەکیشا بۆ لای خۆیان و نزیکیان دەکردهوه، تەختە و داری پان و درێژیان دەخستە سەری و بەسەریاندا دەپەڕینەوه بۆ ناو گەمیگەکی دوژمن و دەیاندا بە سەریاندا.^{١١٣٩} (ابن القلانسی) دەلی: موسولمانانی خەلکی شاری (صور) کاتێ له سالی (٥٠٥ هـ / ١١١١ ز)، فەرەنگەکان گەمارۆیان دابوون، کەمەندیان له فەرەنگ خستەکار. کاتیکیش فەرەنگ تەنگەکی گەمارۆکەکی بەهێزتر کردو بەرانەو بۆرج و قوڵەکانیان بەشوورەیی شارەکەوه نووسان، ئەوجا سەربازانی دەریا، کەمەندیان دروست کردو له گوریسی ئەستوورو قایمیان بەست و هەڵیاندا بە سەر بەرانەکی دوژمن و بەکیشیان کرد.^{١١٤٠}

ب. گورز (الباسلیقات):

زنجیری ئاسنەو سەرەکەکی تۆپیکێ ئاسنی پێوهیهو، لەسەر پشتی کەشتی و گەمی شەریان پێ دەکرد.^{١١٤١}

ج. سەنگەری تەختە (التوابیت):

سندوقی تەختەکی سەریەتالەو لەسەر گەمیگەکان دایانەدنا و زەلام سەردەکەوتن و دەچوونە ناویەوه، سەبەتەیهک خەرگە بەردیان لەگەڵ خۆیاندا سەردەخست و بە تەنیشت سندوقەکەدا هەڵیاندا و سەریان دادەنەواندو دەکەوتنە بەردبارانی دوژمن و لەناو ئەو سەنگەرە تەختەیهدا، دیار نەدەبوون و دوژمن نەیانیدەدی.^{١١٤٢} هەر له ناو ئەو سەنگەرە تەختانەوه، کیتەلە نەوت و گەچ و قسلی هارپاوهیان له دوژمن دەگرت و چاویان دەهێنانە گل و ئازار. (الحسن بن عبدالله) دەلی: له کاتی شەپەرەدا مەنجەلی پەر له مارو دوشک و مەنجەلی پەر له سابوونی شلیشیان دەهاویشتە ناو گەمی دوژمن و، دوژمنیش پێی دەخلیسکا و دەکەوت و، دەکەوتەبەر تیرباران،^{١١٤٣} ناچار دەبوون خۆیان بە دەستەوهو بەدەن و شەپەر رابگرن.

¹¹³⁷ عبدللطيف البغدادي، كتاب الافادة والاعتبار، طبعة لندن ١٩٦٥، ص ١٨٦.

¹¹³⁸ د. سعاد، البحرية في مصر الإسلامية، ص ٣٥٦.

¹¹³⁹ الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ص ١٩٧. د. فتحي عثمان، الحدود الإسلامية البيزنطية، ٣/٢٧٥. احسان هندي، الحياة العسكرية، ١٨٩. أمين

الخولي، الجندي والسلم، ص ٩٧.

¹¹⁴⁰ ذيل تاريخ دمشق، ١٧٩.

¹¹⁴¹ الحسن، آثار الأول، ١٩٦. د. فتحي عثمان، الحدود الإسلامية، ٣/٢٧٤. أمين الخولي، الجندي والسلم، ٩٧. د. سعاد، البحرية في مصر الإسلامية

ص ٢٠٣. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١٨٩.

¹¹⁴² الحسن، ١٩٦. أمين الخولي، ٩٧. د. سعاد ٢٠٣. احسان هندي، ١٨٨. د. فتحي عثمان، ٣/٢٧٤. د. عبدالعزيز سالم، ص ١٤٢.

¹¹⁴³ آثار الأول، ١٩٦. احسان هندي، ١٨٨-١٨٩. د. سعاد، ٢٠٣. عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص ٢٦٦. أمين الخولي، ص ٩٨.

ئاميرىكى ئاسنى دىژى نوكتىز، له خواروھى كلۆر وھكو نووكېم وايه، بھكهى (سهرى خواروھى) دھچتھ ناو دارىكى ناوبوشى ئهستوروه، كه پوو له پيش وھك پم له پيشهوهى گھميهكه قايم كراوه، پيى دھلن دھمه شمشير، برهكش به وينهى نووكېم، يان (وھك برهى يهكانه) پوهو پيش دهرپهريوه بھكهشى له ناو دارهكهدا قايم كراوه. ئهم برهيه لهھم گھميهك بدات كوني دھكات. گھميهك ئهم برهيهى ھهباويه له گھمى و كھشتىي دوژمن نزيك دھبووهو له لاتھنيشتھوه خوى لى دھداو كوني دھكردو پر دھبوو له ئاو، ئهوانيش ناچار دھخالهتيان دھبردو خويان بهدھستهوه دھدا.^{۱۱۴۴} راستيشت دھوى گھمىي ھهردو سوپاكه، لهم جوړه برهو ئامرازانهيان ھهبوو، لهبهر ئهوه، دھباويه ئاميرى ديكهى دژ بهم ئاميرانهيان ھهبي و كھشتيهكانى خويانى پى بپاريژن. جا، ئهوهبوو، بو خوپاراستن له كھمھندھكان، تھورى گھوريان بهكاردهينا، له زنجيرى كھمھندھكھيان دھداو يھكسھر دھيشكاندو له كارى دھخست.^{۱۱۴۵} بو خوپاراستيش له كيتھله نھوت و ئاگر، لبادى به سرکه و ئاو تھركراويان به دھورى گھميهكهى خوياندا ھلدھخست، كه ئاگر ئاگرى و ناسووتى. جارجارھش سرکه و شھب و بۆرھيان تيكھل دھكردو ناوگھمى و كھشتييان پى سواغ دھدا، يانيش قوريان له گل و بۆرھك دھگرتھوهو بو سواغى ئاگرپر بهكاريان دھينا.^{۱۱۴۶}

فروفيلىكى ديكهى كھشتارى سھردھرياو خۇشاردھنھوهو شوينھونى له دوژمن (Comoufage) كه بهكاريان دھينا، ئهوهبوو، دھهاتن جيگا بھرزھكانى قولھو تاوھرھكانى ناو كھشتيهكھيان به رھنگى شينى ئاوى بويخ دھكرد، ئيدى له دوورھو وھكو ئاوهكه وابو، نھدھينرا، بهو جوړه له پريكا وھك گورگ دھكھوتنھ پھلامارو ھيرش و سھريان له گھمىي دوژمن دھشيواند.^{۱۱۴۷} جگھ لهو فروفيلاھنھش دووردينى ئهوهشيان دھكرد، كه به شھو لهناو گھميهكاندا چرا دانھگيرسيژن و ئاگر نھكھنھوهو گيانلھبھرى ئهوتويان پى نھبى بھيلينى، يان بقورينى، يان بقووقينى، به نمونھ وھك نھسپ و مانگا و كھلھشير، نھوھكا دوژمنيان لى بھئاگا بھينى.^{۱۱۴۸}

۵- بزاڤو چالاكىي كھشتيگھلى سوپاي ئهبيوبيان:

دھولھتى نوورھددين مھمود كھشتيگھلى نھبوو، چونكه دھرياي بهدھستهوه نھمايوو، ھموو كھناروھكانى شاميش، له باكووريھو تا باشوورى كھوتبووه ژير ركيڤى خاچدروشمائھوه. ھهرجى ولاتى ميسره، ئهوه، له ژير حوكمى فائميھكاندا بوو، كه ھهليش بو سھلاھددين رھخسا، دواى مردنى شيركوى مامى و پاش له ناوبردنى دواين خھليفھى فائمى، كه حوكمى ميسرى كھوتھ دھست، ديتى كھشتيگھلى ولاتى ميسر، تا بلىي خراپھ. وھك باسماكرد.^{۱۱۴۹} خاچدروشمائيش، لهولاه ئهم ھلى لاوازبوونھ له پرھى كھشتيگھلى ميسريان قۇستھوه، به تاييھتيش كه له ميسردا كۆمھله خھلكى ھهبوون كھوتبوونھ دژايھتى كردنى ئهم حوكمھ كۆرپھيھى سھلاھددين. بهو جوړه خاچدروشمان لهگھل پۆمھ بيزھنتيھكاندا پھيمانكيان بھست و بريارياندا به جووتھ پھلامارى زاركى (دمياط) بدھن. پاش ھيرشى زورى بى وچانيش، ئنجا، سھلاھددين بوى پروون بووهو، كه ميسر پيداويستى به كھشتيگھليكى بھيژ ھيھ كه بھر لهم ھيرشانه بگري و ولاتھكهى بپاريژى.^{۱۱۵۰}

ولاتيكي وھك ولاتى ميسريش بهبى كھشتيگھليكى بھيژ نھيدھوتوانى بهسھربھخويى و ئاسوودھي گوزھران بكات،

1144 الحسن، ۱۹۷، نعمان الثابت، ۱۷۶. احسان هندي، ۱۸۸. د. سعاد ص ۲۰۳. ۲۰۴. عبدالرؤف عون، ص ۲۶۷.

1145 آثار الأول، ۱۹۷. د. سعاد، ۲۰۴. احسان هندي، ۱۹۰. أمين الخولي، ۹۹. عبدالرؤف عون، ص ۲۶۷.

1146 - الحسن: ن، ص. عبدالرؤف عون، ن، ص. احسان هندي، ن، ص. أمين الخولي، ن، ص (ن، ص = واتا ھه مان لاپھر).

1147 الحسن: ۱۹۶. عبدالرؤف عون، ۲۶۷. ۲۶۸. احسان هندي، ن، ص. أمين الخولي، ن، ص. د. فتحي عثمان.

1148 الحسن: ن، ص. محمد فرج. الإسلام والحرب، ص ۹۵. أمين الخولي، ص ۱۰۰. إحسان هندي، ن، ص. د. فتحي عثمان، ن، م، ص. الحدود

الاسلامية البيزنطية، ۳/۳۷۵.

1149 الخط، ۲/۱۹۴.

1150 د. العريني، الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ص ۱۷۵.

له بهرئوه، فهرمانپروای نوځی میسر، نهو چاکسازییانهی به نهجام گه یاند. که با سمانکرد. نهو بهوو، هیزی که شتیگهلی سهرله نوځی، پیکوپیک کردهوه، کردی به دیوانیکی سهر به خوو خستییه ژیر پکیفی براکهی خویه وه دهسه لاتیسی پیدای، چیی پیویست بی وهریگرئی و، له گهنج و لاوانیش چهندی پی زهروور بی بیانخاته ژیر چهک. بهو پییه، دهولت بوو به خاوهنی که شتیگهلی و. به یارمه تی هیزهکانی سهر بهژ. ئیدی له سالی (٥٦٥ ک / ١١٦٨. ١١٦٩) هوه دهستی کرد به بهرقانی له زارک و به ندرهکاندا، که شتیگهلی کهوته فراژووکردن و پوژ به پوژ بهرهو چاکتر گورپاو هره به داهاتنی سالی (٥٧٥ ک / ١١٧٩) یش، دووقات زیادی کردو "قهله پره شهکان. شینییهکان. گه یشتنه شهست دانهو نه سپه لگرهکانیش بوون به بیست" نهوجا، شینییی تایبهت ملی نا له دریاو خوئی کرد به که ناراهوکانی پومداو زارک و به ندری فهرهنگی بهجاری هراسان کردو هزار (علج) ی به دلی و بالبه ستهیی هیئاو، گه ورهکانیشیانی کوشتن^{١١٥١}. دهشتوانین بلیین که شتیگهلی دهولته تی ئهییوبی سی قوناغی بهخویه وه دیوهو:

ا- قوناغی دهستیپیک:

له قوناغه دا، که قوناغی ئامادهکردن و دانانی بناغهی که شتیگهلی میسری ئهییوبیه، سه لاهه ددین نهو چاکسازیهی بو نهوه بهجی هیئا، تا هیزیکی دریاوی پیک بهینی بتوانی بهشی له پلانی جهنگی ئایندهی ئازادکردنی ولاتانی عهره بی ئیسلام بگریته نهستوو به شداری تییدا بکاو، ههر هیچ نه بی لانی کهم بتوانی زارک و به ندرهکانی میسر بیاریزی و سوپای میسریش. که تا نهو ساته به جهنگی پاراستنی نهو زارک و به ندرهکانه وه ماندوو بوو. پشویهک بداو باری گرانی سهرشانی کهمی سووک بیی، نهو قوناغه دهشتوانین بلیین له سالی (٥٧٥ ک / ١١٨٠) دا، لهو کاته وهی که شتیگهلی ئهییوبی، له دریاوی ناوهراستدا دهستی به بزاقو چالاکی کرد، تهواو بوو، به لام نازانین سه لاهه ددین کهی بناغهی هیزی دریاوی داناوه جیی گومانیش هاکات لهگه وهرگرتنی حوکی میسرو رامالینی دۆستانی حوکی فاتمیدا، دایمه زانددی. گومانی تییدانییه، خاچدروشم و بیزهنتی و صقلیهکان، نه یانتوانی پیگهیهک، بو خویان له میسردا وه دهست بهین^{١١٥٢}. وهلی نهو سهرکهوتهی، که سه لاهه ددین له سالی (٥٦٥ ک / ١١٦٨) دا، له (دمیاط) و له سالی (٥٦٩ ک / ١١٧٣) دا، له نه سکهندهرییه به دهستی هیئا، به سهرکهوتهی هیزی دریاوی میسر له قهلهم نادرین، چونکه هیچ کوشتاریکی دریاوی له نیوانیاندا پروینه دا، هیزشی دریاوی خاچدروشمان بو شاری (دمیاط) تووشی بهرقانی هیزی سهر زهوی میسرو هیزهکانی (العاضد) خلیفه و هیزی نوره ددین مهحمودیش بووه وه، چونکه نوره ددین مهحمود، له شکر له دوی له شکری بو میسر ههر به پویهوو. ههرچه ندیشه، داگیرکاری خاچدروشم و صقلیهکان په نجا و پینج پوژ، توانییان به زهرو هه موو جوړه چهکیکی گه ماروو هیزش له شاری (دمیاط) دا بمیننه وه، به لام پاشان له بهر سهختی بهرگریکاری سوپای ئهییوبی و ئیسلام ناچار شارهکیان بهجی هیشت و کشانه وه، "به سهرشورپی و زیانیکی زوره وه هه لاتن، مه نهقیهکانیان ئاگردراو ئامیریان به تالان براو ژمارهیهکی زوریان لی کوژراو شارهکیان دا به دهسته وه"^{١١٥٣}. نه می لیردها پروی دا، له سالی (٥٦٩ ک / ١١٧٣) یشدا، له نه سکهندهرییه به سهریان هاته وه، که نهو بهوو له جیگایهکی دیکه شدا با سمان کرد.

له سالی (٥٧٥ ک / ١١٨٠) دا: "فه پرهنگهکانی عهسقلان به سواری ده حهراقه وه"^{١١٥٤} هاتنه سهر شاری (تنیس) به تهمای نهوه، که پیگهیهکیان لهوی دهستکهوی، یان بهرله وهی سه لاهه ددین بهرپه رچیان بداته وه، نهوان دهست پیشبخه و شارهکه کاول بکن، به لام نه مهشیان بو نه چوه سهر و تییدا سهرنه کهوتن. "سه لاهه ددین، له شووره و قهلاو قایمکاری نهو شاره دنیانه بوو و پشتی پی نه ده بهست، نهو بهوو له سالی (٥٧٧ ک / ١١٨٢) دا، ناردی قهلاکهی چاک

1151 الروضتين، ١١/٢.

1152 الكامل، ٢٥١/١١. الباهر، ١٤٣. النوادر، ٤٢-٤٣. الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٥٦. مفرج الکروب، ١٧٩/١-١٨٠.

1153 سنا البرق، ٨٧/١. الكامل، ٣٥٢/١١. الباهر، ١٤٤. الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٥٧. مفرج الکروب، ١٨٣/١. الذهبي، العبر، ١٨٩/٤. د. حسن

حبشي، نورالدين والصليبيون، ١٣٤-١٣٦.

1154 الخطط، (ط/ المعهد الفرنسي) ج٣، ق٢، ص٢١٢.

کرده‌وه ئامیره‌کانی تازه‌کردنه‌وه، بۆ دانیایی خه‌لکی شاره‌که، چونکه خه‌لکه‌که‌ی ترسیان ده‌به‌رنیشتبوو، نه‌یانده‌ویرا تیایدا بمینن".^{۱۱۵۵}

ب. قوناغی به‌هیژبوونی که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبیان له‌میسر:

ئه‌م قوناغه له‌سالی (۵۷۵/ک / ۱۱۸۰ز)یه‌وه، ده‌ست پێ ده‌کا، له‌به‌رای سالی (۵۷۹/ک / ۱۱۸۳ز)دا، ته‌واو ده‌بی، واته‌ چوار سالی خایاند. له‌و ماوه‌یه‌دا، که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبیان چه‌ندین هیژشی برده‌سه‌ر که‌شتیگه‌لی خاچدروشان و به‌ره‌رچی گه‌لی په‌فتاری دوژمنانه‌ی دایه‌وه، چونکه که‌شتیگه‌له‌که‌ی دوو هه‌ند زیادی کردو هه‌وای خه‌باتی پێگی پرگارکردنی ولاته‌که‌شی دای له‌په‌ره‌سه‌ندن.^{۱۱۵۶}

یه‌که‌م پێکدادانی سه‌رکه‌وتوانه‌ی که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبی، ئه‌و جه‌نگه‌ ده‌ریایه‌ بوو، که‌ له‌ سالی (۵۷۵/ک / ۱۱۸۰ز)دا، له‌گه‌ڵ دوژمندا کردی، سه‌رکه‌وتنی تیدا به‌ده‌ست هی‌ناو (البطسة)یه‌کی خاچدروشانیان ده‌ستکه‌وت و "به‌هه‌زار دیله‌وه هی‌نایان". هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌م ده‌ستوه‌شانه‌دا، سوپای ئه‌ییوبی له‌شه‌ری (بیت‌الاحزان)دا. که‌ له‌مه‌به‌ر باسمانکرد. کوته‌کیکی جه‌رگه‌ری دیکه‌ی وه‌شاند "ئالای سه‌رکه‌وتن شه‌کایه‌وه‌و به‌ژو ده‌ریا وه‌کی یه‌کی لی‌هات".^{۱۱۵۷} .. ئه‌م دوو سه‌رکه‌وتنه‌ی له‌شکری ئه‌ییوبیه‌، هه‌روا به‌رێکه‌وت و لایه‌لای نه‌بوو، به‌لکو سه‌لاحه‌ددین زوو زوو ده‌ستی ده‌وه‌شاندو سه‌رده‌که‌وت و به‌دوویدا ده‌چوو، به‌جۆرێ، خاچدروشان پێدا رانه‌ده‌گه‌یشتن، چونکه سه‌لاحه‌ددین ته‌نیا هه‌ر به‌شکاندنی دوژمن و وێرانکردنی (بیت‌الاحزان) هیژشی سه‌ر (صورو صیداو بیروت)ه‌وه‌ نه‌وه‌ستا، به‌لکو فه‌رمایشی به‌که‌شتیگه‌له‌که‌ی دا، که‌ دووباره‌ له‌زارک و به‌نده‌ره‌کانی میسر به‌ده‌رکه‌ون و هیژش بۆ سه‌ر (عکا) به‌رن، ئه‌و شاره‌ی که‌ (القاضي الفاضل) به‌ (قوسه‌نتینییه‌ی شام) ناوی ده‌بات.^{۱۱۵۸} له‌و هیژشه‌شدا، چه‌ندین گه‌می و که‌شتی خاچدروشانیان به‌ دیل گرت دوا‌ی ئه‌وه‌ی "به‌ وێرانکردن و تێکشکاندن و قۆچلێدان که‌وتنه‌ ناویان"، ئه‌م جو‌ره‌ زالبوون و سه‌رکه‌وتنه‌ش، که‌شتیگه‌لی ئیسلام له‌هیچ ده‌ورو زه‌مانێکدا "نه‌ له‌ گه‌رمه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسلام و نه‌ له‌ زه‌بوونی کفریشدا". به‌خۆیه‌وه‌ نه‌دیوو.^{۱۱۵۹}

له‌ سالی (۵۷۸/ک / ۱۱۸۲ز)یشدا، نوای زیادکردن و ته‌واوکردنی ژماره‌ی زه‌رووری سوپاکه‌ی و سازدانی جبه‌خانه‌و باروبارخانه‌ی له‌شکره‌کانی. وه‌ک له‌وه‌و پێش باسمانکرد.^{۱۱۶۰}، ئه‌وجا سه‌لاحه‌ددین پیلانیکی دانا که‌ له‌به‌ژو له‌ ده‌ریاشه‌وه، بکه‌ویته‌ په‌لامارو شاری به‌یروت داگیرکا، ئه‌م پلانه‌ی زۆر به‌ جوانی خسته‌به‌رکار، وه‌لی هیژی پارێزگاری به‌یروتی خاچدروشان، به‌ری له‌ هیژشی سوپای سه‌لاحه‌ددین گرت و هیژیکی دیکه‌ی خاچدروشانیش له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ره‌که‌دا گه‌یشت به‌یروت و پلانه‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین سه‌ری نه‌گرت و به‌ ئامانج نه‌گه‌یشت.^{۱۱۶۱}

مه‌به‌ستی سه‌لاحه‌ددین له‌ گرتنی شاری به‌یروت، ئه‌وه‌بوو، میرنشینی (طرابلس و أنطاکیا) له‌ شانشینی (بیت المقدس) دا‌پرکا و جیا‌یان بکاته‌وه، تا هیچیان نه‌توانن به‌ ده‌نگ هیچیان‌ه‌وه‌ بچن و، جی‌گایه‌کیش له‌سه‌ر که‌ناره‌کانی شام بۆ دالده‌ی که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوبی و ده‌سته‌ بێنی و پێداویستی خۆی و خا‌روبارو ئازووقه‌ی تیدا ده‌ست بکه‌وێ و به‌یرووت بکا به‌ مه‌نزله‌که‌یه‌ک، وچانی تیدا‌گرێ و بکه‌ویته‌وه‌و هه‌موو جارێ ناچار نه‌بی بگه‌رێته‌وه‌ بۆ میسر. راستیش

1155 الخط، ن، م، ص.

1156 الروضتين، ۹/۲. البداية والنهاية، ۳۰۲/۱۲. السبكي، طبقات الشافعية الكبرى، مطبعة عيسى البابي الحلبي، القاهرة، ۱۹۷۰، ج ۷، ص ۳۶۶.

سيد علي الحريري، كتاب الاخبار السننية في الحروب الصليبية، المطبعة العمومية، مصر، ۱۳۱۷ك، ص ۱۳۳.

1157 ن. ص.

1158 الروضتين، ۱۴/۲.

1159 ن، م، ص.

1160 المقرئ، الخطط (ط/بلاق)، ۸۶/۱. السلوك، ۷۵/۱. سيد علي الحريري، كتاب الأخبار السننية، ص ۱۳۶.

1161 مضمائر الحقائق، ۹۷. الكامل، ۴۸۴/۱۱. الروضتين، ۹۲/۲. سيد علي الحريري، الأخبار السننية، ص ۱۳۹.

دهوئ دۆراندنی ئەم ھێرشەى سەر بەیرووت لەبەرئەو بوو، کە ھەردوو ھێزە ھێرشبەرەکەى بەژو دەریا، پیکەو و لەیەک ئان و ساتدا، دەستی پى نەکردو کەشتیگەلەکە دەستپیشخەریی کردو بەرلەوئى سەلاحەددین، بەخۆى و لەشکرەکیەو، لە دیمەشقەو بگاتە شارى بەیرووت، کەشتیگەلەکەى لە دەریاوە گەیشتنە شارەکو و گەمارۆى دا.

بەم سەرئەووتن و دۆرانیەو، ھێشتا کەشتیگەلە ھەییو بیان لە نزیک شارى (دمیاط)و، سەرکەوتنیکی لابەلاو چاوەرواننەکراویان، دەزگیربوو، ئەو بوو، کاتى سەلاحەددین گەمارۆى بەیرووتى دابوو، مژدەیکەى بۆ ھات، کە گەمەیکەى گەورەى جوړى (البطسة) لە گەشتیگەلە خاچدروشان لە شارى (ئەپولیا)ى ئیتالیاو بەرەو (بیت المقدس) ھاتوو، ھەزارو شەش سەدو ھەفتاو شەش (١٦٧٦) کەسى تێدا یەو لە کەنارای شارى (دمیاط) لای داو و سوپای ھەییو بیان دەستیان بەسەریدا گرتوو و ئیدی مەپرسە کرا بە شایى و لۇغان.^{١١٦٢}

راستیشت دەوئ، سەرکەوتنى گەورە و بەناوبانگی سەلاحەددین لەو سالا، ئەو یانە، کە کەشتیگەلە ھەییو بیان لە دەریای قلیزم (دەریای سور) دا، بەدەستى ھینا. ئەو بوو لە شەعبانى سالى (٥٧٨هـ/ پایزی ١١٨٢ز) دا میرى خاچدروشان (أرناط رینۆ دى شاتیون) لەو کاتەدا، کە سەلاحەددین گەمارۆى شارى موسلى دابوو، ئەو (أرناط)و، ئەم ھەلەى قۆستەو و پڕۆژە و پیلانیکی گەورە و گرانی دانا بۆ وەدى ھینانى چەندین ئامانج و ئاواتى گەورە، گرنگەکانیان ئەمانەن:

یەكەم: ھەموو دەریای سوور بخاتە ژێر پکیفی خۆى، بۆ ئەو ھەش، وای داناو (إیلة)ى سەر کەنداوى (العقبة)و (عیذاب)ى سەر کەنارای باشوورى میسر. کە بەسەر ئەم دەریایەدا دەروانى.^{١١٦٣} و شارى (جدە)و (راغ)و سەر کەنارای دورگەى عەرب،^{١١٦٤} ئەمانە ھەموو بگرئ، ئەوجا بەرەو باشوور داکشئ و شارى (عدن)یش داگیر بکا، بەو جوړە ھەموو دەریای سوور بخاتە ژێر دەسلەلاتى خۆیەو و خاچدروشان لەم پێگایەو زارك و بەندەرە بازەرگانییەکان كۆتروئ بکەن و بشکەنە پێگا ئاویەکانى بازەرگانى ھندستانیش. میژوونوسان دەلێن: یەكئ لە ئامانجەکانى ئەم پیلان و ھەلمەتە، ئەو بوو، "قەلاى (ایلة) داگیر بکا کە دەکەوێتە سەر پێگاکانى دەریا حیجان، پاشانیش مل لەو دەریایە بنێن، کە لە کەنارەکانیەو دەبن بە دراوسئ".^{١١٦٥}

دووەم: وایشى داناو پێوەندى نیوان ھەرەمەین و باقیمەنى ھەرمەکانى ولاتى موسولمانان، چ لە بەژو چ لە دەریاوە بپرى و موسولمانانى پى پەست بکا و بیانتوقیئى، ئەک ھەر ئەو، بەلکو نیازیشیان وابوو بگەنە شارى (مەدینەى مونەو ھەش) و تەرمى پیغەمبەرىش لە گوڕ دەریئ و^{١١٦٦} جەستەى پیرۆزیشى ببەن لە ولاتى خویان دووبارە بە خاکی بسپێرنەو و موسولمانانیش بە سەرانیە ھەبئ نەتوانن زیارەتى بکەن".^{١١٦٧}

سێیەم: (أرناط) بە تەمای ئەو بوو، پاشانیشى مەسیحیى ھەبەشە، بەلای خۆیدا راکیشیئە جەنگى

¹¹⁶² الكامل، ٤٨٢/١١. الأيوبي، مضممار الحقائق، ٦٧. الروضتين، ٧٢/٢. البداية والنهاية، ٢١٠/١٢. السلوك، ٧٧/١.

¹¹⁶³ عیذاب: شارێکە و زارکی میسر، لەسەر کەنارای دەریای قلزم و لەنگەرگای ئەو گەمیانەى کە لە عەدەنەو دێن: معجم البلدان، ١٧١/٤. ئەم لەنگەرگایە لە ھەموو لەنگەرگاکانى دى جەنجالترە، چونکە کەشتى و گەمىگەلێکی زۆرى ھندستان و یەمەنىش کردوویانە بە مەزلگە و لێى دەمێننەو و دەپۆن و کەشتیەکانى حاجیانیش ھەر بەو جوړە، بۆرە: د. سعدوى، التأریخ العربى، ص ١٤١. (ابن جبیر)ى گەپۆکیش لە سالى (٥٧٩هـ/ ١١٨٢ز) دا، سەرى لەم شارە داو و، کاروانەکانى لەبەر زۆرى و جەنجالئ بۆ نەبژێراو، خەلکە کەشى بە کەشتیاسازى و چاککردنەوئى گەمى و کەشتى حاجییەکانەو گوزەران دەکەن.

¹¹⁶⁴ الكامل، ٤٩/١١. الروضتين، ٣٧/٢.

¹¹⁶⁵ الروضتين ٣٧/٢. مفرج الکروب ١٣٠/٢.

¹¹⁶⁶ ابن جبیر، ص ٣٤.

¹¹⁶⁷ الخطط (ط/ بلاق)، ٨٦/٢.

خاچدروشمان^{۱۱۶۸} و بۆ بەرکارخستنی پرۆژە و پیدانە دەریایبەکە، کەوتە چالاکی و جموجول و فەرمانی دا لیڤرەوارو جەنگەلستانەکانی ژێر دەسەلاتی خۆی بپرنەوه و دارخورماکانی (عەریش)یش هەمووی سەرلەبەر دابینن، ئەوجا کەوتە گەمی دروستکردن و لە ئاوی دەریای خاموشاندا (البحر المیت)دا تاقیی کردنەوه.^{۱۱۶۹} جگە لەوه، فەرمانیشیدا بە مەسیحیانی عەسقلان، ئەوانیش کەشتی و گەمی دیکە دروست بکەن، ئەنجام پێنج کەشتیی گەورە و گەمیەکی زۆر زەبەنی مام ناوەندو بچووک ئامادەکران. ئەوجا، زەلامەکانی هەموویان لێک هەڵوێشانەوه بە پشیتی حوشرگەلی عەرەبی بیابانگەرە. بەکری و بە پارە^{۱۱۷۰} گوازانەوه بۆ کەنارەکانی کەنداوی عەقەبە.

پاشان (أرناط) لەشکرێکی سەربەژێ سازداو بەرهو شاری (تبوك) بەرپیی خست، کە نەیه‌لێ لە شام و میسرەوه، هیچ کۆمەکیکی سەربازیی بگاتە کاربەدەستی (ایله و)، کەس بەدەنگیەوه نەیت. (أرناط) پێگای دەریای گرتەبەر و گەیشته (ایله)، شارەکه، هەر زوو، دواي بەرقانییه‌کی زۆر کەم ملی بۆ کەچ کرد، وەلێ هیزەکانی (أرناط) دوورگەیی قەڵاکە (دوورگەیی فیرعەون)یان بۆ داگیر نەکرا، کە لە (ایله)وه زۆر نزیکە. (أرناط)، دوو کەشتیی بە دیارەوه دانا، کە لە قەڵاکەش بەدەن و نەشەیلێ خەڵکەکه‌ی ئاویان دەست بکەوێ. (ابن الأثیر) دەلێ: "خەڵکەکه‌ی زۆر تەنگەتاو بوون و پەریشان کران".^{۱۱۷۱} باقیمەنی کەشتیگەلەکه‌یشی پوو لە ئەفریقا، کەوتنە پەلاماری کەنارەکان و لە پێگاش چییان دیتبا شالۆیان بۆ دەبرد، تا گەیشتنە (عیذاب)، لەوێش کەشتییەکی زۆری بازرگانیی لێ بوون، کە پێبوون لە شەمەکی نایاب، لە یەمەن و^{۱۱۷۲} هەندستان و عەدەنەوه هاتبوون، دەستیان بە سەر ئەوانەشدا گرت.

موسولمانان، کە بە چاوی خۆیان بینییان و کەشتیگەلی خاچدروشمان بەناو دەریای سووردا جرتوفرت، دیت و دەچێ، هەر بە جاری زارەترەک بوون و تۆقین، چونکە بەرلەوه، "نە فەرەنگی بارزگان و نە فەرەنگی جەنگاوەریان لەو دەریایەدا نەدیتبوو".^{۱۱۷۳} خاچدروشمان کارساتی زۆر گەورە و ناشرینیان نایەوه، نزیکەیی شازدە کەشتیی و بەلەمی موسولمانانیان سووتاندو، گەمییه‌کیشیان بەحەجەجەکانەوه برد و ئازووقەیه‌کی زۆریشیان ئاگر تێ بەردا کە بۆ مەکەو مەدینە ئامادەکراوو. ئەوه لەولاوه بوووستی، لەناو دەریاو لەسەر بەژیش، ئەوه، بە کوشتن و بەدیگرتن، بە ئەشکەنجەدانی خەڵکەوه سەرگەرم بوون و فوویان لە دۆ نەدەکردو، هیچ نەبوو سەلی لێ بکەنەوهو لێی پیرزگینەوه.^{۱۱۷۴}

ئەنجا، لە (عیذاب)وه، خاچدروشمان پوویان کردە کەنارەکانی پرۆژەلاتی دەریای سوور (بۆ خاکی حیجان) و لە هەردوو بەندەرەکه‌ی مەدینەیی منەوهرەدا (الحوراء و ینع) هەر کەشتیەکیان دیتبا، لەوێ لەنگەری گرتوو، سووک و باریک ئاوریان تێ بەردەداو ئەوجا بەرهو باشوور، گەیشتنە (راغ)ی بەندەری مەکەو لەو ناوه کەشتییەکی پر لە حەججیان نوقمی دەریاکە کرد، کە بەرپۆه‌بوون بچن بۆ (جده).^{۱۱۷۵}

ئەوکات سەلاحەددین لە موسڵ بوو، نامەیه‌کی لە پارێزگاری قەڵای (ایله)وه بەدەست گەیشت، سەرلەبەری پووداو کارەساتەکانی بۆ باس کردبوو. سەلاحەددین تەتەری ناردە لای (الملك العادل سيف الدين أيوبر)ی برای، کە جیگری خۆیشی بوو لە میسر، داوی لێ کرد، خێراو دەستبەجێ بەرپەرچی دۆژمان بەداتەوهو تۆلەیان لێ بکاتەوه، دیاربوو،

1168 د. سعادوي، التأريخ الحربي، ص ١٤٤.

1169 رنسيمان، ٧٠٦/٢.

1170 ابن جبير، ٣٤. الروضتين، ٣٧/٢. Lane- poole saladin.p.176.

1171 الكامل، ٤٩٠/١١. الروضتين، ٣٥/٢. السلوك، ٧٩/١. الخطط، ٨٦/٢.

1172 ابن جبير، ص ٣٤٠.

1173 الكامل، ٤٩٠/١١. ابن خلدون، ٦٥٥/٥.

1174 الروضتين، ٣٥/٢. مفرج الكروب، ١٢٧/٢. السلوك، ٧٩/١.

1175 میژوونووسانی خاچدروشم ئەم پەفتارە (أرناط)یان پسا کرد، بنۆرە: Henry, Treece, The Crusades, N.Y. ١٩٦٢

(الملك العادل) یش بهرلهوهی فرمانی سه لاهه ددینی پی بگا، خوی بۆئو فرمانه سازدابوو.^{۱۱۷۶} فرمانی دا به (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) ی فرمانداری کهشتیگهل، که دست بکات به بزاقی سهربازی. ئەمیش کهشتیگهلکی چاکی له شاری میسرو له شاری ئەسکه ندریهه پیکه وهنا، پاشان هه لیا نوه شانده پارچه کانی له حوشرگهل بارکردو، هه مووی گه یانده که نارای کهندای سوئس، کاروانه کهش جهنگاوه رانی مه غریبی پاسه وانیشان ده کرد، تا گه یشته جی، لهوی دایانگرتن و هه موویان تییه لکیش کردهوه و نامادهیان کرد.

(الحاجب حسام الدین لؤلؤ) ئەم کهشتیگه لهی کرد به دوو گروپ. یه که میان پرووی له قه لای (ایله) کردو هه مو گه میه کانی دوزمنی گرت و زۆبهی سهرنشینه کانی کوشتن، به لام به شیکیان هه لاتن و له دۆل و کهن و کهندری ناوچه کهدا خویان بزکرد، وهی (الحاجب) پیاوه کانی نارد سهربان و دوویانکه وتن و دۆزینیاننه وه کردیانن به کوتری کۆلاره خواردوو.^{۱۱۷۷} گروپی دووه گه یشتنه (عیذاب) و دوزمنیان تییدا نه دی، به لام به رامبه به (الحوراء) گه میه کیان دی له نگه ری گرتبوو، هیرشیان کرده سهر گه میه که وهی نه کوژا گرتیان و دیل گه یشته سه دو حه فتا دیل و موسلمانانه دیله کانیشیان بزگارکرد، پاشان گه میه کانیشیان به باره وه برد.^{۱۱۷۸}

(الحاجب) به خوی و کهشتیگه له زالبووه که یه وه، گه پرایه وه بۆ میسرو، دیله کانیشی به کووت و زنجیره وه له گهل خوی هیئان و پۆژی (۱) ی ذی الحجة ۵۷۸هـ / ۲۷ ی مارتی ۱۱۸۳هـ) گه یشته ئەسکه ندریهه کردیان به پۆژی شادی. به پیکه وتیش ههر ئەو پۆژه (ابن جبیر) ی گه پۆکی ناوداریش، گه یشته ئەو شاره و سهری کرد، وا حه شاماتیکی زۆر خربوونه ته وه، سهری دیله کان ده کهن که پشتاوپشت سواری حوشر کران و "به ده هۆل و زورناش ده وه دراوان".^{۱۱۷۹} (الملك العادل) فرمانی دا "له ملیان بدریت و ته نانه ت یه چاوشیان نه مینی، ببینی و یه که سیشیان به ساغی دهرنه جی هیچ شتی دهرباره ی پیکای دهریا که بزانی".^{۱۱۸۰} پاشان سوفی و مه لاو دینداران هه موویان سهر برین.^{۱۱۸۱} له نامه کهی (القاضي الفاضل) دا، که بۆ دیوانی خه لیفه ی به غدای نووسیوه، هاتووه، ده لی: "له کوشتنی ئەو کافران، گه پانه وه نه بوو، شهریه تیش هیچ هه لیکی بۆ مانه وه یان نه هیشتته وه، بۆ مانه وه ی ته نانه ت یه که سیشیان هیچ مه سه له حه تیکمان نه دی، ده با بکوژین، تا جوړه کهسانی وه ئەوان ئەو کارانه نه کهن، به راستی شتیکی گرنه و گه وه بوو، ئیسلام تا ئیستا شتی وای نه کردوه".^{۱۱۸۲}

وهخته کهی وهختی ده ج بوو، موسولمانان هه ندی له دیلانیه یان وه مه پ پیش خویاندان، بریدیان بۆ (مینا) "تا لهوی وه کوربان ی سهربان برین".^{۱۱۸۳} ئەم کوته کهی سه لاهه ددین له خاچدرو شمایدان، کوته کیکی جه رگربوو، هیرش و په لاماردانی زارک و به ندره کانی خاکی ئەییوبیانی لی کردن به زه ری مار. به وهش ناوبانگی سه لاهه ددین زیاتر بلا بووه وه و مه نزل و پیکه ی له ناو موسولماناندا، تا ده هات پیروژترو پته وتر ده بوو، نه که ههر ئەو، به لکو شوهرتی (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) ی فرمانده ی کهشتیگه له کهشی زیاتر گه شایه وه دای له زیادی.^{۱۱۸۴}

ههرچی (أرناط) ی سهرکاری ئەم هه لمه تهش بوو، ئەوه، ئەو، خوی له دیلی دهر باز کردو به ههر جوړی بی، خوی گه یانده قه لا قایمکاره کهی (الکرك) و، وه ک گورگی بریندار، برینه کانی خوی ده لسته وه و^{۱۱۸۵} پیری له پلانی دیکه

1176 الكامل، ۴۹۰/۱۱. مرآة الزمان، ۳۶۹/۸. الروضتين، ۳۵/۲. مفرج الکروب، ۱۲۸/۲.

1177 الكامل، ۴۹۰/۱۱. الروضتين، ۳۷/۲. مفرج الکروب، ۷۸/۲.

1178 مرآة الزمان، ۳۶۹/۸. الروضتين، ن، ص. السلوك، ۷۹/۱. الأخبار السنیه، ص. ۱۴۰.

1179 ابن جبیر ص ۳۴.

1180 الروضتين، ۳۶/۲.

1181 الخطط (ط/بولاق)، ۸۶/۲.

1182 الروضتين، ۳۶/۲.

1183 الكامل، ۴۹۱/۱۱. الروضتين، ۳۵/۲. مفرج الکروب، ۱۲۸/۲. السلوك، ۷۹/۱. ابن الوردي، ۱۳۱/۲. ابن خلدون، ۶۵۶/۵. الخطط، ۸۶/۲.

1184 الفتح القسي، ۳۴۱. الروضتين، ۱۴۸/۲. الخطط، (ط/بولاق) ۸۶/۲.

1185 هارولد لامب، شعله الاسلام، ص ۹۶.

دەکردهوه، به لām سه لāحه ددین پرایگه یاند، که ئەو دەستدریژییهی سەر حەرەمهینی به سەر هوه ناچی و بۆ کوشتنی (أرناط) لی بپراو خۆی بۆ تهرخان کرد. ^{۱۱۸۶} ئیدی لهوه بهدواش بپرای بپ، نه (أرناط) و نه هیچ فهرماندهیهکی فهرنگ، نه دهویران بپر له تاقیکردنهوهیهکی تر له دهریای سووردا بکه نهوه. دوا بزاقی سه لāحه ددین له دهریادا، ئەوه بوو که له سالی (۵۷۹هـ / مایسی ۱۱۸۳ز) دا، که شتیگه له کهی له دهریای ناوهراست بهردا، بچن بۆ گهمیی دوزمن بگه پین، خوا وراست گهمیهکی دوزمنیان تووش بوو، سێ سه دو حه فتاو پینچ (۳۷۵) جهنگاوهی چه کداری به سەر هوه بوو، ^{۱۱۸۷} بارو بارخانه و چه کیان بارکردبوو، به پێوه بوون، بچن بۆ که ناراه داگیرکراوه کانی شام.

جهنگاوه رانی ئەییوبیی لیان هاتنه دهست و شهر هه لایسا، شهر درێژی کیشاو هیچ لیان وره یان به رنه دا، سه رهنجام ئەییوبیان به سه ریاند زالبوون، ئەوهی نه کوژراو مایه وه، به دیل گرتیان و به خویان و تالان و دهستکه وتیکی زۆره وه، پاپیچیان کردن بۆ میسر. هه رچه ندیشه، ئەم قوناغه قوناغی به هیزیوونی که شتیگه لی ئەییوبیان بوو، به لām سه رکه وتیکی گه وهی له دهریادا، وه که سه رکه وتنه گه وره کانی سوپای سەر به ژێ به دهستنه هیئا، وهی سنووریکی بۆ هه لپه ی ناو دهریای خاچدروشمان داناو وه ستان دیان، دواي ئەم پروودا وهش، که باس مان کرد، ئیدی ماوهیهکی کپ و بی دهنگی بالی به سه ر ناوچه که دا کیشا، سالی ۵۷۹هـ. ۵۸۰هـ. ۵۸۱هـ. ۵۸۲هـ، و اتا له ۱۱۸۳. ۱۱۸۶ز، درێژی کیشاو، که شتیگه لی ئەییوبیی له و ماوه یه دا هیچ بزاقو چالاکییهکی ئەوتوی نه واند. دواي ئەو ماوه یه، که چوار سالی خایاند، نجا سوپای ئەییوبیی سه رکه وتنه گه وره که ی شاری (حطین) ی به دهست هیئا.

ج. قوناغی دواي شه ری (حطین) تا پیکهاتنه وه که ی (ته بایی نامه که ی) (الرملة) ۵۸۳- ۵۸۸هـ / ۱۱۸۷- ۱۱۹۲ز:

سوپای سه لāحه ددین، پاش سه رکه وتنه گه وره که ی (حطین)، له هه موو لایه که وه، درێژی به چالاکیی جهنگ داو زارک و به نده ره کانی باکووری که ناراه کانی شام و فه له ستین و قۆلته که ی ئوردونی ئازاد کرد. به لām چالاکیی که شتیگه له که ی له دهریادا هه ره که خۆی مایه وهو گرنگیه یی که ئەوتوی نه بوو، ته نیا ئەوه نه بی، که جاروبار، که می باری قورسو گرانی سه رشانی له شکره کانی سه ره به ژێ سووک ده کرد له داگیرکردن و سه ندنه وهی شاره کانی گوئی ده ریادا. خۆ که شتیگه لی ئەییوبیی زۆر لاواز نه بوو، به لām که شتیگه لی خاچدروشمان هه ند به هیزیو، کوئترۆلی ده ریاکانی کرد بوو. سه لāحه ددین خۆیشی ئەو فره و جیاوازییه ی ده زانی. هه ر له بهر ئەوهش بوو، شه ری به که شتیگه له که ی نه ده کردو ترسی ئەوهشی هه بوو، دوزمن له ولاوه په لاماری که ناراه کانی میسر بدات، بۆیه هیزی که شتیگه لی له که ناراه کانی شام خر نه کرده وه.

هه رچی هیزی سه ره به ژه، ئەوه ئەو به داگیرکردن و سه ندنه وهی قه لāو قایمکاره کانی ناوه وه نه ده وه ستا، بگره شاره کانی که نار ده ریایشی ده گرت، به نمونه، وه که شاری عه کاو به یرووت و عه سقه لان و شاری دیکه ش.

که شتیگه له کهشی که م و زۆر، کۆمه کی به سوپا که ی ده کرد، به نمونه، سوپای سه لāحه ددین له (صور) ته نگه تاو کراو ناچار کرا له سێ به ردها بجهنگی، به ره ی شووره ی شاره که و به ره ی باکووری شاره که و به ره ی باشووری شاره که، خاچدروشمانیش له ناو گهمیه کانی خویانه وه. له نزیک ئەو دوو قۆله وهی که موسولمانان به کوشتاری خه لکی شاره که وه خه ریک بوون. که وتنه تیربارانیان و جیگای موسولمانانیش هه ند ته نگ بوو، تیر له م قۆل بۆ ئەو قۆل ده یسمین و هه نده یان لی کوژراو بریندار بوون، که نه توانن له وه زیاتر له شاره که نزیک بینه وه. ^{۱۱۸۸}

سه لāحه ددینیش، که تازه (عکا) ی گرتبوو، شینییه کانی له ئاوه کانی ئەو شاره دا بوون، ناردی له دوویان و هاتن، به شه ره که دا گه یشتن، ئیدی، به پشتی ئەوان سه ربازانی ئەییوبی له شووره ی شاره که نزیک بوونه وه له ده ریا و به ژیشه وه

1186 الکامل، ۵۲۸/۱۱. مرآة الزمان، ۳۸۹/۸. مفرج الكرب، ۱۸۵/۲. ابن شداد، الأعلاق الخطيرة، ج ۲، ق ۲، ص ۷۲. ابن الوردي ۱۳۷/۲.

1187 الروضتين، ۴۷/۲. الأيوبي، مضمار الحقائق، ص ۵۰. السلوك ۱۸۰/۱. دثليلين (۳۰۰) سئ سه د جهنگاوه ر بوون: الکامل ۴۹۵/۱۱. مفرج

الکرب ۱۳۹/۲.

1188 الکامل، ۵۵۴/۱۱.

شاریان تهنگه تاو کردو دوزمنیان بهگیرهینا. حالیش وهابی، شار هر دهگیری. ئەم نموونهیه، ئەوه دردهخات، ئەو ئەرکهی به کەشتیگه له که سپێردرا، گرنگیهکی گهوره و گرانی ههبوو، چونکه له لایه کهوه ئەرکی سهرشانی ئەوه بوو، بهندهرکه که مارۆ بدا، له لایه کی ترهوه، نهیه ئی کۆمهک بگات به شارکه، له بهرئهوه پاسهوانانی ناو شارکه وهریان بهرداو لهوه زیاتر بهرگه یان نهگرت.^{۱۱۸۹}

به لām، موسلمانان ئەرکی خویان دواخست و پاسهوانهکانیان دهبوو ئاگاداریوونایه، گهمیی دوزمن له شارکه نزیك نهبیتهوه. پاسهوانهکان دیتیان وا پینچ گهمیی کەشتیگهلی خویان پاسهوانی دهکن و نایه ئن هیچ خاچدروشمی بجیتته ناو شارکه، یان له شارکه درېچئ، ئیدی وایانزانی ههموو شتی که تهواو بووه له خهه رهخسیوه، له بهرئهوه کهوتنه دلتیایی و بهرهبه یان به کهمالی ئیسراحت لیی خهوتن. ئەوجا، زهلامگهلی هیزی دریای خاچدروشمان، که ئەو ههله یان بۆ هه لکهوت دزیان کردو لهناکاو پهلاماریاندان و "ئهوهی ویستیان کوشتیان، ئەوهشی نه یانکوشت بردیان بۆ ناو شارکه و سهریازانی سوپای ئیسلامیش له درهوهی دریا کهوه تهماشایان دهکردن". لهو شهره دا، (عبدالسلام المغربي) فرماندهی کەشتیگهلی ئهییوبیی بوو، که (ابن الاثیر) وهسفی دهکاو دهلی: کابرایهکی به جهرگه و له پیشه کهیدا لیژانه^{۱۱۹۰}. لهو شهره دا (بدران الفارسی) یشی لهگه لدا بووه.^{۱۱۹۱}

هه ندی له پاسهوانهکانی ناو کەشتیگهلی موسلمانان، که له خه ودا به دیل گیرابوون، رایان کردو خویان هه لدا بۆ ناو دریا که، له وانهش به شیکیان به مه له وانی پزگار بوون و ئەوانی تر خنکان. هه رچی پینچ شینییه که شه، ئەوه، سولتان فه رمانی دانی روو له بهیرووت بکه ن. "چونکه سوودی لی وهرنه گرتن". لی گهمیی خاچدروشمان دوویانکه و تن، جهنگاهرو دریا وانهکانی ئیسلام، له ناو شینییه کهانه وه دابه زینه سه ر وشکانیی و خویان پزگار کردو شینییه کهانیان به جی هیشت، به لām سه لاهه ددین نه یه یشت، گهمیه کهان بکه و نه ده ست خاچدروشمان و فه رمانی دا به سهریازه کانی خوی، زوو بگه نه سهریان و کونیان بکه ن. ئەوجا "گه راپه وه وه له سه ر وشکانیه وه په لاماری شاری (صور) ی دایه وه".^{۱۱۹۲} بی گومان، "ئه و نه هاهمه تییه ش سولتانی په ست و خه فته بار کردو کافره کانی ش پیی دلشاد بوون".^{۱۱۹۳}

به و جو ره، کەشتیگهلی ئهییوبیان له به شداری شه ری پزگار کردنی شاریکی که ناراه که دا، بوی نه هات و شکا. ئەم کەشتیگه له ش ئەمه یه که م شه ری بوو، پاش ئەوه ش دووباره ی نه کرده وه بۆ غه زای شاری دیکه نه ده چوو، به لām ده بین کاتی خاچدروشمان گه ماروی شاری (عکا) یانداو، درێژ ی کیشا، ئەم کەشتیگه له به هانای شارکه وه چوو و جبه خانه و ئازو و قه و جهنگاه و رانی شی پی ده گه یاند، به لām به شیوه یه کی هه می شه یی سه ر نه ده که و ت. به و که موکوپییه شه وه، چالاکیی و بزاقی به ر ده و امی هه ر هه بوو. تا ئەو ساته ش که خاچدروشمان شارکه یان دا گیر کرد. له نیوه ی مانگی (دی القعه دی سالی ۵۸۵هـ / نوا دوا ی سالی ۱۱۸۹هـ) دا، په نجا گهمی له کەشتیگهلی میسر به فه رمانی سه لاهه ددین له ژیر فه رمانده یی (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) دا، گه یشتنه ئاهه کانی شاری (عکا)، به لām له ریگا کەشتیگهلی خاچدروشمان ریگه یان لیگرتن و شه ر قه و ما، وه لی زوری نه خایان و گهمیه کانی سه لاهه ددین سه ر که و تن و گهمیه کانی خاچدروشمانیان ته ر ته و وهر ته کردو، دوو گهمی گه و ره شیان به که لوپه ل و خوراک و ده غلودان و سهریازه وه ده ست گیر کرد.^{۱۱۹۴} کەشتیگهلی ئهییوبیان، به ره و (عکا) که و ته وه پی و، بارو بار خانه ی ئازو قه و که لوپه ل و زه لامی ئازا ئازو به جهرگ و چاو

1189 - د. عبدالعزيز سالم. تأریخ البحریة الاسلامیة، ص ۱۸۴.

1190 الكامل، ۱۱/ ۵۵۴.

1191 النوار، ۸۴. الروضتین، ۱۱۹/۲. مفرج الکروب، ۲/ ۲۴۴.

1192 الكامل، ۱۱/ ۵۵۵. مفرج الکروب ۲/ ۲۴۴ - ۲۴۵. له باره ی ئەم روودا وه، بنۆره: الفتح القسی، ۱۶۰ - ۱۶۳. الروضتین، ۱۱۹/۲. مرآة الزمان،

۴۰۰/۸. البداية والنهاية، ۱۲/ ۳۲۷.

1193 الفتح القسی ۱۶۱.

1194 الروضتین، ۱۶۸/۲. البداية والنهاية، ۱۲/ ۳۳۳.

نه ترسیان داگرت "نزیکه ی ده هزار جهنگاور دهوون" ^{۱۱۹۰}. ئەمانه هیژو توانستیان به دلی خەلکەکیدایا هیژایه وە ئومیدی سەرکەوتنیان زیاتر لە تازەکردنەوه.

ئەم سەرکەوتنە گەورەیهی موسولمانان، مانای ئەوه نییه، که ئیدی پێگای نیوان زارک و بەندەرەکانی میسر، تا دهگاتەوه (عکا) کهوتیته ژێر پکیفی کهشتیگهلی ئەییوبیی. ئەم سەرکەوتنە زۆتر لەبەر ئەوه بوو، که کهشتیگهلی ئەییوبیان زۆر گەورەو زەبەن بوو و، کهشتیگهلی خاچدروشمایش به پێچهوانهوه، لهو جیگایه دا که م و بی هیژ بوو. راستیش دهوی کهشتیگهلی خاچدروشمان، تا دوا ی له دهستدانی زۆریه شارە که ناراوەکانی شامیش، دریا ی ناوهراست و که ناراوەکانی شامیشیان هەر له ژێر پکیفدا بووه، چونکه ژماره ی گه میهکانی خاچدروشمان له ژماره ی کهشتی و گه میی ئەییوبیان گه ئی زۆتر بوو. به نمونه له بهرای گه مارۆدانهکی شاری (عکا) دا، پێنج سه د و په نجاو چوار کهشتی و گه مییان خەر کردوه، لهوانه (۵۰۰) کهشتیان ئەسکه ندینا قی و، (۵۴) یشیان له پیزاو جه نه وه و بوندقیه وه هاتبوون. ئەم هیژه، زۆر له هیژه دریا ییهکانی سه لاهه ددین زیاتر بوو ^{۱۱۹۶}.

سه لاهه ددین، خویشی دانی بهم دهستبالییه دریا ییهی خاچدروشمندا ناوه، ئەوه تا له نامیه کدا، که بۆ برایه کی خوی. که له یه مه ن بوو. ده نووسی و ده ئی: "کافره کان ئیستا به سه ر شاری (عکا) دا ده روان و له شارە که ده دن، له دریا شه وه هه ند گه مییان بۆ دی له ژماره ی شه پوله کان زیاترن، مه لیکهکانی کفریش کهوتونه ته گه له کۆمه و له هەر تیپی گروپیکیان بۆ ده نیرن. هه تا موسولمانانیش، له سه ر به ژ، یه کیکیان لی ده کوژن، دریا هه زار که سیان له جیاتی ئەو کوژراوه بۆ ده نیری" ^{۱۱۹۷}.

به و زۆری و دهستبالییه شه وه، که چی کهشتیگهلی خاچدروشمان، هیشتا نه ی توانی هی رشیکی رامال و بنر بکاته سه ر کهشتیگهلی سه لاهه ددین و شه ری دریا ی له گه لدا یه کلابکاته وه، ئەوه ش، که له نیوان هه ردو و لادا پووی دا، دووره پیکدادانی که م بوون ^{۱۱۹۸} و، جار جاره ش کهشتیگهلی ئەییوبیی سه ر ده که و تن و گره و یان ده برده وه.

راستیش دهوی، گزگترینی ئەو بزاقانه ش، ئەوه بوو، که کهشتیگهلی ئەییوبیان له (جمادی الاولی) ی (۵۸۶هـ/ حوزیرانی ۱۱۹۰ز) دا، سه ر له نوئی به فه رمانی سولتان به ره و شاری (عکا) کشا، به لام خاچدروشمان لینه گه پران کاری خویان ئەنجام ده دن. هه ستان کهشتیگه لیکیان سازدا و به ره و کهشتیگه له که ی سه لاهه ددین به ریای خست. سولتانیش بۆ ئەوه ی کهشتیگه له که ی خوی بیاریژی هه ستا، شه ره که ی خسته سه ر به ژان و گواستییه وه بۆ سه ر وشکانی و هی رشی کرده سه ر ئەو خاچدروشمانه ی (عکا) یان گه مارۆدا بوو، به لام خاچدروشمان له سه ر به ژو له سه ر دریا ش هاتنه ده ست و "هه ردو و کهشتیگه له که له ناو دریا و هه ر دوو له شه ره که ش له سه ر به ژان پیکدا هه لپه رژان" ^{۱۱۹۹}. به و جو ره، ئەو پوژه وه ک ده ئین بووه پوژی شه رو (ابن الاثیر) ده ئی: میژوو شتی وه های نه دیوه. پیکدادانه که ی سه ر دریا، به وه کۆتایی هات، کهشتیگهلی ئەییوبیان گه یشته (عکا) و، هه ر لایه نه ش گه میه کی له لایه نی به رامبه ر به ده سه ته ی ناو، فه ره نگیش "ژماره یه کی زۆریان لی کوژا" ^{۱۲۰۰}.

له مه وه ده ر ده که وئ، میسر به ر ده و ام پید او یستی شاری (عکا) ی دا بین ده کرد، وه ئی سه لاهه ددین جار جاره، پشتی به به یرووت و حه یفا ده به ست، چونکه ئەم دوو شه ره له (عکا) وه نزیک بوون و زووتر فریا ی ده که و تن. (عکا) ئاتاجی ئازو و قه و خۆراک بوو، گه مارۆی ده وری شه ره که ش به هیژ بوو، خه لکه که ی ته نگه تا و کردبوو، له به ره شه وه سه ره په رشتانی

1195 الكامل، ۴۱/۱۲. الروضتين، ن، ص. مفرج الکروب، ۳۰۵/۲. السلوك، ۱۰۲/۱. الفتح القسي، ۳۴۰-۳۴۱.

1196 Crousset, Histoire des Croisades, Paris, 1935, Vol, 111, P.23.

1197 صبح الأعشى ۱۲۷/۷-۱۲۸.

1198 الفتح القسي، ۳۸۷-۳۸۸. مفرج الکروب، ۳۱۲/۲. السلوك، ۱۰۴/۱، ۱۰۷.

1199 النوادر، ۱۲۲. الكامل، ۴۷/۱۲. الفتح القسي، ۳۸۵. الروضتين، ۱۵۴/۲.

1200 الفتح القسي، ن، ص. الروضتين، ن، ص.

كهشتيگه‌لی ئه‌ییبویی ناچار بوون فروفیل بگرنه‌بهر، تا خۆراك و كه‌لوپه‌لی پی بگه‌یه‌نن. "كاتیکیش ده‌نگوباسی ته‌واو‌بوون و له‌ناو‌چوونی ئازووقه‌ی شاره‌كه‌ ب‌لا‌بووه‌و خه‌لكه‌كه‌ش دا‌وا‌ی كۆمه‌کیان كرد، سه‌لا‌حه‌ددین نامه‌یه‌کی بۆ (عزال‌دین أسامه) ١٢٠١ ی والیی به‌یرووت نووسی، ئه‌و (بطسه)‌یه‌ی كه‌ له‌ خاچدروشمانيان سه‌ندبوون، پری بکات له‌ كه‌لوپه‌ل و خۆراك و چه‌ك و سه‌بازی زۆریشی له‌گه‌لدا بنێری و بیگه‌یه‌ننه (عكا) ... (أسامه)ش، بۆ شوینه‌وونی و له‌ خسته‌بردنی خاچدروشمان، هه‌ندێ به‌رازی خستنه‌ ناو (بطسه) كه‌وه‌و خاچیکی له‌سه‌ر به‌رزکرده‌وه‌و به‌رگی خاچدروشماني له‌به‌ر سه‌ربازانی کردو وه‌ك ئه‌وروپییه‌کان سه‌روقتی تاشین و دا‌وا‌شی لی کردن هه‌ندێ له‌و فه‌ره‌نگه‌ په‌ناهێندان‌ه‌ش له‌گه‌ل خۆیاندا سوار بکه‌ن، تا ئه‌گه‌ر هات و سه‌ربازانی دوژمن پێگایان لی گرتن، به‌ زمانی ئه‌وان قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن. ١٢٠٢ ئا، به‌م فروفیل سه‌ربازانی كه‌شتيگه‌لی سه‌لا‌حه‌ددین خۆراکیان گه‌یاند ه‌ شاری (عكا) ئای له‌و خوشییه‌! ئه‌وه‌ نه‌ب‌وا‌یه‌ خه‌لكی شاره‌كه‌ له‌ برسان په‌ریشان ده‌بوون ١٢٠٣.

هه‌رچی (بطسه)‌كه‌ی میسه‌ره‌، كه‌ دوا‌كه‌وت و سه‌لا‌حه‌ددین فه‌رمانی دا‌بوو پ‌ر بکری له‌ خۆراك و بنێردی بۆ (عكا)، ئه‌ویش گه‌یشته‌ به‌ره‌وه‌و پ‌ریان کرد له‌ خا‌رو‌بارو كه‌لوپه‌ل و خۆراك و پ‌یدا‌ویستی تر بۆ (عكا) هه‌نده‌شیان لی بار کرد، به‌دریژی ئه‌و زستانه‌ بیا‌خ‌واردا‌یه‌ ته‌وا‌و نه‌ده‌بوو ١٢٠٤.

(بطسه)‌كه‌ به‌ره‌و شاره‌كه‌ كه‌وته‌ پ‌ری، وه‌لی كه‌ له‌ شاره‌كه‌ نزیک بووه‌وه‌، كه‌شتيگه‌لی خاچدروشمان پ‌یگایان لی گرتو بوو به‌ شه‌ر، ئۆردو‌گای سه‌لا‌حه‌ددینیش له‌ كه‌نار ده‌ریا‌كه‌وه‌ چا‌ویان لی بوو، ها‌وارو ته‌کیر به‌رز بووه‌وه‌و مسو‌لمانان سه‌ریان لی پروت کردو له‌ خوا ده‌پا‌رانه‌وه‌، سولتانی‌ش غه‌مگین، وه‌ك دا‌یکی كۆپه‌ی له‌با‌وه‌ش پ‌فین‌رایی سه‌یری ده‌کردو له‌خوا ده‌پا‌را‌یه‌وه‌، (بطسه)‌كه‌ به‌ده‌م شه‌ره‌وه‌، ورده‌ ورده‌ هه‌ر ده‌رۆ‌یشته‌، تا گه‌یشته‌ به‌نده‌ره‌كه‌و خه‌لكی عكا وه‌ك بارانی له‌ وشكه‌ سال‌دا با‌ریبی، نا‌وه‌ها بو‌ژانه‌وه‌. به‌م جو‌ره‌ كه‌شتيگه‌لی ئه‌ییبوییان په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل شاره‌كه‌دا نه‌ب‌ری و به‌و هه‌موو مه‌ترسیی و زه‌حمه‌ته‌شه‌وه‌، ئازووقه‌یان به‌شاره‌كه‌ گه‌یاند.

كاتیکیش، خاچدروشمان دیتیان، كه‌ زۆر زه‌حمه‌ته‌ كۆمه‌کی سه‌لا‌حه‌ددین له‌ شاره‌كه‌ ب‌پ‌رن، ئه‌وجا هه‌ولیاندا له‌نگه‌ر‌گای باشوری به‌نده‌ره‌كه‌ بسووتین، كه‌ پ‌ییان ده‌گوت (برج الذبان) "تا‌وه‌ریکی به‌رزبوو له‌ ناو ده‌ریا‌كه‌دا، له‌سه‌ر تا‌و‌یریکی به‌رز دروست کرابوو، له‌و‌یوه‌ به‌نده‌ره‌كه‌ ده‌پا‌ری‌زا، ئیدی ئه‌گه‌ر گه‌می، له‌وه‌ تیپه‌پ‌ییا، ترسی دوژمنی نه‌ده‌ما" ١٢٠٥. خاچدروشمان ده‌یانویست ئه‌و جیگایه‌ بگرن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌لقه‌یه‌کی گه‌مارۆی ده‌وری شاره‌كه‌، له‌ ده‌ریاو له‌سه‌ر به‌ژی‌شه‌وه‌، شه‌ته‌ك بده‌ن و نه‌یه‌لن ه‌یچی بۆ بچی، كه‌ ئه‌وه‌شیان بۆ نه‌کرا، ئه‌وجا ویستیان تا‌وه‌ره‌كه‌ ئاگر تیپه‌ردن، بۆ ئه‌مه‌ش س‌ی گه‌می گه‌وره‌ گه‌وره‌ (بطسه)‌یان سازدا، له‌سه‌ر لووله‌کی یه‌كه‌میان، سووته‌مه‌نی و نه‌وتیان دا‌ناو پ‌وویان له‌ تا‌وه‌ره‌كه‌ کردو پ‌و‌یشتن، به‌و نیازدی، ئه‌گه‌ر گه‌می‌ه‌که‌یان گه‌یاند ه‌ تا‌وه‌ره‌كه‌و پ‌ی‌وه‌ی نووسا، ئه‌وجا ئاگر به‌ لووله‌كه‌كه‌وه‌ بنێن و به‌ تا‌وه‌ره‌كه‌وه‌ی بنووسین، تا ئه‌وه‌ش ئاگر بگ‌ری و هه‌ر جه‌نگا‌وه‌ریکی تی‌دا بی، ئه‌وانیش بسووتین، له‌ (بطسه)‌ی دو‌وه‌مدا سووته‌مه‌نی زۆریان دا‌نا تا بپه‌ا‌ونه‌ سه‌ر تا‌وه‌ره‌كه‌. هه‌رچی (بطسه)‌ی سییه‌مه‌، ئه‌وه‌، ئه‌ویان وه‌ك ژێرخان لی کرد، تا جه‌نگا‌وه‌ره‌کانیان له‌ به‌وه‌ خۆیان بشارنه‌وه‌و تیری سه‌ربازانی ئه‌ییبوییان نه‌گات و ه‌یچ چه‌کیکی دیکه‌ش زیانیان لی نه‌دا. ١٢٠٦

ئه‌وجا (بطسه)‌ی یه‌که‌م به‌ره‌وپ‌یش ته‌کانی دا، ئاگریشیان له‌ سووته‌نیی سه‌ر لووله‌كه‌کی به‌ردا‌و نه‌وتیشیان به‌سه‌ردا

1201 الفتح القسي، ص ٤١٧.

1202 ن، م، ص، ابن العديم. زبدة الحلب، ١١٨/٣. البداية والنهاية، ٣٣٧/١٢.

1203 النوار، ١٣٥. الكامل ٥٣/١٢. الفتح القسي، ٤١٨. مرآة الزمان، ٤٠٤/٨. الروضتين، ١٦٠-١٦١. مفرج الكروب، ٣٣٠/٢-٣٣١. شفاء القلوب، ١٦٨.

1204 النودار، ١٣٨. الروضتين، ١٦١/٢.

1205 النوار، ١٣٨. الفتح القسي، ٤٢٩. الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٣٦/٢.

1206 النوار، ١٣٩. الروضتين، ١٦٣/٢. زبدة الحلب، ١١٦/٣. مفرج الكروب، ٣٣٦/٢.

کرد، به لām بایه که بهر و تاوهره که هه لای نه کردبوو، پروی له بطسه که بو، خواوراسان (بطسة) ئاگری گرت، چهندی ههولیان دا بۆیان نه کوژایه وه، ههرچی تیدابوون، هه موویان مردن و له ناوچوون. ههرچی (بطسة) ی دووه مه که سووته نیی تیدابوو ئه وه یان، جهنگاوهرانی سه لāحه ددین چوونه بانی و داگریان کرد. ههرچی (بطسة) ی سییه مه، ئه وه ده ریاوانه کان ترسیان لی نیشته و ویستیان له کوپه هاتوون، بگه پینه وه بۆ ئه وی، به لām ئه وانه ی له ژیر خانه کهیدا بوون، نه یان توانی به ده رکه ون، "به ته وای شله ژان و پیکدا ده هاتن، له بهرئه وه وهرگه پراو قلاب بووه وه که سی تیدا ده رنه چوون، های له و پۆره، چ رۆژی بوو!"^{۱۲۰۷}

به لای، که شوه وای سرووشت، تاوهره که ی له سووتان و کهوتن پاراست، به لām شاره که ی له چنگی خاچدروشمان نه پاراست، خاچدروشمان وازیان نه هیئاو سهرومپو بیوچان بۆ داگریکردنی شاره که، له بزاقو چالاکیا بوون و، مسولمانانیش بهریان لی گرتبوون، نهجام خاچدروشمان زۆریان هیئاو شاره که یان گرت. به دوپاندنی شاره که ش، که شتیگه لی ئه ییوی، ئیدی له ئاوه کانی پۆره هه لاتی ده ریا ی ناویندا، ئه و پۆله ی نه ماو ته نیا به ره قانی کردنی له زارک و به نده ره کانی میسر بۆ مایه وه.

که شتیگه لی خاچدروشمان، به ته وای بای به سه ر ئه و ئاوانه دا کشاند، له گه ل ئه وه شدا نه ی توانی هیچ هی رشی بکاته سه ر ئه و شارانه ی سه ر که نار، که سوپای ئه ییوی لیانی سه ند بووه وه، هه روه ک ئه وان، که شتیگه لی ئه ییوییش، نه ی توانی له ئازاد کردنی شاره کانی که نار ده ریا دا هاو به شی بکا. سوپا و کۆمه که له ئه وروپاوه ته نیا به ده ریا دا بۆ خاچدروشمان ده هات، له بهرئه وه که شتیگه لی ئه وان پۆلیکی زۆر گرنگی ده گپراو، سهرومپ هیزی تازو و خوراک تازو و زه ی نو ی به ئۆردوگا کانی خویان ده گه یاند. هه لمه تی سییه می خاچدروشمان، که ریشارد شیردلای شای به ریتانیا و، فلیپ ئوغستری شای فه رنسا، به جووته فه رمانده ییان ده کردو بۆ وه ستاندنی بزاقی سه لāحه ددین هاتبوون، هه لمه تی ده ریا یی بوو، سه ره نهجامیش داگریکردنی شاری (عکا) ی لی که و ته وه و، پیکهاته وه که ی. ته بایی نامه که ی. (الرملة) مۆرکرا، له گه ل ئه وه شدا هیزی ده ریا یی سه لāحه ددین پۆلی گرنگی گپراوه لاپه ره یه کی پاکی له میژووی ئه ییویاندا تو مار کردو وه و سه ربازه کانی ئه و په ری ئازایه تی و بویریان نواندو وه، به نموونه، له دوا دوا ی سالی (۵۸۶ ک/ ۱۱۹۱ ز) دا، پیکدا دانیکی ده ریا یی له نیوان (شینیی) یه کانی ئه ییوی و (شینیی) یه کانی خاچدروشماندا پروی دا، ده ریا و انانی ئه ییوی که مبوون، به لām و ره یان به رنه دا و هه ندی گه میی دوژمنیان به سه رنشینه کانیانه وه سووتاند، له گه رانه وه دا (شینیی) یه کیان دوا که وت، که میر (جمال الدین محمد - بن آرککز -) فه رمانده یی ده کرد، گه میه کانی دوژمن ده و ره یاندا و خوی و سه ربازه کانی، تا دوا هه ناسه شهریان کرد، پاشان ده خاله تیان پی دا، که خوی به ده سه ته وه بدات و ئه مییش سه یری کرد هیچ چاریکی نه ماوه، پیی گوتن: به ده سته ی فه رمانده ی گه و ره تان نه بی، ده ستم به ده سته ی که س ناده م. کابرای فه رمانده هاته به رده می و (بن آرککز) به توندی ده سته ی له ملی گیرکردو به ره لای نه کرد، تا به جووته که و تنه ناو ده ریا که و به ری نه دا، تا له گه ل خۆیدا خنکاندی.^{۱۲۰۸}

قاره مانیتییه کی بی وینه ی پیاوانی هیزی ده ریا یی ئه ییوی ئه وه بوو، که یه عقوب ناویکی خه لکی شاری هه لب نواندی، ئه و له سه ر فه رمانی سولتان، فه رمانده یی ئه و (بطسة) گه و ره یه ی ده کرد، که خه لکی به یرووت، باریان کردبوو له که لوپه ل و ئازو و قه و پیداو یستی دیکه، تا بگاته ده سته ی خه لکی شاری (عکا). یه عقوبیش پری کرد له چه ک و سه ربازی ده ریا و ان و به ره و (عکا) گه و ته پری و نزیکه ی هه وت سه د جهنگاوهری تیدابوو. به ره له وه ی بگه نه شاره که، تووشی که شتیگه لیکی گه و ره ی خاچدروشمان بوون، له چل (شینیی) پیک هاتبوو^{۱۲۰۹}، (ریتشارد شیردل) خوی فه رمانده یی

1207 النوار، ۱۳۹. الفتح القسی، ۴۲۸. الروضتین، ۱۶۳/۲. زبدة الحلب، ۱۱۷/۳. مفرج الکروب، ۳۳۶/۲.

1208 الفتح القسی، ۴۶۳-۴۶۴. الروضتین، ۱۸۲/۲. مفرج الکروب، ۳۴۸/۲.

1209 له کتیی (زبدة الحلب) دا، ۱۱۸/۳، ده لئ: له بیستو یه که میی پیکهاته بوون.

دەکرد^{١٢١٠}. شێردل، فەرمانیدا بە گروپەکانی خۆی دەورەى بدهن، کوشتاریکی سەخت دەستی پێ کردو دوو پوژى خایاند^{١٢١١}، لەو شەپەدا ئەییووبیان، سێ گەمییى خاچدروشمانيان نوقمى ژێر ئاو کردو (شینى) یەکیشیان ئاگردو ژمارە یەکیشیان لى کوشتن^{١٢١٢}.

وەلى موسولمانان، نەیان توانی لەو زیاتر درێژە بە شەپ بدهن و زانیان ئیدی کۆتاییان هاتوو و هیجیان بە دەستەو نەماو، لەو زیاتر کە خۆیان بە دەستەو بدهن، ئەوجا پێشەنگەکیان راپەڕی و گوتی: "بەخوا قەسەم بە سەر بەرزى نەبى، نابى بکوژین و هیجیشیان لەم (بطسە) یە پێ نادەین"^{١٢١٣}.

بەو قەسە یە هەموویان گەرم بوو و کەوتنە کونکردنى (بطسە) کە تا پڕ بوو لە ئاو و هەموویان بن ئاو کەوتن و خنکان، بەلام خاچدروشمان ئەوێ بۆیان دەر هات، دەریان هێنا و بریدانە ئاو گەمەکانى خۆیان، چەند کەسیکیشیان بە زیندوویی دەر هێنا و پارچە پارچەیان کردن، ئەوسا زەلامیان نارد بۆ (عکا) و ئەوێ پووی دابوو بە ئاو خەلکە کەدا جارێان دا بۆ ئەوێ و رە بە جەنگاوەرەکانى ئاو شارەکە بەریدەن. بى گومان خەلکە کە بەم هەوالە گەلى نیگەرەن و تەعزیه باربوون^{١٢١٤}. لەم پووەو (عماد الکاتب) دەلى: "ئەمە یەکەم پووداوە، نەهامەتیی تری بەداوای بى و خەم و خەفەتى دیکەى لى بکەوێتەو"^{١٢١٥}. واتا هۆیه کە لە هۆکارەکانى کزبوونی بەرقانى لە (عکا) دا، چونکە ئەم شارە "بیکەس بوو، پێویستى بە پیاوگەلى هەبوو"^{١٢١٦}.

کەشتیگەلى ئەییووبیان، پاشان دواى سەلاحەددین، کەوتە بى هیزی و خاچدروشمان بە هەلیان زانى، هەندى زارک و بەندەرى کەنارواى شامیان گرتەو، لە سالى (٥٩٣هـ / ١١٩٧ز) دا، هیرشیان برده سەر شارى بەیرووت و داگیریان کرد، (عزالدين أسامه) ی شار بە دەست، بەرقانى بۆ نەکراو بەبى شەپ شارەکەى دا بە دەستەو. ئەم پووداوەش ئەییووبیان و هەموو موسولمانانى پەست کردو (عزالدين) بوو بە بنیشتە خوشتە سەر زمان، هەبوو دیکوت ترساو خۆى لى نەدا، هەش بوو دیکوت، پشتى تى کرد، تا شانى خۆى نەشکى، کەسانیکیش دەیانگوت: پیاوکانى ترسان و نەچوون، بانگیشى کردبان هەر نەدەچوون، کابرایەکیش ئەم بەیتانەى خوارەوێ بۆ دانا:

قەلا چۆلکە شەپى ناوئ قەلا قابیلە بە پیاوئ

سەر شۆرنەکا، خاک نەفرۆشئ نەیکاتە باو لە ناکاوئ

سەرت شۆربئ سەلامەتى سەر لە تالوکە مەهاوئ^{١٢١٧}

بى گومان بە مردنى سەلاحەددین، دۆخەکە شیویا و ئەم خوێرتى و بى سەر بەریبەش سەرى هەلدا، تا وای لیها ت "کەشتیگەل پشت گوى خراو لە کاتى زۆر زەروردا نەبا وەك (المقریزی) دەلى: کەس ییری لى نەدەکردەو"^{١٢١٨}.

ئەم میژوونوسە، باسى باوردۆخى سەربازانى هیزی دەریایى. دواى سەلاحەددین. دەکاو دەلى: "ئەگەر زۆر زەرور بوایە کەشتیگەلى سازو ئامادە بکرى، دەبا کۆلان بە کۆلان بە دووی زەلامدا گەرابان و بیانگرتبان، بە پوژ بە زنجیر

1210 الفتح القسي، ٤٨٦. النوادر، ١٦١. الكامل، ٦٥/١٢. الروضتين، ١٨٤/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢.

1211 زبدة الحلب، ١١٨ / ٣.

1212 الروضتين، ١٨٤/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢.

1213 النوادر، ١٦١.

1214 النوادر، ١٦٢. الروضتين، ١٨٥/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢. (تهنبا (ابن العديم) دەلى: زەلامەکانى ئاو (بطسە) کە تەنیا دوو زەلامیان لى پزگارکران، فەرەنگ لە ئاو کە دەریان هێنا و سوارى گەمەکانى خۆیان کردن، گوايا ئەوان باسى پووداوەکیان کردوو و لە دەمى ئەوانەو هەوالەکە بلایبوو تەو"^{١٢١٩}. زبدة الحلب ١٩٩/٣.

1215 الفتح القسي، ٤٨٦.

1216 الكامل، ٦٥ / ١٢.

1217 الروضتين، ٢٣٣/٢.

1218 الخطط، ١٩٤/٢.

بیه‌سترابانه‌وهو به‌شه‌ویش له زیندان به‌او‌ئێزابان نه‌وه‌کا رابکه‌ن و هه‌لبێن، هیچ‌یشیان له نه‌ختی نان و شتی وانه‌بی پی نه‌ده‌دان و جاری وه‌هاش ده‌بوو، وه‌ک دیلی جه‌نگ، چه‌ندین پوژ به‌ برسیتی ده‌مانه‌وه‌و هیچیان پی نه‌ده‌را، گه‌یشته ئه‌وه، که‌سی جوینی به‌ که‌سی دا‌با، پیی ده‌گوت: سه‌ربازی که‌شتیگه‌ل. خو له‌ میسر زه‌لامیکت بانگ کرد‌با و بتگوت‌با (هۆ.. که‌شتیگه‌لی) ئه‌وه زۆر زۆر توو‌ره ده‌بوو و چاوی ده‌چوو‌ه پش‌تی سه‌ری، به‌لام له‌ زه‌مه‌نی سه‌لاحه‌ددیندا، که‌ هیش‌تا خو‌ی له‌ ژياندا ما‌بوو، ئه‌وانه‌ی له‌ که‌شتیگه‌لدا خزه‌تیان ده‌کرد، خه‌لکی پی‌یانده‌گوتن: غه‌زوکاری ریگای خودا، یان دژ به‌ دوژمنی خودا، خه‌لکی دا‌وایان لی ده‌کردن، د‌وعای خیریان بو‌ بکه‌ن".^{۱۲۱۹}

ئهو قسه‌یه، که‌ به‌و جو‌ره وه‌سفی د‌وخی که‌شتیگه‌لی موس‌ولمانان ده‌کات و باسی گو‌زه‌ران و حورمه‌تی جه‌نگاوهرانی هی‌زی ده‌ریا ده‌کات، ئه‌وه، بو‌ خو‌ی، شاباشی سه‌لاحه‌ددینه‌و پ‌و‌لی پر‌بایه‌خ و د‌لس‌و‌زی سه‌لاحه‌ددین بو‌ جه‌نگاوهران پ‌و‌ون ده‌کاته‌وه‌و ده‌یسه‌لمی‌نی، که‌ سه‌لاحه‌ددین، دژ به‌ خا‌چ‌دروشمه‌ داگیرکاره‌کان، به‌وپه‌ری له‌ خو‌بوورده‌یی و توانسته‌وه، چ له‌ سه‌ر به‌ژو چ له‌ ده‌ریا، گیانفیدا بو‌وه‌و در‌یغی نه‌کرد‌وه.

کهرتی شه شههه

باسی جه نگه و شه پهکان

به ناوبانگترین جه نگهکانی سه لاهه ددین

ده سپیک :

یه کهم : شه رگه لی شوورهکان

۱- گه مارۆکهی نه سکه نده رییه.

۲- قایمکاری (الکرك) و گه مارۆدانی یهک له دواى یهکی (الکرك).

۳- گه مارۆی (بیت الاحزان).

۴- گه مارۆدان و گرتنی شاری (عکا) له لایهن سوپی نه ییو بیانه وه.

۵- گه مارۆدان و گرتنی (بیت المقدس).

۶- گه مارۆ به ناوبانگه کهی شاری (صور).

دووهم : شه ری به ریلاو :

۱- شه ری (الرملة).

۲- شه ری (حطین).

پاش شروقه کردنی دۆخ و لایه نه جوربه جوربه کانی سوپای سه لاهه ددین و پاش باسی ریکخراوه کان و بنیچه تیورییه کانی پلانگه ل و جموجو له کانی ئەم سوپایه، ئنجا ده مانه وی باسی بارودۆخی له شکرکیشی و بزاقو چالاکییه کانی مهیدانداری ئەم سوپایه بکهین، واتا ده مانه وی، باسی کاتی شهرو نه بهردیی هیرشو به ره قانیی ئەم سوپایه بکهین. له بهرئه وهش، که مه سه له و بابتهی شهرو جهنگه کان دووردریژه، ئەوه مان به باشزانی به دوو بهش باسی بکهین و گه مارۆ ناو داره کهی شاری (عکا)ش بکهین به سه ره تای به شی حوته م (دوابه شی ئەم کتیبه)، چونکه ئەم گه مارۆدانی شاری عه کایه بوو به پروداویکی گه ره و گران، که سوپای سه لاهه ددینی به سه ختی تییدا شکا، دواي ئەوهی دوو سالی ره به قی له ته مه نی ئەم سوپایه خایان.

به ناوبانگترین جهنگه کانی سه لاهه ددین:

ده سیپک:

سه لاهه ددین، توانیی هه موو شارو قه لاکانی شامو جزیره ش، که پیشتر له ژیر دهستی میره کانی نوره ددین مه محمودا بوون، بخاته ژیر دهستی خوی، ته نیا حه له ب و ئەتابه کییه کهی موسل نه بی، که حه له ب، تا سالی ٥٧٩هـ/ ١١٨٣ز، به دهست (الملك الصالح اسماعیل بن نورالدین) هه مایه وه لهو سالددا کهوته ژیر دهستی سه لاهه ددین. موسلیش به دهست و ره سه کانی زهنگییه وه مایه وه، تا له سالی (٥٨١هـ / ١١٨٥ز)دا، ئەویش کهوته ژیر حوکمی سه لاهه ددینه وه، واتا سه لاهه ددین، توانیی له ماوهی ده سالددا، هه ره له سالی (٥٧٠هـ / ١١٧٤ز) هه، که میسری به جی هیشته، پاش مردنی نوره ددین مه محمود له سالی (٥٦٩هـ / ١١٧٣ز)دا، به ره ی ئیسلامیی میسرو شام، وه ژیر ئالای خوی بینئ.

له م ماوه یه دا، سه لاهه ددین له نیوان میسرو شامدا، ده هات و ده چوو، له چه ند شه ریکی گۆره پان و شه ری شووره کانددا دووره پیکدانی له گه ل گروپه کانی خاچدروشاندا ده کرد. جابه ره له وهی باسی ئەو شه رانه بکهین، و اچاکه فه رق و جیاوازی نیوان قه لاو قایمکاران ده ربخهین، قه لا، خوی شاره، شووره یان به ده وردا ده کیشاو قوله یان لیرو له وی له سه ره شووره کان قووت ده کرد هه وه که نه ده کیان به ده وردا لی ده داو ده یان کرد به شاریکی قایمکراوی سه ختی ئەوتۆ، له رچه و ریکای به پاسه وان ته نه راوه وه نه بوايه، کهس ریکا دیکه ی نه بوو بچیتته ناوی.^{١٢٢٠}

هه رچی قایمکاره، ئەوه، بینای دیارو ئەستووری به رزی پر له سه نگه ره، له ناوچه شاخاوی و سه خته کانددا بو ریکا پرین و داخستنی ده ربه نه ده کان دروستیان ده کردو له جیگا ستراتیجییه کانی تریشدا، که پاراستنیان زه رووره دروستیان ده کرد، بو ئەوهی نه که وه نه ده ست دوژمن، یه کئ له قایمکاره به ناوبانگه کانی ولاتی شام، قایمکاره کهی (المراقب) ی باکووری شامه، که ده که ویته نزیک شاری (طرسوس). قایمکاریی (الکرك) که له به ره سه ختی و قایمی ناویان نابوو تاویری بیابان، ئەوه، گه وه ره ترین قایمکاری خرستیانه کان بوو^{١٢٢١} و، (ابن الأثیر) که وه سفی ده کا، به قایمکاری مه زن و په ناگی سه خت ناوی ده با.^{١٢٢٢} قایمکاریی (برزیه)ش به ترۆیکی چیایه کی به رزه وه دا پرێژابوو، به قسه ی (یاقوت) له هه موو ولاتی فه ره نگدا به جیگه یه کیان گوته با سه خته. ت: په کو له و سه ختییه ی، ده لیی قایمکارییه کهی (برزیه)یه.^{١٢٢٣} خو (حصن الأكراد) واتا قایمکاره کهی کور ه هه ره مه پرسه، تا بلیی سه ختو یاخی و قایم بوو، له سه ره چیاکه ی به رامبه ره شاری (حمص)^{١٢٢٤} دروست کرابوو. جگه له وانه قایمکاری دیکه ش هه بوون. ئەوهی ئیمه لیرو دا پیمان گرنگ بیته، زۆربه ی شه رو جهنگه کانی سه لاهه ددین شه ری شووره ی شاره کان بوو،

1220 طه الهاشمي، الجغرافية العسكرية، ص ٢٢٢.

1221 ابن جبير، ٢٦٠.

1222 الكامل، ٥٠٢/١١.

1223 معجم البلدان، ٢٨٣/١.

1224 معجم البلدان، ٢٦٤/٢.

سوپاکەشی لە ھێرشدا بوو، لە زۆربەیاندا سەرکەوت و ھەندیکیشیان بە دەستەو نەھات. لێرەدا بە زەروری نازانین باسی شەپری ھەموو شوورەکان بکەین، کە شارەکان بە دەست خاچدروشانەو بوو، ھەرودھا بە زەروریشی نازانین باسی شەپری ھەموو ئەو شارانەش بکەین، کە خاچدروشان لە فەلەستین و میسر گەمارۆیان دابوون، بە لکو لێرەدا تەنھا چەند نمونە یەکیان لێ دەھێنینهو بۆ زیاتر پروونکردنەو و ھەبەرچاوەیانەو ی شێوێ گشتییەکانیان.

خەسڵەتی گرنگ و بەرچاوی ئەم جۆرە جەنگە ئەوێ، کە گەمارۆدانێ شوورە ی شار، گەمارۆدەران لە بزاڤ دەخاو سوپاکەیان لە جیبی خۆی دەچەقێ و زۆریشی پێناچێ بێزار دەبن، وەک ئەوێ لە گەمارۆکە ی شارێ (صور) دا پرووی دا، جگە لەو، زەویە کەش بە پاشەپۆی ئەسپ و پاشماوێ سەربازان پیس دەبێ، نەخاسمە لەو زەمانەدا خزمەتی تەندروستی لە ئۆردوگاکاندا ھەر ناویشی نەبوو، چ جایی ئەوێش لە کاتی شەپدا. بەوێش، نەخۆشی و ناساغیی بە ھۆی بۆگەنبوونی زەوی و تیکچوونی بۆنی ھەواکەو، لەناو سەربازو و لاغەکانیشدا بلاودەبوو. ھێچ سوپایەکیش لە سوپاکانی ئەو سەردەمە (سەدەکانی ناوین) نەیدەتوانی لە جیگایە کدا درێژ بە گەمارۆ بدات و تووشی نەخۆشی و برسییتی و پاكردن و ھەلاتنی سەربازەکانیش نەبێت، بە نموونە، وەک ئەوێ لە (عكا) پرووی دا. ھەر لەبەرئەوێش، کە ئەگەر شارێکی گەمارۆدراو درێژ بە بەرەقانی دابا، زۆر بە جەرگانە پێگای لە گەمارۆدەران گرتبا، ئەو لەو بارەدا، کاتی بە ناچاری شارەکیان بە دەستەو بدابا، تۆلە ی گەورەو گرانیان لێ دەرکرایەو،^{١٢٢٥} وەک ئەوێ لە (عكا) پرووی دا، کە ئەوێبوو (ریشارد) چوو ھەر ناو شارەکەو بەبێ بەزەیی تۆلە ی دیلەکانی کردەو، ھەرچەندیش، ئەم تۆلە کردنەوێ، لە خۆبەدەستەو دانێ شارە قائیمەکاندا، بوو بوو بە باو، بەلام بە پێچەوانەو، سەلاحەددین لە غەزای شارەکاندا، لە سەر یاسایەکی عادیلانە ی لێ بووردن و بەخشین دەپۆیش و مرقایەتیانە پەفتاری دەرکردو پەحم و بەزەیی لەگەڵ خەلکەکاندا ھەبوو.

ھەر لەبەر ئەوێش، کە شارەکانی ژێر دەستی خاچدروشان شەپکی ئەوتۆیان نەدەکردو زووتر خۆیان دەدا بە دەست سوپای سەلاحەددینەو، چونکە خەلکی ناو شارەکەو جەنگاوەرەکانیشیان دانیابوون، ئەگەر خۆ بەدەستەو بدەن، سەلاحەددین تۆلە یان لێ ناسەنیتەو، ئەو پەفتاری پەحم و بەزەیی و لێ بوردەییەش، کە سەلاحەددین لەگرتنی شاری (بيت المقدس) دا بەرامبەر بە خاچدروشان نواندی، بەلگە ی ئەم قسە یەن، بە پێچەوانە ی ئەو، کە لە سالی (٩١٠/٩٧٠ز) دا، پرووی دا. ئەوێبوو لەو سالی، واکا بەر لە ئەوێ دوو سال، ئەسپی سوارچاکانی خاچدروشان بەناو خۆیناوی موسلمانانی خەلکی شارەکاندا چوونە ژوورەو.

(الهروي). کە ھاوسەردەمی سەلاحەددینەو لە حەلەب لە سەردەمی (الملك الظاهر غازي) دا ژیاو، لە (التذكرة) کە ی خۆیدا، بەشیکێ تەوا ی بۆ باسی چۆنییتی گەمارۆدانێ قایمکارو شێوازی شەپەکانی دەورەبەری قایمکارو، فروفیلی لیدان و داگیرکردنی قایمکارو چۆنییتی گەمارۆدانێ شوورەو شارەکان، تەرخان کردو، بەپێی ئەزموون و بەسەرھاتەکانی سەلاحەددینیش، ھەستاو لە کتییە کەیدا ھەر لەو بەشەیدا، ژمارەیک پێنماییمان لەو پووە دەدات و دەلێ: پێویستە لەسەر فەرماندارە کە دل و سۆز زەینی خەلکی ناو قایمکارو سەربازو گەورە پیاوانی ناو قایمکارە کە، بۆ لای خۆی پابکیشی و بەرلەوێش کە گەمارۆیان بدا، ھەرچی ئەوان داوا ی دەکەن، بۆیان فەرھەم بکا.^{١٢٢٦}

ئیمە و دەبینین سەلاحەددین بە کردار، سیاسەتی بەرامبەر بە قایمکارەکان پێرۆ کردبێ، ئەم جۆرە سیاسەتەش سوودی زۆری ھەبوو، بەبێ شەپو بەبێ بگرو بەرد، ھەندێ لە قایمکارەکان زو خۆیان دەدا بە دەستەو، چونکە جەنگاوەرەکانی سوور لییان عایەن بوو، بەلێنەکانی خۆی دینیتهجی و پەفتاری باشیان لەگەڵدا دەکات و دەست بۆ سەر و مالیان نابا.

(الهروي) پێنمای فەرماندە ی گەمارۆدەر دەکاو دەلێ: پێویستە سیخوپی ھەبێ و، لەپێی سیخوپی کانییەو

1225 ھامرتن، تاریخ العالم، ٣٤٤/٥ - ٣٤٥.

1226 التذكرة الهروية، ص ١٢.

بارودۇخى شارە گە مارۇدراوۋەكە بزانى و، بزانى ئازووقە و خۇراكيان چەندە و بىرى چەكى جەنگاۋەرەكانيان چەندە، كە ئەمانەى زانى و لەۋەش دۇنياۋو، كە بارودۇخى شارەكە ئەۋەى بە بەرەۋە نىيە بىتوانى بۇ ماۋەى درىژ بەرەقانى بىكات، ئەۋسا "با ئەۋ ھەلە لەكىس نەدا و پرو لە شارەكە بىكات و ئوردوگى تىدا بىخا، پەلە بىكا، لە پرو لەناكاۋىش ھەلمەت بەرى و بىزار نەبى، چونكە گەر بىزار بى، پىيى دەشكى و سارد دەبىتەۋە و ھىزى لەكزى دەدا. ھەرەك ئەۋەى لە سالى (۵۸۳ك) دا، لە لای شارى (صور) پرویدا. (الھروى) لە سەرى دەرواۋ دەلى: "فەرماندەى گە مارۇدەر، پىۋىستە لە سەرى نامە بۇ گەرەۋە پىشەنگەكانى ناۋ قايمكارەكە بنووسى و پىداۋىستىان بۇ زامان بىكا. ۋە ھايان پىشان بىدا، كە لە لای ھەندىكانەۋە نامەى بۇ ھاتوۋە داۋاى دەكەن بىگاتە ھانايان. نابى ناۋى كەسشىيان بىيىنى و، ھەر بە نەيىنى بىيىتەۋە... تا لە يەكتىرى بىكەۋە گومان".^{۱۲۲۷}

وامان پى باشە، لە باسى شوۋرەكاندا، شەپەكان، بە پىيى زىجىرەى مىژۋىيان باس بىكەين، وا دەست دەكەين بە باسى بەرچاۋترىن و زەقتىنى شەپەكانى سوپاى ئەيىۋىيان، سا، شەپى بەرەقانى بوۋى، يان شەپى ھىرشبەرى.^{۱۲۲۸}

يەكەم: شەپى شوۋرەكان:

۱- گە مارۇكەى ئەسكەندەرىيە:

ئەم شەپە، بەرچاۋترىن شەپى سەلەھەددىن بوۋ لە مىسر، ئەم بىندەرە، لە دوا داۋاى پۇژەكانى سالى (۵۶۹ك/ كۇتايى تەمموزى ۱۱۷۴ن) دا، كەۋتە بەر ھىرشى (صقلىە) كان و سەلەھەددىن كەۋتە بەرەقانى. ئەم ھىرشە بەۋ ئامانجە كرا، دەۋلەتى كۇرپەى سەلەھەددىن، بە كۇمەكى فائىمىيە پىلانگىرەكانى دۇستان و لايەنگرانى شاعىرى ناسراۋ (عمارة اليمنى)^{۱۲۲۹} بىروخىنن. پىلانگىران ئاشكرابوۋن و گىران و بەرەۋە پەتى سىدارە پەۋانەكران، ۋەلى ھەۋالى دۇزىنەۋەى پىلانەكە نەگەىشتىبوۋە ھىرشبەرانى (صقلى)، لەبەرئەۋە بەردەۋام بوۋن. ئەم ھەلمەتە زۇر گەرە بوۋ، مىژۋوۋوۋسان دەلىن: سى ھەزار (۳۰۰۰) جەنگاۋەرى تىدا ھاۋپىشك بوۋە، ھەزارو پىنج سەدىان سوارەبوۋنە و پىنج سەد (تركبولى)^{۱۲۳۰} يىشان تىداۋوۋە بەسۋارى دۈۋسەد (شىنىيى) ھاتىبوۋن و، سى و شەش ئەسپەلگىرىشان لەگەلداۋوۋە، پىروۋن لە ئەسپ. شەش گەمىشان پىركىرەبوۋ لە دارو تەختەى گەرەى ئامىرى گەمارۇدان، چىل گەمىي پىر لە زەلام و ئازووقە و خۇراكىشان لە خزمەتا بوۋە، ھەرچى پىداۋىستى شەپو گەمارۇى بە نموۋنە ۋەك تاۋەرى ھىرش و، دەبابە و مەنجەنىق، ھەموۋىيان پى بوۋە وەستاۋ خزمەتكارو مەيتەر (بەخىۋكەرى ئەسپ) ى بە نموۋنە، ۋەك وەستاي كەشتىسازى و مەيتەرى سوارەكان و سەلتە زەلامىشان گەىشتوۋەتە پەنجا ھەزار زەلام.^{۱۲۳۱} (صقلىە) كان ئەم ھەموۋ شەمەكانەيان داگرت و خستىانەكار. راستىشت دەۋى، ئەۋ خىركەبەردە پەشانەى، كە لە دۈۋرگەى (صقلىە) ۋە لەگەل خۇياندا ھىناۋوۋىيان و بەمەنجەنىق لە شوۋرەكانى ئەسكەندەرىيەيان دەگرت، تەۋاۋى خەلكى شارەكەى زارەترەك كىرەبو، "برادەرانمان لە گەرەىيى و ھىزى كاولكارىي ئەۋ بەردە پەشانە، سەرسام بوۋن"^{۱۲۳۲}.

بەلام لەشكرى ئەيىۋىيان و خەلكى ئەسكەندەرىيە، قارەمانانە لىيان ھاتنە دەست و دەبابەكانى نىزىك شوۋرەكەيان ئاگرادو سوۋتانيانن "خوشيان پاگرت و شەپىكى چاكيان كىرد". سەلەھەددىننىش ئەۋكات لە ئەسكەندەرىيە نەبو،

1227 التذكرة، ص ۱۰۴.

1228 لەناۋ ئەمانەدا باسى گەمارۇ دۇراۋەكەى (يافا) ناكەين، ئەۋ باسەمان خستە جىگايەكى دى.

1229 الكامل، ۱۱/۳۹۸-۳۹۹. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۶۱. مفرج الكروب، ۱/۲۴۳-۲۴۴. ابن الوردى، ۲/۱۱۷.

1230 تركبولى: وشەيەكى يۇنانيە، واتا (بەچكە تورك)، بىزەنتىيەكان بە تىپىكى سوپاكەى خۇيان دەگوت (تركبولى)، ئەۋ تىپە لە گرنگىدا نەدەگىشتە تىپى سوارەكان. ئەمانە لە ئەۋەى باۋكىكى تورك و دايكىكى يۇنانىن. لە شەپىشدا، شەپى گرت و فرت و خىرايان بەكارھىناۋە، ناۋيان لە شەپەكانى شامىشدا ھاتوۋە، بىۋەرە: النواير، ۱۴۷، ۲۲۴. مضمار الحقائق، ۱۵۲. مفرج الكروب، ۲/۱۴۹.

1231 سنا البرق، ص ۱۷۱. الكامل، ۱۱/۴۱۴. النواير، ۴۸-۴۹. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۹۹. مفرج الكروب، ۲/۱۳. النويرى، الامام، ۱/۱۶۴-۱۶۵.

1232 سنا البرق، ۱۷۲. الروضتين، ۱/۵۹۹. مفرج الكروب، ۲/۱۴۲. السلوك، ۱/۵۷. النويرى، الامام، ۱/۱۶۶.

کاتیکیش به په له خوی گه یانده شه پرده که "جهنگاوهره کان، هر به گه یشتنی سه لاهه ددین، ماندوویان حسایه وه و ئیشی زامو برینیان نه ماو هره یکه شیان وای دهنانی، سه لاهه ددین له گه ل خویته و به جوړیکیش کوشتاری ده کرد، وای دهنانی سه لاهه ددین چاوی ته نیا هر له نه وه".^{۱۲۳۲} خاچدروشمانیس له چه کدنان به ولوه هیچ چاری دیکه یان نه ماو "نه وی کوژرا، کوژرا، نه ویشی نه کوژرا چه کراو به دیل گیرا"^{۱۲۳۴}.

ئا به و جوړه، سوپای سه لاهه ددین و بویران و نه ترسانی نه سکه ندریبه کوته کی پششتکیانیان له هه وادارانی داگیرکردنی میسر سره واند، ئیدی بپرای بپر، تا سه لاهه ددین له ژياندا مابوو، جاریکی دی، بیریان له و به زمه نه کرده وه، نه وان نه و فکره یان هر له سهردا که مو زور مابوو، نه وه بوو، چاره که سه ده یه کیش به سهر مردنی سه لاهه ددیندا تیپه ری، نجا دوباره یان کرده وه.

۲- قایمکاری (الکرك) و گه مارودانی یه که له دواي یه کی (الکرك):

(الکرك) که وته ده ست میری خاچدروشم (ریجنالد). رینودی شاتیون، که سهرچاوه عهره بییه کان به (أرناط) ناوی ده بن. ئه م کابرایه له وه و پیش له سالی (۵۵۵هـ / ۱۱۶۰ز) دا، له لایه ن نوورددین مه موده وه گیراو بو ماوه ی پازده سال به دیلی مایه وه، نه و کاته گیرا که هیشتا حوکمی (أنطاکیه) ده کرد. پاشان (سعدالدین کمشتکین) و حوکمه ده ستانی موسل و حه له ب، له سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۵ز)^{۱۲۳۵} دا، له پکی سه لاهه ددین. که ناحه زیوون. له به ندیخانه نازادیان کرد. (أرناط) یه کسهر، چوو بو (الکرك) و بیوه ژنه حوکم به ده سته که ی نه و شاره ی ماره کرد، که پیشتر ژنی میریکی خاچدروشمان بوو، ئیدی، به ره به ره، خوی کرد به حوکم به ده سته ی شاره که. (أرناط) خه لک ده یناسی، که زور پکی له موسلمانان بووه، نه خاسمه، که ماوه یه کی دووردریژیش له به ندیخانه ی موسولماناندا مابووه وه. جگه له وه ش، ئه م کابرایه له و سوارچا کانه نه بوو، مانای شهره ف بزانی و ناکاری سوارچاکی بغامی و پیوه ی پابه ندی، کابرا، له بو دزی و تالان و چه پاو ل و ده ستریزیی به ولوه به که لکی هیچی دیکه نه ده هات.^{۱۲۳۶} میژوونووسیکی نه وروپایی^{۱۲۳۷} باسی ده کاو ده لی: "نموننه ی سوارچاکیکی جهرده و دزه، له زه مه نیکدا پر بووه له چا و چنؤکیکی و بیوه فایی و نه که به حهرامی و سهرونکردن و له پشته وه کوشتن و دپنده یی و ده مارگیری کویرانه، پازده سالی په به قی دیلی و نه سیری له حه له ب، نه ی توانی په فتاری چه وتی راست بکاته وه، یان نه ختی باشتی بکا". (أرناط) له هه موو پیشه و او پیشه ننگه کانی دیکه ی لاتین سهرکیشترو ترساوهرترو غه دداترو شه رانیتر بوو.^{۱۲۳۸} خه لک ده یانناسی، ده یانزانی کاتی به ریگادا برؤیشتابا پرووی کرژو مو ن ده کرد، خه لک لیی ده ترسان، پروا و ئیمانی به زوربه ی زوری شته کان نه بوو، هه ند سه خت و دپره قیش بووه، به ته نگ هیچ شتی که وه نه بووه و گوئی به مردنیش نه داوه. به شمشیر زه لامی سهرده بری، لی برابا، جهرده هه ی جهرده، ریگای له خه لکی ده گرت و چه ته یه که بوو بو خوی".^{۱۲۳۹}

وه نه بی سه لاهه ددینش، له پکی په فتاری بی شه رمیی ئه م (أرناط) ه، چه ندین جار (الکرك) ی گه مارودابی، نه خیر له به ره نه وه نه بووه، به لکو له به ره نه وه بوو، که (الکرك) قایمکاریکی سه خته و جیگایه کی گرنگیشی له سهر ریگای نیوان میسرو شامدا هیه، نه مه، سهرباری نه وه ی که (أرناط)، چ له سهر به ژ، چ له ده ریای سووردا، چاوی له زیده پویی و پی دریزکردن بریبوو، هه ولی داگیرکردنی (ایله) ی سهر که نداوی دابوو، نه مانه هه مووی له ولوه بوه ستنی، کابرا به ته مابوو

1233 الکامل، ۱۱/۴۱۳. أحمد بن زیني دحلان، الفتوحات الإسلامية، ط/ مؤسسة لحليبي، القاهرة، ۱۹۸۶، ج ۱، ص ۴۴۴.

1234 الکامل، ۱۱/۴۱۴.

1235 الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۱.

1236 د. عاشور، الحركة الصليبية، ۲/۷۸۵.

1237 King, The knights Hospitallers, P.111.

1238 فيليب حتي، تاريخ العرب، ص ۷۳۷.

1239 هارولد لامب، شعله الاسلام، ص ۹۴.

جا، له‌بهر جیگه‌ی گرنگو ستراتیجی (الکرك)، نوورهددین و پاش ئه‌ویش سه‌لاحه‌ددین، هه‌ر به‌ ته‌مای بوون و به‌رله‌وه‌ش (أرناط) ببی به‌ خاوه‌نی و سه‌رگه‌وره‌ی شاره‌که، سوپای ئیسلام چاوی لی نه‌تروکاندوه. نوورهددین چه‌ند جارن ویستی داگیری بکاو خوی بۆ سازدا، به‌لام بۆی نه‌لوا، پاشان له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین. که جیگری بوو له‌ میسر. دووباره‌ هه‌ولیاندا شاره‌که بگرنه‌ ده‌ست، وه‌لی بارودۆخ ناله‌بارهات، نه‌کراو پرۆژه‌که‌یان ته‌واو نه‌کرد. پاشان نوورهددین مردو سه‌لاحه‌ددین بریاریدا، له‌سه‌ر ئه‌م ئیشه‌ به‌رده‌وام بی و وازی لی نه‌هینا، ئنجا له‌ سالی (۵۷۹هـ / ۱۱۸۳ز) دا، سه‌لاحه‌ددین به‌ سوپای شام گه‌مارۆی داو (الملك العادل) ی برایشی به‌ سوپای میسروه‌ هاته‌ یاریده‌ی، به‌لام ئامرازو ئامیری گه‌مارۆیان که‌م بوو، به‌شی ئه‌و کاره‌ گه‌وره‌یه‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌ندیشه‌ به‌ حه‌وت مه‌نجه‌نیق شه‌و پرۆژی بی و چان به‌رده‌بارانیان ده‌کرد، ئه‌مجاره‌ش گه‌مارۆکه‌ سه‌ری نه‌گرت و به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشته‌ ^{۱۲۴۱}.

دواجاریش له‌ سالی (۵۸۰هـ / ۱۱۸۴ز) دا، ته‌کانیکی تری بۆدا، ئه‌م جاره‌شیان به‌ده‌ردی جاره‌کانی تر چوو و هیچی لی په‌یدا نه‌بوو، هه‌رچه‌ندیشه‌ هیژیکی میسری به‌ فه‌رمانده‌یی (تقی الدین عمر) و هیژیکی ولاتی جزیره‌ش به‌ فه‌رمانده‌ی (نورالدین محمد بن قره‌ أرسلان) ^{۱۲۴۲} له‌گه‌لیدا به‌شدارییان کردو هیژیکی تری حه‌له‌بیش به‌ فه‌رمانده‌یی (الملك العادل) گه‌یشته‌جی و، ئه‌م هیژانه‌ به‌ هه‌موویان ئه‌م قه‌لاو قایمکاره‌ مه‌نه‌یان گه‌مارۆداو ته‌نگه‌تاویان کردو، سه‌لاحه‌ددینیش فه‌رمانی دا ئنجا مه‌نجه‌نیقه‌کان به‌نه‌ ده‌وری شارو له‌ نزیکه‌وه‌ به‌رده‌بارانی بکه‌ن، وه‌لی کوشتاو تا ده‌هات گه‌رمتر ده‌بوو، به‌لام سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین گوئیان پی نه‌داو مه‌نجه‌نیقه‌کانیان گه‌یانه‌ ده‌وری شاره‌که‌و هه‌موو ده‌وربه‌ری شاره‌که‌یان داگیر کرد، به‌لام قه‌لاو قایمکار هیشتا ملی نه‌دا، له‌ نیوان پشتینه‌ی شارو قه‌لاکه‌دا که‌نده‌کی لی درابوو، تابلیی قوول بوو، شه‌ست گه‌زیش پان بوو، سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانی دا به‌گل و به‌رد پری بکه‌نه‌وه، به‌لام له‌بهر چری تیرباران، که‌س نه‌یتوانی لیی نزیک ببیته‌وه، ئه‌وجا سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانی دا، که‌ به‌ خشت و دار که‌پری دروست بکه‌ن و به‌ژییدا برۆن و بگه‌نه‌ که‌نده‌که‌، ئه‌وه‌شیان کردو به‌ژیی که‌په‌که‌دا رۆیشتن و ده‌ستیان کرد به‌ پرکردنه‌وه‌ی، مه‌نجه‌نیقه‌کانی خۆشیان شه‌وپرۆ له‌به‌رده‌بارانی قه‌لاکه‌ به‌رده‌وام بوون، ناچار خاچدروشان داوای فریادپه‌سیان له‌ فه‌رمانده‌ی به‌رزتری خۆیان کرد، تا له‌م گه‌مارۆیه‌ پزگاریان بکه‌ن، ئه‌وجا سوپای ئه‌ییوبیانیش ناچاربوون، دیسانه‌وه‌ گه‌مارۆکه‌ هه‌لگرن. به‌و جوړه‌ ئه‌م گه‌مارۆیه‌ش سه‌ری نه‌گرت و هیژه‌که‌یان کشانه‌وه‌و به‌ره‌و نابلس که‌وته‌پری و، له‌ویشه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق ^{۱۲۴۳}. به‌لام سه‌لاحه‌ددین وازی له‌ (الکرك) هه‌ر نه‌هینا تا داگیری کرد، ئه‌وه‌بوو، که‌ له‌ سالی (۵۸۴هـ / ۱۱۸۸ز) دا، له‌ شکری له‌ ژیر فه‌رمانده‌ی (میر سعالدین کمشبه) نارده‌وه‌ سه‌ری و ئه‌م فه‌رمانداره‌، ئه‌مجاره‌، ده‌ستی له‌ گه‌مارۆ به‌رنه‌داو درێژه‌ی پی دا، تا ئازووقه‌و خوراکی شاره‌که‌ که‌وته‌ قات و قری و "خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌ و لاغ خواردن و هه‌ند سه‌بریان کرد، سه‌بریانی لی برا". ئیدی ناچار نامه‌یان بۆ (الملك العادل) نووسی. که‌ ئه‌وکات له‌ (تبنین) داده‌نیشت. داوای ده‌خاله‌تیان کرد، ئه‌ویش ده‌خاله‌ته‌که‌ی قبول کرد. ^{۱۲۴۴} هه‌رچی خودی (أرناط) یشه‌، ئه‌وه‌، سه‌لاحه‌ددین به‌ ده‌ستی خوی له‌ شه‌ره‌که‌ی (حطین) دا کوشتی، به‌و جوړه‌ ئه‌و نه‌زهره‌شی به‌جی هینا که‌ له‌وه‌پیش کردبووی. ^{۱۲۴۵}

۳- گه‌مارۆی (بيت الأحزان) :

پیشتر گوتمان (بيت الأحزان) که‌وتوه‌ته‌ نیوان شاری دیمه‌شق و که‌ناری ده‌ریاکه‌وه‌، خاچدروشان له‌وی خۆیان قایم کردبوو. سوپای سه‌لاحه‌ددین سالی (۵۷۵هـ / ۱۱۷۹ز) دا، بۆی کشان و گه‌مارۆیان دا، ئه‌وجا مه‌نجه‌نیقه‌گه‌لیکیان. که‌

1240 ابن جبير، ۳۴- ۳۵. مفرج الکروب، ۱۰۲/۲. (له‌ بابته‌یکي پیشتردا باسی ئه‌وه‌مان کردوه‌).

1241 الکامل، ۵۰۲/۱۱. ابن العديم ۷۴/۳.

1242 مضممار الحقائق، ۱۸۸. الکامل، ۵۰۶/۱۱.

1243 الکامل، ۵۰۷/۱۱. زبدة الحلب، ۷۸/۳. النوادر، ۶۶. الروضتين، ۵۴/۲- ۵۵. مفرج الکروب، ۱۵۷/۲. السلوك، ۸۴/۱.

1244 الکامل، ۲۰/۱۲- ۲۱. الفتح القسي، ۲۶۶. الروضتين، ۱۳۴/۲. زبدة الحلب، ۱۰۷/۳.

1245 الکامل، ۵۲۸/۱۱. النوادر، ۷۸. الفتح القسي، ۸۱.

له دارهكانی رهزو باغی (صفد) دروست کردبوو. لی دابهست و شهر گهرم بوو، ههندی له سهربازان له دیواری پروکاری (باشوره)^{۱۲۴۶} ی قهلاکه بهسهرکهوتن و کردیانه شهر ی دهستهویهخه، ئەم دیوو ئەو دیوی پروکارهکیان کۆتروۆل کرد. بهلام که شهو داهات و دنیا تاریک بوو، موسولمانان ترسی ئەوهیان لی نیشته خاچدروشان دەرگاكانی قهلاکه بکهههوه له ناکاو پهلاماریان بدن، کهچی خاچدروشان شهو کړو بی دنگ بوون، وهلی له پشت دەرگاكانهوه (لهناوهوه) ئاگریان کردهوه، تا له شهر ی موسولمانان دلنیابن، گوتیان، "تهنیا کونی تاومرهکه ماوهتهوه".

که بهیانی بووهوه، سهلاحهددین لاتهنیشتهکانی تاومرهکهی بهسهر میرهکاندا دابهش کرد، (عزالدين فرخشا)ی برازی، بهری لای قبیله ی وهرگرت، سولتان، خوی بهری لای باکووری وهرگرت و تهنیشتهکانی تری دا به (ناصر الدین محمد بن شیرکزی) ناموژی و، (تقی الدین عمر) و^{۱۲۴۷} میرهکانی دیکه ی سوپا. تاومرهکه گهلی پتهوو سهخت بوو، چهندی کردیان و کوشایان بویان کون نهکرا، ئەوجا کونهکیان قوولترو فراواترکردو ئاگریان دا. دوو پوژ چاوهپریان کرد، تاومرهکه ههند پان و پتهووبوو، نهکهوت. ئەوجا سولتان فهرمانی دا، ئاگرهکیان کوزاندوهوه دهستیان به کونکردن کردهوه. بۆ کوزاندنهوهوه قهراندنی ئاورهکهش، سولتان گوتی: "ههرکهسی کوندهیهک ئاو بهیننی دیناریکی دهدهمی"، ئیدی خهک شانیان پیوهناو، پریان کرد له کونده ئاوو بهسهر ئاگرهکیاندا کرد تا قهراندیان، ئنجا کونکردن درێژی کیشا، تا تاومرو قهلاکهش پووخواو سهربازان خویان پیداکردو وهژورکهوتن "بهکوشتن و به دیلگرتن تییاکهوتن و سهه پارچه چهکی ئاسننریان گرت و هینایان و دیلهکانیان بردهنه لای سولتان، ئەوی گومراو ئەوی تیرهندان بوو، له ملی درا. زۆربهی دیلهکانیش به دهستی سهربازه تهوعیهکان کوزران"^{۱۲۴۸}. ههرچی دیله موسولمانهکانی لای خاچدروشانیش، ئەوانیش ئازادکران، "ئەم شهر دوو ههفتهی خایان"^{۱۲۴۹}.

خراپیش نییه، باسیکی ئەندازهو پیوهرهکانی ئەم قهلاو قایمکاره بکهین و، کهم و زۆر. تیبینیهکه له سهر ئەم جوهر قایمکارانه وهرگرین که خاچدروشان له سهر خاکی موسولمانان بنیادیان ناوه. له نووسراویکی (القاضي الفاضل)دا، که بۆ خهلیفه ی عهباباسی نووسی، وهسفی ئەم قهلایهی کردوه، دهلی: "پانایی دیوارهکی له ده گز زیاتره"^{۱۲۵۰} و درێژی ههر بهردی له بهردهکانیشی ههوت گهزهو بیست ههزار بهردی وهای تیدا کارکراوهو نیوان بهردهکانیش به گهچ سواغ دراوهو قایم کراوه، شوورهکهشی جووته دیوارهو نیوان ئەم دوو دیوارهش به بهردی چیم (الصم) پر کراوتهوه"^{۱۲۵۱}.

٤- گهمارۆدان و گرتنی (عکا) له لایهن سوپای ئهییوبیانوه:

جیگه ی (عکا): عکا، کهوتوهته جیگایهکی ستراتیجیهوه لهسهر کهنارای شام و فهلهستین، بهتایبهتیش جیگاکی بۆ پاشانشینی (بیت المقدس) زۆر گرنگ بوو. بهسهر نیمچه دورگهیهکی بچووکیشدا دهروانی، بهرهو خوار دهکشی، تا ناو شاری ههیفاو دهریای ناوهراستیش له باشوورو له خۆرئاواشهوه سنووری داوه، له دووریشهوه سهیری بکهی، ههردهلیی لهپ و مشتیک کهناراههیه قوت بووتهوه.^{۱۲۵۲}

له پروکاری دهریاکوه، شوورهیهکی قایم و پتهوی ههیهو، بهربهستیکی شهپولیش به درێژی دهروا بهرهو باشووری خۆرهلات بادهداتهوهوه دهگاته تاویریکی گهوره، تاومریکی بهسهرهیه، به (برج الذبان) بهناوبانگ بوو، بهندهرهکه

1246 الباشوره: دیواری پروکاری دهرهوهی قهلاکهیه، کاتی شهر، سهربازان له پشتهوهی خویان ههشار دهدهن. مفرج الکروب، ۸۱/۲. (هامش/

۱)

1247 مضمار الحقائق ۲۷- ۲۸. سنا البرق الشامی، ۳۳۴/۱- ۳۳۵. الروضتین، ۱۱/۲. مفرج الکروب، ۸۱/۲.

1248 سنا البرق، ۳۳۶/۱. الروضتین، ۱۱/۲. مفرج الکروب، ۸۱/۲.

1249 مضمار الحقائق، ۳۰. الروضتین، ۱۱/۲. البداية والنهاية، ۳۰۳/۱۲. السلوک، ۶۸/۱.

1250 له (الكامل)دا ۱۱/ ۴۵۷، (هاتووه، دهلی: نو گهزی بوخاری بووه، که ههر گهزیکی ئەکاته گهزو نیویک).

1251 الروضتین، ۱۰۳/۲. مفرج الکروب، ۸۴/۲- ۸۵. البداية والنهاية، ۳۰۴/۱۲.

1252 هارۆل لامپ، شعله الاسلام، ص ۱۷۱.

که وتووه ته پشت شهو بهر به سته وهو له باکوورو پوژه لاتیش هوه دوو شووړه ی مه زن، شاره که دپار یزن و به گو شه یه کی وه ستاو له نژیک قه لا کار یکی بچو کدا یه که دگر نه وه. شه قه لا کاره بچو که ش به (البرج الملعون) به ناو بانگ بوو. له لای باکووری پوژه لات هوهو له هر سر یکی هردو شووړه که شه وه، نژیک به که نار او که، هر له سر وشکانییه که، دوو درگا هه، شاره که ش له پو وکاری دریا وه، درگایه کی زور گه وړه ی هه یه، به لای به ندره که دا دکر یته وهو درگایه کی دیکه ش به سر له نگر گای گه میه کاند ا دپروانی^{۱۲۵۲}.

سه لاهه ددین، دوا ی سر که وتنه که ی (حطین) و گر تنی شه ناوچه یه ش خوی پیوه گر تبوو، هاموشوی دکر دو سر ی لی دداو خولیای شه وه بوو چاره سر ی شه کاو لکاری به بکات، که له شهرو کوشتاری شه ناو دا که وتبو وهو، تا بوو به قه لاو قایم کاریکی سه ختو، تیپی پاسه وانی به هیزی به دیاره وه دانراو خاروباری زوری بو فره هم کراو هنده ش به هیز کرا، توانی نژیکه ی دوو سال په نجه په نجه له گه ل خاچدرو شمان بکا. راستیشته دهوی (عکا) هر له میژوه قایم به هیز کرابوو، شه وه بوو کاتی (ابن طولون) ی حو کمپانی میسر له سالی (۲۵۴. ۲۷۰ ک/ ۸۶۸. ۸۸۳ ز) دا، سر ی له شاری (صور) داو چاوی به شووړه قایمه خره که ی که وت، شه و جا که وته سر هوه سی شه، شووړه یه کی وها بو (عکا) یش بنیاد بنی^{۱۲۵۴}.

کاتیکیش (ناصر خسرو) له سالی (۴۳۸ ک/ ۱۰۶۷ ز) دا، گه یشته (عکا) قه لایه کی تی دا بهر چا و که وت "تابلیی قایم، هردو لای پوژتاو او باشووری، به سر دریا که دا دپروانو، شه مه ی دوا یینیان به ندر یکی له سره، هردو دیواره که شی کشا ونه ته ناو دریا که و درگایه کی تی دایه په نجا گز در یژوه هردو دیواره که ش زنجیریان له نیواندا به ستراوه، شه گز گه میه کیان پی دا با بجیته ناو به ندره که، زنجیره کیان شل دکر دو دکه وته بن ناو که و گه میه که به سریدا تیپه پده بوو، پاشانیش زنجیره کیان وه خوی توند دکر دوه تا دوژمن نه توانی بیگاتی و زیانی لی دا،^{۱۲۵۵} و اتا هروه شه وه ی زارکی (دمیاط) ی میسر. (ابن جیر) شه شاره ی به شاری (قوسه نتینییه) چواندوهو ده لی: بنکه ی شاره کانی فره نکه له شامو قه رارگا و له نگر گه ی گه میه به رزه کانه و به ندر ی هه مو که شتییه کانه، شه قامه کانی زور جه ناله و له هه مو لایه که وه باز رگانانی موسلمان و کرستیانی تی دا یه که دگر و خرده بنه وه. شه گه پو که له (جمادی الآخر) ی سالی (۵۸۰ ک/ دوا دوا ی هاوینی ۱۱۸۴ ز) دا، سر ی له شاره داوه، که هیشتا هره به ده ست خاچدرو شمانه وه بوو، و اتا سی سال بهر له وه ی سه لاهه ددین نازادی بکا، له بهر شه یه، که ده لی: "ناگری کوفر و زولمی لی هه لده سی و له هه مو لایه که وه گوشتی به راز ده کولی و پر له خاچ"^{۱۲۵۶}.

پاش (حطین) سه لاهه ددین له خاچدرو شمان نه وه ستاو هیزه سر که وتووه کانی خوی بهر و شاری (عکا) خسته پی، شه کاره ش، نیشانه یه که له نیشانه کانی زیره کی و قالبوونی سهریازی و دوو ربینی شه پیاه، چونکه یه که م جار به داگیر کردنی شار گه لی که نار او که ده ستی پی کردو دیویست خاچدرو شمان له و بنکه سهریازی به گرنگانه دای پی، که به ناسانی پیوه ندییان له گه ل شه وروپادا ناسان دکر د، هروه ها دیوست له ولاتی شامیشدا، دنگیان به هیچ لایه کدا نه گاو، له ناو گه مار ودا، وه دیل داموین و به ناسانی شار به شارو قه لا به قه لایان له ولاتی شامدا نازاد بکا. شه جگه له وه ی، که به گر تنی شاری (عکا) و زارک و به ندره کانی دیکه ی شام، پیوه ندی و ها توچوی نیوان هردو هر می میسر و شامی ده ولته که ی خیراترو نژیکترو چاکتر ده بوو.^{۱۲۵۷} له بهر شه ماوه ی دوو مانگ و نیوی یه کسر پاش (حطین) به رزگار کردنی شه شارانه وه به سهر برد، شه وشی پی چاکتر بوو له (عکا) وه ده ست پی بکا، شه شاره

1253 رنسیمان، ۵۴/۳ - ۵۵.

1254 معجم البلدان، ۱۴۳/۴. القزويني، آثار البلاد، ۲۲۳.

1255 سفرنامه، ص ۵۱.

1256 ابن جیر، ص ۲۷۶.

1257 د. عاشور، الحركة الصليبية ۸۱۳/۲.

میژوونووسان وهسفی دهکهن و دهلین: "عکا دایکی شارهکانه و خوشکی شاری ئیره مه" ۱۲۵۸.

راستیشته دهوی، ئەم شاره هه‌ند بی خه‌م و به‌ختیار نه‌بوو، زه‌لامی زۆری شاره‌که چوو بوون بۆ شه‌ری (حطین) و زۆریان لی کوژرابوون و گه‌لیکیشیان به‌دیل گیرابوون. به‌لام (الضجیل الثالث جوسلین دی کورتنا) که حوکمرانی شاره‌که بوو، له‌گه‌ل چهند فهرمانداریکی دیکه‌ی به‌ نمونه، وه‌ک (پیمۆند)ی سه‌رگه‌ره‌ی (طرابلس). که له مه‌یدانی شه‌ره‌که پرایکردبوو. توانیبووین پزگاریان ببی، به‌لام پیمۆند، براده‌ره‌کانی هه‌ند تانه‌و ته‌شه‌ریان لی دا، له‌خه‌فه‌تا مرد. هه‌روه‌ها (بالیان بن بیرزان. یان بارزانی دووهم) یش پزگاری بوو، پاشان خۆی گه‌یاند هه‌و، له‌وی پابه‌رایه‌تی خاچدروشمه به‌ره‌هه‌لستاره‌کانی دژ به سوپای ئه‌ییوبی گرت هه‌ست.

هه‌رچی (جوسلین)ه، ئەوه، ئەوه نه‌یتوانی به‌ر به سوپا‌بگری، به‌وه قایل بوو شاره‌که ته‌سلیم به سه‌لاحه‌ددین بکا، به‌مه‌رجی سه‌رومائی مه‌سیحیه‌کانی شاره‌که پیا‌ری. سه‌لاحه‌ددین ئەو مه‌رجه‌ی قبول کردو، له به‌رای (جمادی الاولی) سالی ۵۸۳هـ / دهی ته‌مموزی (۱۱۸۷هـ) دا شاری (عکا)ی گرت هه‌ست، به ئومیدی ئەوه‌ش بوو بازرگانه مه‌سیحیه‌کان قایل بکا، له شاره‌که‌دا بمینه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ترسی دوا‌پۆ نه‌مانه‌وه‌و به خۆیان و به بارو بارگه‌ی گواسته‌نیان، شاریان به‌جی هیشت و پوشت. ۱۲۵۹

به‌لام کۆگاگه‌لی گه‌وره‌گه‌وره‌ی پیر له شمه‌کی بازرگانی و ناو‌ریشمو کازاو چه‌ک، که ئەو بازرگانه جییان هیشت هه‌ند زۆر بوون "له ژماردن نه‌ده‌هاتن" ۱۲۶۰ چونکه (عکا) هه‌ر جیگا و پیگه‌ی بازرگان بووه. ۱۲۶۱ ئەو شمه‌کانه هه‌ر هه‌مووی به‌سه‌ر میر له‌شکره‌کاندا دابه‌شکران، به‌تایبه‌تیش (الملك الأفضل نورالدین علی)ی کو‌ری سولتانی گه‌وره، که حوکمی شاره‌که‌ی گرت هه‌ست. ۱۲۶۲

ه- گه‌مارۆدان و گرتنی (بیت المقدس)

غه‌زای (بیت المقدس) پو‌دایکه له شه‌ره شووره شکینه‌ گرنگ و زه‌ین‌پراکیشه‌کانی میژووی جه‌نگه‌کانی خاچدروشمان، که له سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددین پو‌وی دا، چونکه ئەم شاره، به‌لای موسلمانانه‌وه شاریکی پیرۆزه‌و یه‌که‌می دوو قیبه‌که‌یه‌و هه‌ره‌می سییه‌میشه‌و (میعراجی) پیغه‌مه‌ریشی تیدا‌یه، له‌به‌ره‌وه به سه‌ندنه‌وه‌ی ئەم شاره، موسولمانان زۆر که‌یفخۆش بوون.

ئه‌نجامی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (حطین) ئەوه‌بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر له چاکترین جه‌نگاوهرانی خاچدروشمان کوژران و زۆریکیش به دیل گیران و ئەو ژماره که‌مه‌شیان که مانه‌وه، بۆی ده‌رچوون و نه‌گیران. ئەوه‌ش بوو به هۆی ئەوه‌ی، که ژماره‌ی سوارچاکانی جه‌نگاوهریان زۆرکه‌م ببیته‌وه، به تایبه‌تیش له‌وانه شانیشینی (بیت المقدس)، که شه‌ره‌که‌ی (حطین)یشی تیدا هه‌لایساو (جی لوسینیان)ی شایان، به‌دیل گیراو، ناو و ناو‌بانگی شانیشینه‌که‌و ده‌سه‌لاتی شایه‌که‌شیان له‌که‌داربوو "خاچدروشمان هه‌ند به زۆری کوژران و برینداربوون، ئەو که‌سه‌ی کوژراوه‌کانی دیتبا، ده‌یگوت که‌سیان به‌دیل نه‌گیراو، ئەو که‌سه‌شی سه‌یری دیله‌کانی کردبا، ده‌یگوت که‌س نه‌کوژراوه" ۱۲۶۳.

(ابن الاثیر)ی میژوونووس، دوا‌ی سالی له‌و سه‌رکه‌وتنه‌گه‌وره‌یه، به (حطین) دا تپیه‌ری، "دیتی ئەو مه‌یدانه پیره له ئیسک و پروسکی خاچدروشمان، هه‌ر له دووره‌وه به‌دی ده‌کران، هه‌ندیکیان له‌سه‌ریه‌ک کۆم‌ل کرابوون، هه‌ندیکیان تاک و ته‌را بوون، ئەمه جگه له‌وانه‌ش که لافاو پیا‌لیبوون، یان دپنده‌ی ئەو هه‌ردو به‌رده بردبوونی" ۱۲۶۴.

1258 الروضتين، ۸۹/۲. الذهبي، مخطوط، تاريخ الاسلام، ورقة ۹/أ.

1259 الكامل، ۵۳۰/۱۱.

1260 الكامل، ۵۳۹/۱۱. النوار، ۷۹. الروضتين، ۸۶/۲.

1261 النوار، ۷۹. الروضتين، ن. ص.

1262 الكامل، ۵۳۹/۱۱. مرآة الزمان، ۳۱۴/۸.

1263 الكامل، ۵۳۶/۱۱. الروضتين، ۷۸/۲. مفرج الكرب، ۱۹۳/۲.

1264 الكامل، ۵۳۷/۱۱.

ئەمە، ھەمووی ئۇ زەرەر زىيانە گەرەھەمان بۇ دەردەخات، كە لە خاچدروشان درا. ئۇ شارائەتەشيان. كە ھەتا ئىستا داگیريان کردووە. زىوہ چۆلە، وەلى ئەوان زیاتر لەو دەترسان (بیت المقدس)یان لە دەست دەرجی. یەكی لەو میرانەى لە (حطین) بە سەلامەتى مانەو، میر بالیانی دووہم (بالیان ابن بیرزان) بوو (كە سەرچاوہ عەرەبییەكان بەو ناوہە ناوی دەبەن). ئەم بالیانە سەرگەرەى (الرملة)بوو، "پلەو پایەى لەلای خاچدروشان وەك پلەو پایەى شا وەھا بوو" ^{١٢٦٥}. بالیان، شائەن (ماریا كومتین)ى مەرە کردبوو، كە بیوژنى لە پاش بەجیماوی شا (اموری یەكەم) بوو. بالیان، كە دیل بوو لای سەلاحەددین، تكای کرد ئیزنى بدا، بجی بۇ قودس و خیزانەكەشى بەینى و بگەریتەو، سەلاحەددینیش قایل بوو، بەمەرچى لەیەك شەو زیاتر لە قودس نەمیشتەو، بالیانیش بەو مەرچە قایل بوو، بەلام ھەرکە گەیشتە قودس، دیتی قودس لە بارودۆخیكى خراپدایەو خاچدروشانى شارەكە لە خەفەتى قەبوونی جەنگاوەرەكانیان لە (حطین) ھەموو بە جارێ وریان بەرداوو داتەپیون. بەلام ھەندى سوارچاکی پیشكەوتووین ھاتبوونە شارەكەو پاشانیش خەلكیكى زۆرى تیدا كۆبوونەووە گەیشتنە شەست ھەزار كەس ^{١٢٦٦}. ھەر ھەمووشیان مردنیان پى خوشتر بوو لەوہى، كە موسلمانان قودس وەرگرن و لەوانى بستین، ھەزیشیان دەکرد بە سەر بە مال و مندالەو، خویان لە پىگەى قودسدا بەخت بکەن. لەبەرئەو تا بۆیان كرابى و لە دەستیان ھاتبى، بۇ قایمکردنى قودس، كەوتنەكۆشش و دریغیان نەکرد، لە شوورەكان بەسەرکەوتن، بە ھیزی باسكو چەكى ئاسن خویان تەیارو ئامادەکردو، ھەمووی بە جارێ بریاریان دا وەو توانستی خویان بۇ پاراستنى شارەكە تەرخان بکەن و بەعەزم و جەزمەو خەباتى بۇ بکەن، ئنجا مەنجەنىقى زۆریان سەرخستە سەر شوورەكان، بۇ ئەوہى نەئەن كەس سەرکەوئى و نزىكى بکەوئەو ^{١٢٦٧}. ھەند ئیشى قایمکاریان بە سەر شوورەكانەو کردبوو، كاتى ئەیبوبیان بەسەرکەوتن، زەلامگەلى ئەوتویان چاوپىكەوت، سەریان سووپردەما. خاچدروشان بەرەقانییەكى قارەمانانەیان لەم شارە کردو میریکیشیان لە میرانى ئەیبوبیان كوشت "كۆمەلى جەنگاوەریشى لەگەلدا بوون، ئەوانیش كۆژان، موسولمانانگەلى بۆى بە پەرۆش بوون و كۆژانى ئۇ میرەیان بە كارەساتى گەرە لەقەلەم دا". بەلام سوپای سەلاحەددین نەوہستاو بەرەو ئامانجى خۆى ھەر بەرەو پىش تەكانى دەدا، تا وەدەستى ھینا.

سەلاحەددین و میرەكانى بە شوین جیگایەكدا دەگەپان، لەبارى، ئۆردوگای لەسەر سازیدەن، ھەستان تا پینچ پۆزى رەبەق، بۇ ئەو مەبەستە ھەموو دەرووبەرى شارەكەیان خستە ژیرى، تا سەرەنجام لە باكوری شوورەكەو جیگایەكان بەرامبەر دەرگای (عمودا) و كلیسەى سەھیون، بەگەن کردو لە (٢٠)ى رەجەبى سالى ٥٨٣ك / ١١٨٧زدا، ئۆردوگای بۇ ئەوئى گواستەو و لى دامەزراو ھەرکە شەویش داھات دەستیان کرد بە نانەوہى مەنجەنىق و ^{١٢٦٨} بۇ سبەى بەیانى زو سوپای سەلاحەددین دەستى کرد بە بەردھاویشتن و ئاگرپاران. وەلى خاچدروشان دەستەوہستان نەبوون، ئەوانیش مەنجەنىقیان برە سەر شوورەكان و خستیانەكارو، بەگەرمی كەوتنە شەرەو "ھەر گروپیکیش ئەوہى بە قەزى ئەستۆى خۆى دەزانى و بە ئەرکیكى پىویستی خۆى دەزانى و ھیچ مەبەستى لە سولتان و لەبەرخاترى سولتان نەبوو، بەلكو قەدەغەش دەكران ھەر دەچوون و گویان لەكەس نەدەگرت و دوانەدەكەوتن و ھەر دەچوون" ^{١٢٦٩}. لە ھەردوولا، ھەندى لە جەنگاوەران كۆژان، یەكی لەو كۆژاوانە میر (عزالدين عيسى بن مالك)ى كۆپى سەردارى قەلای (جەبر) بوو، بە مردنى ئەویش موسلمانان تەواو نىگەران و پەرىشان بوون، ھەندەش تووپردبوون، ھەر ھەموویان، یەك دەست و یەك دل، كەوتنە پەلامارو فەرەنگیان لە سەنگەرەكان رامالى، تا گەیشتنە كەندەكەو بە شوورەى شارەكەو نووسان و

1265 الكامل، ٥٤٦/١١، مفرج الكرب، ٢١١/٢.

1266 النجوم الزاهرة، ٣٦/٦، الذهبي، مخطوط تاريخ الاسلام، ورقة ٩/ب. السلوك، ٩٦/١. شفا القلوب، ١٢٨. العليمي، الأنس الجليل، ٣٢٨/١.

1267 الكامل، ٥٤٧/١١.

1268 النوار، ٨١. الكامل ٥٤٦/١١. الروضتين ٩٢/٢. النجوم الزاهرة، ٣٦/٦. شفاء القلوب، ١٢٨.

1269 الكامل، ن، ص. مفرج الكرب، ٢١٢/٢.

كهوتنه كونكردى، تيرهندانيش له پشته وه دهياڼپاراستن، مهنجهنيقهكانيش ليگا ليگا دهيكوتاو خاچدروشماني له شووره كه دهرتان.

گه وه خاچدروشمان، كاتى كوشتارهكيان بهم توندييه ديت و خريكه لهناوبچن، كوږوونه وهيهكيان لهناوخوا سازدا بو تهگيرو راويژ، پاشان هاتنه سهر نه وه داواي دهخالهت بكن و قودس بهدهسته وه بدن. ئنجا شانديان بو لاي سه لاهه ددين نارد دهخالهت بكن، به لام سولتان قايل نه بوو، چونكه ههندهي نه مابوو به زوري شمشير بچيته ناو شاره كه، گوتي: "ههر نه وه تان له گهلدا دهكهم، كه سالي چوارسه دو نه وه دو يك شاره كه تان گرت و له گهل خه لكه كيدا به كوشتن و تالان و گرتن و بردن نافرته تان، كردتان. سزاي خراپهش ههر خراپهيه".^{۱۲۷۰} شانده كه دهست له گونان دريژتر گهراپه وه بو لاي (باليان بن بيرزان)، نه ميش له داواي دهخالهت زياتر هيچي پي نه كراو داواي كرد چاوي به سه لاهه ددين بكهوي، داواكه قبول كرا. كاتى گه يشته لاي سه لاهه ددين كه وته پارانه وه داواي لي بووردن و شهفه قهتي ليكر، به لام هيچ سوودي نه بوو، كه ناوميديش بوو، ئنجا گوتي: "سولتانم، ئيمه له م شاره دا خه لككي زورين، بويه كيشه له كوشتر سارديونه ته وه داواي دهخالهت دهكن، وا دهمان. وهك خه لككي ديكه. له مانيش ده بووري"^{۱۲۷۱}.

بهم كردارو رهفتاره جوان و مرودوستيهي سه لاهه دديندا، وا دهره كه وي كه نه م سياسي ته نهرم و به سوزو لي بوورده ييهي بهرامبهر به خاچدروشمان و، نه م دالده دان و دهخالهت قبول كردهي، نه م پهحم و دلفراوانييهي له گهل خه لككي نه و شارو قهلاو قايمكارانه دا كه سوپاكهي گه ماروياني دابوو، نه م ناكارو رهفتاره چاكانهي له گهل دوژمنانيدا كردي، بوو به هو ي سارديكرده وي رك و قينه ي جهنگاوهراني خاچدروشم و قهناعه تي پي هيئان، نه گهر داواي دالدمو نه مانهت بكن و دهخالهتي بو بيهن، نه و لييان قبول دهكا و لييان خوش دهبي. (باليان) دريژي به قسه كاني داو گوتي: "جهنگاوهراني خاچدروشم حهز به مردن ناكهن و دهيا نه وي بژين، خو نه گهر بشزانين، كه له مهرگ زياتر هيچ چاره يه كي تر نييه، دهسا به خودا قه سه م، نه گهر وابي، نه وه، بهر له هه موو شتي منداله كاني خومان به دهستي خومان دهكوژين، ئنجا ژن و نافرته ي خومان له ناو ده بهين و مال و مولكمان دهسووتينين و نايه لين له ديناريكه وه تا درهه ميكتان پي بيري، ناشيه لين نه پياويكمان و نه ژنيكمان به ديل بيهن، كه نه وانهش هه مووي تهواو بكن، ئنجا (الصخرة) و (المسجد الأقصى) يش كاو له دهكهن، نه و جا دهگهراينه وه سهر ئيسلامه به ديلگيراوه كان و دهمانكوشتن، كه پينچ هزار ديلمان لايه. و هه موو ئارهل و ولاغي خوشمان دهكوشت، پاش نه مانه، وهك درنده تيتان دهكوتين و شهريكي مان و نه مانمان درتان بهرپاده كرد، سهوزو وشكي پيوه سووتابا، ئيدي نهوكات كه سمان خويني بز نه ده بوو، يان به سهربه رزي دهماينه وه، يانيش مردنيكي مهردانه دمردين".^{۱۲۷۲}

داواي نه مه، سه لاهه ددين نه نجومهني جهنگي خركرده وه، تا راو راويژي خويان له سهر داواكاريي (باليان) بكن و برياري به ناوهزو لهباري بو بدن. نه نجومهنيش به گشتي بريارياندا دالده بدرين و دهخالهتيان قبول بكرى، به مهرجي كاميان له شاره كه دا بمينيته وه، نه وه، به ديل له قه له م بدرى، كاميشيان له شاره كه به دهره كه وي، چ داراو چ نه دار، دهبي نه دينار بدات، ژنيش دهبي پينچ دينار بداو منداليش دوو دينار. سه لاهه ددين بهرامبهر به شارو قه لاكاني ديكهش، ههر هه مان ريساو رهفتاري نواندو هه مان نه و بره پارانه ي به سهر دا سه پاندين^{۱۲۷۳}، بو پاره دانه كهش چل پوژ موله تي ده دان و نه گهر له و ماويهش ترازابا، دهكران به بهنده (عهبد). سهره نجام به وه ي كه پاره نه بوو، يان نهيدا، به هه موويان گه يشتنه شازده هزار، به پياوو ژن و منداله وه، هه موويان به ديل گيران^{۱۲۷۴} و پوژي هه ييني ۲۷ ي مانگي رهجه بي سالي ۵۸۳ هـ /

1270 الكامل، ۱۱/۵۴۸. مفرج الكروب، ۲/۲۱۳. ابن العربي، تاريخ المختصر الدول، ص ۲۲۱.

1271 الكامل، ن، ص.

1272 الكامل، ۱۱/۵۴۹. مفرج الكروب، ۲/۲۱۴. ابن العربي، تاريخ الدولة السرياني، مجلة المشرق، ۴، ۵، ص ۴۶.

1273 النواير، ۹۱.

1274 الكامل، ۱۱/۵۴۹ - ۵۵۰. الفتح القسي ۱۲۷. الروضتين ۲/۹۰. العليمي، الأس الجليل ۱/۳۲۸.

١١٨٧ز، شارەكە درا بە سەڵاحەددین، وا پێكەوت ئەو شەو یادی شەوی (میعراج)بوو، بۆیە موسڵمانان زۆریان پێ خوشبوو^{١٢٧٥}. ئیدی بەو بۆنەییەو، سەڵاحەددین لەمسەر بۆ ئەو سەر شوورەکانی قودسی بە ئالای زەرد پازاندەو و بوبە پوژیکێ پرشنگذاری میژووی سەڵاحەددین.

ئا بەم جوړه، سەڵاحەددین لە پروکاری (حطین) و لەسەر دەروازەکانی قودس، بەو شیوەیەش کە خۆی دەیهوێ، تۆلەیی هەموو ئەو موسڵمانانەیی کردەو، کە لە شەپەکانی پێشتری خاچدروشاندا کوژرابوون و سووکایەتییان دەرەق کرابوو، کردیشی بە دەرسێکی میژوو، کە فەرمانداری جوامیر چۆن چۆنی ئاھەنگ دەگیڕێ و ئەوەشی بە بەلگەو سەلماند کە ولاتی پوژھەلاتیش خاوەن هیژو نازی خۆیەتی.^{١٢٧٦}

راستیش دەوێ، ئەوێ لە غەزای قودسدا پووی دا، لە غەزای شارەکانی دیکەشدا ھەر بەو جوړه بوو، تەنیا جیاوازییەکی کەم نەبێ، کە ئەویش بە پێی بەرەقانیی ئەم شارەکە، یان ئەو شارەکە پووی دا. سەڵاحەددین، ئنجا کەوتە قایمکردنی قودس، تا جاریکی دی، دوزمن بۆی داگیرنەکریتەو، بە تایبەتیش دواي ئەو نەکسەییە کە بە ھۆی داگیرکردنی شاری (عکا) و پروخاندنی (بیت المقدس) ھو، بە سەر سوپای سەڵاحەددیندا ھات، ئەو بوو کاتی خاچدروشان (عکا)یان داگیرکرد، لایەکی (بیت المقدس)یشیان پروخاند، چونکە لە (عکا)و (نزیکو) (عکا)یش بەشیکی لە (بیت المقدس). ئەمەش کاری کردە سەر وری خەلکی شارەکە، چونکە لەو دەترسان ئەوێ ریشارد شیردل بە سەر (عکا)ی هیڤا، شارەکەیی ئەوانیش وھا لێ بکا، بەلام باشبوو هیژری میر (حسام الدین أبو الھیجاء السمین) لە میسرەو گەیشتە ناوچەکەو خەلکەو وریان بەرزبوو و ھۆشیکیان بە بەردا ھاتەو^{١٢٧٧}. کاتیکیش سەڵاحەددین ھاتە شارەکە فەرمانی دا قایمکار بکری و شوورەکانی چاک بکریتەو و جیگا پزیو کۆنەکانی تازە بکریتەو، ئەو جا کەندەکی بەدەوردا لێ دا، ھەر تاوەرەشی سپارد بە میری چاک بکاتەو و ھەموو میرەکان لەم بنیادنان و قایمکردن و شوورە تازەکردنەو ھەدا بەشدارییان کرد. (الملك الأفضل)ی کوپی، لە لای دەرگای (عمودا) وە تا دەرگای (الرحمة)ی بەرکەوت. (عزالدين مسعود)ی ئەتابەگیش لە موسڵەو کۆمەلێ وەستای گەجسازیی پسیپو کۆمەلێ بەردتاشی چاک بۆ نارد. ئەمانە لەوێ تاوەرێکیان بونیادنا و لەم کاردا میرگەلی دیکەش کۆمەکیان پیکردن^{١٢٧٨}.

سەڵاحەددین خۆیشی بە ھێستەرەکی خۆی بەردی دەکیشا و بەردەکانیشی لە جیگای دوورەو دەھینا، بەو جوړه بوو بە رابەر، خەلکەو خوشیان دەویست و چاویان لێ دەکرد، بە تایبەتیش سەربازەکانی، "ئیشکەر کریکاری لەخۆی خپر کردەو، ئەو ئیشەیی بە چەند پوژ تەواو ببوایە، ئەوان بە پوژێ تەواویان دەکرد"^{١٢٧٩}. تا شارەکیان ھەندێ قایم و سەخت کرد، ریشارد، زەفەری پێ نەبرد و بۆی نەگیرا، ھەرکە بەمەیزانی وەسفی سەختی و قایمی شارەکیان بۆ کرد، گوتی: "تا سەڵاحەددین زیندو و بێ و ئەیبوویان و موسڵمانان یەك بن، ئەم شارە گەمارۆ نادری"^{١٢٨٠}.

٦. گەمارۆ بەناویانگە کە ی شاری (صور):

چیرۆکی ھاتنی (مەریز کۆنراد مۆنتفرت) بۆ شاری (صور)، پاش ئەوێ کە سەڵاحەددین شاری قودس و (عکا)ی گرت، ھەر وەکو چیرۆکی ھاتنی (بالیان) بۆ قودس وایە، وەلێ ئەو کاریگەرییەیی لە ھاتن و گەیشتنی (مەریز) کەوتەو، گەلێ قوولتر و بە تینتر بوو لەو کاریگەرییەیی لە ھاتنی (بالیان) کەوتەو. مەریزی فەرماندار، کاتی گەیشتە شاری

1275 الكامل، ن. ص. النوادر، ٨٢. الفتح القسي، ن. ص. ابن العبري، تاريخ المختصر الدول، ٢٢١. مفرج الكروب، ٢/٢١٥. السلوك، ١/٩٦. شفاء

القلوب، ١٢٩. العلمي، الأوس الجليل، ١/٣٣٠.

1276 رنسيمان، تاريخ الحروب الصليبية، ٢/٧٦٥.

1277 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي، ٥٦٢.

1278 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي، ٥٦٤.

1279 الكامل، ٧٤/١٢.

1280 ن. م. ص ٧٥.

(صور)، جهنگاوهرهکانی ئەو شارە وەرەیان بەردابوو و هیچ ئومێدیکیان نەمابوو، تا خەریک بوون نامە بۆ سەلاحەددین بنووسن و دەخاڵەتی بۆ ببەن و داوای دالەدی لێ بکەن^{١٢٨١} بەلام کە مەریز گەیشته شارەکە، نەهێشت ئەو کارە بکەن و، گیان و وەری بە بەردا هێناوه، پاراستنی شارەکەشی بۆ زامن کردن و هەر سەرودە و سامانیکیشی لەگەڵ خۆیدا هێنابووی بۆی بەخت کردن، بەمەرجی شارەکە و دەور و پشتهی شارەکە تەنیا بۆ خۆی بێت و بەشی کەسی پێوە نەمیێ. خەلکی شارەکە قیوولیان کردو بەم مەرجە قایل بوون، ئەویش ئەم بەلێن و بەلێنکارییە پێ مۆکردن. ئەوجا دەستی کرد بە پێکخستنی میکانیزمی بەرفەقانی و قایمکردنی شارەکە و قوللە و سەنگەری چاک کردەوه و شوورەکانی بەهێزکرد و وەهای لێ کرد زیاتر بەرگە بگری^{١٢٨٢}. پاشان کەندەکی لە پروکاری پۆژەهلاتی شارەکە لێ دا، کە تەنیا لەو پروکارەوه شارەکە بە کەنارەوه دەگەیی، ئەو کەندەکە لە دەریاوه. بە وشکانیدا. دەگەیشتهوه دەریا و شارەکە وەکو دوورگە لێ هات و هەر دەتگوت گەمەکە و لەناو ئاودا وەستاوه، کەس نەیدەتوانی بیگات و لێی نزیک بێتەوه^{١٢٨٣}.

راستیش دەوی، خاچدروشمان بەر لەم پروداوه شاری (صور)یان قایمکرد. (ابن جبیر) کە لە سالی (٥٧٩هـ/ ١١٨٤ز) دا، بۆ ئەمشارە هات، وەها وەسفی دەکا و دەلی: "شاریکە بۆ سەختی و قایمی نموونەیه و دەسدایی و گەدایی کەس ناکات و مل بۆ کەس شوێ ناکات، فەرەنگ بۆ ئەوه ئامادەیان کرد ببی بە دالەدی پۆژی لێقهومانیان و کردیان بە کاروانسەرای سەر سەلامەتی خۆیان". (ابن جبیر) لەسەری دەروا و دەلی: "هەرچی سەختی و قایمییه کەیهتی ئەوه سەر سوپهینه، چونکە دوو دەرگای لە سەر بەژ هەیه و دەرگایەکی ش لەسەر دەریا، تەنیا لەیه ک لاوه نەبی، دەرنا دەریا دەوری هەموو شارەکە داوه، ئەوهی لە بەژەوه بۆی بجی، دەبی لە سێ تا چوار دەرگاوه تیپەر ببی، ئەم لاو ئەولای دەرگاکانیش دیواری بەرزن. هەرچی دەرگای سەر دەریاکەیه، ئەوهیان دەکەوتتە نیوان دوو تاوهرهوه و دەچیتەوه سەر بەندەرەکە، شاری سەر دەریای عەجیبەسەیری وەها قەت نەبووه و نەبیس تراوه. شووری شارەکە لە سێ لاوه دەوری داوه، لەلای چوارەمهوه، بە دیواریکی گەچ گیراوه. کەشتییهکانی بەژێر شوورەکەدا دەرپۆن و لەوی لێنگەر دەگرن. زنجیریکی گەوره و ئەستور لەسەر بۆ ئەوسەر هەردوو تاوهرهکە وەک تەناف پیکهوه بەستوووه، تا بە ئاسمانهوه بی، هیچ گەمەک نەتوانی نەبجی و نەدەرچی. بایەخی چاک و لەباری ئەم بەندەرە، تا بلێی سەیری سەمهههیه^{١٢٨٤}. ئەم گەرۆکە خۆی چوو تە ناو شاری (صور)هوه و پازدە پۆژی لەوی بەسەر بردووه، کە هیشتا شارەکە بە دەست خاچدروشمانهوه بووه.

هەرچی (القزوینی) یه، ئەوه، ئەو بە کورتی باسی دەکات و لەبارە شوورەکەیهوه دەلی: "بەشیوهیهکی سەیر دەوری بەندەرەکە داوه"^{١٢٨٥}. هەموو لایەکی، دەریا دەوری داوه، لای چوارەمی نەبی کە دەرگای تێدایه^{١٢٨٦}، پێگە شارەکە لە سەر وشکانی زۆر قایمه و سێ لاکە تری دەریایه، زەمینەشی بەرزە و پێگای سەر وشکانییه کەشی ئەم دیوو ئەو دیوی دەریایه، بە پانیی پێگاکە، کەندەکیکی تێدایه و بە هەوههسی خۆیان قوولیان کردووه و دەستیان لێ داگرتووه^{١٢٨٧}. لەبەرئەوه کەس بە شیوازی شەری کۆن و پێگای گەمارۆی دواکەوتوو نەیدەتوانی بەسەر شاریکی وەک ئەم شارە

1281 ن. م. ٥٤٤/١١.

1282 ن. م. ٥٥٣. مفرج الکروب، ٢/٢٠٩.

1283 مرآة الزمان، ٨/٤٠٠. الكامل، ١١/٥٥٣. الروضتين، ٢/١١٩. شفاء القلوب، ١٥١.

1284 رحلة ابن جبیر، ٢٧٨. رحلة بنيامين، المطبعة الشرقية، بغداد، ١٩٥٤، ص ٩١-٩٢. الحمیری، الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقیق، د. إحسان عباس، مكتبة لبنان، بیروت ١٩٧٥، ص ٣٦٩. (ئەم شارە بۆ ماوهی حەوت مانگ قارەمانانە وەستا و پێگای بە ئەسکەندەر نەدا لێی بجیتە پیش. بەرلەوهش پێگای بە داگیرکەرانی عێراقی دێرین نەدا بچنە ناوی). د. فیلیب حتی، صانعوا التاريخ العربي، طبعة دار الثقافة، بیروت ١٩٦٩، ص ١٨٧.

1285 آثار البلاد، ٢١٧.

1286 معجم البلدان، ٣/٤٣٣.

1287 الفتح القسي، ١٥٧.

قایمکراوه دا زه فەریڤنی و سەرکەوێ، چونکە باری تۆبۆگرافیای شارەکه تا بلیی سەخت و یاخیی بوو، نەخاسمە پڕیش بوو لە خاچدروشمەن و لە جەناگاوەرهکانیان، چونکە سەلاحەددین کە شارەکانی دەرگرت، پێگای بە خەڵکەکه دەدا، کۆچ بکەن و بپۆن بۆ (صور) و دەخاڵەتیشی لێیان قبوڵ دەکرد. لەم بارەیهوه (العماد) دەلی: "شاری (صور) هەموو ئەوانە ی لە خۆ گرتبوو، کە لە قودس و شارەکانی کەناراوەکانەوه پەویان دەکرد"^{۱۲۸۸}. بێ گومان، ئەو خەڵکە لەبەر قایمی شارەکه پەویان تی دەکرد، پاشتریش شارەکهیان پتر قایمکرد، تا وای لێهات، "دەرگاکانی دادەخران، هەموو لایەکی پڕ بووبوو لە پەنابەر، گروپ گروپ بەیه کدا چوو بوون و قوللە و تاوەرهکانیشی پڕ بووبوو"^{۱۲۸۹}.

میژوونوسان دەلێن: خواسای شەرو کوشتار لەسەر باسکهکه پەوی دەدا، ئەو باسکه، لە پەدەستەکه و وشکانییەکی بەیه ک دەگەیا، "چونکە شارەکه لەناو دەریاکەدا لە لەپی دەستی مرقۆ دەچوو، باسکهکەش دەگاتە بەر و بە وشکانییەوه نووساوه، دەریاکەش هەردوو تەنیشتی باسکهکە گرتووه"^{۱۲۹۰}. کوشتاریش کە بقیەمایە لەو جیگا تەسکه دا دەقەوما، ئەمەش هۆیک بوو لە هۆیکەکانی بەزینی موسلمانان و سەرئەهەوتیان.

سەلاحەددین، لە شاری (عکا) وە بەخۆی و سوپاکەیهوه کەوتەپێ و بۆ پۆژی نوێ پەمەزانی سالی ۵۸۳هـ / ۱۱۸۷ز، گەیشته جێ و "چەندین پۆژ مایەوه، ئەوه، هەر ییری دەکردهوه و تەکییری دەکرد و پرسیاری لە خەڵک دەکرد و پراویژی پێ دەکردن" کەچی بکاو چی نەکا.

(سيف الدين المشطوب) سەرکردهی دواکارانی گرتنی (صور) بوو. ئەو دنی سەلاحەددینی دەدا، هێرش ببوو شارەکه بگرێ "هەناسەیهک وچانی نەدەدا و پەلهی لی دەکرد و دەیگوت: چاوەروانی خراپە، هەل بە تەکان دەقۆزیتەوه، نەک بە مانەوه و چاوەرێ کردن". سولتانیش بە قسە ی کرد و سوپای سەر بەرزی خۆی تەیار و ئامادەکرد و پشتی بە خودا بەست و بە خۆی و ئۆردوگاکیهوه گەیشته شاری (صور)، دووێک لە شوورەکیهوه سەربازگی سازدا، یاری و کۆمەکیشی بۆ هات، ئەوجا "ئامرازو ئامیری گەمارۆی لی دامەزراندو، مەنجەنیقی گەوره و گچەکەشی بە زۆری دەسەبەرکرد". ئەوجا، لەشارەکه چوو پێش و لە بیست و دووی مانگدا بە سوپایەکهوه. کە دەتگوت گەلە شیرە و بەناو بێشە و جەنگەلدا هەلمەت دەبا، دەوری شاری گرت و^{۱۲۹۱} جەنگاوەران دەستیان کرد بە کوتانی شوورەکان و مەنجەنیقیان لی خستە کار و کەوتنە بەردباران، دەبابەکانیش لە پیگەکانی خۆیانەوه، ئاوربارین و چەرخیان خستە گەپو کلپە ی ئاگرەکانیان لە ئاسمانەوه، وەک هەلۆ، لەسەر چنگ و بەسەر شارەکه دا دادەبەزین. شەرەکه درێژە ی کیشاو گەمارۆکە تەنگتر کرایەوه^{۱۲۹۲} هەموو جۆره چەکیکیان خستە کار، بە تاییەتیش ئامیری ئاگرهواویشتن و بەردەهەلدان^{۱۲۹۳}.

سەلاحەددین (مارکی مونتفرات) ی باوکی (کۆنراد) ی فەرماندارەکی (صور) ی لە دیمەشقەوه لەگەڵ خۆی هینابوو، هینای بەرامبەر بە شوورە ی شارەکه رایگرت تا کۆرەکی ببینی، هەرەشە ی ئەوهشی لی کرد، گەر شارەکه بە دەستەوه نەدا، ئەوا باوکی دەکوژێ. بەلام (کۆنراد) ئەو سۆزی باوکیەتییه ی نەبوو، باوک و فرزند ی کاری تی نەدەکرد. گرنگ بە لای کۆنراوەوه باوکی نەبوو، بەلکو بەجی هینانی ئەرکی سەرشانی خۆی و پاراستنی شارەکه ی بوو، چونکە ئەو، خۆی بە سوارچاکیکی خڕستیان دادەنا. وەک پنیسمان دەلی،^{۱۲۹۴} چۆن شاریکی پڕ لە خاچدروشم و جەنجالی قایمکار دەگۆریتەوه بە کابرایەکی بە تەمەنی پیرو پەککەوتە ی وەکو باوکی؟! لەبەرئەوه گویی بە هەرەشە ی

1288 ن، م، ۱۵۴. مرآة الزمان، ۳۹۸/۸.

1289 الفتح القسي، ۱۵۶.

1290 الكامل، ۱۱ / ۵۵۴. ابن العبري ۲۲۱.

1291 الفتح القسي، ۱۵۴.

1292 ن. م. ص ۱۵۸.

1293 الكامل، ۱۱ / ۵۵۴.

1294 رنسيمان، تاريخ الحروب الصليبية، ۷۶۳/۲.

سه‌لا‌حه‌ددين نه‌ده‌دا، نه‌خاسمه ده‌شيزاني سه‌لا‌حه‌ددين زور به‌زه‌يي به پيرو ئيفتاده‌دا ديتته‌وه‌و نازاري ديل نادا، واتا پشت نه‌ستور بوو له‌وه‌ي، كه سه‌لا‌حه‌ددين باوكي ناكوتی.

سه‌لا‌حه‌ددين، ناچار بوو پلاني به نوره له شه‌ره‌كه‌دا بخاته كار، تا هر كومه‌له‌ي بو ماوه‌يه‌ك شهر بكات، كه ماندووش بوو، كومه‌ليكي دي جيگاي ده‌گريته‌وه‌و "شه‌ره‌كه‌ش پچر پچر نابي، به‌رده‌واميش ده‌بي"، سه‌لا‌حه‌ددين، كه‌س و كاره‌كاني خويشي له‌و شه‌ره‌دا نوره به نوريان ده‌كرد و هر كومه‌له‌و خزميكي نزيكي خوي فه‌رمانده‌يي ده‌كرد، به‌نمونه، وه‌ك (الأفضل علي) ي كوپي و (الظاهر غازي) ي كوپي و (الناصر بن أيوب) ي براي و (تقي الدين عمر)^{۱۲۹۵} ي برازي. وه‌لي نه‌م شيوازه شه‌ره‌و به‌كارهيناني چه‌كي قورسه‌ش، هيچي بو نه‌كراو كاري له‌شاره‌كه نه‌كرد و شاره‌كه به‌ده‌ست خاچدروشمانه‌وه مائه‌وه، هو‌ي نه‌وه‌ش جگه له سه‌ختي و قايمي شاره‌كه‌و، زوري به‌گريكاران و ته‌نگي جيگاي شه‌ره‌كه، نه‌وه‌ش بوو، وه‌ك. العمادو ابن الأثير. ده‌لين. سه‌ربازاني سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين، به غه‌زاي ناسان و سه‌ركه‌وتني خيرا راهاتبون، واتا، شه‌ري سه‌خت و به‌كيش بي، بو سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين زحمته له سه‌ري پروت. نه‌م شه‌ري بويه بي زحمته بوو، چونكه شه‌ره‌كه سه‌خت بوو، دريژه‌ي ده‌كيشا، له‌به‌رته‌وه كه ماندوو ده‌بون، به سه‌وه‌سي خويان شه‌ريانده‌كرد و خه‌لكي ده‌يناسين كه شاريكيان گرتبا، نه‌وه نه‌و شاريان به ده‌ستوردي گرتوه‌و شه‌ري دري‌خايه‌نيان تيدا نه‌كردوه. نه‌م شه‌ره‌ش كه دريژه‌ي كيشا و شاره‌گيرا، ئيدي ئه‌مانيش وه‌ستان و سه‌سه‌له‌ي دريژه پيدانيان نه‌ماو بيزار بوون^{۱۲۹۶}. (ابن الأثير) ده‌لي: كه جه‌نگاوه‌ره‌كان ديتيان مه‌سه‌له‌ي گرتني (صور) به كيشه، بي‌زل بوون و داوي وازه‌نيان كرد.^{۱۲۹۷}

راستيشته ده‌وي، راهاتن له سه‌ر غه‌زاي ناسان. وه‌ك نه‌م دوو ميژوونوسه باسي ده‌كن. نه‌گهر بو هه‌ندي شار بوو بي و لوا بي، بو زوربه‌ي زوري قه‌لاو قايمكاره‌كان و شاره قايمه‌كان نه‌بووه نه‌لواوه، واتا نه‌وانه‌ي كه سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين، تا گرتيان تالويكي زوريان به قوپگدا كراو. خوينيكي زوريشيان له پيناويدا به‌خت كرد. خو جه‌نگاوه‌ران و فه‌رمانده‌كاني سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين قه‌تو قه‌ت دريغيان نه‌كردوه، بگه له گرتني نه‌و شاره‌شدا، كه له‌وپه‌ري سه‌ختي و قايميدا بوون. به‌لگه‌ي نه‌م قسه‌يه‌ش نه‌م شه‌ري (صور) ه، كه دوو مانگ كه‌مارويان دا. هه‌روه‌ها هر به نمونه، قه‌لاو قايمكاري (برزيه) كه به‌نووكي شاخيكي سه‌خت و سه‌ركه‌شه‌وه دروست كرا بوو. نه‌م قه‌لايه، چ موسولمان و چ فه‌ره‌نگ به نمونه‌ي قه‌لاي قايمكار ناويان ده‌برد^{۱۲۹۸}، سوپاي ئه‌يوييان له گرتني (برزيه) دا ده‌ماخيان سووتاو ناره‌ق و خوينيكي زوريان به‌خشي و له گرتنيدا هه‌موو جوړه چه‌كي‌كيشيان به‌كارهينا^{۱۲۹۹}. جگه له‌وانه، پلاني شه‌ري به نوره‌شيان په‌يره‌و كرد^{۱۳۰۰} تا گرتيان و چوونه ناوي.

نه‌م (ابن الأثير) ه‌ي كه سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين به‌كه‌مه‌ترخه‌م و پشتسارد له قه‌له‌م ده‌داو ده‌لي: له‌به‌رته‌وه‌يه فيري شه‌ري قورس نه‌بووه، به شه‌ري ناسان ناشنايه، كه‌چي هه‌ر خوي له باسي گرتني (برزيه) دا، ده‌لي: سوپاي سه‌لا‌حه‌ددين له گرتني (برزيه) دا شه‌ريكي قاره‌مانانه‌يان كرد، دنياش زور گهرم بوو، خه‌لكه‌كه په‌ريشان بوون، كه‌چي سه‌لا‌حه‌ددين به چه‌كه‌وه، به سه‌رياندا ده‌گه‌راو ده‌ستخوشي لي ده‌كردن و هاني ده‌دان. نه‌ك هه‌ر خوي، (تقي الدين) ي برازيشي هه‌ر به‌و جوړه^{۱۳۰۱}. تا سه‌ره‌نجام توانيان قه‌لاكه بگرن و بچنه ناوي "قه‌لايه‌كي سه‌ركه‌ش بوو، به ئاسمانه‌وه، له‌به‌ر به‌ري،

1295 الكامل، ۱۱/۵۵۴.

1296 الفتح القسي، ۱۵۹.

1297 الكامل، ۱۱/۵۵۵.

1298 معجم البلدان، ۱/۳۸۲. النوادر، ۹۲. الفتح القسي، ۲۴۸. (سه‌يريكي لي‌كولنه‌وه‌كه‌ي خوشمان كه له ژير سه‌رديري "مسؤلية صلاح الدين في

فشل حصار صور" دا نوسيومانه) بكه. المجلة العربية للعلوم الانسانية، المجلد ۷، العدد ۲۶، ۱۹۸۷، مجلة كلية الآداب جامعة الكويت.

1299 الكامل، ۱۲/۱۵.

1300 النوادر، ۹۲. الفتح القسي، ۲۴۹. الكامل، ۱۲/۱۵. الروضتين، ۲/۱۳۱. ابن العديم، ۳/۱۰۵. مفرج الكروب، ۲/۲۶۵.

1301 الكامل، ۱۲/۱۵.

لەبەرئەو دەتوانىن بە ئاسانى قسەكانى (ابن الأثير) بەرپوى خۇيدا بدەينەو، ھەرچەندىشە باقىمەنى قەلاكانى دىكە، ۋەك قەلاكەى (برزىة) نەبوون. بەلى سوپاى ئەيويىيان ھەندى لە شارو قەلاكانىشى بە سانايى گرتوۋ. بەپراى ئىمەش كىشانەو سىپاى سەلاھەددىن لە (صور) كارىكى ئاقلاڭنە بوو، چونكە سەربازانى ئەيويىيى، نەيانتوانى شارەكە بگرن. (ابن الأثير) یش، كە بەتۈندى دەرھەق سەلاھەددىن دەوئ، ئۇبالى دۇراندنى شەرەكە دەخاتە ئەستۈى سەلاھەددىن، كەچى ئەو بوو، پىش كەمى، خستىيە ئەستۈى سوپاكەى و دەلى: خەتاي كەس نەبوو، خەتاي سەلاھەددىن نەبى، چونكە ئەو شارەكەى پركرد لە سەربازانى فەرەنگو لە (عكا) و لە عەسقەلان و لە قودسەو زەلامى زۆر و كۆمەكى دارايى بى حسابى بۇ نارد. سەلاھەددىن دەخالەتى لى قبول دەكردن و لە (صور) دالەدى دەدان. ھەرچى سوارچاكانى فەرەنگى كەنارائەكە ھەبوون و سەرسەلامەت دەرچوون، بە خۇيان و سەرۋەت و سامانى خۇيان و سامانى بازگانەكانىشەو نىردران بۇ (صور)^{۱۳۰۳}.

من وای بۇ دەچم، ئەگەر سەلاھەددىن قورسايى خۇى بختابايە سەر (صور) و سوور ببوايە لەسەر گرتنى شارەكە، ئەو لەو بارەشدا نەيدەتوانى شارەكە بگرن، ھەر ۋەھاش دەرچو كە دەلىم. ئەوسا ھەلى غەزووى شارەكانى سەرەنارو شارەكانى ناوۋەشى لە دەست دەچو، كە سەرەكەوتنى يەك لە لوا يەكى تىدا بە دەست ھات. سەلاھەددىن لە سەر (صور) پىي داگرتبا، ھەلمەتى سىيەمى خاچدروشمەن، لەوئ دەرپەپەراند، ۋەك چۆن لە (عكا) دواى سى سال دەرپەپەراند، كە (عكا) بە دەست مۇسلمانكانەو بوو و حوكمى خاچدروشمەنى بە سەرەو نەبوو. واتە ئەگەر سەلاھەددىن، ھەر بە دەورى (صور) دا سوپاكەى خۇى مۇل دابا، ئەو نەيدەتوانى و بۇى نەدەكرائەدەپەرزا ئەو شارانە بگرن، كە گرتنى. لەبەرئەو سەلاھەددىن نەيويست دەستى لە بن ھەمانەكە دەرچى، لەبەرخاترى شارى (صور) و، نەيەشت ھەموو شت بىي بە قوربانى (صور)، بەلكو ناچار بوو ئەم شارە. بەو گرنگىيەشى. بكا بە قوربانى غەزاكان و دەستخستنى شارەكانى تر. راستىشت دەوئ، ئەوۋى. لەبرى. (صور) دەستى كەوت، دەستكەوتگەلى زۆر گرنگ بوون. بە ھەر حال كارئاسانى كردنى سەلاھەددىن بۇ شارە گىراۋەكان و پى پىدانی خاچدروشمەكان، بەو زۆرىيە لە (صور) جىگای خۇيان قايم بگەن و، پەگى لى داکوتن، بوو ھۆيەك لە ھۆيەكانى بە ھىزرتربوونى شارەكەو سەختتر بوونى خۇپاگرى و بەرەقانىيى خاچدروشمەن و كۆلنەدانىيان، سەرەنجامىش، ھەلەيەكەو كراو لەسەر ئەم فەرماندارە ھاتە تۆماركردنى.

خۇ دەبى پرسیارىكىش بگەين، بلىين، باشە، ئەدى سەلاھەددىن ئەو ھەموو دىلە زۆر و زەبەنەى خاچدروشمەنى چى لى كردبا؟ ئايا دەبوو، ھەر دىلى كەوتبايە دەست لە شەرەكانى بىكوشتبە؟ يان بە دىلى گلىان بداتەو؟. جا كەوابى، دەشبوو دالەو خانەو خۇراك و كەلوپەلىش بۇ ھەموويان دابىن بكا، كە ئەمەش دارايى و خەرچىكى زۆرى دەويست. راستىيەكەشى ئەوۋىيە، سەلاھەددىن ھىرو ھىزى لای ئەو بوو شارگەلى مۇسلمانان ئازاد بكات و حوكمى خاچدروشمەنى تىدا نەھىلى، ۋەلى بە دروستى ھىزو ئاۋەزى بەلای ئەو نەبوو، ئەمانەى بەرەو شارى (صور) دەرپان دەكاو لەوئ مۇل دەبن، چ كىشەيەكى بۇ ئايندە لى دەكەوئتەو، پەنگە نىازى ئەوانەشى نەزانیيى، كە ئەو شارە دەكەن بە مۇلگەو پىگەى خۇقايمكردن و پاشانىش كىشەى بۇ پەيدا دەكەن. قايمكارىيى خاچدروشمەن لەو شارە ئەنجامان دا، كارىكى وای كرد، پەنجە پەنجە لەگەل سوپاى سەلاھەددىندا بكا و خۇى رابگرن و زىاترىش پىي لى رابكىشى.

جگە لەوۋەش شارى (صور) پىشتى و الایەو دەرپايە، لە دەرپاۋە، زۆر بە ئاسانى ئازووقەو بارو بارخانەى لە ئەورپاۋ (قبرص) و مىرنشېنە كرستىيانەكانى دىكەو بۇ دەھات. بەلى كۆمەك بۇ سوپاى ئەيويىيانىش دەچو، لەسەر و شكانىيەو

1302 الفتح القسي، ۲۴۸.

1303 الكامل، ۱۱/۵۵۵-۵۵۶. الروضتين، ۱۱۹/۲. مفرج الكروب، ۲/۲۴۵.

به دهستان دهگه‌یشت، به‌لام نه‌و کۆمه‌که‌ی گه‌می‌ه‌کان له (عکا) و به‌یروت و جبیل‌ه‌وه‌ بۆیان ده‌هێنان، که‌شتیه‌کانی خاچ‌دروشان نه‌یان‌ده‌هێشت بگاته‌جی. ۱۳۰۴

له‌م باره‌یه‌وه‌، سه‌لاحه‌ددین، له‌ نامه‌یه‌کدا، که‌ بۆ (سیف‌الاسلام) ی‌برای نووسیوه‌، باسی (صور) ده‌کاوه‌ ده‌لی: "ئه‌گهر ده‌ریا پشته‌ی قائیم نه‌کردباو کۆمه‌کی پێ نه‌کردبا، گه‌می‌ی بێ شوماری بۆ نه‌هاتبا، نه‌وه‌، لغاوم ده‌کریو داممه‌مرکانده‌وه‌". ۱۳۰۰ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، سه‌لاحه‌ددین، هاو‌پرای نه‌و که‌سانه‌ نه‌بوو، که‌ داوای کشانه‌وه‌یان ده‌کرد. به‌ نموونه‌، (ابن‌الاثیر) ده‌لی: نه‌وانه‌ی داوای کشانه‌وه‌یان ده‌کرد، میرو داراو ده‌وله‌مه‌نده‌کان و نه‌وانه‌ش بوون که‌ کۆمه‌کی دارایی و مالیان به‌ سوپا ده‌کرد، چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسان، ئه‌گهر سه‌لاحه‌ددین له‌وێ ئۆردوگا هه‌ڵبداو سه‌ربازگه‌ی ئی دامه‌زرێنی، داوای قه‌رز له‌وان بکا، بۆ ئه‌رك و مه‌سره‌فی سوپا. ۱۳۰۶ سه‌لاحه‌ددین هاو‌پرای پیاو‌چاکان و له‌ خواترسانی به‌ نموونه‌، وه‌ک (ضیاء‌الدین عیسی‌اله‌کاری، عزالدین جوریدیک و حسام‌الدین طمان) ۱۳۰۷ بوو. واتا سه‌لاحه‌ددین ده‌یه‌ویست تا ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش، ده‌وری شاره‌که‌ به‌ سوپای خۆی بته‌نی و پیری له‌وه‌ کرده‌وه‌، له‌ داراو میرانی ده‌وله‌مه‌ند، قه‌رز بۆ ئه‌رك و مه‌سره‌فی گه‌مارۆدان و هه‌ریگری، به‌لام نه‌و میرو ده‌وله‌مه‌نده‌، وازیان نه‌هێناو هه‌ر داوای لادانی گه‌مارۆیان ده‌کرد. نه‌وه‌تا (العماد) ده‌لی: "سه‌لاحه‌ددین، بگه‌یشتایه‌ته‌ سه‌رئیسقانی، تیزتر ده‌بوو، ده‌ماریگرتبا، توندتر ده‌بوو، به‌دلیش شتیکی کردبا چاکتری ده‌کرد، به‌ دنده‌ان پرایده‌گرتن و دهنی ده‌دان خۆپاگرین، به‌ چاوتیری و ده‌ست به‌ خیری یه‌کی ده‌خستن و به‌هیزی ده‌کردن و هیزی پێ پهیدا ده‌کردن و پێی ده‌گوتن: خودا فه‌رمانی پیمان داوه‌، سه‌بر بگرین، سه‌بریش به‌بێ سه‌روم‌پێ نایه‌ته‌دی، ده‌ که‌واته‌ سه‌بر بگرن، سه‌رده‌که‌ون و سه‌رفراز ده‌بن، له‌سه‌ر سه‌بریش بپۆن، غه‌زاتان به‌ ده‌سته‌وه‌ دێ و ده‌رگای شارانتان بۆ ده‌کرێته‌وه‌". ۱۳۰۸ به‌لام پاشان "به‌نا به‌دلی" ۱۳۰۹ به‌ برپاری نه‌نجومه‌نی جه‌نگه‌که‌ی قایل بوو و موافقه‌تی کردو دلی نه‌هات له‌ پووی برپارو ئیراده‌یاندا بووه‌ستی، ئیدی نه‌وه‌بوو فه‌رمانی دا ئامرازو ئامی‌رگه‌ی گه‌مارۆیان هه‌له‌وه‌شاندوه‌وه‌ پێچایانه‌وه‌، نه‌وه‌یشیان بۆ بارنه‌کرا سووتاندیان، له‌ دواوای مانگی (شوالی ۵۸۳ه‌/ به‌رای سالی ۱۱۸۸ز) دا، شاری (صور) ی‌جی هێشت و پووی کرده‌ (عکا) و پێگای به‌ میره‌کانی دا هه‌ریه‌که‌و بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ولاتی خۆی، به‌مه‌رجی دوا‌ی زستان بگه‌رێته‌وه‌ بۆ مه‌یدان. ۱۳۱۰

به‌لی، ئه‌م نه‌کسه‌یه‌ی پاش هه‌ردوو سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (حطین) و (القدس) سوپای ئه‌ییوبیانی سارد نه‌کرده‌وه‌ و وه‌ی به‌رنه‌دان، ئه‌م سوپایه‌، سه‌رباری نه‌وه‌ش، له‌ غه‌زای قه‌لاکارو شاره‌کانی بن ده‌ستی خاچ‌دروشان له‌ په‌وشی خۆی نه‌وه‌ستا. قه‌لاو قایم‌کارو شارگه‌ی دیکه‌ی ئازاد کرد، که‌ زۆر گرنگ بوون. به‌ نموونه‌ وه‌ک: (صفد، کوکب، الکرك، برزیه‌و صهیون) و هی دیکه‌ش. ده‌بێ نه‌وه‌ش بزانی، ئه‌م شکسته‌ی له‌ نزیک شووره‌کانی (صور) دا پووی دا، بووه‌ بادانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ میژووی سوپای ئه‌ییوبیانی که‌ له‌مه‌ولا ده‌ییبین. ۱۳۱۱

1304 الفتح القسی، ۱۶۱. النوادر، ۸۴. الکامل، ۱۱/ ۵۵۴-۵۵۵. الروضتین، ۱۱۹/۲. ابن‌العبری، ۲۲۱. مرآة‌الزمان، ۴۰۰/۸. النجوم‌الزاهرة، ۳۸/۶. (ده‌رباره‌ی ته‌گبیرو فروفیللی خاچ‌دروشان بۆ له‌ناویردنی که‌شتیگه‌ی ئه‌ییوبیان، بنۆره: کلاری روبرت، فتح‌القسطنطنیه‌ علی‌ید الصلیبیین، ط/ ۱۹۶۴. ص ۷۶-۷۷).

1305 صبح‌الأعشی، ج ۷، ص ۲۴، ۳۴۱.

1306 الکامل، ۵۵۶/۱۱.

1307 الروضتین، ۱۱۹/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۵/۲-۲۴۶.

1308 الفتح‌القسی، ۱۵۹. الروضتین، ۱۱۹/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۶/۲.

1309 البداية‌والنهاية، ۳۲۷/۱۲.

1310 الکامل، ۵۵۶/۱۱. الفتح‌القسی، ۱۷۵. زبدة‌الحلب، ۱۰۰/۳. الروضتین، ۱۲۰/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۶/۲. السلوک، ۹۷/۱.

1311 Pool- saladin, p.241. د. سعداوی، التأریخ‌الحربی، ۱۹۸. د. عبدالقادر‌الیوسف، علاقات‌بین‌الشرق‌والغرب، ص ۱۴۳. قدری‌قلعجی،

صلاح‌الدین‌الایوبی، قصة‌الصراع‌بین‌الشرق‌والغرب، دار‌الکاتب‌العربی، مطابع‌شركة‌المطابع‌الحديثة، بیروت، ۱۹۶۶، ص ۳۶.

راستیشت دهوئ، شکستی له کیسچوونی شاری (صور) پروداویکی ترسناک بو، چونکه ئیدی ئەم شارە بوو مۆلگە ی خربوونەوهی جەنگاوهرانی خاچدروشم، که له بهرهکانی دیکە ی جەنگەوه هەڵدەهاتن و خۆیان دەدزییهوه،^{۱۳۱۲} هەروەها بۆ ئەو خاچدروشمە تازانەش که له ئەوروپاوه دەهاتن. له هەموویشی خراپتر، ئەوەبوو که شاری (صور) کرا به گورگەل و له گیانی (عکا) بهردرا، لهگەڵ ئەو هەموو خەبات و خۆفیداکارییهش که سوپای سەلاحەددین نواندی، بەلام له نزیک شوورەکانی (صور)وه، لاپەرەیهکی نوێ له میژووی سوپای سەلاحەددین دەستی پێ کرد، له لاپەرەکانی پێشتری نەدەچوو.^{۱۳۱۳}

دووهم: شەری بەربلاو:

چەند فەرق و جیاوازییهک له نیوان ئەم جوړە شەپەر و ئەو شەپەدا هەیه، که ناومان نا شەپری شوورە، یان شەپری قەلاو قایمکاران، وهی ئیئمه نامانەوهی درێژە به شروقی ئەم فەرق و جیاوازییه بدهین و خال به خال و یهکه یهکه ویچوون و جیاوازیان باس بکهین. له شەپری بەربلاو، جەنگاوهرانی هەردوو لایەن پرووبه پروو دەوستان و یهکسەر دەستەو یهخه و نامبازی یهکتر دەبوون و، شیوازی کوشتاریش (تاکتیکی شەپ) ی لایەنیکیان له هی لایەنەکه ی دی جیاواز بوو. جەنگاوهرانی شەپری بەربلاو. ئەخاسمه فەرماندەکانیان. دەبوو زۆر ئازا و بهجەرگ بوونایه، تا له پرووی دوژمندا بتوانن بووستان و خۆراکگرن و بیبەزێنن، چونکه جاری وا هەیه، فەرمانداری له میداندا پادەکا و هەلادی، یان دەرکۆژی، ئەوه دەبیته هۆی پاکردن و هەلاتنی هەموو لەشکرەکه ی. جا، له بهرئەوه، میرگەلی به توانا و بۆیرو به جەرگ و به ئازایی ناسراویان دەرکە به فەرمانداری سوپا و لەشکرو قۆل و بەشه جوړا و جوړەکانی، تا له کاتی پیکهەڵپێژاندا، خۆراکگرن و گەرمتربن.

کوشتاری بەربلاو، ماوهکەشی کورت بوو، ئەنجامەکەشی لەسەر چەن بنه مایی دەوستانا که زووتر و به خیرایی کاریگەراییهکانیان دەبینران، زۆر خیراتر له کاریگەری بنه ماکانی شوورەشەپ. شەپو گەمارۆی شوورە، پەنگە چەندین مانگ درێژە بکێشی، لهوانه یه شوورە ی شارەکه بهرزو پتهوو قایم بێ و، لهوانه شه خەلکەکهشی، پێشەکی بۆ دابینکردنی کهلوپەل و ئازووقه و پێداویستی یهدهگ دەست پێشخەرییان کردبێ و له هیچیان کهم نەبێ، هەروەکو ئەوهی له (صور) و له (عکا) پرووی دا. جگه لهوانه، قهوارە ی سوپا و چەک و ئامیری شەپو باروبارخانە ی زۆرۆهه به نیش، گرهوی شەپری بەربلاو دهباتهوه. ئەو لایەنە ی زۆرتەر و گه ورتەر و پرچەکتەر. به گشتی. به سەر لەشکری که مترو بچوکترو کهم چەکترا سەردەکهوئ. ئەمەش مانای ئەوه نییه، که هەمیشە هەروا بووه و هەرواش دەبێ، نەخیر، میژوو پێچەوانە ی ئەمەشی دیوه. چەندین جاربووه لەشکریکی کهم لەشکریکی زۆری راوناوه و چەندین جارن لەشکریکی برسی و کهم چەک، لەشکریکی تیر و پرچەکی بهزاندووه، به نموونه، وه شەپەکانی بهرای ئیسلام (کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة).^{۱۳۱۴} ئیسلام، له شوورە شەپەکانیشدا، مەسەله ی قهوارە ی لەشکرو گه وری شاری گەمارۆدراو و قایمی شوورەکانیشی رهچاو کردووه.

راستیشت دهوئ، وشە ی شەپری بەربلاو، هەموو ئەو شەپانە دەرگیتەوه، که له دەرەوهی قەلاکارو له دەرەوهی شارەکاندا، له نیوان سوپای سەلاحەددین و خاچدروشمندان پرویان دا، بەلام لیژەدا باسی که مەپیکدادان و وره شەپەکان ناکهین، که چەرخیه چیهیەکان ئەنجامیان دەدا و له مەوبەر هەندیکیانمان باس کرد. لیژەدا باسی گه ورتەترین و بهرچاوترینی ئەو جەنگە ریکوپی و به نزامانە دهکەین، که جەنگی پێ دەلێن و کاری له هەردوو لایەنی براوه

¹³¹² مرآة الزمان، ۳۹۸/۸.

¹³¹³ پاش یەك سەده له پروداوهکانی ئەم میژوو (صور) کهوتە دەست موسوڵمانان و بومه له بزەش زۆری لێ وێران کردو خاچدروشمانیش به هۆی ململانی بەردەوامی نیوان شارەکانی کهناری دەریا و کهشتیگەلی بوندقیه و جینه و وه، کهوتنه لاوازی، کاتیکیش له سالی (۶۹۲/ ۲۹۱)دا، (عکا)یش کهوتە دەست موسوڵمانان، ئیدی (صور) و هەندێ شاری دیکەش به دەست خاچدروشمانه وه نەما. بنۆره: هونگمان، Honlgmann، دائرة المعارف الاسلامية، ط/ سنة ۱۹۳۳. ج ۱۴، ص ۳۷.

¹³¹⁴ القرآن الكريم، سورة البقرة، الآية ۲۴۹.

دۆڭاويش دەکرد. لەبەرئەو تەنیا، باسی ھەردوو شەپەکی (الرملة و حطين)^{١٣١٥} دەکەین:

١- شەپە (الرملة):

ئەم شەپە، بوو بە ئەزموونیکی تال و تفت بۆ سەلاحەددین، سەلاحەددین لەو شەپەو ڤیرویو، کە ھەلە دەکات ئەگەر بەرەى موسلمان یەك نەخاو پەلاماری دوژمن بدات. واتا ئەگەر بیټ و ئەم بەرەیه ییئیتە دی، ئەوا ھیزیکی زۆرو چرو پری بۆ دیتە مەیدان، دەتوانی لەخۆ ببووری و ھیزی داگیرکاری دوژمن تیک بشکینێ و لە ناوچەییەکی گەورەترو بەربلاوتریشدا بلاوبینەو.

ھەرچەندە سەلاحەددین، ھەر لە سالی (٥٧٠ھ / ١١٧٤ز) ھو، کە ھاتە دیمەشق، بەشیکی گەورەى ولاتی شامی خستەسەر دەولەتەکی میسری خۆی و، پاشانیش (حمص و حماة و حارم) یشی خستەسەر، بەلام ھیشتا بەشیکی زۆری بەرافراوانی مابوو، نەکەوتیوو ژیڕ دەستی.

سەلاحەددین، پاش ئەو ھى لە سالی (٥٧٢ھ / ١١٧٦ز) دا، گەراپەو بۆ میسر، بریاری دا، لەشکرى بکاتە سەر خاچدروشمان. ئەو بوو لە مانگی (جمادی الاولی) ٥٧٣ھ / تشرینی دووھى ١١٧٧دا، بە بیست ھزار جەنگاوەرەو،^{١٣١٦} لە قاھیرەو کەوتەپری و لەشارى (بلبیس) کە دە قوناغ لە شارى میسرەو دوورە، لەسەر پێگای شام^{١٣١٧} خێوەتگای ھەلدا، پاشان، لەویو پروی کردە ناوچەکانی باشووری فەلەستین و گەیشتە عەسقەلان کە خاچدروشمانی تێدا بوون، لەوی ژمارەیی^{١٣١٨} خاچدروشمى بەدیل گرت و فەرمانی لەمەدانیاى دا.

سەلاحەددین، ھیچ بەرەقانییەکی ئەوتۆی لەدوژمن نەدی، لەبەرئەو، سەربازەکانی گوندەکانیان دایەبەرەو کەوتنە کۆکردنەو ھى دەسکەوت. پاشان ھەندیکیانى خپرکەدەو و پویکردە شارى (الرملة) ی نزیک بە کەناراوەکە، کە ئەو سەردەمە لە ھەموو شارەکانى فەلەستین گەورەتر بوو.^{١٣١٩} لە پێگا رووبارى (تل الصافية) کەوتە پێیان. کاتی سەربازەکانى بە قەرەغ پووبارەکەدا بلاوبوونەو بۆ بوار دەگەران بپەرەنەو، لەپرو لە ناكاو ھیزیکی دوژمن، پەلاماری دان. وادیارە خاچدروشمان شوین پێیان ھەلگرتبوون و دووربەدوور دوویان کەوتبوون، بۆیە ئەو ھەلەیان قۆستەو ھو بە فەرماندەى (أرنط) ى میرى ناودارو یاریدەى (بلدوين) ى سییەمى شای (بيت المقدس)^{١٣٢٠} کەوتنە پەلامار. سەلاحەددینیش لەوساتەدا تەنیا چەند میریک و چەند سەربازیکى کەمى لەگەل بوون، چونکە ھەموویان بلاویان لی کردبوو، ئەوداى دەستکەوت و چەپاول بوون.^{١٣٢١} ئیدی شەپ قەوماو سەربازانى سەلاحەددین خپوونەو ھو لەگەل دوژمندا تیک ھەلپێژان. ھەندى لە سەربازان و خزمانى سەلاحەددین شەپیکى مەردانەیان کرد، بە تاییبەتیش (تقي الدين عمر) و ئەحمەدى کوپى و (ضياء الدين عيسى الهكاري) و (ظهير الدين) ى براى، کە ئەم دوانەى دواییان بە دیلى کەوتنە دەست خاچدروشمان و تا ماو ھى دوو سالیش بەدیلى مانەو، پاشان سەلاحەددین، شەست ھزار دینارى داو (عیسا)^{١٣٢٢} ى سەرفراز کرد و ھریگرتەو. (تقي الدين عمر) لە دوژمن چوو پێش و لەبەرچاوى مامى ژمارەیی لە خاچدروشمانى کوشت. پاشانیش ئەحمەدى کوپى لییان چوو پێش و ئەویش بویریى و چاوقایمییەکی تەواوى نواندو، ژمارەیی لە خاچدروشمانى کوشت و بە سەلامەتى گەراپەو، پاشانیش باوکی فەرمانى پێدا بگەریتەو سەریان و گوتى: "ئەحمەد بگەریتەو بۆ شەپ، گەرانەوت باشترە". ئەحمەد گەراپەو سەریان و شەپى کرد، تا کوژراو

١٣١٥ له جیگایەکی دیکەدا باسی شەپەکی (نەرسوف) دەکەین کە سوپای ئەییوبیانى تێدا شکستی ھێنا.

١٣١٦ مرآة الزمان، ٣٤٣/٨.

١٣١٧ معجم البلدان، ٤٧٩/١.

١٣١٨ مفرج الكروب، ٥٩/٢.

١٣١٩ یاقوت وەسفى دەکاو دەلێ: شارێکی گەورەى فەلەستینە و پێشتر شارۆچکە بوو. معجم البلدان، ٦٩/٣.

١٣٢٠ کاستلان، تاریخ الجیوش، ص ٥٩.

١٣٢١ الكامل، ٤٤٢/١١. أحمد بن زینى دحلان، الفتوحات الاسلامیة، ج ١، ص ٤٤٥.

١٣٢٢ الكامل، ٤٤٣/١١. مفرج الكروب، ٦١/٢. أبو الفداء، المختصر، ٨١/٥. أحمد بن زینى، الفتوحات، ٤٤٦/١.

بەلام ئەيىوبىيان لە بەردەمى خاچدروشمندا خۇيان بۇ پانەگىرا. سەلاھەددىن باسى ئەو تىكشكانەى كردو پوونى كەردەو، كە ئەو نەكسەيە بە ھۆى جىگاگۆرگىي سەربازان و قۆلەكانى سوپاۋە پووى داۋەو گوتى: "كاتى دوزمن گەيشتە بن دەستيان، ئەوجا ھەندى لە سەربازەكان جىگاي خۇيان بەجى ھىشت و لە قۆلى راستەو چوون بۇ قۆلى لاي چەپ و ئەوانەى قۆلى چەپىش چوون بۇ ناوجەرگەى (دلى) سوپاكە، بەو جۆرە، گەردەكەى (الرملة) كەوتە پشت سەريان، كە دەبوو ھەر لە پىشيانەو بەمايە. جا لەو كاتەدا، كە ئەمان بەم پلانى جىگۆرگىيەو خەرىك بوون، دوزمن بە ھەلى زانى و ھىرشى كەردە سەريان".^{۱۳۲۴} و سوپاي ئىسلام شكا، ھۆكارەكانى شكانەكەش ئەمانەن:

۱. سەربازانى ئەيىوبىيان ھىشتا پرش و بلاۋبوون و پىش ئەوەش كە خۇيان پىك بخەن، خاچدروشمان ھەليان قۆستەو ھەلەناكاو پەلامارىيان دان.

۲. ئەم پەلامارە كتوپرە، رىزەكان و قۆلەكانى سوپاي ئەيىوبىيانى تىك داو ئالۆزىي تىدا پەيدا كرد. فەرماندەكانى سوپاكەش بلاۋبوونەو كەوتنە شمشىرىيازى، ئەمەش بۇ ئەم حالەتە ھىچ سوودىكى نەبوو.

۳. سەلاھەددىن خۆى لە سوپاكە بىز بوو، شەركەرانىش و ايان دەزانى كۆژاۋە.

۴. سوپاي ئەيىوبىيان لە رىگاكانى ئازوقەو دووركەوتىۋونەو ئاۋو خۇراكيان لى بربوو.^{۱۳۲۵}

زەرەر و زيانى سوپاي سەلاھەددىن، لەم شەپەدا زۆر گەرەو كوشندەبوو، ئەمەش بە قسەى مېژوونووساندا دەردەكەوى كە دەلېن: "ئەم تىكشكانە لە لاۋازىيەو كەوتەو، مەگەر خودا لە شەپەكەى (حطین) دا تۆلەى بۇ كەردنەو".^{۱۳۲۶} (كاستلان) یش، ئەم شەپە بە گەرەترىن سەركەوتنى خاچدروشمان دادەنى، ھەرچەندىشە سوارەى خاچدروشمان لە پىنج سەد سوار زياتر نەبوون و تەنياش ھەشتا سوارەى (داۋىە)^{۱۳۲۷} كۆمەكيان پى دەكردن. لەم شەپەدا زۆرەى ئەوانەى لە تەك سەلاھەددىندا بوون كۆژان، يان برىندار بوون، يان بەدىل گىران،^{۱۳۲۸} بەلام ئەوەى سەيرە، سەلاھەددىن خۆى دەربازىوو لە شەپەكە بە سەلامەتى دەرچوو، دواى شكست و ھەلاتنى سوپاكەى، زەلامىكى خاچدروشم كەوتە دووى سەلاھەددىن و ھەندەى نەمابوو بگا تە سەرى، خواپاسان، زەلامەكە لەبەردەمىدا كۆژا، ئەوجا "خاچدروشمان گەلەكۆمەيان لى كرد، ئەویش راي دەكردو خۆش خۆش، ھەلۋەستەيەكى بۇ دەكرد، تا سەربازەكانى خۆى پىيى بگەيەن، تا دنيا تاريك بوو شەو داكەوت، بەوشەو تاريكە رىگاي چۆلەوانى گرتەبەر و بە چەند سەربازىكى كەمەو پووى لە ميسر كردو لە رىگا تووشى ماندوۋبوونىكى زۆر ھاتن و لەبى ئاۋىي و لە برسانا تەواۋى كەشەنگ و شەكەت بوون، و لاغيان ھەند ماندوۋبوون ھەمويان پسان.^{۱۳۲۹} سەلاھەددىن لەو بىبابانە ھاتوونەھاتەدا، لە چاۋ بىزبوو، لەبەرئەو برادەرەكانى ترسيان لى نىشت و بە تەواۋى پەشۋكان.

(القاضي الفاضل) كە لە تەكىدا بوو، دەيزانى سەلاھەددىن برادەرانى خۆى جى ناھىلى و لىيان جيانابىتەو، دەيزانى كە لە برادەران داپراۋەو لەو بىبابانەدا رەنگە رىگاي بىزكردى، لەبەرئەو چەند زەلامىكى جياكرەو گەپانەو سەرى و بەو بىبابانەدا ھەريەكەو بەلايەكدا پويشتن و بەدوۋىدا گەپان تا دوزىيانەو، چەند قومه ئاۋىك و ھەندى خۇراكيان دەرخوارد دا، پاشان ديسان رىگايان گرتەو بەر، تا لە نيۋەى مانگى (جمادي الآخر) ى سالى ۵۷۳ھ/ كانوونى يەكەمى

1323 سنا البرق الشامي، ۲۵۶/۱. الكامل، ۴۴۲/۱۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۷۰۰.

1324 النوادر، ۵۳. الروضتين، ۷۰۳/۱. مفرج الكروب، ۵۹/۲.

1325 مرآة الزمان، ۳۴۳/۸. مفرج الكروب، ۶۱-۶۰/۲.

1326 النوادر، ۵۳. مرآة الزمان ۳۴۳/۸. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۷۰۳. مفرج الكروب، ۶۰/۲. وفيات الأعيان، ۱۶۸/۷. النجوم الزاهرة ۲۷/۶.

1327 تاريخ الجيوش، ص ۵۹.

1328 الكامل، ۴۴۳/۱۱.

1329 مرآة الزمان ۳۴۳/۸. مفرج الكروب، ۶۰/۲. أبو الفداء، المختصر ۸۰/۵. السلوك، ۶۴/۱.

(١١٧٥ز)دا، کاروانیان گه‌یشته شاری قاهره. ١٣٣٠

به‌لام بهر له سه‌لاحه‌ددین، هه‌والی سهر سه‌لامه‌تیی به ولاغی به‌ره‌زی دوو‌په‌گی تیژپه‌و^{١٣٣١} دا (هیستر) گه‌یشته میسر و نه‌وانه‌ی به ته‌مابوون لی‌ی هه‌لگه‌پینه‌وه‌و یاخی بین، به تایبه‌تیش ده‌سته‌ودایه‌ره‌ی فاته‌میه‌کان، ده‌ستیکیان که‌وته نه‌م لاو، ده‌ستیکیان که‌وته نه‌ولا. سه‌لاحه‌ددین ماوه‌و سه‌لامه‌ته، تازه کی ده‌توانی یاخی ببی. ههر که گه‌یشته قاهره‌ش، کوتری نامه‌به‌ر کارتی مرته و پیروزیایی گه‌یاند هه‌موو ناوچه‌و هه‌ریمه‌کانی میسر، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا، به‌و هه‌موو پیاوته‌ی و نازایه‌تی و عه‌داله‌تیی و خو‌به‌خت کردنه‌شه‌وه، که‌چی به‌م شکسته‌ی سام و هه‌یبه‌تی لیقه‌و مانیکی سه‌ختی به‌سه‌ردا هات. ١٣٣٢

٢- شه‌ری (حطین):

سه‌لاحه‌ددین، پاش نه‌وه‌ی شام و جزیره‌و میسری له‌یه‌که به‌ره‌دا ری‌کخست، نه‌وجا هه‌ل و مه‌رج و ده‌رفه‌تی به‌رپا‌کردنی جه‌نگی دژ به‌خاچ‌دروشمان بو‌فراهه‌م بو و، به‌ره به‌ره‌ش زه‌ین و زه‌نی فه‌رمان‌داران و میره‌کانیشی به‌ره‌و نه‌و ناواته‌ ناراسته‌کرد، به‌جو‌ری که‌ئیدی ته‌واوی، بو‌وه‌دی هانینی ناواتی خو‌ی، خو‌ی ته‌رخان کرد که به‌دریژی فه‌رمان‌پانی خو‌ی خه‌باتی بو‌ده‌کرد، به‌لام نه‌یویست ده‌ست پی‌شخه‌ریی بکاو جه‌نگ له‌گه‌ل خاچ‌دروشماندا به‌رپا بکا، چونکه‌ ری‌که‌وتنه‌نامه‌یه‌کی ناگه‌به‌ستی له‌گه‌ل میر (پیموند)ی سییه‌می سه‌رگه‌وره‌ی (طرابلس)ی می‌ردی (نه‌شیفا)ی خاوه‌نی (طبریه)^{١٣٣٣} دا هه‌بوو، که‌ نه‌م پیمونده له‌هه‌مان کاتدا میراتگری شانشینی (بیت المقدس) بوو، به‌لام کو‌مه‌لی له‌خاچ‌دروشمان پشتیوانیان له‌پیموند کرد، له‌به‌ره‌وه "فه‌رنگ یه‌که‌ده‌نگ نه‌بوون و له‌ناو‌خودا نا‌لوزی و چه‌ند به‌ره‌کیان تی‌که‌وتبوو". ١٣٣٤

(جی لوسینیان)ی شای (بیت المقدس) له‌پیموند به‌گومان بوو، وای ده‌زانی که له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددیندا پیلانیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، سه‌لاحه‌ددینیش پی‌ویست بوو په‌له نه‌کاو دان به‌خودا بگری تا دوژمن، خو‌ی، پوت ده‌شکینی و ناگه‌به‌سته‌که پی‌شیل ده‌کاو شه‌ر ده‌نیته‌وه. وه‌لی هه‌ند دری‌زه‌ی نه‌کی‌شا، نه‌وه‌بوو (أرناط) که‌وته چه‌ته‌یی و ریگری، کاروانیکی میسری تالان کردو ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت، سه‌لاحه‌ددینیش چاوه‌ریی هه‌لیکی وای ده‌کرد تا ناگه‌به‌سته‌که پووچه‌ل ببیته‌وه، ئیدی ده‌سته‌به‌جی ناردی له‌دووی هی‌زه‌کانی له‌میسرو حه‌له‌ب و موس‌ل و جزیره‌و دیاره‌کرو جی‌گا‌کانی دیکه‌ش، که هه‌موویان بو‌غه‌زا ئاماده‌بن. سه‌لاحه‌ددین، خو‌یشی له‌به‌رایی سالی ٥٨٣/ک ١٣ی ئاداری (١١٨٧ز)دا،^{١٣٣٥} له‌دیمه‌شقه‌وه ده‌ستی پی کردو داوای له (الملك الأفضل) کرد که به‌خو‌ی و له‌شکره‌کانیه‌وه، له‌سهر ئاوه‌که‌ی نزیک دیمه‌شقه‌وه سه‌ربازگه‌ی لی هه‌لدا، تا له‌شکره‌کیان هه‌مووی له‌وی کو‌ببنه‌وه،^{١٣٣٦} خو‌یشی به‌ره‌و باشوور بو‌پاراستنی حاجیان له‌فه‌وفیلی (أرناط) که‌وته‌پری.^{١٣٣٧} وا چاوه‌پوان ده‌کرا که هی‌رش بکاته سهر (الکرك)، که‌چی فه‌رمانی دا به‌کو‌په‌که‌ی که هی‌زکی چه‌ند هه‌زار که‌سی، بنی‌رته‌ه سهر (عکا) و هی‌رش بو‌بیات. نه‌م هی‌زه‌ش ده‌بوا به‌سهر خاکی هه‌ریمی (طبریه)دا تی‌په‌پری، سه‌لاحه‌ددین، داوای له‌پیموند کرد ری‌گا به‌هی‌زه‌کانی بدات تی‌په‌پری. پیموند، شه‌رم و

1330 الكامل، ٤٤٣/١١، مفرج الکروب، ٦٢/٢.

1331 سنا البرق الشامي، ٢٦٠/١.

1332 رنسیمان ٦٧٢/٢. Stevenson, p.200.

1333 هوی ناگه‌به‌سته‌که‌ش نه‌وه‌بوو، نا‌کوکی که‌وتبووه نیوان پیموندو نیوان (جی لوسینیان) ی می‌ردی شارنی (بیت المقدس)، له‌به‌ره‌وه‌ی

پیموند به‌لای سه‌لاحه‌ددیندا دایشکاند. بو‌زیده‌زانیی نه‌م نا‌کوکیه‌ش، بنۆره: الكامل، ٥٢٦/١١، ٥٢٧.

1334 الكامل، ٥٢٧/١١. ابن العبري، تأريخ الدول السرياني، في مجلة الشرق، السنة ٤٧، ج ٤، ٥. لسنة ١٩٥٣. ص ٤٤٣.

1335 النواذر، ٧٤. مفرج الکروب، ١٨٦/٢. ابن خلدون، مجلد، ٥، ٣، ص ٦٦٨.

1336 الفتح القسي، ٥٩. مرآة الزمان ٣٩٢/٨. الروضتين، ٧٦/٢. مفرج الکروب ١٨٦/٢.

1337 الكامل، ٥٣٢/١١. زبدة الحلب، ٩٣/٣، ١١٨-١١٩.

پروژه‌ردي دايگرت، به‌لام ناچاريش بوو پيگا به هيژه‌كاني سه‌لاحه‌ددين بدات تيپه‌رن، چونكه له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دديندا جوړه هاوپه‌يمانپييه‌كي هه‌بوو، به‌لام پيښمايي شاره‌كاني هه‌ريمه‌كي كرد، به تايپه‌تيش شاري (الناصره) و (طبرية)، كه دهرگاي شار بو سوپاي ئه‌يوييان نه‌كه‌نه‌وه. ليږدها خاچدروشمان بزيان دهركه‌وت كه ئه‌م دووبه‌ره‌كيپييه‌ي ناوخويان مه‌ترسيپييه‌كي گه‌وره‌ي لي دهركي و ئه‌نجامي ترسناكي لي ده‌كه‌ويته‌وه، له‌به‌رئه‌وه ده‌ستبه‌جي، پيښوند له‌گه‌ل (جي)دا پيگكه‌وته‌وه ده‌ستي له ئاگره‌سته‌كه كي‌شايه‌وه په‌شيمان بووه‌وه پايگه‌ياندا، كه ئاماده‌يه شان به‌شان له‌گه‌ل خاچدروشماندا بكه‌ويته شه‌ري ئه‌يوييان و كه‌وته‌وه دوژمنايه‌تي سه‌لاحه‌ددين.^{۱۳۳۸}

كه ئه‌م هه‌واله‌ گه‌يشته سه‌لاحه‌ددين، ئه‌ويش ئيدي به مافي خوي زاني پيگه‌وتننامه‌كه پشتگوئي بختا. كاتيكيش خاچدروشمان به‌ميان زاني، خرپوونه‌وه خويان بو هه‌لمه‌ت و هيرش ئاماده‌كرد.

هه‌رچي سه‌لاحه‌ددينه، ئه‌وه، ئه‌و، له ده‌ورو به‌ري (الكرك) هه‌ به‌ره‌و (عشتر) ^{۱۳۳۹} كه‌وته‌پي و له‌وي ئوردوگاي خوي سازداو هه‌موو له‌شكره‌كانيشي گه‌يشته‌هه‌وي. پاشان ئه‌م هه‌موو له‌شكره‌كه‌له به‌ره‌و زاركي (الاقحوانه) ي باشووري (طبرية) كه‌وته‌پي و له‌وي بو ماوه‌ي پيښ پوژ مانه‌وه. سه‌لاحه‌ددين، له ماوه‌ي ئه‌و پيښ پوژدها، سوپاكيه‌ي خوي بو شه‌ري يه‌كاليي ئاماده‌كردو تاماوه‌يه‌كيش مايه‌وه كه‌وته سووسه‌ي دوژمن، تا بزاني نيازي چيپه. پاشان هه‌ر ميره‌و جيگاوي پيگه‌ي بو ده‌ستنيشان كردو فه‌رماني داني، به‌ره‌و پوژئاوا بكه‌ونه‌پي و بگه‌زه گوندي (الصنبرة) ^{۱۳۴۰} ي ناو زورگه‌كاني ده‌وري ناوچه‌ي نزيك به ده‌رياچه‌ي (طبرية).

ئه‌م جيگه‌يه‌ي كه سه‌لاحه‌ددين به‌گه‌ني كرد هيژه‌كاني لي دامه‌زيني و ئوردوگاي لي هه‌لبدا، جيگايه‌كي ترسناك بوو، چونكه ده‌رياچه‌كه كه‌وته پشت ئوردوگاكه‌وه، ئه‌مه‌ش له پوانگه‌ي ستراتيحي سه‌ريازي و شه‌ره‌وه، زور ترسناك بوو و به‌ گران ده‌نيشته سه‌ري، چونكه پيگاي كشانه‌وه پاكردني له خوي پري. به‌لام. له‌لايه‌كي ديكه‌وه. سووديشي هه‌بوو، چونكه پيگاي ئاوه‌كاني پووباري ئوردون و كانياوه‌كاني ناو ئه‌و شيوه‌ل و دول و زورگه‌ي. كه هه‌مووي ده‌چوونه‌وه سه‌ر پووباري ئوردون. له دوژمن بري و خاچدروشمان بو نه‌ختي ئاو ده‌بوو وه‌ناو زورگه‌كان كه‌ون كه هه‌مووي ئوردوگاي سه‌لاحه‌دديني لي دامه‌زرايوو. ^{۱۳۴۱} ده‌رياره‌ي هه‌لبزاردني ئه‌م جيگه‌ خه‌ته‌رناكه‌ش، (ابو شامه) ده‌لي: "موسولمانان ده‌يانزاني كه رووباري ئوردون كه‌وتووه‌ته پشتووه‌يان و ولا‌ت و شاري قه‌ومه‌كه‌ش كه‌وتووه‌ته ژيږ ده‌ستيان، خوا نه‌بي كه‌س پزگاريان ناكا" ^{۱۳۴۲}.

له گوندي (الصنبرة) وه سه‌لاحه‌ددين چه‌رخه‌چيپه‌كاني نارد، تا ده‌نگوباسي سوپاي دوژمني بو كو بكه‌نه‌وه، تا بزاني ژماره‌يان چه‌نده‌و بارگه‌و چه‌ك و ئازووه‌و ئاويان چه‌نده‌و، بو كوي ده‌چن و له كويوه دين و نيازبان چيپه. جا له‌سه‌ر ئه‌م زانياريانه، له‌گه‌ل ميره‌و فه‌رمانداره‌كانيدا كه‌وته پلان دانان، له‌م پلانا نه‌شه‌وه توانست و ليها‌تووي سه‌لاحه‌ددين به‌ده‌ركه‌وت. ئه‌و چه‌زي ده‌كرد جه‌نگيكي يه‌كالييان له‌گه‌لدا بكاو به‌به‌ريان بكا، به‌لام په‌فتاريكي ئه‌وتوي ده‌نواند كه ئه‌وان ده‌ست پي بكه‌ن و به‌ره‌و پوي بي. دوژمن به‌پيوه‌بوو، ده‌هات، تا به ته‌واوي كه‌شه‌نگ و ماندووبوو، به‌لام سوپاكيه‌ي سه‌لاحه‌ددين له جي خوي دايكو تابوو، له ئيسراحه‌تدا بوو ^{۱۳۴۳} و ئاماده‌بوو، له هه‌ر كاتيكا دوژمن بگه‌يشتابا، ئه‌مان ده‌ستبه‌كاربوون. به‌لام سه‌لاحه‌ددين نه‌يده‌ويست هه‌موو هيژه‌كاني له گوندي (الصنبرة) گل بداته‌وه، له‌به‌رئه‌وه، نيوه‌ي هيشته‌وه‌و به نيوه‌كه‌يتري هه‌ليكوته‌يه سه‌ر خودي شاري (طبرية) و شار خويدا به ده‌سته‌وه. ته‌نيا قه‌لاكي نه‌بي. خاوه‌ن قه‌لا. كه ئافره‌تيش بوو. دريژه‌ي دا به به‌ره‌قاني و خوي به ده‌سته‌وه نه‌داو زه‌لامي نارده لاي پيښوندي

1338 الكامل، ۵۳۰/۱۱. شفاء القلوب، ۱۱۸-۱۱۹.

1339 عشتر: جيگايه‌كه له حوران، سه‌ر به‌ديمه‌شقه، معجم البلدان، ۱۲۵/۴.

1340 الصنبرة: جيگايه‌كه له ئوردون له (طبرية) وه سي ميل نووره... معجم البلدان ۴۲۵/۳.

1341 السرساوي، له ميژووه جوانه‌كاني سه‌ريازي .. ص ۳۳-۳۴.

1342 الروضتين، ۸۱/۲. وفيات الأعيان، ۱۷۵/۷. النجوم الزاهرة، ۳۲/۶.

1343 د. سعيد عاشور، الحركة الصليبية، ج ۲، ص ۴، ۸.

میردی و بارودوخه که ی تیگه یاند. سه لآحه ددینیش بۆ ئەمه دهگهراو مه بهستی بوو، سه لآحه ددین له بهرئوه قه لاکه ی نهگرت، تا فهرماندارانی خاچدروشم غه رته یان بجوولئ و به هانای ئافره تیکه وه بچن، که له شاریکه ی داگیرکراوی وه (طبریه) دا، له ناو قه لاکه یدا بهر قانی دهکا، که ژنی یه کئ لهو سی فهرمانداره گه ورانه ی خاچدروشمانه که له شاری (عکا) خربوونه ته وه.

هانابه ر گه یشته لای فهرمانداره کان، که بیستیان، هه ر ئوه بوو شیته و هار نه بوون، لیویان له سه لآحه ددین دهگروشت. دهستبه جئ ئه نجوومه نی جهنگیان کۆکرده وه و کهوتنه پلان و تهگیر. هه ندیکیان داویان کرد به په له بکه ونه خو و له شکر بۆ لیدانی سه لآحه ددین بنین، هه ندیکیشیان، نه خیر، داویان کرد مه سه له که به ئاو هزو ئه قل چاره سه ر بکه ن و په له و هه له شه یی لی نه که ن و خو یان تووشی به لآو ناو میدی نه که ن، نه خا سه مه جیگا که ش به زحمه ت ئاوی لی دهست ده که وئ و به دهگمه نیش خۆراک.

خه لکی، وه هاش به ته ما بوون که پیمۆند یه که م که سی رای یه که میان بووی، که چی به پێچه وانه وه، پیمۆند بۆی ساغ بووه وه، که هه له شه یی و سه رکیشی سه ربازی و که له شه قی، ئه نجامی چاکی لی نا که ویته وه. ئه وه تا (ابن الاثیر) کورته ی هه لویستی ریمۆند ده خاته بهر چاو و ده لئ: به لگه ی گرنگی پیمۆند بۆ دروستی هه لویستی خو ئه وه یه که گوته: موسو لمانان نوای داگیر کرنی (طبریه) ئیدی هیچیان بۆ نا کرئ و ناتوان له وه زیاتر پیی لی پابکیش، له شکر ی گه وره و گرانیان هه یه، من هه رگیز له شکر ی هه ند گه وه و به هیزم نه دیوه، هه نده ی پی ناچی شار که به جئ ده یلن، چونکه ئه و ژماره زۆره له و شاره جیگانان نابیته وه، جا که بیزار بوون و شاره که یان جئ هیشته، ئیدی خو مان ده یسه نینه وه. خو، ئه گه ریش تیددا مانه وه، ناتوان هه تا هه تابه له ولات و خاوخیزانی خو یان دوور بن و ددان به خو دا بگرن، ئه و جا کامیان به دیل گیرا ده یکوژین.¹³⁴⁴

که وایی، خاچدروشمان نابئ لییان بدن، چه ن دین جاریش، له وه پێش هه روه ها بووه، خو ئه گه ر ئه ییویان هیرش بکه نه سه ر خاچدروشمان، ئه و، خاچدروشمان قازانچ ده که ن، چونکه ئه ییویان تا ئه و پێگا سه خته و دووره به و گه رما و بی ئاوییه ده بن، که شه نگ و که نه فته ده بن. هه رچی پیمۆندیش، ئه وه، ئه و (طبریه) و هه رچیشی تیدایه ده یکا به قوربانی (بیت المقدس) و زۆربه ی سوار چا کانی ش، رای پیمۆندیان به گه ن ده کرد.¹³⁴⁵

به لآم میر (أرناط) به تو ندی له پووی پیمۆند و لایه نگرانی دا وه ستاو پیی گوته: "تۆ، ده می که له موسو لمانانمان ده تر سی نی، دیاره تۆ لایه نگر ی سه لآحه ددینی و ئه وت ده وئ، ده نا ئه م قسه یه ته نه ده کرد. با ئه ییویان زۆریش بن، ناگر تا سووته نیی زۆر تر بی با شته ر".¹³⁴⁶ به لئ (أرناط) د نه ی ده دان و زاته و عیزه ته ی به به ردا ده کردن، که به ره و (طبریه) پێش بکه ون و په لاماری بدن، ئیدی که سه نه یده ویرا، گوئ بۆ ئه قل شل بکا و مه لیک (جی لویسی نیان) یش چو وه پال (أرناط) و فه رمانی دا سوپای خاچدروشمان بکه ویته ری، به م جو ره له (عکا) وه به ری که و تن به ره و (طبریه) و واشیان دانا هه موو له شکره کانیان له شاری (صفوریه) ی نزیک به (طبریه) مو ل بدن.¹³⁴⁷ که له وئ ئۆردو گایه کی گه وره پێک به ی ن، چونکه بۆ دامه ز راندنی سه رباز که و ئۆردوگا، جیگا یه کی باش و له بار بوو، ناوچه یه کی ئاوه دان بوو، کانیای زۆربو، له وه رگای چاکی شی هه بوو.¹³⁴⁸ ئه سه پ و لاغه کانیان په کی نه ده که وت.

موسو لمانه کان هه موو یرو کۆگای ئاوه کانیان، پر کرد بو وه و ژه هریان تی کرد بوون، تا خاچدروشمان توخنی نه که ون و سوودی لی نه بین.¹³⁴⁹ سیاسه ته ی ئاو لی برین و تینوو کردن که موسو لمانه کان. به زیره کیی. پیرۆیان کرد، چه کیکی به کار بوو، به لآم خو یان ئاوی زۆریان فه راهم بوو، له سای سی به ردا هه سا بوونه وه و هی زو توانستی خو یان بۆ

1344 الكامل، ۵۳۳/۱۱.

1345 رنسیمان، تاریخ الحروب الصلیبیه، ۷۳۵/۲.

1346 الكامل، ۵۳۳/۱۱.

1347 الفتح القسی، ۷۳. النوادر، ۷۵. الكامل، ۵۳۲/۱۱. الروضتین، ۷۶/۲. مفرج الکروب، ۱۸۹/۲.

1348 رنسیمان، ۷۳۶/۲. د. الباز العرینی، الشرق الأوسط فی العصور الوسطی، ص ۷۶. Lane – poole, pp, 205- 206.

Stevenson , pp, 244-245.

1349 الكامل، ۵۳۴/۱۱.

پۆژیکى چاره نووسان ته يارو ئاماده کردبوو. له بهرتهوه، سه لاهه ددين، ههركه بيبستى وا خاچدروشان بهر و لاى ئه و كهوتونه ته پى، وهك گول گه شايه وه به دهنگىكى بهرز گوتى: "وا مهرايمان هات دى، ئه وهى خۆزگه مان بۆ دهخواست وا پوى دا، ئه وهى به ئاواتيه وه بووين واها".^{١٣٥٠} ئه و جا ماوهى پينچ ميلى به لاى پۆژئاواى (طبريه) دا، هيزه كانى وه پيش داو له وى ئوردوگاي لى خست، به لام هه ندى زه لاميشى به ديار قه لاکه ي (طبريه) وه جى هيشت.^{١٣٥١} بۆ ئوردوگاكه شى، دامينى زورگه كانى لاى شانى گوندى (حطين) به گهن کرد، كه جيگا يه كى ئاوداره و ده وروپشتى دارستانه و وهك جيگاي گوندى (صفوريه) وه هايه. راستيشت ده وى، سه لاهه ددين ئه م جيگا يه ي هه روا به ريكه وت و له خوپاي هه لنه بژارد، نه خير، ئه و له ويه ده يتوانى ريكاي راسته وخوى (طبريه) بپرى و ده ستيش به سه ر ئه و رچه و ريكايانه شدا بگرى كه به قه رافى پۆژه لاتي دا ده گه يشته (طبريه) و له ئاوى ده ريا چه كه كوتايان ده هات.^{١٣٥٢}

ئنج، هه ردولا، به له شكر سازيه كى تۆكه وه، خويان بۆ جهنگىكى به ريلو ئاماده کرد، هه ردولا شيان ده يانزاني كه ئه م جهنگه ي به ته مان جهنگىكى چاره نووسان ده بى و له شكر كيشيش، به م گرنگيه سازيدى و جهنگىكى به م گه ورييه بقه ومى، بى گومان ئه و لايه نه ده يباته وه، كه له قه رمانده ي بالا وه يه كن و ريزه كانيان زه بت و جهنگا وه ركه انيشى به پى توانست تا كوتايى شه ركه خوراگرو وه به رز ده بن و چه كه كانيشيان به شيوه يه كى ئاقلانه و شاره زايانه ده خه نه كارو، له هه مووشى گرنگتر ئه وه يه كاريكى وا بكن كه دوژمن ناچار بكن بپته پيش و ده ست به شه ر بكا.

خۆ، ئه گه ر، هيرش كردن به حسابى دانهرانى پلانى شه ر، به باشترين جوړى به رقه قانى له قه له م درابى، ئه وا، ليره داو له بارودوخ و هه لومه رجي ئه م دوو هيزه دا، ئه و لايه يان چاك ده كا، كه بتوانى لايه نى به رامبه ر بخته هيرش و بۆ لاى خوى بيبزو ينى، سه لاهه ددين ئه مه ي ده زانى و زور به ئاقلانه ش خستيه به ركار، كه چى، خوى، يه كه م جار له پيشه وه هيرشى كرده سه ر (طبريه).

ئه م تاكتيكه نايابه ي سه لاهه ددين، ده ريخست كه فه رماندارى كى ئاقل و قال و پرئه زمونه. به لى، خاچدروشانيش نيزايان وابوو، به رقه قانى بكن و هيرش نه كهن و سه لاهه ددين ناچار بكن بكه ويته هيرش و په لامارو به ره و لاى خويان سوپا كه ي راكيشن و مسولمانانيش توو به بكن تا هيرش به رن، به لام، باش بوو له ناوخوياندا. كه له (طبريه) چى بكن و چى نه كهن. تيك چوون و ئازاوه يان تيكه وت، كه قه لاکه شى هيشتا هه ر به رقه قانى ده كرد و خوى به ده سه ته وه نه دا بوو. هه رچى سوپا كه ي سه لاهه ددينه، ئه وه، ئه وان هيج كيشه يه كيان له نيواندا نه بوو، يه كه فه رمانده و يه كه ئامانجيان هه بوو، ئيدى سه لاهه ددين، ده سته جي هه لى ميرزنى گه مارودراوى خسته كارو دوژمنى خسته سه ر دله راوكيى سه لامه تىي ئه و ئافره ته و ناچارى كرد، ده ست بكا به په لاماردان و هيرش.

سه لاهه ددين، سوپاي ته يارو ئاماده کرد، پۆژى نمايشيش به سه ر ريزو باله كانيدا گه راو ريكيانى خستن. وهك (العماد) يش ده لى، بۆ هه ر ميره و ئه ركوفيشى بۆ ديار كردو بۆ هه ر پله دارىك پله ي خوى تيكه ياندو، بۆ هه ر بۆسه يه كيش جيگاي له بارى ده ستديشان كردو، بۆ هه ر مشتى كيش شمشيرى يه مه نى شايانى پيدا و بۆ هه ر تيرئه ندازى كيش سه نگه رى خوى پيشان داو ... كه مير نابى چ له قولى راست چ له قولى چه پ جيگاي خوى بگوپى و چه رچه ييان نابى كه موكورتيان هه بى و^{١٣٥٣} له هه موو كه لىن و كه له به ريكه وه خرى كرده وه. به لام ده رباره ي قه واره ي ئه م سوپا يه، (العماد) گوتى: "سوپاي وها جيگيرو گه ورم نه ديوه".^{١٣٥٤} لى له كتيبى (الفتح القسي) يه كه ي خويدا، هه رچه نده خوى له گه ل

1350 الفتح القسي، ٧٧. الروستين، ٧٦/٢.

1351 النوادر، ٧٦. مفرج الكروب، ١٨٩/٢.

1352 د. الباز العريني، الشرق الأوسط، ٨٣١/١.

1353 الفتح القسي، ٦٩-٧٠.

1354 الفتح القسي، ٦٤. الروستين، ٧٦/٢.

سوپاکه‌دا بووه،^{۱۳۵۵} که‌چی له‌و کتیب‌ه‌دا باسی قه‌واره‌ی سوپاکه‌ی نه‌کردوه. به‌لام میژوونووسانی دیکه باسیان کردووه ژماره‌ی سواره‌کانیان به‌دوازده‌هزار سواره‌خه‌ملاندووه.^{۱۳۵۶} ئەمه، جگه له پیاده‌و سهربازی ته‌وعی.^{۱۳۵۷} خو، وه‌نه‌بی سوپای خاچدروشمان ژماره‌و چه‌کی، له‌م سوپایه‌ی ئه‌ییبیان که‌متر بوو^{۱۳۵۸} بی، ئەگەر زیاتریش نه‌بووی^{۱۳۵۹}.

میژوونووسانی ئیسلام، ژماره‌ی سهربازی خاچدروشمانیان، به‌سواره‌و پیاده‌وه، به‌نزیکه‌ی په‌نجا‌هزار که‌س قهرساندووه.^{۱۳۶۰} یان به‌نزیکه‌ی چل‌هزار زه‌لام قهرساندووه.^{۱۳۶۱} هه‌ندیکیشیان به‌زیاتریشیان داناوه.^{۱۳۶۲}

له‌ به‌ره‌به‌یانی پوژی (۲۴) ی (ربیع‌الثانی) ی ۵۸۳ ک/ ته‌موزی (۱۱۸۷) ن‌دا، که‌ خاچدروشمان به‌ره‌و (حطین) کشان، ئەو پوژ، گه‌رما تاوی سه‌ندو بایه‌که‌یشی خست، خاچدروشمان به‌سه‌ر زوگر و گرده‌ پووته‌نه‌کاندا ته‌کانیان ده‌دا، پیمۆندی سه‌رگه‌وره‌ی (طبریة) ش له‌به‌ره‌وه‌ی میژدی میژنی شاره‌که‌یه، خو‌ی فەرمانده‌یی سوپاکه‌ی کرد، هه‌رچی مه‌لیک (جی لوسینیان) یشه، ئەوه، ئەو فەرمانده‌ی ناوچه‌رگه‌ی سوپاکه‌ی وه‌رگرت و (ارناط) و (بالیان ابلین) ی کوپی (بیرزان) یش، پیکه‌وه له‌گه‌ل قه‌شه‌ سوارچاکه‌کانی (داویه) و (اسبتاریه) دا، پاشکوی سوپاکه‌یان پی سپێردا.^{۱۳۶۳} گوندی (صفوریه) ش له‌ دوو ریگه‌وه ده‌چوووه سه‌ر (طبریة) و ریگا چاکه‌که‌یان ئەوه‌بوو که‌ پوو له‌ باکووری پوژه‌لات ده‌پویشت و به‌ ناو زوگره‌کانی (الجلیل) دا تیده‌په‌ری و پاشان ده‌شکایه‌وه بو سه‌ر ده‌ریاچه‌که. ئەوه ئەو ریگه‌یه بو، که‌ خاچدروشمان یه‌کسه‌ر ملیان لی نا. هه‌رچی ریگه‌که‌ی دیکه‌یه، ئەوه‌یان به‌ره‌و پیله‌که‌ی (پرده‌که) ی لای گوندی (الصنبرة) ده‌کشا. ئیدی له‌م جیگایه‌وه، لاریه‌کی لی جیاده‌بووه‌وه به‌ درێژی که‌ناری ده‌ریاچه‌که‌دا به‌ره‌و باکوور^{۱۳۶۴} ده‌پویشت.

به‌و جوهر، سه‌لاحه‌ددین کات و سات و جیگه‌و ریگه‌ی شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌ی به‌سه‌ر دوژمندا ده‌سه‌پاندو دوژمنی کیش ده‌کرد بو شه‌رو هیرشو له‌و پلانه‌دا ده‌ستی بالای هه‌بوو راستیشته‌ ده‌وی، ئەگەر خاچدروشمان له‌ (صفوریة) به‌مانایه‌و هیرشیان نه‌کردبا، ئەنجامه‌که‌ی وه‌ها نه‌ده‌بوو و حالیان به‌و حاله‌ نه‌ده‌گه‌یی. خاچدروشمان، به‌ره‌له‌وه‌ش، جارێکیان سه‌لاحه‌ددین پلانیکی وه‌های بو نابوونه‌وه، که‌ ناچاریان بکا بو هیرشو په‌لامار، که‌ له‌ (جمادی الآخرة) ی سالی (۵۷۹ ک/ ۱۱۸۳) ن‌دا، له‌ غه‌زاکی بیسانی (عین جالوت) دا^{۱۳۶۵} پی‌ه‌وی کرد. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه که‌ سه‌لاحه‌ددین پیش ئەم شه‌ره‌ی (حطین) ئەم جوهر تاکتیک و پلانه‌ی هه‌ر هه‌بووه‌وه ده‌شیزانی که‌ خاچدروشمان سه‌ره‌رای نازییه‌تی. که‌

1355 (ئەمه - ابن شداد یش ده‌گریته‌وه).

1356 الكامل / ۱۱/ ۵۳. زبدة الحلب، ۹۲/۳. الروضتين، ۷۶/۲. مفرج الكروب، ۱۸۷/۲. البداية والنهاية، ۳۲۰/۱۲. السلوك، ۹۳/۱. الذهبي، مخطوط

تأريخ الاسلام، ق، ۱، ورقة ۷ ب. شفاء القلوب، ۱۱۹.

1357 (له‌به‌شی یه‌که‌مدا باسی ئەوه‌مان کرد).

1358 أرنست بارکر، الحروب الصليبية، ۲۳۲.

1359 رنسيمان ۷۳۶/۲. الباز العريني، الشرق الأوسط، ۸۲۹/۱.

1360 الفتح القسي، ۷۴. الروضتين، ۷۶/۲. مفرج الكروب، ۱۸۹/۲. البداية والنهاية، ۳۲۰/۱۲.

1361 اليافعي، مرآة الجنان وعبرة اليقظان، ط، ۲، منشورات مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، ۱۹۷۰، ج ۳، ص ۴۲۴.

1362 الذهبي، ن، م، و.

1363 رنسيمان، ۷۳۷/۲. د. عاشور، مصر والشام في عهد الأيوبيين والمماليك، ۳۴/۳۳. الباز العريني، الشرق الأوسط، ۸۳۱/۱.

1364 الباز العريني، ن، م، ص.

1365 الكامل، ۵۰/۱۱. النوار، ۶۲. زبدة الحلب، ۷۲/۳. الروضتين، ۵۰/۲. مفرج الكروب، ۱۴۸/۲. ۱۵۰.

سەرچاوهكانى ئىسلامى دانىيان پيڭداناه. ^{۱۳۶۶} بهلام دەمى بو، راهاتببون كه له گونده قايمكارهكاندا نهى، شەپناكه، به مەرجيكيكش. وهك (العماد) دهلى. پزگار بوونيان زامن بيټ و ^{۱۳۶۷} پشتيان به قايمهوه بيټ.

كهواته، فريودانى دوژمن، كه خوى لهه پوژه گهرمهو بهم بى ئاوييهو لهه دورهدهستىي خواكهدا، شەپيكي بهربلاو دهست پى بكا، بوو به بنه مايهكى گهرهه ئه نجامى شەپكهو له قازانجى سوپاي سه لاهه ددين هاته كوټايى. سەربارى ئه وهش، سەربازان پشتيان له ژير ئاسنى داخى خودهه چهك و قه لغاندا چه ما بووه وه زامانيان له تينوئيټيدا وشك بووبوو و له شيان هەر ئه وه بوو له بهر تينى ئهه خوړه تاوه دا ئاگرى نه ده سه ند. ^{۱۳۶۸}

خاچدروشمان، كه بهم تيوه گلاوييه ريگايان گرتبووه بهر، كه وتبوونه بهر تيرابانى بوسه چى و چه ر خه چييه كانى ئه ييوپيان وه نه ديكيان لى كوشتن و ئه سپ و لاغى زوريشيان لى كوژران، به مەش خاچدروشمان زياتر شله ژان. ^{۱۳۶۹} به هه ر حال گه يشته زه مينه شەپو مانديوټيى و تينوئيټيى برستى لى بريبوون، نه يان تواني به باشى پووبه پرووى سوپاي ئه ييوپيان ببه وه وه شەپكه. وهلى شەپكه قهوما، چونكه (مه نكورس) ^{۱۳۷۰} كه سواره يهك بوو له سوارچاكانى سه لاهه ددين، په لامارى دان و شەپيكي جواميرانه ي له گه لياندا دهست پى كرد، خه لكى سەرسام كرد، بهلام خاچدروشمان به گه له كوومه لى ئالان تا كوشتيان، ئه و جا ئه ييوپيان هاتنه جوش و به يهك تهكان خاچدروشمانيان لهق كرد، ^{۱۳۷۱} وهلى ئهه پوژه، به بى ئه نجام كوټايى هات، هه ر چه نه يشه خاچدروشمان نيشانه ي كزيى و برسيټيى و تينوئيټيان زور پيوه ده بينرا.

خاچدروشمان به زه ووريان زانى، شهو، له بانه (هضبة) كه ي (حطين) له نزيك گوندى (لوبيه) به سەربه رن، ئه مه خوايه، بوسبه ي به يانى ئاويان دهست بكه وى. كه سه لاهه ددين يش ريگاي سەر ئاوه كانى گرتبوو، ريگا كه ي ده رياچه ي (طبرية) شى ئه م ديوو ئهه ديو گه مارو دابوو، ناچار ئهه شه وهش، كه شهنگ و به ده مى وشك، به ئاخ و ئوف تا به يانى مانه وه، بهلام شهو چ شهو، تا بلى سەخت و گران و به ئه زموون. به دريژايى ئهه شه وه، دهنگى موسلمانان له ده شته كه ي (حطين) وه ده هاته گوپيان "كه به هه لاو بگرو ته كبيره وه ده يان برده سەر. هه ندئ له سەربازانى خاچدروشمان، ئهه شه وه، ده زه يان كرد، بوسه ر كانيا وه كانى ده وربه رى گونده كه ي (حطين) له ناوى دولى (الحمام) دا، بهلام موسلمانان له بوسه دا بوون، به رله وه ي بگه نه سەر كانيه كان، كوژران". ^{۱۳۷۲} ئه ييوپيان چالاكيه كه ي ژيرانه ي گرنگيشيان ئه نجام دا، مه سه له كه ي يه كلايى كرده وه به تيکشكان و هه لاتنى خاچدروشمان كوټايى هات، ئه ويش، ئه وه بوو كه ئاگريان له قرچه و هه ژگ و په ريزى ئهه بانه ي (حطين) به ردا، ئه م كاره، كوومه لى له سەربازانى ته وعى له ژير فه رمانده يى مير (مظفر الدين كوكبرى) دا، به ئه نجاميان گه ياند. ئاور به ره به ره ته شه نه ي كردو كلپه و تين و تاوى به گژ دوژمندا هه لگه راو دنياش گهرم بوو و وه رزه كه شى هاوين بوو، بهه جوړه گهرمىي ئاگرو گهرماي هاوين، ناوچه كه يان كرد به دوزهخ و سەربازانى دوژمن و ئه سپ و ئاژاليان به يه كجاريى ژيانيان لى تال بوو و گوژه رانيان نه ما، ئه وه تينوئيټيى و ژانى زامو برين و

1366 هه ر به نمونه : (أسامة بن منقذ) كه خوى هاوزه مه نى سه لاهه ددينه، دهلى: فه رهنگ خه سلته تى ئازايه تى و جه نگا وه ريتييان هه يه، (الأعتبار، ص ۱۲۲) كه چى له جيگايه كى ترده دهلى: جواميرنين و بى غيره تن، بهلام ئازاو به جه رگن! (ن، م، ص ۱۲۷). الكامل، ۳۵۳/۱۱. ۳۵۴.

النوار، ص ۱۶۷، ۲۲۳، ۲۲۴. الروضتين، ۱۸۶/۲.

1367 الروضتين ۲۸/۲.

1368 محمد سعيد العريان، قصة الكفاح، ص ۲۷. فيليب حتي، تاريخ السوریه، ص ۲۳۷.

1369 الكامل، ۵۳۵/۱۱.

1370 الروضتين، ۷۷/۲.

1371 الكامل، ۳۵۳/۱۱.

1372 الكامل، ۵۳۵/۱۱. مفرج الكرب، ۱۹۰/۲.

پیمۆند ئومێد بربوو، ئاوی دەست نەکەوت، ئیدی خۆی پی پانەگیراو هیڕشی کردە سەر ئەییوبیان لەو قۆڵەوهی (تقی الدین عمر) فەرمانداری دەکرد. ئەمیش پێگای بۆ چۆڵ کرد، تا خۆی و گرووپەکەشی لە گەمارۆکە وەدەرکەون، پیمۆند گروپەکە لە گەمارۆکە دەرباز بوون و وایان دەزانێ سەرکەوتنیان بە دەست هیناو، کەچی هەرئەوێ دەهێ زانی گەمارۆکە وەک خۆی لی هاتەوهو کەلێنی تێدا نەما. بەپراستی ئەو فەرماندارە ئەییوبییە پلانزان و بەهەرداریکی زیت و زیرەک بوو. ١٣٧٤ پیمۆند یەک پێگای بۆ مایەوه، ئەویش ئەو بوو، خۆی دەرباز بکات و پرا بکات، بەو جۆرە شەڕی بەجی هیشت و خۆی گەیان دەشاری (صور) و لەوێشەوه بۆ (طرابلس) میرنشین خۆی، ئیدی، لەوێ بە خەم و خەفەت و ئازاری نەخۆشییەوه گیانی لە دەست دا، چونکە بوو بوو بێشتە خۆشی سەر زمانی خەڵک و دەیانگوت توخوا جاوەرە سەیرکە! ئەو کابرایە لەو تەنگانەیدا، پشیتی لە مەسەلەکە کردو خیانەتی کردو هەلات، (ولیم بۆل) سەرۆکی تایەفە (أسبتاری) یش، بەدووی ئەودا قووچانی و پای کرد. پاش ئەویش (بالیان بن بیرزان) یش تیی تەقاندو هەلات، کە سەرگەورە (یبنی) ١٣٧٥ بوو. ئنجا، دواي ئەوان رینۆلد میری (صیدا) و، پیمۆندی گچکە، کۆری سەرگەورە (أنطاكية) ش ١٣٧٦ هەلاتن و بۆی دەرچوون.

پراستیش دەوی، ئەو نیگەرانیی و ماندوو بوونە بەرلە هەلایسانی شەڕکە، بەسەر خاچدروشمندا هات، بوو هۆی تیکچوون و ئالۆزیی لە ناویاندا واکردنی میرەکان لەگەڵ پیمۆندا. ئەو تیکچوونەش لە کاتی پیکدادانەکانیشدا هەر بەردەوام بوو. ئەو سەربازانەش کە مانەوه، ناچار بە گەردەدا هەلەگەپان و سەرکەوتن، بەلکو ئەمە خواپە پزگار بن، مەبەستیشیان وا دیارە، تەنها هەر ئەو نەبوو کە لە شەڕکە رابکەن، بەلکو سەرگەردەش بۆ ئەو لەباربوو، لەو بەرزییەوه تیربارانی سەربازانی سەلاحەددین بکەن. سوارەکانیشیان کە چەکی قورسی ئاسن بێزاری کردبوون، بە شپەزیی کشانەوه داوه، پاشان لە دەوری مەلیک و خاچی پیرۆزیان خربوونەوه. داتەپین و ورەبەردانی پیاوەکانیشیان بەهۆیەکی گرنکی بێ هیزبوونی خاچدروشمان دادەنری، چونکە سوارەکانیان پشتیان بە پیاوەکان دەبەست و ناویانگی ئازایەتی سوارچاکی خاچدروشمان لە سایە پیاوەکانەوه پەیدا بوو ١٣٧٧.

سا، بەهەر حال، مەلیک (جی) و گروپەکە ی وای بۆچوون، کە مەگەر بە شەڕ لە مەرگ پزگار بن، هیچ پێگا و چارەیهکی تریان نەماوه، لەبەرئەوه، ئازایانە ملیان لی ناو کەوتنە پەلاماری ئەییوبیان. ١٣٧٨ بەلام سەربازانی سەلاحەددین. وەک (ابن الأثیر) دەلی. وەک بازنە دەوری مەچەک دەوریان گرتیوون، مەلیک (جی) یش هەر گالی خاچدروشمانی دەدا و داوی لی دەکردن بۆ پێشەوه بڕۆن و هیڕش بکەن، ئەوانیش دەیانگوت: هیڕشی چی، ئیمە لە تینووانا و ناگر لە هەناومان بەربوووه ئەم خۆرە گەرمەش، بەجاری چاومانی کویر کردوووه ئەم لەمی ژیر پێشمان وەک ژیل بنەپیمانی سوتاندوو. ١٣٧٩ مەلیک دەستیکی کەوتە ئەم لاو دەستیکی کەوتە ئەولا، گوتی، دەباشە بچن دەوارەکانتان لە جیگایەکی بەرز هەلەدن، سەلاحەددین فەرمانی دا شوین پێیان هەلگەرن و دوویانکەون. ١٣٨٠ زۆری نەبرد تیکچەرزان و ئەییوبیان

1373 الكامل، ١١/٥٣٥. مفرج الکروب، ٢/١٩٠. النوادر، ٧٧. مرآة الزمان ٨/٣٩٣. زبدة الحلب، ٣/٩٤. الروضتين، ٢/٧٧. البداية والنهاية، ١٢/٣٢١.

الذهبي، مخطوط تاريخ الاسلام، ورقة ٨/أ. Stevenson, The Crusades, p.247.

1374 الكامل، ١١/٥٣٥. النوادر، ٧٧. الفتح القسي، ٧٩. الروضتين، ٢/٧٧. مفرج الکروب، ٢/١٩٠. ابن العبري، تاريخ الدول السرياني، مجلة

المشرق، ج ٤، ص ٤٤٤.

1375 يبنی، بليد قرب الرملة، معجم البلدان، ٥/٤٢٨.

1376 الروضتين، ٢/٧٧.

1377 Lane – pool, Saladin. PP, 8210 – 2118.

1378 الفتح القسي، ٧٩-٥٣٥.

1379 قدری قلعي، صلاح الدين، ص ٣٢.

1380 الكامل، ١١/٥٣٥. مفرج الکروب، ٢/١٩١.

خاچه گهواره که یان له دهست سهندن، بهو پارچه تهخته یه شهوه که هه زه ته عیسای پیدایا هه لاسرا. ئەم خاچ لى سهندنهش له هه موو کۆستى گه وهر تر بوو بۆ خاچدروشان.^{۱۳۸۱}

به سهر گرده که وه، نزیکه ی سه دو په نجا سوارچاک له گه ل مه لیکه کاندایا مانه وه، به لام شه پر که تا ده هات، گهر تر ده بوو، پاشان ئه ییو بیان شان یان پیدایا کردو خویان گه یانده خیه تگا که، که بریتى بوو له ته نیا ده وار ی بۆ مه لیک هه لدرابوو، ئەو ده وار هه شیان گرت. (ابن الاثیر) به کورتى باسی دوا پرو دوا ده کانی شه پر ی (حطین) به زمانى (الملك الأفضل نورالدين على) ی کو پر ی سه لاهه ددینه وه، ده یگ پر ته وه که لهو شه پر دایا له گه ل باوکیدایا بووه وه هه رشتیکى دیبى تۆمارى کردو وهو باسی لایه نى هه ست و ده روونى باوکیشى ده کا لهو کاته دایا، که تازه خاچدروشمه کان له گرده که وه ده هاتنه خواره وهو خویان به ده ست وه ده دایا، (الأفضل) ده لى: لهو کایه یه دایا له ته نیشته باوکه وه وه ستابووم، کاتى مه لیکى فه پرنگ له گه ل ئەو سوارچاکانه دایا به سهر گرده که وه بوون، په لاماریکى نه به ردا نه ی موسلمانانى نزیک خویان دایا، تا موسولمانان یان گه یانده لای باوکه، ئەو جا چاوم هه لپر ی و سه ی ریکى باوکه کرد، دیتم ماتومه لوله و په رنگى هه لپر زکا وه، ئنجا پریشى خوى گرت و به ده نگی به رز گو تى: "ئه رى وه ل لا شه ی تان دروى کرد"، سهر بازه کان گه پرانه وه گیان فه پرنگه کان و تا سهر وه ی گرده که هه لیا نپرینه وه. منیش که ئەم مه دى، له خوشیا نا هاوارم کرد: پاومان نان!، ئەم جار هه ش، فه پرنگه کان هیرشیان هینایه وه سهر بازه کانمان یان راماللى تا گه یان ددینا نه وه لای باوکه. باوکه ئەوه ی کرد که یه که م جار کردى. سهر بازه کانمان لیان گه پرانه وه هه لیا نپرینه وه بۆ سهر گرده که وه منیش دیسان هاوارم کرد گوتم: "ئه رى وه ل لا پاومان نان". باوکه پرو ی تى کردم، گو تى: بى ده نگ به! تا ئەو ده وار هه نه پرو خى نایان به زینین. باوکه لهم قسانه دایا بوو، ده وار که پرما، ئەو جا له ئەسه په که ی دابه زى و په که ته ی نو یژى کردو له خوشیا نا فرمیسک به چا وه کانی ها ته خواره وه.

ده وار که پرما، له به ره نه وه بوو که زۆر که شه نگ و ماندوو بوو بوون، برستیان لى برابوو، گه لیکیش تینوو بوون. که دیتیشیان هیه پرگای پرگاری نییه و تروسکه ی تیدا نه ما وه، هه ره موویان به جار ی له ئەسه په کانیان دابه زین و له سهر زه ویه که لى دانیشتن. ئەو جا سهر بازانى ئه ییو بی بۆیان سهر که وتن و ده وار که ی شایان خست و سهر له به ریان به دیل گرتن.^{۱۳۸۲} (ده رباس الکوردی) هه لى کوتایه سهر مه لیکه که یان و گرتى. هه رچى (أرناطه)، ئەوه ئیبراهیم غلام (الامير المهراني الكوردي) ده ستگیرى کرد.^{۱۳۸۳} له ناو دیله کاندایا پی شه رو ی (الروایه) و (الاسبتاریه) و خاوه ن سهر گه وه ی جیل و به یرووت و (صیدا) ش ده بینران و هه ره مووشیان هه واله ی دیمه شق کران، به لام (أرناطه)، ئەوه سه لاهه ددین پی شتر نه زرى کردبوو بیکوژى، له به ره نه وه به ده ستى خوى کوشتى. هه رچى مه لیک (جى) بوو، ئەوه سه لاهه ددین سهر فرانى کردو ئەویش په یمانى دایا به سه لاهه ددین، که تی هه لنه چی ته وهو بۆ ئیسلام کوژى نه یه ته وه، به لام وا ده رنه چوو، کابرا زۆرى نه برد په یمانى شکاندو تی هه لچوو وه.

ئیدی، ئا لی ره وه، له (حطین) وه، سوپای ئه ییو بیان سهر ده میکی نو یى ده ست پى کردو پاش ئەو سهر که وتنه گه وه ریه، که وه ته ئازا کردنى ژماره ییکى زۆر له قه ل و قایمکارو شاره کانی ژیر ده ستى خاچدروشان. لی ره ش له (حطین) زه ره رو زیانیکی پشتشکینى به خاچدروشان گه یانده، چونکه خاچدروشان چاکترین و ئازا ترینى سوارچاک و زۆرترین جهنگا وه ریان لهم مه یدانده گرد کردبو وه، قه ل و شاره کانی تریان به نیوه چۆلى به جى هیشتبوو و هه مو هیزه کانیان بۆ ئیره هینابوو. سه لاهه ددین نه یه یشت ئەم هه له شى له ده ست بچى و به پیى ده دیسیکی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رموى: "من فتح له باب خیر فلیذته زه، فانه لایعلم متى یخلق دونه".^{۱۳۸۴} و اتا: "که سى ده رگایه کی خیرى بۆ کرایه وه، هه لیکه وه له کیسی خوى نه دایا، چونکه نازانى که ی لى دانه خرى". ئیدی به پیى ئەو ده دیسه، هه لى

1381 الكامل، ۱۱/۵۳۶.

1382 الكامل، ۱۱/۵۳۷. مفرج الکروب، ۲/۱۹۲.

1383 مرآة الزمان، ۸/۳۹۳. الذهبی، مخطوط تاریخ الاسلام، ورقه ۸/أ.

1384 النوادر، ص ۸۱.

نیوه چۆلایی قهلاو شاره کانی خاچدروشماني قۆسته وه و کهوته پهلاماردانیان.

لیره دا، که باسی (حطین) به کوتایی دینین. دهبی ئه وهش بلیین که ئه م سه رکه وتنه پرشنگداری سه لاهه ددین له م شه په دا، نه که تنیا هه ر له سایه ی نازایه تی سه ربازه کانی و به هو ی وه ستایی و ئه و ستراتیجه دروسته وه بووبی که خو ی پلانی بو داده رشت، به لکو هه له و که وده نی و لینه زانی نی دوژمنه کانی شی زیاتر کارسازییان له م سه رکه وتنه گه وره یه دا بو ئاسان کرد. خاچدروشمان دوورین نه بوون و، وه که نیچیر دووی دام و داوی سه لاهه ددینی نیچیروان که وتیوون. سه لاهه ددین که نه خشه ی ئه م ستراتیجه ی ده کیشا، ده شی زانی چۆن چۆنی هه ل له هه له ی دوژمن پره خسی نی و به سه ری وه نه چی، چونکه به هه ل قۆسته وه ی هه له ی دوژمن به به شی که له و ستراتیجه له قه له م ده ری که فه رمانده کانی سوپا دایه دنی.

کهرتی جه وتهم

رووداوه له شکریه کانی

ماوهی نیوان گه مارۆکهی (عکا) و گه مارۆی شاری (یافا)

یه کهم : (عکا) و گه مارۆ درێژخایه نه کهی ئهم شاره :

۱- هه ئمه ته کهی ریشارد شیبردل.

۲- چۆکدادانی (خۆبه دهسته وه دانی) شاری (عکا) و هوکارمکانی

دووهم : رووداوه کانی پاش کایه ی (عکا) :

۱- له شکرکیشی به رهو عه سقه لان.

۲- شه ره کهی ئهرسووف و تیکشکانی سوپای سه لاهه ددین.

۳- ویرانبوونی عه سقه لان.

۴- ریکخستنی کاری به رفقانی له شاری قودس.

۵- خۆخپکردنه وهی ریشارد بو داگیرکردنی قودس.

۶- گه مارۆ سه رنه گرتووه کهی یافا.

رووداوه له شکرکاریه کانی

ماوهی نیوان گه ماروکهی (عکا) و گه مارووی شاری یافا

یه کهم : (عکا) و گه مارو دريژخایه نه کهی نهه شاره :

شادومانایی سه لاهه ددین به گرتنی نهه شاره له دوو سال پتری نه کیشا، چونکه هر زوو خاچدروشان به خوکه و تن و پیزه کانیان پیک خسته وهو به رهو شاره که به خیرایی که و تنه پری و خویان بو ته کانی داگیرکردنی (عکا) سازو ته یارکرد، نه خاسمه سه لاهه ددین گرتنی شاری (صور) ی به دهسته وه نه هات و شکستی تیدا هیئا. سه لاهه ددین به رامبر به خاچدروشان سستی لی دهرکهوت و نه یکرد، بهر له وان دهستی شخه ری بکاو له شکر بو (عکا) به پری بخاو بهر له وان بگاته شاره کهو نه یه لی نه وان گه مارووی بدن. چهند پوژیکیش خوی دواخت، نجا له پیگه ی بهر فراوانی (طبری) وه بهرهو (عکا) که و ته پری، که نهه پیگه یه زور دووره. به لام خاچدروشان لهو زووترو خیراتر که و تنه خو.

خاچدروشان مه لیک (جی لوسینیان) فه رمانداریان بوو. (جی) کاتی سه لاهه ددین له شه په کهی (حطین) گرتی و پاشانیش نازادی کرد، ئیدی ورده ورده تازو بووه وهو ناوبانگی دهرکرده وهو بووه وه به خاوهن پیگه و شان و، گروپی سوارچاک و سهربازی ته وعی له دهوری خپ بوونه وه، نجا پیش هه موو شتی که بهرهو (صور) که و ته پری، به لام نهه شاره پیی قایل نه بوون و به فه رمانی سهرداری شاره که (کونراد دی مونتفرات) نه فره تیان لی کرد، چونکه کونراد، له وه ده ترسا (لوسینیان) ی مه لیک (بیت المقدس) له سه ره نهو کاره، له سهرداری شاری (صور) ی بخاو ده ری بکا. له به ره وه (جی) ناچار بایدایه وهو پروی کرده شاری (عکا). له وی (پیزییه کان) یش که له (صور) بوون، نه وانیش که و تنه پالی و، بوو به خاوهنی هیژیکی نزیکه ی هه زار چه کداری سوارهو پیاده .

ئیمه، لی ردها، ده تانین میژووی خه باتی سوپای سه لاهه ددین بکهین به دوو قوناغ، که به رای سالی (۵۸۵ ک / ۱۱۸۹) لیکیان جیا بکاته وه. قوناغی یه کهم نهو کایه یه بوو که سه لاهه ددین پیزه کانی له شکر پیک ده خست و خاکی (عهره بی) نازاد دهرکرو هیژشی دهرکرده سه ره نهو شارو قه لایانه ی خاچدروشان داگیریان کرد بوون.

هه رچی قوناغی دووه مه، نه وه، کایه ی به ره قانی کردنه دژ بهو هیژشانه ی که دوزمن، دوی نهو هه موو دژاندن و سه رشورپوونانه ی، دهستی به تازه کردنه وه یانی کرد. هه روه ها له م کایه یه دا، قه لاکان چاک کرانه وهو قایمتر کران و هه ندیکیشیان ویران کران تا دوزمن نه توانی سوودیان لی وهر بگری و هیژشیان لیوه به یینی، به تاییه تیش دژ به میسرو (بیت المقدس).

نهه دابه شکردنه، هه ره لهو ساله وه به دهرکهوت که کوششی سوپای نه ییوبیان، بو جهنگ گه یشته نهو په ری توانای، له کاتی که خاچدروشان دهستیان کرد به پیک خسته وهی پیزه کانیان که هاوزه مان له گه ل هه لمه تی سییه می خاچدروشاندا یه کی گرتوه، که به ترسناکترینی هه لمه ته کانی پیشین و پاشینیش له قه لمه ددری. به لی له م هه لمه ته دا، گه وره ترین و ناودارترینی شاکانی نهو روپا به شداریوون، به نه- ۱۳۸۵ دریک باربارو سالی (پش سوور) ی شای نه لمانیاو، فیلیپ ئوگستوسی شای فه رنه ساو، ولیه می دووه می ش (لیه) و پاشانیش شای ئینگلستان پشارد شیردل. ۱۳۸۵ نهه، هه مووی له کاتی که بوو، که سوپای سه لاهه ددین. به پیچه وانه ی پیشتری. ته نانه ت توانای زال بوونی به سه ره باقیمه نی نهو خاچدروشان هه ندا نه ماوو، که له ولاته که دا ماوو نه وه، به تاییه تیش نه وانه ی شاری (صور) که مه رکیز کونراد دی مونتفرات فه رمانده یی دهرکدن، هه روه ها نه وانه ی میرنشینی (طرابلس) یش، که به سه لامه تی کی یانی خویه وه مایه وه. ته نها شاری جیلی سه ره به م میرنشینه ی ۱۳۸۶ لی دهرچی که سه لاهه ددین داگیری

1385 له سه رچاوه هاوچه رنه عهره بییه کاند به شای (الانکتار) یان (الانکتیر) ناسراوه، وانا شای (ئینگلستان). (العمداد) یش به (لیجرت) ناوی

ده با. الفتح القسی، ۴۷۷.

الروضین، ۱۳۷/۲. 1386

کرد.

هەرچه (انطاكية)یه ئهوه، سه لآحه ددین ئاگر به ستيكى بۆ ماوهی ههشت مانگ له گهڵ مهليكى ئهم شاره (بوهيمند)ی سييه مداموړکرد، دواى ئهوهی قه لا گرنگه کانی به نمونه وهك (بكاس، شغز، سرمينيه، بغراس و درسباك) ی لی دابری، وهی ماوهی ئاگر به سته که تهواو بوو، ئیدی (انطاكية) دهیتوانی لیگه پری و بچیته وه پال ریزه کانی تری خاچدروشمان.

ئهم هه موو کیشه و شکستیانی کاریکی وهایان کرد، سه لآحه ددین ئیدی هه به کاری به پره قانی و به رگرییه وه خه ریک بی و واز له پلانی هیرش بهینی و له وه دترسا زیانی گه وره تریان لی بکهوی. به لام نهشی دهتوانی ته نیا به رگریی له (عكا) بکاو، خو ی بۆ ئهم شاره ته رخان بکا، به لکو ناچار بوو سوپاکه ی به هه موو لایه کی ولاته که دا دابهش بکا. جگه له وه هیزه ی که بۆ ئهم شاره ی نارد بوو، به شیکیش له گه ل (الملك الأفضل نورالدين علی)ی کوپری له (حمص) ئوردوگای لی هه لدا بوو، تا نهیه لی کاری دوژمنانه پوویدا و نهیه لی ئاوری جهنگ لای (طرابلس) وه هه لسی. به شیکى دیکه ی سوپاکه ی به دیار (صور) وه بوو، نه وه کا مه رکیز کونراد، کاریکی دوژمنانه له دژی موسلمانان ئه نجام بدا. بهشی سییه می سوپاکه ی له به نده ره کانی میسر هه لیا دابوو، نه خاسم له (دمياط و اسکندرية)، نه وه کا که شتیگه لی خاچدروشمان له ده ریا وه هیژ له وی دابگرن. بهشی چواره م به رامبه ر به (انطاكية) هه لی دابوو، تا حه له ب و ناوچه ی حه له ب له هیرش و کاری دوژمنانه ی (بوهيمند) بپاریزی، نه خاسمه ماوهی ئاگر به سته کهش تهواو بوو بوو.^{۱۳۸۷}

سه لآحه ددین، له خو پرای نه بوو که زۆر تر بایه خی به به پره قانی و به رگریی دها، به لکو دهیزانی که خاچدروشمان ریزه کانی خو یان یه کخستوو وه هیژه کانیان پتر بوون و زیادی کردو وه، که چی ئه و یاری و کومه که ی، که بۆ سوپای سه لآحه ددین له میرنشینی موسل و دیار به کړو شنگال و جیگا کانی دیکه وه ده هات، به ئاماده بوونی (تقي الدين عمرو، مظفرالدين کوکبری) یشه وه، که دوو فه رمانده ی به ناو بانگی شه په که ی (حطین) بوون، هیشتا بهشی نه ده کرد و پیداو یستی سه لآحه ددینی پی فه راهه م نه ده بوو، چونکه به ژماره که م بوون و وهك خاچدروشمانیش سه رگه رم و له خو بو رده نه بوون.

هیژی خاچدروشمان، به گه یشتنیان به (عكا) دهسته جی ناوچه کانی ده ور و پشته ی شاره که یان کو نتر ول کرد و خو یان تی دا قایم کرد "که دابه زین ئیدی له ده ریا وه تا ده ریا ملیان لی ناو موسلمانان هیچ ریگه یه کیان به ده سته وه نه ما بگه نه شاره که" ^{۱۳۸۸} یان وه کو (ابن شداد) ده لیت: "ئه لقه یه کیان به ده وری شاره که دا دروست کرد، کهس نه یده توانی بچی و که سیش نه یده توانی ده رچی". ^{۱۳۸۹}

خاچدروشمان، ئوردوگا و سه ربازگه ی خو یان له بن شووره کانی شاره که دا هه لندا، نه خیر، ئه مجاره له شووره کانی ش دوور که وتنه وه و چون له ناو زۆرگه کانی نزیک شارد خیه و ته و ده واریان هه لدا، به وهش دانه که و تن، که نده کیشیان به ده وری خیه و ته گاکانی شدا لی داو ئاویشیان شکانه سه ری، تا پر بوو. به و جو ره ئوردوگای خاچدروشمان له لایه که وه به که نده و له لاکه ی تریه وه به شووره کان ده وره درا و ته نیا له ریگای ده ریا وه په یوه ندییان به ده ره وه ده کرد. ^{۱۳۹۰} پاش ئه وه، به ربه ستيکیشیان به گل و قوړ له پشت که نده که که وه دروست کرد. دیاره، ئهم نه خته جیگه یه له چاره ی نووسرا بوو شه پریکی وهك ئه وه ی (واته رلو) ^{۱۳۹۱} گه وره تریشی تی دا هه لایسی. ئیدی پیویستی به وه ده کرد سوپای سه لآحه ددین، خاچدروشمانی گه مار و ده ری عکا له پشت که نده که که وه گه مار و بدات، واته گه مار و له سه ر گه مار و، چونکه سه لآحه ددین له وه زیاتری نه ده توانی بکا. هه ر ئه وه نده ی بۆ کرا له سه ر گردی (کیسان) ی لای پۆژ هه لاتی (عكا) و له ناو

1387 الكامل ۳۶/۱۲. الروضتين ۱۳۶/۲. شفاء القلوب، ۱۶۱. Stevenson The Crusades, pp. ۲۶۱-۲۶۰

1388 الكامل ۳۴/۱۲. الروضتين ۱۴۷/۲. البداية و النهاية ۳۳۳/۱۲. ابن الوردي ۴۴/۲. السلوك، ۱۰۲/۱.

1389 النوار، ص ۱۰۵.

1390 الكامل، ۳۴/۱۲. النوار، ۱۰۵. الروضتين، ۱۴۲/۲.

1391 هارولد لامب، شعله الاسلام، ۱۵۵.

دارستانهکانیدا ئوردوگای لی ههلبداو^{۱۳۹۲} قۆلی لای راستی لهشکرهکەشی درێژ ده‌بووه‌وه تا گردی (العیاضیه) و قۆلی لای چه‌پیشی تا پروباره‌که. هه‌رچی شتی قورسو گرانیشه، ئه‌وه له (صفوریه) ی نیوان (عکا) و (طبری) دایانگرتن، هه‌رچی کۆمه‌ک و باربوو جبه‌خانه‌و ئازوقه‌شه، ئه‌وه به ئاسانی به پێی وشکانیدا ده‌گه‌یشته سه‌لاحه‌ددین، به‌لام بۆ ناوشاره‌که زۆر گران و، به ده‌گمه‌نیش ئه‌گه‌ر که‌می بگه‌یشتایه، ده‌نا شاره‌که گه‌مارۆدرا بوو، هیچی پێ نه‌ده‌گه‌یشته، به‌لام بۆ خاچدروشمان، ئه‌وه، نه‌وان پشتیان به‌ده‌ریاو ده‌بوو، هه‌موو شتیکیان به ئاسانی له ده‌ریاو ده‌هات.

به راستی ده‌ریا گه‌ورترین دۆستی خاچدروشمان بوو، چونکه ده‌ریا هی‌زو خۆراک و پۆشاک و چه‌ک و هه‌موو پێداویستییه‌کی دیکه‌ی له ولاتانی خۆیا نه‌وه بۆ ده‌هێنان، کاتیکیش سوپای ئه‌ییوبیان له ره‌جه‌بی (۵/۸۵ ک) ئابی (۱۱۸۹ز) دا بۆیان دابه‌زی، نه‌یتوانی بگاته سه‌ریان و نه‌شیتوانی بگاته (عکا)، تا مانگی ره‌جه‌ب به سه‌رچوو، پاشان له به‌رای شه‌عباندا دیسانه‌وه له‌گه‌ڵی‌اندا که‌وته‌وه شه‌ر، به‌لام به مه‌رامی کاری خۆی نه‌گه‌یشته. هی‌زه‌کانی سه‌لاحه‌ددین هه‌روا به‌ناماده‌باشیی مانه‌وه، پاشان وه‌ک (ابن الاثیر) ده‌لێ: کوشتار به ناگرو ئاسن، بوو به پێشیا نه‌وه‌وه به ده‌وری‌اندا خولی خوارد، تا که‌وته نیه‌ره‌و هه‌ردو لایان سه‌بری‌ان گرت و چاره‌پێیان کرد، ئه‌وه‌ی ئه‌م حاله‌ته‌ی دیتبا، سه‌ری سو‌رده‌ما. ^{۱۳۹۳}

هه‌رکه بوو به نیه‌ره‌و (تقی الدین عمر) شال‌او‌یکێ د‌ر‌نده‌ی بۆ بردن (تقی الدین) فه‌رمانداریی قۆلی راستی سوپاکه‌ی ده‌کردو که‌وته له خشته‌ بردنی داویه‌کان. سه‌لاحه‌ددین، به‌شی له هی‌زی ناوچه‌رگه‌ی سوپاکه‌ی نارد بۆ یاریده‌دانی قۆلی راست. به‌وه‌ش هی‌زی ناوچه‌رگه‌ی سوپاکه‌ کز بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، قۆلی چه‌پ که سه‌لاحه‌ددین خۆی فه‌رمانداریی ده‌کرد هی‌رشه‌که‌ی د‌و‌ژمنی تێک شکاندو (تقی الدین) ی‌ش به هی‌رشێ د‌و‌ژمنی له بن شووره‌کان ر‌ام‌لی و هی‌زه‌کانی خۆی له جی‌گا‌کانی د‌و‌ژمن دان‌او توانی هی‌زه‌کانی بگه‌یه‌نێته ناو شاره‌که‌ش، له‌و هی‌زانه‌ بوون که هه‌میشه بۆ کوشتار ئاماده‌ بوون. ئه‌م هی‌زانه‌ در‌یان به د‌و‌ژمن داو چ‌و‌ونه ناو شاره‌که، میر (حسام الدین أبو الهیجاء السمین) فه‌رمانداری ده‌کردن، که یه‌کی‌که له سه‌رله‌شکره‌ ناودارو ئازاو به جهرگه‌کان، له کورده‌ دان‌او ئازا‌کانی ناو شاری ئه‌ربیل (هه‌ولێ) ه". ^{۱۳۹۴} ئه‌م فه‌رمانداره‌ کورده‌ نه‌ترسه، ئازوقه‌و خا‌رو‌بارو چه‌کی‌شی برده‌ ناو شار. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌ییوبیان له‌سه‌ر هی‌رشێ خۆیان به‌رده‌وام بوونایه، ئه‌وه، سه‌رکه‌وتنی ته‌لو‌یان به ده‌ست ده‌هێنا، چونکه "کوته‌کی یه‌که‌م حسابه" به‌لام موس‌ول‌مانان، حسابیان بۆ د‌و‌ژمن نه‌کردو ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌یان پێ به‌س بوو، ئیدی پ‌ال‌یان لی د‌ایه‌وه‌و ده‌ستی‌ان له کوشتاره‌که هه‌ل‌گرتو گوتیان "باب‌مینێ بۆ سبه‌ینێ، سبه‌ی په‌لاماریان ده‌دین و کاریان ته‌وا ده‌کین" ^{۱۳۹۵}.

له‌نیوان هه‌ردوو لادا، پێک‌دادان پ‌و‌ژانه هه‌ر پ‌و‌وی ده‌دا. ئی‌مه‌ نامانه‌وێ ئه‌و هه‌موو پ‌و‌ودا‌وانه‌ بگ‌پ‌ر‌ینه‌وه‌و باسیان بکه‌ین. ئه‌وه‌ی به ل‌امانه‌وه‌ گرنگه‌ ئه‌و پ‌و‌ودا‌وانه‌یه که پ‌ی‌وه‌ند‌یی به پ‌لانه‌کانی سوپا و ئامی‌رگه‌لی شه‌ری هه‌ردوو لاو ژماره‌ی کو‌ژرا‌وه‌کانیا نه‌وه هه‌یه‌و هه‌ندیک‌یشیانمان پ‌ی‌ش‌تر باس کرد. ئنجا د‌ی‌ینه‌ سه‌ر باسی پ‌و‌ودا‌وه‌ گرنگه‌کانی ئه‌م گه‌مارۆ در‌ی‌خ‌ایه‌نه، که به گه‌وره‌ترین پ‌و‌ودا‌و شه‌ری سه‌رده‌می خاچدروشمان له قه‌له‌م ده‌ری و دیارترین و زه‌ق‌ترین ک‌و‌ش‌شه‌ جه‌نگییه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوینه ^{۱۳۹۶}. ئه‌م جه‌نگه‌ گه‌رم و گه‌وره‌یه، نزیکه‌ی دوو س‌ال‌ی خایاند (۶۸۵ پ‌و‌ژ)، هه‌ر له (۲۷) ی ئابی (۱۱۸۹ز) یه‌وه تا (۱۵) ته‌م‌م‌وزی (۱۱۹۱ز) به س‌ال‌ی ک‌و‌چ‌یش تا (۱۷) ی (جمادی الآخرة) ی (۵۸۷) ک در‌ی‌ژه‌ی ک‌ی‌شا. له‌م جه‌نگه‌دا، هه‌موو توانست و ه‌زو ئا‌وه‌زی شه‌رو له‌شکرکاری هه‌ردوو لا پ‌و‌وبه‌پ‌وو وه‌ستان و گه‌وره‌ترین و ناودارترین فه‌رماندار و میرانی شاره‌کانی خاچدروشمان به‌شدارییان تیدا کرد. پ‌ی‌گه‌و ش‌ی‌وا‌زی تازه له کوشتاردا به‌رکارخ‌ران و سیسته‌می پ‌و‌سته و ته‌ته‌رو سیخ‌وپ‌یش گه‌یشته پ‌له‌یه‌کی نوێ. به هه‌زارانی تیدا کو‌ژران و بریندار بوون، به فه‌رم‌انده‌ به‌نا‌وبانه‌کانیشه‌وه. ژماره‌یه‌کی ز‌و‌ریش له برسانا و له‌به‌ر پ‌یس‌بوونی هه‌وا و پ‌یس‌بوونی ئا و گیانیان له

1392 معجم البلدان ۴۳/۲. النوادر، ۱۰۴.

1393 الكامل، ۳۵/۱۲.

1394 ن. م. ص. ن، ابن الوردی، ۱۴۵/۲.

1395 ن، م، ن، ص. النوادر، ۱۰۶-۱۰۷. الروضتين ۱۴۳/۲.

1396 فلیب حتي، تاریخ العرب، ص ۷۴۰. تاریخ سوریه، ۲۳۹.

دەست دا. گەلێکیش بە ناساگی و نهخۆشی سەریان نایهوه. سەڵاحەددین، خۆیشتی نهخۆش کەوت و له مردن گەپرایهوه.^{۱۳۹۷} ریشاردی شیردلیش نهخۆش کەوت. زۆریش له فەرماندارەکانی سەڵاحەددین کوژان، یان مردن، بە نموونە وەك (ظهیر الدین)ی برای مهلا (ضیاء الدین عیسی)ی هەکاری والیی قودس،^{۱۳۹۸} میر (مجلی ابن مروان)، (الحاجب) خەلیلی هەکاری و،^{۱۳۹۹} (شیخ جمال الدین ابو علی بن راحة) و میر (نصیر الحمیدی)،^{۱۴۰۰} پێشەنگی کشتیگەلی میسر (یعقوب الحلبي)،^{۱۴۰۱} و میر (حسام الدین طمان)ی سەرگەرەوی (الرقعة)^{۱۴۰۲} کە بە نهخۆشی مرد، سەرگەرەوی هەولێر^{۱۴۰۳} (زین الدین یوسف) و، مهلا (ضیاء الدین عیسی)ی هەکاری لەمەنزلگەیی خەروبه و^{۱۴۰۴} (حسام الدین سنقر الخلاطی) و میر (عزالدين موسك ابن جكو)ی خالۆزای سەڵاحەددین.^{۱۴۰۵}

سوپا و لەشکرگەلی ئیسلام، ئەوانەیی لەم داستانە سەربازییەدا بەهاوکۆمەکی بەشدارییان کرد، بە پلەیی یەكەم ئەو تێپانە بوون کە لە میسرەو هاتن، ئەمانە لە شەرەکانی دەریادا، چ دژ بە کەشتیگەلی خاچدروشان کە هەمیشە بەسەر دەریای ناوهراستەو بوون، چ بە گەیاندنێ ئازووقە و سەربازان بۆ خەلکی شاری (عكا)ی گەمارۆدراو، هەرلە مەیداندا بوون، بە تاییبەتیش کاتی کە بارودۆخی شارەكە کەوتە تەنگانەو، لەشکرگەلی میسر چەندین جار (عكا) یان پزگار کرێو چەکیان بە دەستی خەلکەكەیی گەیاندو کۆمەکی سەربازیی پێی دەکردن و زەلامی شەرکەریشی بۆ داوین دەکردن.^{۱۴۰۶}

لەشکرگەلی شارەکانی شامیش لە گەمارۆکەدا بەشدار بوون. باری گرانی شەرەکانی سەربەژو و شکانی کەوتبوو و سەرشانی ئەوان، نەخاسە لەشکری دیمەشق و حەلەب و حەما. هەرەها لەشکرگەلی شارەکانی جزییری بە نموونە، وەك دیاربەکر و حەرپان و جزیرە (ابن عمر) و شنگال و لەشکری شاری هەولێر (ارییل) و لەشکری گەرەوی ئەتابەکی موسڵ کە لە سالی (۵۸۱ هـ / ۱۱۸۵ ز) هەو زەلام و جیەخانە و نەوتی سپی بۆ سەڵاحەددین دەنارد،^{۱۴۰۷} هەر لەشکرەو بە جۆری بەشدارییان کرد، جگە لەوانە سەربازی تەوخی لە هەموو لایەکی ولاتانی ئیسلامەو، بە نموونە، وەك عیراق و مەغریب و لە ولاتی عەجەمیشەو^{۱۴۰۸} ئامادەییان هەبوو.

پاستیشت دەوی، گرنگترین پووداوی خۆیناویی ئەو گەمارۆیە، ئەو بوو، کە لە هاوینی سالی ۵۸۵ هـ / ئەیلولی سالی (۱۱۸۹ ز) دا پووی دا، ئەو بوو لە (۲)ی شەعباندا، سەڵاحەددین گروپی زەلامی نازاو بە جەرگی ئەییوبیانی بەرەو باکوری شارەكە ناردە ناوهرەو، تا پێگا بۆ ناو شار لە دۆژمن پاك بکەنەو و لەشکر لیویدی بجێتە ناو شار. شەر لە نیوان ئەو گرووپەو خاچدروشاندا دەستی پێی کردو ئەییوبیان مەیدانی شەرەکیان کۆتەرۆل کرد، ژمارەییکیشت لە خاچدروشانیان کوشت و ئەویدی نە کوژراگەپرایهوه بۆ ناو دەوارەکان، ئی ئەییوبیان دوویان کەوتن و چەرخیچییەکانی سوپای ئەییوبی پێگەیان لی گرتن و نەیانھیشت لە سەربازگەكە بێنە دەرەو. بەو جۆرە رێگا کە کرایهوهو ئەییوبیان ئازووقەو جیەخانەیان گەیاندە خەلکی شارەكە. سولتان خۆیشتی چوو ناو شارەكەو سەرکەوتە سەر شوورەکان و

1397 الكامل، ۳۹/۱۲ - ۴.

1398 النوار، ۱۱۳.

1399 الكامل، ۳۷/۱۲.

1400 الفتح القسي، ۲۶۴.

1401 النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۶. الروضتين، ۱۸۴/۲. مفرج الكروب، ۳۵۱/۲.

1402 الفتح القسي، ص ۳۰۵. مفرج الكروب، ۲۹۴/۲. السلوك، ۱۰۳/۱.

1403 الفتح القسي، ۴۳۸. الروضتين، ۱۶۴/۲.

1404 النوار، ۱۱۶. الفتح القسي، ۲۳۶. الروضتين، ۱۵۰/۲. السلوك، ۱۰۳/۱.

1405 الروضتين، ۱۴۹/۲. السلوك، ۱۰۳/۱.

1406 الفتح القسي، ۳۴۰ و ۴۹۵. الروضتين، ۱۴۸/۲ و ۱۸۶/۲. الكامل، ۴۱/۱۲.

1407 ن. م، ۳۵۰. الروضتين، ۱۴۸/۲. مفرج الكروب، ۳۰۷/۲.

1408 الكامل، ۲۹/۱۲.

لهوئوه چاوی گېدا بهناو ئوردوگاو سەربازگەکانی دوژمندا، تا بزانی قەوارەو ژمارەیان چەنە.^{١٤٠٩} مێژوونووس قازی (ابن شداد)یش لەگەڵیاندا چوونە ناو شارەکەو لەگەڵ سولتاندا بەسەر شوورەکان کەوت. ئەم پێگاکردنەوێه یەک حەفتە ی کیشا.^{١٤١٠}

وا بەتەمابوون سولتان سەلاحەددین پێنمانی بدات بە بەرەقانیکاران لە شارەکەو ئامۆزگارییان بکا، چی بکەن و چی نەکەن و هاودەنگی و هاودەستییهک لەنیوان هیزی ناو شارو هیزی دەرەوی شاردا سازبدات، تا بەشیوێهەکی پێک و پێک لە پروی دوژمندا بووەستن و هیرو کۆششیان بکەن بە یەک، وەلی سەلاحەددین ئەم دەرەتە ی لە دەست داو هەلەکە ی نەقۆستەووەو گەمارۆی دوژمنی نەدا، لە جیاتی ئەوە میرەکانی کۆبوونەووەو بە ئالوگۆپی راو بیروبووچوونەووەو خۆیان خەریک کردو هیچ بایەخیکیان بۆ دوژمن دانەناو گرنگییان پێ نەدا. گروپیکیان وایان پێ باش بوو "سفیدە ی بەیان رایان دەمالین و، مەرگیان بە دیاری بۆ دەبەین". نەخیر، دەستەیهکی دیکەیان دەیانگوت: باشتر وایە هیزی موسولمانان هەمووی بە جاری بڕێنە ناو شارو لەناو شاردا پەلاماری دوژمن بدەن. گروپی سێیەم وایان بەچاک دەزانی لێیان گەڕین وازیان لێ بهین، ناچار خۆیان بێزار دەبن و گەمارۆکە دەکەنەووەو دەرۆن.... "نەگەر کەوتنە بەر چاو، ئییمەش لێیان رادەپەرین". جگە لەم راو بۆچوونە جیاوازانە، گروپیکیش هەبوون ترسی خۆیان ئاشکرا دەکردو لە دوژمن دەترسان و بە گومان بوون موسولمانان دەرەقەتیان بین و دەیانگوت، با چاوەرێ بکەین، تا هیزمان لە میسرو جیگاکانی دیکەو بە دەنگەو دەین و، هەرەها دەیانگوت: "دوژمن هەند زۆرن هەر دەلیی شارەمیروولەن، دەلیی لمن .. لم، تاریکن وەک تاریکیی شەو".^{١٤١١}

هەرچی سولتانە، ئەو، خۆی پای وابوو "گەمارۆی دەوری دوژمن فراوانتر بکری، تا ماوێهەکی تریش لە (عکا) دووربخرێنەو، ئنجا فەرمانی دا قورسای لە (صفوریە)و بگوازیێتەو بۆ گەردەکی (العیاضیە)ی بەرامبەر بە (عکا)^{١٤١٢} تا لەوئوه بەسەر شارەکەش و بەسەر ئوردوگای دوژمنیشدا بنواری و حەوالە بی.^{١٤١٣}

سولتان، چەندین جار ئەم گەردو ئەو گەردی دەکرد، تا لە هەموو ئەو بەرزیایانەو بەسەر هیزەکانی دوژمندا حەوالە بی و سەرنجیان لێ بدا. جگە لەوێش، سولتان، کاتی کە هەواکە پیس دەبوو، سەنگەرەکانی بەسەر دەکردەو، چونکە بۆگەنی نەخۆشیی لێ کەوتبوووەو بگرە سولتان خۆشی تووشی شپزەیی دەروون بوو بوو.^{١٤١٤} سەلاحەددین، لەسەر ئەم جیگۆرکییە تووشی رەخنە بوو بوو،^{١٤١٥} چونکە، کاتی گواستیەو بۆ (خەروبه)و بۆ جیگایانی دیکە، خاچدروشان ئیدی دالنی دەبوون و ترسیان دەرەوییەو.

دوو حەفتە بەسەر پێگا کردنەوێهەکی (عکا)دا تیپەری، لەو ماوێهەدا خاچدروشان بۆ بەگژداچوونەوێهە موسولمانان خۆیان تەیارو ئامادە دەکرد، تا خۆیان بپار دەرەکی و دەست پیشخەریی بکەن. ئەو بوو لە (٢١)ی شەعباندا چەند گروپیکیان، بزوتنەوێهەکیان دەست پێ کرد "کە هەرگیز شتی وایان نەکردبوو" وەک (ابن شداد) دەلی، بزوتنەوێهەکیان ئەو بوو، خۆیان بەشیوێهە ی ریز ریزو قۆل قۆل پێک خست و بۆ هەلمەت خۆیان ئامادەکردو، مەلیکەکیان بەشداربوو. مەلیک لەبەر سنگی لەشکرەکەو دەرۆشت و چوار زەلام لە بەردەمیەو ئنجیلیکیان خستبوو ناوهراستی پارچەیهک قوماشی سەوزەو هەریەکەو چمکیکیان بە دەست گرتبوو، لە بەردەمی مەلیکەو دەرۆشتن. سوپای سەلاحەددین کە ئەمەیان دی، خۆیان بۆ لیدانی ئەم بزوتنەوێهە ئامادەکردو وەک ئەوان خۆیان پێک

1409 النواذر، ١٠٦. الفتح القسي، ٣٠٠. الروستين، ١٤٤/٢. مفرج الكرب، ٢٩٣/٢.

1410 النواذر، ١٠٨.

1411 الفتح القسي، ٣٠٢/٣٠١.

1412 گردیکە لە هەندێ سەرچاوەدا بە (تل المصلبة) ناوبراوە. الفتح القسي، ٣٠٥.

1413 النواذر، ١٠٨. الفتح القسي، ٣٠٥. مفرج الكرب، ٢٩٤/٢.

1414 الفتح القسي، ٣٢٥. ابن الوردی، ١٤٥/٢. البداية والنهاية، ٣٣٣/١٢.

1415 مفرج الكرب، ٣٠٣/٢. البداية والنهاية، ن.ص. الدواداري، ١٠٢/٧. شفاء القلوب، ١٦٢.

خست و قوئی راستیان بهرامبهر به قوئی چهپی دوزمن و قوئی چهپیان بهرامبهر به قوئی راستی دوزمن دانا - خواسایی له شهردا ههر بهو جوړه دادهنرا، به لام سوپای خاچدروشمان ههند گوره و زهبن بوو، سهړیکی گهیشتبووو پرووبارهکای باشووری (عکا) و سهړیکی له باکووری شارهکوه گهیشتبووو دهرياکه و هه موو لوتکه و پال و زورگهکانی دهوری شاریان به جاری داپوشیبوو.

سه لاهه ددین، دهمارگرتی و یه کسهر فرمانی به جاپچی دا بانگه وازی ناماده باشی بهناو سوپادا هه لدا، بانگه وازه کesh نه مهیه: "نیسلام هاواره، له شکری مووه حیدین هاواره ناماده بن". به راستی که وتبوونه دوخیکی خه تهرناکه وه، تا میژوونووسان ناوی نهم شه پریان نا "شهره مزنه که" ^{۱۴۱۶} یان "جهنگی گه وره" ^{۱۴۱۷}.

راستیشیت دهوی، دوزمن هه لی بو په خسابوو، دهیزانی سه لاهه ددین که وتوووته تهنگانه وه و داماوو، چونکه له شکرهکانی میسر له مهیدانی شه پره که دا نه بوون و نه هاتبوون، مؤله تی ناگر بهسته که شی، که له گهل (انطاکیه) دا موری کردبوو، واته و او بوو، خو هه له مه چاکتر بو خاچدروشمان ناره خسی، له بهر نه وه جهنگیان به پراکردو "له سه ربازگه و ئوردوگا کانیانه وه وک کولله دابارین" و ^{۱۴۱۸} تاویان دایه قوئی راستی له شکری سه لاهه ددین که (تقی الدین عمر) فرماندهی ده کرد. کاتی سه لاهه ددین، نه مه ی دی، دهستبه جی له ناو جهرگه و بهرسنگی له شکره وه. که خوی فرماندی ده کرد. زهلامی جهنگاوه ری زوری بو نارد یارمه تی بدن. بهرسنگی له شکر، که له شکری دیار به کرو له شکرهکانی هندی له ولاتانی پورته لاتنی تیدابوو، که نه و زهلامه جهنگاوه رانه ی لیوه دهرچوون، خوی که م بووه وه و دای له کری. له بهر نه وه خاچدروشمان هیرشیان کرده سهری و هندی زهلام و فرماندهیان لی کوشتن، میر (مجلی بن مروان) و (ظهیر الدین) ی برای مهلا (عیسی) و سهرکار (حاجب) خه لیلی ههکاری و کوپگه لی دلیرو نازای دیکهش له کوژراوه بوون و گه لیکی تریشیان هه لاتن و له له شکری شنگال زیاتر، کهس له هیزی بهرسنگی له شکر دا نه ما بهر له خاچدروشمان بگری. "له شکری شنگالیش خاوهن نه زمونی جهنگ بوون" ^{۱۴۱۹}. نجا خاچدروشمان دهره تیان هیئا و هیرشیان کرده سهر چادرگاهه ی سه لاهه ددین له سهر کرده که. تا گه یشتنه سهره وهش، ههرکه سیکیان پی گه یشتبا دهیانکوشت و دهستیان کرد به تالان و چه پاول. یه کی له وانه ی لهوی کوشتیان شیخ (جمال الدین ابو علی بن رواحه الحموی) بوو. به لام چادرگاهه ی سه لاهه ددینان نه دوزیه وه، ناچار، گهرانه وه دواوه، نه وه کا ریگای نازو و قهیان لی بیه ستری. زوری نه برد، موسولمانان له قوئی چه په وه خرپونه وه و هیرشیکیان کرده سهر دوزمن و بهرسنگی سوپاکهش له ژیر فرماندهی خودی سه لاهه ددیندا، وک نه وان هیرشیان کردو بوو به شه پره خه نجهروو شه پره مشت "له هه موو لایه که وه که وتنه بهر شمشیری خواو که سیان به سه لامه تی دهریاز نه بوو" ^{۱۴۲۰} یان کوژرا یان به دیل گیرا. یه کی له دیله کان که پیشهنگی داویه کان بوو و، سه لاهه ددین پیشتریش به دیلی گرتبوو به پره لای کردبوو، نه م جارهیان بهری نه داو کوشتی. ژماره ی کوژراوانی خاچدروشم به هزاران ده قهرسان، پهنگه زوریشیان نابیته سهری.

"ابن شداد" به نزیکه ی حهوت هزاری قهرساند. ^{۱۴۲۱} کابرایه کی موسلمانان دی کوژراوهکانی ژمارد، گوتی: "کوژراوانی قوئی چهپ چوار هزارو سه د... نه وهنده کهسن، به لام پیدارانه گه یشت کوژراوانی قوئی راست و کوژراوانی بهرسنگی له شکر "ناوجهرگه ی له شکر" بژمیری، له بهر نه وه وازی هیئا و نه وانه ی حساب نه کرد، کابرایه کی دی نه وانه شی حساب کرد. ^{۱۴۲۲} "ابن الاثیر" به "نزیکه ی ده هزار کوژراوی له قه له م دان" ^{۱۴۲۳} ههرچی "العماد" هه وه

1416 النواذر، ۱۰۹. الروضتین، ۱۴۴/۲.

1417 الفتح القسی، ۳۰۸. الکامل، ۳۶/۱۲. مفرج الکروب، ۲۹۴/۲.

1418 الکامل، ۳۶/۱۲.

1419 الفتح القسی، ۳۱۵-۳۱۶.

1420 الکامل، ۳۸/۱۲. الفتح القسی، ۳۱۱. الروضتین، ۱۴۵/۲.

1421 النواذر، ۱۱۳. الروضتین، ۱۴۵/۲. مفرج الکروب، ۲۹۹/۲.

1422 النواذر، ۱۱۳.

ئەو بە "پېنج ھەزار كوزراويان دائەنى"^{۱۴۲۴}. پاشان سەلاھەددىن فەرمانى دا ھەموو لاشەى كوزراوھەكان بىدەن بە دەم دەرياو، "فەرياندەنە ئەو جىگەى خاچدروشمەن ئاوى لى دەخۆنەو"^{۱۴۲۵} لە ناو دىلەكاندا سى ئافرەتى فەرەنگ ھەبوون، بەسەر پىشتى ئەسپەو دەجەنگان، كاتى بە دىل گىران و چەك كران ئەوسا دەرکەوت كە ئافرەتن.^{۱۴۲۶}

لەم شەپەدا دەرکەوت كە كەموزۆر ھاوسەنگىيەك لەنۆوان ھەردو سوپاكەدا ھەيە، خاچدروشمەن نەيانتوانى خۆيان ھەناوشاردا بکەن و، جەنگاوھرانى (ەكا)ش خۆيان پەرگرت و بەريان لە خاچدروشمەن گرت ھەروھە سەلاھەددىنىش نەيتوانى پەيان بىمالى بۆيە ھەر لایەنەو جىگەى خۆى قايم کردو كەوتە چاوەرې بزانی چى پودەداو چ دەقەومى. ئىمە وای بۆ دەچىن، خاچدروشمەن لە خۆيان بايى بوون و ھىچ گومانىشيان لەسەرکەوتنى خۆيان نەبوو. لەبەرئەو ھەرياست نەبون و نەدەترسان لە گەمارۆدان ھەرچەندىشە تەواوى دوورىن بوون و پەلانى ئەوھەشيان دانابوو كە ھەزەكانى سەلاھەددىن نەتوانن توخنيان بکەن^{۱۴۲۷}

پاستىشت دەوى ئەو ماوھ دورو درىژە كەخۆيان پەرگرت لەبەر ئەوھەبوو كە پىشتيان بەدەرياكە قايم بوو، بە دەريادا ھەموو پىداو پىستىيەكان بۆ دەھات. نەخاسە ھىزى دەريايى خاچدروشمەن لەوھى ئەيىوبيان دەستبالا ترو بەھىز تروبو، "دەريا كۆمەكى پى دەگەياندن، بەئىش دەستى نەدەنا بە پەيانەو، بەرگى نەھامەتى و كەساسىيان ھەمىشە بەبەر شارەكەدا كەردبوو".^{۱۴۲۸} دەولەتۆكەگەلى شارەكانى (بىزا، بوندوقىيەو جەنەوا) لە ئىتالىا، بى وچان شەمەكى زەرورىيان بۆ دەناردن. خاچدروشمەنى گەمارۆدەرى (ەكا) ھەمىشە بە تەماى كۆمەكى تازە بوون لە ئەوورپاى پۆرئەواوھ بۆيان بىتھەرچى سەلاھەددىنە، ئەوھ ئەو، نەيتوانى شەپكى يەكلا كەروھو چارەنووسسان لەگەل خاچدروشمەن ھەلايسىنى چونكە مەرەكانى سوپاكەى پارابوون و لەسەر چۆنىتى بەگژدەچونەوھى دوژمن يەك پە نەبوون، ئەوھەبوو. وەكو باسەمان كەرد. ھەريەكەو پەيەكى ھەبوو، ھەر كەللەيەو لە ئاوازيكى لى دەدا. پاستىشت دەوى، ئەو پەيەى زۆرىنەى ئەنجومەنى پەوژىكارى جەنگ پەيان باش بوو ئەوھەبوو كە شارى (ەكا) كەلنېروو قايم بکەن و، بەردەوامىش خاروبارى لەسەر ووشكانىيەوھ پى بگەيىن و پەگەوبانى بۆ چاك بکەن يان بە كەشتى گەلى مىسردا بۆى بنېرن، يان يەكسەر لە بەيرووتەوھ بۆى پەوانەبکەن و، ناوبەناویش جەنگاوھرانى ناو شارەكە بگۆرن و زەلامى ئازا جەنگاوھرى نوپيان بھەنەجى و، پشوو بەوانە بىدەن كە ماندوودەبن يان بىزاردەبن يان ھەمىشە بىدارو ئىشكچى و پاسەوانن و پەسيان لى پراو.^{۱۴۲۹} و پىدەچى ئەنجومەن دەيوست ھەمان ئەو پەلانە بختە بەركار كە خاچدروشمەنى شارى (صور) وەختى سەلاھەددىن گەمارۆى دان. بەكاريان ھىنا، ئەوھەبوو لە پەوى گەمارۆكەدا خۆيان پەرگرت تا سوپاكەى سەلاھەددىن بىزار بوون و ناچار لىي كەشانەوھ (صور) بە دەست خاچدروشمەنەوھ مایەوھ. بەلام گەمارۆدەرانى شارى (ەكا) واتا خاچدروشمەكان، وادىارە بە سەبەرترو بە ھەوسەلەتر بوون. ئەمە جگە لەوھى كە جىگەى (صور) تەنگەبەرى زەويەكەشى، گرتتى شارەكەى گراتر كەرد، لە كاتىكدا گەمارۆدەرانى شارى (ەكا) جىگەكەيان بۆ گەمارۆدانى شارەكە زۆر لە باربوو، بە ئازادى دەھاتن و دەچوون و، بەئاسانى ئازووقەيان بە دەست دەگەيشت و "بۆ ھەلمەت ئامادەبوون و، ددانيان بە خۆيانا گرتبوو، لە سەبەر بىزار نەبوون و كەسەش نەيدەتوانى بچىتە ناويان و كەسەش نەيدەتوانى بىدا بەسەريانا".^{۱۴۳۰}

1423 الكامل، ۳۸/۱۲.

1424 الفتح القسي، ۳۱۴. الروضتين، ۱۴۷/۲.

1425 الكامل، ۳۸/۱۲. الفتح القسي، ۳۲۰. الروضتين، ۱۴۷/۲. مفرج الكروب، ۳۰۲/۲.

1426 الكامل/۳۸/۱۲.

1427 الكامل/۳۴/۱۲. الروضتين، ۱۴۷/۲. البداية والنهاية، ۳۳۳/۱۲. السلوك، ۱۰۲/۱.

1428 الفتح القسي، ۳۱۶.

1429 النوار، ۱۵۲-۱۵۳. لە بارەى ئالوگۆر كەردنى سەربازەكانى ناو شارەكەو، بنۆرە: الفتح القسي، ۴۵۸. الكامل، ۵۵/۱۲. الروضتين، ۱۸۱/۲.

ابن خلدون، ۷۰۵/۵. شفاء القلوب، ۱۶۹.

1430 الروضتين ۱۴۸/۲.

ئەم ھەلۋىيەستە، يان پۈتۈر بىلەن ئەم (جووتە گەمارۋىيە) تا ماۋەيەكى زۆرى خايان بگرە پاش گەيشتىنى ھەلۋەتى سىيەمى خاچدروشمانيش ھەر مابوو، ۋەلى دياربوو، تاي تەرازوۋى خاچدروشمان قورستربوو.

پاستىشت دەۋى درىژەكيشانى گەمارۋى (عكا) ۋ، نا ئومىدى خاچدروشمان لە ھەلۋەتە مەزەنەكەى ئەلمان^{۱۴۳۱} خنكانى ئىمپراتۇر فېردىك لە نىزىك شارى (طرسوس) لە كەنارۋى ئاسىيى بچووك،^{۱۴۳۲} ھەرۋەھا تىكچوون و پرش و بلاو بوونەۋەى ھەلۋەتەكەى، مردنى كۈرەكەى ئىمپراتۇرىش لە كۆتايى سالى ۵۸۶ك/سەرەتاي سالى (۱۱۹۱ز)دا،^{۱۴۳۳} ئەم پووداو ھۆكارانە كارىكى وايان كرد خاچدروشمان لە ھەموو گاڭقى پتر پىويستسان بە ھاتنى ھىزى پشتىوان بىي، كە ئەۋەبوو لە ژىر فەرماندەيى مەلىكى فەرەنسائ مەلىكى ئىنگلىستاندا گەيشتنە لايان تا لە مەلمانى پتر لە تاللاۋو چارەنوسسازەكەى كەنارۋى باكورى فەلەستىندا بەشدار بىن.^{۱۴۳۴}

ۋادىارە زىستانى سالى ۵۸۶ك-۵۸۷ك/۱۱۹۱-۱۱۹۱ز زىستانىكى سەخت و گران بوو بۇ خاچدروشمان، نەك تەنبا لەبەر ئەنجامە ناخۇش و گرانەكانى ھەلۋەتە ئەلمانىيەكە، بەلكو برىستىش لە ئوردوگاگەياندا بلاۋبوۋەۋو ئازوقەشيان لەسەر ووشكانىيەۋە ئىتر ۋەستائ، بۇيان نە دەھات و، بە درىژايى ئەۋ زىستانەش، كەمى نەبى، كە بەشى خۇراكى نەدەكردن، دىنا ھىچ ئازوقەيەكيان بۇ نەگەيشتۋەتە كەنارۋى (عكا) كە لە ژىر دەستى خۇياندا بوو، لەبەر ئەۋە ھەندى جەنگاۋەريان لە برسانا مردن، بەلكو ھەندى لە گەۋرەكانىشيان لە برسانا مردن،^{۱۴۳۵} سەربارى ئەۋانەش گەلى لەۋ زەلامانەش مردن كە دەمىك بوو لەۋ جىگا تەنگەدا مابوونەۋە. لە ھەمان كاتدا، بە پىچەۋانەۋە، ئوردوگاكانى سەلاھەددىن بە ئازادىيەكى زىاترەۋە ئەم گردوۋ ئەۋ گردىان دەكر. (العماد) باسى دۇخى نا ھەموارى دوزمن دەكاۋ دەلى: "نرخى ھەموو شتى بەرز بوۋەۋە لاي فەپنگو، نرخى دەغل و خەلە ئاگرى سەندو، نەخۇشى دايمايىن و پەتايان تىكەۋت و بەلا يەخەى گرتن و گرانى مىلى چەماندن، زەرەرو زيان پىچى پى خواردن برىستى بلاۋ بوۋەۋە زىادى كرد ئنجا لە ھىرش كەۋتن، زەۋى و زاريان شۆرەكات دايپوشى ترس كۆلى پىدان و ھەلھاتن، نەھاتى پەشۋاكانىيە و ئالۋزى كردن" ^{۱۴۳۶} تا ۋى لى ھات كىۋجى گەنم گەيشتە زىاتر لە سەد دىنارى (صورى) ۋ ھىلكەيەك بە شەش دىنارو پىخۇلەى بارگىر گەيشتە دە دىنار. ^{۱۴۳۷} ئىدى ناچار بوون ھەندىكيان دەخالەتيان ھىناۋ بوون بە ئىسلام. ^{۱۴۳۸} ئەسپىكى زۇرىشيان سەربىرى و خواردىيان و بە گزۋوگياشەۋە نەۋەستان و ئىسقانىشيان كرانەۋەۋە ئىسقانى بى گۆشتىشيان كرۇشت. ئنجا گەۋرە پىاۋانى كلىسە ۋىستىيان جۆرە پىتاكى بۇ كەم بەش و ھەژاران خپ كەنەۋە ۋەلى چاۋ چنۇكى بازگانەكانى شارى پىزاي ئىتالىا كە دەستىيان بەسەر ھەموو بازگانى ئازوقەدا گرتبوو نەيھىشت ئەۋ پىرۋژە خىرخوازييەى كلىسە سەر بگرى.^{۱۴۳۹}

بەلام سەلاھەددىن نەيتۋانى ئەۋ بارودۇخەش كە پەخسا بكا بە دەرفەتەك و لەۋ كاتەدا سودى لى بىيىنى كە ژمارەيەكى

1431 مېژوونوسان ژمارەى جەنگاۋەرانى ھەلۋەتە ئەلمانىيەكەيان بە نىزىكى دوو سەد ھەزار جەنگاۋەر قەرساند، .. النوادر، ۱۱۵. ۱۳۷، . الروضتين، ۲/ ۱۵۰ - ۱۵۱. مفرج الكروب ۲/ ۳۱۷. ھەندىكيشيان بە سى سەد ھەزار جەنگاۋەريان خەملاند. : الفتح القسى ۳۳۰. ھەندىكى دىكەيان بە شەش سەد ھەزارىان دانا، شفاء القلوب ۱۶۳.

1432 الفتح القسى ۳۹۱. النوادر ۱۲۳ - ۱۲۴. الكامل، ۱۲/ ۴۹. زبدة الحلب ۳/ ۱۱۴. ابن الوردي، ۲/ ۱۴۶. بۇ پتر زانينىش بىۋرە: رنسىمان، ۳/ ۳۹.

۴۰.

1433 النوادر ۱۵۴. الروضتين، ۲/ ۱۸۱.

1434 رنسىمان، ۳/ ۴۳.

1435 رنسىمان، ۳/ ۶۸. ھارۇلد لامب شعلە الاسلام ۱۹۵.

1436 الفتح القسى ص ۴۳۹.

1437 د. سعداوي التاريخ الحربي، ص ۲۴۶.

1438 الفتح القسى، ۳۹- ۴۴۰. الكامل، ۱۲/ ۵۴. الروضتين ۲/ ۱۸۱. البداية والنهاية ۱۲/ ۳۴۱. ھارولد لامب شعلە الاسلام ص ۱۹۶.

1439 رنسىمان التاريخ الحروب الصليبية، ج ۳، ص ۷۰.

زۆرى له شىركەكانى توشى ماندویتی و كەشەنگى بووبون و، هەندىكىشيانى ئىزن دا برون ئەو زستانە بۇ خويان بىجەسىنەو بە مەرجى دواى زستان بگەپنەو بۇ ئوردوگاكانى خويان. ژمارەيه له ميرهكانيشى خويان كرد به بازرگان و برسىتى خاچدروشمانيان كرد به هەليك و خوراك و خەلو دانەويلەيان له ناوچە ئىسلاميهكاندا قورخ كردو بە گران دەيان فروشتهو. لەو ميرانەى ئەم رەفتارەى دەواند "عزالدين شامەى پارىژگارى بەيروت و (سيف الدين على بن احمد المشطوب)" بوون. ئەمانە خوراك و نازوقەيان له بەيرووت و (صيدا) و عەسقلانەو بارەكردو دەيان برد. ^{١٤٤٠} جا ئەگەر تەماع و چاوچنوكى ئەم ميره موسولمانانە نەبوايه، خاچدروشمان زياتر تەنگەتاو و پەريشانتەر دەبون تەنيا چەند مانگىكى پى چوو زور دريژەى نەكىشا، ئىدى كەشتى و گەمى خاچدروشمان بە بارى قورسى گەنمەو گەيشتنە جى و باريان داگرته سەر ووشكانى، بەتايبەتيش دواى نيشتنەو زريان و رەشەباكانى زستان و داهاتنى بەهار. ئەم كەشتى و گەمى گەنم هەلگرانە بوون بە ماىەى شادى و پيشواى گەرمى خاچدروشمان ئەك هەر لەبەر گەنمەكە بەلكو لەبەر ئەوئەش كە مژدەيهكى خوشيان بويان هيئابوو، كە وا مەليكى فەرەنساو مەليكى ئىنگلستان بەريوئەن و گەيشتونەتە ئاوەكانى پۇژەلات.

هەرچى سەلاحەددىنە ئەو لىگا لىگا داواى لەو هيژە ئىسلاميانە دەكرد كە له شەپرى خاچدروشمانيان بەشدار نەبون تا كۆمەكى پى بکەن و پىكەوە بتوانن دوزمنى داگرکەر له وولات وەدەرنين، چونكە نازادکردنى ئەم خاكە داگرکراوانە، بەتەنيا نا كەويتە ئەستوى بەرپرسان و سوپاى ئەيىوبييان، بەلكو ئەمە ئەرکىكى نيشتيان پەرورەيهو دەبى بە هاوبەشى و بە يەك دەست هەموو موسولمانان بچنە مەيدان، جا ئەو موسولمانانە دووربن يان نزيك بن، نەخاسمە گروپى له خاچدروشمان پيشتر بە فەرماندەيى (أرناط). تا چاوى تەماعى بركا. دوور دەيروانى كە هەردوو حەپەمى پيرۆز داگرىكاو نەيەلئ موسولمانان بۇ حەج بچن ئەو بوو كە سەلاحەددىن چاو ترسانى كرد. هەرەها دوزمن بەتەماى داگرکردنى قودسەو، ئەوروپاى پۇژئاواش ئەم هەلمەتە تازەيهى لەبەر ئەو سازدا كە موسولمانان (بيت المقدس) يان نازاد كرد. ئامانجى سەرەككى ئەم هەلمەتەش ئەوئەيه قودس له موسولمانان بستينەو ئەيىوبييانى لى دەريكەن. لەبەر ئەو سەلاحەددىن داواى له گشت فەرمانرانە ئىسلامەكان كرد كە ئەو بەرپرستيه رەچاو بکەن و لەو مەترسيە تى بگەن ئەو بوو پيوئەندى بە (الناصر لدين الله) خەليفەى عەبباسى و (يعقوب بن يوسف بن عبد المؤمن) مەليكى مەغريبەو کرد.

راستيشت دەوى سەلاحەددىن بەردەوام لەگەل خەليفەى عەبباسيدا هەر پيوئەندى هەبوو، بەلگەى ئەوئەش ئەو هەموو نامانەيه كە بە خامەى (القاضي الفاضل) و (العماد الكاتب) بۇ بەغداى دەناردو قەمو شاندانەشن كە هەميشە له نيوان هەردوولا بەريو بوون. خو سەلاحەددىن خوى بە دەستدا (اتباع) خەليفە له قەلەم دەدا. ^{١٤٤١} ئەو بوو خەليفە (المستضى) بە دەنگ سەلاحەددىنەو دەچوو و، سەلتەنتى ميسرو شامى پيپەخشى و نازناوى بەرزى لى دەناو ديارى و شتى بەنرخ و خەلاتى بۇ دەنارد. ^{١٤٤٢} ئەو خەليفەيه تا مرديش سەروو سەخت و پيوئەندى لەگەل سەلاحەددىندا كۆك بوو ^{١٤٤٣}. بەلام شتى پرووى دا پيوئەندى سەلاحەددىنى لەگەل خەليفەى نوئى (الناصر لدين الله) دا ليل کرد. ئيمە نامانەوى شروقهى پيوئەندىەكانى نيوان هەردوولا دريژە پىدەين، چونكە نامانەوى له باسەكەى خوئمان دەريچين، بەلام هەر ئەوئەندە دەليين دەولەتى خەليفە: دەيتوانى كارئاسانيەكى ئەوتۆ بنويئى، هيچ نەبى نەختى بارى گران و لى قەومانى موسولمانانى شام، نەخاسمە فەلەستين سوكتر بكا و دەستى يارمەتيان بۇ دريژ بكا.

1440 الكامل، ٥٥/١٢، ابن خلدون، ٧٠٤/٥.

1441 مضممار الحقائق، ص ٦٤.

1442 سنا البرقى الشامى، ١٩٢/١، الكامل، ٤٢٢/١١، السلوك ٦٠/١

1443 بۇ زیدە زانين بنۆره ككتيى: دريد عبدالقادر نورى (سياسة صلاح الدين) ص ٣٩٢، ٣٩٦. هەرەها ككتيى د. القزاز (الحياة في العراق في العصر

العباسي الاخير) ٥١٢ هـ / ٦٥٦ هـ. مطبعة القضاء النجف. ص ٢٦٥-٢٦٨.

ئاسەوارى ئەم پېۋەندىيە شەرقە لە گەمارۇكەى "عكا" دا دەبين، ئەو بوو لە پايزى سالى "١١٨٩/ك ١١٨٩ ز" دا سەلاھەددىن داواى كۆمەكى لە خەلىفە كرد، قازى "بهاءالدين ابن شداد" ي ميژوونوس و پراويژ كارى خوى نارد بو بەغدا، بەلام خەلىفە مەسەلەكەى بە دل و بە گيان وەرەگرت و ھەندەى بە تەنگەو ھەبوو، بەو گرنگىيەى تى نەنۆرى تەنيا دوو بار نەوت و پېنچ نەوتھاويژى بو سەلاھەددىن نارد. ھەرۋەھا ئىزن نامەيەكىشى بە ئىمزاى خوى بو نارد كە بىست ھەزار دىنار، لەسەر حسابى خەلىفە، لە بازىرگانەكانى شام قەرز بىكات و بو غەزاى خەرج بىكات،^{١٤٤٤} خو سەلاھەددىن نەدەبوو ديارىيەكە وەرەگرت، بەلام "بو ئىزننامەكە، داواى لېبوردنى كرد كە خوى بخاتە ژىر ئەو بارە قورسەو" و^{١٤٤٥} بە تەتەرى خەلىفەى كوت: "ئەو ھەمەو ئەو ھەشى كە دەخۆم لە ساىەى مىرى موسولمانانەو، بەو سۆزەشى بوژامەو كە لە منى پرسىو، ئەمە خوايە سەرکەوم بو گەيشتن بە ئاوات و خۆشم ناخەمە ژىر بارى قەرزەو"^{١٤٤٦} ئەو كۆمەكەشى كە خەلىفەى بەغدا بو سەلاھەددىن نارد بى لەم مەسەلە گرنگ و چارەنووسسازەدا، تەنيا ئەو ديارىيەكە بە باسماں كرد، ئەمەش واى لە (القاضي) كرد تېيىنەكى تفت و تال لەم پروو ھەتتا بىكات، ئەو تەدلى: "ئەم نامەيەى بەغدا، نامەيەكى ساردو لەرو وشكە، بى سەر و بەرو بى مانايە، بى پېۋەندىيە بى بەرو بوومە، بى سوو ھەىرە ئىمە داواى زىرى گەرم دەكەين، كەچى كاپرا، ئاسنى ساردمان بو دەكوتى"^{١٤٤٧}

ھەرۋەھا سەلاھەددىن چەندىن نامەى بو شاي مەغرىبىش نارد، كە ناومان برد، بە تاييەتەش كاتى گەمارۇى شارى (عكا) توندتر كرا. سەىر ئەو ھەىرە ميژوونوسانى بە نمونە وەك (العماد، ابن شداد و ابن الاثير كەسانى دىكەش) باسى ئەم نامە و نامەكارىيانەيان نەكردو. كەچى (أبو شامة، الذهبي و القلقشندي)^{١٤٤٨} باسيان كروو (أبو شامة) ئەو نامەيەى كە بە خەتى (القاضي الفاضل) ي پراويژكارى سەلاھەددىن نوسراو لە ھەندى شىخى بى گومان و باو ھەپى كراو ھەىرە بە دەستكەوتو، كە سولتان ھەرمانى داو بە (شمس الدين بن نجم الدين بن مرشد الكناي)^{١٤٤٩} تا بچى بو مەغرىب و داواى كۆمەك و يارمەتى لە مەلىك (يعقوب بن يوسف بن عبدالمؤمن) (ت ٥٩٥ ك/ ١١٩٩ ز) بىكات.

سەلاھەددىن، كۆمەلى نامەى بو ئەم مەلىكەى مەغرىب نارد، بەو حسابەى بەو ناوى دەر كروو كە سوورە لەسەر چاكەو بەرژەو ھەندى موسولمانانى پوژەلات و موسولمانانى ئەندەلوس و باكوورى ئەفرىقا و پياويكى زور بە دىنە.^{١٤٥٠} بەلام ئەم مەلىكە نەيوست ھىچ كۆمەكى بە سەلاھەددىن بكاو لە تەنگانە پرزگارى بكا، بەبىيانو ھەىرە پىروپوچ گوايا سولتان "لەو نامەيەيدا، پىي نەگووتو. مىرى ئىمانداران. بەلكو پىي گووتو. مىرى موسولمانان. ئەو ھەىرە بەر شانى گران بوو و پىي ناخوشبوو، لەبەر ئەو ھەىرە كە وەلامى سەلاھەددىن نەداو ھەىرە ھىچ كۆمەكىشى پى

1444 النوار ١١٩. الفتح القسي ٣٦٥. الروضتين ١٥٢/٢.

1445 ن. م. ن. ص.

1446 الفتح القسي، ٣٦٥.

1447 الروضتين ١٧٦/٢. د. القزاز: دەلى: خەلك بەزەى بە ھەلوئىستى خەلىفەدا دەھاتەو، چونكە عەقلى پى نەدەشكا، بزائى كە خاچدروشمەن ترسانكن و زەرەريان بو ولاتەكە ھەىرە. خەلىفە ھەولەشى نەدا دەنگى موسولمانان لە ناوچەكەدا بكا بە يەكو پال پەشتى لە ھەىرەكانى ئەبىوبىيان بكا، كە بەريان بە دوژمن گرتو. بنۆرە كەتتەكەى (الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الأخير) ٥١٢- ٦٥٦ ھ، ص ١٠٠. بنۆرە: لىكۆلنەو ھەىرە خۆشمان (رسائل صلاح الدين- الفحوى والمغزى، بە زمانى كوردى لە گوڤارى مەتىن ھەوك ژمارە ٥٤ سالى ١٩٩٦ دا بلاكرووتەو ، ٣١-٢٠.

1448 بگرە ئەبو شامەش دەلى: بىستەم كاتى ھەپەنگ (عكا) يان تەنگا و كرد، سەلاھەددىن ناردىيە سەر شاي مەغرىب داواى لى كرد، لەو ھەىرە پىگاي دەريا لە خاچدروشمەن بگرى و نەيەلى شەمەكەيان بو بى منىش بە دووى پاستىيەكەيدا دەگەرام بزائم مەسەلەكە چۆن بوو، چونكە (العدل) و (القاضي) مەبەستى لە - ابن شداد - ھە كەتتەبەكانى خوياندا باسيان نەكردو (الروضتين، ١٧٠/٢).

1449 برازاى (أسامة بن منقذ الكناي) ي خاوەن كەتتەى بە ناوبانگى (الأعتبان) ھ.

1450 سەىرى ژياننامەكەى بكا لە : وفيات الأعيان ٣/٧- ١٩. ذيل الروضتين، ١٦. النجوم الزاهرة ١٥٣/٦.

نه کردوو "١٤٥١" به لām، به پای ئیمه، له بهر ئه وه وه لāmی سه لāحه ددینی نه داوه ته وه، چونکه بارود و خوی دهوله ته که ی و اتا (دهوله تی ته وحیدی مه دییه ی مه غریب) که به بهر قانی کردن و پاراستنی موسولمانانی نه ده لوسه وه، دوژنایه تی و کیشی له گهل ئی سپاندا به توندی هه بو وه، له بهر ئه وه، نه په ر ژا وه ته سه ر سه لāحه ددین و کۆمه کی پی نه کردوو. به لئ، مللانیی له گهل ئی سپانی ه کانداه یشتی بو وه رانه یه که جارێکیان مه لیک خوی هه لمه تی بردو به شه ر ئه و جیگایانی سه نه ده وه، که له نه ده لوسدا ئی سپانه کان داگیریان کردبوو، پاشان گه راپه وه بۆ مه راکیش، ئنجا هه ر له هه مان ئه و سالدا (٥٨٦ ک/ ١١٩٠ ز) که سه لāحه ددین داوی کۆمه کی لی کردبوو، دیسان خوی "له شکری سازداو (ئه شلب) ی له پوژئاوی نه ده لوس گه مار دواو وه ری گرته وه " ١٤٥٢.

سه لāحه ددین له نووسینی ئه و نامه نه دا، بۆ ئه و مه لیکه، گهل نازناوی ریژو فه خری و شانازی بۆ به کار ده ینا ته نیا بۆ ئه وه ی دلی خو شکا و نه رم ببی و له و لیقه و مانه یدا یاری ده ی بدا، به لām هه مووی بی هوو ده یوو. سه لāحه ددین، له و نامه نه دا، که ئیمزای ده کرد، ته نیا ناوی پووت و په تی بی نازناوی خوی ده نووسی و به رسته ی بی فیزی و که ساسیی "موحتاجی په حمه تی خوا دا، یوسفی کوپی ئه یوب" ١٤٥٣. کۆتایی به نامه کان ده ینا و له گهل ئه و نامه نه شدا بری دیاری گرانه هایشی بۆ ده نارد. ١٤٥٤.

وادیا ره نو سینی ئه م نامه نه له ساله (٥٨٥ ک/ ١١٨٩ ز) وه ده ستی پی کردوو و ١٤٥٥ تا سالی ٥٨٨ ک/ ١١٩٢ ز درێژی کیشا وه، و اتا تا ئه و ساله ی که نوینه ره که ی سه لāحه ددین له مانگی (محرم) دا شاری مه راکیشی به جی هیشت و، له (٢٨ ی) (جمادی الاخری) هه مان سالدا گه یشته وه شاری ئه سکه نه درییه. ١٤٥٦ سا به هه ر حال سه لāحه ددین یاری کۆمه کی نه له خه لیفه ی به غدا و، نه له مه لیکه مووه حدینی مه غریبه وه به ده ست نه گه یشت و کۆمه کیان پی نه کرد. ته نها له و جیگایانه وه نه بی که با سمان کردن، هیه لایه نیک ناو پی لی نه دانه وه. ئه وانه ش که به ده نگیه وه ده هاتن هه موویان ناوچه گه لی ژیر ده سله تی ده وله تی ئه ییوی بوون، یان ناوچه ی سه ر به و ده وله ته بوون و بگه ر ناوچه گه لیکی ناو خودی ئه م ده وله ته ش، هه بوون، به هیه ج جوړی به شدارییان له شه ری خاچدرو شماندا نه کرد، به نمونه وه ک یه مه ن و، وولاتی به رقه (لیبی).

سه ره پای ئه وه ش هه ندی گروپی ئیسلامی مللانیی له گهل گروپی ئیسلامی دیکه دا هه بوو، ده هاتن داوی کۆمه کیان له سه لāحه ددین ده کرد، ١٤٥٧ ئه وه بوو سه لāحه ددین له سالی (٥٨٥ ک/ ١١٨٩ ز) دا "که خوی به کیشی غه زا وه، سه ری دونیای لی ها تبو وه یه ک، ١٤٥٨ داوی لی بوردنی لی کردن".

١- هه لمه تی ریشارد شیردل:

که شتییه کانی ئه م هه لمه ته ی ریشارد، ئیواری پوژی (١٥ ی) (جمادی الاولی) سالی (٥٨٧ ک/ ٦ ی) حوزه یرانی ١١٩١ ز) گه یشتنه سه ر به ژی شام و بارو بارخانه یان له نزیک شاری (صور) وه داگرت. ریشارد، نه ی توانی له م شاره دابه ز، چونکه هیزی پاراستنی (صور) به فه رمانی مارکیز کونراد دی مو تفتات و له سه ر فه رمانی (فیلیپ اغسطس) ی

1451 وفیات الأعیان، ١٢/٧. ذیل الروضتین، ص ١٦.

1452 ن. م. ٧- ٤.

1453 الروضتین، ١٧١/٢.

1454 ن. م. ص ١٧٣.

1455 صبح الأعشى، ٥٣٦/٦.

1456 الروضتین، ١٧٤/٢. بۆ ئه م نامه و نامه کارییه ش بنۆره: مفرج الکروب ٣٦١/٢. البدايه والنهایة ٣٣٩/٢. بنۆره: لیکۆلینه وه که ی خۆم (چۆنیه تی پیوه ندی و هۆکاره کانی پیوه ندی کردنی سه لāحه ددین له گهل المنصور الموحدی) به عه ره بی مجلة جامعة الملك سعود، کلیه الآداب المجلد الثاني سنة ١٩٩٠، ص ٣٠٣- ٣٢٦.

1457 الفتح القسی، ٢٣٤- ٢٣٥.

1458 ن، م، ص ٢٣٥.

شای فەرەنسای. نەیانەشت بچیتە ناو شارەکەو پێگەیان نەدا. فیلیپ، خۆی پێش چەند پوژیک گەشتبوو و لاوتی پوژەلات. پێشارد، ناچار پێگای دەریای گرتەو بەرو پووی کردە شاری (عکا) و بە بیست و پێنج کەشتیەو گەشتە (عکا).^{۱۴۵۹} ئەم شارە کە دەمیکی دوورو درێژ بوو، خاچدروشمان گەمارۆیان داوو، هیچیشیان بۆ نەدەکراو نەیان دەوێرا بچنە ناوی، بەم دابەزینە پێشارد، ئومێدیان تازە بوو و وەرەیان بەرز بوو و لەخۆشی هاتنی پێشارد، کردیان بە موشەک هەڵدان و نەقارە لێدان و شای لۆغان لەناو ئوردوگا و سەربازگە ی خۆیاندا.^{۱۴۶۰}

ئیمە لێرەدا نامانەوئ باسی گۆرانیکارییە سیاسییەکان بکەین کە لە مەیدانی شەڕدا پرویان دا، بەلام دەتوانین بڵێین هەردوو ئەم هەلمەتە ئینگلیزی و فەرەنسیە. سەرەرای ململانێ نیوان هەردوو مەلیکە کە پوداوەکانی دواتر پەردەیان لەسەریان لادا.^{۱۴۶۱} برا لە پشت برا بوون، لە هەلمەتە سییەمی خاچدروشماندا، هەرچەندیش کە ئامانجی هەردوولایان جیاوازیو و وێرە ئەوەش کە لە شیوەو شیوازی بەرەنگاربوونەو سەلاحەددیندا ديسان یەک پرا نەبوون و هەریەکیان پلان و ستراژی جیاوازی خۆی هەبوو. بەهەر حال، ناوبانگی پێشارد شێردل، هەند بە دەنگ و بڵاویو، ناوبانگی مەلیکی فەرەنسای ناحەزی بە جاری داپۆشیبوو، نەک هەر لە سەرچاوەکانی خاچدروشماندا، بەلکو لەسەرچاوە عەرەبیەکانیشدا هەروەها بوو.^{۱۴۶۲}

هەر کە پێشارد پووی لە (عکا) کرد، دەستبەجئ ئەییبیان دەستیان کرد بە ئامادەباشی شەڕ لە دەریا و لە بەژیشدا. سەلاحەددین فەرمانی دا گەمی و کەشتیی گەورەگەرە پر بکرین لە جەخانەو ئازووقو بە حەوسەد جەنگاوەرەو ئامادەبن. ئەوجا لە بەیرووتەو بەرو (عکا) بەرێ کەوتن بۆ شەڕی ئەم داگیرکارە تازانە، بەلام ئەم هیژە نەیتوانی هیچ بکا. کاتیکیش ئەم جەنگاوەرانە ئاومید بوون و وەرەیان بەردا و پێگای پزگاریوونیان نەما، ئیدی پێشەنگەکیان (یعقوب الحلبي) فەرمانی دا بە زەلامەکانی بنکی کەشتیەکانیان کوون بکەن و نووقمیان بکەن، تا جەنگاوەرو بارو بارخانەکانیان نەکەوێت ژێر دەستی پێشارد. بەو جۆرە کەشتیەکان بە بارو بارخانەو نووقمی بن دەریا بوون.^{۱۴۶۳} کاتیکیش پێشارد گەشتە ناوچە (عکا) فەرمانی دا بە هیژەکانی، ئامیرەکانی گەمارۆ داگیرن و پرویان لە شوورەکانی شارەکە بکەن. ئیدی حەوت مەنجەنیق^{۱۴۶۴} و چەند دەبابەو قوچ هاوێژیان لێ دامەزراندو،^{۱۴۶۵} زەرەریکی زۆریان بە شوورەکانی شارەکە گەیاندا، بەلام نەیانتوانی شارەکە بگرن و بچنە ناوی. جا لەبەر گەشتنی ئەم هیژانەو پتر بوونی ترسی بارودوخی لەشکر و لەشکرکاری، سەلاحەددین ناچار بوو جیگای خۆی بگۆڕێ (شفرعم) وەو بۆ گردی (خەپوبە) تا لەگەڵ هیژە تاییبەتەکانی خۆیدا بکەوێت نزیکی هیژەکانی خاچدروشمان و، خۆیشی یەکسەر سەرپەرشتی دۆخەکە بکا و بزانی دوژمن لە پشت ئەو دیوارو کەندەکانەو بۆ شارەنەوێ خۆیان لە هیژەکانی سەلاحەددین دروستیان کردوون. چ دەکەن و بە تەمای چین، بەلام ئەوەی سەلاحەددین کردی، پێگای کشانی دوژمنی بەرو شارەکە نەگرت و دوژمن بەردەوام بۆ ناو

1459 النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۴. الکامل، ۶۵/۱۲.

1460 النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۴.

1461 رنسيمان، ۹۷/۳.

1462 ابن الاثير له وسفكرنى ريشارد دا ده‌لئ: تاكه پياوى سەردەمی خۆیتى له ئازایەت و فیلبازی و کۆلەدان و وەرە بەرزیدا موسلمانەکان تاقیان کردووەتەو کە کابرایەکی بلیمەتە و وینەى نییه، "کامل ۶۵/۱۲. ابن شدادیش له وسف کردیندا ده‌لئ: "شەرانییه زۆر ئازایە، وەرە بەرزە، قارەمانیتى زۆری نواندوو و بۆ جەنگ بەجەرگه. "پاشان له‌گەڵ (فلیب) مەلیکی فەرنسادا بەراوردی ده‌کا و ده‌لئ: له‌ مولک و روتبەدا ناگاته فلیب بەلام له‌ و داراترەو له‌ و ئازاترە، .. النوار ۱۵۷.

1463 الکامل، ۶۵/۱۲. النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۶. الروضتين ۱۸۴/۲. الحموي التاريخ المنصورى ص ۲۰۰. مفرج الکروب ۳۵۱/۲. ابن الفرق

ج ۲، مجلة ۴، ص ۷.

1464 النوار، ۱۵۸. الفتح ۴۷۸-۴۷۹. الروضتين ۱۸۴/۲. مفرج الکروب ۳۵۰/۲.

1465 الکامل، ۶۵/۱۲.

شار دىكشا، ئىدى خەلكى ناوشار بە جارى تەنگەتاو بوون و ھەواليان نارد بۇ سەلاھەددىن چارەسەرىكيان بۇ بدۆزىتەو، بەلام سەلاھەددىن ھىچى بۇ نەكراو نەيتوانى دوژمن بداتە دواو. ^(۱۴۶۶)

واديارە مەبەستى ھەردو لايان، لەم شەپەر، ئەو ھەو بوو يەكترى تاقى بىكەنەو، ھەردو لايەو بزائى ھىزى لاكەى دى چەندە، ھەرچى سەلاھەددىنە دەيوست بە پىشارد سەلمىنى كە سوپاي ئەيىوبيان ھىشتا ھەر بەھىزەو دىشتوانى خوى سازىداو پووبەپوويان بىي، ھەرچى پىشاردە، ئەو ئەو، دەيوست خوى تاقى بىكاتەو، بزائى ئايا تواناي ئەو ھەيە، ھەزو ئارەزووى خوى، بەزورى چەك بەسەر سەلاھەددىندا سەپىنى يان نا. دىشتويست شىكست بە موسولمانان بىنى و لەشكرىان بىشكىنى و بە زورى شمشىر سەلاھەددىن ناچار بىكات لەگەلدا دابنىشى و بىكەنە دانوستاندن بەو مەرجانە كە خوى دايدەنى.

راستىشت دەوى، بارودۇخى سوپاو بارودۇخى سياسىي، بۇ پىشارد زور لەباربوو، كابرا دەستبالابوو، خويشى ھەستى پى دەكرود دەيزانى كە دەستى لەسەرەو، لەبەر ئەو ئەو دەرەتەى لە دەست ئەداو بەسەرەو نەچوو.

بەپراي ئىمە، ئەو غەلەبەو سەرکەوتنەى پىشارد لە (عەكا) بە دەستى ھىنا وەنەبى تەنيا لەبەر ئەو ھەو بووبى كە خاچدروشان بەھىزىوون و لىزان بوون و ھەلمەتى سىيەمىيان زور گەورەو گرنگ بوو، يان پىشارد، خوى زەلامىكى ئازو بەجەرگ بوو ھەرمەندەيەكى بلىمەت و سەرکەوتو بوو، بەلكو لەبەر ئەو ھەش بوو كە سوپاي موسولمانىش ئەحوالى باش نەبوو، لەبەر ئەو، ھەرمەندارانى ھەلمەتى سىيەم، لەو زياتر كە ئەم ھەلە لە دەست نەدەن و بەخىزايى مەسەلەكە يەكلا بىكەنەو، بىريان لە ھىچى دى نەكرەو دەستى خويان لە كاتى خويدا وەشانى شارى عەكا چۆكى دادا.

خاچدروشان بۇ گرتنى شارەكە، پىشەكى كەوتنە تەنگەتاو كرتنى شارو پىكرەنەو كەندەكەكە، لە پىكرەنەو كەندەكەكەشدا پەفتارى سەريان پىپرو دەكرود، كە لاكى ولاغ و لاشەى مردووەكانى خويشان تى فرى دا، بى غىرەتبيان گەيشتە رادەيەك بىزىدارەكانى خويشان تى فرىدا. (ابن شداد) دەلى: خاچدروشان بىرياردا "ئەگەر كەسكىيان بىرەنەكەى سەخت بوو، راست فرى دەنە ناوى". ^(۱۴۶۷) سوپاي سەلاھەددىن، ناچار كەوتنە جۆمال و پاكرەنەو كەندەكەو خويان دابەش كرد بەسى بەش: "بەشى يەكەم دەچوونە ناو كەندەكەو لاشەى مردووەكان و كەلاكى ولاغەكانيان پارچە پارچە لەت لەت دەكرود، تا سووك بن و بە ئاسانى بىبەنە دەرەو. بەشى دووم ئەم كەلەلاو پارچەنيان دەبردو دەيانھاويشتە ناو دەرياكەو. ھەرچى بەشى سىيەمە، ئەو، ئەوان پارىزگارىي بەشى دوومىيان دەكرود، تا بە تەواوى ماندوو بوون و بىستيان لى پرا". ^(۱۴۶۸)

ھىرشى خاچدروشان بۇ سەر عەكا، بە گەيشتنى پىشارد، كەوتە بارىكى ترو لە (۱۹) ى (جمادى الاولى) وە ژمارەى ھەلمەت و ھىرشەكانيان پووى لە زيادى كردو لەم پۆژەدا: "ھىرشىكى گەورەيان دەست پى كردو زور بە توندى شارەكەيان وەگىر ھىنا تەنگەتاو" ^(۱۴۶۹) كەنەفت و لاواز كرد. پاشان شەريان وەستاند، دواى چوار پۆژ تى ھەلچوونەو، لە (۲۳) ى (جمادى الاولى) ۱۶ ى (ھوزەيران) دا، دووبارە دەستيان كەردەو بە شەرو شارەكەيان پتر تەنگەتاو كردو كوشتارىكى گەورەو گران لە نىوان ھەردو لادا ھەلايسا. ئنجا سەلاھەددىن بۇ سووكردنى بارى سەرشانى بەپەقانىكەرانى ناو شارەكە، ھىرشىكى كەردە سەر چادرگاي خاچدروشان و ناچارى كردن بىشەنەو. ئنجا خاچدروشان وەك (ابن شداد) دەلى: يەك دەست و يەك دل، ھىرشيان كەردە سەر موسولمانان، وەلى موسولمانان زور ئازو قارەمانانە بەرامبەريان وەستان و كوشتار دەستى پى كردو موسولمانان مەردانە پىيان داکوتاو و رەيان بەرنەداو

1466 ن. م. ص

1467 النوادر، ص ۱۶۰.

1468 النوادر، ص ۱۶۰. الروضتين ۱۸۴/۲.

1469 الروضتين، ۱۸۴/۲.

لەگەڵیاندای تێك چڕژان".^(٤٧٠) لە (٢٨)ی مانگیشتدا، شەڕێکی تر قەوما، ئەوەبوو لەو پۆژەدا، دوژمن بە سوارەو بە پیادەییەو، لە شان دەریاکەو، لە باکووری شارەو، پەلاماری موسولمانانیان دا، کاتی سولتان پێی زانی، خۆی هاویشتە سەر پشنتی ئەسپ و کۆرگەل سواربوون و شەڕ دەستی پێ کردەو، پاشان هەردوولا وەستان.^(٤٧١) بۆ رۆژی دواتر، کوشتار دیسان هەڵایساو.

راستیشت دەوێ، خۆپاگریی سوپای سەلاحەددین و کۆڵەندانی لەم شەڕانەدا کاریکی وای کرد، پێشارد، داوای دانوستاندن بکات و بە ئاشکرا حەزو ئارەزووی خۆی بۆ کۆبوونەو و دانیشتن لەگەڵ سەلاحەددیندا بانگداو ئەوەبوو نوێنەریکی ناردە ناو ئۆردوگای سەلاحەددینەو و تەرجومانێکی لەگەڵدا نارد، پێشارد، سووربوو لەسەر دیتنی فرمانداری گەورە ئەیوبیانی، ئی سەلاحەددین بە سرك و سلییەو وەلامی پێشاردی دایەو، چونکە لێی دلتیا نەبوو، گوتی: دوو مەلیکی دوژمن بەیەك، باش زییە کۆبەنەو تا ئاگرەست لە دنیانیاندا مۆر نەکرێ، گوتیشی: "مەلیکەکان لەسەر پێساو بنەمایێ نەبێ کۆنابنەو و کە کۆیشبوونەو ئیدی جوان نییە شەڕ بکەنەو، چونکە بەلێن و نان و نمەکیان دەکەوێتە نیوان. خۆ پێشارد ئەگەر ئەوێ دەوێ و بەو قایلە، ئەو چارنییەو دەبێ پێسایەکی بۆ دابنێ، خۆ دەشێ تەرجومانێکمان لە بەیندا هەبێ جیگای بڕوایی و لێی بەگومان نەین، کامان قسەمان کرد، بە تەواوی دروستی لەوی دیکەمانی بگەیی، کەواتە با ئەو تەرجومانە بکەوێتە نیوانمان و قسەکان بێنێ و بەرێ، جا ئەگەر ئەم پێسایە جیگیر بوو، ئەو ئەو کات کۆدەبێنەو".^(٤٧٢) لەگەڵ ئەوەشدا، سەلاحەددین ئامادەیی خۆی نیشاندا کە براکە لەگەڵ پێشارد کۆبێتەو. کە لەمەودا باسی دەکەین. ئیدی ئەوەبوو، بۆ سێ پۆژ بیریاری ئاگرەست درا.

مەلیکی ئنگلستان و فەرەنسا لەناکاو، نەخۆش کەوتن، پێشارد زۆرتر پەڕێشان بوو، ناردی بۆ لای سەلاحەددین کە نەختی میوه (فیقى) و بەفری بۆ بنێرێ. میژوونوسان دەلێن: پێشارد کە لە نەخۆشییەکی هەستایەو، ئنجا داوای مەریشک و بالندە لێ کرد، گوايا کۆلارەو بالندەپراوەکانی لەبرسانا بڕستیان لێ پراو، تا ئەو مەریشک و گۆشتانەیان بدات، ببوژێنەو. کەچی تومەزە بۆ خۆی بوو، دیارە کەسیکیش تازە لە نەخۆشی هەستیتەو، نەوسن دەبێ.^(٤٧٣) پێشارد، "مەبەستی ئەوەبوو نیاز و پازە کە سارد بکاتەو و ئەیوبیان فریو بداو کاتیان لە دەست بداو خۆشیان لەولاو گەماوۆری شارەکیان قایمترەکردو مەنجهنیقەکانیشیان بۆردومانی بەردەوامیان دەکرد".^(٤٧٤) هەر لەو کاتانەدا سەلاحەددین، کۆمەکی نوێی لە کۆتایی (جمادی الاولی) ٥٨٧هـ / حوزەیرانی (١١٩١ز)دا، پێ گەیشت و هیزی شنگال گەیشتە لای بۆ خەرووبە، پاشان هیزیک لە میسرەو گەیشتە لای، هەرەها لە موسلیشەو. سولتان هەر هیزەو بە جیا، بەخیرەتانی کرد،^(٤٧٥) وە ئی سوودیان نەبوو، شارەکە بڕستی لێ بڕابوو، خەلکەکی تاسابوون و مەنجهنیقەکانی دوژمن بەشیکی گرنگی شوورە شاریان پماندبوو و، هەندە بەلای زەلامیکیان لێ پوو خاندبوو.^(٤٧٦) شوورە کوتان بە مەنجهنیق درێژە کیشا تا شوورەکان ناویناوە لێک ترازان و دیوارەکان ئەو پتەویە جارانیا نەماو خەلکی شارەکەش لەبەر کارکردن و ئیشکگرتنی شەوکاران. کە خۆشیان ژمارەیان کەم بوو. تەواو ماندوو بوون و بڕستیان لێ پراو، هەندیکیشان نە بەشەو خەویان هەبوو، نە بەپۆژ.

لە (٧)ی (جمادی الآخرة)دا نامەیکە لە خەلکی شارەو هات، نووسیویان: حالمان هەند پەڕێشان بوو، لە

1470 النوار، ١٦٣، الفتح القسي، ٤٩٠.

1471 النوار، ١٦٣، الفتح القسي، ٤٩١.

1472 النوار، ١٦٣.

1473 النوار، ص ١٦٥. ابن الفرات، مجلد ٤، ج ٢، ص ١١، البداية والنهاية، ٣٤٣/١٢.

1474 مفرج الكرب، ٣٥٥/٢. ابن الفرات، مجلد ٤، ج ٢، ص ١١.

1475 النوار، ص ١٦٥. الفتح القسي، ٤٩٥. الروضتين ١٨٦/٢.

1476 النوار، ص ١٦٥. الفتح القسي، ٤٩٧.

خۆبه دهسته وه دان به ولاوه هيچ چارێكمان نيه، ئيمه تا سبهينيش چاوهري دهكهن، ئهگهر شتيكمان بۆ نهكهن به دهنگمانهوه نهين، ئهوا، دهخالهت دهبهين و شار وهدهسته وه دهدين و سهردرکه و مال پرسيار، تهنيا سهرمان پرگاري بي هيچي ديمان ناوي.^(٤٧٧) ئهم خه بهره ناخۆشه. وهك ابن شداد دهلي. له هه موو خه بهري گرانتر بوو، بوو به ژان و چوو دهلي موسولمانانه وه، چونكه ههرچي چهكي كه ناراوو چهكي شاري قودس و ديمه شق و حه له ب و ميسرو، ولاتاني ئيسلام ههيه، هه مووي لهو شارهدا دانرابوو، جگه له وهش گه وره ميران و قاره ماناني سويا، به نموونه وهك (سيف الدين المشطوب، بهاء الدين قراقوش) و^(٤٧٨) جهنگاوه راني ناوداري ديكه لهو شاره بوون.

(سيف الدين المشطوب) به خوي چوو لهي مهليک (فيليب اغسطس) و دهخالهتي بۆ بردو پي گوت: "ئيمه شاري زوري ئيوه مان گرت، ده مانپروو خاند، ئنجا ده چووينه ناوي كه دهخالهتيشيان بۆمان دههينا قبولمان دهکردو دالده مان ده داني و پريشمان لي دهگرتن. وا ئيستا ئيمه شاره كه تان به دهسته وه دهدين، دهخالهتمان قبول بکه و ژيانمان بپاريژه. مهليكي خاچدروشم له وه لامدا گالته و سووكايهتي پي کرد، (المشطوب) يش له وه لامدا، وهك ئه و دريغي لي نه کردو پيشي گوت: ئيمه شاره كه به دهسته وه نادهين، مهگهر هه موومان بکوژي، كه سيشمان ناکوژي تا په نجا كهستان لي نه کوژي، به تايبه تيش له گه وره کانتان، ئه مه ي گوت و به جي هيشت".^(٤٧٩)

به لام هه ندی له ميره کان توانييان له شار درېچن و رابکهن، به نموونه، وهك (أرسل، حسام الدين تمرشاش بن جاولي الكبير، سنقر الوشاقی الأسدي و عبدالقادر الحلبي) ئه مانه، پاشان گيران و سه لاهه ددين سزاي قورسي به سه رياندا سه پاند، چونكه سه لاهه ددين هه روا دهسته و يستان نه وه ستابوو، نه خير، ئه و برياري دا هيرش بکاته سه ر خاچدروشمان، به لام له شکره کاني ناو ميديان کرد، ئه وه بوو پييانگوت: ئهم هيرشه هه موو موسلمانان دهخاته مه ترسييه وه هه چ به رژه وهنديه كي تي دا نيه، هه رچه نديشه هه ندی له فه رمانداره ئازاو به جهرگه کاني، به نموونه وهك (الجناح) ي براي (سيف الدين المشطوب) و گروپي له ميره کان، وهك (عزالدين جورديک النوري، صارم الدين قايمان النجمي) هيرشيان کرده سه ر خاچدروشمان تا گه يشتنه شووره کانيان و کوشتاريكي توندو تيژيان له گه لدا کردن و^(٤٨٠) توانييان تا ماوه يه ک بيانه وستين. به پرو داوه کانيشدا وادياريو، له وه ده چو دووباره دانوستاندن ده ست پي بکاته وه، چونكه نوينه راني پيشارد هاتنه لاي سه لاهه ددين و داوي ئيزنيان لي کرد هه ندی ميوه به فر بکرن و گوتيشيان كه بۆ وتويژي پيکها تنه وهش ئاماده بن، به لام سه لاهه ددين زورتر سه رگه مي ئه وه بوو هه ر هيزو ئازو و قيه كه بۆ بلوي و بۆ بکري بينيريته ناو شاري (عكا)، چونكه جهنگاوه راني ناو شاره كه له وه ده چو كه هيشتا هه ر به ته ماي سه لاهه ددين کاريكي وه ها بکا دوژمن له شووره کان دوور بخاته وه، ئه وه بوو له (١٢) ي (جمادي الآخرة) ي ٥٨٧ هـ / ٧ ي ته مموزي (١١٩١) (١١٩١) دا، مه له واني له شاره كه وه هات، نامه يه كي له خه لکی شاره وه هينابوو نووسيديو يان "ئيمه قه ول و قه رازمان له گه ل مه رگدا کردو وه، هه تا ئيستا ش له شه رداين تا ده کوژي، تا گيانيشمان له به ردا ماي، شار به دهسته وه نادهين، ئيوه ش کاريكي وه ها بکه ن دوژمن نه په رژه يته سه ر ئيمه و شه ريان له کولمان بکه نه وه. ئيمه، ئه وه برياريکه و لي پاشگه ز نابينه وه، نه کهن ملي بۆ شوپ بکه ن، بۆيان نه رم نه بن. هه رچي ئيمه ين، ئه وه به سه رچووين و رابووردين".^(٤٨١)

٢- چوکه داني (عكا) و هوکارکاني:

خاچدروشمان له سه ر هيرشي خويان سووربوون و به رده وام بوون، كه لي ني تازه و تازه تريان ده خسته شووره کان و كه لين و كه له به ره كو نه کانيان گه وره تر ده کرد، سووته نييان تي ده ناخني و ئاگريان ده داو حالي شاره كه به ره و خراپتر

1477 النواير، ص ١٦٧. الروضتين، ١٨٦/٢. مفرج الكروب، ٣٥٥/٢.

1478 النواير، ص ١٦٧. شفاء القلوب، ١٧٠.

1479 النواير، ص ١٦٨. الفتح القسي، ٥٠٥. الكامل، ٦٦/١٢. الروضتين، ١٦٨/٢ - ١٨٧. مفرج الكروب، ٣٥٦/٢ - ٣٥٧. البداية والنهاية، ٣٤٣/١٢.

1480 النواير، ١٦٨. الروضتين، ١٨٧/٢. مفرج الكروب، ٣٥٨/٢.

1481 النواير، ١٦٩ - ١٧٠. الروضتين، ١٨٧/٢ - ١٨٨. مفرج الكروب، ٣٥٩/٢. البداية والنهاية، ٣٤٤/١٢.

دهچوو. میرانی شارهکه، دوانامه یان به کابرای مهله واند ا بۆ سه لآحه ددین په وانه کردو نووسیدو یان که خه لکی شارهکه به ته واری ته نگه تاو بوون، هیچ درودروونیکیان نه ماوه و لیثیان عایه نه گهر دوژمن شارهکه بگری، یهکه یهکه له ملیان ددها، له بهر نه وه له گه ل فهرنگدا ویک هاتوون شارهکه ی بده نی و پینج سهد دیلی هه په مه کی بۆ به رده ن و خویشیان سهد دیل هه لبرژین تا نه مان بۆیان به رده ن، (صلیبی صلبوت) یثیان بده نی، به مهرچی نه واندیش پیکا بده نه موسلمانان خو یان خوړاک و نازو ووه و خاوو خیزان و مال و مندالیان به سه لامه تی له شارهکه درېچن، پړساو ده ستوریش له نیوان موسلمانان و فهرنگدا پیشتیش هه روا بووه. ^(۱۴۸۲) سه لآحه ددین که ناوه پوکی نه م ته بایی نامه یی خوینده وه، توو په بو و پیی قایل نه بوو. نه وه بوو ده سته جی، نه دمانی نه نجومه نه که ی خر کردنه وه و له گه لیاندا که وه پراویژو ته گیر که له م وه خته ناسکه دا چ بکه ن و چ نه که ن. "پاشان بریاریدا، هه نه وه شه وه نامه یه که بۆ خه لکی (عکا) به کابرای مهله واند بنیرو و بنووسی: نه که ن". به لام خاچدروشان له و خیراتر که وتنه خو، چاوهرپی وه لامیان نه کردو هیرشیان کرده سه ر شاره که و زوری نه برد نالو و خاچ و دروشمگه لیان به سه ر مال له به رزه کانه وه ده سته به شه کانه وه کردو، بۆ پوژی هه یی ۱۷ ی (جمادی الآخرة) ی سالی ۵۸۷ هـ / ۱۲ ی ته مووزی (۱۱۹۱ ز) له سه ر شوو ره کانیش ناگریان کرده وه، موسولمانانیش له هاوارو باوکه پوو گریان، زیاتر هیچیان بۆ نه مایه وه وه هه ر "انا لله وانا الیه راجعون" یان ده گوت و ده گوت وه. ^(۱۴۸۳)

نه وجا سولتان به دلکی پر له جه خاروه، فه رمانی دا بارو بارخانه بگوازیته وه بۆ جیگه که ی جارانی له (شفرعم)، ئیدی هیچ بیانوویه که بۆ گه ماروو مانه وه ی هیزه کانی له و جیگایه دا نه ماو، چاوهرپوانی نه وه بوو بزانی چیت روو ده داو چی ده وه ومی. له وه ده چی، سه لآحه ددین دلی لیی داوو که خاچدروشان ده یانه وی پیلانیکی لی بکه ن، نه ویش خو ی بۆ نامه کردن، (ابن شداد) له م پوه وه ده لی: سولتان (جریده) یه کی بۆ دانان. واتا ده سته یی سه ربان، به لکو نه مه خوايه خاچدروشان، له بهر لینه زانین و نه شاره زایی. بوی بی و هیرش بکه نه سه ری و نه ویش ده رفته یی و توله یان لی بکاته وه، خوداش کی سه رخوا، سه ری ده خا، به لام دوژمن نه خه له تا. ^(۱۴۸۴)

نجا سولتان داوی له خاچدروشان کرد، ماوه ی به کارخستنی شه رتو شرووتی ته بایی نامه که ی پی بلین چه نده، به تاییه تیش به نده کانی دارایی و نالوگوپی دیله کان، وه لامیان دایه وه که سی (تیرم) ه. ^(۱۴۸۵) پاشان خاچدروشان نوینه ریکیان نارد تا به چاوی خو ی (صلب الصلبوت) ه، ببینی و لیی دنیا بی که نه مه خاچه نه سه لکه یه. ^(۱۴۸۶) ئیدی نوینه ران له نیوانیاندا ده هاتن و ده چوون بۆ به کارخستنی شه رتو شرووتی ته بایی نامه که ی نیوانیان. سه لآحه ددین، هه رچی نه وان داویان کردبوو، له دیل و له دارایی تاییه ت به تیرم (مانگی) یه که م و خاچ و سهد هه زار دینارو هه زارو پینج سهد دیل، هه ره مه مووی بۆ زامن کردن و نامه ده ی کرد. خاچدروشانیش نوینه ری خو یان نارد تا دنیا بن له وه ی که سه لآحه ددین شه رتو شرووتی ته بایی نامه که ی به جی گه یاندوه یان نا، هه موویان به چاری خو دیت، ته نیا نه دیلانه نه بی که داوی نازاد کردنیان کرابوو، چونکه پیشت خاچدروشان، لیستی ناوی نه و دیلانه یان که مه به ستیان بوو نازاد بکری نه یاندابوو به سه لآحه ددین. وادیاره خاچدروشان له بیانوو ده گه ران و له سه ر نه رییه به ندبوون، واتا ده یانویست

1482 النوار، ۱۷۰. الفتح القسی، ۵۱۳. الکامل، ۶۷/۱۲. الروضتین، ۱۸۸/۲. مفرج الکروب، ۳۵۹/۲ - ۳۶۰. الدوداری، الدر المطلب، ص ۱۰۷.

شفاء القلوب، ۱۷۰. Stevenson, The Crusaders p. 270 – Lane – pool Salad in, p.302.

1483 النوار، ۱۷۱. مرآة الزمان ۴۰۸/۸. مفرج الکروب، ۳۶۰/۲. الروضتین ۱۸۸/۲ - الذهبی، مخطوط (تأریخ الاسلام، ورقة ۶۲۷ - أ).

1484 النوار، ۱۷۲. الروضتین ۱۸۸/۲.

1485 له سه رچاوه عه ره بییه کانداه م ته ووه هاتوو (النوار، ۱۷۳. الفتح، ۵۲۷. الروضتین، ۱۸۹/۲): مه به ست له (term) ه، ئینگلیزیه که یه

که مانای (ماوه - کات، کایه) ده به خش، واتا چه ند ده خاینتی به مانگی عه ره بی بنوره (قاموس المورده)، ئینگلیزی - عه ره بی/ ژماره ی چاپ/ ۷،

لا په ره ی ۹۵۹.

1486 مفرج الکروب، ۳۶۳/۲.

گەر بە موسلمانان بکەن و شتیك بکەن، بەلگەو شەرتوو شرووتی تەبایی نامەکە لە ملی خۆیان دامانن. بەوجۆرە "مەسەلەکیان بە پشتدا دەخست و وختیان بە فێرۆ دەدا، تا تیرمی یەکەم بەسەرچوو".^(١٤٨٧) پاشان سەلاحەددین داوای جێبەجێکردنی قەول و قەرارەکانی ئەوانی لێ کردن، ئەوان قایل نەبوون هیچی بۆ بەجێ بێنن، ئەوجا سەلاحەددین بە تەواوی بۆی ساغ بوووە کە ئەوان خەنجەر لە پشتەووە دەوێشینن.^(١٤٨٨) ئەمیش خاچ و پارەکی گەلداوەوە نەیدان. پێشاردیش لە خۆی دەوێست، کەوتە قەسابکاری لەناو شارێ (عکا)دا، فەرمانی دا سێ هەزل موسلمانێ ئەو شارە بانبەست بکەن و بەکوتهک و شمشیر هەموویان بکوژن و کەسیان لێ نەهێشتنەو، تەنیا ئەوانەیان نەبێ کە بتوانن خزمەتی خاچدروشان بکەن و سوخرەیان بۆ بکێشن. موسلمانان ماتەمینییەکی تەواو داگیرتن.^(١٤٨٩) سەلاحەددین لەگەڵ ئەو خەڵکەدا دەستی بە گریان کردو کەوتە پێش پێنەوێ خۆی. سەلاحەددین عەدەتی بوو، کە زۆر غەمبار دەبوو پێشی خۆی دەپێنەو. پاشان فەرمانی دا، ئەو دیلانە لە دیمەشقەو بۆ ئالوگۆر هینابوونی، هەموویان ببەنەو بۆ جیگای خۆیان و ئەوێ خاچدروشان کردیان، ئەم نەیکردو تۆلێ لەیەک دیل نەسەندەو. وا پێدەچێ پێشارد بۆیەکە ئەو هەموو دیلێ کوشتن، تا بۆ دواڕۆژ سەلاحەددین سوودیان لێ نەبینی، و دیارە پەلەکی ئەوێشی بوو هێرشێکی گەورە بۆ سەر قودس، یان عەسقلان دەست پێ بکا. بۆیە بەم نامەردییە ئەو هەموو دیلێ کوشت.^(١٤٩٠) بەرهەقانی موسلمانان لە (عکا) دوو ساڵ درێژە کێشا، وەلێ چۆکدادانی ئەم شارە چەندین ھۆکاری ھەبوو، گەورەترینیان:

یەکەم: ھیزی تازە لە ئەوروپاوە گەیشت و بەوێش تەواوێ خاچدروشان قورستر بوو. ھەرچەندیشە زۆریان لێ دەکوژان، بەلام کۆمەکی دەریا کۆتایی نەدەھات، تاوای لێ ھات ھەند زۆربوون، لە ژماردن نەدەھاتن، چونکە لە ھەموو میللەتانی ئەوروپاوە دەھاتن و^(١٤٩١) لەم ھەلمەتە گەورەییە خاچدروشاندا ھاوێشک دەبوون. میرانی ئەوروپا ھەموو خاروبارو ئامیرو ئامرازیان بۆ دەستەبەر دەکردن و شارەکانی ئیتالیاش کۆمەکیان پێ دەکردن و لەشکر و جەخانەیان بە دەریادا بۆ دەگوازتنەووە نەشیدەھیشت کەشتی و گەمیی ئەیوییان ئازووقەو چەک و جەخانە بێن بۆ شارە گەمارۆدراوەکەو ئەوان لە دەریادا دەستیان بالابوو، ھەموو شتیکیان بۆ دەکرا.^(١٤٩٢)

دووەم: خاچدروشان لە کوشتارەکی شارێ (عکا)دا جووھای جوو چەک و جەخانەیی بابەتی کۆن و ھی نوێی چاکترکراویان، چ بۆ ھێرش و پووختاندنی شوورەکانی شارەکەو چ بۆ خۆپاراستن لە پشت ئەو دیوارو کەندەکانەو کە لە ترسی ھێزەکانی سەلاحەددین دروستیان کردبوو بەکار دەھێناو داوای مانەوێکی دوورو درێژ لە نیوان شوورەکان و ھێزە گەمارۆ دەرەکی ئەیوییداندا، ئنجا توانییان کەلێن و کەلەبەر بخەنە شوورەکانەو، لە نامەییەکی دەستنوسی (القاضي الفاضل)دا کە سەلاحەددین ناردی بۆ خەلیفە عەبباسی لە بەغدا تییدا نووسی: "خاچدروشان، جاری بە قوڵە و تاوەر کوشتاریان تی خستین و جاری بە مەنجنیق، پاشەکیەکیش بە دەبابەو بەداویدا بە بەرانەو تاوێکیش بە مارپیچ (اللولب) و پۆژی بە سمینی شوورەو شەویش بە ھێرش پەل و لقو، جوونی بە پێکردنەوێ کەندەکان و ساتن

1487 النوار، ١٧٣. الفتح، ٥٢٧. الروضتين، ١٨٩/٢.

1488 الكامل، ٦٨/١٢.

1489 النوار، ١٧٤. الفتح، ٥٢٨. الحموي، التاريخ المنصوري، ٢٠٠. مرآة الزمان، ٤٠٨/٨. الروضتين، ١٨٩/٢. مفرج الكروب، ٣٦٤/٢. ابن العربي، تاريخ مختصر الدول، ص ٢٢٢. البداية والنهاية ٣٤٥/١٢. الدر المطلب، ١٠٧. شفاء القلوب، ١٧١. ابن الوردي، ١٤٨/٢. السلوك ١٠٥/١. الذهبي، مخطوط تاريخ الاسلام، ورقة ٢٧/أ. ابن العربي، تاريخ الدول السرياني، مجلة المشرق، ج ٤، ٥ لسنة ١٩٥٣، ص ٤٥٥ - ٤٥٦.

1490 Stevenson, The Crusaders p, 273

1491 الروضتين، ١٨٥/٢.

1492 الفتح القسي، ٤٨٦. الروضتين، ١٨٤/٢.

به هه‌لپساردنی په‌یژڅو، که‌رته‌ی به‌شه‌به‌یخون و هی‌رش‌ی پووناکی و زورجاریش به هی‌رش‌ی که‌شتی و گه‌می" (١٤٩٣). زه‌لامه‌کانی پ‌یشارد ده‌یانتوانی به ئامیر‌ی که دروستیان کردبوو، (پ‌شیله)یان پی‌ ده‌گوت، سه‌رکه‌ونه سه‌ر شووره‌کان و مه‌نجه‌نیه‌کانیشیان به‌ردی گه‌وره گه‌وره‌ی ده‌ه‌وایشته سه‌ر شووره‌کان و لی‌کیانده‌ترانان و، بشکه‌وتایه‌ته ناو شاره‌که، سه‌رله‌به‌ری شاره‌که‌ی ده‌ه‌ژاند. (١٤٩٤)

سییه‌م: موسلمانان به هوی گه‌ماروی در‌یژخایه‌نی سه‌ربه‌ژو سه‌رده‌ریاوه گه‌لی گه‌لی ماندوو بوون، به‌مه‌ش زور بی‌زار ده‌بوون. خو سه‌لا‌حه‌ددین جاروبار ئالوگ‌و‌ری له نیوان جه‌نگاوه‌ره‌کاندا ده‌کردو هی‌زی نویی بو جی‌گرتنه‌وه‌ی هی‌زه‌ کو‌نه ماندوو‌ه‌کان ده‌نارد، به‌لام نه‌یتوانی له‌سه‌ر نه‌وه‌ش هه‌تا سه‌ر ب‌روات، نه‌خاسمه‌ کاتی خاچ‌دروشمان گه‌ماروی شاره‌که‌یان توندو به‌هی‌زتر کرد. نه‌و گه‌مارویه‌ش که سه‌لا‌حه‌ددین له پ‌شته‌وه‌ی خاچ‌دروشمانه‌وه. سه‌پاند‌بووی و جاروباریش. به‌تاییه‌تیش له سه‌ره‌تای (١٤٩٥) گه‌ماروی شاره‌که له‌لایه‌ن خاچ‌دروشمانه‌وه سه‌رکه‌وتنی ناو به‌ناوی به‌سه‌ر خاچ‌دروشماندا وه‌ده‌ست ده‌هینا، به‌لام سوودی‌کی نه‌وت‌ویان نه‌بوو، سه‌ره‌نجامیش تووشی سارد‌بوونه‌وه که‌مه‌ترخه‌می هاتن و له‌وه‌ش زیاتر له‌باردانه‌بوو. میره‌کانیش له سه‌لا‌حه‌ددین زیز بوون و لی‌ی بی‌زار بوون، ئیدی نه‌م بی‌زارییه ورده ورده خوویان پی‌وه گرت تا بی‌زاری بوو به عاده‌ت و نه‌ریت و بوو به په‌خنه‌و پی‌ی لی‌ پاک‌یشا تا بوو به به‌ره‌له‌ستکاری، نه‌خاسمه له دوا قو‌ناغی جه‌نگه‌که‌دا، کاتی (عکا) چو‌کی بو د‌وژمن داداو بوو به به‌لگه‌ی لاواز‌بوونی فه‌رمان‌داری‌تی سه‌ربازی سه‌لا‌حه‌ددین. (١٤٩٦)

چواره‌م: مملانی‌ی در‌یژخایه‌نی سه‌لا‌حه‌ددین له‌گه‌ل خاچ‌دروشمان و چو‌ک‌دادانی شاری (عکا) پی‌گه‌ی چ‌رووک و لاوازی مادی له سوپای سه‌لا‌حه‌ددیندا ئاشکرا کردو په‌رده‌ی له پ‌ووی ک‌زیی دارایی نه‌م سوپایه‌ه‌لمالی. هه‌موو ده‌زان سه‌لا‌حه‌ددین گر‌نگییه‌کی ته‌واوی به هه‌لس‌و‌راندنی کاروباری دارایی نه‌داو هی‌چ‌یشی بو پ‌و‌ژی په‌ش پاشه‌که‌وت نه‌کرد، نه‌و چاو‌تی‌ری و ده‌ست‌بلاوی خه‌رجه زوره‌ش که ده‌یکرد، دو‌خی غه‌زاو شه‌ر وه‌های سه‌پاند‌بوو "سولتان دارایی میسری کرد به قوربانی غه‌زاو گر‌تنی شام، دارایی شامیشی کرد به قوربانی غه‌زاو داگیر‌کردنی جزیری و دارایی هه‌ره‌مووشیانی له داگیر‌کردنی که‌نارادا به‌خه‌رج دا". (١٤٩٧)

زوری نه‌خایه‌ند، سه‌لا‌حه‌ددین سه‌یری کرد خه‌زنه‌ی خالییه‌و زوریش پی‌ویستی به پاره‌هیه بو ئه‌رک و مه‌سه‌ره‌فی چه‌ک و ئازو‌قه‌و ئالف و که‌لوپه‌و جبه‌خانه‌و مو‌چه‌و خه‌لاتی سه‌ربازه‌کانی. هه‌روه‌ها نه‌شیتوانی باری قورسی هه‌ژاری و بی‌ پاره‌یی له‌شکره‌کانی ده‌ورو‌به‌ری (عکا)یش که‌می سووک بکا که ده‌ستیان‌کردبوو به قه‌رز‌کردن. نه‌سپ و هی‌ستری ماندوو و چه‌ک و چه‌په‌رکی ش‌ریشی بو نوی نه‌کرانه‌وه، نه‌سپه‌کانیان "غه‌زا په‌کی خست‌بوون.. جبه‌خانه‌یان نه‌ما‌بوو، بز‌بوو‌بوو، که‌رتو په‌رت بوو‌بوو.. هه‌رچی تیره، نه‌وه هه‌ر باسی مه‌که، هه‌مووی له ناو‌چوو‌بوو، کی‌لانه‌کانیان خالی و به‌تال بوون". (١٤٩٨) (العماد) ف‌نجا ده‌لی: "له‌م سالانه‌دا پی‌ویستیان به بارو بارخانه‌ی زور هه‌بوو.. نه سه‌نه‌تکاران ته‌واویان کردو نه‌کر‌یکاریش باری کرد". (١٤٩٩)

نه‌نجام (عکا) چو‌کی داداو گیرا، به‌لام زی‌ره‌قانیه‌کانی مه‌ردانه وه‌ستان و پ‌وو‌به‌رووی نه‌و هی‌رشه‌یه که له‌سه‌ر یه‌کانه بوونه‌وه که خاچ‌دروشمانی کو‌ن و نویی هه‌لمه‌تی سییه‌میش له ژیر فه‌رمانده‌ی گه‌وره‌ترین شای نه‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌یان‌کرده سه‌ر شاره‌که. زی‌ره‌قانیه‌کان و جه‌نگه‌واره‌وانی نه‌ییو‌بیانیش له عکا، به فه‌رمانده‌ی میره‌ نازاو بو‌یره‌کانی به

1493 الروضتين ١٨٥/٢.

1494 فليپ حتي، صانعو التاريخ العربي، دار الثقافة، ١٩٦٩، ص ١٩٠.

1495 Oman, AHistory of the art war in the Middle ages.

1496 جب، صلاح الدين، ص ٢٠٠.

1497 أبو شامة على لسان القاضي الفاضل، الروضتين، ١٧٧/٢.

1498 الفتح القسي، ٥٥٣.

نموونه، وهك (المشطوب و بهاء الدين قراقوش) قاره مانیتیه کی که موینه یان پیشان دا، سهر لیئی سوپر دهما.

ههرچی سوپاکه ی سه لاهه ددینیشه که به خوی فهرانده یی دهکرد، نهوه نه رکی سهرشانی گه لی قورس و گران بوو، نهک ته نیا له بهر ترسناکی و گرنگی نهو جیگه یه ی که لیئی هه لیدابوو، یان له بهر مه زنی و به هیزیی دوژمن، به لکو له بهر نهوه ی سوپاکه ی چه کدار بو نهو ماوه دوورو دریزه لهو جیگه یه دا بمینیتیه وه، بو نهو سهرده مه، شتیکی خه تهرناک بوو، چونکه هه موویان بیزار بوون و مه سه له ی مانه وه یان یهک پوژو دوو پوژ نه بوو.

به ره حال، سهرکه وتنی خاچدروشمان له شه ری (عکا) دا، سهرکه وتنیکی بنپنه بوو، چونکه به مانه وه ی خاچدروشمان بو ماوه ی دوو سال، ههرچه نده شاره که شیان گرت، به لام نه یانتوانی سوپای سه لاهه ددین به ته وای له کار بخه ن و تیک و مه کانی بدن، نه شیانتوانی نهو زهره رو زیانه ی له وای شه ره که ی (حطین) دا بوویان تو له ی بکه نه وه و بیسه ندنه وه. (۵۰۰)

دووه م: دوا ی کاره ساتی (عکا):

چو کدادانی شاری (عکا) به کاریگه ری، دوخ و گوزهرانی موسلمانانی له ق کرد. ههرچه ندیشه نه م جه زبه یه بنپرو پیشه کییش نه بوو، وه لی موسلمانانی گه لی کم وه و لاواز کرد، به جو ری، که ئیدی که وتنه به ره قانی و بهرگریه کی بی سوود، به نموونه گه لی قه لاو قایمکاریان پماندو ویران کرد تا نه که ونه ده ست دوژمن و نه کری به مولگه و بنکه ی هیرش بو سهر شاره کانی دیکه ی موسلمانان.. به لی پراسته، لهو کاته وه ی که گه ماروی شاری (صور) سهری نه گرت، ئیدی نهو نشوستییه، بوو به سهره تای لیژبوونه وه ی ره وشی ئیسلامی، به لام نه م نشوستییه له شروقه و لی کدانه وه ی دوا ییندا، له ریزی نسکوکانی سوپای سه لاهه ددیندا داده ری، نهک له ریزی سهرکه وتنه کانی خاچدروشماندا، واتا پرودا وه که ی (صور) ته نیا به وه له قه لم ده ری، که موسلمانان له گه ماروی شاریک له شاره کاندای شکستیان هیئاو سهرنه که وتن، به لام کاره ساته که ی (عکا) به وه له قه لم ده ری که بهرگریکارو به ره قانیکاران به زین و هیرش بهرانی خاچدروشم زال بوون و سهرکه وتن. جگه له وه ش نهو سی هزار دیله ش که پشارد کوشتنی، سوپای سه لاهه ددینی که م هیز کرد. سوپای سه لاهه ددین بهو قه سابخانه یه ژماره ییکی گرنگی له میرو سهر بازی شاره زاو به نه مونی له ده ستچوون و چهک و جبه خانه و نامیریکی زو ریشی که وته ده ست خاچدروشمان و ترس و دلپراوکیه کی زو ریشی خسته دل و دهرونی موسلمانانه وه. که دواتر باسی ده که یین.. گه وره ترین مه ترسیی نسکو ی (عکا) نهوه بوو، خاچدروشمان قه ناعه تیان هیئا که سه لاهه ددین نهو فهرانده یه نییه ههرگیز نه به زئی و نه شکئی، نه خیر، به لکو له وانه یه بشبه زیت و بشدو ریت و خاچدروشمان چه زکهن قودسیش ده سه ندنه وه.

سه لاهه ددینیش له خولیای نه وه دا بوو به جه نگا وهرانی سوپاکه ی و به دوژمنیش بسه لمینئی، که نه گهر جاری به زیی، نهوه خو نه مردوه و ماوه هیشتا به هیزیشه. راستیشت ده وی، خوی له بهر نه خوشی و له بهر به سالآچووی، نهو بزاقو چالاکیه ی جارانی نه مابوو و، نهو گو رو تینه ی پوژانی گهنجی و لاویتییه ی له ده ست دابوو. (۵۰۱)

۱- له شکرکیشی به ره و عه سقه لان:

1499 الفتح القسی، ۵۵۳.

1500 د. زکی النقاش، العلاقات الاجتماعية والاقتصادية بین العرب والافرنج خلال الحروب الصلیبية، منشورات دار الكتاب اللبناني، بیروت ۱۹۵۸،

ص ۳۳. د. احمد مختار العبادي، تاریخ البحرية الاسلامية في مصر والشام. مطبوعات جامعة بيروت العربية ۱۹۷۲، ص ۲۹۲. د. سعید عاشور، الحركة الصلیبية، ج ۲، ص ۹۰۲.

1501 (ابن شداد) له م سونگه یه وه ده لی: "نه گهر سولتان بهو جوژه نه خوش نه باو باری دهرونی تیکنه چوویا، نهو تاقمه بی نارهق

دهر نه ده چوون، به لام وا، خوی نه خوش و ناساغ و ناتوانی یه کسه به ده ستی خوی کاره که هه لسو وریئی... بویه به هه ناسه یه کی سارده وه گوتی: (اقتلانی و مالکا - و قتلا مالکا معی) واتا: (من و مالک هه ردو و کمان پیکه وه بکوژن، مالکیشم له ته کدا بکوژن)، به کورتی گوتوویه تی (خوا نه کا دوژمنی خودا له ناو ده چن، قیری سیا، منیشی له گه لدا بکوژن)". النوادر، ۱۵۰. الروضتین ۱۸۰/۲.

سەلاحەددىن لەو دەترسا رىشارد لەشكر بەرەو عەسقەلان بباو داىگىرى بكاو بىكا بە بىكەو بارەگای سەربازى و پىگای پىوهندى و ھاتوچۆى نىوان سەلاحەددىن لەلايەكەو، قودس و مىسر لەلايەكى ترەو بەر، چونكە مىسر چاوكەى گەورەى ھىزو كۆمەك بوو بۆ سەلاحەددىن. ئەو ھى سولتان لىي دەترسا، پوويدا ھاتە دى، ئەو بوو پىشارد لەشكر كىشىيەكى بەرەو بەشەكانى باشوورى فەلەستىن و سەروەرنەو پىكى خست. پىشارد ئەم پلانەى بە جۆرى دانا، كەنارەو كەنارەو پىدا پراو لەشكرى لى دامەزىننى، تا دەگاتە يافا و عەسقەلان و لەوى بىكەيەكى قايمكار دامەزىننى، پاشان بە پىگا پۆمانىيە كۆنەكەدا،^(١٥٠٢) لەشكر بەرەو قودسىيە بەر پى بخت.

بەم كارەى پىشاردا دەردەكەوى كە ئەم مەلىكە، لە دانانى پلانى ستراتىجىدا بلىمەتلىكى كەمۆنە بوو، چونكە پىگایەكى ئەوتوى بە سوپاكەى گرتە بەر، تا گەيشتنە (أسوف) یش خۆيان لە قەرەى سوپای سەلاحەددىن نەداو نەيھىشت لە ھىچ شەپكى بەرفراواندا لووت بەلووت ببنەو. سوپای پىشارد شان بەشانى كەشتىگەلەكەى. كە كەوتبوو لای راستىيەو لە دەرياو دەپياراستن. بەرەو باشوورى فەلەستىن مى نا. جگە لەو ھەش ئەو كەشتىگەلە لە نازووقەو سەربازو جىبەخانەشى پى دەدان. تەنیا ئەو ھەشە، ئەو پىگا كەنارەو پىيە بەناو گردو زورگانىكى نزمى لەمىندا دەبردن پىبوو لە دارستانى چرو درەخت و گىلانەبەرى دەرندەو جانەو ھەرو ماری بەزەھر. وەرەكەشى بەرەكەوت ھەرزى ھاوینى سالى ١١٩١/ پۆژى يەكى شەعبانى ٥٨٧ ھ. بۆ.^(١٥٠٢) بەلام سەلاحەددىن فەرمانى دا بە سوپای ئەيىوبى، كەنارەو كەنار، دوورو نىك دوويان كەون و شوین پىيان ھەلگىر. سوپای خاچدروشان بەسى تابوور دەپۆشتن. تابوورى يەكەم لە زورگەكانى ناو ھە نىكتىبوو، ئەم تابوورە لە سوپای مۇسلمانانەو نىكبوو و ھەر ھەمووشى سەربازى پىادەبوون و شان بەشان بەر پىز دەپۆشتن. ھەرچى ئەو لقانەن كە لە دەروەى ئەم پىزانە دەپۆشتن، جار جار بەر تىرى ئەيىوبىيان دەكەوتن، بەلام خاچدروشان بەر پىرچيان دەدانەو ھەك ئەوان تىريان تىدەگرتنەو زىپۆشيش بوون.^(١٥٠٤)

تابوورى دوو ھەموويان سووارە بوون. ئەم تابوورە ھىزى راستەقینەى سوپاكە بوون، ئەمانە دووربوون، تىرى سەربازانى ئەيىوبىيان نەدەگەيشتن، چونكە پىادەكانىيان بۆ بووبوون بە سوپەرەو لە دەرياكەشەو نىك بوون. دوورتر لە سوپای ئەيىوبىيەو. تابوورى سىيەم بەخۆى و ھەربانەو كەلوپەل و باروبارخانەيەو دەپۆشتن، نەخۆشەكانىشيان سوار كردبوون. زەلامى ئەم تابوورە دەيانتوانى ناو. ناو وچانئ بگىر و ماندوويان بەسەيتەو، چونكە تاقمىكيان لەسەربازە پىادەكان ناو ھەلگەلياندا دەگۆرى و دەھاتنە جىگای ئەمان.^(١٥٠٥) ھەربانەيەكى گەورەشيان وەپىش خۆيان دابوو، ئالەيەكى گەورە گرانى مەنارەناسيان توند لى پاكرتبوو.^(١٥٠٦)

ھەردو سوپاكە (سوپای خاچدروشان و سوپای ئەيىوبىيان) ھەژدە پۆژى پەبەق بەرپۆە بوون. (ابن شداد) بە دوورو درىژى باسى ئەم لەشكر كىشى و پەوتە سەربازىيە دەكاو لە ھەر مەنزلگایەكەشدا چى پوويدابى، دەيگىر پىتەو، دەلى: يازدە مەنزلگايان ھاتە پى، لەسەرەتای مانگى شەعبانەو دەستى پى كردووەو لە (١٨) شەعباندا بە كۆتايى گەيشتووە، كە لەو پۆژەدا سولتان سەلاحەددىن گەيشتە (يبنى) لە نىك شارى (الرملة) و، بەو ھەش كايەى يەكەمى ئەم پىپوانە پىستىو بەكىشە تەواو بوو.^(١٥٠٧)

1502 Lane – poole, Saladin. P. 308

1503 Stevenson, The Crusaders. P. 275. Lane – poole, Saladin. P. 308. Oman, AHistory of The art, Vol.1. p. 309

1504 سرھنگ، حقائق الاخبار، ٧٩/٣. د. سعداوى، التأريخ الحربي، ٢٢٦. النوادر، ص ١٧٩. مفرج الكروب، ٣٦٥/٢. مرآة الزمان ٤٠٨/٨ - ٤٠٩.

1505 النوادر، ص ١٧٩. مفرج الكروب، ٣٦٥/٢.

1506 النوادر، ص ١٧٩. الروستين، ١٩٠/٢.

1507 النوادر، ص ١٧٥ - ١٨٦.

پیشارد بریاری دابوو سوپاکه‌ی له‌سه‌ره‌خۆ بچوولئ، چونکه هاوینه‌که‌ی زۆر گهرم بوو، پوژێ هه‌شت میل تا ده‌میل ریگیان ده‌بری و، له‌و پوژانه‌شدا که ئالوگۆر له‌گه‌ڵ پیاده‌کاندا ده‌کرا، لی ده‌گه‌را سوپاکه وچان بداو به‌سه‌ینه‌وه. (١٥٠٨)

(ابن شداد) سه‌ری سوپده‌مینئ له‌ مکوپی و ماندوونه‌زانی و گیان له‌لاهه‌رزانی سوپای خاچدروشان که له‌ ئیشی قورسو گراندای بیباکن و کوژ ناده‌ن و ده‌لئ: "تۆ، وه‌ره، سه‌یری ئه‌و میله‌ته‌که‌، خۆ زه‌حمه‌ت هه‌ر نازاندن مانای چیه‌، به‌روانه‌ چه‌ند به‌ پشوو و به‌ سه‌برن". (١٥٠٩)

له‌و ناوچه‌یه‌ی ئه‌م له‌شکرانه‌ی پیدایه‌تی ده‌بوون، لی‌ره‌و له‌وئ، برسیته‌ی سه‌ری هه‌ل‌دابوو، به‌ تایبه‌تیش له‌ مه‌نزله‌ی سییه‌می نزیک (مجدل یا با) که یه‌که‌ ره‌تل جو گه‌یشته‌بووه‌ دوو دره‌م و نیو. هه‌رچی نانه، ئه‌وه‌ هه‌ر باسی مه‌که، چونکه بن‌بربوو، بۆ دهرمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. (١٥١٠) "میله‌ت تووشی نه‌هاتی و برسیته‌ی بوو، نه‌خوړاک، نه‌ پوښاک، بگه‌ره جوئ پاشاخوپی و لاغیش ده‌ست نه‌ده‌که‌وت". (١٥١١) به‌لام ئه‌وه‌ی باش بوو، ئه‌م نه‌هاتی و ته‌نگانه‌یه‌ درێژیه‌ نه‌کی‌شوو به‌ره‌به‌ره، نرځ دابه‌زی و زوری نه‌برد، نان به‌ زوری که‌وته به‌رده‌ست و ره‌تلئ نان بوو به‌ نیو دره‌م. (١٥١٢)

چه‌رخه‌چیه‌کانی سوپای سه‌لاحه‌ددین، ناوه‌ ناوه‌ خوێان له‌سه‌ربازانی خاچدروشم ده‌داو، لیان ده‌فراندن و ده‌یانکوشتن و تۆله‌ی قه‌سابخانه‌که‌ی شاری (عکا) یان ده‌کرده‌وه که پیشارد له‌ناوی بردن، چونکه سه‌لاحه‌ددین سویندی خواردبوو، هه‌ر خاچدروشمیکی ده‌سته‌کوئ له‌ جیاتی ئه‌وانه‌ی (عکا) ده‌یانکوژیته‌وه. (١٥١٤)

میژوونووسئ له‌ میژوونووسانی خاچدروشم، باسی ته‌کتیکی هی‌رش خیرا خیرای موسلمانان ده‌کا، که چۆن چۆنی هی‌رشیان ده‌کرده‌ سه‌ر دوژمه‌نه‌کانی خوێان و ته‌نگه‌تاویان ده‌کردن و ئه‌گه‌ر خاچدروشان به‌ره‌رچیان بدابانه‌وه، به‌ سواری ئه‌سه‌په‌ سووک و خیراکانیان پاریان ده‌کردو، ده‌لئ: "ئه‌یوییه‌کان هه‌ر ده‌تگوت په‌ره‌سیلکه‌ن، هه‌ند خیرا خیرا هی‌رشیان ده‌بردو ده‌ستوبرد ده‌گه‌رانه‌وه بۆ جیگا‌کانی خوێان و سووکه‌له‌بوون، وه‌نه‌بئ زری و زنجیریشیان له‌ ته‌وقی سه‌ره‌وه تا که‌له‌موسستی پی له‌به‌ردا بووی، به‌لام که‌ ده‌یکه‌نه (کروفر) واتا ده‌ستوه‌شاندن و هه‌لاتن، ئه‌وه، له‌و باره‌دا وه‌ک می‌ش دوژمن بیزار ده‌که‌ن". (١٥١٥)

سه‌لاحه‌ددین که‌ شه‌ری به‌ دوژمن ده‌فرۆشت، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو خاچدروشان به‌ره‌رچیی سوپاکه‌ی بده‌نه‌وه و پاریانکی‌شینه‌ مه‌یدانی شه‌ره‌وه، ئه‌وجا ناچاریان بکا له‌ که‌ناره‌وه‌که‌ لایه‌دن و سه‌ربازانی سوپای ئه‌یوییه‌ی ده‌رفه‌تیان بۆ هه‌لکه‌وئ و خوێان بکه‌ن به‌ناو پیزه‌کانی دوژمندا، به‌لام پیشارد. کورد و ته‌نی. زۆر پای کردبوو، ئه‌م فرۆفیلانه‌ی هه‌مووی ده‌زانی و داوای له‌ سه‌ربازه‌کانی خوێ کرد له‌پری لانه‌دن و زه‌بتی خوێان تیک نه‌دن و به‌دووی شه‌رفروشیی ئه‌یوییه‌یاندا نه‌چن، به‌و جو‌ره‌ هی‌چ ده‌رفه‌تیکی بۆ سه‌لاحه‌ددین نه‌هی‌شته‌وه. که‌ سه‌لاحه‌ددین زۆر هه‌زی به‌و ده‌رفه‌تانه‌ بوو. (١٥١٦)

٢- شه‌ری (أرسوف) و شکستی سه‌لاحه‌ددین:

هه‌وال گه‌یشته سه‌لاحه‌ددین که‌ دوژمن که‌وتوو ته‌پری به‌ره‌و جه‌نگه‌لستانی ئه‌رسوف، ئه‌میش که‌وته‌خۆ بۆ لی‌دانیان و ده‌ستی به‌ له‌شکرکێشی کردو به‌ره‌و دارستانه‌که‌ که‌وته‌پری به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ که‌ بیانشله‌ژینئ. چه‌رخه‌چی ناردن هه‌والی

1508 Oman, AHistory of the art. I. p. 309.

1509 النوار، ١٨٠. الروضتين ١٩٠/٢.

1510 النوار، ١٧٧.

1511 النوار، ١٧٧.

1512 النوار، ص ١٨١.

1513 النوار، ص ١٧٧ - ١٧٨. الکامل ٧٠/١٢.

1514 الکامل ٧٠/١٢.

1515 Oman Vol.I.P. 309. عن مؤلف: Itsineraium

1516 النوار، ١٨٣. Oman Vol. I. P. ٣٠٩

تازەى دوژمنى بۆ بېيىن، لە نىوان چەرخەچى و گىيادورەكانى دوژمندا شەرقەوما، لە ھەردوولا برىندار بوون. ^(۱۵۱۷) كە
 پىشارد نىيازى سەلاحەددىنى بۆ دەرکەوت، ئەوجا ناردى كۆمەكى لە (عكا) ھەو بۆ بى. كۆمەكى (عكا) گەيشتە لايان، لە
 مەزلگەى (نهر القصب)، پىر ھەشت (بطسية) واتا ھەشت كەشتى گەورە زەلام و ئازووقەيان بۆ ھات. ^(۱۵۱۸) كوشتار لە
 نىوانياندا ھەر بەدھوام بوو، بەلام سەلاحەددىن پەلەى بوو زوو بگاتە دارستانەكەى ئەرسۆف كە دەكەوئە باكوورى
 پۆژھەلاتى شارەكە، ئى پىشارد ھەولەى دا كىشەى نىوان ھەردوولايان بە ئاشتى چارەسەر بكا، بۆ ئەوھش لە ۱۲ى
 شەعبان/ ۵ى ئەيلولدا لەگەل (الملك العادل) دا كۆبووھە، بەلام (العادل) بە شەرتوشرۆوتى سەخت و گرانی شای ئىنگلىز
 قايل نەبوو و دايە دواوھ، چونكە ئەو داواى لى كرد كە موسلمانان ھەموو ئەو جىگايانەى لە مەملەكەتى (بيت المقدس)
 گرتوويانە دەستى لى ھەلېگرن. ^(۱۵۱۹) ھەرچى سەلاحەددىنە، ئەوھ، ئەو بە ئومىدى ئەوھبوو لەپىي دانوستاندەكەوھ
 دوژمن تەفرە بدات، تا لەشكرەكانى لە دەورى خىر دەبنەوھ، بەتايبەتیش ئەو لەشكرانەى كە بەپۆھبوون، ئەوھبوو بە
 براكەى گوت: ئەگەر بۆت دەكرى نەختى درىژە بە وتوويژەكەت لە گەلياندا بدە، تا توركمەنەكانىش دەگەنە لامان، زۆر
 دوور نىن، نزيك بوونەتەوھ. ^(۱۵۲۰) كە گەيشتن، ئىدى سولتان سوپاي بۆ شەرق ئامادەكردو (الملك الافضل) كۆپى (علاء
 الدين خرمشاه ابن عزالدين مسعود) سەرگەرەوى موسل و (سيف الدين اياز كوش و، عزالدين جورديك) و كەسانى
 دىكەشى كردن بە فرماندارانى ھەموو قۆلەكان. ئەوجا كەوتە چاوپەيكرەنى ھەوالى دوژمن. براكەشى كە تازە لاى
 پىشارد گەپابووھەو دانوستاندەكەى بەجى ھىشتبوو، پىشارد داواى چى كردبوو، چىي گوتبوو، ھەموو لەنووكەوھ
 بۆ گىپرايەوھ. ھەرچى پىشاردە، ئەوھ، ئەو بۆ جىگايەكى لەبار دەگەرا بۆ سوپاكەى، جىگايەكى بەگەن كردو لەوى
 ئۆردوگاي لى خست، پىي دەلېن (بركە). واديارە سەلاحەددىن ناوچەى ئەرسۆفى بۆ شەپكە بەگەن كرد، چونكە
 جىگايەكى بەرفراوان و پان و بەرىن بوو، ھەرچەندىشە دارستانەكەشى لىوھ نزيك بوو و لە دەرياكەوھ بىگەرە بە درىژايى
 دوو ميل زەوىي داپۆشيبوو. ^(۱۵۲۱) بەلام زەوىي پروتەنى بۆ نەبەرد لە بارى ھەند بەرىن بوو بۆ تاودانى ولاغ و شەپرى
 سوارەو جىرتبازى گەلى لەباربوو.

سپىدەى چواردەى شەعبان/ ھەوتى ئەيلول، خەبەريان دا بە سەلاحەددىن كەوا دوژمن بەرەو شارى ئەرسۆف
 كەوتەپى و گەيشتە جىگايەكى نزيك بە دارستانەكە، دەسبەجى خۆى ھاويشتە سەر پىشتى ئەسپەكەى و لقەكانى پىك
 خست و پىشەنگى سوپاكەيشى، لەبەرەوھ، دەستيان كرد بە تىربارانى خاچدروشمەن و لەلاى باكوورو پۆژھەلاتيانەوھ
 گەمارۆشيان دان و كەوتنە تەنگەتاوكرديان، ئەوجا جەنگاوەرانى موسلمان لىيان چوونە پىش و "تەماعىكى گەورەيان
 وەبەرنان تا بەرايى پىادەكانيان گەيشتە ناو پەرزو باخەكانى ئەرسۆف". ^(۱۵۲۲) ئەوجا خاچدروشمەن زۆر بە توندى لىيان
 ھاتنە دەست و پەوشى پروداوھەكان بە بارى بەرژەوھندى خوياندا گۆپى.

(ابن شداد) دەلى: كە چاوى لى بووھ "سوارچاكانى خاچدروشم لە ناوھراستى پىادەكاندا كۆپيان بەستووھ
 پمەكانيان لى سەندوون و بەيەك دەنگ داويانە لە نەعرتەو يەك دل و يەك دەست لە ھەموو لايەكەوھ كەوتوونەتە پەلامارو
 گرووپىكيان ھىرشى كردووتە سەر قۆلى راست و گرووپىكيان ھىرشى بردووتە سەر قۆلى چەپ و گرووپىكيشيان
 پىك و راست دىيان بە دل و ناوجەرگەى سوپا داوھو سەربازەكانيان وەك چۆلەكەى واشە لىدراو پەپەوازە كردوھ". ^(۱۵۲۳)
 ئا، بەم جۆرە دوژمن لە پىگەى بەرەقانىيەوھ بايداىەوھ كەوتە تەكان و ھىرش. ئەم گۆرانە بەلاى موسلمانانەوھ شتىكى

1517 النواير، ص ۱۸۱.

1518 النواير، ص ۱۸۱. الروستين، ۱۹۰/۲.

1519 النواير، ص ۱۸۲. مفرج الكروب، ۳۶۷/۲.

1520 النواير، ص ۱۸۲.

1521 رنسىمان ۱۰۹/۲. Oman, AHistory of the art, Vol. P. 312.

1522 النواير، ص ۱۸۳.

1523 ن. م. ص.

سەير بوو، بەتەماي نەبوون و ئەمەيان لە دوژمن چاوەڕێ نەدەکرد، بەمەش پەرزەکانی سوپای مۆسڵمانان لێک ترازو شۆیواو سەرەنجام ژمارەییکیان خۆیان دەرباز کردو هەلاتن. (١٥٢٤)

(ابن شداد) بەرپێکەوت، لەو شەڕدا لە ناوجەرگەى سوپاکەدا بوو، دەلێ: "ناوجەرگەى سوپا پاکردنیکی پیس پایکرد"، ئەویش ناچار خۆی گەیانندووته قۆلى چەپی سوپاکەو بە گەیشتنی ئەو، قۆلى چەپیش زۆر خراپ تێکشکا، ئنجا کابرای میژوونووس بایداوەتەو بۆ قۆلى راست و سەیری کردوو جەنگاوەرانى ئەو قۆلەش هەموویان هەلاتوون و کەسى لى نەماوە، لەبەر ئەوە، ناچار بوو خۆی گەیانندووته "لقەکەى سولتان، کە گوايا لە هەموو لقەکانى دى خراپتر بوو. وەك خۆى دەلێ. ئەو لقە خواسایى هەروا خراپ بوو، ئنجا دەلێ: هاتمە ناو لقەکەى سولتان، دیتم حەقە جەنگاوەرى تێدا ماوە" و سولتان هەولێ دەدا سەربازەکانى پانەکەن، تا توانی هەندى زەلامیان لە دەورى خۆى خپ بکاتەو، ئەوجا شەڕەکە، وەستاو دوژمن لەو بەریانەو لەسەر گەردەکان وەستان، پاشان کشانەو و چۆلیان کرد. سولتان سەلاحەددین، بەم پروداوە، گەلێ غەمگین و خەفەتیار بوو، بە جۆریکی ئەوتۆ کە قازیی لەشکرو (ابن شداد)یش سەرەخۆشییان لى کردو دلیاندايەو، وەلامى نەدانەو، هەندى لە میرو سەربازەکانیشى کوژرابوون. بەنموونە وەك میر (شکار موسک) و (قایماز العالی) و (أبعوش). (١٥٢٥) لە مۆسڵمانان سى و دوو میرو پتر لە حەفتا هەزار سەرباز کوژرابوون. (١٥٢٦)

شەڕى ئەرسوڤ، یەكەم شەڕى بەرفراوانە لە نیوان ئەم دوو سوپاییدا پرویدایى لە پاش (حطین) و یەكەم بەزینیشە کە دواى لەکیسچوونى (عكا) بەسەر مۆسڵماناندا هاتوو. لە گەرمەى پێکدادانەكەشدا خاچدروشان نەیاندرەزانى کە خۆیان سەرکەوتوون. خو ئەگەر ئەو یان زانیبا، ئەو، شوین پیى مۆسڵمانەکانیان، لەناو دارستانەكەدا هەلەگرتو نەیاندهیشت شتاقیان دەرچن. (١٥٢٧)

بەلام کە مۆسڵمانان لە ناو دارستانەكەدا بلابوونەو، خاچدروشان وایاندرەزانى ئەمە فرۆقیل و بۆسەیه و پیلازە دەینیئەو، وەلێ کاتى پێیانزانى مەسەلەکە وانییە، تازە کار لەکار ترازابوو، دەرەتێ بوو، نەیانزانى بیقۆزنەو. ئەمەش کەموزۆر مانای وایە کە سەرکەوتنیکی بنەریان بەدەست نەهینا. بەهەر حال سەرکەوتنیکی دلخۆشکەر بوو بۆ خاچدروشان. (١٥٢٨) زەرەرو زیانیان هەند کەم بوو سەرى وەسوور دەهینا، هەرچەندیشە لەناو کوژراوەکانیاندا سوارچاکیکیان لاشەکەى کەوتبوو، پازدە لاشەى ئیسلامى بەدەورو پشتیدا کەلەلا کردبوو. (١٥٢٩) ئەمەش مانای وایە کە سوارچاکیکی بەزەبرو زەنگ و دلیر بوو و پیش ئەوێ بیکوژن، پازدە سەربازى ئیسلامى کوشتوو.

گەرنگی ئەم شەڕە، بۆ خاچدروشان، ئەوێ دەرخواست کە سەلاحەددینیش لە شەڕى کراوەو بەرفراواندا دەبەزێ. خاچدروشان بەم سەرکەوتنە تەواوئى سەرگەرم و مەست بوون کە تۆلەى (حطین)یان کردووتهو، چونکە هیشتا بەسەر هات و ئاسەوارى ئەو دۆراندنە گەورەیهیان هەر لە دلدا ماوو. ئەم سەرکەوتنەى ئەرسوڤ، ئەوێشى سەلماند کە لە دواى چۆکدادانى (عكا) و خۆراگرییەکەى (صور) لەوساوە، ئیدی ئەستێرەى بەختى خاچدروشان کەوتووته گەشەو ئومیدی داگیرکردنى قودسیشیان زیاتر بووژایەو. پێشاردیش ناوی دەرکردو ناوبانگی گەیشته پۆپە. (١٥٣٠)

1524 Oman, AHistory of the art, Vol. P. 315

1525 النوار، ١٨٥.

1526 Oman, Vol, I. P. 316 (بېگومان ئەم ژمارەیه زۆرى خراوەتە سەرو، سەرچاوە عەرەبییەکانیش باسى ژمارەى کوژراوەکان

ناکەن).

1527 الكامل، ٧٠/١٢.

1528 النوار، ١٨٤. الفتح القسى، ٥٤٤ - ٥٤٥. الكامل ٧٠/١٢. الروضتين ١٩١/٢. مفرج الکروب ٣٩٦٨/٢.

1529 هارولد لامب، شعله الاسلام، ٢٣٦. Oman, Vol. I. P. 317.

1530 رنسىمان، ١١١/٣. د. العرينى، الشرق الاوسط ٩٦٥/١.

پاش تیکشکاندنی سوپای سه لاهه ددین له ئه سسوف، پيشارد، ئنجا به ره و يافا ملی ناو يافای به بی شهرو بهرگری داگیر کرد "چونکه موسلمان لهم شارهدا نه بوو". تا به ره قانی بکهن، وهك ابن الاثير دهلی. (١٥٣١) ريشارد به گرتنی شاره که ئیدی کهوته وه دروستکردنه وهی قه لاهو قایمکاره کانی. هه رچی سه لاهه ددینه، نه وه، نه وه به ره و (الرملة) پویشته به گه یشتنی دهستبه جی کوبونه وهی نه نجومه نی جهنگی سازداو کهوته پلویژو ته گپرو لیی پرسین چ بکا باشه. میر (علم الدین سلیمان بن جندر) وه لایمی دایه وه که عهسقه لان چۆل بکری و ویران بکری باشتره، (١٥٣٢) چونکه دوزمن دواي (عكا) و (يافا) به ته مای عهسقه لانه و پاش عهسقه لانیش ئنجا نۆره دیته سهر قودس. پيشارد، خوی له يافايه و يافاش کهوته وه ته نیوان قودس و عهسقه لانه وه ئیمهش ههردوو شاره که مان پیکه وه بو ناپارپیزی. (١٥٣٣)

ئهم جوړه بیروبوچوونه ی چوو بو وه میسکی هه ندی له میره کانی سه لاهه ددینه وه، نیشانه ی نه وه یه که به ته وای ترسی خاچدروشمانیان لی نیشتبوو، پاشانیس باری دهروونیشیان کزیو بو وو، نه و میرانه ی داوای ویرانکردنی عهسقه لانیان ده کرد دهیانگوت، عهسقلان مه گهر به سی هه زار جهنگاوهر، (١٥٣٤) یان به بیست هه زار (١٥٣٥) جهنگاوهر، ئنجا بتوانین بهرگری تیدا بکهن، به سه لاهه ددینیشیان گوت: خۆت به چاوی خۆت دیت دوینی چیمان به سهر هات. خۆ ئه گهر فهرنگ بیته سهر عهسقه لان و ئیمهش به ره نگاریان ببینه وه، نه وه، بی گومان نه وانیس لیمان ده دن و پیمان چۆل ده کهن و دینه ناوی، جا ئه گهر وای لی بی، نه وه له و باره دا به ده رده که ی شاری (عكا) مان ده بنه و هه مان په تپه تیمان به سهر ده یینه وه و تیدا ده چین. دوزمن به داگیرکردنی شاری (عكا) و بردنی نه و هه موو چهك و جبه خانه یه مان، ته وای خوی به هیژ کرد وه و ئیمهش به و هه موو زیانه ی له (عكا) لیمانکه و، ته وای بی هیژ بووین و وه كو جاران نه ماوین. زوړیشی پی ناچیت تازه ی ده که ینه وه. (١٥٣٦) سه لاهه ددین ئهم راهی پهرت کرده وه داوای له چه ند میریکی خوی کرد بچه عهسقه لانه وه به ره قانی تیدا ریک بخهن، به لām میره کان به قسه یان نه کردو بگره به توو په ییش وه لāmیان دایه وه. که پیشت به و توندییه قسه یان له پرویدا نه کردبوو. وا له ئیستا به دواوه لییان ده رده که و. (العماد) و (ابن الاثير) ده گپرنه وه، ده لین: میره کان پییان گوتوه، نه گهر ده ته وای شاره که بیاریزی، فهرموو خویشت له گه لماندا وه ره، یان کوړیکی گهره و له ته کماندا بنیره، ده نا که سمان ناچیته ناو شار، تا وهك خه لکی شاری (عكا) ناو مید نه یین. (١٥٣٧)

سه لاهه ددین میره کانی پی قایل نه کرا، له بهر نه وه، خه م و په ژاره یه کی زوړ دایگرت و شه ویش تا به یانی پیوه ی تلیه وه. (ابن شداد) ده لی: "نه و شه وه ههر ده تلیه وه، خه و نه چوو و چاوی، تاریک و پرونی بانگی کرد، چوومه لای، (الملك الافضل) ی کوړیشی بانگ کردو پرس و پای پی کرد..". پاشان گوتی: "سویند بی به خودا، هه موو منداله کانم له ده ست بجی، پیم خۆشته له وهی ته نیا یه که بهر له عهسقه لان بتراییم، به لām نه گهر خودا نه وهی نوو سیبی و بو پاراستنی بهر ژوه ندی موسلمانانی به چاک زانیی، نه و ده سه لām نییه و هیچم بو ناکری". (١٥٣٨)

پاشان، ناچار بوو، هاته وه سهر پای میره کانی و به ویرانکردنی عهسقه لان قایل بوو. نه و جا فهرمانی دا به سهرگه وهی شاره که ده ست بکات به پماندنی. والی (سهرگه وه) ی عهسقه لان له بهر به یانی ١٩ ی شه عبانی (٥٨٧ هـ) ١٢ ی ئیلولی ١١٩١ (ز) دا، پاچ و پیمه ری لی خسته کارو خه لکه که ی لی خر کرده وه و شوو ره ی شاره که ی به سهریانداندا دابهش کردو هه ر

1531 (هه مان سهرچاوه و هه مان دوو لاپه ره که).

1532 الكامل، ٧٠/١٢. النوادر ١٨٦. الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.

1533 الفتح القسي، ٥٥٠. الروضتين، ١٩١/٢. مفرج الكرب، ٣٦٩/٢.

1534 (هه مان سهرچاوه که لو هه مان لاپه ره ی پیشت). مرأة الزمان، ٤١٠/٨.

1535 الروضتين، ١٩٣/٢.

1536 الفتح القسي، ٥٥٠.

1537 الفتح القسي، ٥٥٠. الكامل، ٧١/١٢. الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.

1538 النوادر، ١٨٦. مرأة الزمان ٤١٠/٨. الروضتين ١٩٢/٢. مفرج الكرب ٣٦٩/٢. وفیات الأعيان ١٩٨/٧. النجوم الزاهرة، ٤٦/٦.

میرو تایه فیهک، بهشی له شووره که ی بهرهو پروکردنه وه و خوی و کورده که شی، تییه لچوون و کهوتنه کاولکردنی شاره که. ئەوجا ناریدیە لای (العادل) ی برای، له شاروچکه ی (یبینی) ی نزیک به (الرملة) و یافا، داوای لی کرد که: "خاچدروشمان ته فره بداو له ته کیاندا درێژه به وتووێژی پیکهاتن بدا، تا ئیمه لیرویه شاره که کاول دهکەین".^(١٥٣٩)

خه لکی بهم ئیشه ی که دهیکه ن گه لیکیان پی نا خوش بوو، دهنگه دهنگ و گریانیا ن تی کهوت، چونکه عهسقه لانیان له لا خوشه ویست بوو، شاریکی دلگیرو جوان بوو، شووره کانی قایم بوون و شاریک بوو، خه لک هه زیان ده کرد تییدا بژین و، هه ند پازاوه و جوان بوو، پییان دهگوت (بوکی شام).^(١٥٤٠)

داوای ویرانکردنی، ئنجا ئاگریان تییه رداو خه لکه که ی میسرو شام ده ریه رده ر بوون^(١٥٤١). ئەم پروخاندن و سووتاندنه تا بهرای ی پهمه زانی ٥٨٧ هـ کۆتایی ئەیلوولی ١١٩١ ز، درێژه ی کیشا.^(١٥٤٢) سوپا له ویرانکردنی عهسقه لان بووه و نه بووه وه، یه کسه ر پویششت بۆ (یبینی) که باره گای (العادل) ی لی بوو، پاشان چوو بۆ (الرملة).^(١٥٤٣)

هه رچی پيشارده، ئەوه، ئەو به قایمکردنی یافاوه سه رگه رم بوو و مه ترسیی هی رشی سه ر (بيت المقدس) ی نه گه رته به ر، چونکه له وه ده ترسا که ئەگه ر بچیته ئەو شاره، په نگه سوپای سه لاهه ددین پشتی لی بگری و پیگای به ره و ده ریای نه مینئ. ئاقل و دانا ئەوه بوو، یافا قایم بکا و به ته واهه تی لیی دلنیا بیئ، به ر له وه ی مل له پیگای نه هات بنئ، چونکه ئەگه ر بیت و خاچدروشمان (بيت المقدس) بگرن و پاشان به ناچاری به جیی به یلن، ئەوه بۆیان ده بیته نه نگه ی ناو بانگیان ده شکئ و^(١٥٤٤). کوردی خۆمان گوته نی. ده بیته (سوار بوون عه بییك و دابه زین دوو عه یب).

له گه ل ئەوه شدا، چاوه روانی و به پشتاخستن درێژه کیشا، له به ر ئەوه سه لاهه ددین ده رفه تی بۆ په خسا ئامرازو پیداو یست بۆ قایم کردنی ئەم شاره پیروژه ده سته به ر بکا و ته گبیری پاراستن و به ره قانیکردن ساز بدا. له کاتی که خاچدروشمان، سه رگه رمی خوشگوزه رانی و رابواردن بوون له یافا، سه لاهه ددین له و لاوه، له قودس، پیزه کانی سوپاکه ی پیک ده خست و خوی بۆ کایه یه کی دی ئاماده ده کرد.

هه نده ی سه لاهه ددین کاولکردنی شاری عهسقه لانی به گرنگ گرتبوو، هه نده ش پيشارد ئاوه دانکردن و قایمکردنی شاری یافای به لاوه گرنگ بوو، چونکه ئەم فه رمانداره خاچدروشمه لیی عایه ن بوو، که ئەگه ر له یافادا پیی دانه کوتئ و قایمی نه کا، ئەوا (بيت المقدس) ی بۆ ناگیرئ.

٤- ته گبیری پاراستنی قودس:

سه لاهه ددین دوا کهوت، له کۆتایی (ذي القعدة) ی (٥٨٧ هـ) دا گه راپه وه بۆ قودس، به لام (الملك العادل) ی نارد، تا سه یریکی بارودوخی شاره که بکات و له ئاوه دانبوون و دامه زراوه کانی دلنیا بیئ.^(١٥٤٥) سه لاهه ددین وای پی چاکتربوو، له و جیگایانه ی که سوپا ویرانی کردبوون، ئوردوگا دابنئ، و اتا له نزیک (الرملة) وه. مه به ستیشی ئەوه بوو، له دوژمنه وه نزیک بیئ و له قودسیشه وه نزیک بیئ، تا ئەگه ر دوژمن ویستی هی رش بکاته سه ر قودس، ئەوه به ری لی بگری و له مه ی دانیکی به رفراواندا به گژیدا بچی.

له (٦) ی شه ووالدا، سه لاهه ددین "له گه ل میرگه ل و ده سته و دایه ره ی میره کانی ده و له ته کهیدا کۆبووه وه و کهوته پرس و پا که ئەگه ر دوژمن بۆیان هات چی بکه ن. چونکه هه وائی ئەوه هه بوو که دوژمن ده یه وئ بیته سه ریان. هه موویان رایان

1539 النوار، ١٨٨.

1540 معجم البلدان، ١٢٢/٤. آثار البلاد، ص ٢٢٢.

1541 النوار، ١٨٧. النجوم الزهرة، ٤٦/٦.

1542 النوار، ١٨٨. السلوك ١٠٦/١. وفيات الاعيان ١٨٩/٧.

1543 النوار، ١٨٩. الروضتين ١٩٢/٢. مفرج الكروب ٣٧٠/٢.

1544 Kerr, the Crusades designed, P. 55

1545 النوار، ص ١٩٢.

وابو که له جیگای خویان بمینن، ئەگەر فەرەنگ هاته سەریان ئەمانیش لێی راپەرێ و پێگایان نەدەن^(١٥٤٦).

لەو کاتەدا، دوو خاچدروشمی. سەر بە سەلاحەددین. هاتنە ئۆردوگاکی پێیانگوت کە دوژمن بەنیازە دوو سبەیی بۆیان وەدەرکەوێ، پاشان موسڵمانێکی دیلیش کە لە بەندیخانە هەڵ هاتبوو، ئەویش گەیشته لای سەلاحەددین و هەمان هەوایی بۆ هیئا. ئەوجا سەلاحەددین دەستی کرد بە قایمکردنی قودس و ناردی لە هەموو لایەکەوە زەلام بێن بۆ قودس و ئیشی قایمکاریی تێدا بکەن، سولتانیش بەخۆی و بە کۆرەکانی و بە میرگەل و قازی و زاناو مەلایانەو^(١٥٤٧) کەوتنە ئیش کردن و لە موسڵیشەو نزیکی پەنجا وەستای بەردتاش هاتن و کەوتنە قایمکردنی شوورەگەل و کەندەکەکی قودس^(١٥٤٨).

کاتیکیش ئەم ئیشە تەواو کرد، ئنجا فەرمانی دا، جارچی جاریدا کە سوپا خۆی ئامادە بکات. بەم جوړە ئالاکانیان هەڵکرد و بۆ بەرەو ڕووبوونەوێ دوژمن حازربوون. لەم کاتە ناسکەدا، ناودارترینی فەرماندارەکانی سەلاحەددین (تقی الدین عمر) لەناوچەیی جزیری کۆچی دوایی کردو سوپا کۆستی کەوت و سولتانیش گەلیکی پێ ناخۆش بوو، بەلام لای سوپا دەنگی نەکرد تا کەس پێی نەزانێ و بەرگویی دوژمن نەکەوێ. لەو تەنگانەییە وەختە ناسکەدا^(١٥٤٩). هەر لەو پۆژەدا، کە ئەکاتە ١٩ی ڕەمەزانی ٥٨٧ هـ پایزی ١١٩١ ز، فەرمانداری ئازاو نەترس میر (حسام الدین محمد بن عمر بن لاجین)ی خوارزای (خوشکەزای) سەلاحەددینیش بە نەخۆشی کۆچی دوایی کرد^{١٥٥٠}.

لەوانەییە هەوایی ئەم خۆئامادەکردنە سوپای ئەییوبییە بەرگویی ریشارد کەوتی، لەبەر ئەوە نەیدەویست لەگەڵیدا بێتە نەبەرد. جگە لەوەش ئەم مەلیکە لەسەر دانوستاندن پێی دادەگرت و مکوڕبوو لەسەر وتووێژ، نەک شەپ. ڕووداوێکی پاشتریش هەر وای دەرەخست و بە داهاوتنی زستانی ٥٨٧ هـ / ١١٩١ ز، هەردوولا وەستانەو، ئیدی شەپ لە ئێوانیاندا ڕووی نەدا. کاتیکیش باران زۆری هیئا، سەلاحەددین چوو بۆ قودس و خاچدروشمایش گەڕانەو بۆ یافاو بەشیکیشیان بۆ شاری (عکا). بەلام ریشارد هەمیشە زەلامی بەرپۆهەو بۆ لای سەلاحەددین و دنی دەدا بۆ پیکهاتنەو و ناشتی، وەل سەلاحەددین زۆر بە تەنگەو نەبوو و حەزی لە پیکهاتنەو نەدەکرد، تەنیا لەبەر ئەوە نەبی کە دەویست ئەو زستانە سەختە بەسەر بەرێ، نەخاسە میرگەل و لەشکرەکانیان گەڕابوونەو بۆ ولاتی خویان، تا سەرماکە بەسەر دەچێ، لەبەر ئەوە. جارێکی دیکەش. داوای لە (الملك العادل) کرد کە ریشارد تەفرە بدات، تا لەشکرەکان دەرکەڵنەو، ئەو بوو (الملك العادل) لە بەرای (ربیع الاول)ی (٥٨٨ هـ / ئاداری ١١٩٢ ز) دا قودسی بەجێ هیشت^(١٥٥١)، بەلام دانوستاندە کە سەری نەگرت. ئەوجا چەند کۆمەڵێ لە خاچدروشمان دەرەتیان هیئاو هەندی شارۆچکەو قەلای کەم هیزو لاوازیان داگیر کرد، بە نموونە چوونە ناو عەسقلانەو و ریشارد دووبارە ئاوەدانی کردەو^(١٥٥٢) کردی بە قەلایەکی قایمکاری ئەوتۆ، لە هەموو کەنارەکانی فەلەستیندا قەلای قایمی وەهای لی نەبوو^(١٥٥٣).

خاچدروشمان، پاشان قایمکاری (الداروم)یان گرت کە پیشتر سەلاحەددین وێرانی کردبوو، ریشارد کە چوو ناوی، بەرهانیکاری لە ناوێرد^(١٥٥٤). جگە لەمانە لە کەنارەکانی فەلەستین جیگەو پیگەیی بچووی دیکەشیان داگیرکرد.

1546 النواير، ص ١٩٦ - ١٩٧.

1547 الفتح القسي، ٥٦٥. مفرج الکروب ٣٧٥/٢. الروضتين ١٩٤/٢.

1548 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي ٥٧٩. الروضتين ١٩٤/٢. مفرج الکروب ٣٧٥/٢.

1549 النواير، ١٩٨. الفتح القسي، ٥٦٦. الروضتين ١٩٤/٢. مفرج الکروب، ٣٧٥/٢.

1550 النواير، ١٩٣. الفتح القسي، ٥٧١، الروضتين، ١٩٥/٢.

1551 النواير ٢٠٥.

1552 الكامل ٧٨/١٢.

1553 رنسيمان ١٢٠/٣.

1554 النواير ٢١٠. الروضتين ١٩٦/٢.

هـ- خوځړېدنه وهی پېشارد بډاگړ کړدنی قودس :

له بهر به یانیکي (جمادی الآخرة) ی ۵۸۸هـ / حوزهیرانی (۱۱۹۲ن)دا، پېشارد پښگای له کاروانیکي گه وره گرت که له میسر وه دهاتن، باروبارخانه یه کی زوریان پی بوو. تاقمی له سارانشینانی (النقب) که (ابن شداد) به (عاره بی گندهل)^(۱۵۵۵) ناویان دهبا، نه وانه بوو بوون به (جاش)ی پېشاردو سیخوړی خاچدروشمان، هه والی هاتنی کاروانه کیان گه یانده پېشاردو وه پېش خاچدروشمان که وتن تا بردیانه سهر کاروانه که. جهنگاوهرانی کاروانه که، ناچار هه لاتنو هه موو شمه که کیان به جی هیشت و نه وهی نه کوژا لهو بیابانه دا ویل بوو. وهک (ابن شداد) دهلی: بهختیاریان نه وه بوو، که به سهر سه لاهمه تی دهریاز بوو. نه م پروداوه کاریکی خراپی له سوپای سه لاهه ددین کرد، چونکه نومیدیکیان بهو کاروانه بوو شمه کیان بډ بهینی.

نه م میژوونووسه و میژوونووسانی دیکه ش، نه م بوسو به سهر داندانه به "شهری بی" نابرووی "ناوده بهن که" ئیسلام زور دهمانیک بوو لیقه ومانی وهای به سهر دانه هاتبوو".^(۱۵۵۶) نه وه شیان گوت که "فهرنگ پشتی وایان بډ پهیدا بووه له کوئیان دهگری و راستیشیان دهکاته وه، پاره و داریای واشیان بډ پرخساوه له خوئیان بایی بکاو گالیشیان بدا، ئیدی له موه ودا به چ له شکرک و به چ چهک و جبه خانه یی جهنگیان له گه لدا بکهین".^(۱۵۵۷) بهراستی، سولتان به م پروداوه گه لی دلته نگ بوو، چونکه "به دریزایی ژیانی هه والی گورچکری وهای نه بیستبوو، خه بهری هه ند قیزه ونی پی نه درابوو". (ابن شداد) یش ههر دلی ددهایه وه و دیویست بیهنیته وه سهر خو، به لام بی هوده بوو.^(۱۵۵۸) به لام خاچدروشمان نه م پروداوه یان زور پیخوش بوو، به سهر که و تنیان له م پیلانده او به ده سته و تنی نه وه هه موو شمه که و حوشتر و چهک و نازو و قه و خاروباره، ئیدی وره یان بهرتر بوو وه و زیاتر ددانیان له قودس تیژ کرد".^(۱۵۵۹)

ننجا سه لاهه ددین شووره کانی قودسی به سهر میره کاند دابه شکردو ئامیرو ئامرازی گه ماروی بویان دابین کرد. هه ستا ئاوه کانی دهو روپشتی شاره که شی پډ زهر کردو تانکی و بیرو حه وزه کانیشتی تیکدا، به جوړی که ئیدی له دهو روبه ری قودس شتیک نه ما بخوریته وه، به و جوړه دوژمن نه گهر بیهوی هیژش بکاته سهر شاری قودس، به دهر ده که ی (حطین) دهچن و له تینوانا کویر دهن، نه خاسمه خاکی قودسیش هه مووی په قه و ته قته قه، به رده و بیر لی دانی زور زه حمه ته.^(۱۵۶۰) پاشان ناردی له دووی له شکرگه ل و هیژه کانی، تابین بهر قانی له قودس پیک بخن. (الملك الأفضل) به خوئی و له شکره کانی لای پوژه لاتنه وه گه یشته قودس. (بدرالدین دلدرد الیاریقی)ش پیشت له گه ل تاقمی تورکماندا زووتر هاتبوون، نه مان بهر له هه موو که سی هاتبوون، پاش نه مانیش (عزالدين ابن المقدم) به دوویاندا هات.^(۱۵۶۱)

له و فهرماندارانه ی له گه ل سولتاندا، له قودس بوون، (الملك الظافر)ی کوړی و میر (أبو الهیجاء الهمذاني - السمین - و بهاء الدین قراقوش) و (سیف الدین المشطوب) که تازه له بهندیخانه ی (عکا) دهرچو بوو، له بهرایی (جمادی الآخرة) هه مان سالد گه یشته قودس، نه مانه بوون.

میر (شیرکو بن باخل) یش که له بهندیخانه ی (عکا) به شیوه یه کی سهیرو سهر سامهین و به یاریده ی میری دیل (ابن باریک) هه لاتبوو، نه ویش گه یشتبووه قودس.^(۱۵۶۲)

سه لاهه ددین نه و میرانه و که سانی دیکه شی بانگ کرد بډ کو بوونه وهی نه نجومه نی جهنگه که ی، تا پرس و پایان

1555 انوار، ۱۱۳. الروضتين، ۱۹۸/۲. مفرج الکروب، ۳۸۳/۲.

1556 النوار، ۲۱۴. مرآة الزمان، ۴۱۵/۸. الروضتين، ۱۹۸/۲. مفرج الکروب، ۳۸۴/۲. شفاء القلوب، ۱۷۴.

1557 الفتح القسي، ۵۹۴.

1558 النوار، ۲۱۵.

1559 النوار، ۲۱۵. مرآة الزمان، ۴۱۶/۸. الروضتين، ۱۹۸/۲. مفرج الکروب، ۳۸۵/۲.

1560 النوار، ۲۱۵. الروضتين، ۱۹۸/۲. مفرج الکروب، ۳۸۴/۲.

1561 النوار، ص ۲۱۱.

1562 النوار، ۱۹۴. مخرج الکروب، ۳۷۳/۲.

لهگه‌دا بکا بۆ مه‌سه‌له‌ی پاراستنی قودس. ئه‌وه‌بوو هه‌موویان له‌ ئه‌نجومه‌نه‌که‌ ئاماده‌بوون، له‌سه‌ر هه‌مووشیانه‌وه، میر (أبو الهیجاء السمین) بوو که زۆر به‌ زحمه‌ت گه‌یشته‌بوو قودس و سه‌لاحه‌ددین له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌ خۆی دایناو، داواشی له‌ قازی (ابن شداد) کرد که کۆبوونه‌وه‌که‌ بکاته‌وه، ئه‌میش پێشه‌کی باسی سوودو چاکه‌ی غه‌زای کردو داوای لێ کردن، چاو له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، هه‌موویان به‌ قسه‌کانی خۆشحال بوون. پاشان بێده‌نگییه‌ک دایگرتن، هه‌ر ده‌تگوت خۆلێ مردوویان به‌سه‌ردا کراوه. پاش نه‌ختی، ئنجا سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی به‌ قسان کردو له‌ هه‌ندیکیدا گوتی: "خوین و سه‌رو مال و مندالی موسلمانان له‌سه‌ر وێژانی ئیوه‌ وه‌ستاوه، ئه‌م دوژمنه‌ش ئیوه‌ بۆی نه‌یه‌نه‌ مه‌یدان، هه‌یج موسلمانیکێ دی بۆی نایه‌ته‌ مه‌یدان، ئه‌گه‌ر لێیان بپرنگیه‌وه، ئه‌وه‌ ولاته‌که‌تان به‌لوولدان لوول ده‌دن، ئه‌وه‌ش ده‌که‌ویته‌ ئه‌ستۆی ئیوه، نه‌خێر، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ره‌نگاریان بینه‌وه، ئه‌وه‌ موسولمانان به‌گه‌شتی پشتتان به‌رناده‌ن، وه‌سه‌سه‌لام".^(١٥٦٣) ئنجا میر (سیف الدین المشطوب) وه‌لامی دایه‌وه، گوتی: "گه‌وره‌م، ئیمه‌ مولکی تۆین و به‌نده‌ی تۆین، هه‌ر تۆش چاکه‌ت به‌سه‌رمانه‌وه‌ هه‌یه، تۆ به‌خیوت کردین و تۆ گه‌وره‌ت کردین و تۆ ده‌وله‌مه‌ندت کردوین، فه‌رموو ئه‌وه‌ سه‌رو ملیشمان ده‌خه‌ینه‌ به‌ر ده‌ستت، به‌خودا قه‌سه‌م که‌سمان پشتت به‌رناده‌ن تا ده‌مرین".

هه‌موو ئاماده‌بووانیش په‌زامه‌ندیان به‌م قسه‌یه‌ پێشانداو سولتانیش گه‌لیکی پێ شادبوو. به‌لام میره‌کان.. وه‌ک (أبو الهیجاء) هه‌وال ده‌دا. هه‌ر زوو بۆ سه‌به‌ینی په‌شیمان بوونه‌وه‌و رایانگه‌یاند که‌وا ئه‌وه‌ له‌یه‌ ناکه‌ن، بچه‌ قودس و له‌ ناو ئه‌وه‌ شارهدا گه‌ڕ بخۆن و به‌ده‌رده‌که‌ی خه‌لکی شاری (عکا) بچن، وای به‌ باش ده‌زانن شه‌ره‌که‌ بخه‌نه‌ ده‌ره‌وی شووره‌کانی قودس، گوتیشیان: "ئه‌گه‌ر خودا سه‌رمانبخا به‌سه‌ریاندا، ئه‌وه‌ باقیمه‌نی شاره‌کانی دیکه‌شیا لێ ده‌سین، ده‌نا سوپاشمان خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌داو قودسیشمان له‌ ده‌ست ده‌چی".^(١٥٦٤)

سه‌لاحه‌ددین به‌م وه‌لامه‌یان قایل نه‌بوو، چونکه‌ "مه‌سه‌له‌ی قودس، به‌لای ئه‌وه‌وه، مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌و چیا بۆی هه‌لناگیرێ". میره‌کان به‌ تووره‌یی و به‌ وشکی وه‌لامیان دایه‌وه. وه‌کو باسمان کرد. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ جوړه‌ وه‌لامه‌ راها‌ت‌بوون و شه‌رمی سولتانیان له‌ لا نه‌ما‌بوو. وا دیاره‌ له‌ ناو له‌شکرو سه‌ربازو میره‌کانیدا دووبه‌ره‌کی و ململانیی نیوان کوردو تورکمان سه‌ری هه‌لدا‌بوو. ئه‌وه‌ ململانییه‌ش به‌ قسه‌کانیاندا ده‌رده‌که‌وی که‌ پێیانگوت: "تۆ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ت ده‌وی فه‌رموو وهره‌ ناو قودس. له‌گه‌لمانا، ئه‌گه‌ر خۆیشت نایه‌یت، با هه‌ندی له‌ مندال و خزمت، بێن له‌ ته‌که‌ماندا بن و ئیمه‌ش له‌ ده‌وری خر بینه‌وه، ده‌نا ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌که‌یت، نه‌ کورد به‌ قسه‌ی تورکمان ده‌کاوه‌ نه‌ تورکمانیش به‌ قسه‌ی کورد ده‌کا".^(١٥٦٥)

راستیشت ده‌وی، سه‌لاحه‌ددین که‌وتبووه‌ دۆخیکێ ناله‌باره‌وه. (ابن شداد) هه‌ستی به‌م نیگه‌رانیی و هه‌ناسه‌ ساردییه‌ی سه‌لاحه‌ددین کردبوو، بۆیه‌ پێی گوت: بیده‌ره‌ ده‌ست خواو خه‌م مه‌خۆ داوای هه‌یزو وه‌ له‌ خوا بکه‌و ده‌ردی دلی خۆت لای خوا بدرکێنه، به‌لکو خوا دوعات قبول بکا. ئه‌م میژوونووسه‌، به‌ چاری خۆی سه‌لاحه‌ددینی دیت "له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ی نوێژی ده‌کردو خوێ فرمیسک له‌ چاوه‌کانییه‌وه‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر به‌رماله‌که‌ی له‌ کاتی کړنووش بردندا"، ئه‌وه‌ پوژی هه‌ینییه‌ له‌به‌ر دلگه‌رانه‌، تێپه‌ری. پاشان زه‌لامه‌کانی هه‌والگری هاته‌نه‌ لای و پێیانگوت که‌ خاچدروشمان هه‌یرشی به‌ره‌و قودسیان وه‌ستاند.

(ابن شداد) ده‌لی، پێشارد، داوای له‌ خاچدروشمه‌ کۆنه‌کان (فه‌رنگه‌ شامییه‌کان) کرد که‌ نه‌خشه‌ی باری شاری قودس و ئه‌وه‌ قایمکارییه‌نه‌شی بۆ بکێشن که‌ سه‌لاحه‌ددین به‌ ده‌وری شاره‌که‌دا کردوویه‌تی. ئه‌وانیش نه‌خشه‌که‌یان بۆ کێشا، کاتی پێشارد سه‌رنجی نه‌خشه‌که‌ی دا، گوتی: تا سه‌لاحه‌ددین مابێ، ئیمه‌ ناتوانین گه‌مارۆی شاری قودس بده‌ین، نه‌خاسه‌ موسلمانانیش یه‌ک ده‌نگ بن.^(١٥٦٦) له‌سه‌ر ئه‌مه‌، خاچدروشمان، بوون به‌ دوو پا، پایه‌کیان داوای

1563 النواذر، ٢١٦. الروضتين ١٩٨/٢. مرآة الزمان، ٤١٦/٨. مفرج الکروب، ٣٨٦/٢.

1564 النواذر، ٢١٧. الروضتين ١٩٩/٢. مرآة الزمان، ٤١٦/٨. مفرج الکروب، ٣٨٧/٢.

1565 النواذر، ٢١٧. الروضتين ١٩٩/٢. مفرج الکروب، ٣٨٨/٢.

1566 الكامل، ٧٥/١٢.

هېرشيان بۆ سەر قودس دەکرد، پای دووهم داواي وەستاندنجان دەکرد، کە پېشاردیش لەگەڵ پای دووهم بوو. وەلى فەرەنسەکان لەگەڵ پای يەكەم بوون، گوتیان: "ئېمە لەبەر خاترى قودس و لاى خومان جى هېشتوو. . تا قودس نەگرين ناگه پېنەوه". پېشارد وەلامى دانەوه، گوتى: "ئەم شويىنى ئاوهكەى پيس كراوهو لە بنه پەتیشەوه ئاو لە دوروبەريدا نەماوه، لە كوى ئاو بخوينەوه؟ گوتيان: ئاو لە (نقوع) دىنين. "^(١٥٦٧) ئەم گوندە تەنیا قۇناغى پېگە لە قودسەوه دورە، ئېمەش دەست بە ئاوهوه دەگرين و پۆژى يەك جار ئاو دەخوينەوه. "^(١٥٦٨) خاچدروشمان بۆ ئەم كيشەيه كەوتنە دەنگ وەرگرتن و دەنگى زۆرينەيان لەسەر ئەوهبوو، هېرش بوەستى و نەكرى، ئەوجا پرويانكردە (الرملة) و^(١٥٦٩) لىيانداو پويشتن و سەلاحەددىنيش گەلى خوشحال بوو.

واديارە نە فەرماندارى خاچدروشمان و نە سەلاحەددىنيش، بە تەواوى نەياندەزانى لە لەشكرگا و ئۆردوگاكانيان چى پرويداوه. واپيدەچى خاچدروشمان هيزى بەرەقانىكارى موسلمانيان بەهەلە قەرساندې و زۆر بە پترو ترسناكتران لە قەلەم دابى، سەلاحەددىنيش ئەو شپىزەبييهى لە زيادەبووى، چونكە خاچدروشمانيش هەند بەهيزنەبوون، كە سەلاحەددىن ئەو هەموو ترسەى لى بنيشى. هېچ گومانى تيدا نيبە، گەر سەلاحەددىن زانيباى هيزى خاچدروشمان دووپا دووبەرەكى تيدا پەيدا بووهو، فەرەنسى و ئینگليزەكان هەريەكە لە ئاوازي ليدەدەن، هەند دلتەنگ نەدەبوو. هەر ئەو دوو بەرەكيبەى ئاو خاچدروشمان بوو، كە بوو بەهوى وەستاندنى هېرش بۆ سەر قودس. "^(١٥٧٠)

٦- گەمارۆ نە هاتەكەى شارى يافا :

گەمارۆى يافا و ئەنجامەكانى ئەم گەمارۆيه، دواين كوشتارى گەرەى نيوان خاچدروشمان و ئەيبوبىيان بوو. وەكو باسيشمان كرد، پېشارد، ئەم شارەى لەبەر باغ و بېستان و ميوەى زۆر ئاوو هەواى خوش و سازگارەكەى، كردبووى بە بنكەى سەربازى و هەر دواى سەرکەوتنەكەى شەپى ئەرسوقى لەگەڵ سەلاحەددىندا، ئيدى يافاى لەبەر نزىكى لە قودسەوه، كرد بە ئۆردوگاى سوپاكەى.

سەلاحەددىن و مېرەكانى دەرەتيان بۆ پەخسا، ئەوهبوو پېشارد دوربوو، لە (عكا) بوو، دەشيەويست شارى بەيرووت داگر بكا. "^(١٥٧١) لەم هەلەدا سەلاحەددىن بەنيازبوو هېرشى بۆ گرتنى يافا سەروەر بنى. دوريش نيبە ويستيتى دوو نيشان بە بەردى بشكىنى. ئەو دەيوست، لەو هەلەدا كە پېشارد لە يافا نەبوو، يافا بگرى، ئەمە خوايه سەرکەوتنى بەدەست بىنى، دواى ئەو هەموو بەزىن و تېكشكانەى كە بەسەر لەشكرەكانى هات، بە ئوميدى ئەوهى، وەرە بەرگى پېروابەخويى بكا تەوه بە بەر سەربازەكانيدا، "^(١٥٧٢) كە دەمىك بوو بە چاوهكەى جارانيان سەيرى سەلاحەددىنيان نەدەكرد. دوريش نيبە ويستيتى كاريكى ئەوتو بكا، پېشارد واز لە بەيرووت بىنى و نەچى.

سەلاحەددىن دەستى كرد بە تەيارو ئامادەکردنى سوپا و پېكخستنى پەل و لقەكانى و (الملك الظاهر)ى كوپى كە خاوەن و سەرگەرەى حەلەب بوو، كرد بە فەرماندارى قولى راست و (الملك العادل)ى برايشى كرد بە فەرماندەى قولى چەپ و خويشى فەرماندەى بەرسنگ و ناوجەرگەى سوپاكەى گرتە دەست. لە پاشكوى سوپاكەشەوه، ئازووقەى جبهەخانە و ئامرازو ئاميرگەلى گەمارۆى بارکردو لە بيانى پۆژى (١٥)ى رەجەبى ٥٨٨هـ / ٢٦ى تەممووزى (١١٩٢هـ)دا، بەرەو يافا كەوتەپى و زۆرى نەبرد گەيشتنە شورەكانى و لەسەر جيگا چرووكەكانى مەنجهنيقيان لى دامەزراند. ئەيبوبىيان، بۆ سەينى بەيانى بەرەو شارەكە كشان و ديوارسمان دەستيان كرد بە سەين و كونكردى شورەكانى

1567 نقوع: گونديکه له گوندهكانى قودس. معجم البلدان.

1568 النوادر، ٢١٧ - ٢١٨. الروضتين ١٩٩/٢. مفرج الكروب ٣٩٠/٢.

1569 النوادر، ٢١٨. مراة الزمان، ٤١٧/٨. الروضتين، ١٩٩/٢. مفرج الكروب، ٣٩١/٢. البداية والنهاية، ٣٤٩/١٢. شفاء القلوب، ١٧٥.

1570 Grousset, Vol, 111, p. 109.

1571 الفتح القسي، ٥٩٨. النوادر، ٣٢٢. الروضتين ٢٠٠/٢. مفرج الكروب، ٣٩٣/٢.

1572 النوادر، ٢٢٥.

لای باکووری شارەکهو که لێنێکیان تی خست. سمین و کونکردن و دامەزراندنی مەنجهنقی، شەویش ھەر بەردەوام بوو، تا چوونە ناو شارەکەو. راستیشت دەوی، ئەمە یەكەم شەپووی که بکەوێتە شەو و درێژە بکێشێ، "تا یەك لە سیی شەوگەر رادەبووی". (١٥٧٣)

بە راستیش، جەنگاوەرانی بەرگری و بەرهەقانیانی ناو شارەکە، قارەمانانە دەجەنگان و شارەکە خۆیان دەپاراست، ئەم بەرگرییە بەتینە کاری لە دڵ و دەروونی موسلمانان کرد و وری سوپای سەلاحەددینی کز کرد و ھێرشبەرانی ساردکردەو و زەینی (ابن شداد)ی میژوونوسی. که لەم شەپەدا بەشدار بوو. بەلای خۆیدا کێش کرد و سەرسامی کرد. بەلێ، سەربازەکان مەنجهنقی سییەمیشیان لە شارەکە دابەست، بەلام سولتان نەچوو دلییەو و دەیزانی که ساردبوونەتەو و ئەو گۆپوتینەیان نەماو. راستیشت دەوی ئەم ساردی و وری بەردانە سەربازانی سەلاحەددین لەم دواییانەدا، لە ھەندێ شەپدا، بە ئاشکرا دەبینراو دیاریبوو، سەیرت دەکرد لە بەرای شەپەکەدا، گەرم و وری بەرزبوون و بە توندی دەکەوتنە جەنگ، کەچی ھەندە یی نەدەچوو، سارد دەبوونەو. سولتان سەلاحەددین لێ نەگەر سەربازەکانی بەو حالەو بەمێنەو، نەخیر "ئەجا بەزۆر بەرەو شەپەکە و پێش خست و خستنیە سەر دەستکردنەو و پەلامار، شەپەکە تاوی سەندو ھەلایسان و دوژمنیان بەگیر ھێناو ھەندە ی نەمابوو شار خۆی بەدەستەو بەدات". (١٥٧٤) بەلام دوژمن توانیی ھەندیکیان بەتیرۆکەوانی ئاسایی و بە زەردەتیر (الزبورک) بکوژی و بریندار بکا، بە نمونە (الحاجب أبوبکر وختلخ)ی سەرگەرە (بعلبک) لە چاوی درابوو، (سراسنقر) دەموچاوی بریندار بوو، (ایاز چرکس) لەدەستی درابوو، ئەم بریندارانە ھەموویان میرگەلی ناوداریبوون.

خاچدروشان دیتیان کوشتارەکە بە قازانجی خۆیان تەواو نابێ، ناچار داوی ئاگر بەستیان کرد و دوو نوینەریان نارد، یەکیکیان لە خرستیانەکانی عەرەبیزانی شارەکە بوون. کاتێ ئەم دوو نوینەرە گەشتنە لای سەلاحەددین، سەلاحەددین داوی بنکە ی قودسی لێ کردن، ئەوانیش قایل بوون، بەلام داویان لە سەلاحەددین کرد پەلە نەکا، تا پۆژی شەممە ی (١٩)ی پەجەب که یارمەتییان پێ بگا. سولتان بۆ دووھم جاری بوو که بەو داویە پازی نەدەبوو، بەلام ئەم دانوستاندنە موسلمانێ لەشەر ساردکردەو و دووبارە ئارەزووی شەریان نەما، وە (ابن شداد) دەلێ: "لەسەر بی شەپو ھەلایی راھاتبوون و لەنگەریان گرتبو". (١٥٧٥)

بەلام سەلاحەددین فەرمانی دا، کونەکان پڕ کەن لە سووتەنی و ئاگری پیو بەزین، بەو جۆرە بەشیکی دیکە ی شوورەکە رمیاو، بەرهەقانیکارانی ناوھەش داری گەرە گەرەیان و بەر کەلێنەکە دا، تا موسلمانان لیو ی وەرژوور نەکەون. جاریکی دیش دەبینن کابرای میژوونوس بە ئازایەتی و قارەمانیتی خاچدروشاندا ھەلەلێ، که چۆن خۆیان بەخت دەکەن و نایەلن موسلمانان لییان وەرژوورکەون. بەھەر حال، کوشتار درێژە ی کێشا تا تاریکایی داھات و بوو بە شەو، بەبێ ئەو ی ئەنجامیکی لێ کەوتیبتەو، بەو ھەموو کون و کەلەبەرەنەشەو که موسلمانان لە شوورەکیان خستبوو. ئەوجا سولتان لەگەل میرەکانیدا بریاراندا پینچ مەنجهنقی تریش لە شوورەکان دابەستن و دایانھێژن و، سەربازەکانیشی ناردە جیگای دوور تا لە ناو دۆلەکانەو خەرکە بەرد بۆ مەنجهنقەکان بھینن.

سوپا، بە فەرماندەیی سەلاحەددین و (الملك العادل) و (الملك الظاهر)، بە ھەرسێ بآلەکانییەو دەستی کرد بە ھێرشیکێ بەتینی پیکوپیک و بوو بە غەلبە غەلب و دەنگی تەپلی جەنگ و شەپووری شەر بەرزبوو و مەنجهنقی کەوتە کارو دیوارسمان کەللەیان گەرمتەر بوو و ناویری کونەکانیان خۆشتر کرد و بەر لە نیوھ پۆ شوورەکیان لە ئەستووراییەو پەمان و خاچدروشان بە تەواوی ئالۆزو شپزە بوون. لەگەل ئەو شەدا ئەوان "بۆ کوشتن بەتین بوون و پیداکریوون، بۆ مردنیش وری بەرزو گیان لەسەر دەست بوون و، موسولمانانیش لە پیداکرتن و وری بەرزیی و کۆلنەدەریی ئەو دوژمنە، ھەر

1573 النوار، ٢٢٣. مفرج الكرب، ٢/٣٩٤.

1574 النوار، ٢٢٣.

1575 النوار، ٢٢٣.

ئەو نەبوو نەتۆقن". بەئى لەو دیووە بە نووکی پم کونەکانیان دەگرتو "کەلێنەکش وەها گیرابوو کە بە چاو، هیچی لێو نەدەبینراو دیارنەبوو".

خاچدروشمان، دووبارە دوو نوینەرەکیان بۆ دانوستاندن ناردە لای سولتان. سولتان پەزامەندی نیشانداو داوای ئالوگۆرکردنی دیلەکانی لێکردن، بە مەرجی سوارە بەسوارەو تەرکەبلی بە تەرکەبلی و زەلام بە زەلام ئالوگۆر بکەن.^(١٥٧٦) بەلام لە قسەى خۆى پەشیمان بوووە کە دیتی قەومەکەى خۆى شەپرى چاک دەکەن، داوای لە سولتان کرد فەرمان بدات، شەپرا بگى تا بگەرێتەو، پراوێژو پرسوپا لەگەڵ گەورەکانى خۆیدا بکا. سەلاحەددین وەلامى دایەو، گوتى: "ناتوانم ئەم شەپرە لە موسلمانان قەدەغە بکەم، بەلام تۆ بچۆ بۆ لای برادرەکانت و پێیان بلێ با بچنە ناو قەلاکەو واز لە خەلک بێنن لەناو شاردا ئیشى خۆیان بکەن، ئیدی قەدەغە نەما".^(١٥٧٧)

کابرای شاند گەراپەووە بۆ لای برادرەکانى و داواکەى سولتانى پێگوتن، ئەوانیش چوونە قەلاى شارەکەو. پاشان خەلک بەزۆر، چوونە ناو شارەکەووەو کەوتنە تالانکردنى قوماش و دەغل و ئازوقە، هەموویشى باروبارخانەى ئەو کاروانە بوو. وەک باسماں کرد. کە لە میسرەو هاتو خاچدروشمان تالانیان کرد.^(١٥٧٨)

بۆ سبەینى عەسر، پێکەوتى بیستى پەجەب، زەلامىکى تەتەر لە لای. میر (قایماز النجمى) یەو کە لەو پەپرى شارەکەو بۆ سووسە کردنى هەوالى ریشاردو ئەگەرى هاتنى کۆمەکى خاچدروشمان لە (عکا) وە بۆ شارەکە. هەلیدابوو، ئەم تەتەرە خەبەرى دا کە ریشارد ئەم تالان و چەپاولەى یافای بیستوو، لەبەر ئەوە ناچیتە بەیروت و وا بایداوەتەو، لە (عکا) وە بەپى کەوتوو، بۆ یافا دیت.^(١٥٧٩)

ئیدی سولتان دەستبەجى بریاریدا یافاش بگى و قەلاکەشى بگى "بەلام خەلکەکە هەند مازدوو بوون بەگوێى سولتانیان نەکرد، چونکە ئاسن و تینی گەرماو دوو کەلى ناگر" وەهاى پەکخستبوون، توانستى ئەوەیان نەمابوو چیدی دوژمن تەنگەتاو بکەن. بۆ سفیدی سبەى بەیانى، دەنگى شەپپوور هاتە گوێیان، هەر زوو زانیان کۆمەک بۆ خاچدروشمان بەرپۆوە، دەستبەجى سولتان فەرمانیدا بە (ابن شداد) ی میژوونوس بچى بۆ لای (الملك الظاهر) تا فەرمان بەسەربازەکانى بدا بکەوێتە پاسەوانى کردنى دەرگای باشوورى، واتا دەرگای بەرەو قیبلەى شارەکە. (ابن شداد) میر (عزالدين جورديک، علم الدين قیصر، درباس المهرانى و شمس الدين) ی^(١٥٨٠) لەگەڵ خۆیدا بردن و سەرکەوتە سەر قەلاکە تا خاچدروشمانى لى دەرکاو قەلاکەیان بەکەلوپەل و دارایی و چەکەو لى بستینى، لى خاچدروشمان یاخی بوون و قەلاکەیان جى نەهیششت و زانیبوویان کە ریشارد بەرپۆوە، هاکا گەیشته هانایان، ئیدی چ پێویست دەکا لە قەلا دەرچن و بیدەنە دەست موسلمانان. نەک هەر ئەوەندە، بەلکو هیرشیکیشیان بۆ سەر موسلمانان ریکخست و لە قەلاکەو یەک دەست و یەک دەنگ، هەر هەموویان بە جارى کەوتنە پەلامارو هەرجى سەربازى موسلمانان هەبوو لەناو شارەکەشدا هەموویان لەشار دەرکرد. ئەوجا (ابن شداد) گەراپەووە بۆ لای سولتان و هەوالەکەى پى گەیاندا. سولتان دەستبەجى جارچیی بانگ کرد، بەناو لەشکردا جاردارا تەپلى جەنگ هاتە لیدان و هیرشیان کردە سەر شارەکەو دووبارە دوژمنیان لە قەلاکەدا گەمارۆ داو ناچاریان کردن دەخالت بێنن و خۆیان بخەنە بەختى سەلاحەددینەووە (بە تریکەکەو بەرپرسی) قەلاکەیان ناردە لای سولتان و داوای لیبوردنیان کردو داوایشان کرد بکەکە (القاعدة) دانوستاندنى لەسەر بکرى.

1576 النوار، ٢٢٤. الروضتين ٢٠١/٢. (ئەم دەقە گرنگیەکی تایبەتى هەیه، ئەو دەردەخا کە سوپای ئەیبوبیان گرووپە لى - تەرکەبلى - یان تیدا بوو، بنۆرە (المفرج ٣٩٥/٢)، هەرچەندیشە بەلگەو ئاسەوارى میژووبى، ئەو دەردناخن کە ئەم گرووپانە لە سوپای سەلاحەددین هەبوو، چونکە سوپای سەلاحەددین هەر هەموو ئیسلام بوووە تەنیا (ابن شداد) ئەم قسەى گوتوو، نە (العماد) و نە کەسیدی ئەم ناوەیان نەهێناوە).
1577 النوار، ص ٢٢٤.

1578 النوار، ص ٢٢٤. الفتح القسى ٥٩٨. الكامل ٨٤/١٢. الروضتين ٢١٠/٢. مفرج الکروب ٣٩٥/٢. Lane-poole, p, 345.

1579 النوار، ٢٢٥. الروضتين، ٢٠١/٢.

1580 النوار، ٢٢٥. الروضتين، ٢٠١/٢. مفرج الکروب، ٣٩٦/٢.

ئەم ھەلو دەر فەتھە چاکە بۇ سەلاھە ددین پەخسا، کەچی نەیکرد بۇ سوودی خۆی، بەچاکی بیقوزیتەو و مەسەلە کە بە تەواوی یەکلە بکاتەو و بەھیزی چەك شەرتو شرووتی خۆی بەسەر دوزمندا بسەپینئو. چا و لە خاچدرو شمان بکا. مەسەلە کە بە ھەلپە سیژدراوی، بەبئ یەکلە کردنەو مایەو و لەو دەچوو کە سەلاھە ددین خۆیشی نەیدەزانی چیی دەوئ و سوپاکە ی لە پیناوی چیدا شەپدەکا! سەرەنجام پێشارد گەیشتەجئ و موسلمانان ھیچیان پئ نەبرا. ئالیرەدا، فەرق و جیاوازی نیوان ئەم ھەلویستە لەق و پەقە تازە یە سوپای ئەییوبیان و ھەلویستی پڕ لە تین و تاوی دوا (حطین) ئەم سوپایەمان بەروونی بۇ دەر دەرکەوئ، کە چۆن دلیرانە پەلاماریان دەدا و قەلاو قایمکارو شارگەلی دوزمنیان یەك لە دوا یەك ئازاد دەرکرد و دەچوونە ناوی. ھەرچی ئەم ئیشە سەربازییە نەھاتە ی یافایە، ئەو پێك و راست لەگەل پەوشی سەر و ھەلدیری ئەم سوپایەدا دەرگونی کە لە تیکشکانە کە ی شاری (صور) وەو دواتریش بەسەر ئەم سوپایەدا ھات.

خۆ ریشارد دەمێک بوو گەیشت بوو نزیك بەندەرە کە، بەلام ھۆی دواکەوتنە کە ی ئەو ھوو، کاتئ خۆی و دەستەو دایەرە کە ی گەیشتن، دیتیان ئالای زەردی سەلاھە ددین و ئالای موسلمانان بەسەر شارە کەو دەشەکی تەو و ھەای بۆچوون کە موسلمانان قەلاکەشیان گرتبئ، چونکە ھاز ھەژنی دەریاکە نەیدەھیشت گویان لە دادو ھاوارو ھانای خاچدرو شمانی قەلاکە ببئ، ئەمە "دەنگە دەنگ و ھەراو تەکییری موسلمانانیش لەولاو بوو ستنئ" خاچدرو شمان لە قەلاکەو چاویان لیبوو، کەوا ریشارد پەنجا کەشتی و گەمی گەیان دودەو تە بەندەرە کەو لەنگەریان گرتوو و ناتوان دەستی یارمەتییان بۇ درێژ بکەن و ئەمانیش دەنگیان نایانگاتئ. لەوئ ناچار کابرایەکی خرستیان. وەکو (ابن شداد) دەلئ، گیانی خۆی بە قوربانی مەسیح کرد و لە قەلاکەو باز ی دایە خوار و ھو کەوتە سەر لمی دەورو بەری قەلاکەو ھیچی لئ نەھات، ھەر ھەستایەو و بەر و دەریاکە راپیکرد و گەمیە بەپەلە گەیان ددییە لای ریشاد و ھەموو شتیکی تئ گەیان د و پێی گوت قەلاکە ھیشتا بە دەست خۆیانەو ھە. ریشارد بەھیزیکی ھەشتا سواری زریپۆشەو و بە چوار سەد تیرەندازو نزیکی دوو ھەزار ھیزی دەریاوانی ئیتالییەو،^(١٥٨١) خۆیان بەشاردا کرد و موسلمانان یان شکاند و راویاننان.

ھەرچی (ابن شداد) ھ، ئەو سەیری پوداوە کە ی دەرکرد، چاوی لیبوو کە ریشارد چی دەکا. دەر حال خۆی گەیان د لای سولتان پێی گوت. سولتان فەرمانیدا پەلاماری دوزمن بەدەن و پێگا لە ریشارد ببەستن و بەگژایدا بچنەو، کەچی بەقسەیان نەکرد و میر (الجناح) ی برای (سیف الدین المشطوب) لیبی چوو پێش و بە توو پەیی قسە ی لەگەل کرد، سەلاھە ددینیش لەقسە پەقسەکانی توو پە بوو،^(١٥٨٢) بەلام چاری نەبوو، لەبەر ئەو پاشەکشە ی لە یافا کرد و داوی لە برادەرائی کرد پوو لە (بازور) بکەن کە پینچ میل لە دەریاکەو دور بوو، بەلای پۆژ ھەلاتی یافادا، ھەرچی دەستکەوتیکیشیان لەو ماو کەمە ی گرتنی یافادا بە دەستیان ھینابوو، ھەمویان بەجئ ھیشت.^(١٥٨٣)

کەچی ریشارد دیسان داوی مۆکردنی تەبا ی ننامە ی کردەو و چاوی بە ھەندئ لە میرەکانی سەلاھە ددین بکەوئ کە دۆستایەتی لەگەل یاندا ھەبوو، بەنموونە وەك (بدرالدین دلدەرم، أبوبکر العادلی، ایبک العزیزی و سنقر المشطوب).^(١٥٨٤) کاتئ، ئەم میرانە گەیشتنە لای، پینانی گوت: ئەم سولتانە سولتانیک ی گەر و گرانە، ئیسلام لەسەر ئەم زەمینەدا شایەکی وەھا مەزن و گەر و گرانی نییە، نازانم چۆن چۆنی بە گەیشتنی من، ئەم جیگایە ی بەجئ ھیشت، بەخودا قەسەم خۆم بۇ شەپ نامانە نەکردوو و لە زبول (پیللۆ) ھ، دەریاکە ی خۆم، زیاتر، چیدیم لە پئ نەکردوو. ئنجا ھەلگەپرایەو و گوتی: "بەخوا پیاویکی گەر و گرانە، بەتەما نەبووم، یافا بە دوو مانگ بگرئ، کەچی بە دوو پۆژ گرتی،

1581 رنسیمان، ۱۳۶/۳.

1582 الکامل، ۸۵/۱۲. مرآة الزمان، ۴۱۸/۸.

1583 النوادر، ۲۲۷. الروضتين، ۲۰۱/۲. مرآة الزمان، ۴۱۸/۸. مفرج الکروب، ۳۹۸/۲. Lane-poole, Saladin. P. 308.

1584 النوادر، ۲۲۷. الروضتين، ۲۰۱/۲. مفرج الکروب، ۳۹۸/۲.

تیناگهه^(١٥٨٥). ئەمجارهش داواى تهبايى نامهى كرد. ئەوهبوو. وهك با سمان كرد. ئەم جارهيان تهبايى نامكه سهرى گرت.

The Scope Of The Research

The study of the military aspects in history is one of the most important subjects of which our libraries are in dire need. For the military researchers in the Islamic history are still in the initial stage, whereas the other aspects had received much the greater share, especially its political and cultural aspects. It is that prompted me to select that period in which Salahud - din led the Islamic armies to liberate the Syrian lands from the crusade occupation, as soon as the circumstances became propitious for him to assume the position of the supreme responsibility, after the death of the Sultan Nurud - din Mahmud bin Imadud - din Zengi, and depending on the enormous human power reserve which came under his discretion and the economic capacities of Syria, Egypt and Jazerah, in addition to his talents for organization and leadership, and his military accomplishment.

The military type of the study requires refraining from following the lead of the political history, so we avoid tailing in detail of the early seventh through which Salahuddin had lived together with his family in Syria, then the developments in Egypt had witnessed and how he could wield in his hand the reign of power there, as well as his coming to Damascus and the detail of his movements in Syria, then his assuming the remainder of Nurud - din authority there, we also avoid entering in to details of his relations with the other Islamic dynasties, such as the Abbasid caliphate in Baghdad and the Atabegs of Mosul and the Jazerah princes and others, also his relations with Armenian leaders and the Byzantine Empire, except where extreme necessity requires some casual comments.

We try not to limit ourselves entirely to the quarter of a century during which Salahud - din governed Egypt, then Syria. For organizations and institutions (military, administrative, economic, etc) would not disappear with the end of a period and of the new period, but they continue in the bosoms of the new regime for a while, then start to weaken and wither away if such was the destiny deemed for such institutions or else, they would commence a new period of growth and prosperity. For it is a thorny problem in the study of organizations to demonstrate a proof of the contribution rendered by this state or that regime, i.e, the new types of institutions and traditions. It is a fact that a certain state can not lay the bases of its organizations without borrowing those which are older than itself, in particular those military organizations which suited its circumstances. Then new fermentations begin, and new issues sprout in order to be added to the previous experiences; and from all that emerge organizations attributable to the new state.

The organizations of the Ayyubid military state did not deviate from this rule.

And if we exclude the radical changes carried out by Salahud - din in Egypt especially in the structure of the Fatimid Army and Navy. we shall see that the Ayyubid state followed, mostly in the footsteps the Zengid traditions which tained it with its own color, and this is because the Ayyubid originally rose to prominence on the behest of Imadud - din Zengi and his son Nurud - din Mahmud, and because Syria had become the arena on which the army of Salahud - din moved, and in this way the Ayyubid organizations appeared as if they were extensions from the organizations of Nurud - din's state. Qalquashandi would mean the same when he states that: The Ayyubids upon succeeding the Fatimid state and replacing it in Egypt, differed much in structure from it, and changed most of its appearances, and it followed on the footsteps of the Atabeg state as it was standing at the time of Imadud - din at Mosul, then his son AlMalik Aladil Nurud - din Mahmud in Syria" Perhaps this continuity is more applicable To the army organization and the increase in recruits and to the feudalism and maintenance of mamluks than to other aspects. We do explain this through the chapters

of this thesis. We are not concerned with the detailed study of the military organization in the Nurid or Zengid state, for this will drag us beyond the scope of this subject and returning backward to organizations preceded the Atabegid organizations, in particular to Saljuquid state from which the Atabegids sprang. Or as Abdul - Mahasin Ibn Taghri Barada stated that: "The Buwayids promoted the Saljuquids and Saljuquids prompted Artuquids and Aq Sungur the grand father of Zengids. then The latter sponsored the Ayyubids the Sultans of Egypt (and Syria), then the Ayyubids sponsored the Mamluks and the state of the Turks, and behold such are the twists and turns of fortune as dynasties auspices and sponsor one another to this day?" (i.e up To the time of the historian).

In addition, our thesis is not a comparative study including the study of the Ayyubid Salahud - din an army as it stood, with shedding, whenever necessary, the light on the proceduers in the Nurid army in Syria and Jazerah, and in the Fatimid army in Egypt, we shall see that our knowledge of the structure of the Nurid regiment which Asadud - din Sherkow, Salahud - dins uncle, has led to Egypt. in particular in the third (last) campaign that permanently settled in that country of the Nurid army structure in general, taking at the same time in to considration the changes and expansions occured in the Ayyubid army after it had settled in Syria. We ought to refer to the fact that we do not take into considration the Ayyubid force dispatches to the lands of Yaman, under Salahud- dins brother Al Malik Al Mu'aaz'am Shamsuldawlwh Toran Shah bin Ayyub (569-577H/ 1137-1181 A.D) because we limit the research to the Ayyubid Salahud - dins army an Egypt in Syria, and because The Yaman did not contribute to any extent in the military efforts of Salahud - dins armies. But we point out otherwise that this campaign of Umar, nephew of Salahud - din to Burqua (Lybia), the news of which soon disappeared, had ingaged part of the army by garrisoning these two territories. In fact Turan Shah took a thousand knights to accompany him, except thise if his own entourage. We devide the thesis into seven chapters. In the first chapter we consider the characteristics of the period in which the Fatimid state has passed its last days. and how Egypt deteriorated to a weak state, descendig from a zenth power, of a strong, expansive state included within its limits wide regions of Syria and North Africa, and it was its weakness that had motivated the crusaders to aspire for the acquisition of the inexhaustible resoueces, and to use it to impose their complete controle over the Arab lands in Syria, Palastine and Egypt. The internal rivalry for acquisition of ministerial position in Egypt, however impelled aparty among crusaders to request help from Nurud - din Mahmud, who dispatched his forces in succesive campaigns to Egypt, and in this way could stop the crusaders attempts, and settle in Egypt and pave The way for the coup de etat against the Fatimid caliphate. In this chapter we consider the organization of th Ayyubid army and expatiate in the discreption of the city of Damascus, and the reasons that made Salahud - din chose it as a centre of his army, from where it was dispatched to vairous battlifields, and how it was made the asylum of the crusaders captives, and the seat of the department of the army in Syria. we make an exposition of the changes occured to the military uniform and costums at Salahud - dins time and his sucesors such as the head gear or clothes of footwear. Then we deal with the subject of provisions and victuals, with Nurid and Fatimid military feudalism and their extentions under Salahud - din, we deal with the problem of military mobilization and the methods applied, and the case of the private entourage, as well as the Mamluks of the Sultan, the system of (Atlab) and the army ranks according to the weapons of each rank. We consider the case of the volunteers in the Ayyubid army whi had been prompted by love of Jihad (holly war) to volunteer avd combat the crusading enemy. Then we consider the regiments attached to the army, such as the engineering regiment, the

medical regiment and the military musical band, as well as the banner bearers of the army.

In the third chapter We continue the discussion of other auxiliary institutions of the army organization and the management of the battle, peace and prisoners affairs. We divide the chapter into two parts; in one part We discuss the case of the post and Al - Yazak (connaissance detachment) and pigeon carrier post (Al - Huwadi) and ambush. We point out that the intelligence of Salahud - din was acquainted with cryptography. In the second part of the chapter we deal with the military consultative council whose members were the princes and commanders who assisted Salahud - din with their opinions on the serious military affairs especially in critical military situations. Then the plans and schemes laid out at each of the battles, the seasons of the military actions or their cessation. Then we discuss the ways of dealing with the crusaders captives, and conclude the chapter with discussing the treaties concluded between Salahud - din and the crusaders, the last of which was the treaty of (Ramla), after which there followed the evacuation of Richard the Lion Heart from Palestine and his return to his country.

We dedicate the fourth chapter to the discussion of weapons of the Ayyubid army, and we have to adopt one of two alternative ways: a discussion of the preliminary usage of these weapons in the Arabic and Islamic history, to single out the innovations introduced by the Arabs or the borrowings from other nations; or a research in the weapons and equipments in use in that period. We choose the second alternative, for we do not search after weapons in general, but only the weapons in use at the time of Salahud - din, we consider the arms arsenal, or the so-called (Silah-Khana) or (Zard Khana), as it was known at the time of the Mamluks. We point out to the places where available the basic natural materials for the manufacturing of arms, such as wood or iron, then we divide the weapons to five kinds, firstly we consider the personal weapons carried by one person, as the sword, the lance, hatchet and the bow, this last weapon had been developed greatly, and many kinds of this weapon appeared; we consider five kinds among which bows implemented by more than one person, and in this way stopped from being personal weapon, yet we regarded them among the bows.

We consider heavy weapons, among which were fire-throwers; we describe the mangonel and its various kinds, the tank and accessories, we refer to many weapons of the sort of body protection, such as Maghfara, Al-Baida, Jawshan, lastly we consider cuirassiers and wellers. In the fifth chapter we consider the sea force navy at Salahud - din's Time. In order to complete the picture of Salahud - din's army. we describe the position and status of Egyptian sea power at the end of Fatimid era, the reforms Salahud - din introduced in this domain, then the centres of Egyptian shipbuilding, and the various vessels in the Ayyubid Navy, the equipments and the weapons used in the warships, also the special apparatus used to counter the equipments of the enemy. We consider the successive stages of the development of the Ayyubid sea force. We divided it into three stages; for after the preparatory stage and the laying of basis, there came the second stage, when the Ayyubid navy played a prominent role in the struggle against the powerful crusading sea force in the Mediterranean sea as the arena on which the two navies contested, excluding the unsuccessful landing attempt which the crusaders carried out in on the coast of the Red Sea. The last stage of the sea force building came after the battle of Hattin. In the last two chapters (6th-7th) we consider the military activities of Salahud - din's army in the most famous wars he waged against the crusaders, in order to demonstrate the organizations and plans of this army as it a state of movement and practice. In the sixth chapter we try to

distinguish between siege battles and open battles, and we point to The examplars among his battles. We did not expatiate all the battles for the details are similar. We consider the failures of the Ayyubid army. We do not confine our considrations to the battles on Syrian and Palastinian arenas, but also describe the blockade of Alxandria carried out by the crusaders and the way the Moslems triumphed over them and foiled their plan to occupy Egyptian coast land once more, after their failure at Dimiatt. Then the successive siege of Karak and the successes of the Ayyubid army in capturing it after Hattin, and also the blockade of the Syrian coast towns, and Salahud- dins success in capturing them, also the liberation of Jerusalem which had a resounding effect al over the Islamic world. We consider the seig of Tyre and its failure, and how this became a turning point in the future behaviour of the Ayyunbid army. In the sixth chapter we stop at the end of the decisive battle of Hattin.

In the seventh chapter we consider the prolonged blockade of Acre which had lasted about two years, and the struggle raged between the crusade army besieging the city and the Ayyubid army which was surrounding the crusading army, then the tragic fall of the city, despite the unprecedented courage displayed by the city in opposing the enemy, and the reasons of this fall at the hand of Richard. we consider the events that followed this disaster and the weakness befall the army of Salahud - din, especially at the time of the march towards Askalon. Despite this his army never ceased from harassing crusaders who were led by the king who was able to defeat the Moslems in the woods of Arsuf. These two events (the fall of Acre and the defeat at Arsuf) had compelled Salahud-din to change his previous defensive plan to new defensive importance which the Ayyubid army was unable to defend, and which were apt to fall into the hands of the crusaders who could make them the starting Piont for attacking the important centres in Egypt and Jerosalem. The Prompted Salahud – din to destory these Cstles, and after completing this work he rverted to the organization of the defences of Jerosalem against the expected onslaught of Richard. In the end the Ayyubid army staged the first attack since a long time. Taking advantage of the absence of Richard, and tried to capture Jafa, but the undertaking ended in failiure, especially after Richard had come back, and continued his negotiations with the comandres of the army of Salahud – din, displaying his desire to conclude armistices eith the Sultan.

As I conclude this exposition Iam under obligation to confess that my study can not succeed in the full exposition of the whole truth, and the expatition of the in its entirety, this is a far – fetched aspiration, because it is difficult for one study to comprechend all the facts of a subject, and what Iam trying to achieve is no more than an attempt to pave the way for compilmentary studies in future. I hope that I have been able to contribute, Even to a small degree to the study of this history of Salahud – din. The liberator holy warrior .

رُيْدَهرو سه رچاوه كانی نهَم لیكۆلینه ویه

یه كهه م : سه رچاوه كۆنه كان :

إبن أبي أصيبعة الخرجي . أبو العباس موفق الدين أحمد بن القاسم (ت ٦٦٨هـ / ١١٦٩م).

١. عيون الأنباء في طبقات الأطباء، إصدار دار الفكر، بيروت ١٩٥٧. إبن الأثير، أبو الحسن عز الدين علي بن أبي الكرم بن محمد بن عبد الكريم الشيباني الجزري (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٣م).

٢. التأريخ الباهر في الدولة الاتابكية بالموصل و حلب، تحقيق د. عبد القادر أحمد طليمات. طبع دار الكتب الحديثة بالقاهرة ١٩٦٣.

٣. الكامل في التأريخ، دار صادر ودار بيروت، بيروت ١٩٦٦.

إبن الأزرقي، أبو عبد الله محمد بن علي بن محمد بن علي بن قاسم بن مسعود (ت ٨٩٦هـ / ١٤٩٠م).

٤. بدائع السلك في طبائع الملك، تحقيق د. علي سامي النشار، منشورات وزارة الأعلام العراقية. دار الحرية للطباعة. بغداد ١٩٧٧.

ابن إياس، أبو البركات محمد بن أحمد بن إياس الحنفى المصري (ت ٩٣٠هـ / ١٥٢٢م).

٥. تأريخ مصر (بدائع الزهور في وقائع الدهور) المطبعة الكبرى الأميرية، بولاق، مصر ١٣١١هـ.

إبن تغري بردي، أبو المحاسن جمال الدين يوسف بن تغري بردي الأتابكي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٦٩م).

٦. النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة ١٩٣٨.

ابن جبير، أبو الحسن محمد بن أحمد بن جبير (ت ٦١٤هـ / ١٢١٧م).

٧. رحلة ابن جبير، دار صادر و دار بيروت، بيروت ١٩٦٤.

ابن الجوزي، أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠١م).

٨. المنتظم في تأريخ الملوك والأمم، مطبعة دائرة المعارف العثمانية حيدر آباد الدكن، الهند، ١٣٥٨هـ / ١٩٣٩.

ابن الجيعان، شرف الدين يحيى بن المقر (ت ٨٨٥هـ / ١٤٨٠م).

٩. التحفة السنية بأسماء البلاد المصرية، الناشر مكتبة الكليات الأزهرية، القاهرة ١٩٧٤.

إبن حمديس، عبد الجبار أبوبكر بن محمد (ت ٥٢٧هـ / ١١٣١م).

١٠. ديوان ابن حمديس، قدم له د. أحسان عباس، دار صادر و دار بيروت، بيروت ١٩٦١.

١١. العبر وديوان المبتدأ والخبر، (تأريخ ابن خلدون) دار الكتاب اللبناني، بيروت ١٩٦١.

ابن خلدون، أبو زيد عبد الرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

١٢. المقدمة (مقدمة ابن خلدون) المطبعة البهية، القاهرة، (سنة الطبع بلا).

ابن خلكان، أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن أبي بكر الأربلي (ت ٦٨١هـ / ١٢٨٢م).

١٣. وفيات الأعيان وأنباء الزمان، تحقيق د. إحسان عباس، مطبعة الغرب، دار الثقافة، بيروت، ثمانية أجزاء، ١٩٦٨.

١٩٧١م.

ابن زيني دحلان، سيد أحمد.

١٤. الفتوحات الإسلامية، الناشر مؤسسة الحلبي وشركاه للنشر والتوزيع، مطبعة المدني، القاهرة، ١٣٧٨هـ /

١٩٦٨م.

ابن الساعي الخازن، أبو طالب تاج الدين علي بن انجب بن عثمان البغدادي (ت ٦٧٤هـ / ١٢٧٦م).

١٥. الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، عني بنسخه ونشره، د. مصطفى جواد، المطبعة السريانية

الكاثوليكية، بغداد ١٩٣٤.

ابن سيده، أبو الحسن علي بن اسماعيل النحوي الاندلسي (ت ٤٥٨هـ / ١٠٦٤م).

١٦. كتاب المخصص، المكتب التجاري، بيروت، المطبعة الأميرية الكبرى، طبعة بولاق ١٣١٦هـ.
- إبن شاهين الظاهري، غرس الدين خليل (ت ٨٧٣هـ / ١٤٦٧م).
١٧. زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، باعتناء وتصحيح بولس راويس، المطبعة الجمهورية، باريس ١٨٩٤.
- إبن شداد، لأبو المحاسن بهاء الدين يوسف بن رافع الأسدي (ت ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).
١٨. النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية (سيرة صلاح الدين) تحقيق د. جمال الدين الشيال، طبعة الدار المصرية، القاهرة ١٩٦٤.
- إبن شداد، أبو عبدالله عز الدين محمد بن علي بن ابراهيم الحلبي (ت ٦٨٤هـ / ١٢٨٥م).
١٩. الأعلام الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة (تأريخ لبنان والأردن وفلسطين) تحقيق د. سامي الدهان، مطبعة المعهد الفرنسي للدراسات العربية ١٣٨٢هـ / ١٩٦٢م، ج ٢، ق ٢.
- ابن الصيرفي، أبو القاسم أمين الدين علي بن منجب بن سليمان المصري (ت ٥٤٢هـ / ١١٤٧م).
٢٠. الإشارة الى من نال الوزارة، تحقيق و تعليق عبدالله مخلص، طبع المعهد العلمي الفرنسي، ١٩٢٤.
- ابن الطقطقا محمد بن علي بن طباطبا (ت ٧٠٩هـ / ١٣٠٩م).
٢١. الفخرى في آداب السلطانية والدول الإسلامية، طبعة دار صادر، بيروت ١٩٦٦.
- ابن طلحة الوزير، أبو سالم كمال الدين محمد بن طلحة (ت ٦٥٢هـ / ١٢٥٤م).
٢٢. العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، القاهرة ١٣٠٦هـ.
- ابن العربي، أبو الفرج غريغوريوس أهرون الملطبي (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).
٢٣. تأريخ مختصر الدول، المطبعة الكاثوليكية، ط ٢، بيروت ١٩٥٨.
٢٤. تأريخ الدول السرياني، صنفه باللغة السريانية، ترجمه الى العربية إسحاق أرملة السرياني. منشور في مجلة المشرق البيروتية، المطبعة الكاثوليكية، بيروت من السنة ٤٦ لعام ١٩٥٢ الى السنة ٤٩ لعام ١٩٥٥، ج ٤، ٥.
- ابن العديم، أبو القاسم كمال الدين عمر بن أحمد بن هبة الله الحلبي (ت ٦٦٠هـ / ١٢٦١م).
٢٥. زبدة الحلب من تأريخ حلب، تحقيق د. سامي الدهان. المطبعة الكاثوليكية، بيروت ج ٢، طبع سنة ١٩٥٤، ج ٣، طبع ١٩٦٧.
- ابن العماد الحنبلي، أبو الفلاح عبدالحفي (ت ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م).
٢٦. شذرات الذهب في أخبار من ذهب، مطبعة القدسي، القاهرة، ط ١٣٥٠هـ / ١٩٣١م.
- ابن الفرات، ناصر الدين محمد بن عبد الرحيم (ت ٨٠٧هـ / ١٤٠٤م).
٢٧. تأريخ ابن الفرات، تحقيق د. حسن محمد الشماع. مطبعة حداد، البصرة ١٩٦٧.
- ابن القاضي شهبة. أبو الفضل بدر الدين محمد بن تقي الدين بن قاضي شهبة الاسدي الشافعي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٦٩م).
٢٨. الكواكب الدرية قى السيرة النورية (تأريخ السلطان نورالدين محمود ابن زنكي) تحقيق د. محمود زايد، دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧١.
- ابن قتيبة، أبو محمد عبدالله بن مسلم (ت ٢٧٦هـ / ٨٨٩م).
٢٩. المعارف، تحقيق ثروت عكاشة، مطبعة دارالكتب، القاهرة ١٩٦٠.
- ابن القلانسي، أبو يعلى حمزة (ت ٥٥٥هـ / ١١٦٠م).
٣٠. ذيل تأريخ دمشق، مطبعة الآباء اليسوعيين، بيروت ١٩٠٨.
- ابن كثير، أبو الفداء عماد الدين أسماعيل بن عمر القرشي الدمشقي (ت ٧٧٤هـ / ١٣٧٢م).
٣١. البداية والنهاية، مطبعة السعادة، القاهرة ١٩٣٢م.
- ابن ماتي، الأسعد بن الخطير المذهب بن مينا المصري (ت ٦٠٦هـ / ١٢٠٩م).

٣٢. قوانين الدواوين، تحقيق عزيز سوريال عطية، طبع مصر ١٩٤٣.
- ابن منقذ، أبو المظفر مؤيد الدين أسامة بن مرشد بن منقذ الكنانى الشيرازي (ت ٥٨٤هـ / ١١٨٨م).
٣٣. الاعتبار، تحقيق فيليب حتي، مطبعة جامعة برنستون، الولايات المتحدة ١٩٣٠.
- ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم المصري (ت ٧١١هـ / ١٣١١م).
٣٤. لسان العرب، دار صادر، دار بيروت، لبنان ١٣٧٤. ١٣٧٥هـ / ١٩٥٥. ١٩٥٦م.
- ابن منكلي، محمد الناصر بن محمود بن منكلي المصري (ت ٧٧٨هـ / ١٣٧٦م).
٣٥. التدبيرات السلطانية في سياسة الصناعة الحربية، مخطوط مصور بالفوتستات في المجمع العلمي العراقي، تحت رقم (٦٤٦. سلاح).
- ابن ميسر، محمد بن علي بن يوسف (ت ٦٧٣هـ / ١٢٧٨م).
٣٦. أخبار مصر، باعتناء هنري ماسيه، مطبعة المعهد العلمي الفرنسي، القاهرة ١٩١٩.
- ابن واصل، جمال الدين محمد بن سالم الحموي (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).
٣٧. مفرج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق د. جمال الدين الشيال ج١، مطبعة جامعة فؤاد الأول، القاهرة ١٩٥٣، ج٢، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩٥٧.
- ابن الوردي، أبو حفص زين الدين عمر (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
٣٨. تأريخ ابن الوردي (ذيل المختصر في أخبار البشر) المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف ١٩٦٩.
- ابن هذيل، علي بن عبدالرحمن بن هذيل الأندلسي (ق ثامن هـ).
٣٩. حلية الفرسان وشعار الشجعان، تحقيق محمد عبدالغني حسن، مطبعة دار المعارف، بغداد ١٩٥١.
- ابن يحيى، صالح (النصف الأول من القرن التاسع الهجري / النصف الأول من القرن الخامس عشر الميلادي).
٤٠. كتاب تأريخ بيروت، المطبعة الكاثوليكية، ١٩٦٩.
- أبو شامة، شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي الدمشقي (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
٤١. كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (النووية والصلاحية) ج١، ق١، نشر وتحقيق محمد حلمي محمد أحمد، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٥٦م.
- ج١، ق٢، تحقيق د. محمد حلمي محمد أحمد، مراجعة د. محمد مصطفى زيادة، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٢م.
- الكتاب نفسه بجزيائه، مطبعة وادي النيل، القاهرة ١٢٨٧. ١٢٨٨هـ.
٤٢. الذيل على الروضتين (تراجم رجال القرنين السادس والسابع) باعتناء محمد زاهد الكوثري (القاهرة ١٣٦٦هـ / ١٩٤٧م).
- أبو الفداء، عماد الدين إسماعيل بن محمد بن تقي الدين عمر الأيوبي، صاحب حماء (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣٢م).
٤٣. المختصر في أخبار البشر، مطبعة دار الكتاب اللبناني، بيروت.
- أبو يعلى الفراء، محمد بن الحسن بن محمد (ت ٤٥٨هـ / ١٠٦٤م).
٤٤. الأحكام السلطانية، شركة مكتبة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر ١٣٥٦هـ / ١٩٣٨م.
- أبومخرمة، أبو محمد عبدالله الطيب بن عبدالله بن أحمد (القرن العاشر الهجري).
٤٥. تأريخ ثغر عدن، مطبعة بريل، ليدن ١٩٣٦.
- الأصفهاني، عماد الدين الكاتب، أبو عبدالله محمد بن محمد بن حامد بن عبدالله بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠٠م).
٤٦. خريدة القصر وجريدة العصر (قسم شعراء مصر) نشر أحمد أمين وشوقي ضيف واحسان عباس، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٥١.

٤٧. الكتاب نفسه، قسم شعراء الشام، تحقيق د. شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، دمشق ١٣٨٣هـ / ١٩٦٤م.
٤٨. الفتح القسي في فتح القدس، تحقيق وشرح وتقديم محمد محمود صبح، الدار القومية للطباعة والنشر ١٩٦٥.
- الأوسي الأنصاري، عمر بن إبراهيم (أوائل القرن التاسع / أوائل القرن الخامس عشر الميلادي).
٤٨. تفريج الكروب في تدبير الحروب، حققه وترجمه الى الأنكليزية، الدكتور جورج سكاثلون، منشورات الجامعة الأمريكية بالقاهرة ١٩٦١.
- الأيوبي، الملك المنصور محمد بن تقي الدين عمر بن شاهنشاه بن أيوب، صاحب حماه (ت ٦١٧هـ / ١٢٢٠م).
٤٩. مضممار الحقائق وسر الخلائق، تحقيق د. حبشي، دار الهنا، طبع عالم الكتب، القاهرة، ١٩٦٨.
- البغدادي، عبداللطيف بن يوسف بن محمد (ت ٦٢٩هـ / ١٢٣٠م).
٥٠. الأفادة والاعتبار في الامور المشاهدة والحوادث المعاينة بأرض مصر، نشر كمال حافظ زند وجون آ. وايقي أي. فيدين، طبعة لندن ١٩٦٥.
- البنداري، قوام الدين الفتح بن علي (ت قرن سابع هـ / ثالث عشر م).
٥١. سنا البرق الشامي (تلخيص البرق الشامي للعماد الكاتب الأصفهاني) تحقيق د. رمضان ششن، دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧١، ج ١.
- بنيامين التطيلي، بنيامين بن يونه الاندلسي (ت ٥٦٩هـ / ١١٧٣م).
٥٢. رحلة بنيامين، ترجمة من العبرية، عزرا حداد، المطبعة الشرقية، بغداد ١٩٤٥.
- الثعالبي، أبو المنصور عبدالملك بن محمد (ت ٤٢٩هـ / ١٠٣٦م).
٥٣. فقه اللغة وسر العربية، مطبعة الاستقامة، القاهرة ١٩٥٩.
- الجاحظ، أبو عثمان عمرو بن بحر (ت ٢٥٦هـ / ٨٦٨م).
٥٤. الحيوان، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، مصر ١٣٥٦هـ / ١٩٣٨م).
٥٥. رسائل الجاحظ، تحقيق عبدالسلام هارون، القاهرة مكتبة الخانجي ١٩٦٤. ١٩٦٥.
- الجواليقي، أبو منصور موهوب بن أحمد بن محمد (ت ٥٤٠هـ / ١١٤٥م).
٥٦. المعرب من الكلام الأعجمي على حروف المعجم، طهران ١٩٦٦.
- الجوهري، أسماعيل بن حماد أبو نصر بن حماد الفارابي (ت ٣٩٨هـ / ١٠٠٦م).
٥٧. الصحاح، تاج اللغة، طبعة دار الكاتب العربي، تحقيق أحمد عبدالغفور عطار، القاهرة دار الكتاب العربي ١٣٧٥هـ / ١٩٥٦م.
- حاجي خليفة، مصطفى بن عبدالله (كاتب حلبي).
٥٨. كشف الظنون في أسامي كتب وفنون، المطبعة الاسلامية، طهران ١٣٨٧هـ / ١٩٤٧م.
- الحسيني، أبو الحسن صدرالدين علي ناصرالدين بن علي (عاش في القرن السابع الهجري).
٥٩. أخبار الدولة السلجوقية، باعثناء محمد إقبال، طبع نشریات كلية بنجاب، لاهور ١٩٣٣.
- الحموي، أحمد بن محمد (ت ١١٤٢هـ / ١٧٢٩م).
٦٠. النفحات المسكية في صناعة الفروسية، تحقيق عبدالستار القرهغولي، مطبعة التفيض، بغداد ١٣٦٩هـ / ١٩٥٠م.
- الحموي، أبو الفضائل محمد بن علي بن العزيزي بن علي بن مزهر بن بركات (ت ٦٤٤هـ / ١٢٤٦م).
٦١. التأريخ المنصور، تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان، نشر بطرس غريا زنيويج، موسكو، دار النشر للآداب الشرقية ١٩٦٠.
- الحموي، أبو عبدالله شهاب الدين ياقوت بن عبدالله الرومي (ت ٦٢٦هـ / ١٢٢٨م).

٦٢. معجم الأدباء، نشر د. أحمد فريد رفاعي، مكتبة عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر.
٦٣. معجم البلدان، دار صادر، دار بيروت ١٩٥٥. ١٩٥٧.
- الحميري، أبو عبدالله محمد بن محمد بن عبدالمنعم (عاش في القرن التاسع الهجري).
٦٤. الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق د. إحسان عباس، مكتبة لبنان، طبع دار القلم للطباعة، بيروت ١٩٧٥.
- الحنبلي، أبو البركات عز الدين أحمد بن إبراهيم بن نصر الله العسقلاني المصري (ت ٨٧٦هـ / ١٤٧١م).
٦٥. شفاء القلوب في مناقب بني أيوب، تحقيق ناظم رشيد، من مطبوعات وزارة الثقافة والفنون، دار الحرية للطباعة، بغداد ١٩٧٨م.
- الخرزجي، الشيخ علي بن الحسن (ت ٨١٢هـ / ١٤٠٩م).
٦٦. العقود اللؤلؤية في تأريخ الدولة الرسولية، تصحيح وتنقيح محمد بسيوني عسل، مطبعة الهلال، القاهرة ١٩١١.
- الخوارزمي، جمال الدين أبوبكر بن العباس، (ت ٣٨٣هـ / ٩٩٣م).
٦٧. مفيد العلوم ومبيد الهموم، المطبعة الشرقية، القاهرة (١٣٢٨هـ / ١٩٠٩م).
- الخوارزمي، أبو عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).
٦٨. مفاتيح العلوم، مطبعة الشرقية، إدارة المطبعة المنيرية، القاهرة ١٣٤٢هـ.
- الدميري، كمال الدين أبو البقاء (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).
٦٩. حياة الحيوان الكبرى، دار الطباعة، القاهرة ١٢٩٢هـ.
- الدوادري، أبوبكر بن عبدالله بن أيوب (ت بعد ٧٣٦هـ / ١٣٣٥م).
٧٠. الدرة المضية في أخبار الدولة الفاطمية، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، مطبعة المعهد الألماني للآثار، القاهرة ١٩٦١.
٧١. الدر المطلوب في أخبار ملوك بني أيوب، تحقيق د. سعيد عبدالفتاح عاشور، مطبعة عيسى البابي الحلبي، القاهرة ١٩٧٢.
- الذهبي، أبو عبدالله شمس الدين محمد بن أحمد الدمشقي (ت ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م).
٧٢. مختصر تأريخ الأسلام، مخطوط مصور في مكتبة الدراسات العليا، (قسم ١، ٢) تحت رقم ١٦٥٩، ١٦٦٠.
٧٣. العبر في خبر من غير، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، مطبعة حكومة الكويت ١٩٦٣.
٧٤. دول الإسلام، مطبعة جمعية دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن الهند (١٣٦٥هـ / ٢).
- الزبيدي، أبو الفيض محب الدين محمد مرتضى الحسيني الواسطي (ت ١٢٠٦هـ / ١٧٩١م).
٧٥. تاج العروس من جواهر القاموس، المطبعة الخيرية، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت ١٣٠٦هـ.
- سبط ابن الجوزي، أبو المظفر شمس الدين قزاوغلي التركي (ت ٦٥٤هـ / ١٢٥٦م).
٧٦. مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مطبعة مجلس دار المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن الهند ١٩٥١، ج ٨ قسم أول.
- السبكي، أبو نصر تاج الدين عبدالوهاب بن تقي الدين (ت ٧٧١هـ / ١٣٧٠م).
٧٧. طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق محمود محمد الطناحي و عبدالفتاح محمد الحلو، مطبعة عيسى البابي الحلبي، القاهرة ١٩٧٠.
- السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).
٧٨. حسن المحاضرة في أخبار مصر والقاهرة، المطبعة الشرقية ١٣٢٧هـ.
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيوب (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).
٧٩. الوافي بالوفيات، نشر باعثناء هلموت ريتز، دار النشر فرانز شتاينر فيسبادن، ألمانيا ١٣٨١هـ / ١٩٦٢م.
- الطبرسي، أبو علي الفضل بن الحسن (ت ٥٤٨هـ / ١١٥٣م).

٨٠. مجمع البيان في تفسير القرآن، ط٢، طبع ونشر دار الفكر، بيروت ١٩٥٥.
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ / ٩٩٢م).
٨١. تأريخ الرسل والملوك، مطبعة الاستقامة، القاهرة ١٩٣٩.
- الكتاب نفسه، ط إنتشارات جهان. طهران عن طبعة دى غوبة.
- الطرسوسي، مرضي بن علي بن مرضي (ت ٥٨٩هـ / ١١٩٣م).
٨٢. تبصرة أرباب الألباب في كيفية النجاة في الحروب من الأسواء ونشر أعلام الأعلام في العدد والآلات المعينة على لقاء الأعداء.
- مخطوط مصور بالميكروفيلم، نسخة شخصية للمؤلف عن نسخة مكتبة بودليان باوكسفورد تحت رقم ٢٦٤.
- الطرطوشي، أبوبكر محمد بن الوليد الفهري المالكي (ت ٥٢٠هـ / ١١٢٦م).
٨٣. سراج الملوك، مطبعة بولاق ١٢٨٩هـ.
- العباسي، الحسن بن عبدالله (بدأ بتأليفه سنة ٧٠٨هـ / ١٣٠٨م).
٨٤. آثار الأول في ترتيب الدول، مطبعة بولاق ١٢٩٥هـ.
- العصاصي المكي، عبدالملك بن حسين بن عبدالملك (ت ١١١١هـ / ١٦٩٩م).
٨٥. سمط النجوم العوالى في أنباء الأوائل والتوالي، المطبعة السلفية، القاهرة.
- العليمي المقدسي، أبو اليمان مجير الدين عبدالرحمن بن محمد بن عبدالرحمن الحنبلي (ت ٩٢٨هـ / ١٥٢٠م).
٨٦. الأنس الجليل بتاريخ القدس والخليل، قدمه محمد بحر العلوم، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف ١٣٨٨هـ / ١٩٦٨م.
- عمارة اليمنى، أبومحمد نجم الدين عمارة بن ابي الحسن الحكمي (ت ٥٦٩هـ / ١١٧٣م).
٨٧. النكت العصرية في أخبار الوزارة المصرية، تحقيق هرتويغ دانبرغ، مطبعة مرسو، شالون، فرنسا ١٨٩٧م.
- العمري، شهاب الدين أبو الفضل الله العمري (ت ٧٨٦هـ / ١٣٨٤م).
٨٨. التعريف المصطلح الشريف، مطبعة العاصمة، القاهرة ١٣١٢هـ.
- الغسانى، الملك الأشرف ابو العباس عماد الدين إسماعيل بن العباس (ت ٨٠٣هـ / ١٤٠٠م).
٨٩. العسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، دراسة وتحقيق د. شاكر محمود عبدالمنعم، دار التراث الاسلامى، للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت. دار البيان. بغداد ١٣٩٥هـ / ١٩٧٥م.
- القزويني، زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ / ١٢٨٣م).
٩٠. آثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر، دار بيروت ١٩٦٠.
- القلقشندي، أبو العباس أحمد بن علي بن عبدالله (ت ٨٢١هـ / ١٤١٨م).
٩١. صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩١٣. ١٩١٧.
٩٢. قلائد الجمان في تعريف بقبائل عرب الزمان، تحقيق إبراهيم الأبياري، مطبعة السعادة، دار الكتب الحديثة، القاهرة ١٩٦٣.
٩٣. نهاية الأرب في معرفة أنساب العرب، نشر وتحقيق علي الخاقاني مطبعة النجاح، بغداد ١٩٥٨.
- الماوردي، أبو الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي، (ت ٤٥٠هـ / ١٠٥٨م).
٩٤. الأحكام السلطانية والولايات الدينية، مطبعة مصطفى البابى الحلبي، القاهرة، ١٩٦٠.
- المقدسي البشاري، أبو عبدالله شمس الدين محمد (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).
٩٥. أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، ط / لندن ١٩٠٦.
- المقريزي، أبو العباس تقى الدين احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ / ١٤٤٢م).

٩٦. اتعاظ الحنفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تحقيق د. جمال الدين الشيال دار الفكر العربي، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٤٨.
- . الكتاب نفسه، تحقيق محمد حلمي محمد، مطابع الأهرام التجارية، القاهرة ١٩٧١.
٩٧. البيان الأعراب عما بأرض مصر من الأعراب، تحقيق د. عبدالمجيد عابدين، ملتزم الطبع والنشر عالم الكتب، القاهرة ١٩٦١.
٩٨. السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق د. محمد مصطفى زيادة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة ١٩٣٤.
٩٩. المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار، مطبعة بولاق، ١٢٩٤. أوفسيت مكتبة المثنى.
- . الكتاب نفسه، طبعة المعهد الفرنسي، القاهرة ١٩١٣. ١٩٢٢. مؤلف مجهول.
١٠٠. خزائن السلاح، مخطوط مصور بالفوتوستات في مكتبة الدراسات العليا، كلية الآداب، تحت رقم ١٢٣٢.
- النايلسي، عثمان بن إبراهيم (كان حيا في سنة ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).
١٠١. لمع القوانين المضية في دواوين الديار المصرية، طبعة المعهد الفرنسي، دمشق ١٩٦١.
- ناصر خسرو (ت ٤٥٢هـ / ١٠٦٠م).
١٠٢. سفرنامه، ترجمة من الفارسية د. يحيى الخشاب، ط/ دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧٠.
- النويري، شهاب الدين أحمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٣هـ / ١٣٣٢م).
١٠٣. نهاية الأرب في فنون الأدب، مصورة عن نسخة دار الكتب، القاهرة ١٩٥٤.
- النويري، محمد بن قاسم بن محمد الاسكندراني (ت بعد سنة ٧٧٥هـ / ١٣٧٢م).
١٠٤. الامام بالأعلام فيما جرت به الأحكام، والامور المقضية في وقعة الاسكندرية، تحقيق د. أيتن كومب و د. عزيز سوريال عطية، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد الدكن، الهند ١٩٦٨.
- الهرثمي، أبو سعيد (صاحب الخليفة المأمون العباسي).
١٠٥. مختصر سياسة الحروب، تحقيق عبدالرؤوف عون، طبعة المؤسسة العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، القاهرة (سنة الطبع بلا).
- الهروي، على بن أبي بكر بن علي (ت ٦١١هـ / ١٢١٥م).
١٠٦. التذكرة الهروية في الحيل الحربية، تحقيق مطيع المرابط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق ١٩٧٢.
- الهمداني، بدرالدين محمد بن حاتم بن علي حاتم بن أحمد الهمداني.
١٠٧. السمط الغالي الثمن في أخبار الملوك من الغز باليمن، تحقيق ركس سمث، مطبعة جامعة كمبردج، ١٩٧٤.
- اليافعي، أبو محمد عبدالله بن أسعد بن علي اليمني المكي (ت ٧٦٨هـ / ١٣٦٦م).
١٠٨. مرآة الجنان وعبرة اليقظان، طبعة منشورات مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، ١٩٧٠.
- اليمني، تاج الدين عبد الباقي بن عبد المجيد (ت ٧٤٣هـ / ١٣٤٢م).
١٠٩. تاريخ اليمن، المسمى بهجة الزمن في تأريخ اليمن، تحقيق مصطفى حجازي، مطبعة مخيم، اليمن ١٩٦٥.
١١٠. ذيل مرآة الزمان، طبعة حيدر آباد الدكن. الهند، ١٣٧٤هـ / ١٩٥٤م.
- دووه: كتيبته تازدهكان و به عهده بي كراوهكان؛
- د. إبراهيم علي طرخان
١١١. النظم الاقطاعية في الشرق الأوسط في العصور الوسطى، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٨.
- إحسان هندي
١١٢. الحياة العسكرية عند العرب، مطبعة الجمهورية، دمشق ١٩٦٤.
- أحمد رضا

١١٣. متن اللغة، مطبعة دار مكتبة الحياة، بيروت ١٩٥٨.
- أحمد مختار العبادي
١١٤. قيام الدولة المماليك الأولى في مصر والشام، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٩.
- أدوين جون ديفيز
١١٥. فرنسا الجريحة على ضفاف النيل، ترجمة زكي شنودة المحامي، مطبوعات كتابي (سنة الطبع بلا).
- أدي شير
١١٦. الألفاظ الفارسية المعربة، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ١٩٠٨.
- آرنست باركر
١١٧. الحروب الصليبية، ترجمة. د. الباز العريني، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ١٩٦٠.
- إسماعيل سرهذك
١١٨. حقائق الأخبار عن دول البحار، المطبعة الأميرية، بولاق ج ١، سنة ١٣١٤هـ، ج ٢، ١٤١٦هـ، ج ٣، ١٣٢٣هـ.
- أمين الخولي
١١٩. الجندية والسلم، مطبعة الرسالة، دار المعرفة، القاهرة ١٩٦٠.
- د. الباز العريني
١٢٠. الشرق الأدنى في العصور الوسطى (الأيوبيون)، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٧.
١٢١. الشرق الأوسط في الحروب الصليبية، دار النهضة العربية، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٦٣.
١٢٢. المماليك، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٧.
- برنارد لويس
١٢٣. العرب في التاريخ، ترجمة نبيه أمين فارس ومحمود يوسف زايد، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٥٤.
- البستاني، بطرس وابنه سليم
١٢٤. دائرة المعارف، المطبعة الأدبية بيروت ١٨٨٧.
- البستاني، بطرس
١٢٥. محيط المحيط، معجم لغوي بيروت ١٩٧٠.
- البستاني، الشيخ عبدالله البستاني
١٢٦. البستان، معجم اللغوي، المطبعة الاميركانية، بيروت ١٩٢٧.
- بوليك أ.ن.
١٢٧. الاقطاعية في مصر وسوريا وفلسطين ولبنان، ترجمة عاطف كرم، منشورات دار المكشوف، بيروت ١٩٤٨.
- جان سوفاجيه
١٢٨. دمشق الشام، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ١٩٣٦.
- جب، السير هاملتون أ. ر.
١٢٩. صلاح الدين الأيوبي، دراسات في التاريخ الإسلامي، حررها يوسف أيبش المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٧٣.
- جرجي زيدان
١٣٠. تأريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار المكتبة الحياة، مؤسسة خليفة للطباعة بيروت ١٩٦٧.

جوزف نسيم يوسف

١٣١. العدوان الصليبي على مصر، دار الكتب الجامعة، الاسكندرية ١٩٦٩.

د. جهادية القرهغولي

١٣٢. التنظيمات الادارية والعسكرية في العراق والشام خلال العصر العباسي الاول (١٣٢. ٢٣٢هـ) رسالة دكتوراه.

مطبوعة على الآلة الكاتبة (الرونيو) القاهرة ١٩٧٤.

د. حسن إبراهيم حسن

١٣٣. تأريخ الاسلام السياسي والديني، مطبعة السنة المحمدية، القاهرة ١٩٦٧.

١٣٤. تاريخ الدولة الفاطمية، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٣٢.

١٣٥. الفاطميون في مصر وأعمالهم السياسية والدينية، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩٣٢.

د. حسن الباشا

١٣٦. الاقلام الاسلامية في التاريخ والوثائق، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٥. ١٩٦٦.

١٣٧. الفنون الاسلامية والوظائف على الآثار العربية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٥.

د. حسن حبشي

١٣٨. نورالدين محمود والصليبيون، القاهرة ١٩٤٨.

حسين يوسف موسى و عبدالفتاح الصعيدي

١٣٩. الافصح في فقه اللغة، مطبعة المدني، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٤.

د. خالد جاسم الجنابي

١٤٠. تنظيمات الجيش في العصر العباسي الثاني ٢١٨. ٣٣٤هـ. رسالة ماجستير مطبوعة بالآلة الكاتبة (الرونيو) بغداد

١٩٧١.

د. دريد عبدالقادر نوري

١٤١. سياسة صلاح الدين في بلاد مصر والشام والجزيرة، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٧٦.

دوزي رينهارت

١٤٢. المعجم المفصل بأسماء الملابس عند العرب، ترجمة د. أكرم فاضل، مطبعة وزارة الاعلام العراقية، دار الحرية

للطباعة بغداد، ١٩٧١. ١٣٩١هـ.

ديمومين م. غودفروي

١٤٣. النظم الاسلامية، ترجمة د. فيصل السامر و د. صالح الشماع، مطبعة الزهراء، بغداد ١٩٥٢.

د. رشيد الجميلي

١٤٤. دولة الاتابية في الموصل بعد عمادالدين زنكي، دار النهضة، بيروت ١٩٧٠.

د. زكي النقاش

١٤٥. العلاقات الاجتماعية والثقافية والاقتصادية بين العرب والافرنج خلال الحروب الصليبية، منشورات دار الكتاب

الليباني، بيروت ١٩٥٨.

ستيفن رنسيومان

١٤٦. تأريخ الحروب الصليبية، ترجمة د. الباز العريني، ط: دار الثقافة بيروت ١٩٦٨.

سعيد الديوهجي

١٤٧. الموصل في العهد الأتابكي، مطبعة شفيق، بغداد ١٩٥٨.

د. سعيد عبدالفتاح عاشور

١٤٨. الحركة الصليبية، مكتبة الانجلو المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٣.

١٤٩. مصر والشام في عهد الأيوبيين والمماليك، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٧٢.
- سوبر نهم
١٥٠. أ. مادة (إقطاع) دائرة المعارف الإسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
- ب. مادة (صلاح الدين) دائرة المعارف الإسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
- سيد أمير علي
١٥١. مختصر تأريخ العرب، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٧.
- سيد علي الحريري
١٥٢. الأخبار السننية في الحروب الصليبية، المطبعة العمومية، القاهرة ١٣١٧هـ.
- د. سيده إسماعيل كاشف
١٥٣. أحمد بن طولون، الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٥.
- شاخت وبوزورث
١٥٤. تراث الاسلام، ترجمة د. محمد زهير السهموري، تعليق وتحقيق د. شاكراً مصطفى، مراجعة د. فؤاد زكريا، صدر عن (عالم المعرفة) سلسلة كتب ثقافية شهرية، اصدار المجلس الوطنى للثقافة والفنون والاداب، الكويت، ١٩٧٨.
- د. صابر محمد دياب
١٥٥. سياسة الدول الإسلامية في حوض البحر المتوسط، دار الثقافة العربية للطباعة، القاهرة ١٩٧٣.
- طه الهاشمي
١٥٦. الجغرافية العسكرية، مطبعة دار السلام، بغداد ١٩٢٧.
١٥٧. دروس في المعلومات الجغرافية، مطبعة الشعب، بغداد ١٩٣٦.
- عبدالرؤوف عون
١٥٨. الفن الحربي في صدر الاسلام، مطبعة دار المعارف، القاهرة ١٩٦٠.
- د. عبدالرحمن زكي
١٥٩. السلاح في الاسلام، دار المعارف، القاهرة ١٩٥١.
١٦٠. السيف في الاسلام، دار الكتاب العربي، القاهرة ١٩٥٧.
١٦١. قلعة صلاح الدين، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر، المطبعة الثقافية، القاهرة ١٩٧١.
- د. عبدالعزيز سالم و د. أحمد مختار العبادي
١٦٢. تأريخ البحرية الإسلامية في مصر والشام، مطبوعات جامعة بيروت العربية، ١٩٧٢.
١٦٣. أيام صلاح الدين، المكتب التجاري للطباعة والتوزيع والنشر، بيروت ١٩٦١.

- د. عبدالقادر أحمد طلعات
١٦٤. ابن الاثير الجزري المؤرخ، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٥٩.
- د. عبدالقادر أحمد اليوسف
١٦٥. العلاقات بين الشرق والغرب بين القرنين الحادي عشر والخامس عشر، منشورات المكتبة العصرية، صيدا. بيروت ١٩٦٩.
- د. عبد المنعم ماجد، من تحقيقه وجمعه كتاب:
١٦٦. السجلات المستنصرية، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٥٤.
١٦٧. ظهور خلافة الفاطميين وسقوطها في مصر، طبعة دار المعارف، الاسكندرية ١٩٦٨.
١٦٨. العلاقات بين الشرق والغرب في العصور الوسطى، مكتبة الجامعة العربية، بيروت ١٩٦٦.
- د. عطية مصطفى مشرفة
١٦٩. نظم الحكم بمصر في عصر الفاطميين، مطبعة الاعتماد، نشر دار الفكر العربي، القاهرة (بلا سنة الطبع).
- علي بيومي
١٧٠. قيام الدولة الأيوبية في مصر، دار الفكر الحديث، القاهرة ١٩٥٢.
- علي مبارك
١٧١. الخطط التوفيقية الجديدة لمصر، دار الكتب ١٩٦٩.
- فازلي بارتولد
١٧٢. تأريخ الترك في آسيا الوسطى، ترجمة د. أحمد السعيد سليمان، القاهرة ١٩٥٨.
- د، فتحي عثمان
١٧٣. الحدود الاسلامية البيزنطية بين الاحتكاك الحربي والاتصال الحضاري، نشر الدار القومية، القاهرة ١٩٦٦.
- د. فيليب حتي
١٧٤. تأريخ سورية ولبنان وفلسطين، ترجمة د. كمال اليازجي، مراجعة د. جبرائيل جبور، دار الثقافة ومؤسسة فرانكلين، المطبعة البولسية، بيروت ١٩٥٩.
- د. فليب حتي مع ادوارد جرجي ود. جبرائيل جبور
١٧٥. العرب، دار غندور للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت ١٩٧٤.
١٧٦. صانعو التاريخ العربي، دار الثقافة، بيروت ١٩٦٩.
- قدري قلعجي
١٧٧. صلاح الدين الأيوبي، قصة الصراع بين الشرق والغرب خلال القرنين الثاني عشر والثالث عشر للميلاد، دار الكاتب العربي، مطابع شركة المطابع الحديثة، بيروت ١٩٦٦.
- كارل بروكلمان
١٧٨. تأريخ الشعوب الاسلامية، ترجمة نبيه أمين فارس، منير البعلبكي، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٥.
- كلاري روبرت
١٧٩. فتح القسطنطينية على يد الصليبيين، ترجمة عن الفرنسية وقدم لها د. حسن حبشي، مطابع دار الكتاب العربي، القاهرة ١٩٦٤.
- د. محسن محمد حسين
١٨٠. أربيل في العهد الآتابكي، مطبعة أسعد، بغداد ١٩٧٦.
١٨١. موضوعان في التاريخ الكردي، مطبوعات جمعية الثقافة الكردية، مطبعة الحوادث، بغداد ١٩٧٦.

- د . محمد التونجي
١٨٢. المعجم الذهبي، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٩.
- د. محمد جمال الدين سرور
١٨٣. الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٦.
- د. محمد حسنين ربيع
١٨٤. النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين، مطبعة جامعة القاهرة ١٩٦٤.
- محمد خالد
١٨٥. قصة التعبئة، مطبعة المعارف، بغداد ١٩٦٩.
- محمد سعيد العريان و د. جمال الدين الشيال
١٨٦. قصة الكفاح بين العرب والاستعمار، دار المعارف، القاهرة ١٩٦٠.
- د. محمد صالح داود القزان
١٨٧. الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الأخير، مطبعة القضاء النجف ١٩٧١.
- محمد العروسي المطوي
١٨٨. الحروب الصليبية في المشرق والمغرب، دار الكتب الشرقية، تونس ١٩٥٤.
- د. محمد عمارة
١٨٩. عندما أصبحت مصر عربية، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٧٤.
- محمد فرج
١٩٠. السلام والحرب في الاسلام، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٠.
١٩١. المدرسة العسكرية الاسلامية، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٩.
- محمد كرد علي
١٩٢. خطط الشام، مطبعة الترقى، دمشق ١٩٢٥.
- محمد موسى هنداوي
١٩٣. المعجم في اللغة الفارسية، مكتبة مطبعة مصر، ١٩٥٢.
- محمد ياسين الحموي
١٩٤. تأريخ الأسطول العربي، مطبعة الترقى، دمشق ١٩٤٥.
١٩٥. دمشق في العصر الأيوبي، المطبعة الهاشمية، دمشق ١٩٤٦.
- محمود محمد السرساوي
١٩٦. يوم حطين، من روائع التأريخ العسكري العربي، مطابع دار القومية القاهرة (بلا سنة الطبع).
- مصطفى غالب
١٩٧. سنان راشد الدين، اصدار دار اليقظة العربية ومنشورات حمد ١٩٦٧.
- مكسيموس مونروند
١٩٨. من تأريخ الصليبية، ترجمة كيريوكيريو مكسيموس مظلوم سنة ١٨٤١، طبع دير الرهبان اورشليم (القدس) ١٨٦٥.
- مؤلف مجهول (صليبي)
١٩٩. أعمال الفرنجة وحجاج بيت المقدس، ترجمة د. حسن حبشي، ملتزم الطبع دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٥٨.
- ميخائيل صباغ (ت١٨١٦).

٢٠٠. مسابقة البرق والغمام في سعاة الحمام، رسالة منشورة في مجلة المورد البغدادية، المجلد ٢، عدد ٣، بغداد ١٩٧٣.
- ميخائيل عواد
٢٠١. المآصر في بلاد الروم والاسلام، مطبعة المعارف، بغداد ١٩٤٨.
- مينورسكي، البروفيسور ف. ف.
٢٠٢. الأكراد ملاحظات وانطباعات، ترجمة عن الروسية وعلق عليه د. معروف خزندار، مطبعة النجوم، بغداد ١٩٦٨.
- د. نظير حسان سعداوي
٢٠٣. التأريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ١٩٥٧.
٢٠٤. جيش مصر في أيام صلاح الدين، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٥٦.
٢٠٥. المؤرخون المعاصرون لصلاح الدين الأيوبي، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٢.
- نعمان ثابت
٢٠٦. الجندية في الدولة العباسية، مطبعة أسعد، بغداد ١٩٥٦.
- هارولد لامب
٢٠٧. شعلة الاسلام (قصة الحروب الصليبية) ترجمة محمود عبدالله يعقوب، مطبعة الارشاد منشورات مؤسسة فرانكلين و دار المتنبي، بغداد ١٩٦٧.
- هامرتن. السيرجون آ.
٢٠٨. تأريخ العالم، مقال (السلح) لتشارلز. ج. فولكس، ادارة الثقافة بوزارة التربية والتعليم، مكتبة النهضة (بلا سنة الطبع).
- هونكمان. أي.
٢٠٩. مادة (صور) في دائرة المعارف الاسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
٢١٠. تأريخ الجيوش، ترجمة كمال دسوقي، مكتبة النهضة المصرية ١٩٥٦.
- سَيِّهَم: كَتَيِّبِه يَبَانِيَه كَان:**
- * شمس الدين سامي
٢١١. قاموس الاعلام (تركي) مهران مطبعة سي، باب عالي جاده سنده استانبول ١٣٠٦. ١٣١٤.
- * علي أصغر شميم
٢١٢. فرهنك امير كبير، مؤسسه چاپ وانتشارات امير كبير، تهران ١٣٤٣هـ. محمد حسين بن خلف التبريزي.
٢١٣. برهان قاطع. قاموس لغوي فارسي، تصحيح واهتمام محمد عباس، طبعة مؤسسة مطبوعات امير كبير، سنة ١٣٣٦.
- ٢١٤ - Bosworth, C.E Recruitment must, and review in medieval Islamic armies
- ٢١٥ - Cahen, Claude. Les changements techniques militaires dans le proche Orient medieval et leur importance historique
- ٢١٦ - War Technology and Society in the Middle East, Edited by: V.J. Parry and M. E. Yap, London, Oxford University Press, 1975
- ٢١٧ - Cahen, Claud. La Syrie du Nord, paris, 1940
- ٢١٨ - Dozy. R. Supplement aux Dictionnaires Arabes, Librairie du Liban- Beyrouth, 1968

- ٢١٩ - Kerr, Anthony J.C. The Crusades, Printed in Britain 1966.
- ٢٢٠ - Croussets, Histoire des Croisades, Paris, 1935.
- ٢٢١ - Heyd W. Histoire du commerce du Levant au moyen-âge, Amsterdam, 1959.
- ٢٢٢ - Lane - poole, Stanley A History of middle age, London, 1901.
- ٢٢٣ - Lane - poole, Stanley Salahud-din and the fall of the kingdom of Jerusalem, Beirut, 1962.
- ٢٢٤ - Oman, C. W. C, the arts of war in the middle ages, N.Y. 1924.
- ٢٢٥ - Rosebault, Charles J. Saladin: Prince of Chivalry. London, 1930.
- ٢٢٦ - Setton, K. M. A History of the Crusades, Wisconsin, 1969.
- ٢٢٧ - Smail, R. C. Crusading Warfare, Cambridge, 1956.
- ٢٢٨ - Stevenson W. B. The Crusaders in the East, Cambridge, 1907.
- ٢٢٩ - Treece, Henry. The Crusades New York, 1962.
- ٢٣٠ - Von Kremer. The Orient under the Caliph Calcuta, 1920.

ليكنونه ووتاري كوفاركان:

٢٣١. مجلة آفاق عربية، السنة (٤) العدد (٥) كانون الثاني ١٩٧٩، بحث د. صلاح حسين (المنجنيق سلاح عربي).
٢٣٢. مجلة دراسة عربية (١٤) العددان (٩، ١٠) لسنة ١٩٧٨، بحث أحمد صادق سعد (مصر الفاطمية).
٢٣٣. مجلة سومر، مجلد ٣٢، ج ١+٢، لسنة ١٩٧٦، بحث (منجنيق من الحضر) د. صلاح حسين.
٢٣٤. مجلة سومر، مجلد ٣٣، ج ١، لسنة ١٩٧٧.
- بحث عن منجنيق الحضر ل(دايتوولف باتن) ترجمة عن الانكليزية د. واثق اسماعيل.
٢٣٥. مجلة كلية الآداب، العدد ٢٥، شباط ١٩٧٩.
- بحث (المنجنيق سلاح عربي) د. صلاح حسين.
٢٣٦. مجلة المورد، مجلد (٢) العدد (٣). رسالة كتبها ميخائيل صباغ "مسابقة البرق والغمام في سعادة الحمام" نشرها حكمت توماش.
٢٣٧. المجلة العربية للعلوم الانسانية، كلية الآداب. الكويت. المجلد (٧) العدد (٢٦) لسنة ١٩٨٧. بحث "مسؤولية صلاح الدين في فشل حصار صور" د. محسن محمد حسين.
٢٣٨. مجلة كلية الآداب. جامعة الملك سعود. الرياض، العدد الأول. المجلد الثاني، (١٤١٠هـ / ١٩٩٠م).
- بحث (أسباب وطبيعة إتصال صلاح الدين مع الخليفة المنصور الموحدي. د. محسن محمد حسين).
٢٣٩. مجلة مهتين. دهوك. العدد (٥٤) لسنة ١٩٩٦. بحث (رسائل صلاح الدين. الفحوى. والمغزى) د. محسن محمد حسين.

- سوپاس و پىزانىن _____ ۴
- پىشەكى و (بوارى لىكۈلىنەۋە) _____ ۵
- پوونكردەۋەى ژىدەرۋ سەرچاۋە سەرەكىەكانى ئەم لىكۈلىنەۋەى _____ ۱۶
- بەشى يەكەم: لەسەر دامودەزگا سەربازىەكان _____ ۵۳
- كەرتى يەكەم: كۆتايى دەۋلەتى فاتمى و دامەزاندنى سوپاي ئەيىوبى _____ ۵۳
۱. يەكەم ھەلمەتى نورەددىنى بۇ سەر مىسر. ھۆكارەكان و ئاكامەكانى _____ ۵۵
۲. ھەلمەتى دوۋەمى نورەددىنى بۇ سەر مىسر _____ ۶۳
۳. ھەلمەتى سىيەم (دوا ھەلمەت) و پى داکوتانى شىركۆۋ سەلاھەددىن لە مىسر _____ ۶۶
۴. پىكھاتەى تىپى بۇ مىسرئىردراۋى نورەددىن _____ ۷۰
۵. پەگەزەكانى لەشكرى فاتمى _____ ۷۷
- أ. مەغرىبىيەكان (بەرەر) _____ ۷۷
- ب. سۇدانىيەكان (زىجە - كۆيلەكان) _____ ۸۰
- ج. عارەب _____ ۸۲
- د. تورك _____ ۸۵
- ه. پەگەزى دىكە: ئەرمەنى، كورد، پەگەزى دىكەش _____ ۸۸
۶. قەۋارەى لەشكرى فاتمىيەكان _____ ۹۰
۷. شەژانى بارودۇخى مىسرۋ پىچانەۋە (پاكتاۋكردنى) لەشكرى فاتمىيەكان _____ ۹۲
۸. كرۇكى سوپاي ئەيىوبىيەكان _____ ۱۰۴
۹. قەۋارە و بەرە و چاترگۆرپانى سوپاي ئەيىوبىيان _____ ۱۱۰
- كەرتى دوۋەم: سىستەم و پىكخراۋەكانى سوپاي ئەيىوبىيان _____ ۱۲۵
۱. دىمەشق: مۆلگەى سوپاي ئەيىوبىيەكان _____ ۱۲۷
۲. ديوانى سوپا _____ ۱۳۰
۳. جل و بەرگى سەربازەكان _____ ۱۳۲
۴. ئازوۋقە و خاروبار _____ ۱۳۷
۵. دەرەبەگى لەشكرسازى _____ ۱۴۰
۶. تەيارو ئامادەباشى سەربازى (لەشكركىشى) _____ ۱۵۶
- أ. سىستەمى پىنج ھىزەكى _____ ۱۵۷
- ب. ئەلقەى تايبەت و مەملوكەكانى سولتان _____ ۱۶۲
۷. لقەكان و جوۋنەكانى سوپا، ھەر جوۋنە و بەپىي چەكى خۇى _____ ۱۶۸
- أ. جوۋنى (سنى) سوارە _____ ۱۶۹
- ب. جوۋنى پىادە _____ ۱۷۰
- ج. جوۋنى دىكەى يارىدەدەر _____ ۱۷۱
۸. سەربازانى ھەزەكى (تەۋەى) لە سوپاي ئەيىوبىيدا _____ ۱۷۳
۹. تىپەكان ۋەل سوپاكان (الملحقة بالجيش) _____ ۱۷۸
- أ. تىپى ئەندازيارى _____ ۱۷۸
- ب. تىپى پزىشكى _____ ۱۸۰
- ج. تىپى مۇسقىاى سەربازى _____ ۱۸۳

- ۱۹۱ يەكەم: تەتەرو پۇستەو ھەوالگىرى
- ۱۹۱ ۱. رېكخستنى كاروبارى پۇستەو تەتەر
- ۱۹۶ ۲. تىپە چەرخەچىيەكان (اليزك)
- ۱۹۹ ۳. كۆترى نامەبەر
- ۲۱۰ ۴. پۇسە
- ۲۱۸ دووهم: ھەلسوپاندنى كاروبارى شەپو ئاشتى و بەدىلگىراوان
- ۲۱۸ ۱. ئەنجومەنى جەنگى سوپاى سەلاھەددىن
- ۲۲۸ ۲. پلان و شىۋازەكانى شەپو كوشتار
- ۲۴۱ ۳. ۋەرزى شەپو كوشتار
- ۲۴۶ ۴. ھەلسوكەوت لەگەل دىلەكاندا
- ۲۶۳ ۵. پەيماننامە و ئاگرىبەستەكانى نىۋان سەلاھەددىن و خاچدروشان
- ۲۶۵ . ئاگر بەستى دووهم لەگەل (انطاكية)
- ۲۶۸ . تەبايى نامەكە (صلح)ى الرملة
- ۲۸۵ كەرتى چوارەم: چەكەكانى سوپاى ئەيىوبىيان
- ۲۸۷ . دەروازە
- ۲۸۸ . كۆگای چەك و دروستکردنى چەك
- ۲۹۲ . جۆرەكانى چەك
- ۲۹۲ يەكەم: چەكى سووك و سەلتە زەلام
- ۲۹۲ ۱. شمشير
- ۲۹۷ ۲. خەنجەر
- ۲۹۷ ۳. پم
- ۳۰۱ . چەكى سەلتە زەلام
- ۳۰۲ ۱. تەور
- ۳۰۳ ۲. كوتەك و تىلاى ئاسن و گورز
- ۳۰۴ ۳. كەوان و جۆرەكانى
- ۳۰۶ أ. جېرەكەوان
- ۳۰۹ ب. كەوانى چەرخ
- ۳۱۱ ج. زەردەكەوان
- ۳۱۴ د. كەوانى پى
- ۳۱۴ ه. كەوانى پىنج تىر
- ۳۱۵ و. كەوانى چوار پالو
- ۳۱۶ ز. كەوانى نەوتھاويژ
- ۳۱۷ ۴. قۇچەقانى، (بەردەقانى) (المقلاع)
- ۳۱۸ دووهم: چەكى قورس
- ۳۱۸ ۱. نەوت و ئاورھاويژەكان
- ۳۲۷ ۲. ئاميرگەلى دەسەجەمەي

۳۲۷	ا. مه نجه نيق
۳۳۵	ب. ده بابو و پاشكوكانى
۳۴۲	سنيهم: چه كگه لى ته نپاريژ
۳۴۳	۱. قه لغان
۳۴۶	۲. بهرگى له شپاريژ
۳۴۶	ا. كلاوزرى و خوده
۳۴۷	ب. په سته كى زريدار
۳۵۱	ج. بن زين يان ژير زرى (التجفاف)
۳۵۲	چوارهم: په يكو لى ناسن (المثلثات) به كارهيئا نه كاني
۳۵۴	پينجهم: عاره بانه
۳۵۷	كه رتى پينجهم: هيژى ده ريايى ئه ييو بيان
۳۵۹	. ده سپيك
۳۵۹	۱. چا كسانيزيه كاني سه لاهه ددين له بواري هيژى ده رياييدا
۳۶۷	۲. مه لبه نه كاني كه شتيسانزي له ميسر
۳۶۹	۳. جوړه كاني كه شتى و به له مى هيژى ده ريايى ده ولته ئه ييو بى
۳۶۹	ا. ئه سپه لگر
۳۷۰	ب. قه له پدهش (شيذى)
۳۷۱	ج. البطسة يان (البطشة)
۳۷۱	د. (الحراقه)
۳۷۲	ه. (المسطح)
۳۷۳	و. باره لگر (الحاملة)
۳۷۳	ز. بهر كوش
۳۷۴	ح. (الشلندي)
۳۷۴	ط. (الأعزاي)
۳۷۵	ى. عه شيرى
۳۷۵	۴. ئامرازه كاني كه شتيگه ل
۳۷۵	ا. كه مهند (الكلايب)
۳۷۶	ب. گورز (باسليقات)
۳۷۶	ج. سه نگرى ته خته (التوابيت)
۳۷۷	د. بړه
۳۷۸	ه. بزاځو چالاكى كه شتيگه لى سوپاي ئه ييو بى
۳۷۹	ا. قوناغى ده ستيك
۳۸۱	ب. قوناغى به هيژبوونى كه شتيگه لى ئه ييو بيان له ميسر
۳۹۰	ج. قوناغى دواى شه پرى (حطين) تا ته بايى نامه كهى (الرملة)
۴۰۳	كه رتى شه شهم: (باسى جه نك و شه پره كان): به ناو بانگ ترينى جه نكه كاني سه لاهه ددين
۴۰۵	ده سپيك
۴۰۹	يه كه م: شه پرى شووره كان
۴۰۹	۱. گه ماروكهى ئه سكه نه درييه
۴۱۱	۲. قايم كاري (الكرك) و گه مارودانى يهك له دواى يهكى (الكرك)

۳. گەمارۆى (بيت الأحران) ۴۱۵
۴. گەمارۆدان و گرتنى شارى (عكا) لەلايەن سوپاي ئەيىوبىيەنە ۴۱۷
۵. گەمارۆدان و گرتنى (بيت المقدس) ۴۲۰
۶. گەمارۆ بەناوبانگەكەى شارى (صور) ۴۲۷
- دووهم: شەپرى بەربلاو ۴۳۸
۱. شەپرى (الرملة) ۴۴۰
۲. شەپرى (حطين) ۴۴۴
- كەرتى حەوتەم: پروداو لەشكرىەكانى ماوہى نيوان گەمارۆكەى (عكا) و گەمارۆى شارى (يافا) ۴۶۱
- يەكەم: (عكا) و گەمارۆ دريژخايەنەكەى ئەم شارە ۴۶۳
۱. ھەلمەتى پيشارد شيردل ۴۸۵
۲. چۆكدادانى (عكا) و ھۆكارەكانى ۴۹۳
- دووهم: دواى كارەساتى (عكا) ۵۰۰
۱. لەشكركىشى بەرەو ەسقەلان ۵۰۱
۲. شەپرى (ئەرسوف) و شكستى سەلا ھەددىن ۵۰۵
۳. ويرانكردنى ەسقەلان ۵۰۹
۴. تەگبىرى پاراستنى قودس ۵۱۳
۵. خۆخەركردنەوہى پيشارد بۆ داگيركردنى قودس ۵۱۵
۶. گەمارۆ نەھاتەكەى شارى يافا ۵۲۱
- . كورتەيەكى ليكۆلینەوہەكە بە ئینگلیزى ۵۲۹
- . ژیدەر و سەرچاوەكانى ئەم ليكۆلینەوہە ۵۳۹
- يەكەم: سەرچاوە كۆنەكان ۵۳۹
- دووهم: كتيبە تازەكان و بەعەرەبى كراوەكان ۵۵۲
- سېيەم: كتيبە بيانيەكان ۵۶۲
- ليكۆلینەوہ و وتارى گۆقارەكان: ۵۶۴
- ناوەرۆك ۵۶۵

بلاوگراوھکانی پرۆژە (تیشک)

ز	ناوی کتێب	نووسەر
١	بەئێسلامکردنی کورد، ماستەرنامە یان ھەلەنامە ؟	ن: فازل قەرەداغی
٢	نەزانی و بێشەرمیی، بەشێک لە چەواشەکارییەکانی مەریوان ھەلەبجەیی لە کتێبی (سێکس و شەرع و ژن)دا	ن: عومەر کەمال دەرویش
٣	ئاشتینامە، وەلامێک بۆ (خویننامە)ی زەردەشتی	ن: ئامینە صدیق
٤	فەتواکە ی مەلای خەتێ، ئەفسانەی میژوونووسێک	ن: حەسەن مەحمود حەمە کەریم
٥	سەلاحەددینی ئەیبوبی، گەرەتر لە رەخنەگرانی، گفتوگۆ لەگەڵ پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحەممەد حسیین	ئا: ئارام عەلی سەعید
٦	بەرەو بەختیاری ئافرەت – "بەرگی یەکەم"	جەمال حەبیبوللا "بێدار"
٧	ئازادی رادەربەرین لە رۆژئاوا، لە سەلمان روشیدیەو بۆ رۆجیە گارودی	ن: د. شەریف عەبدولعزیم و: وەرزێر حەمە سەلیم
٨	بەجیهانیکردن، دیدیکی ئێسلامی	ن: د. موحسین عەبدولحەمید و: حەمە کەریم عەبدوللا
٩	کوردستان لەبەر دەم فتوحاتی ئێسلامیدا	ن: حەسەن مەحمود حەمە کەریم
١٠	بەرەو بەختیاری ئافرەت – "بەرگی دووەم"	ن: جەمال حەبیبوللا "بێدار"
١١	میژووی دێرینی کوردستان – "کتێبی سێیەم"	ن: فازل قەرەداغی
١٢	سەدەیک تەمەنی نوورین، مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپس بە پینووسی خۆی بناسە	ئا: عەبدولدا ئیم مەعروف ھەورامانی
١٣	دەولەتی خەلافەت، بوژاندنەوێ کۆمەڵگە و گەشەسەندنی شارستانیەت	ن: ئیکرام کەریم
١٤	لەسەرگۆزشتەکانی ژیان، ئەدەبی گەلێ و گەپ، روداوی میژوویی، بیرەوهریی	ن: شێخ موحەممەد خاڵ
١٥	پرۆژە دەستووری ھەریمی کوردستان.. رامان و سەرنج و پێشنیار	ئا: پرۆژە تیشک
١٦	بیست و سێ سال سەرۆهریی	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر سەباح بەرزنجی پیشەکی بۆ نووسبوو
١٧	قورئان وەحی ئاسمانە، نەك پەنگدانەوێ سەردەمی خۆی	ن: بەکر حەمە صدیق
١٨	ئێسلام و سیاسەت، لێکۆڵینەوێ لەمەپ پەيوەندی نێوان ئێسلام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
١٩	سوپای ئەیبوبیان لە سەروەمی سەلاحەددیندا پێکھاتنی، رێکخستنی، چەکەکانی، ھیزی دەریایی و شەپو جەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحەممەد حسیین و: عوسمان عەلی قادر